

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Jncipiunt sermones de sanctis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De sancto Andrea Fo. CXLV.

Incipiunt ser-

Secunda est inquisitione confirmationis.
Tertia est declaratiue predicationis

mones de sanctis. Et primo de sancto Andrea aplo.

Prima est portitas cognitio

Rat An:

Andreas vnus ex duobus qui secuti sunt iesu Ioan. j. Tria marie nos afficerent debent ad sequendum iesum. Primum est ipsius

iesu benignitas que ra dulciter nos inuitat. Dat. j. Venite ad me oes qui labo. et onere estis. Secundum est ipsius necessitas. quia per aliam viam saluari non possumus. Grego. Qui christi vestigia sequi dedignantur qui temeritate sperant ad eius claritatis consequenda gaudia peruenire. Tertium est ipsius exemplaritas que tanto deuotioris affectu christi vestigia sunt secuti. Sic de beato Andrea loquuntur scripturae. Sed o christe iesu quia pauca sunt que nunc te sequuntur. Et Bern. sup. Eam. Quia pauci sunt o bone iesu qui post te ire velint cum tu ad te peruenire non estis qui nolite scientibus euntis: quoniam delectationes in dextera sua sunt vestigia in fine. Ite volunt oes te frui: at non ita imitari. Regnare cupiunt sed non compati. non curant querere que desiderant inuenire. cupientes sequi sed non sequi. Hec ille. Et igitur per beati andree exemplum ad christi sequela adfrangamur tria precipue nunc exemplarum sumus quibus apparere poterit perfectionis et sanctitatis excellencia in beato Andrea qui christum deuotissime secutus est.

Primum est sequela portitas seu puritatis gratiosa. Secundum est sequela integritas seu perfectio virtuosa.

Tertium est sequela acceptabilitas seu approbatio gloriosa.

Primum itaque est sequela portitas. Pruenit enim oes apostolos in sequela christi. Prior enim christum secutus est ut habetur Ioan. j. Deus. xij. Dominum deum vestrum sequimini et ipsum timeate. Si autem ut dicitur Eccl. xxij. Magna est gloria sequi dominum: quoniam magna est gloria primo eum secutum fuisse. In hac autem portitate sequela triplex est preplanda portitas ad laudem beati andree. Prima est portitas cognitio visionis.

ue visionis. Si beati oculi qui videbant iesum ut dicitur Lu. x. quibus oculi andree qui post in apostolos eum vidit et agnouit. Hanc autem noticiam habuit per predicationem iohannis baptiste. Et in beati Ioan. j. Stabat iohannes et ex discipulis eius duo. Et re. i. e. ambo. dixit. Ecce agnovi dei. Et audierunt duo discipuli loquentes et secuti sunt iesu. Hec ibi. Et nota ibi promptitudine illoz ad sequendum iesum. Beda in omel. Te testimonium prohibere iohanne quod iesus esset agnovi dei secuti sunt illum duo discipuli magis de siderantes ab ipso iesu quam a percuratore illius sicuti grece percipere per quod ipse mererent in agnitionem dei forte computari. Hec ille. Et subditur in textu Ioan. j. Erat autem andreas frater simonis petri vni ex duobus qui audierat a iohanne et secuti fuerant eum. Erat inquam andreas vnus et principaliter inter eos et antiquior. ut dicit Nico. de ly. sup. Io. Nota quoque audientia predicationis et doctrine iohannis baptiste eum disposuit et sibi eam fuit salutem. Primum enim eum disposuit ad compunctionem et penitentiam. Predicabat enim iohannes penitentiam. ut habetur Mat. ij. Verbum quod dicitur dei est sicut malleus percutiens petras. i. corda dura. ut habetur Hiero. xxij. vii. et Heem. vij. dicitur quod sicut ois populus dum audierit verba legis. Secundo disponit eum ad salutem cognitionem et sciam. Proverb. j. Audies sapiens sapietior erit. Precipue autem deus seruit auditus ad sciam fidei quod ut dicitur Ro. x. Fides ex auditu. Ipsi autem fidei doctrina dicitur sciam salutem ad quam preparabat predicationem iohannis. sic prophetice predictum est zacharias per eum. Luc. j. Tu puer propheta altissimi. vo. p. em. et c. Ad danda sciam salutem plebi eius. Tertio disponit eum ad obedientie subiectionem et reuerentiam. Ps. In auditu auris obediunt michi. Et audiuit enim a iohanne illum Ioan. j. Hic est deus qui dixit. Post me venit vir qui ante me factus est quoniam prior me erat. Est itaque beatus andreas in apostolos uocatione primus. Et ibi est aduertendum quod triplex legitur in euangelio uocatio petri et andree. ut ponit Nico. de ly. sup. Mat. iij. c. Prima uocatio fuit immediate post christi baptismum. Et hec ponit Ioan. j. in quo sicut ibidem apparet fuit andreas primus. Secunda fuit in captura piscium sequi.

LL

¶ Sermo De sancto

cus stagnū. q̄ d. Scribit Lu. v. Iste aut̄ due
vocationes nō fuerūt ad apostolatū: s̄ ad
familiaritātē q̄ndā. vñ etiam post hanc ite
rā ad ppriā redierunt. **Tertīa** fuit iu
ra mare galilee q̄ describit Mat. iij. q̄m
do dñs ait eis. Venite post me. vos sic
piscatores hoim. Nota q̄ primitiui pdica
tores conuenienter dicunt piscatores. qz si
cut piscatores vno tractu retis magnā pi
scium multitudinē capiunt. sic et illi vna p
dicatiōe multitudinē animū cepērūt: sic
petrus vna predicatiōe tria milia puerit
ad ch̄m Act. ij. Et b̄tus andreas totā p
uincitā achae et mirmidonū eccl̄s et ch̄i
fidelibz ipeuit. **Quoderni** aut̄ pdicato
res sunt venatores qz vix cū magnis labo
ribz et clamoribz possunt accipere vnā aniaz:
sicut venator vna fera. Hierem. x. vj. Ecce
ego mittā piscatores multos dicit dñs: et
piscabunt eos: et post hec multos eis mit
tam venatores et venabunt eos. Hec ibi.
Post hanc aut̄ tertiā vocationē nō sunt vl
tra reuerti ad ppriā. Cū ibi d̄r Mat. iij.
Continuo relictis retibz secuti sunt eū. q̄a
post hec decetero fuerunt oino intenden
tes doctrine ch̄i. Vocauit etiā dñs andre
as et q̄sdam alios ex discipulis ad aposto
latū. de q̄ vocatione d̄r Mat. iij. Vocauit
ad se q̄s voluit ipse et venerunt ad eū et se
cit vt essent duodecim cū eo. **Horatiter** p
rete potest intelligi petm̄ et peccati occasio
Abacuk. ij. Expandit rete suū. s. diabolus et
traxit in sagena sua. **Quēadmodū** em̄ pi
scatores pisces: aucupes aues: et venatores
bestias siluestres cū retibz capiūt: sic dia
bolus miseros peccatōres peti delectationibz
capit et detinet. Eccl̄s. ij. Sic pisces ca. ba.
et aues la. rē. An nō magnū rete est auarit̄
etia q̄ omnes fraudulētī capiunt vsurarij et
exatores iniq̄. An nō m̄gnū rete luxuria
q̄ parit et magni rē.

Secūda est prioritas inquit
sitive cōtationis. Prior em̄ interrogauit
ch̄m Jo. j. Rabbi vbi habitas: dixit eis
Venite et videte. Hec ibi. Prior etiā cōi
cauit cum eo desiderans audire verba sa
lutaris. Jo. j. Venerunt et viderunt vbi ma
neret et manserunt ibi die illo. Hora autē
erat quasi decima. Erat autē andreas rē.
Sibri qui audiunt verba dei (Luc. xj.) q̄

beatus andreas q̄ prior audiuit mellifera
salutis verba ab ipso inca: pati verbi ore
prodeuntia.

Tertīa est prioritas decla
ratione predicationis. Prior em̄ predicauit
declarando aduentū ch̄i q̄n sez dixit Pe
tro. Inuenim? messia rē. Joā. j. Vbi d̄r
cit Glo. Hoc verbo inuit q̄ diu q̄sunt nō
solū expectauit p̄s. Querite dñm et confir
mamini rē. Non solū autē petro p̄dicauit
aduentū ch̄i: sed et adduxit eū ad iesu. ve
bi Jo. j. Vide hic charitatē andree ad pe
trum: qz statim voluit eū h̄re fratē in reli
gione fidei sicut et in p̄pinq̄tate carnali.
In h̄ itaqz apparer q̄ mediator primus fuit
it andreas int̄ ch̄m et pplm̄ iudaeum q̄
petrū p̄ quem designat circūcisio adduxit
ad iesum. Fuit etiam mediator inter ch̄m
et gentiles. vt pater Jo. xij. Erant autē gen
tiles quida ex his q̄ ascenderant vt adora
rent in die festo. Hic accesserunt ad phil
lippum q̄ erat a bethsaida galilee et rogā
bant eum dices. Dñe volumus iesu rē
dere. Venit philippus et dixit andree. An
dreas rursus et philippus dixerunt iesu. Et
ce quō in officio predicationis primus fuit rē
q̄ ad iudeos q̄ etiā q̄ ad gentiles. Hec em̄
videt philippus ausus hoc dicerē dñō sine
andree. P̄tate q̄m magna fuit dignitas an
dree vt prior inter aplos ch̄m p̄dicaret et
inter ch̄m et vtrūqz pplm̄ mediator: esset et
frēm suum antiochorem q̄ et postea p̄ncps
fuit aplos ad dñm adduceret. Unde p̄t
dici andreas aplos aplos qz p̄ncipi aplos
rum prior christum annunciauit. Unde et
ipse andreas inter alios fuit quasi p̄ncipi
lis ch̄i secretarius et consiliarius de turba
satianda. vt h̄r Jo. vj.

Secundū est sequele integritas rē.
Secut? est em̄ ch̄m integre et p̄
cre. Job. xxij. Vestigia ei? secut? ē
pes meus: viā eius custodiunt et nō declina
ui ex ea. Hec ibi. Integre inquit secut? est
dñm. Et h̄ triplici integritate.

Prima est integritas tempoz vel annoz
Secūda est integritas relictoz.
Tertīa est integritas oblatoz.

Primo igit? secut? ē dñm
integre qz p̄tinuo sine t̄pis dilatiōe. vt pa

Andrea apostolo Jo. CXVI

ter Jo. s. et etiam Bar. iij. Continuo se-
cuti sunt eū Unde apparet cōmendabilis
ēius sanctitas ex bñ operandi diurnita-
te et festina puerione. Nam et anteq̄ chri-
sto adhesisset aggressus erat statū sancti-
tatis q̄ fuit discipulus iohannis. vt h̄ Jo.
i. Juxta qd̄ etiā d̄r. Eccl. v. Ne tardes cō-
ueri ad dñm rē.

Secdo secutus est integre
q̄ oia relinq̄do sine reseruatione. **Bar.**
iij. Ecce nos reliquim⁹ oia et secuti sum⁹
te. Consideratio quippe p̄m̄q̄ eterni fecit
eum libenter cuncta terrena relinq̄re/quis
enō p̄emnat lutū cū considerat auz. p̄s
Quid em̄ mihi est in celo. q. d. magnū qd̄:
et oia te qd̄ volui sup̄ terra. q. d. nihil.

Tertio integre secutus ē:
q̄ totaliter seipm̄ diuino fuit impendēdo
sine reuocatione. Et sic integre implet
qd̄ dicit dñs Bar. viij. Siquis vult me se-
q̄i deneget semetipm̄. Et Luc. ix. Siquis
vult post me venire abneget semetipm̄ rē.
et sequat me. Hec ibi. Sic itaq̄ impleuit
diuine charitatis p̄ceptū: qd̄ ponit. **Deut.**
vi. Et Bar. xij. Diliges dñm deū tuū
et toto corde tuo rē. Et p̄fectione aut̄ cha-
ritatis seipm̄ totaliter obrulit deo beatus
Andreas tripl̄. **Primo** p̄ excellentiam
celestis p̄templationis **Phil. iij.** Nra con-
uerfatio in celis est. Lum̄ em̄ terrena oia
p̄tempfisset quid restabat nisi vt celestia iu-
giter meditare. **Secdo** p̄ diligentia fru-
tuose p̄dicationis quaz maxie exerceuit in
achia. vbi plurimos: vrozem q̄ p̄consul-
egee p̄uertit q̄ maximilla dicebat rēā sacro
baptismate regenerauit: et ipm̄ etiā egea
vtiliter confutauit: nōdēns ei mysterium
crucis et necessariū et maxie congruū fuisse.
Act. xvij. Docebat diligent̄ ea q̄ sunt ier-
su. **Tertio** p̄ tolerantia dolorose passio-
nis. En̄ egee dicit se tormēta nullo mō ti-
mere. **Jo. iij.** Pe. facta charitas foras
mānti notet. En̄ dicit egee. Quicqd̄ tibi
videt in supplicis ma? ecco gita: raro em̄
regi meo ero acceptior: q̄nto fuerop ei? no-
mine in tormētis p̄stantior. Fuit aut̄ pas-
sio andree chrii passioni sillis maxie in q̄n-
q̄. **Primo** rōne occasōis. Sicut em̄ iudet
sb̄m p̄denauerit p̄ doctrina p̄itatis et si-

ne culpa: sic et egeas bñm andrea et sine cul-
pa. De chro q̄ppe d̄r. **Jo. i.** Pe. **ij.** Petm̄ nō fe-
cit nec inuenit est volū in ore ep̄. Et de
andrea cantat. Innocens sanguis ei? sine
cā damnat. **Jo. i.** Pe. **ij.** Tradebat aut̄ iudicā-
ti se iniuste. **Secdo** rōne flagellationis. Si-
cut em̄ chris p̄mo fuit flagellat⁹: sic et bea-
tus andreas ex iustu egee et xxxj. viri. **Pla.**
l. Corpus meū dedi patientib⁹. **Tertio**
rōne crucifixionis. **Doctm⁹** est em̄ in cruce
sic et chris. **Bar. x.** Qui nō accipit crucem
suā et sequit me: nō ē me dignus. Hec ibi.
Et tñ differētia: q̄ dñs recit⁹ andreas p̄o
transuersus crucifixus ē. **Trē** chris claua h̄
tus: s; andreas fimbri extensus. vt sic diu-
tius torq̄ret. **Iussit** aut̄ eū egeas crucifigi
q̄ videbat eum in crucis mysterio gl̄ari.
Gal. vi. **Vibi** aut̄ abst̄ gl̄ari nisi in cru-
ce. **Quarto** rōne voluntarie oblatōis. Nā
sic chris oblat⁹ est q̄ ip̄e voluit. **Pla. liij.**
sic beatus andreas. vñ videns crucē cū duce-
ret ad eā alonge salutauit eam: d̄. **Salue**
crux q̄ in corpe chrii dedicata es: et ex mē-
bris ei? tanq̄ margarit⁹ ornata rē. **Secur⁹**
et gaudens venio ad te rē. vide legendam
Heb. xij. **Proposito** sibi gaudio iustiniit
crucē p̄fusione p̄empta. **Ibid.** **Qui** future
trē p̄mia diligent̄ exco gita mala oia p̄se-
tis vite eq̄nimit̄ portat. **Quinto** rōne p̄
seueratiue p̄tinuatiōis. Nā sic chris noluit
it descendere d̄ cruce dicentib⁹ iudets. Si fi-
li⁹ dei es descēde de cruce. vt h̄ **Bar. xx**
vij. Sic nec andreas deponi voluit d̄ cru-
ce volēte p̄plo. imo nec ip̄o egea p̄fideyo-
te eū d̄ cruce deponere p̄t p̄p̄ clamorē et
cōminationē: s; d̄. **Quid** ad nos venisti
egea: si p̄ p̄nia ip̄am p̄segris: si aut̄ vt me
deponas: scias q̄ vñ d̄ cruce nō descēdā.
Iā em̄ video regē meū q̄ me expectat rē.
Vidēs aut̄ q̄ p̄p̄s vellet eū deponere oio-
nē hāc fecit i cruce. vt d̄ **Aug. li. de p̄nia.**
Ne me p̄m̄rtas dñe descendere viuū: sed
sp̄s ē vt cōmēdes terre corpe meū rē. **vi**
de legendam aureā.

Tertium principale est sequere sine
imitationis acceptabilitas rē. **Vo-**
lunt enim dominus ostēdere quod
niam apud eum acceptabilis esset et ap-
probata sanctitas gloriosi Andree qui sic
christum secutus est: quod fecit faciendo
multa opera mirabilia per eū et meritis ei⁹

Sermo de beato Eligio

ne fecit. Ps. Mirabilis deus in factis suis
Fecit autem dominus miracula per eum tripliciter.

In vita

Et post mortem

Primo in vita. Et hoc tri-
pliciter. **Primo** circa creaturas pure cor-
porales: sicut fecit mare pacando. Cum enim
semel transisset mare comotum est mare et sum-
mergebatur navis: oravit andreas ad dominum
et ventus et mari precepit in nomine iesu cessavit
statim facta est tranquillitas. **Dat. viij.**
Quod est hic quod et venti et mare obediunt ei

Secundo circa creaturas pure spirituales: ut
demonos effugando. Unde precepit septem de-
monibus qui prope civitatem niceam secus viam erant
in specie canum et perterentes homines occide-
bant: ut illuc irent ubi nemi nocere possent.
et statim evanuerunt.

Tertio circa creaturas
partim corporales et partim spirituales: devotus
suis subveniendo. Et hoc tripliciter. **Primo** ve-
nit impetrando: ut patrum in quodam nomine Nicolai
quod lxx. annis luxurie sequebatur. vide
legenda. **Secundo** a periculo liberando. patet in tu-
uene quem in sua fraudulenter apud iudicem
accusavit quod eam violare voluisset. Et in
liere quodam a periculo parti liberavit. **Ter-**
tio egrotos sanando. Quodam enim xxij. an-
nos in infirmitate sua habere debile mem-
brum per manum apprehendens levavit: et statim am-
bulavit ille magnificans deum. Cui sanato
frater andreas dixit. **Uade** per domos egrotan-
tium et in nomine domini iesu in quibus sanatus es iube
eos exurgere. **Quod** ille fecit. sicque plurimos
sanitati restituit. credentesque omnes populos obtru-
tione eius mura: rogantes eum ut audirent ab
eo verbum dei. **Predicans** igitur andreas: mul-
tos ad dominum convertit. de muneribus vero nihil
ab eis accepit.

Quarto inimicos corpora-
les persequendo. Cum enim aliqui cum quibusdam pauperibus
bularet: appropinquavit eis alioque gentium multitudo:
lanceas et evaginos gladios in manibus te-
nentes qui eos irruere volebant. Quos cum
vidisset andreas: signis crucis eos faciens
ait. **Dominus** domini iesu ut decidat robur eorum ne
noceat spiritibus in te. **Hoc** eo dicit: appropin-
quit angelus cum magno splendore perterritos eos: et cor-
ruerunt omnes in terram. **Tristes**que beatus andreas
cum suis: nihil omnino ab eis passus est: imo omnes
pictis gladiis et lanceis eum adorabant. **Qui**

to mortuos suscitando. Suscitavit iumentum
a septe canibus suspensum in cubiculo occisum:
quod suscitavit ad heremum. Suscitavit et quinquaginta
viros qui navigio venientes ad eum omnes
submersi fuerant: quorum corpora ad litus delata in
aperta fuerunt depositata. Unde in quodam hymno
ipsi dicit. **Quater** denos iuvenes sumerfos
maris fluctibus vite reddidit visibilibus.

Secundo fecit mirabilia in
morte sua. Cum enim orasset ne vivus deponeretur
de cruce: splendore nimis de celo veniens
dimidia hora eum circumdedit ita ut nullus
videre posset. **Et** abscedente lumine: sicut cum
ipso lumine spiritum tradidit. **Proverb.** lxx. **Quod**
strepit semita quasi lux splendens procedit.

Tertio post mortem in glo-
riosa eius circumlocutione. **Maxima** enim deo
rifice corpus eius sepeliunt. **Aut** autem de sepulchro
eius manna in modum farine et oleum cum oleo
re sublimissimo emanare: a quo sic anni sum-
ri fertilitas incolis regionis ostendit. **Ad** si equi
que pluit/exiguam terra exhibet fructum
copiose/copiosum. **Hoc** forte fuit dicitur
sed nunc apud constantinopolim transmissum esse
bet et non plus esse in patras civitate achate. **Inter**
i morte egeat quod antequam de loco in quo crucifixerat
andreas redisset domum/arripit a demone
in via coram omnibus expiravit. **Inter** in episcopi
ratioe quem diabolus sub specie mulieris deceptus
volebat. **Uide** legenda. **Sic** itaque appropinquit
grata deo fuerit et acceptabilis scilicet glori-
andree qui christum post inter apostolos secutus est.
Inter itaque accipiamus ut primum apud deum et
advocatum. **Sane** cum adhuc in corpore vivens
pius: benignus: atque mitissimus fuerit: vixit
illum perfecte imitatur quod dixit mat. xj. **Disce**
a me quod mitis sum et humilis corde. **Propter** quod et
bi carat in hymno. **Andreas** pie sequebatur multum
sime obtine nris erratibus ventum. **Non** dubi-
tate debemus quod nunc benignissimus atque pius
simus est cum ante fontem divine pietatis et misericordie
stet. **Ad** hunc securi cum pia devotione recu-
ramus ut eius pedibus et meritis illa nobis gratia con-
ferat quod et christum sequi et eum eo ratione regere in
tuum mereamur Amen.

De beato Eligio Sermo

Extra i gaudi
um domini tui. **Dat.** lxx. **In**

euāgello Hō quidā pēgre p̄fiscēs, quod dicit, xxi. scribit: et legi solz in festo Cōfessoris epi. Sub similitudine illi? parabolē nos inducit dñs ad triplicē p̄siderationē nobis satis necessariam

Prima est Cōsideratio recolende acceptōnis

Scōda est Cōsideratio reddende rōnis

Tertia est Cōsideratio p̄uidēde retributiōnis

Prima est cōsideratio recolende acceptōnis: ne simus ingrati s; sp̄gras agētes: recōlentes bona a deo nob̄ p̄cessa. Ideo dicit qd hō quidāzē. z tradidit illis bona sua. p qd debem? itelligere qm̄ bona oia q habem? siue nature siue fortune: siue gratie: accepim? a deo. j. Lxx. iij.

Quid habes qd nō accepisti: si autē accepisti qd gl̄iaris quasi nō accepisti.

Scōda est cōsideratio reddende rōnis. Hō dicit. Post multū p̄p̄tione zc. z postuit rōnē cū eis. Multū qd dem dicit. qz erit modicū sit oē tps q viues te possim? Nihil compatione eternitatis: multū tñ est qm̄ ad sufficientiā p nob̄ strā salute: qz in multo minori tpe possem? si volueras adesse nre saluti puidere: z d̄toro h̄mōi tpe z h̄is q in eo fecerimus vel miserim? z de oib; a deo acceptis bonis erit reddenda rō Hoc itaq; sepe p̄siderare debem? vt simus solliciti z nō negligētes: Hō dicit Greg. in omel. Lectio sc̄i euāgēly fr̄es charissimī sollicitē considerare nos admonet ne nos q p̄ ceteris accepisse in h̄ mundo: aliqd cernimur ab auctore mundi graui? inde iudicemur. Cum em̄ augent̄ dona: rōnes etiā crescunt donoꝝ. Tāto ḡ esse humilior atq; ad fuiendū p̄mprior q̄ q̄ debet ex munere q̄nto se obligatorē cōspicit in reddenda rōne. Dec Gregoꝝ.

Tertia ē p̄sideratio p̄uidēde retributiōnis: ne sim? tanq; stultic; vt p̄uidētes p̄siderando finē nouissimū z retributiōne bonoꝝ z maloꝝ. Ideo sequit̄ euāgēlio quomō remunerari sunt liberat̄ liter z gl̄iose serui boni z fideles qz vni? autē d̄: illud qd p̄posuim?. Intra in gaudiū dñi tui: z quō punit? z a dño reprobatus seru? piger: z eo qd ei darū fuerat p̄u-

uarus: z tādē sup eū dara diuiscemōi sentētia. Inutile seruū eijcite in tenebras exterioriores: ibi erit flet? z stridor dentū. S; heu heu q̄ pauci p̄uidēt iueniuntur circa sue salutis adq̄sitiōnē Deu. xxxij. Sēns absq; p̄silio z sine prudentia vtiā saperent et intelligerent ac nouissima puidērent Has p̄fecto p̄siderationes an̄ menis oculos habuit beatus eligi? q fuit dñi seruus prudēs z fidelis: cui tādē d̄t dñs Intra in gaudiū dñi tui: vt laboꝝ tuoꝝ mercedē z p̄miū recipias. In p̄bis autē p̄dictis tanguntur tres p̄ditiones desiderabiles h̄mōi p̄mū b̄o eligio ac ceteris sc̄tis concessi: qz vitz ē adq̄sibile: z delectabile z honorabile.

Prima est adq̄sitiōnis possibilitas: qd dicit Intra.

Scōda est possessiōnis delectabilitas: qz d̄: in gaudium.

Tertia est conditionis honorabilitas: qz dicit / dñi tui

Prima igit ē adq̄sitiōnis possibilitas qz em̄ dicit dñs Intra: q̄i vocās et inuitās. Hō p̄ ei? grām illi gaudiū adq̄siti? z ad illud puenire possumus. Heb. iij. Ingrediemur in requiē q credi? qm̄ ibidem. Superest introire q̄idā i illā requiē. Et ibidē an̄. Timeam? fr̄es ne forte relicta pollicitatōe introcundi in requiē ei? existimet aliq; ex vob̄ deesse. Dec ibi.

Scōda est excellētia triplis; p̄tiose opationis.

Primo p̄ excellētia corporalis maceratiōnis: p hanc fuit b̄n regulat? in seipō

Scōdo p̄ excellētia fraternal̄ miseratiōnis: p hanc fuit b̄n ordinat? ad p̄ximū.

Tertio p̄ excellētia sp̄ialis deuotiōnis: p hanc fuit b̄n disposit? erga deū.

Primo igit p̄ excellētia corporalis maceratiōis. In figura hui? iij. Reg. ij. Helias p̄ mltā ieiunia rap̄t? ē in celū. Et Levi. xvi. Prohibuit dñs aaron ne ingrederet̄ sanctuariū nisi p̄m̄ vitulūz p̄ p̄cō offerret. Per vitulū q̄ppe qd aial ē subiu gale itelligit̄ caro q̄ spiritus subiu gada ē p̄ maceratiōnē. Maceravit q̄ppe beatus eligi? carnē suā mltis laborib; vigilijs

Bermo De sancto Eligio

et abstinētis. Lū em̄ ceteri p̄ eēt sibi p̄si
erat i abstinēdo seuer⁹. Sic ḡ impleuit qd̄
dñs dixit Dat. vii. Intrate p ang. por. 2c

Secdo intrauit in gaudiū

dñi p̄ excellentiam fraternal̄ miserationis
Tob. iij. Quō potes esto misericors: p̄m̄
em̄ bonū tibi ebefaurizas 2c. In figura hu
ius p̄ceptū erat Exod. xxx. q̄ aaron 2 filij
ei lauaret man⁹ suas ac pedes qñ ingressu
ri essent ad altare. et Leuit. xij. p̄ceptū erat ne
mulier puerpera ingrederet in sanctuariū
donec impleret dies purgationis sue. His
em̄ dat̄ intelligi q̄ nulla anima celeste sc̄tūa
riū siue tabnaculū irabit nisi p̄us mamb⁹
.i. opationib⁹ 2 pedib⁹. i. affectionib⁹ loq̄ et
purgat⁹: q̄ d̄r Appc. xxi. Non introibit in
ea. sc̄uitate celeste aliqd̄ coinquatum aut
abominatōne factēs. Sic aut̄ d̄r Prouer.
xy. Per misericordiam purgant̄ pctā Jō p̄ mi
sericordiā h̄i introuit̄ gaudiū celeste. Be
atus igit̄ eligius p̄ misericordiam intrauit̄ gau
diū dñi. Fuit em̄ vir misericordissim⁹. Et
p̄cipue misericordiaz exercuit̄ tripli. Primo
paup̄ib⁹ subueniēdo Lu. xviij. Da paup̄i.
et habebis thesau. i. celo. H̄ius vir⁹ gl̄i
ḡ q̄cqd̄ h̄ie poterat excepto uicetur regu
mento totū egemis 2 monasterijs dabat 2
exponebat: etiā in pct̄is captiuoz ḡs a ca
ptiuitate 2 fuitate sepenūero redimebat.
Vide legedas. Sic itaq̄ p̄ elemosynaruz
largitione celū introuit̄ Tob. xij. Lemo
syna a morte liberat 2 ip̄a ē q̄ purgat̄ pctā
2 facit inuenire vitā eternā. Secdo mise
ricordiā exercuit̄ ppl̄m̄ instruēdo. Instituit̄
ḡpe fuit nouiomesis eps inuit⁹ tñ 2 in h̄
officio laudabilissime ppl̄m̄ suū rexit 2 fide
liter instruxit. Ip̄e igit̄ erat fidel̄ seruus 2
p̄uidēs quē instituit̄ d̄s sup̄ fam. su. ut da
ret illi cibū in tpe. ut d̄r Dat. xxiiij. Jō
randē sibi dixit dñs illd̄ Dat. xxv. Euge
fue bone 2 fi. q̄ in pan. fu. si. su. mlt̄a re eo.
Itra in gau. dñi t. Greg. i omel. Pauca ḡp
pe sunt bona oia p̄n̄g vite ḡuis mlt̄a esse
uideant̄ comparatōe retributionis eterne.
S̄z tūc fidel̄ suus sup̄ mlt̄a constituit̄ qñ
deuicta oi corruptiōis molestia d̄ eterne
gaudijs in illa celesti sede gl̄iat. Hec ille.
Tercio miaz exercuit̄ pctōes corrigēdo.
Jac. vi. Qui p̄uerti fecerit pctōz ab erro

re vie sue: saluabit̄ animā suā a morte. Et
Ezech. iij. Si dicente me ad impiū morte
moriēz nō annūciaueris et neq̄ locut⁹ fue
ris ut auertat̄ a via sua impia tpe imp̄i
impierate sua moriet̄: sanguine aut̄ eius
manu tua req̄rā. Si aut̄ tu annūciaueris in
pior ille nō fuerit p̄uersus ad impietate sup̄
tpe ḡdē in iniquitate sua moriet̄. tu aut̄ aq̄
tua liberaf̄ti. Et sed̄ post. Si aut̄ tu annū
ciaueris iusto ut nō peccet 2 ille nō peccet
ut uiuēs uiuet q̄ tu annūciaf̄ti cur: tu aq̄
tua liberaf̄ti. Hec tibi. H̄ius itaq̄ eligius
misericordiaz suā ondit ad pctōes ip̄os corrip
piēdo. Ps. Corripiet me iust⁹ in misericordia.
Et zelo nāq̄ saluz animaz solite mlt̄a
horabat ad correctiōne delinq̄ntiū. H̄ie
mel cū h̄ius eligi⁹ audisset qm̄ i q̄dā eccl̄ia
aploz petri 2 pauli in eoz festo choroz
dāz alta h̄mōi officia diabolica fierē ibi
dē: spū seruēs accessit. hortat⁹ ē ut ab
iust̄iodi desisterēt. S̄z mlt̄i inconstat̄ t̄u
nitate sua infatuati indurati corde horat̄
mentū sc̄i viri p̄tempserūt dicētes se nō
mō p̄ter p̄ba sua ab h̄mōi choroz cellan
ros: iminas etiā addentes qm̄ uic̄ si ab
itez auderet accedere p̄berib⁹ eū affigēte
Venit itez nihilo min⁹ uir dei de eo q̄
tūdo dolens. Lūq̄ inf̄ eos staret itez
nemo eoz ausus ē manu suā 2 cum leuare
Donuit itez eos. Lūq̄ uideret q̄dā
corrigibiles 2 in sua p̄durantes malitiaz
crete deū rogauit̄: ut in h̄ facto iuxta sue
pietie p̄siliū p̄uidere dignaret̄. Statim
quingenta ex ip̄is p̄ncipaliores 2 obstinat
tiores a demone arrepti sūt 2 horribilitate
uerati. Lūq̄ eoz amici b̄ni eligiū p̄corat̄
p̄ eoz liberatione: r̄ndit. Expedi ut agna
scāt qm̄ dño fuerūt. Iustu ē eos a demone
mib⁹ uerari q̄ sic obstinato animo demone
fuerūt. Siccine remunerat̄ diabo? suos
suos. Anno tñ elapso iussit̄ eos ad p̄fata
eccl̄iaz adduci. Lūq̄ p̄ eis rogasset libe
ti sunt. P̄z itaq̄ ḡ uer⁹ zeloz saluz
may exiterit Ps. zelus domus tue eo. ma
Aug. omel. xiiij. sup̄ Joā. Quis comedat̄
zelo dom⁹ dei nisi q̄ oia q̄ ibi uidet̄ p̄uerti
saratiḡ corrip̄e 2 cupit̄ emēdar̄ et si emēda
re nō pōt̄: tolerat̄ 2 gemit̄. Idē ibidē. Q̄
des fr̄em tuū currere ad theatrum p̄hibe
mone: p̄testare Vides alios iebnari: uis
le aut̄ alta q̄ nō licet̄ p̄petrare. p̄hibe quos

potes si zel dom? dei comedit te. terre q̄s
vales: q̄b; nō potes blādire: nō tñ q̄scere/
re: fac qd potes. Veniat in mēte tu? ille q̄
abscondit talentū: nunqd̄ accusat? fuit q̄
p̄didit z nō pot? qz sine lucro suavit. Sic
fr̄s mei nō q̄scat. Nolite q̄scere lu-
crari cō: qz lucrati est; a cō: Hec Aug.

Tertio itrauit bt̄s eligi?

gādiū dñi p̄ excellentiā sp̄ialis deuotiō/
nis. Jo. xvj. Petite z acci. vt gādiū v̄m
plēnū sit. In hui? mysteriū transfigurā? ē
dñs cū oraret in monte Lu. it. Bt̄s q̄p/
pe eligi? vir fuit excellentissime deuotiōis
Erat em̄ sibi p̄suerudo i nocte alicui aū le-
ctū sternere: legz p̄rio crepusculo aut pau-
lulū post q̄tissime e lectulo se excurtiēs sup
illud sumisso capite p̄stratū orare: sicqz ple-
rūqz noctē rotā cū lachrymis z orōne info-
mnē vucere: vt poterat se corā dō humil-
līme p̄itare. Ps. Intra orō mea in spe.
tuo. Vñ et merito p̄pter sue deuotiōis ex-
cellentiā assumpt? ē in pontificale officiu.
Fuerat aut̄ hec sua sp̄ialis p̄fectio p̄nūcia-
ta m̄i sue q̄ adhuc in yrero m̄ris clauso
Vidit em̄ m̄r e? in sōno aqlā valde p̄clerā
sup suum volitare strātū ac fe tertio incli-
nātē. Cūqz er el? voce m̄r cuiqz illasset: p̄ter-
rita nimis mirari cepit q̄ eēt hec visio: ve-
nit itez r̄ps partēdi z p̄ magnitudie dolo-
ris cepit q̄ p̄clitari: vocauerūt itaqz qn/
dā sc̄m v̄z vt p̄ ea oraret: q̄ cū venisset q̄
p̄betico p̄do mor ait ad illā. Noli timere
m̄r qm̄ b̄ndictū p̄tū dabit tibi dñs: erit ei
vir sc̄us z deuot? z magn? in ecclia sacer-
dos. Vñ z postea cū p̄mo bt̄s eligi? arti-
fabili se dedisset: traxit eū de? vt eēt pastor
sui gregis. Post mlra aut̄ sc̄itatz opa cū es-
set annoz amplius septua ginta bonis opi-
bus refert? z orōni sp̄ ac deuotiōi itent? p̄
sens? vite eius gl̄iose p̄sumauit. Senties
qz sui corpis dissolutionē iminere discipul-
suis eā p̄dicit. Cūqz p̄ dies aliq̄t febribus
laborasset i extremis posset oib; mansueta
voce dic. Valete in pace. Oculosqz suppli-
ces i celū eleuās cū manib; cū diu tacitam-
p̄ce fudisset: tādē in vocē p̄p̄ens ait. Nūc
dimittz suū rū dñe fm̄ sbū tuū i pa. Tu
em̄ sp̄ p̄ector me? fuisse In inan? tu. dñe cō-
mēdo sp̄m̄ meū. Sicqz vir ille in vita deuo-
tissim? an deuotis orōnib; v̄zqz ad mortis

articulū p̄seuerās gl̄iosū reddidit sp̄m̄ an-
gelicis cetib; adunādū. Tūc itaqz audiuit
dulcissimā dñi vocē inuitant; eū z vocan-
tis ad regnū celeste possidendū dicent; In-
tra in gādiū dñi tui.

Secunda conditio p̄m̄ beatorū rā-
cta in sb̄is p̄sumptis ē possessi-
onis delectabilitas: qz dī in gādiū
um. Gādiū em̄ ē delectatio existens in vo-
luntate. Et. h. Gādiūz leticiā obrinebūt
Et aut̄ de q̄ gādiū dicunt sb̄a p̄posita i
telligam? Consideranda ē gādiūz tri-
plex diuersitas. Est em̄ triplex gādiū.

Primū est gādiū mundanū. Hoc ē
vituperabile z p̄nitiosum. Hoc bt̄s Eli-
gius oimode abnegauit.
Secundū est gādiū iustoz. Hoc est lau-
dabile z p̄riosum. Hoc in corpe viuēs sp̄
obseruauit.

Tertiu est gādiūz beatorū. Hoc est
desiderabile z gl̄iosum. Hoc eseculo m̄i
grans feliciter intrauit.

Primū itaqz gādiūz de
q̄ dicitur sum? est gādiū mundanū. Jo e-
lis. j. Confusum ē gādiū a filijs hominū
Habet aut̄ hoc gādiūz tres miserabiles
z vituperādas p̄ditiones. **P**rima cōdi-
tio est vanitatis abusus. Non em̄ est verū
gādiū sed sophisticū Tob. v. Quale gau-
diū mibi est q̄ in tenebris sedeo z lumē ce-
li nō video. q. d. in p̄sona mundanūz: nul-
lū gādiū. Et certe mundanū iuoluntē te-
nebris ignorātie multipl. Jo si gaudent
gādiū ipoz est vanissimū. Eccl. ij. R̄sū
reputauit errorem et gādiū dixi: quid fru-
stra deciper; Job. xx. Gādiūm hypocri-
te ad instar puncti. Aug?. Bona hui? m̄i
di veram hnt asperitatē z falsam iocundi-
tatē: certū dolorē z incertā voluptatē: secu-
rum laborē timidā q̄tem: rem plenā mise-
rie: spem bonitatis inanē. Hec ille. **S**e-
cūda est p̄ditio anxietatis admixtio. **P**̄
em̄ ibi est de labore tedio z sollicitudine q̄
de gādiū. Jo nō ē gādiū pup. Boeci?
lib. de p̄sol. Quā multz amaritudinib; hu-
mane felicitat; dulcedo respersa ē. et puer-
tūq. R̄sus dolo. misce. z exte. gau. lu. oc.
Tertia p̄ditio ē inq̄rta; iuolutio In gau-
dijs enim mūdānis multe sūt fatuitates
que alias non fierent. Et quando r̄dit ho-
mo ad cor nihil inuenit ibi nisi fatuitatem.

Aug. li. p̄f. Est gaudiū dñe qđ non dat imp̄s sed qđ te colūt: qđ gaudiū tupe es. et ipa est dñi vita i terris. Hec ille. Hoc itaq; vez gaudiū nō imp̄oz sed iustoz ē. Nā quō vez gaudiū hñe p̄nt qđ lesam hñt et v̄p̄osam p̄siam. Nā vt dr̄ J̄s̄d. de sū. mo bo. Nulla est grauior pena q̄ mala cōscia. Et Amb. li. de offi. Que pena ḡuoz q̄ vult? p̄cie: Ideo dr̄ J̄s̄d. de sū. bo. V̄s nunc; eē tr̄st; sp̄ bene viue. re. nāq; anim? nunc; est secur? secura p̄o cōscia sp̄ gaudiū habet. Hec ille. **Tertia** p̄ditio gaudiū iustoz est v̄litas desiderabilis

Primo em̄ p̄ sp̄uale gaudiū fit hō fortior ad inimicū expugnādū siue supandū. Hec vii. Gaudiū dñi ē fortitudo n̄ra. In figura hui? legit; i. Mach. ij. Judas machab? p̄liabaf p̄liuū isrl̄ cū leticia z vincebat In vita bri Antonij legit; qđ cū dñs osten disse brō antonio diuersas artes z fallas as diaboli: subiūxit. Una est rō v̄s̄s̄ndi inimicū/ sp̄ualis leticia. **S**ecdo p̄ hoc fit p̄p̄oz: ad bonū opandū. Ideo dr̄ P̄s. Seruite dño in leticia. Vñ p̄ oppositū tristitia sp̄ualis ipeale z retardat ab ope bo/ no. In cui? figura dr̄ Lu. xxi. qđ dñs inuenit discipulos dormientes p̄e tristitia.

Tertio p̄ hoc fit hō grauior ad deū glorificandū. Cū em̄ aliq; cū sp̄uali gaudio laudat deū z gl̄ficat: tūc talis laus est sibi acceptabilior. Jō dr̄. ij. Cor. it. Nō ex tristitia aut ex necessitate: hilarē em̄ datoroz diligit d? . et Esa. li. dr̄. Gaudete z laudate siml. Et nota qm̄ p̄mo dr̄: gaudete. vt ostendat qđ non dñi laudat deus / nisi cum gaudio sp̄uali.

Tertium est gaudiū beatoroz

Aug. li. solil. O regnum britudis eterne: vbi tu dñe spes setoz z corona gl̄ie facie ad facē vider; a seris / letificas eos v̄ndic; pace tuar; vbi gaudiū in finitū: leticia sine tristitia. Hec ille. Habet autē h̄ gaudiū tres p̄cipuas excellēcias p̄ter q̄s est maxime desiderabile. **P**rimo est gaudiū purissimū v̄cz sine doloris admittitōe. Esa. ij. Gaudiū z leticia obrinebunt z fugiet dolor z gemit? **S**ecdo est gaudiū securissimū sine timoris aut amissiois p̄turbatiōe Jō. xvi. Gaudiū vestz nemo tollat a vob

Tertio est gaudiū plenissimū siue alicui?

bonitatis exclusiōe. Nā plene gaudēt bri de oi bono. Jōa. xvi. Petite z accipietis: vt gaudiū vestzū plenu sit. Est autē differētia plenitudinis in via z in p̄ia. In via gaudēt iusti de vniuersis creatur; a deo p̄ducc; de vniuers; p̄cept; a deo iniūct; de vniuersis b̄ficijs a deo imp̄ctis: et d vni/ uersis aduers; ab eo p̄missis. Sed tñ mult; ta expiunt de h̄b; licite z rōnabil; dolet et p̄tristant. Sed in patria nihil oīno erit qđ isti gaudiū aduerset. Illud igit est gaudiū um plenissimū. iō bñ dr̄ Intra in gaudiū dñi tui. q. d. Nō in te intrabit gaudiū: qđ il lud cōprehēdere nō posses: s; tu intrabis in gaudiū illud sic in abyssum incōprehēssibile z imētam. Hoc itaq; gaudiū intrauit gl̄olus ch̄i p̄fessor Eligius.

Tertia p̄ncipalis cōditio p̄mij beatoroz qđ tangit in verbis passūptis est p̄fectiōis honorabilitas. qđ dr̄: dñi tui. Quia em̄ gaudiū illd est sūmi dñi Ideo sūme honorabile p̄fectū ē. Habet autē in se dñs iste tres p̄cipuas honorabilissimas excellēcias qz p̄cipie fecit beaur eligiū. et sic eū maxime honorabilē reddidit qñ sibi dixit Intra in gaudiū dñi tui.

Prima est excellētia sūme dignitatis **S**ecda est summe potestatis. **T**ertia est summe bonitatis

Prima igitur est excellētia summe dignitatis.

Ipe em̄ est rex regū: vt dr̄ Apo. xix. et ps. Magn? dñs z laudabilis nimis. et Apoca. liij. Dignus es dñe de? n̄r accipe gl̄iam z honorē. Hec ibi Participatio itaq; hui? excellētie facit beaur atū eligiū in celo maxie honorabilē: qđ facit eū regē celoz. Accipit em̄ regnū decoloris z diadema speciei de manu dñi: vt dr̄ Sap. v. In hoc itaq; multū honorificat ē a deo. iuxta saluator; p̄missū Jō. xij. Si qđ mibi mistrauerit honoz. eū pater me; us qđ in celis est.

Secūda est excellētia summe p̄tatis.

Gen. xvij. Ego sum dñs oipoz rens. Participatio hui? excellētie facit beaur atū eligiū multū honorabilē: qđ facit euz omnipotentē volūtatē siue sic z de? oipoz tēs est volūtat; sue. Sicut em̄ dr̄ b. Aug. xij. de trinit. beat? habet oia qđ vult: z nihil

Ber. de scō Nicolao

malū vult. Fecit itaq; dñs beatus Eligiu
sue potētie pncipē in opatiōe miraculozū.
Et q̄q; multa sūt opat̄ miracula: hec tñ nō
oīa sed pauca volo dicere. Vos q̄ppe erat
vr q̄dagēsimali tpe tumba ei⁹ velamie li⁹
neo vel serico tegeter⁹ vr fulgor auri ⁊ gē/
may ibidē existētū tpe illo optref. Quā/
dā igit̄ die q̄dragesime cū mlti astaret ei⁹
sepulero: miraculū appuit inauditū. Lepit
em subito linteum quo tūba tegebat suda/
re: ⁊ debinc paulatim fumū gās rose infuso
humectari. Usum ē itaq; seniorib; astan/
tib; decēs esse liq̄re hūc expmī ac hono/
fice reseruari. qd ⁊ factum est. Un̄ postea
multi sanitat; antidotū recepunt. Deni/
q; eo tpe accerrim⁹ qdā morib; multas frā/
cie ciuitates deuastabat. Siq; aut̄ ingru
entē morib; mort; pareret piculū ⁊ p̄dicto
liq̄re tāgeret: mor san⁹ reddebat. Un̄ di/
uinit⁹ ⁊ p̄dictū morib; vīsa ē dari illa me/
dicina. Erat aut̄ ea tēpestare comes qdāz
p̄dies valde ⁊ p̄tēs hō. hic metuēs va/
stantē circūquaq; pestē: cū magna deuoti/
one postulauit ex p̄fato liq̄re sibi q̄ppia cō
cedi: p̄mittēs sub vōro qm̄ decimā rez su/
arū p̄tē villāq; maiorē quā hēbat ecclesie
bri eligi delegaret si p̄ ei⁹ p̄sidiū discussēs
ille morib; p̄dā illi nō intraret. fecit q̄ sei/
psum oēsq; hitatores p̄diorū suoz ex illo
salutari liq̄re p̄tingi. Sicq; factū est vr q̄/
uis vndiq; p̄tē morib; illi vallaret: nū/
lus tñ eoz q̄ ad eū attrinebant pestis hui⁹
modū incurrit. Itēz cū adhuc viueret
brūs eligi: inuenē quendā morib; depra/
uarū frequē monuit vr se corrigeret: alā
eū p̄berari iuberet. Igit̄ post sc̄i obitū cū
multi varijs egritudinib; vexati ad ei⁹ se/
pulerū cōfluērent: venit semel inf̄ eos inue
nis ille sic dicens. Eligī tu mihi minaba/
ris: ⁊ ecce mortu⁹ es ⁊ adhuc viuo. Dor
q; t̄t; dolorib; ⁊ tāgrauī infirmitate cor/
reptus est vr velut amēs clamaret. Lūq;
sic p̄ annū vexat⁹ fuisse: redijt ad sepulcr
bri eligi hūilitatē: ⁊ emēdat⁹ ⁊ curatus est
Ps. Mirabilis de⁹ in sanctis suis.

Tertia est excellētia sum
me bonitat; . Dat. xix. Un⁹ est bon⁹ deus
Ipse vtiq; bon⁹ est ⁊ sc̄tus p̄ essentia. Ps.
Sanct⁹ dñs de⁹ nr̄. Quētiq; aut̄ bonitas
creaturē est bonitas p̄cipara: nec aliqua

creatura bona est nisi p̄ participationē. sed
ista participatio diuine bonitat; excellētī q̄/
dā ⁊ singulari modo fit in b̄ris q̄ clarā ha
bent visionē ⁊ fructiōē diuine bonitatis. ū.
Pe. j. Maria ⁊ p̄tiosa vob; p̄missa dona
uit: vr p̄ h̄ efficaciam diuine cōsortes nature.
Hec ibi. Per h̄c igit̄ diuine bonitat; parti/
cipatiōē fact⁹ ē brūs eligi: mltū honoz/
bilis ⁊ sanct⁹ effect⁹ est. i. in bonitate p̄fir
mar⁹. Lū itaq; sic honozabilis fact⁹ sit in
celis cū intrauit in gaudiū dñi: iustū est vr
a nob; honozet in terris: vr sic mereamur cū
h̄re patronū ap̄ dñm: et ei⁹ suffragijs de
gni fieri possim⁹ audire tandem dulcissimā
illā vocem Jesu ch̄i. Euge euge bone ⁊ c.
intra in gaudiū dñi tui Ame.

De brō Nicolao p̄fitece Sermo Quasi stella

Quasi stella in medio nebule ⁊
in luna plena in diebus suis lu
cet: et q̄si sol resurgens sic ille effulgit in tē/
plo dei. Eccl. i. Tria p̄cipue nos inducū/
re debent ad beati Nicolai reuerentiam.

Primū est meritū sanctitudō.
Secūm est p̄miorū celsitudo
Tertū est beneficiorū multitudō.

Primū est meritū sc̄itū
do q̄ est a nob; imitāda. j. Sach. iij. Vos
mores estote quō salui facti sunt p̄ies nr̄i.
Ber. ser. de vigilia ap̄loz petri et pauli.
In festiuitatib; sc̄toz vigilāter cōsiderare
debem⁹ exēplū sc̄i. Et sequit̄. Inuenim⁹
hūilitatē opoz ei⁹: auroitate p̄boz. ⁊ tūc
videbit; quō taz p̄bo q̄ exēplo luxit̄ inf̄
hoies: q̄ia nob; veltigia d̄reliq̄it vr ⁊ am
bulem⁹ in eis. Hec ille. Un̄ ⁊ de brō Ni/
colao b̄n nūc dicūt p̄ba p̄posita Quasi stel
la matutina ⁊ c. et q̄si sol resurgēs ⁊ c.

Secūdū est p̄miorū celsi
tudo ad quā vīcz puenit: ⁊ ita est nob; ad
mirāda ⁊ cōsiderāda. Ps. Mirabilis de⁹
in sc̄tis suis. j. Loz. ij. Oculus n̄ vidit: nec
aur; audiuit: nec in cor hois ascēdit q̄ p̄pa
rauit de⁹ his q̄ diligūt illū. Hec ille. Hec
itaq; sūt admirāda q̄dē: sed ⁊ sumoge desi
derāda. qd vtiq; desiderium i nob; causari
oz ex celebratiōe solēntat; sc̄toz. Ber. ser.
de oib; sc̄tis Hoc desiderū ex sc̄toz cōm;

moratioe flagrat in nob: vt sic illi sic z nob
chis appareat vita nra / z nos cu ipo appa
ream in gha. Hec ille. Quāq̄ aut oim z
singuloz scōz magna sic z certimabil glo
ria: est tñ ibi diuersitas fm differentia me
ritoꝝ. Un̄ z credim⁹ br̄m Nicolau q̄ fuit
excellētissimi meriti vt postea appere pore
rit ad sublimē etiā z eminetes gradū gl̄ie
puenisse. j. Coꝝ. xv. Stella differt a stella
in claritate.

Tertiu est bñficioꝝ multi
tudo quā vicz ei⁹ p̄ocūio possū obtinere
Et ista est cū ḡaz actioe amplexada z cū
pura mē affect. de implorāda. B̄f. ser. d
oibz sc̄is. Sumope nob desiderāda st̄ sus
fragia sc̄oꝝ. vt qd̄ possibilitas nra nō ob
tinet / eoꝝ nobis infessioe donec. hec ille. ij
Dach. j. Fr̄ibz q̄ sunt i egypto. i. adhuc
hoc mōdo salutē dicit fr̄es q̄ sunt hieroso
lymis. i. in pace celesti. desiderat em̄ nram
salutē. B̄f. ser. d oibz sc̄is. Deside. At nos
sc̄i z p̄cipitū. hec ille. Hoc vicz certis
simū nobis eē vꝝ q̄ br̄is nicola⁹ q̄ viuēs i
mortalit corpē tāta seruiebat charitate z tā
ardenter salutē p̄p̄ curabat: nūc dīne ma
testari assistens z p̄fecta sibi charitate con
tinet / sp̄ualia bñficia nob d̄siderat elargi
ri. Hunc itaq̄ speciali q̄da affectioe vene
rari debem⁹ z p̄ nre fragilitatis modulo i
sc̄is opibz imitari. Est em̄ p̄cipuū q̄dam
lūinare ecclē z exēplar ac speculū toti⁹ sc̄i
tatis. p̄p̄ qd̄ z de ipo recte assumunt sup̄
dicta v̄ba. vicz Quasi stella matutina z c.

In his aut v̄bis ad cōmēdatōez gl̄io
si nicolai nobis inuūit tres sp̄cales excellen

Prima est lūinosa gr̄e p̄fectio: cū (ie,
d̄) Quasi stella matutina in medio nebule

Secūda est v̄tuosa lūinis p̄fectio: cū d̄
Et q̄st luna ple. in dieb̄ su. lu.

Tertia est gl̄iosa luc̄ radiatio: cum d̄
z q̄st sol refulgens sic ille z c. Ad h̄ appli
care possū mutādo tñ femininū in ma
sculinū illd̄ Lanf. vj. Quis ē iste q̄ p̄gredi
tur q̄st auroꝝ z p̄lger: pulcer vt luna: ele
stus vt sol.

Prima igit p̄minentia est lūinosa
gr̄e p̄fectio. p̄pter quā d̄r stella ma
tutina. Apoc. xij. Stella splēdi
da z matutina. Ps. Dñe p̄uenisti eū i bñ
dicationibz dulcedis. Circa hanc p̄fectōem

tria sunt mysteria cōtemplanda.

Primū est mysteriū n̄rabīl' ostēsiōis.

Secūm est mysteriū p̄babilis rōnis

Tertiu est mysteriū laudabil' executōis

Primū igitur est mysteri
um mirabilis ostēsiōis. Mirabil' ei ostē
dit dñs qm̄ speciali q̄dam gr̄a p̄uellerit be
atū nicolau ab infantia sua. Nā p̄ma nati
uitat' sue die dū balnearē erect⁹ stetit in
pelui. In sup̄ q̄rta z sexta feria semel tñ v̄
bera iugebat. Hoc itaq̄ dicit p̄r qd̄ d̄ S̄ij
sone dicitū est Jud. xij. Nazare⁹ dei ab i
santa sua. Magnū miraculuz q̄ Joānes
baptista q̄nq̄nis deseruiz petierit z cepit
teiuare. sed mai⁹ videt q̄ nicola⁹ moꝝ nā
tus carnē suā cepit mortificare.

Secūdu est mysteriū pro

babil' rōnis. p̄pter quā vicz sic p̄uē⁹ est be
at' nicola⁹ a gr̄a sp̄ali. Vbi notādū q̄ sic
d̄r doc. subtil' Sco. sup̄ iij. sen. di. iij. q̄ cō
pādo q̄dē puulū ad puulū cū nulluz hēant
motū p̄p̄uū: nullā h̄m̄ neq̄litate ad gr̄am
suscepiedā ex p̄re sui in susceptioe baptismit.
P̄t tñ in parentibz vni⁹ esse maior mor⁹
q̄ in parētibz alterius p̄ suo paruulo. v̄l in
aliq̄bz alijs m̄strātibz v̄l assistētibz bapti
smit: p̄p̄ q̄z merita de⁹ vni puulo cōferre
p̄t maiorē gr̄az q̄ alij. sed h̄ nō p̄tute ba
ptismit: sed meriti. Et h̄ mō forte parētes
br̄i Nicolai orōtibz suis meruerūt sibi ma
iore gr̄am q̄ erat in eo etiā paruulo p̄nci
piū tā mirabilis effect⁹ q̄ duobz dieb̄ i he
b̄domada ynica tñ lactatōe p̄tē māch. z
Et ad h̄ maḡ oprādū ē p̄ueꝝ baptizati a
bono sacerdote q̄ malo. q̄ orōes sacerdo
t' boni q̄s mltas faciūt z p̄ baptismit mā
gis exaudiunt z valēt illi p̄ q̄ sūt q̄ orō
nes mali. hec Sco. Probabile est q̄ p̄p̄
merita z sc̄itatez parētū tāta fuit collata
gr̄a puulo nicolao. Appet aut̄ suoꝝ penitē
sc̄itas p̄cipue ex tribz. P̄rio ex sue cōdi
tōis hūilitate. nā q̄q̄ illustres eēt z iter
careruas eēt potētū: celest' tñ p̄ne accēsi
desiderio maḡ celest' q̄ terrene dignitatē
gl̄iaz appetebat. Et q̄uis eēt nimū locu
pletari: nulli⁹ honozis insignia: nullū s̄q̄
sūme dignitatē disponere moderamia vo
luerūt. Jac. iij. Hūilibz dat gr̄az. Ibidē
Hūilitatim i p̄spectu dñi z exaltabit vos.

Secūdo ex sue deuotiōis puritate.

Secūdo ex sue deuotiōis puritate.
D̄r

Her. de sctō Nicolao

ut em frequent vacabāt: et inf suas preces
q̄s frequent in dñi tēplo fundebāt hūc so-
lum sup̄stite: hūc nō tm diuitiaz q̄ntum et
mox flagitabant herede. q̄p vora deus ex
alto p̄spectans haud petitioni eoz defuit
Ps. Resperit dñs i orōne hūiltū et c. Da-
tus ē ḡ eis puer sanctissim⁹ nicolaus p̄ orō-
nis imperationē. sic isaac abrae Gen. xv.
et deinceps: et sic samuel anne. j. Reg. j.

Tertio ex sue pueritatis castitate. Nam
oi studio continentū se lege videntes celli-
dem vitā acritate satagebāt. Et mirūm/
modū cū in p̄meo iuuentuz flore hūc so-
lū filiū genuissent: cūq̄ se voluptatibus
abdicarunt et deinceps in castitate vixerūt.
Alcūm⁹ q̄spulera ē iuuenū pudica casti-
tas et deo amabilis: et ad oē bonū vtilē.

Tertium est mysterium lauda-
bilis executionis. Juxta em documentuz
apli. ij. Lox. vj. Non in vacuū grām dei re-
cepit: s; laudabilis executioni dedit etiā ab
annis puerilibus. Et h̄ p̄ p̄ue tripl̄. **P**ri-
mo dei timore obseruādo. Nā sic alter to-
bias ab infantia sua deū semp̄ timuit et mā-
data ei⁹ custodiuit. vt dicit Tob. ij. Eccl. ij.
Fili accedes ad futurū dei sta in iustia et
timore. **S**ecūdo pueriles lasciuas deui-
tando Tob. j. Cū esset iunior nihil puerile
gessit in ope. **U**n̄ et p̄babile multū ē ipsuz
semp̄ innocentia seruasse: q̄d videt signifi-
catū fuisse in eo q̄ rect⁹ stetit in balneo. vt
dicitū est. **T**ertio mentē in deū p̄ virib⁹
eleuādo. ij. Para. xxxij. Cū at̄ esset puer ce-
pit q̄rere deū. h̄ ad l̄raz dicit de solia q̄ regna-
re cepit cū octo esset ānoz. vt ibidē dicit Eccl.
xij. Memeto creator⁹ tui i dieb⁹ iuuetuz
tue et c. Fuit itaq̄ b. nicolaus i etate pue-
rili q̄ stella matutina i medio nebule. sic
em stella matutina lucida et pura et oñdit
p̄p̄inquū ortū sol⁹ et plenā lucē diei mox af-
futurū: sic et pueril⁹ etas bti Nicolai lucida
fuit et pura et euident oñdēs plenā lucē sa-
ctitatis i eo mox affuturā: q̄m stella inquam
matutina i medio nebule: q̄ diuie grē splē-
dor est i aia q̄ est i medio nebule. i. corpis
terrestri. Potuit itaq̄ dicere gl̄osus nico-
laus illud Sap. vij. Puer erā i geniosus et
fortis sum animā bonā Et Eccl. i. Quasi
flos rosarū in dieb⁹ vernis.

Ecūda p̄m̄neria ē p̄uola lumis p̄

fectio. p̄ter quā dicit Et q̄m luna plena i dieb⁹
bus suis lucet. Quidā vna vel pl̄ib⁹ p̄uolū
bus lucet s; nō oib⁹. **H**i eadē nō sic luna
plena: s; b̄tus nicolaus oi p̄tute plures fu-
it sic luna plena. **U**n̄ et recte de eo dicit p̄
illud Eccl. i. Quasi vas auri solidū om̄a-
tū oi lapide p̄cioso. i. oi p̄tute. **U**n̄ em b̄
dicit lapis p̄ stabilitatē eo q̄ hoies stabili-
facit et firmū i p̄sp̄er⁹ et aduersis: p̄ciosus p̄
p̄ter dignitatē virtut⁹. **Q**uā aut de oib⁹
ei⁹ p̄tutib⁹ loq̄ non possum⁹ p̄cipue de vir-
tute dīcem⁹ p̄ q̄s etiā itell̄gi p̄nt alie vir-
tuosa igit b̄ti nicolai p̄fectio et plenitudo
p̄ter quā dicit fuisse q̄m luna plena declaran-
da ē p̄ tres excellētes p̄tutes.

Prima est p̄ginalis castitas: p̄fectio p̄
hāc recte ordinat⁹ erat in seip̄o.

Secūda est fraternal̄ charitat⁹: beniuolen-
tia: p̄ hāc recte se habebat ad primū.

Tertia est spirital̄ deuotio: excellētia:
p̄ hāc se totū ferebat sursum in deū.

Pria igit ei⁹ virtuosa p̄fe-
ctio ē p̄ginal̄ castitas: sc̄monia Eccl. xviij
Nō ē p̄digna p̄deratō p̄ri. aie Quātū at̄
dilexerit et vigilans obfauauerit p̄ginalē pu-
ritatē ea ostēdit. **P**rimū p̄fectūda ei⁹ p̄ditō
Uñ d̄ ip̄o d̄ pudore bono replet⁹. **A**mb.
li. d̄ offi. In semib⁹ q̄uitas: i iuuenib⁹ alacri-
tas: i adolefc̄tib⁹ p̄cūdia cōmedat. **H**erille
Ber. sup̄ Lan. ser. lxxvij. P̄fectio an̄ q̄cūq̄
gr̄i⁹ p̄cūdia aduerit i morib⁹ hoim q̄at: q̄
est certe oim ornat⁹ etatū: s; tenere gr̄az p̄e-
cūdie i teneriorē etate apli⁹ pulcritudine
restitit. **Q**uid amabili⁹ p̄cūdo adolefc̄tes:
q̄vera et mime vubia bone nūcia spei. **b**oe
indolider. **Q**uid ita turpiloquij et ois de-
inceps turpitudis fugitās: **S**oro: p̄nten-
tie ē: iudiciū colūbine simplicitat⁹: rest⁹ ino-
cētie: lāpas ē pudice mēt⁹: fame custos: vi-
te dec⁹: p̄tut⁹ sedes: p̄tutū p̄mitte: nature
laus: et signū totū honesti. **H**ec Bern.
Secūda ē multiez deuotio. **Q**uāliē ei⁹ q̄
pestē fugiebat ab ip̄o puericie tpe eaz cō-
fortia exhorrebat. **P**rouer. vij. **Q**uāliē viri
p̄ctosa amiaz capis. **I**bidē an̄. **N**ō p̄cipue
puleritudiez m̄liē cor tuū ne capias: nu-
tib⁹ illi⁹. **I**bidē. vij. c. **P**rudētia voca amica
vt custodiat te a muliere q̄yba sua facit
Hec ibi **T**ertium ē carnis maceratō **L**ox.
ei m̄li⁹ atterebat ieiunij. ij. co. vij. **I**n ieiun

nūz z castitate. Et. ij. Cor. iij. Sp moiz
 tificatōez iesu i corpe nro pferētes vt z vi
 ta iesu manifestet in corpibz nris. Hec tibi.
 Sic itaqz q castitatem diligit: somera sibi
 subtrahat luxurie: cuiusmodi sūt cibi z po
 tus calidi z mllez visus aut cohabitatio: et
 vigilis atqz iesum qz exēplo bri nicolai cor
 pus suū atterere studeat. Nā sic dēdēd
 fuerit q diceret sibi displicere domū suā iei
 nerari q accēse domui p̄tinue fasciculos sū
 migeros inieceret: Sic q luxuria ardet et
 carnes z ymū ceteraqz supflua n vitat. Nā
 sū ligna silue exardescit ignis Eccl. xviij
 Prop̄tea iuber apls. j. cor. vj. Fugite for
 nicatōez. Et i Amb. Lū alijs nēpe vicij
 pōt expectari conflict. hanc pō fugite: ne
 approp̄imes: qz nō pōt alit vinci. In
 cū exēplū Ioseph fugitē palliū in manu
 mllez reliqz Gen. xxxix.

Secūda virtūosa pfectio
 est fraternalis charitatis benivolētia Sci
 ebat q̄ppe qm sic bī puer. xj. Facere misē
 ricordia plus placet deo q̄ victime. Ido
 se totum m̄tē oibz cōsultit. Job. xxxj.
 Ab infantia meū creuit miseratio. Appa
 rer aut fratnal er p̄teras multipl. P̄
 mo: qz singulis afflicis exhibebat cōpassi
 onē. Job. xxx. Flebā sup eo q̄ afflic^{us} erat.
 Et de ipō cātar ecclia. Erat em valde cō
 patēs z sup afflicto s̄ pia gestans viscera.
 Itē cātar. Copiose charitaz nicolae pōti
 fer zc. Scdo qz desolat̄z ingerebat p̄so
 lationē. Eccl. vij. Nō desis plorātibz i cō
 solatiōe: z cū lugētibz ābula. Et. j. Thef.
 y. Confolami pusillanimes. Tercio q̄
 egenis ipēdebat subuentōem. Job. xxx.
 Aia mea cōpariebat paup̄i. Lu. xviij. Da
 paup̄ibz z hēbis thesaur̄z i celo. Beatus
 itaqz nicola^{us} defūct̄z parētibz suis: oēs di
 uitias q̄s in copia maḡ parētes sibi reliq̄
 rar: stari paup̄ibz elargiri cepit. vñ multaz
 auti copia dedit illi q̄ pze paup̄tate z ino
 pia tres filias suas p̄stituerē volebat. de
 dit itaqz de meliori: qz aux. de pp̄rio: nō d
 alieno. dedit p̄pter honorē dei: nō p̄p̄ fauo
 rē mōi. dedit nō diuitibz: sed paup̄ibz. de
 dit in quā manu pp̄ria: n̄ differēs q̄ p̄ ali
 os dare post mortē suā. Vide legēdam.
 Ps. Dispsit dedit paup̄ibz zc. Viduarū
 q̄ppe z orphanōz atqz opp̄sōz sic negocia

curabat acsi pp̄ria essent. Ipe q̄ppe q̄i alē
 iob. Job. xxxi pater erat paup̄ez.

Tertia ei^{us} virtūosa pfectio
 est spiritual^{is} deuotōis excellentia. No
 te em z die sp̄ orabat. et sic sp̄ i dies gra
 et sp̄ pficiebat. qz d̄t sal. Lu. xj. Dabit p̄
 celest̄z sp̄m bonū petētibz se. Et p̄. Que
 rite d̄m. s. in orōne z p̄firmami: q̄rite sa
 cie ei^{us} sp̄. Deuotōne aut ei^{us} augebant
 et pficiebat tra. Primū est mundanoz
 despectio. D̄o em vt Dam. d̄t est ascen
 sus mēz in deū. T̄palia at z mudana mē
 tē inferi^{us} dep̄mūt. sō amor eoz deuotōnez
 ani rollit. q̄re p̄ oppositū mudanoz p̄tem
 p̄ aḡ deuotōne disponit. Sic. Disce hō
 nō diligere mundū vt diligas deū. auerte
 vt uertar̄z. effunde vt implear̄z. Hec ille
 T̄m fm p̄hm li. de anialibz. aues claudunt
 oculos cū palpebra inferiōz. aialia p̄o terre
 stria cū palpebra supiōz. Per aialia terre
 stria mudanos. p̄ aues p̄ sp̄iales viros
 intellige z deuotos. B̄tus ḡ nicola^{us} vt ro
 tus in deū rēderet/ sine retar datōe gliam
 mōi spreuit oīno cum oblectamētis suis.
 Bern. Gustato sp̄u necesse est desipē car
 nē. affectū celestia/terrena n̄ sapiūt. etev
 nis h̄iati/ sustidio sunt transitoria. Hec il
 le. Scdm̄ est scripturaz. sc̄tāz meditatio.
 Libenter em legebat: audiebat: z medita
 bat sacras scripturas: z qd̄ accipe poterat
 armariolo pectoris p̄debat. Ps. Preuene
 rūt oculi mei ad te diluculo vt meditarez
 eloq̄a r. Itē sup oēs vocēs me intellecta
 qz testiona tua me. m. ē. Talis aut medī
 tatio seruo: ē deuotōis accēdit. Ps. In me
 ditatione mea exardescet ignis. Tercū
 est eccliaz frequētiatio. Sc̄tē em ecclie limi
 na frequētabar. ibi em plima sūt deuotōis
 seruētōis iudicia. Chryf. sup illō mar.
 xj. Intra s̄ iesus i tēplū d̄t. Propriū erat
 boni filij vt veniēs p̄mo curreret ad domū
 p̄ris. Tu at imitator: ch̄i fac^{us} cū i aliqua
 ingressus fuerz ciuitatē: p̄mo an oēm actū
 ad eccliaz curras. hec ille. B̄tus itaqz ni
 cola^{us} ranqz ver^{us} ch̄i imitator ecclias frequē
 tabat. et sic sp̄ i deuotōe z seruoze sp̄us p̄fi
 ciebat.

**Tercia p̄mittētia est glo
 riosa sue luc̄ radiatio.** p̄p̄ quā d̄t
 Et q̄i sol refulgēs: sic ille z Be
 atus em Nicolaus pontifex factus quasi

Ber. de sctō Nicolao

sol refulgēs eccliam dei illustravit. Dicit
vriq; fuisse sic luna plena p̄ virtutū plen
tudine in ip̄o a vero sole christo recepta. sed
dicit d̄ q̄a non solū in se luxit: sed clarissimis
radij̄s eccliam illustravit. Un̄ possum⁹ d̄
eo v̄tere illd̄ Josue. x. Stetit sol in medio
celi. i. ecclie. Illustravit aut̄ eccliam p̄cipue
triplici lumine.

Primo lumine documentorum

Secundo lumine exemplorum.

Tertio lumine miraculorum

Primo lumie documēto
rū. Verba em̄ sc̄ta dicūt lumē. Ps. Luce
na pedib; meis s̄bū tuū. Efficax q̄ppe erat
brū̄s nicola⁹ in loquēdo: alacer in exhortā
do: sever⁹ in corripiēdo. Ber. Hec d̄unt q̄
pastorū p̄gruū: bonitas: disciplina: sciētia
Bonitas trahit. disciplina corrigit. sciētia
pascit. Idē. Oportet prius vino zeli in
charitate feruē; estuer q̄ alijs p̄sident: alio
qū ip̄roboe sat; p̄esse affectas q̄b; p̄d̄esse nō
curas. Idē. P̄s̄is vt p̄s̄is. p̄s̄is vt fidelis
seru⁹ ⁊ prudēs quē p̄stituit d̄ns sup fami
liā suā. Ad q̄d; vt des illis escā in t̄pe. hoc
est: vt disp̄ses nō imperes Hec ille.

Secundo lumie exemplorū

Op̄a em̄ sc̄ta inq̄ntū alijs exēplaria sūt d̄
cūf lumē. Lu. v. Luceat lux v̄ia corā ho
minib; vt videat̄ zc. Et j. Tim. iij. Exem
plū esto fidelib; in p̄bo ⁊ p̄uersatōe. Ber.
Sermo q̄dē viu⁹ ⁊ efficax exēplū est op̄is
facile faciēs suadibile q̄d̄ d̄r dum mōstrat
facibile q̄d̄ suadet. Hec ille. Brū̄s itaq;
nicola⁹ suay p̄rutū exēplis eccliaz illustra
uit. Effulsit aut̄ in t̄plo dei tripliciter.

Primo in pontificali dignitatē ingressu.
vbi apparuit vera ei⁹ hūiltatio. Inuit⁹ em̄
z cū q̄dā coactōe p̄rificiū assumpsit. Glo
lebat d̄ni imitari q̄ suū: dū velle eū fa
cere regē. Id̄ poterat dicere illd̄ ps. Exal
tat⁹ aut̄ hūiltat⁹ sum ⁊ p̄turbat⁹. Uide le
gēdā. Et nota q̄ comēdabilis fuit electio
ei⁹ in ep̄m mirrēiem. Tū qz facta ē p̄missa
ōtione: quēadmodū ⁊ electio Barthie in
ap̄lm Act. j. Tū qz dina reuelatōe. qz vox
de celo lapsa ē vt eligerēt Nicolāū. Heb.
v. Hec q̄sq; assumat sibi honorem: sed q̄
vocat a deo ⁊ c. Tum qz cōi oim p̄sensu et
app̄ohatōe. Prover. xxvij. In exaltatōe
iustoz multa gl̄ia ē: sed regnantib; impijs

ruine hoim. Bern. in q̄dam ep̄la. Si rēo
raritas p̄c̄it facit nihil in ecclia p̄c̄iosus:
nihil optabil⁹ bono vtiliq; pastore. nem̄
pe rara est auis ista. Hec ille. **Sec̄do**
ecclia irradiavit lumine exēploꝝ. Executio
nis p̄gressu. vbi appuit oimoda sc̄ritatis
cumulatio. tūc em̄ appuit nō solū vt sol lu
cēs: sed feruore charitatē ardēs. Jo. v. Il
le erat lucerna ardēs ⁊ lucēs. Ber. Arde
re sanctū est. lucere t̄m vanū. ardere ⁊ luc
re p̄fectū. Lucifer splēdore habuit: sed nō
ardore: ideo cecidit. Hec ille. Et Eccl. l.
Quasi ignis effulgēs ⁊ thus ardēs i igne
Effulgēs inq; p̄p̄ bonoz op̄oz splēdore.
q̄si ignis ardēs p̄p̄ sue sc̄ritatē odorē lōge la
teq; diffusum. Eccl. l. Effudit odorē v̄niū
Per hūc itaq; odorem mltos trahēbat ad
deū ⁊ in viam salutis alliciebat. ij. Ez. ij.
Ch̄i bon⁹ odor sū deo in his q̄ saluti sūt.
hec ille. Per hūc itaq; odorē ex calore cha
ritatē p̄cedētē mltos ⁊ in vias salutis dirigē
bat. j. Reg. xj. Erit vob salus eū in calcere
sol. qz vix lumē sine calore ad h̄ nō sufficit
ret: neq; suauitatē odorē corā deo effūdet
ret. **Tertio** in finali suo dec̄su. Vbi da
ruit ei⁹ ad celestē gl̄iam trāslatio. Eccl. xij.
Placuit deo ⁊ trāslat⁹ est in paradisum.
Hec ibi. Gl̄iosus aut̄ appuit ei⁹ decessus
p̄cipue p̄p̄ tria. Primo p̄p̄ angelicā app̄o
tione. Tū em̄ velle eū d̄ns assumere: roga
uit d̄nm vt sc̄tōs angelos ad se mitteret.
Et inclinato capite: sc̄tōs angelos ad se vo
nare p̄p̄erit. Ps. Angel suis mādauit ve
te vt custodiat te in oib; vijs ⁊. Tū d̄z aut̄
deuote se comēdauit deo d̄. In man⁹ tuas
d̄ne comēdo sp̄m meū. Et sic gl̄iosam aiaz
deo reddidit ano d̄ni. ceceliij. Sap. iij. In
stoz anie in manu dei sunt. et. Eia. xij. In
vmbra man⁹ sue p̄p̄erit me. **Sec̄do** p̄p̄ ar
monicā iubilatiōe. qz audita celestis q̄dā
angeloz melodia deferentiū aiām ei⁹ in ce
lū. Esa. lv. In leticia egrediemini ⁊ i pace
deducemini. **Tertio** p̄p̄ honorificā itumula
tione. Nā statū vt sepult⁹ fuit in t̄ba mar
morea: a capite fons olei ⁊ a pedib; fōs aq
p̄fluit. Tob. xij. Sepult⁹ est honorificē
Et Esa. fj. Erit sepulcrū ei⁹ gl̄iosum.

**Tertio effulsit lumie mira
culoz.** Ps. Illuxerūt conuasiōes tue d̄

hicere. Sunt autē circa miracula bti nico-
colai tria qdā singularis excellentie confide-
randa. Primum est mirabilis acceleratio.
qz vix fecit de in eo mirabilia ab infantia
sua: vt dicitur est. Secundum est visibilis appa-
ritio: qz vix adhuc viues pluries eū inuo-
cātib; visibilis apparuit etiā in grātib; mltū re-
mor; tā in terra: sic pncipib; falso accusat;
qz in mari: sicut plicitatib; nauis. Tercium est
genū. Tercium est innūerabil; multiplici-
capto. In collecta dicitur. De q; bti nico-
lai pōntific; tuū innūer; deco:asti miracu-
lis. fecit em miracula q; neq;stias spiritalis
dicane vix p;uicia refellēdo. Itē circa crea-
turas insensibiles: vt in mare pacido r frumē-
tū mltiplicādo. Itē circa creaturas rōna-
les. Et h; itē tripliciter. Primo latronib; appa-
rēdo r eos corripēdo. Secūdo mortuos
suscitādo: sic filiū cū sep̄ho in mari sub-
mersum: puer; a diabolo strāgulatū: r p̄u-
rā chītanū in bituo suffocātū. Tertio: sū-
os deuotos a p̄iculis r necessitatib; eripē-
do: vt pater de filio q; detinebat in do-
mo soldani: r in trib; pncipib; p iudiā fal-
so ap̄ ip̄atō; accusat; r in carcere detrus;
iq; ad mortē cōdemnat;. Et in plūmis q;
per victionē olei aut potū aq; d; er; rumu-
lo fluēt; a varijs morbis r tāguorib; libe-
rati sunt. Hoc em vt sepul; fuit in rūba
qdā marmorea: a capite fons olei: et a pe-
dib; fons aq; pfluir. vt dicitur est. Hec sup̄
dicta miracula videas in legēdis. Ps. Sci-
tote qz dñs sc̄m suū mirificauit. Sic itaq;
qz patet qm gl̄iosus nicola? q̄ sol mirabi-
liter refulgēs fuit in ecclesia dī. Ad hūc ita-
qz solē mē; oculos erigam?: iuxta hoc mī-
randū seriat; exēplar mores nros cōpo-
nere studeam?: vt sic p vrb; semitas et
insequētes cū illo tandem ad celeste regnū
p̄tingere mereamur Amē.

Sermo de beata Lucia
Lux in tenebris lucet: r tenebre eā nō com-
prehēderūt. Jo. j. Dicitur sunt ad
frān hec vba de ch̄o q; de seip̄o dicit Joan.
vij. Ego sum lux mōdi. Et Jo. ij. Lux ve-
nit in mōdū r dilexerūt hoies mag; tene-
bras q; lucē. Hec ibi. Hāc lucē tenebre. i.

hoies mali r tenebrofi: nō cōprehēderūt. i.
nō receperūt. Vñ iudeis indurat; dicebat
Joā. vij. Sermo me? non capit in vobis.
Luceat ne siles illis sicut q; vba dei nō ca-
piunt. P̄nt etiā vba passūpra exponi de q;
liber sc̄o q; luxit in tenebris huius mundi
Vita em sc̄o; est luminare qd; nos in be-
aritudine dirigit. Vñ r discipulis suis dicit
dñs Mar. v. Vos est; lux mōdi. Hāc lucē
tenebre. i. mādant r p̄cōtes nō cōprehēde-
runt. i. nō app̄ohauerunt: nec imitari volu-
erūt. Jo. i. ij. Vis q; male agit odit lucē.
In p̄posito autē specialit; app̄ohantur hec
supradicta vba bte Lucie: p̄pter cōformita-
tē nois. Nam dicit Lucia a luce: q̄si lucē; via
Tanta q; p̄e est cōueniētia capitis ch̄isti
et mēdiorū eius q; frequenter que de vno
dicunt; alteri etiā adaptari possunt. Itē
possunt intelligi p̄dicta vba de luce gra-
tie. De qua ps. Lux orta est iusto. Declu-
cet in tenebris. i. inter huius mundi tene-
bras. et tenebre. i. peccatores eam nō cō-
prehēderunt. i. eam nō receperūt. Nam
sicut dicit Paulus. ij. Cor. vj. Que societ-
tas lucē; ad tenebras: q̄si dicat. nulla. Ideo
iuxta doctrinam apli Rom̄ xij. Abijcia-
mus; opera tenebrarū: r iduamur arma lu-
cis. Hec ibi. Et ergo induamur arma lu-
cis; abijcienda prius sunt opa tenebrarū.
quia est lux in tenebris huius mōdi lucet:
tamen tenebre eam nō cōprehēderūt.

In predictis autē verbis p̄dest intelligi
triplex gl̄iose Lucie cōmēdatio specialis.
Prima est p̄pter luminose dispositionis
plenitudinem. quia lux.
Secūda est p̄pter gratiose exemplatio-
nis claritudinē. qz in tene. lucet.
Tertia est p̄pter virtuose perfectio-
nis fortitudinē. quia tenebre eam nō com-
prehēderunt.

Primo ergo cōmēdat in vbis illis
P
a lumine dispositionis plenitudi-
dine: p̄pter quā erat lux vera. Pos-
telt aut dicit lux tripliciter.
Primo lux solaris.
Secundo lux lunaris
Tercio lux stellaris

Primo fuit beata Lu-
cia lux solaris. Et hoc p̄pter excellētis-
am fidei et charitatis. Sicut enim sol est

Ger. de sancta Lucia

fons lumis & caloris: sic fides est principi-
um spualis lumis & feruoris charitatis fun-
damentum. Eph. ij. Superedificati sup funda-
mentum aplos & pphetas. i. fidem. Ec. j. Lo-
cus. Fundamentum aliud nemo pot ponere p-
ter id quod positum est quod est Christus Iesus. i. fi-
des Iesu Christi. Fides quippe mentem illuminat si-
cut sol illuminat mundum. Aug. Fides ceteris
fructibus lumen ministrat: quia multum dia-
bolus conatur extinguere: sic & latro quando
domum intrat lumen extinguere videt. Si
non sufficeret lumen sine calore. i. fides sine
charitate. Jo. bñ dicit. j. Reg. xj. Erityobis
salus cum incaluerit sol. i. cum lux fidei ferui-
da fuerit per charitatem. Talis autem fuit beata Lu-
cia. id est bñ dicit pot lux solaris. **P**rimo autem ex-
cellentia fidei sue triplici. **P**rimo in deu-
tionis sue efficacia. Jac. j. Postulet in fide
nihil hesitans. Un audies bre agathe fa-
ma per totam Siciliam diuulgari sepulcrum eius
deuotissima & cum firma fide adiit. vbi sue
orionis efficaciam curationem infirmis sue abicu-
rabili sanguis fluxu (que tunc quatuor annis
passa fuerat) obtinuit. **I**psi quippe post feru-
entem fidei orionem iuxta sepulcrum dormientem ap-
paruit beata agatha di. **S**olor mea lucia vir-
go deuota quod a me petis quod ipsa potest. **I**o-
tinuo prestare matri tue: Na & ecce per fidem
tua sanata est &c. **V**ide legendam. **I**aco. v.
Oratio fidei saluabit infirmum. **S**ecundo in af-
fectionis sue victoria per quam vicit mundum. **J**o.
y. **H**ec est victoria que vicit mundum fides
vera. **T**ertio in passiois sue constantia. **H**eb.
xj. **P**er fidem fortes facti sunt in bello. **D**e
hac constantia amplius postea apparebit.
Excellentia autem charitatis sue pater triplici.
Primo quod deum plene quod omnia sua dilexit: imo
quod omnia sua propter deum distribuit: non tamen
dimidiat: vt Zachheus. **P**rouer. xxxj. **D**omi-
num suam aperuit inopi. **P**s. **D**isperit dedit
pauperibus. **S**ecundo quod propter Christum amore ter-
reni sponsu dno hunc noluit. **U**n dixit ma-
tri sue. **D**espice te ne tu aliquam mihi sponsu
nomines. **L**an. vij. **F**ortis est vt mors di-
lectio: separauit enim beatam luciam a sposo suo
Tertio quod propter Christum seipam tormentis
& morti exposuit. **U**n dixit pascasio. **Q**uia
iam amplius temporalia bona non habeo que pro deo
pauperibus offeram: nam meipam tibi tribuo
offerendam: iam meipam deo meo sacrificio
Jo. xv. **D**atorum hac dilectione nemo habet

vt aiam suam ponat que pro amico suis. **P**ro-
pter predicationem igitur bñ dicit pot. **E**lecta vt
sol. **L**an. vj.

Secundo fuit beata lucia lux
lunaris: & h propter mundiciam virginalem ca-
stiratis. **L**an. vj. **P**ulchra vt luna. **L**umen
quippe lune frigidum est. id est puritate signum per quod
procius frigidat & extinguit ignis carnalis
cupiscit. **Q**uia firma autem fuerit in sacro
virginitatis proposito quod nec minis nec ver-
beribus a proposito destitit. **I**do bñ de ipsa
dicere possumus illud **E**cci. l. **Q**uasi luna ple-
na in diebus suis lucet: quod plenissime purita-
tem suam & actu & affectu.

Tertio fuit lux stellaris: &
hoc propter relucetiam sapientiam claritatis.
Baruch. ij. **S**telle dederunt lumen suum.
Apparuit autem in ea lux sapientie diuine quod in
toto euangelio statim illud exposuit nisi luc-
sap. vj. **D**iligite lumen sapie. **D**atret
am ad fidem conuertit & ea instruit vt vi-
uens temporalia pauperibus daret. **Q**uod monis-
das id est das quod tecum ferre non potes. **D**a-
tur dum viuis & mercede habebis &c. **E**t
de legendam. **P**rouer. xij. **S**apienter multa
er edificat domum suam. i. spualiter instruit deu-
mesticos suos. **B**ñ itaque di lucia lux stel-
laris. **D**an. xj. **Q**ui docti fuerint fulgebunt
quasi splendor firmamenti. **E**t quod ad iustitiam
erudunt multos quasi stelle in perpetuas eter-
nitates. **H**ec ibi. **D**e triplici luce predicta
possumus exponere illud **A**po. xj. **D**ulcer
amicta sole &c. **D**ulcer inquam. i. beata lucia
amicta sole propter excellentiam fidei & chari-
tatis: et luna sub pedibus eius. i. virginalem ca-
stiratis in eius prece: & in capite eius. i. in supe-
riori parte coronata stellarum duodecim.
sapientia siue scia diuinorum que per duodecim
aplos illuxit mundo.

Secundo comendat in predictis scri-
ptis a grosse exemplationis claritudine
quod in tenebris lucet. i. inter tenebro-
sos & peccatores. **S**ic enim dicit **P**rouer. iij. **I**u-
storum semita quasi lux splendens procedit &c.
Una autem ipsorum tenebrosa: nesciunt vbi con-
uertunt. **H**ec ibi. **E**saie. lvij. **Q**uies in tene-
bris lux tua. **E**t **P**rouer. xxxj. **N**on extinguitur
in nocte lucerna eius. **H**ec ibi. **I**n tenebris
autem & nocte huius seculi clarissimis mis

martyre et virgine Fo. CLIII

deus effulit vera lux nra lucia. Et hoc p[er] tri-
pue triplici radio

Primo e[st] virtuose p[er]uersionis
Sec[un]do e[st] lumine instructionis.

Tertio e[st] radi[us] miraculose coruscationis.

Primo itaq[ue] est radius
virtuose p[er]uersionis. Fuit em[en] c[on]uersione
sua sanctissima et lucidissima: Tum p[ro]p[ter] de-
uotionis sinceritatem qua[m] habuit erga deum.
Ero. xxvij. Ardeat sp[iritus] lucerna in taberna
culo et luceat cora[m] d[omi]ni. Hec ibi. Tu p[ro]p[ter]
castitatis puritatem p[er] qua[m] in seipsa refulsit.
Judith xv. Tu gl[ori]a hierosolimitana leticia israhel tu
honorificetia p[ro]p[ter] castitatem amaueris.
Tu p[ro]p[ter] misericordiam pietatem. et vniuersa
littera p[ro]p[ter] multiplicem scitatem p[er] qua[m] luxit ad p[ro]-
p[ri]os. Matt. v. Luceat lux v[est]ra co. ho.

Sec[un]do e[st] radius lumine
instructionis. Sua em[en] instructione matre[m]
docuit et uertit ut s[er]uaret dicitur est. Paschas co-
solari multa prudentie p[ro]ba r[ati]o d[omi]ni p[ro]ulit
Int[er] q[ui] p[er] paschas dicitur. Ego te facias
ad lupanar duci ut ibi violares: r[ati]o d[omi]ni. Non
indignat corpus nisi de p[er]sensu mentis. Si me
inuita violari feceris castitas mihi duplici-
bitur ad coronam. Ire stas in medio fl[amm]e
max[ime] p[ro]p[ter]m instructis. puer. xvij. In facie pru-
dentis lucet sapia. Et Sap. viij. Doctrina
est discipline dei. Vide legendam

Tertio e[st] radius miraculose
coruscationis Ps. Illuxerunt coruscationes
tue orbiterre. Effulit aut[em] miracul[us] tri-
plicis. **Primo** circa trabentium violentiam
Non em[en] potuerunt mille hoies cum quingenti-
ta iugis boum trahere eam ut duceret ad lu-
panar. Vide legendam. Ps. Confirmat aut[em]
iustos d[omi]n[us]. Et Ro. viij. Si de[us] p[ro] nobis:
de[us] nos: **Sec[un]do** circa ignis ardentis ve-
hementiam. Un[de] in medio ignis posit[us] stas
imobilis dicit. Ego rogavi d[omi]n[um] meum te
sumy[er]e ignis iste no[n] d[omi]n[us] mei q[ui]n[de]m tibi in-
sulce plaudes in d[omi]no. Vide legendam. Eccl[esiastes].
h. In medio ignis no[n] su[m] estuata. **Tertio**
circa remore[m] p[er]igentiam. Na[m] p[ro]phetico sp[iritu]
ipa[m] i[n] gladio percussa nouit[er] annu[n]ciauit ea
q[ui] in remore[m] loc[us] p[er]igerat et q[ui] postea ventu-
ra erant. Denunciauit em[en] pace[m] eccl[esi]e reddi-
ta: dilectano de regno suo deiecit: et ma-
ximiano illo die mortuo: et se citari siracu-

sane a deo p[er]cessam sic agartha ciuitati ca-
thanesi Jo. iij. Sp[iritus] vbi vult spirat etc.

Tertio comendat in p[ro]bis p[ro]dicis a
virtuose p[er]fectionis fortitudine: q[ui] t[em]p[or]e
nebre ea no[n] c[on]prehenderunt. puer.
xxxj. Duliere forte q[ui]s inueniet. Br[un]o p[er]fe-
cto lucia mulier fortis. Na[m] ut dicit Greg. i
mo. Justo[rum] fortitudo est carne[m] vincere vi-
te p[ro]p[ter] delectationes extinguere: mundi aspe-
ra. p[er] eternis p[ro]m[iss]is amare: p[er]sp[er]itatis blan-
dimena p[ro]tere: aduersitatis metu[m] i[n] corde
supare. Hec ille. Imo em[en] fuit beata Lu-
cia. Fortis q[ui] fuit et tenebras vici: et tene-
bre ea no[n] c[on]prehenderunt. Vicit aut[em] tripli-
ces tenebras.

Primo tenebras diabolice nequie
Sec[un]do mundane p[er]uersionis
Tertio incredule malicie

Primo tenebras diaboli
ce nequie Eph. vij. Est nob[is] colluctatio ad-
uersus mundi rectores. i. diabolos tenebra-
ru[m] h[ab]et q[ui] sp[irit]ualia nequie i[n] celestibus Hec
ibi. Has igit[ur] diaboli tenebras nequias
lucia supavit Judith. xij. Una mulier se-
cit p[er]fusionem in domo nabuchodonosor.

Sec[un]do tenebras mundane
p[er]uersionis q[ui] oia mundana oblectameta
p[re]temp[er]it Chrys[ostomus]. Non e[st] sup[er] terra q[ui]d amet
q[ui] donu[m] dei in p[er]itate gustauerit. Hec ille.
Itaq[ue] b[ea]ta dicit p[ro] i[er]e[m] p[ro]sona q[ui] ab eccl[esi]a
cantat. vici Regnu[m] mundi et oem ornatu[m]
eius p[re]temp[er]it etc

Tertio no[n] eam c[on]prehende
runt tenebre incredule malicie: s[ed] eas vicit
Nullaten[us] em[en] potuerunt tenebrosi hoies et
infideles eam a fidelis lumie[r]e p[er]itate auerte-
re: s[ed] sic dicit puer. xxxj. Roborauit brachiu[m]
suu[m]. Fuit itaq[ue] virtuosissima q[ui]uis paschas m[ul]-
ta sibi certamia fecerit. Sap. x. Certamen
forte dedit illi. Habuit aut[em] gl[ori]osa lucia tri-
plex forte et du[m] certame[m]. **Primo** fuit cer-
tame[m] p[ro]bose p[er]tentiois. Dulce em[en] p[ro]bis eam
ip[er]ignauit paschas s[ed] gl[ori]osa lucia sua sap-
ientia hec oia supavit. Ps. Loq[ui]bar de te
stimonijs tuis in p[re]spectu regu[m] et no[n] p[er]fun-
debar. Prouer. x. In labijs sapientis iuuenit
sapia. **Sec[un]do** fuit certame[m] iniuriose tra-
ctiois q[ui] iussit eam ad lupanar duci: et ibi
de a lenonib[us] illuderet et violaret: s[ed] immobilis
et

Sermo De sancto Thoma

facta ē a spūscōdyt iā supra dictū ē. vide le-
gendā Sap. viij. Sapientia nō vincit ma-
licia. Tertiū fuit certamē rigorose affli-
ctōis: p ignē z gladiū et gurturi imersuz
Vide legendā. Hec oia vicit glōsa lucia
Ro. iij. Quis nos sepa. a cha. dei/tribu-
lacio/an angustia/an fames/an nuditas/
an psecutio/an piculū/an gladi? zc. Sic g
ptz qm beatā lucia tenebre nō cōprehēde-
rūt qz oēs tenebras supauit inf tenebras
sp luxit. Et igit exēplo lucie discam? vt
tandē cū ea in admirabile lumē diuinū ad
qd vt dicit pet. i. Pe. ij. de tenebris nos
vocauit de? feliciter puenire mereamur:
Amen.

De bō Thoma aplo Sermo.

Thomas erat
vñ ex duodecim. Joā. xx. Oēs
qdē scōs laudare debem? Eccl.
xliij. Laudem? viros glōsōs. et ps. Lau-
dare dñm in scōis ei. Sz p ceterz affectio-
nē qndā singularē z deuotionē pcpuā ad
aplos dñi hie debem? z spēalē ei? laudem
atqz reuerentiā exhibere. Et h triplis rō-
ne. Primo rōne vtilitat? copiosoz quas
ab eis accepim? z sic eis magz obligamur
Ipi em fuerūt pmi post chm ecclie fūda-
tores z chri fidei p mundū vniuersū pdica-
tores ps. In oēm ter. exi. son? eo zc. Et
apls dic Ep. ij. q nos sum? supeditati
sup fundamentū aploz. et Bar. xl. d apo-
stolis d. Illi aut pfecti pdicauerūt vbiqz
zc. Secdo rōne dignitat? sublimioz. Ipi
em sunt pncipes ecclie. Vñ i hymno aplo-
rū. Eccliaz pncipes bellitriūphales: du-
ces celestz aule milites zc. Itē. Vos secti
iusti iudices z vera mūl lumia zc. Fucrūt
qpe z alij plimi pter aplos q fidē chri p-
dicauerūt: sz nō tāta ē eis collata dignitas
qnta aplos q fuerūt sublimiores ecclie p-
ncipes z fundatores. Tertio rōne fami-
liaritatz amptioz quā vicz cū dño habue-
rūt. Et vere illoz oculi bñi q chm in carne
viventē tā familiarit? aspexerūt q inextima-
bile quersatiōis sue dulcedinē tāsepe tāqz
abūdant? expti sūt. Uz alij ples fuerint ei?
discipulisti tñ vicz apli familiaritatē ma-
iōrē habuerūt cū dño z specialit? ab eo sūt

vocati. vt prz Datt. x. vbi d. Conuocet
duodecim aplis zc. Et marc. iij. Vocauit
ad se qz voluit z fecit vt eēt duodecim cū
illo: z vt mitteret illos pdicare. Hec ibi.
His itaqz duodecim (pter maledictum tu-
dā q dignitatē aplicā amisit) honorē p-
pui atqz reuerentiā debem? Thome igit
festiuitatē cū oī deuotiōe z reuerētia solē-
nizare debem? qz sic dicūt yba passumpta
Thomas erat vñ ex duodecim. Vbi no-
tandū q apud arithmeticos nūci? duode-
cim dī nūci? abundā s: p qd intelligit ipi
posito abundans aploz pfectio. In verbis
igit pdictz innuit excellēs apli thome p-
fectio: qz erat vñ ex duodecim. Hāc aut bñi
thome pfectionē tria pcpue manifestant.

Primū ē subiectiue obediētiois pmpri-
tudo. Hec ē pfectionis inchoatiua.

Secdū est charitatiue affectionis ma-
gnitudo. Hec ē pfectionis psumatiua.

Tertiū ē honorificatiue pdescentiois ad-
stutudo. Hec ē pfectionis declaratiua.

Primū itaqz ē subiectiue obediētiois
pmpriū q ē imitiū spūalis p-
fectionis. vñ Gen. xij. Picit dñs ad
abraā. Bndicam tibi z in semit tuo bndi-
cent oēs gētes terre: qz obedisti voci mee.
Hec ibi. Deut. xj. pmittit a deo bndictio
obediētib: z maledictio inobediētib.
Habet qppe p obediētā bndictio spū-
lis z via pueniēdi ad pfectionē: qz sic dicit
Breg in mo. Obediētia sola frus ē q re-
teras pntes menti inserit insertaqz cul-
dit. Et Be. sup Can. ser. xij. Lestē p-
volūtas z infern? nō erit. In quē em dōe
uiet ignis nisi in ppiā volūtatē. Hā p-
volūtat? deū impugnat: aduersus eū extol-
lit. Ipa est q padisum spoliat: infernum ex-
tat: sanguine chri euacuat: z ditioni diabo-
li mundū subiugat. Hec ille. Habuit aut
obediētia beati Thome tres laudabiles
conditiones.

Prima est pfectiue integritat?

Secda est affectiue velocitatis

Tertia est pfeueratiue pmitat?

Prima est conditio zc. I
enim primo dixerit dño. Dñe mitte me q
vis pter qz ad indos. Tñ cū dixisset ei do-
min? vade secure qz ero custos tui: dicit dño
mas. dñs meus es tu z seru? tuus sū ego

fiat voluntas tua. In h' imitas? dñm magi
stru suu q' dicit pñ Dat. xxvj. Pat si possi
bile est transeat a me calix iste. verum non
mea voluntas s; tua fiat.

Secda e conditio affective
velocitatis. Nam velocit' dñi sui pceptum
implevit z mox in india pfectus est. Ber.
lib. de precep. z dispen. Verus obediens
mandatu non procrastinat: sed statim parat
aures auditu: lingua voci: pedes itinere:
manus opti: z se totu int' colligit vt mada
q' peragat imperans. Hec ille.

Tertia e conditio pseuerati
ue pñnitatis q' vsq' ad morte obediuit
exemplo ch'i de q' dicit Phil. ij. Fac' obe
diens vsq' ad morte Ber. Memerote fra
tres ch'is ne pderet obedientia: vitam pdi
dit. Hec ille.

Secunda e charitative affectiois ma
gnitudo: z hec est spualis pfectiois
copletiva. j. Co. vij. Charitas edi
ficat. Et. j. Tim. j. Finis pcepti est chari
tas. et. i. Cor. ij. Sup oia aut hec charitate
habere qd est vinculu pfectiois. Apparuit
aut in bro thoma excellencia charitatis
ex tribus.

Primo ex affectione diuine imitatiois.

Secdo ex pfectione supne pteplatiois.

Tertio ex abdicatoe mudane pso latiois

Primo ex affectione zc.

Lu. vj. Perfect' ois erit si sit sic in g' ei?
Appuit aut h' desideriu sequendi ch'im i be
ato thoma qm dicit Jo. xij. Die nescim' q'
vadis: z quo possum' via scire. Hoc enim
fm Lb'ij. ex mlta dilectoe dixit. q' ch'im
semp seq' cupiebat. Luit ptererea dñs rñdit
Ego sū via vitas z vita. Sup q' dicit Aug.
Ambulare vis: ego sū via: falli nō vis: ego
sū vitas: mori nō vis: ego sū vita. Hec ille

Secdo ex pfectoe supne cō

teplatiois. Gen. xvij. Ambula corā me et
esto pfect'. Pōt dici hō ambulare corā dō
p dñm z pteplatione z amore. Et in h'
pñsit rōnalis creature pfectio z bonū. ps.
Thibi aut adherere dō bonū ē. Bñs at
thomas iugit celestia z diuina pteplabat
In z cū nuptijs filie cuiusdā regis interet

set nō māducabat s; erectos in celū oculos
habebat. Dat. vj. Ubi ē thesaur' tu' ubi ē
z cor: tuū. Ubi aut ē amor cordis ibi facile
quertit z oculus corpis.

Tertio ex abdicatoe mū
dane pso latiois. Qui ei se deū diligit nul
libi qrit pso latione pter q' in deo. In spō
sa dic Lan. ij. Amore lā guco. qz vicz nul
lā inuenit pso latione: nullā qere pter q' i
dilecto. Appuit aut in bro thoma abdicat
io mudane pso latiois pcpue ppter tria

Primo pte reiectione tpalis cupiditatis.
Dia ei tpalis etiā sibi oblata pzo sus abdi
cauit pte amore dei. In dic. p' sper in libro
de vita pteplatiua. Quid ē deū diligere nō
si anio ptepe feruido vñtiois dei affectum:
pcti odiū: z mudi fastidium. Hec ille. Sic
itaq' appuit vera dei charitas in bro tho
ma qm oia mudana sibi ptebant in fastidi
um.

Secdo pte exercitacionem corpalis
austeritatis: qm multos labores z corpales
austeritates volūtarie assūptas pte hono
re dñi portauit. ij. Cor. iij. c. Semp mor
tificacione iesu i corpe nro pferetes. Bea
tus q' pte thomas mltos labores sustinuit
z pte ch'i p' d' cāda. Hic em euangeliz
p' d' cavit parthis/ medis/ p' s'is/ hircanis qz
z d' estinat' ad orientale plagā in terra va
gēstū p' d' cās: ibiq' p' d' catione suā vsq' ad
vltimū passiois sue p' d' cēs p' fect' est ad i
d' d'ā supioie p' reuelatione. Hec Isid. li. de
vita z obitu scōz. Nō at fuit labor su' i
nis: nā plimos ad fidē quertit. In india
inferiori p' d' catione die qdā baptiza
ti sunt. xj. milia viroz except' puulis z mu
lieribus In india autem supiozi consuetudie
sint h'ic amica migdonie vxoris carisij co
gnati regis. ipam qz migdoniā atqz vxorez
regis/ vide legenda. Act. xvij. Docebat
diligent' ea que sunt iesu.

Tertio pte

tolerationem penalis acerbitatis: quia pe
nas et acerba tormenta sibi inflicta patien
tissime tolerauit propter diuinū amorem.

j. Co. xij. Charitas oia suffert: oia sustinet

Fuit aut thomas ex imperio regis supiois

idie icarcerat' sup ardētes laminas ferre
as nudis pedib' stare cōpuls'. In fornace

ardēti posit'. z tādē lācea trāstuerat'. z

sic gl'iosū dō reddidit spm Apo. ij. Esto si

des vsq' ad mor. z dabo tibi coro. vi. Cor.

Ubi 2

Sermo de sancto Thoma

pus autē et christiani tulerūt et honorifice se-
pelierunt. Circa annos autē dñi. cc. z. xxx.
vii. eius ediffam ciuitatē suā q̄ olim di-
cebat rages medoz trāstatū est/ alexādro
imp̄ore ad syroz p̄ces hoc faciēre. *U*
de legendas.

Tertiu qd ostēdit bti Thome pfe-
ctionē est honorificatiue cōdescen-
sionis celsitudo. z hec ē declaratio
sue pfectiōis. j. Reg. ij. *Q*uicūq; honori-
ficauerit me glificabo eū/ dñs. Honori-
ficauit autē z glorificauit dñs brū thomā
sibi cōdescendēdo tripliciter

Primo in vulnez ostensione

Secundo in iniuriarū vindicatiōe

Tertio in miraculorū opatione.

Primo in vulnez ostēsiōe

ne. Prebuit vtiq; dñs magnā familiarita-
tē sui brō thome dū sibi vulnēra sua exhibi-
uit ad vidēdū trāgēdū/ vt sic de resur-
rectiōe plenissime certificaret: dicēs ei In-
fer digitū tuū z vide manū meas: z affer
manū tuā huc z mitte i lat̄ meū z noli esse
incredulus sed fidel. *U*n̄ cantat ecclia. *Q*
thoma vidime qui meruisti ch̄m tāgere.
*Q*ntū fuit ex h thomas i ch̄i amōre i-
flāmat. Si em̄ ex h̄bis ch̄i accēdebant il-
li duo discipuli cūtes in emaus q̄ dicebāt
Hōne cor: nosty ardēs erat in nob dū loq̄
ret nob in via z apiret nob scripturas: q̄nto
magis thomas ex tractu illoz sacroz vul-
nez. Hoc quippe mō nulli aliū se exhibuit:
imo (vt h̄ Jo. xx.) marie magdalene dixit
Noli me tāgere *U*n̄ paret spēale p̄ilegiū
familiaritatis: ch̄i ad thomā z p̄descēsiōis
benigne. *U*n̄ Sanfredus carnotens̄ ep̄s
de sic hō credēdus est iste minoris meriti
p̄ ceteris fuisse vt ipe sol⁹ iudicaret indign⁹
dñi v̄sione. Post dies em̄ octo itez venit
iesus vbi thomas erat cū eis: cui cūcta re-
plicans a dño q̄ p̄dite locut⁹ fuerat eo absen-
te. Hec ille. Et Greg. in homel. Venit ite-
rū dñs z nō credēti disciplo lat⁹ p̄buit pal-
pandū: man⁹ oñdit: z ostēsa sibi suoz cica-
trice vulnez/ infidelitatē illi⁹ vuln⁹ sanauit
Quid frēs charissimi: qd̄ inter hec ania ad-
uertit: Nūqd̄ casu gestū credis vt elect⁹
ille discipul⁹ tūc deesset: post autē veniens
audiret: audies dubitaret: dubitās palpa-
ret: palpās crederet. *N*ō h̄ casu sed diuina

dispensatiōe gestū est. Egit nāq; miro mō
supna clemētia vt discipulo dubitans dū
in suo magro vulnere palparet carnis: i no-
bis vulnēra sanaret infidelitatis. Plus em̄
nobis thome infidelitas ad fidem q̄ fides
credētiū discipuloz p̄fuit. q; dū ille ad fidē
palpādo reducit: nra mens oī dubitatione
postposita i fide solidat. Hec ille. *N*ō tūc
dñi itaq; q̄ ex illo tāglōso tāq; familiari
z benigno tractu z v̄sione dñi/ thomas mi-
rabilt̄ in fide solidat⁹ atq; charitatē feruo-
re inflāmat⁹. *U*n̄ tūc r̄ndit thomas z di-
xit. Dñs me⁹ z de⁹ meus. Et iesus appo-
bans fidē ipsi⁹: dixit. *Q*uid vidisti me Tho-
ma credidisti. Greg. Aliud vidit: aliud cre-
didit. *A* mortali q̄ppe hoīe diuicias videt
n̄ potuit. Hoīem igit vidit z deū p̄fessus
est: dicēs. Dñs me⁹ z de⁹ meus. Hec ille.
Fuit itaq; postea Thomas excellētissime
fidei. Prop̄ qd̄ etiā pueniētē h̄ sibi a dō
cōcessum est vt tres magos q̄ fuerūt p̄mitte-
gētū ad fidē baptizaret. et facti sūt et oī
iutores in p̄scādo. vt d̄ Chryf. *I*tē in ci-
uitate ediffa vbi corp⁹ suū requirit nullus
heretic⁹: iudeus: aut pagan⁹ viuere p̄t.
*I*tē ecclia q̄ errare n̄ pot̄ special̄r̄ p̄nitenti-
tationē fidei sue in collecta di. *P*a nob̄ q̄
sum⁹ dñe bti apli tui thome z c. et fidē con-
grua deuotione sectemur.

Secundo cōdescendit dñs

beato thome in iniuriarū vindicatiōe i illo
vitz q̄ maxillā thome p̄cussit cū esset i ma-
ptis. *N*ā p̄cutiēs stari ad hauriēdā aquā
exiēs/ a leone occisus ē: et manū illā q̄ tho-
mā p̄cusserat canis yn̄ niger corā p̄uente-
tib; apportauit: quēadmo dū p̄dictū fue-
rat a brō thoma. Quo v̄sio oīs turba ob-
stupuit. *V*ide legēdā. Plures tū hūc p̄sū
sū n̄ app̄obāt. *D*e h̄ in sic loquit Aug. *I*
z faustū. *A*pl̄s palma p̄cussus pot⁹ dñm
rogauit vt i futuro seclō pot⁹ iuniofo dōl
parceret: i p̄nti seclō illa iniuria n̄ inuita
relinq̄ret z c. seq̄. *T*enebat certe iter⁹ dōl
lectiōis affectū: z ex̄t⁹ req̄rebat correctio-
nis exēplū z c. *A*ugustinus tū ibi relin-
q̄t sub dubio an ita factū sit vt confictū. *P*ōt
ad h̄ p̄positū adduci illud p̄. *Q*culi dñi sūt
p̄ iustos: z aures ei⁹ ad p̄ces eoz. *V*ultus
autē dñi sup̄ faciētes mala: vt p̄dat de certā
ra memoria eoz.

Sermo De sancto Stephano

tionis christi. Possunt autem dicere quod plenitudo gratie in stephano fuit plenitudo abundantie quae admodum in apostolis. Unde Act. vi. Elegerunt apostoli stephanum virum plenum fide et spiritu sancto. Et in his passim stephanus plenus gratia. Habuit autem homo gratie plenitudo in stephano triplicem excellentiam.

Prima est excellentia refutative efficacie in iudeorum disputatione.

Secunda est excellentia tolerantie patientie in tormentorum profectione.

Tertia est excellentia declarative evidentie in miraculorum operatione.

Prima igitur est excellentia refutative efficacie in iudeorum disputatione. j.

Thes. j. Non in sermone tantum sed in potentia et spiritu et in plenitudine multa. Apparuit autem homo plenitudinis excellentia in iudeorum disputatione precipue tria.

Primo propter spiritualis sapientie vivacitatem.

Secundo propter facialis relucencie claritatem.

Tercio propter supernali apparentie sublimitatem.

Primo propter spiritualis sapientie claritatem.

Et Sap. vii. Dominus artifex docuit me sapientiam. Est enim in illa spiritus intelligentie subtilis semper virtute. Et Sap. x. Dominus potentissimus est sapientia. Et Act. vi. de beato stephano. Surrexerunt quidam de synagoga etc. disputantes cum stephano. Et non poterant resistere sapientie et spiritui quem loquebatur. Et hoc iuxta premissum christi Lu. xj. Ego dico vobis et sapientiam cui non poterant resistere et iudicare omnes adversum. Hec ibi. Gloriam excellentiam sapientie in stephano quod solus iudeorum multitudinem confutabat Sap. vii. Sapientia non vincit malicia. Et puer. xxiij. Ut sapiens fortis est.

Secundo propter facialis refulgentie claritatem: quod sic dicitur Act. vi. Visus qui erat in facie intuebantur vultum eius tanquam vultum angelorum stantem in illos Apoc. x. Facies eius erat ut sol. Data autem fuit ei homo faciei luminositas propter tria.

Primo in testimonio ne sue singulari mundicie. Nam sic dicit Ambrosius. Per puritatem homines angelis assimilantur. Facies angelica stephani testimonium erat sue puritatis. Unde et propter suam puritatem dicitur de eo Act. vi. quod ipse erat boni testimonij et ab apostolis constitutus est primus ex septem diaconibus ordinatus ministerio viduarum. **Secundo** in confutatione

iudaice perfidie. ut videlicet ex illa claritate terrerentur: sicut dicitur Jo. iij. Dilexerunt magis tenebras quam lucem. **Tercio** in figuratio nem future corporalis glorie: in futura videlicet retributione. Bar. xij. Fulgebunt iusti sicut sol.

Tercio propter supernali apparentie sublimitatem.

Quem videlicet in manibus persecutus vidit celos apertos et iesum stantem a dextris dei. Cum enim gloriosus stephanus rationabiliter confutasset obiectiones et accusationes iudeorum: emuli sui qui dicerent aut responderent nesciebant: id sicut habet Act. vi. Audientes hec discabant cordibus suis et stridebant dentibus in eum sicut bestie. Et ecce statim brachium domini (quod semper est cum iusto in tribulatione) auxiliu mirabile proferens seruo suo stephano qui in tali periculo morte sibi iniqua prospiciebat imminere. Cum enim esset plenus spiritu sancto: intendens in celum vidit gloriam dei. Ecce video celos apertos et iesum stantem a dextris patris dei. Augustinus in 8. de beata fidei officina qui tantum et altissimi martyris ut ipsam deo respiceret maiestatem. Ecce inquit video celos apertos et iesum stantem a dext. etc. Paruit sedes dei et sulcatus aere celorum latera penetravit. Uiderunt christiani: spiritus christi: montium prope christum: ad christum. Hec ille. Hoc autem vultu et credendum est quod hec visio beati stephani et spiritualis et corporalis fuit. In eo autem quod oculi corporali facta est hec visio tria sunt mirabilia. **Primum** quod vidit celos apertos. quod homo nico. de ly. est intelligendum non quod celi fuerint aperti et divisi: cum sint incorruptibiles et quod sic clare vidit acti nullum fuisse obstaculum intermedium. **Secundum** est quod vidit iesum in gloria patris: cum secundum naturam impossibile sit corpus glorificatum in sua gloria ab oculo mortali videri. **Tertium** est propter magnam distantiam cum corpore christi sit in celo empyreo. Oculo enim mortali vidit: quod tunc factum est ut mens esset adeo illuminata ad divine glorie notitiam et dicitur nisi iesu christo quod nihil aliud possit velle vel desiderare. nec mortem quam omnes naturaliter fugiunt timere. **Quod** magnam et singularem puritatem. **Quod** admirabile solatium promereri stephano dicitur excessum. Nam cum martyris ab hostibus immissa sint solatia multa a divina pietate: nulli tamen legitur ratione excellentie tantum admiratioms immissum suffragium. Decebat quippe pro quod

pm? p defenda fide moriebatur singulari q
 dam adiutorio r polatioe mnditref. **Et**
 itaq celestis admirabilis uisione mirimo
 du i suo spu roborat? e b. stephan? p? tria
 Pmo p? declaratoe exepi certissimi.
 sic si milles uideret an se pncipe fortitodini
 cate r ia uictoriose triumphate. **Un** uisit ie
 sum a dextris fruis dei. sup q de glof. Ne
 ho lapidand? dubitet in terra de? ho cruci
 fixus apparet in glia. Heb. xij. Per patie
 na curram? ad ppositu nob certame aspici
 entes in auctore fidei r psumatore iesu q
 pposito sibi gaudio sustinuit cruce r fustioe
 pcepta atq in dextera sedis dei seder. Re
 cogitate eni eu q talez sustinuit a pctozib
 aduersu semetipm r dictionem yr no facti
 gemini anis uis deficientes. **Hec** ibi.
Sedo p? exhibitioez auxilij fortissimi. qz
 uidit iesu stante sup q de glo. Quia stare e
 pugnantis uel adiuuantis. recte a dextere
 stare uidit quem inf psecutores ad iutores
 habuit. **Uiles** qpe ualde secur? est q iu
 ra se fortissimu pugile ad ipm adiuuadu
 bier. **Tertio** p? ostione pmij euidentis
 sunt qz uidit gliam dei. **Be.** Consideratio
 r spes pmij minuit vim flagelli. **Hec** ille.
 Pars itaq pma excellentia plenitudinis
 gre in bto stephano.

Secuda excellentia plenitudinis gre i
 stephano est excellentia tolerantie
 patie i martyrij pessione **Pa. j.**
 Patiecia op? pfectu bz. qz uic? e euidentis
 signi plenitudis sine pfectiois gre. **Et** de
 bto stephano **Act. vij.** Postq dictu est ste
 phan? plen? gra subingit? et fortitudine.
Aug. d moie ec. Fortitudo e amor facile
 oia toleras ppter id qd amat. **Hec** ille.
 Sunt aut circa martyriuz gliosi stephani
 tres peminete ptemplande

Prima est peminencia gliose dignitatis.
Secda e peminencia dolorose acerbicatis.
Tertia e peminencia amorose charitatis

Prima est peminencia rē
Eccl. xxxij. Dinametu gre accipias coro
 na r dignitate psequis. **Hec** ibi. **Est** autē
 in martyrio bti stephani triplex gliosa di
 gnitas **Prima** est dignitas pmitat. **Et** h
 est singulare pmitatu in stephano q p mices
 r? est militie chri. **Aug.** in ser. **Pr**clarus
 aiblera dei ad iue? spiritu chri ad stadiuz

certamis por exiuit r tate uictorie adept?
 est gliam yr pm? acciper coronam. **Uiles**
 chri fidelis signifer marty r fort? post chm
 martyrij meruit pncipatum. **Hec** ille. **Et**
Barin? eps i ser. Si qd distare inf mar
 tyres pr pcpu? uidet iste q pm? e. **Horre**
 em qua dignat? e saluator. p oib? pati: hac
 iste pm? reddidit saluatori. **Hec** ille. **Sed**
 dices qre r quod dz bti stephan? promar
 ty r cu scilicet innocentes r etia scius iohannes
 baptista pus martyru passi fuerint. **Dicit**
 mus q tres sut speales rones. **Prima** est qz
 pus martyrio coronat? post chm r eodem
 anno q chris ascedit in celuz. **Illa** qpe die
 post ascensionē dnica fuit stephan? lapida
 tus q inuencio ei? celebrat? r inuencio ei? illa
 die facta e q ei? passio honorat. **Sz** qz passio
 maioz est qz iuentio r dignioz: io facta
 est istoz festoz mutatio p? reueretiā na
 tuiutatis dñi. **Secda** est qz fuit pm? simplr
 q ex martyrio stat? euolauit ad celu. **Ete**
 ri ei martyres an ipm uocē debāt ad lum?
Un fulgēt? i ser. **hur?** diei di. **Heri** rex
 nr trabea carnis indur? deyeri p ginal au
 la egredies uisitare dignat? e mnda. **Ho**
 die miles d rabinado carnis exies triupha
 to: r i grauit ad celu. **Tertia** eq? fuit pm?
 q defendēda chri fide moru? e. **Licz** aut
 ino ceteris ocelli fuerint p? chm: no tñ p?
 chri fide qua lingua p? terent que admodu
 bti stephan? **Bti** aut toānes no p si
 de bz p iusticia mortu? est. **vr** alibi dicitur
 erit. **Secda** e dignitas auctoritatis. **Ual**
 de qpe autē ticu e bti stephani martyriuz
 qz i sacra scriptura ad longu descriptu **Act. vij**
 et. vij. qd d nullo alio etia aplo sile reperit.
Nam est de morte beati Jacobi maioris
 mentio fiat. **Act. xij.** non tñ ibi ponitur ad
 longum eius martyriu. **Nam** nihil aliud
 d hoc ibi dicitur nisi q herodes occidit sa
 cobum frēm ioannis gladio. **Hec** est ergo
 singularis dignitas martyrij beati stepha
 ni q uidelicet sic p sacra scriptura fuerit ca
 nonizatum r approbatum. **Tertia** est di
 gnitas specialis conformitatis scilicet ad
 chusti passionem. **Et** hoc precipue in tri
 bus. **Primo** in causa: quia sicut chris? fal
 sis testibus accusatus est r p blasphemia
 falso imposta morti adiudicatus: ita bea
 tus stephanus. **Sedo** in loco: quia sicut
 chris? in hierusalē et extra ciuitate du

per m. Quo dicto obdormiuit in dño. Glo
sa. Dulce dictū est: obdormiuit. et nō: mor
tuus ē. q. obiit sacrificiū dilectōis et ob
dormiuit in spe resurrectōis. hec glo. Pa
ter itaq; scōa excellentia plenitudis gratie
in Stephano.

Tertia est excellentia declaratiue eui
dencie in miracloꝝ opatiōe. Tñō
postq; dictū est Act. vj. Stephe
nus plen⁹ gra et fortitudine. subiūgit: faci
ebat prodigia et signa magna in poplo. Post
mortē etiā mult⁹ claruit miracul⁹: q; pluri
ma sunt mltū auctērica ab egregio docto
re Augustino in suo libro de ciuit. dei iscrī
pta. Opatus est autē miracula super omnia
creaturarū genera.

Primo sup creaturas mere corpales
Secōdo sup creaturas mere spūales
Tertio sup creaturas partim corpales
et partim spūales.

Primo super creaturas me
re corpales: puta sup elemēta. Nā i ei⁹ tras
latiōe a hierusalē in cōstātinopolim/ igne
quē demones excitauerant in eos retorisit
et rēpēstē mār sedauit. Et in eius inue
ntione terra tremuit: et q; sterilis añ fuerat fe
cūda fuit: et aer pluuia dīstiauit. vid legem.

Secūdo super creaturas
mere spūales: puta sup demōes. Cū em̄ fi
lia theodosij impatoris a demone eēt ob
fessa: demō in ea clamabat di. Nisi stepha
nus romā ueniat nō erit. Cūq; romā al
latū fuisset corp⁹ bñi stephani: fuit puella il
la mox a demōio liberata.

Tertio sup creaturas hu
manas q; ptim sunt corpales et ptim spūa
les: infirmos curādo: cecos illuminādo: et
mortuos suscitādo. Ser ei mortuos susci
tauit. Fratē et forozē a mēbroꝝ cōcussioe
sanauit. et lex. infirmos a varijs infirmitatib⁹
liberauit: vt narrat Aug. xxij. d. ciuit. dei. vi
de ibi. Vbi etiā dē bñm stephanū innūer⁹
coruscasse miracul⁹. Vbi etiā narrat q; flo
res sup altare bñi stephani positi et inde al
lari et sup infirmos applicati mirabilē sa
nitatē opant. Vñ h mōi florib⁹ sup oculos
cuiusdā cecē mlier⁹ positis: ipsa p̄tinuo lumē
recepit. Pām etiā de altari ei⁹ sup̄ri et sup
egros positis/ mlt⁹ extiterūt in medelā. Vñ

de hec oia ubi s. His itaq; miraculis de
clarat euidēter plenitudo grē q; fuit i bea
to stephano. Hūc q; gloriōsuz stephanū hu
militer rogem⁹ vt aduocat⁹ fiat p nob⁹ dō
dñm. Si em̄ sic humiliter et charitatiue vt
dictum est. p inimic⁹ orauit: firmis seden
dū est qm̄ libētissime p deuotis suis ince
det. Orem⁹ igitur vt eius meritis et p̄cib⁹
grām nobis largiat dñs qua digni efficiā
mur gloriāz illam quā vidit Stephanus
penniter cōtemplari. Amen.

De bñō Joanne euāgelista Sermo.

Hic autē quid

Hic autē quid
Jo. vii. Bñi petri p̄ba sūt ista
ad ch̄m loq̄ntis de ioāne. Cū
ei dñs ip̄suisz petro pastorale officiu⁹ re
gimen ecclie et ei suū martiriū pdixissz: di
xit ipsi petro. Seq̄re me. s. gerendo vices
meas in duob⁹ pdictis. Et p̄terius petro
vidit illū discipulū quē diligebat iesus se
quentē q; cepit ire post ch̄m sic et petro.
Et cū hūc vidisset petro desiderās eū h̄e
soctū in platonis officio et martirio dicit
Dñe. Hic autē qd. q. di. Nunqd nō actian
g⁹ eū in bñi socio: Petrus autē damian⁹
in ser. qm̄ ad pdictā interrogatiōe r̄ndēs
sic dicit. Hic est quē redemptor n̄r ad de
clarandā sue diuinitat⁹ essentiā qm̄ qdā oꝝ
ganū fec atq; vt h̄ suppleret qd ad tps̄ ip̄e
dñs dispensatiue suppresserat vicariū vere
liq̄ vt cū hoies tāq; p̄mo lactētes firmo
ra tā in via veritatis vestigia fuissent: eū
ad cognoscendā diuine essentie celsitudine
pmoueret. Hec ille. Possimus autē dicere
q; p̄ba p̄sumpta q̄rimt de bñō ioanne tāq;
q; de singlarī et admirabili viro. Horat em̄
singularitas in h̄ p̄nomine demonstratiuo
hie: et admiratiō in q̄situo qd. In illis ita
q; p̄bis designat singularis atq; admira
bilis excellentia bñissimi ioānis. Possūt at
de bñissimo ioāne declarari tres p̄cipuat
q; singlares excellentie

Prima est excellentia passiue dilectōis.
Secōda est excellentia charitatiue affecti
Tertia est excellentia declaratiue. (om̄s
ue manifestationis.

Prima igit est excellentia passiue di
lectionis q; vitz fuit a ch̄o sp̄cālī
ter dilectus. Sp̄cālīter em̄ dicitur
U U 5

Her. de sctō Joanne

pulus ille que diligebat iesus. vt pr̄ Jo. xij. et Jo. vi. Aug. Si ip̄m dixit discipulū que diligebat iesus: q̄ ip̄m p̄ ceteris familiarius diligebat. Et ecclia cantat. Hic est. iōanes q̄ p̄uilegio amoris p̄cipui pre ceteris. Alit̄ a dño meruit honorari. Et h̄ sumit ex dictis Bede. Et si dicas: qm̄ ch̄ristus Joā. vi. dixit Petro. Simō iōanis diligis me pl̄ his: Et pet̄ ait. Tu scis dñe q̄ amo te. Ch̄ris aut̄ magis diligit eos q̄ eū maḡ diligit. Prouerb. viij. Ego diliges me diligo. q̄ ch̄ris maḡ pet̄rū q̄ iōannē dilexit. Qd̄ etiā ex h̄ p̄firmari videt̄ q̄a pet̄ro cōmisse eccliam suā gubernandā: p̄ q̄ d̄ celis descendit atq̄ mori voluit. Pro r̄sposione Herodū q̄ diligere siue aprare nihil aliud est q̄ velle bonū alicui: vt dicit Tho. i. p̄e sum. q. xx. ar. ij. Et ibidē ar. iij. Maḡ diligere est m̄ari bonū velle. Sic ergo dicunt aliq̄ (vt ibidē recitat thomas) Incertū ē q̄s horū pl̄ ch̄m dilexit amore charitatis. et similit̄ que ch̄ris plus dilexit i ordine ad maiorē eterne vite gl̄iam. Sed ch̄ris dicit̄ pet̄rū plus dilexisse q̄ntū ad q̄ndā p̄mptitudinē vel feruorē. Vñ et ei cōmissa est cura ecclie: ad quā maḡ erat p̄mptitudo necessaria. Joānes p̄o plus dilexit est q̄ntū ad q̄dā familiaritatis indicia q̄ ei ch̄ris magis demonstrabat. Hec Tho. Nec est dicendū q̄ ch̄ris eccliam suā sic pet̄ro cōmēdauit q̄ n̄ iōanē. Quid em̄ aliud est ecclia q̄ cōuocatio fidelū. Tpe ar̄ passionis ch̄ri fides ch̄ri in sola p̄gine gloriose allela p̄māsit. Vñ ipsa sola fuit tunc sancta m̄ ecclia et br̄o Joanni cōmēdata: vt postea dicem̄. Vñ et ip̄i iōanē tanq̄ ei cui specialit̄ cōmissa erat ecclia reuelata fuerūt ea q̄ futura erant in ecclia ch̄ri: cū esset exul in insula parthmos vbi apocalypsim scripsit. Dicam̄ igit̄ iuxta s̄ba eangelica q̄ ch̄ristus pre ceteris familiarit̄ dilexit br̄m Joannē. Et hoc p̄cipue triplici rōne.

Prima est r̄tio amplioris germanitatis.

Secūda est r̄tio tenerioris etatis.

Tertia est r̄tio sanctoris p̄ginitatis.

Prima est r̄tio amplioris germanitatis. Erat em̄ Joānes ip̄i dño germanus ex eadē stirpe nat̄. vtz de stirpe regis David. Sicut em̄ colligi p̄t̄ ex dictis sanctorū pat̄rū Joachīm accepit An-

nam in vxorem: ex qua genuit Barā matrem dñi que desponsata fuit Joseph. Dicitur aut̄ ioachīm: anna virū suū habuit. cleophā fratrē ioseph. ex quo alterā filius genuit: quā et vocauit mariā. Hec ē maria cleophe q̄ ex alpheo viro suo q̄tuo: filios genuit. s̄. Jacobū minorē: Josephū s̄. s̄. q̄. Barfabas vocabat̄. Simōne: et Taddeū. Dicitur autē cleopha/ accepit Anna tertiuū viz noie salome: ex quo etiam habuit tertiuū filiū quā et maria nominauit. Hec est Baria salome q̄ ex Sebedeo viro suo duos filios genuit. s̄. Jacobū maiorē et Joannē euāgelistā. Erat autē et ip̄i anne soror: Emeria: de qua nata est Helisabet mater iōanis baptiste. Vide qm̄ beata p̄genies. Habuit itaq̄ Joānes euāgelistā autē scām: matrē scām: duas amicitias sanctas: frat̄rē sanctus: sex consanguineos sanctos. quoz vn̄ est ip̄e dñs scām scōrū. Ps̄. Hec ē generatio q̄rentū dñm. Pater itaq̄ germanitas joānis ad ch̄m. Sed vt videat̄ qm̄ maior est Joānis ad dñm germanitas q̄ alioz consanguinitas eius: s̄m Fran. de maro. colligit̄ hec veritas vtz q̄ Joānes euāgelistā. triplicem habuit germanitates ad ch̄m. Nā matrē ch̄ri sola tāta habebat germanitatē ad filiū q̄ntam habet pater et mater in aliis: eo q̄ ex ea filius accepit totā corpale substantiā in qua germanitas radicat̄. Ideo tātū ip̄i dño germanus erat beatus Joānes ex parte soli? matrē q̄ntū si ch̄ris ei germanus fuisset ex vtroq̄ parēte. Et illa ergo parte duas habuit germanitates. Tertiā autē germanitatē habuit p̄tute verbi dñi: qd̄ est opatiū ei? qd̄ p̄fert. Nā dñs i cruce dixit marie de iōanē. Mulier ecce filius tuus. Et Joāni d̄ maria: Ecce mater tua. Ideo sicut dicit Pet̄r̄. oam̄ia. in ser. huius diei. Qm̄ a p̄tate marie dicit̄ est filius: q̄dam speciali gratia frater est saluatoris. Hec Petrus. Et s̄m Fran. ita vtz? Dicitur filius factus est Joānes acti ipsa cum in vtero p̄prio baiulasset q̄ntum ad veritatem relationis filialis.

Secūda est r̄tio tenerioris etatis. Joānes em̄ in etate tenera p̄t̄o mūdo secus ē dñm. Erat em̄ adolescens quado a dño vocat̄ est. Illud autē est vtz

gratissimū q̄ a iuuentute incipiat aliquis ei seruire. Ideo dicebat ch̄s Barth̄ r̄c̄. Sinite paruos venire ad me. Propt̄ qd̄ horat̄ sapiēs Eccl̄es. xij. Memeto creat̄oris tui i dieb̄ iuuentutis tue r̄c̄. Et Th̄re. ij. Bonū erit viro cū portauerit iugū ab adolescentia sua. Hec ibi. Sed o mirabilis abusus r̄ dolēda cecitas. Volunt multi in adolescentia seq̄ nō ch̄m: sed mundū: carnē: r̄ diabolu a q̄b̄ decipiunt. Qd̄ figura tū est. q. Reg. xv. vbi d̄r q̄ absalon p̄ blan d̄m̄ca decepit p̄lin. In ibide d̄r q̄ vni uersus populus secutus est absalō ad impugnan dū Dauid patre suū. Absalon patris amaricatio interpretat̄. Per hunc igit̄ intelligit̄ mūdus: caro: diabolus/ quibus amaricat̄ pater celestis: et quoz̄ blā d̄m̄ca r̄ tentatiōib̄ multi decipiunt q̄ sequen tes mūdū: carnē: r̄ diabolu/ impugnat̄ patrem celestē/ cuius p̄cepta infringētes. Nu meri xv. Ania que p̄ sup̄biam aliqd̄. d̄m̄i serit: qm̄ aduersus d̄m̄ rebellis fuit per/ ibit̄ de populo suo. Hec ibi.

Tertia ē ratio sanctioris virginitatis. Placet quippe deo qui in ma trimonio regulare viuūt. sed multo maḡ qui continentia seruāt. Sup̄ oēs aut̄ grati deo sunt illi qui mente r̄ corpe virginitatē amplectunt̄. Nam sicut d̄r Hierony. ad sacras virgines de continētia v̄ginali. Gr̄a/ de ē r̄ imortale r̄ pene vlt̄ranaturā corpo/ rā sup̄are luxuriā/ et concupiscentie flam/ mā adolescentie saueib̄ estuante omni vir tute restringere. Hec ille. Virgines etiam specialiter dicunt̄ sequi ch̄m p̄pter specta/ lem cōformitatē ad ip̄m. Apo. xij. Vir gines em̄ sunt r̄ sequunt̄ agnū r̄c̄. Q. aut̄ br̄s Joānes virgo fuerit: testat̄ ecclesia. Testat̄ r̄ Hieron. in p̄logo sup̄ Joan. di. Hic est Joānes euāgelista q̄ virgo a deo est electus: que de m̄p̄ris volente nubere vocauit d̄s. Hec ille. Ideo specialiter a ch̄sto fuit dilect̄. Beda in homel. ho d̄. Diligebat aut̄ iesus nō except̄ ceter̄ sin/ gulariter solū: sed p̄ ceter̄ q̄s diligebat sa/ militari? vñū quem specialis pro gatiua ca stitaȳ ampliori dilectiōe fecerat dignum. Hec ille. Er̄t aut̄ ceteroz̄ ap̄loz̄ aliq̄ vir gines fuerint: iste tñ̄ p̄ ceteris dilectus ē r̄ r̄one virginitatis. quia vt̄ patet per Hie/

ro. in p̄logo sup̄ Joan. Iste est specialiter virgo elect̄ a d̄o: cuius etiā virginitas sa cramento m̄rimony cōsecrata fuit que ad/ modū r̄ virginitas matris d̄ni. Unde h̄c̄ inter ceteros virgini virgini mat̄ dei in virginitate simillim̄ fuit. Patet itaq̄ p̄t̄ ma excellētia q̄ est excellētia passiuē dile/ ctionis qua vic̄ p̄ ceter̄ a ch̄ro diligebat p̄pter sup̄radictas r̄ones.

Secunda est excellentia charitati/ que affectiōis qua vic̄ singularit̄ r̄ mirabilr̄ afficiebat̄ r̄ ad deum q̄ ad primū. Auḡ. Ubi est charitas qd̄ est qd̄ possit obesse. Ubi nō est charitas/ qd̄ est qd̄ p̄desse possit. Hec ille. Apparuit at̄ in br̄s Joāne mirabilis r̄ serues charitas ad ch̄m propter tria

Primo p̄pter excellentiam sp̄ritual̄ de/ **Secundo** p̄pter excellētia (uotionis) totalis expositionis. **Tertio** propter excellentiā fraternalis dilectionis.

Primo propter excellen tia sp̄ualis deuotiōis. Erat em̄ tota mēt̄ sue deuotio r̄ tota cordis intentio ad ch̄m Proverb. xxiij. Prebe fili mi cor tuū mihi Sic em̄ implet̄ illō Deut. vj. Diliges do minū deū tuū ex toto cor̄ tuo. Deuotio/ nē aut̄ cordiale iōānis ad ch̄m d̄ndit ipse iōānes p̄cipue p̄pter tria. **Primo** p̄t̄ plu/ ralicatē nominatiōis. q̄ vic̄ ip̄m iesum fre quē in euāgelio noiauit q̄ aliq̄ euāgeliste. Ch̄r̄s. Hic amantiū mos ē vt̄ amorē suū silētio regere neq̄ant. enarrare frequē? vt̄ ipsa assiduitate narrādi solatiū amoris sui captiāt. hec ille. Mat. xij. Ex abūdātia cor dis os loquit̄. **Secdo** p̄pter p̄p̄nq̄talem accessiōis: q̄ t̄p̄e passiois ch̄i p̄p̄i quē ac/ cessit. Sicut em̄ h̄ Joan. xij. In passione ch̄i stabat ip̄e iuxta cruce cū maria m̄re te su. Prover. xvij. Qui t̄p̄e diligit̄ q̄ amic̄? Est r̄ frater in angustis coprobaf. et Eccl̄. vj. Est amic̄? soci? m̄se r̄ nō permanet in die necessitaȳ. i. tribulationis. sic discipuli aliq̄ d̄icati sunt i cena: sed i passioe reliq̄rūt eū. **Tertio** p̄t̄ sublimitatē p̄templatōis. Qui em̄ seruēt deū diligit̄: frequē de d̄o cogitat r̄ bonitatē ei? p̄p̄lat̄. Barth. vj. Ubi est thesaur̄? tu? ibi ē r̄ cor tuū. The/ saur̄? q̄pp̄ alicui? i. qd̄ ab eo p̄ ceter̄ rebo

¶ Ber. de sctō Joāne apostolo

diligit. Beat⁹ aut̄ ioānes s̄ deū p̄templa
bat s̄p de deo cogitabat. Un̄ r̄ fm̄ Aug.
homel. sup̄ euangeliū hōd. Per ioāne s̄
gurat̄ vita p̄reparatua: r̄ p̄ petru vita acti
ua. Un̄ de petro d̄: Sequere me. De ioāne
aut̄ d̄: Sic eū volo manere donec veniam
qd̄ ad te: tu me sequere. Quid̄ em̄ est h̄: q̄n̄
tū sapio: q̄tū capio: qd̄ est h̄: nisi tu me se
q̄re p̄ imitationē p̄ferendo r̄palia mala. Et
le manet donec veniā sempiterna redditu
rus bona: qd̄ aptius ita dici p̄t. Per fa
cta me sequat̄ actio isformata mee passiois
exēplo. Inchoat̄io p̄reparatio maneat do
nec veniā p̄ficiēda cū venero. Hec Aug⁹.
In hitaq; p̄r̄ excellētia sp̄ualis deuotio
nis r̄ affectionis ad deū in brō ioāne quia
sp̄ ac iugit̄ p̄ p̄templationē ferebat in deū
E. h. y. f. Quid̄ est deo ex tota mēte dilige
re nisi vt oēs sensus deo vacet: sapia: intel
lect⁹: cogitatio: mēoria. Qui ḡ aliquē isto
rū circa r̄palia occupat: tā nō ex tota men
te deū amat. Aug⁹. Sin⁹ dñe te amat q̄
te cū aliqd̄ amat.

¶ Scdo oñdit bt̄us ioānes

singularē atq; mirabilē charitatē ad ch̄m
p̄ excellētia total̄ expositiois. Nā p̄ter
ch̄m amorē totalit̄ se totū mēt̄is r̄ penis ex
posuit. L. an. viij. Fortis ē vt mors dilectio
q; vitz p̄t̄ dei dilectionē hō etiā contēnit
mortē. Ultra vitzq; p̄t̄ amorē dñi totū men
ta sustinuit beat⁹ ioānes parat⁹ etiā susti
nere mortē. Fuit em̄ q̄nter flagellat⁹: ex
derisōe r̄onfurat⁹. In feruent̄ olei doliuz
missus: in exiliū relegat⁹: veneno potatus
Un̄ sibi r̄ Jacobo fratri suo dixerat dñs.
Mat. xx. Calicē q̄dem meū bibet̄. Et sic
dic̄ Aug. in q̄dā ser. d̄ brō ioāne euāgelista
Per calicē in septur̄ diuis̄ passionē itelligi
mus vt illud. P̄ si possibile ē trāseat a me
calix iste. Idē ibidē. Si legim⁹ historias
ecclesiasticas in q̄b̄ refert̄ q̄ ioānes missus
fuit i feruent̄ olei doliuz: relegat⁹ q; i path
bim⁹ martyrij animū nō defuisse r̄ bibisse
ioāne calicē passiois. I. p̄secutor: ei⁹ sangui
nē nō effudit. Hec Aug. Præterea gladi⁹
ille passiois ch̄i q̄ p̄r̄sūtuit aīam marie p̄
transiuit r̄ aīam ioānis euāgeliste. Sicq;
codē martyrij genere martyres effecti sūt
p̄go maria r̄ ioānes euāgelista.

Tertio ta ioāne apparuit
singularis atq; mirabil̄ charitas ad ch̄m
p̄ excellētia fraternal̄ dilectiois. Fons
q̄ in alto orit̄ de facili ad loca infima deri
uat. Sic amor si de deo plene r̄ integre ha
beat deinde ad primū derivat. Sicq; Per
amorē dei gignit̄ amor primū: p̄ amorē
primi nutrit̄ amor dei. Un̄. j. Jo. iij. Si
qs̄ dixerit qm̄ diligo deū r̄ frēm suū odo
rit mendax ē. Et io ibidē añ d̄. Si diliga
mus inuicē de⁹ i nob̄ manet r̄ charitas e⁹
in nob̄ p̄fecta est. Hec ibi. Apparuit aut̄ i
brō ioāne singular̄ atq; mirabil̄ feruent̄
me charitatis affectio ad primos p̄cipue
p̄ter tria. Primo p̄t̄ operosā impiois r̄
uersionē. Diligentissim⁹ em̄ fuit p̄uertēdo
ipios r̄ aīaz salutē p̄curādo ex feruido q̄
alter belias. iij. Reg. xij. zelo zelat⁹ sum p̄
dño exercitū. Ip̄e em̄ p̄ totā aīā p̄dicans
multas p̄los p̄uertit ad ch̄m: nec domi
ciam timore q̄ iusserat eū in feruentis olei
doliū mitti a p̄dicatione cessauit. Poterit
mus ar̄ palā p̄templari q̄ feruidū b̄et̄
lū ad salutē aīaz: si ad mēor̄iaz reuocem⁹
illud qd̄ refert̄ beat⁹ clemens sc̄. in. iij. lib.
historie ecclesiasticæ inuenit. Qm̄ vitz q̄dā
tpe apls quendā iunenē pulcrū r̄ ferocem
p̄uertit: eū cuidā ep̄o sub depositū nomie
cōmendauit. Post aliqd̄ tps recedens ille
iuuenis fact⁹ ē princeps latronū. Ap̄ls aut̄
ad ep̄m rediens depositū suū rediit. Lū
q; ille de pecunia intelligeret r̄ inde vehe
menter stuperet: dixit ei apls. Iuuenem il
lum a te repero quē tibi s̄tudiose cōmenda
ueram. Cui ille ait. Pater sc̄: in aīā mor
tuus est r̄ in tali monte cum latronib⁹ occi
git princeps eorum factus. Quib⁹ audy
tis: ioannes vestem suam scidit r̄ caput suū
um pugnis ferens. Bonum inquit te cu
stodem anime fratris reliquit. Confestim
igitur equum sibi parari iussit: r̄ ad montē
tem illū intrepidus cucurrit. Quem cū
iuuenis ille inspexisset: p̄ nimio pudore statim
equum ascendit r̄ velocius aufugit. Apo
stolus aut̄ eratis oblitus: vt get calcari
equum r̄ post ter gum clamit fugientem.
Et quid̄ fili dilectissime fugis patrem et
inermē senem. Ne tūc eas fili q; p̄ te ch̄m
sto rationem reddam: r̄ certe p̄ te libent̄
moriar sicut pro nobis christus mortuus

est. Reuertere fili reuertere q̄ dñs me mi/ st. Qui audis cōpūct? redijt z amariss/ me fleur. Ap̄ls aut ad pedes ei? p̄cidit et manu nec? p̄sciam tanq̄ p̄ p̄niaz iā purgā rā ofculari cepit. Zelunante igit z orāi e p eo ap̄lo: ueniā sibi ipetravit: nec euz relīgt q̄uisq̄ eū p̄fecte instructū z in charitate si/ xum reddidit. ip̄m q̄ postmodū in ep̄m or dimauit. Hec ibi. Ecce q̄seruidū zelū ha buit salutz aiaz. Zach. j. Zelat? sum hieru salem z sion zelo magno. i. eccliam det.

Secdo p̄pter amozosam sēp turaz condi tionē. In sc̄ptur̄ em̄ suis marie imozatur circa fraternā dilectionē. In epla em̄ cano nica maxime hozat ad fraternā charitatē vt patet euidentē inuēnti. Ip̄e etiā sol? in euāgelio scripsit pulcerrimū illū sermonēz dñi quē discipulis fecit p̄ cenā: in q̄ preci/ pue eos hozat ad dilectionē mutuā. Vñ ibi h̄i Jo. xij. Mandatū nouū do vob vt diligat̄ inuicē zc. Et in eodē ser. Joā. xv. Hoc est p̄ceptū meū vt diligat̄ inuicē zc. Et ibidē. Hoc mādō vob vt diligat̄ iut/ cī. Et iterz in eodē ser. Joā. xij. In h̄ cog noscē qz discipuli meī est? sī dilectionē ha buerit? ad iuicē. Tertio p̄p̄t gratiosam discipuloz monitionē. Sicut em̄ testat̄ hie ronim? cū ip̄e Joānes vsqz ad vltimā se/ necturē Ep̄hesti mozarē: et vix in discipu loz man? ad eccliam deserret: nec plā p̄ba dicere posset: ad quālibet pausā h̄ dicebat filioli diligite alterut̄. Et interro gar? a discipulis qre sp̄ eadez verba diceret: Res/ pōdit. qz p̄ceptū dñi est. z sī solū hoc fiat: sufficit. Qm̄ em̄ tot? erat dilectioe plenus to? charitate seruudus: ideo sp̄ d̄ amore lo q̄bat. Chrys. sup̄ Mat. Quale cor habet vnusquisqz: talia p̄ba loq̄tur z opa facit.

Pater itaqz in brō Joāne excellētia cha ritatiue affectionis.

Sequitur de excellētia declaratiue manifestationis.

Teria ē excellētia declaratiue ma/ nifestatōis. q̄ vix singulariter z mi rabilt̄ declarauit manifeste dñs te sus specialē quā habuit dilectionē ad Jo/ annē z q̄gratissim? sibi foret seruo z chari tat? in ioāne. Hoc aut̄ fecit de? exaltādo et honorificādo illū. Cant. ij. Sicut ma/ lus inter ligna stuat: sic dilect? me? inter filios. et ps̄. Exaltaui electum de plebe

mea. Exaltaui aut̄ z honorificauit specia liter dñs br̄m Joāne triplici exaltatione.

Prima est exaltatio puilegiose magis/ ficationis.

Secunda est miraculose opatōis.

Tertia est gliose conclusionis.

Prima est exaltatio priuū uilegiose magnificationis. ij. Paral. xvij. Magnificat? est vsqz in sublime. Eccl. xv Exaltauit illū apud prios suos. Magni/ ficauit at̄ eū dñs special? triplici puilegio

Primū est puilegiū multiplici collate di gnitat̄. Cū em̄ dicat ap̄ls Eph. iij. De/ dit ch̄s q̄sdā qdē ap̄los: q̄sdā aut̄ p̄bas: alios euāgelistas: alios doctozes z pasto res. Br̄us ip̄e ioānes dignitatem habuit singloz. Fuit em̄ ap̄l: pater Mat. x. Fu/ it p̄ba: sic notat Apoc. j. Br̄us q̄ legit z q̄ audit p̄ba p̄phetie hui? zc. Tātoqz fuit ei? p̄pheta excellētiō q̄ p̄pheta esaiē aut hieremie aut alieuz? ceteroz? q̄nto nouum testamētū excellētiō est veteri. Fuit etiā euāgelista in euāgelij descriptione. Fuit pa stor z doctoz p̄dicādo z discurredo p̄ asiā: et vñ scribendo eplā suas canonicas. Fuit etiā martyr anio z volūtate. Fuit et p̄go purissim?. Pōt etiam dici p̄zar. ha. i. p̄ncipalis p̄z. qz multos epos instituit q̄ bus perat. Petr? damia. in ser. huius diei Quis in fructibz q̄ alios nō excellat: ap̄ls si qdē est in eplis: euāgelista in euangelio: p̄pheta in apocalypsi: martyr etiā vtiqz in it. et quo ceterz ap̄lis in carne plixi? māstr: eo vntioza martyrij sustinuit tormēta. Hec ille. ij. Esdre. vij. Dedit ei rex gliaz q̄ in/ uenisset grāz in oi dignitate. Hec ibi. Ha buit igit br̄us Joānes dignitates singlo/ rū ordmū sc̄tōz p̄tia dignitatē angelicā p̄pter p̄cipuā puritatē: z sapie z scie clarita tē atqz seruudā charitatē. Erat p̄fecto glo riosus Joannes vix seraphic?. i. ardens in amore di. Eccl. xlvij. Surrexit q̄si ignis et verba illi? q̄si facula ardebāt. Hec ibi. Habuit igit br̄us Joānes ac? hierarchi/ cos / q̄ sunt: purgare: illuminare: z p̄ficere. quos ac? angelis attribuit br̄us Diony/ sius li. de celesti hierar. Ut aut̄ euidentē ap pareat excellētia dignitat̄ in Joāne p̄ci/ pue q̄ ad euāgeliste dignitatē: dicit? sane Joāne nedū euāgelista: sed z ceterz euan/

Ber. de sctō Joanne

geliffi multo excellitiorē ppter singulare
diuine sapie sublimitate qua ex dñico pecto
rhabuit sup illō recubēs. **I**sid. li. de obitu
sctōz. Joānes apłs r euāgelista pgo ele/
ct^o a dño atqz int ceteros magz dilectus q
etiā sup pect^o dñi magz recubēs/euāgel/
ij flucta de ipso sacro dñici pecto:is fonte
porauit: et qñ vn^o ex padisi flumibz sibi di/
gram toto terrazorbe diffudit. Hec ille.
Paret aut excellētia sui euāgelij maxie
ex tribz. **P**ri^o qz ceterz sublim^o descri/
psit. Alijs em euāgelistz ad scribēdū chri/
sti hūanitatē pncipalr intēz: Joānes ad
scribēdā r pteplandā ei^o diuinitatē pnci/
paliter ascēdit. Ideo Ezech. j. figurat per
aqlā: vbi dī. Et facies aqlē desup ipoz qz
tuoz. **I**n Aug. li. de 2° cor. euāge. ait. Alij
tres euāgeliste sicut mala gressibilia cum
dño gradiunt in terra: qz ei^o rpalia edisse
runt gesta. Joānes pō sicut aqla cum dño
volat p aera. **H**os ille. **E**t Pet^o dāmia. in
ser. Hanc supeminētē diuine sapie grām ex
illo celesti gazophylacio in quo sunt omnes
thesauri sapie r scie dei absconditi/ traxit. et
nō imerito: vt qz carnis sibi amputauit il/
lecebras/ celestiu epulaz delitijz fruēz. r
illuc acie mēz attingeret qz nō ppha: nō pā/
triarcha: nō dentz qzqz ab ipō mōi exoz/
dio cognoscit aspirasse. hec ille. **P**ossum^o
traqz de illo dicere illud Ps. Ascēdit super
cherubin et volauit. Cherubin sic dicunt
qz plenitudine scie. Ascēdit igit Joānes su/
per cherubin r volauit. Quia vt dī Orig.
sup illo sbo In pncipio erat sbbū, Joānes
theolog^o oēm creaturā visibile r inuisibi/
lē sup r oēm itellectū penetrat r defica/
tus in deū se defificantē transit. Idē ibidez
Diuinitatē iōānes in pectore intime ve/
ritatē omnē supgressus creaturaz vltra oē
creatū celū in paradiso paradisoqz/ h est in
causa oim pma auduit vnū sbbū p qd oia
facta sunt/ qd ei licuit hoibz pdicare. Hec
ille. **E**t Aug. dī qz si alt^o insonuisset: tot^o
mūds cape nō poruisset. **S**cdo patet
sui euāgelij excellētia: qz descripsit ceteris
subnti^o. Differt aut subtilitas descriptōis
a sublimitate. qz sublimitas importat alti/
tudine materie descre. subtilitas pō ige/
nōstremē modū describēdi. **I**n etiā de isti/
mis pōt fieri subtilis descriptio. Scripsit

itaqz brūis iōānes ceterz subnti^o. qz vt patet
in euāgelio suo vbi etiāz eadē mysteria
cū alijs tractat/ multo subtilius r pnci^o
qz alijs scribit. **E**t hec describēdi subtilitas
etiā figurata est p faciem aqlē Ezech. j.
Aqla em cū hoc qz in altū volat hz acutis
simū vīsum: sic qz solē in rota sua inuēz/
berat/ oculis intuef: vt dī Aug. li. de mo/
ribz ecclie. **D**ispositio aut sic subtilit^o
pfunde pteplāda sacra mysteria fuit i ppo
iōāne/ carnis illibatio r virginalis mūdō/
cia. Sedz em phos 2^oioz 2^oie sunt cause.
Lasciua aut carnalis inducit intellect^o de/
betudine r impedit celestiu ptemplandōz
vt dī Greg. xxxj. moral. Ideo p opolitā
cōtinētia carnis r castitas disponit ad in/
telligētie subtilitatem. **T**ertio patet sui
euāgelij excellētia: qz desēpsit ceterz perse/
cte^o: supplēdo vicz qd ab alijs fuerat omi/
sum: sūm qz dī Hiero. li. illustriū vroz. **E**t
hoc in tribz. **P**ri^o qz a tpe iōānis supce/
error hebionitaz qz dicebāt chri^o m hominē
purū. r sic añ mariā nō fuisse. Joānes aut
in pncipio sui euāgelij oñdit diuinitatē chri/
sti in qz eternalr pcessit mariā. **S**cdo quia
cum iōānes legisset matthei: marci: r lucę
euāgelia/ approbauit ea. verūtū tūmō hō/
storia chri^o texuerāt qñt ū ad illū annū in qz
passus est: vicz post iōānis baptiste incar/
cerationē. Joānes pō narrauit etiā gesta
supioris anni anteqz iōānes baptista: car/
cere includeret. **T**ertio qz solus ipē scripsit
pulcerrimū illū sermonē quē discipul fecit
dñs de charitate post cenā. **R**efert aut be/
linādus qz cum iōānes euāgelii esset scri/
pturus: pū^o indixit ieiuniū vt oraret se di/
gna scripturū. **F**ert aut ipm p illo loco se/
cretissimo in qz diuina scripturas secesserat
orasse/ vt nullas huic insitēs opi ventoz
ibi aut imbrū inuicias pateret. **H**anc qz
eidē loco vsqz hodie reuerentiaz elemēta
seruare dicunt. **H**ec helina. **S**ecundū
puilegiū qz dñs spēalt eū magnificauit: ē
puilegiū singularē mōstrate familiaritatē
hic em ad dñi secreta admittebat. hic em
petro r iacobo trāffigurationē dñi vidit
Dat. xvij. hic cum eidē chōo astitit in po/
elle resuscitatioe **D**at. v. **I**re cū eis chōm
associauit qñ hortū intravit ad orandū
post cenā **D**at. xvij. **S**ed vltra hec oia

hic solus est q̄ familiariter recubuit sup̄ pe-
 ce? dñi in cena: et q̄sūt a dñō di. Dñe q̄s
 est q̄ tradet te: vt patet Joā. xij. Petrus
 damia. vbi s̄. **D** incōpabile vix: p̄fert ver-
 bū in mediū z rot? tacet senat? apostolor?
 tacet lingua q̄ clausa facta ē celoꝝ. silet an-
 dreas q̄ ipsi fratri ad fontē vite p̄uius fuit
 Nō p̄sumit os ap̄ire philipp? q̄ dū patres
 sibi poscit ostendi p̄funda mysteria indui
 due dinitatis audiuit. Joānes in se cōdi-
 scipuloꝝ p̄sona suscepta consultoꝝ accedit.
 Hec ille. Hic itaq; ille est q̄ solus recum-
 bens sup̄ pet? dñicū a dño tacite edocet? ē
 q̄s enī esset traditur? Sicq; recubēt reue-
 lara sunt secreta celestia: de q̄b; postea di-
 cebat. j. Jo. j. **D** d fuit ab initio: qd̄ audi-
 uim?: z qd̄ vidim? z man? n̄re p̄retrauerit
 de v̄bo vite z vita manifestata est z vidi-
 mus z testamur et annūciam? vob; vitam
 eternā q̄ erat apud patre z appuit nob; zc.
Singularē sūm dñi familiaritatem. **D**
 admirandā erga Joāne saluatoris deni-
 gnitatē. Dulcis enī enī in sūm suo detinet z
 cor? sue sapie lumine incūm? illustrat.
Hoc est i ḡtur secundum p̄uilegium zc.
Tertū at p̄uilegiū maternalis cōmen-
 date p̄ginitat: qm̄ vix ch̄s in cruce mo-
 riens matrē audis s̄lentē z euilantem eā
 dilecto suo Joāne cōmēdauit. Videbat
 dñs matrē suā paup̄ulā: desolatā: merore
 p̄fectā. **L**lamabat enī vt existimare possu-
 mus voce q̄ rula ad dñm di. **D** fili dulcissi-
 me. **D** fili amātilissime: video te i cruce des-
 ficienter: cerno te dolorose moriētes: ad quē
 p̄fugā: q̄s mihi solatium dabit: **D** fili mi
 domū nō habeo: pecunias nō possideo: di-
 uitias nō teneo. **T**u mihi thesaur? eras: et
 ecce in cruce moreris. **D** sapientissime fili re-
 sponde mihi: loq̄re afflicte m̄ri tue. **A**udi
 nunc ioānes qd̄ de te loquit dñs. **T**unc
 enī dixit matrē sue de ioāne. **D**ulter ecce
 filius tuus. **E**t tu ioānes: ecce mater tua
Tibi eā cōmēdo: tu illā adiuua: z et in su-
 is tribulatiōib; loco meo assiste. **D** q̄bo/
 noabile p̄uilegiū: maximū vixq; atq; di-
 gnissimū. **N**ō hēbat p̄fecto in mūdo dñs
 q̄c̄q; char? matrē sua. **E**t hāc benignissi-
 me ioāni cōmēdauit: eaq; matrē ipsius: z
 qm̄ enī filiū statuit appellari. **H**ic est itaq;
 v̄gis matrē dei legalis fili? **P**eperat vixq;

dñm naturalē filiū suū in leticia z gaudio.
 sed hunc ab impatore summo in cruce sus-
 penso in angustia cordis z dolore maximo
 suum esse filium legalē audiuit. **H**unc sup̄-
 gularē sacre sue virginitatis custodein
 accepit. **E**t vt d̄t Hieron. **P**udicia: vir-
 ginis nulli discipuloꝝ recti? q̄ virgini cō-
 mēdata est: vt esset ad inuicē grata so cie-
 tas z floridus aspectus. **H**ec ille.

Secūda est exaltatio mira-

culose opatiōis. **P**s. **S**cirote qz dñs san-
 ctū suū mirificauit. **E**t hoc p̄cipue factū
 est tripliciter. **P**rimo in piculoꝝ mortis
 euasione. **A** domiciano nāq; crudelissimo
 tyrāno ad vrbē vocatus z in feruetis olei
 dolium missus inde illesus exiuit. **E**t inde
 ab ipso domiciano fuit in exiliū relegatus.
Hic domician? fm̄ Hieronim? eutropium?
Drosiū: z iudā libro de rēp̄tib; fuit **V**el-
 spasiāni filius et frater iunior **T**iti. q̄ (mor-
 tuo **T**ito) in imperiū sublimatus est. et in
 principio q̄dem ostendit se moderatū val-
 de: simulans etiam se diligere studia poe-
 tarū z reficiens bibliothecas. z ita videba-
 tur horere cedes: vt ne boues q̄dem imo-
 lari nādauerit. **I**n fine tamē seuer? imo-
 rudelis z seuis apparuit. **N**az senatores
 nobilissimos z multos cōsulares suos occi-
 cidit. **E**t fm̄ Eusebiū libro. iij. ecclesiasti-
 ce historie: p̄secutus est z christianos z iu-
 deos. et fm̄ **D**rosiū se deum p̄misit ap-
 pellari. **E**t in cunctis l̄aruz suarū primoz/
 dijs dicebat: **D**ens et domin? vester de-
 micianus. **H**ic p̄pter odium tandem a cu-
 bicularijs suis occisus est anno eratis sue
 xlv. **H**ec incidentaliter de domiciano di-
 cta sunt. **S**ed ad Joāne redeamus q̄ne-
 dum semel mortis euasit piculum: sed da-
 ro sibi veneno eꝝ quo etiam iam corā ipso
 ali; duo mortui fuerant: factō signo crucis
 post eius sumptionem p̄ofus incoluntis
 permāsit. **S**ecūdo fecit mirabilia in nā-
 turarū transformatione. **F**ragmenta enīz
 gemmarū in integritatem plenarie repa-
 rauit. **V**irgas etiam a silita delatas in au-
 rū purissimū z minutos lapides in mar-
 litore sumptos in gemas verissimas atq;
 preciosissimas conuertit. **T**ertio in
 mortuoz suscitatiōe. **L**ū enī post mortem

Ber. de sctō Joāne euang.

domidani ephesum remeasset diuisiā sibi
bi deuota quā defuncti inuenit suscitauit.
Item iuuentē quendā q̄ mortuus effereba-
tur ad vitam redire impetrauit: q̄ suscitatus
cepit narrare qd̄ viderat circa statū duoz
iuuentū q̄ iōannē secuti fuerant: s̄ ab eo re-
cedere voluerant. Itē tactu tunice sue: duo
illi q̄ venens mortui fuerant ad vitā sūt re-
parati. Hec et alia miracula vide i legēdis

Tertia est exaltatio gloriose

seclusiois. j. Re. ij. die dñs. Quicūq; ho-
norificauerit me glorificabo eū. Fuit autē mi-
rabilis multū singularis q̄ et gloriose conclusio
sue conclusio vite sue. Et p̄sertim p̄ tria
Primo p̄ mirabile trāsmigrationē. Nā
cū esset annoz nonagintano uē: apparuit ei
dñs: di. Veni dilecti mi tps est vt cū fra-
trib; tuis gaudeas: tps est vt laborz tuoz
gloriosum fructū percipias. Lū autē post eū ire
vellet iōānes: dixit ei dñs. Nūc nō venies
sed sequenti dñica. Sequenti itaq; dñica euz
a p̄mo pulloz cantu p̄lo in ecclia puocato
p̄ magnā diei partē pdicasset: demū in fo-
ueā quā iuxta altare fieri iusserat q̄draraz
descēdit: di. Dñe iesu gr̄as ago tibi qm̄ a
te dulciter inuitat: ad te venio. Scis enim qm̄
ex toto corde desiderabā te. Tunc itaq; s̄
p̄ eū tanta lux emicuit q̄ nulli ibi respicere
poterat. Recedēte p̄o lumine fouea māna
plena iuenta ē. Et p̄terea dixerūt aliq̄ q̄
nō ē mortuū s̄ dormit in sepulero. h̄ acci-
dentes signū: qz in illo sepulcro videt scatu-
rire māna et surgere p̄ modū ebullitionis
Dicit ei h̄ et ex p̄ anhelitu fieri: h̄ p̄firmat
p̄bo saluatoris di. Sic eū volo manere do-
nec veniā. Et exemplo moysi quē etiā dicit
sub tra dormire. Alij at̄ dicūt q̄ eū enoch
et helia in paradisu translāt est. Et qm̄ s̄
ap̄lm̄ Heb. xj. statutū ē. Poib; semel mori.
Iōdicūt eū circa finē mūdi p̄ ch̄io passu-
rū: vñ exponūt dictū saluatoris. Sic eū vo-
lo manere donec veniā. s. ad iudiciū. Hec
autē oia reprobat Aug. in omel. hō. qz qd̄
d̄: a saluatore de iōāne: d̄: tāq; p̄uilegium
seu bñficiū spēale sibi p̄cessum. Non esset
autē p̄uilegiū imo magis iōānis detrimētū
si tādū a diuina fructioe retardaret: alijs
ap̄lis iā existētib; i gl̄ia. De māna at̄ i ei
sepulcro scaturire dicit August. q̄ h̄ acci-
ditur propter hoc specialiter cōmendetur

quē nō cōmēdat martyrium: vel ob aliam
causā nō h̄ ignora. Ad h̄bū at̄ ch̄i di. Sic
eū volo ma. zc. Dicit d̄ s̄m̄ Aug. q̄ ch̄is
sic rādit ad h̄ba petri petentis eum habere
sociū in platiōe et martyrio. q. d. Nolo euz
mori p̄ martyriū nec h̄e platiōis officii
regimie vniuersal ecclie: s̄ volo eū manere
in q̄ete p̄replatiōis. donec veniā. nō ad iud-
iciū in fine mūdi: s̄ q̄ntū ad vocādū sp̄m̄
ad celestē gl̄iaz de statu huius mūdi. H̄bo
mirabilis atq; singularis et gloriose vite
sue conclusio p̄p̄e doloris exclusio. qd̄ testat
Hierō. in p̄logo sup̄ Joā. di. Hic est iōā-
nes q̄ sic fuerat a cor: p̄p̄e carnis extrane-
us: ita et a dolore mortis fuit alienus. H̄ell
le. Tertio p̄p̄e corp̄is gl̄ificationē q̄ v-
r̄similit̄ credit. Nec em̄ credibile videt q̄
dñs min⁹ honorauerit iōāne post hui⁹ vit-
te trāsitū q̄ alios ap̄los. imo credibile vi-
det q̄ magis eū p̄ ceteris eū i terris hono-
rauerit et ei marie familiaris extiterit ma-
tris sue custodē eū instituerit atq; ei p̄hilium
dici voluerit: cū etiā ip̄e iōānes h̄go s̄ p̄
r̄similit̄ fuerit et acceptissim⁹ ch̄i m̄ster et
discipul⁹ sup̄ ceteros dilect⁹. Et q̄ ceteroz
ap̄loz corp̄a in magna reuerentiā habent
i terris: nō videt v̄r̄similit̄ h̄ginē iōānis
corp̄o i honore puari. Lū s̄ sibi null⁹ ho-
nor exhibeat i terris nec eius habeat noti-
cia credēdū eē videt ip̄m honorari in celis.
Die itaq; credere possum⁹ qm̄ p̄ter cū ip̄o
redēptore et sacratissima maria ei⁹ m̄re gan-
der i celis iā duplici stella laureatus glo-
ria sez corp̄is et anime. Qm̄ dicit Hierō.
in ser. de assumptione virginis marie. Nō
nulli astruere volunt mariā iam resuscitā
tam et beatā eum ch̄isto imortalitate i cel-
lestibus vestiri. Quod et de beato iōāne
euangelista eius m̄stro cui virgini a ch̄io
virgo commissā ē plurimi asseuerāt. H̄c
ille. Patet igitur ex dictis singularis atq;
admiranda beatissimi Joannis excellen-
tia que nos ad eius reuerentiā deuotiores
atq; magis affectos reddere debet vt sit
eius meritis et precib; gr̄am illaz a deo cō-
sequimur q̄ eum toto corde diligere et ab eo
sic diligi mereamur vt ad sue maiestatis
iugem contemplationē pertinere valeam⁹
mus: Amen.

De sanctis Innocentib; Sermo

Ine macula

Sunt an thronu dei Apoc. xiiij. Possimus distinguere tripli- cem thronu dei Primus e thronu iusticie vi dicant. Ps. Sedisti sup thronu q iudicas iusticia. Ide Paravit i iudicio thronu suu zc. Hoc mo sunt petores an thronum dei Ps. Gule dni sup facientes mala zc. Hi non sine macula sut an thronu dei. Prover. xv. Infern z pditio cora dno qro magi corda filioy hoim Hec ibi Scda e thronus gre gratificant. Heb. iij. Adeam cu fiducia ad thronu gre vt miam psequimur. Hoc mo sut penitentes z iusti viatores an thronu dei dicentes illd ps. Plozem coraz dno q fecit nos. Tertius est thronus glie glificans. Apoc. vij. Salus deo nro q se- det sup thronu. Hoc mo sunt bti an thronu dei. Apoc. viij. Des angel stabas in cir- cuitu throni Et hoc mo an thronu dei nul- lus esse pr nisi sine macula. Jo de btiis dr Apo. vij. Hic q venerit ex magna tribu- latione z laverit stolas suas z dealbauerit eas in sanguie agni: Jo sunt an thronu di. Hec ibi. Jo bti dr: Hec. v. Beati mudo corde qm ipi deii vide. Et de innocentibz sanctz dicim qm sine macula sunt an thro- nu dei. Qd z de omibz beatis dicere possu- mus. Solemnitate itaqz beatoz innocen- tu q sine macula sunt an thronu dei cu p- cipua deuotione celebrare debem? maxie ppter tria.

Primo ppter sue pdictiois dignitate qm vtz sine macula sunt an thronu dei

Secdo ppter sue passionis qlitate ppter qua vtz sine macula sunt an thronu dei.

Tertio ppter sue puctiois nuerositate qm vtz in magno nuero sut sine macula ante thronu dei.

Primo itaqz celebranda est deuote scdo innocenti solenitas ppter sue pdictiois dignitate qz sine macula sunt zc. Sap. iij. Inuenit illos dignos se. Hec aut dignitas precipue consideranda est triplex.

Prima est dignitas inocentia puritatis. Scda est dignitas p ginal castitatis. Tertia est dignitas spalis pinqratis.

Prima igit e dignitas zc.

Innocentia vtz puritas multu est a no- bis amada: multu desiderada z multu ve- nerada qm sine ea i celeste ciuitate neo- terit introire Apoc. xxi. Non intrabit i ea aliqd coinqnata. Et ps. Quis ascendet in monte dni aut qs stabit in loco scro eius? Innocens manibz z mundo corde zc. Et itez. Dne qs habitabit in tabnaculo tuo aut qs reqsceset zc. sequit. Qui ingredit si- ne macula zc. ppter qd etiam dicebat dnus. Dat. xvij. Amen dico vob. Nisi pueri fueritis z efficiami sic puuli no intra. i re- celoz. Ubi Hiero. in omel. Sic paruu? no puerat in iracundia: non lesus mem- nit: non videt pulcra muliere delectat: no aliud cogitat z aliud loqitur: sic z vos nisi tale habueritis inocentia z animi purita- te regna celoz no poterit intrare Hec ille Et his ptz qm nob multu amanda est ac veneranda inocentia puritas. ppter qd etia a nobis honorandi atqz laudandi sunt ipi bti innocentes. Sed norandu est tri- plice esse inocentia. Prima est inocen- tia original in q creat? fuit ada a qm per- petm cecidit. Hanc inocentia solus chris- tu maria mre sua habuit z seruauit: qz sol- i ptab originali pcto exempti sut. Scda est inocentia natural q sez no discernit cul- pa: Jo nec ei imputat aliqd p culpa. Hoc mo oes puuli an annos discretionis inno- centes dicunt. Tertia est inocentia vir- tualis q est p gram assecuta z frutes: tal- erat inocentia iob q erat vir timis dei: post flagella retines inocentia Job. ij. De hac inocentia dic ps. Custodi inocentia z vide equitate zc. Itz. Non puabis bo- nis cos q ambulat in inocentia. Isti q pu- eri lz no habuerint pma inocentia qz ori- ginali pcto nat? sunt: scdam tm habuerut z tertia. Un de scda dicit Seuerian? in ser- hu? diei. Quoz lingua tacuit oculi nihil viderut: nil audierut aures: man? nihil fe- cerut: z qb null? est act? culpe inde susce- runt morte. Hec ille. Tertia etia inocen- tia habuerut etli no actu tm habitu diuina gra- mentes eoz pficiente. Un Aug. in ser. hu- ius diei. Sic sacratissima pntis diei festa manifestant qru z bonos puulos iniqui- tas abundauit: tanto in eis gra digne bni- dictionis effulsit. Hec ille. Recte igitur d- ipsi dicemus, quonia sine macula sunt an

Ber. De sanctis Innocentibus

thronum dei.

Secunda est dignitas virginalis

Castitatis Apo. xiiij. Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coniuncti virgines enim sunt 22. Propter quod etiam ibidem dicitur quod cantabant canticum cum novum annum sedes dei In quo cantico premissa de sunt tres gaudiose conditiones que in eodem textu epistole hodie videntur intelligi. Prima est conditio novitatis, vnde dicitur: canticum novum. Istud quippe canticum est gaudium quod habet de incorrupta carnis et mentis integritate deo per martyrium consecrata. Nunquam enim antea fuerat sic virginitas dedicata. Ps. Cantate domino canticum novum. Secunda est conditio singularitatis. Vnde ibidem dicitur: Et nemo poterat dicere canticum nisi illa centum quadraginta quatuor milia. Super quod dicitur: Hec canticum ceteri elegerunt audire possunt sed dicere nequeunt. quia per charitatem quod deus de eorum celsitudine sunt lecti. Quis ad eorum premia nequequam assurgant. Hec ille. Tercia est conditio melodiose amenitatis. Vnde ibidem dicitur: Et voce quam audivi sicut cithararum in citharis suis. Hec ibi: Per istam quam novum quodam singulari ac melodioso gaudio gaudent sancti innocentes in celesti regno propter suam virginalis castitatem specialiter christo consecrata. propter quod bene de ipsis dicimus: quoniam sine macula sunt ante thronum dei.

Tercia est dignitas specialis

propinquitatis quam vicem habebat ad christum. Erant enim patres et contribules sui. Sic enim christus erat bethleemita (ut patet Luc. ij. nativitas eius in bethleem) sic et isti pueri bethleemite fuerunt. Erant enim in bethleem et in sinu eius ut patet Mat. ij. Aug. in ser. Beata es o bethleem terra iuda que herodis regis immanitatem in pueros extinctione permissa es que sub vno tempore candidata plebs in bellis infantie deo omittere meruisti. Hec ille.

Secundo celebranda est solennis sanctorum innocentium festivitas propter suam passionis gloriam Aug. in ser. Hoc die tres dilectissimi illos infantium natales colimus. Quis ab herode crudelissimo rege interfectos esse evangelij textus eloquitur. Et ideo cum summa exultatione gaudeat terra nostra celestium in partem et tantarum patris secundam virtutum. Hec ille. Circa passionem autem ipsorum precipue consideranda est triplex qualitas que nos deos

ad specialem ipsorum reverentiam inducere

Prima est qualitas piose causalitatis.

Secunda est qualitas gloriose peritatis

Tercia est qualitas dolorose acerbissimae

Prima igitur est qualitas

piose causalitatis. Multis de causis premissis

quod fieri martyr. s. p. iusticia ut abel; p. lege

dei ut machabei; p. assertioe veritatis ut elias

et hieremias; p. redargutioe peccatorum

nes baptista; p. salute populi ut christus; p. fide et

noie christi ut stephanus; p. libertate ecclesie ut

thomas cantuariensis; p. ipso christo seu loco

christi sic isti pueri qui est non loquendo: moribus

tamen christum testificati sunt et quasi in libertate eorum

trucidati et occidit christus. Nam herodes occidit

deus eos solum christum quarebat occidere. Anselmus

pro christo bone iesu parti cepisti. Non solus

autem illa infantie tue vexatione in tempore gra-

listi: sed etiam morte in pusillis tuis excepisti.

Hec Anselmus. Et autem brevis narremus quod

pro christo trucidati sunt infantes isti: scilicet

duo qui herodes postquam vidit se illusum esse a

magis: proposuit omnes pueros de bethleem in-

terficere ne puer iesus sibi inchoaretur. cuius

deret. Leo papa in f. de epiph. De cetero simul

te emulationis impietas que prurbandum pu-

tas diuinum tuo furore filium. mors christi non

est temporis tui: ante condendum est euangelium: ante pre-

dicandum regnum dei: ante sanitates donanda:

ante sunt facienda miracula. Cur quod aliquid

futurae est operis tui vis esse criminis: et non haberi

rus effectum sceleris in solum te reatu precipitas

voluntatis. Hec Leo Impeditur autem fuit be-

rodes ab executione sui propositi per aliquod tempus

ut dicit Hieronimus de ly. quia cesare augusto per epistolam

stola citatus est accusatoibus filio et risur. Eundem

do autem romam et remanendo in curia vniuersi

ante tempus et ultra exposuit. In regno autem constitit

matris et filios per se suam obtinens: ut vicem

filij sui sibi obedirent cuius velle illi regnum

dimitteret. ex firmatione factus audacior: re-

uersus quod puerus precepit antio proferre volu-

it. Et vide malignitatem eius et animi dolo-

ritate. quoniam ut puer christum proderet omnes pueros

qui erant in bethleem in omnibus sinibus eius occidit

iussit a bimatu et infra. i. biennes et infra

et ad unius diei infantes. quod sic dicit Aug.

ser. de innocentiis. Timebat ne puer cuius

dera famulabant paulo super vel infra curam

speciem suam transormaret. Hec Aug. Quia

De Innocentibus Fo. CLXII.

Itaq; sic p chro occisi sunt infantes isti. Jo
vt dicit Aug. in ser. Dignū est interfecit
p chro infantibus honoriū pendere cerimo
nias nō doloꝝ sacramentꝝ dare vota nō la
chrymis qz ipe fuit illis cā pene q extitit et
corone. Hec ille.

Secda est qualitas gliose
portatis. Chryf. Infantes p chro moꝝ
tui pmi dñi martyres extiterunt: z pfecte
laudis martyriū psequunt. Hec ille. Qñ
dicunt pmitte z flores marryꝝ. Apo. xliij.
Hi empti sunt ex oibꝝ pmitte deo z agno.
Et Aug. in ser. Jure dicunt martyriū flo
res q̄s in medio frigore infidelitatꝝ exor
ros velut pmas erupentes ecclie gemas
qdā pfectionis pūina decort. Hec ille.
Joannes eps in ser. huiꝝ dicit Chro oñdit
futurā fecundissimā messē dū in semie tan
rā exhibuit vberatē. Hec ille. Fuerūt q̄p
pe gliosi innocētes sic nouelle plantatōes
eruberantis ecclie.

Tertia est qualitas dolo
rose acerbitatꝝ. Crudelis pfecto plurimū
nāq; doloꝝ. Ita fuit puuloꝝ incētū occisio
ppter etatis sue tēneritudinē. Nā lactētes
z inf maternas māmillas existentes inf
fecti sunt. Seuerianꝝ in ser. huiꝝ dicit. In
de susceperunt mortē q̄ viuere nescierūt. q̄
bus apud herodē solū q̄ nati sūt h̄ fuit cri
men. Hec ille. Q̄ irracionabile q̄ crude
le fuit illud herodis impyissimū edictū. vt
innocentes puulos lactentes adhuc z tene
ros sic iuberet trucidari: z incipētes vitue
res sic crudeli morte periri. Q̄ lugubrꝝ
q̄ dolorosa occisio. Rapiebant vtrq; puu
li alij a maternis pectoribꝝ: alij a cunabul
alij a parentū manibꝝ: alij a paternis do
mibꝝ in q̄bꝝ ludētes ambulabāt. Et sine vl
la pietate ab impyis z furibundis licetozibꝝ
vel ptebant ad muros: vl gladio: vl stri
ctis in gutture manibꝝ suffocabant. Quid
ses tunc in terra iacentia corpa puuloꝝ. vi
disses tūc terrā sanguine puuloꝝ madefa
ctā: vidisses mres in q̄libet domo sparsis
erimibꝝ tā horrendū flagitiū lachrymis et
vlulantibꝝ deplangentes. Q̄ q̄nta moueri
bz compassiōe animꝝ audientū in tā lugu
bie z dolorosū spectaculū. Tunc itaq; im
pletū est qd̄ dictū est p hieremā pphetam
Q̄ in rama audita ē. ploratus z vlulatꝝ

multus rachel plorās filios suos. Vbi vt
dicit Hiero. q̄ nō sumit rama p noie loci q̄
est iuxta gabaa: sꝫ rama excellū interpretat
vt sit sensus. Vox in rama audita est. i. lo
ge lateq; dispersa in excelsu. ploratꝝ. vlul
latus zc. fm Chryf. sup Dat. Ploratus
fietus puuloꝝ dicit vlulatꝝ. q̄ significat ma
trū lamentū. Pōt etiā dici q̄ vox audita ē
in rama. i. in excelsu qz oppressores
z interfectores clamat. Juxta illud Gen.
iij. dicit dñs ad cam. Quid fecisti. Vox sā
guinis fris tui clamat ad me de terra. Eū
aut bethleē esset sita in sorte iude q̄ de līa
descēderat z nō de rachel: iō fm Hiero. iij
relligendū ē q̄ rachel dicit plorare filios de
bethleē tanq; suos: siue qz ibi fuit sepultra.
Gen. xxxv. z rōne sepulture dicta m̄ beth
leē z habitantiū in ea: siue qz iuda z benia
min q̄ de rachele natus est due tribꝝ iūcte
erant. et herodes pceperat nō solū i beth
leē interfici pueros sꝫ in oibꝝ finibꝝ eius.
Qñ cū occasione eoz de bethleē intelligi
mus multos z de beniamin fuisse occisos.
Hec fm hiero. Pz itaq; qm̄ crudel fuit
dolorosa fetoz pueroꝝ occisio ppter etatꝝ te
neritudinē. Sed qz difficultas esse videt
q̄liter nūcerari possint h̄mōi pueri inf mar
tyres. cū em̄ nōdū h̄ent rōnis vsū. nō fuit
eoz passio voluntaria z sic nō fuit ibi aliq̄s
actus p̄uofus. z p̄ p̄ns nullū ibi fuisse vi
detur meritū. Dicendū q̄ de merito z pie
tate ipoz tres sunt s̄nic. Prima est falsa et
irracionabilis q̄ dicit eos nihil meruisse
occisos ppter rationes predictas. Sed cō
tra hanc s̄niam est auctoritas vniuersalis
ecclie que hos colit pro sanctis z in Tan
ctorum z in martyriū numero eos confitē
Augꝝ in ser. hōꝝ. Alioz siquidem precio
sa mors martyriū laudem in confessione p
meruit hoz in consumatione complacuit:
quia in incipientis vite p̄mordijs ipse eis
occasus initij glorie dedit qui p̄sentꝝ in
serie terminū posuit: quos herodis impie
tas lactentes matrū vberibus subtraxit.
Hec ille. Idem sermone de epiph. Q̄ par
uuli beati modo nati nunq; tentati. non
dum lucrati/ tam coronati/ et si non habe
batis etatem qua in christū passum cre
deretis. tamen carnē habebatꝝ in q̄ chro
passuro passionem sustineret. Hec ille.

De sc̄is Innocētibus.

Sec̄da est sc̄ia infirma et debilis. Sicut em̄ d̄r Th̄o. ij. q. cxxij. Quidā dixerūt q̄ innocētib; miracōse accelerat? sic vsus liberat d̄r iij; ita q̄ volūtariē mart̄rium pass̄unt. Sed h̄ nullibi autēticū h̄r; ideo tanq̄ debilit̄er fundatū p̄tēnit. qz vt dicit Hiero. ad paulinā. Qd̄ de scriptur; autoritate nō habet: eadē facilitate p̄tēnit q̄ p̄bat. **T**ert̄ia ē sc̄ia vera et rōnalis: fm̄ quā d̄r sc̄us Th̄o. vbi s̄. q̄ mart̄y gl̄iaz quā in alijs volūtas p̄ria meret; illi puul̄i p̄ ch̄o occisi p̄ dei gr̄am sunt affecuti. Nā effusio sanguis p̄ter ch̄m vicez gerit bap̄t̄isimū. Sicut puer; baptizant; p̄ gratiaz bap̄t̄isimale meritū ch̄i opat̄ ad gl̄iam; ita et ist; p̄ ch̄o occisi opat̄ ad mart̄y corōnā p̄tēradā. vñ Aug. i ser. de eps̄b. ip̄os alloquēs innocētēs s̄r. Ille d̄ via corōna dubitabit in pass̄iōe p̄o ch̄risto qui etiam puulo bap̄t̄isimū p̄desse nō existimāt. Hec ille. **E**t Bern. ser. hui; diei. Ille p̄ ch̄risto trucidatos infantes dubit̄er coronari qui regeneratos in ch̄o nō credit in adoptio nis filios generari. Sic itaq; tūc circūcisio nūc p̄o bap̄t̄isimū sine vllō p̄p̄ie volūtat; vsu sufficit ad salutē: sic p̄o ch̄o p̄tēradū mart̄yriū illis sufficere ad sanctitatē. Hec ille. **I**deo d̄r Severian? in ser. h̄o d̄. **H**is n̄ despicit suos coetaneos milites sed puerit; q̄b; dedit aū tr̄iūphare q̄ viuere; q̄s fecit cape sine certatiōe victoriz; q̄s potauit coronis anteq̄ mēbris. Hec ille. **E**t Eusebi? in ser. hui; diei. **Q**uē felicit̄ nati q̄b; in p̄mo nascendi limine eterna vita obuia venit. imaturi q̄dem vident ad mortē: q̄d feliciter moriunt ad vitam. Hec ille. **P**aret itaq; siue pass̄iōis q̄litas p̄pter quaz sine macula sunt aū thronū dei.

Tertio solēniter celebrare debem? sc̄oz innocentū festiuitatē p̄p̄ sue conuentio: is nūerositatē. sunt em̄ in magno nūero. qz sic pater Bar. ij. Zus; sit herodes occidi oēs pueros generalit̄ q̄ erāt in bethleē et in oib; finib; ei;. Si q̄ festū vni; sc̄i solēniter est celebrādū: qd̄ d̄i; cem? de festo tot mart̄y; Esti laudādus est vni; q̄nto mag; tāra mltitudo: Esti p̄ces vni; q̄nto mag; oratiōe: Esti cōuictio: Esti autē eoz nūer? sic mag; nob; tū est incertus. Sed ecclesia nūc; eoz celebrat fm̄ illā Joānis vsitēz

de q̄ d̄r in Apocal. xliij. **V**idi supra mōrē sion agnū stantē et cū eo centū quāraginta tuormilia h̄ntes nomē ei; et nomē p̄ris ei; sc̄ptū in frōtib; suis. Hec ibi. **D**icunt autē innocētēs specialit̄ quodā mō esse cū agno ch̄risto et h̄re nomē ei; et nomē p̄ris ei; in sc̄ptum frontib; suis. qz specialit̄ qdā mō sc̄ ch̄i noie cōsignati: qz p̄ ip̄o et loco ei; p̄at si et sibi p̄p̄inā atq; p̄formes p̄pter innocētialē et p̄ginalē puritatē. **P**ropter qd̄ etiā p̄grue hodierno festo pueroz p̄ ch̄o in sc̄ptoz associat̄ festum pueri iesu p̄grinantis i egyptū. **H**odie em̄ nō solū celebrat̄ mart̄yriū pueroz q̄ p̄o ch̄o mortui sunt: sed et ipsi iesu pueri mart̄yriū q̄ in singul; illorū occisus est et p̄grinās in egyptū iā p̄ nob; pati dignat̄ est: vt paret p̄ eua gelū hodiernū. **C**irca fugā autē et p̄grinatōez pueri iesu in egyptū triplex est p̄ncipal̄ cōside ratio faciēda.

Prima est cōsideratio sc̄alis siue hystorica. **H**ec est cōpassiōis inductiua.

Secunda est cōsideratio figuratis siue allegorica. **H**ec est p̄p̄latiōis p̄fectiua.

Tertia est cōsideratio moralis siue tropologica. **H**ec est solatiōis diffusiuā.

Prima est cōsideratio literalis siue hystorica q̄ nos ad ch̄risti pueri fugiētis cōpassiōem iducere debet. **C**onsidera itaq; recessū a iudea: p̄gressū et ingressū in egyptū. **P**rimo igit̄ cōsidera recessum dolorosū quo sanct? ioseph monit? est i(i)mnis ab angelo vt sur gēs acciper̄ p̄p̄ et matrē ei; et fugeret in egyptū: qz futurum erat vt herodes q̄reret puerū ad p̄dendū eū. **J**oseph itaq; euigilās matrē excitat. qd̄ ab angelo audierit narrat. **Q**uē dolent̄er audiuit pia mater ioseph sibi d̄cētē: **Q**uē d̄o dulcissima fugiam? rep̄eret; **H**erodes filiū tuū p̄dere q̄rit. **Q**uā timor virgineā mētē inuasit: q̄ntus ve dolor cor eius benignissimū penetrat̄. **S**ine motu igit̄ filiū in brachijs suscipiēs lacrimantib; oculis cū sc̄to ioseph puella sacratissimā p̄sus partes egypti iter nocte aggressus est: vt sic secret? piculū euaderēt. **F**lam; h̄rent reuelatōez diuinā: nihil tū debuit omittēre qd̄ facere poterat p̄ viā hūanam. **F**ugit itaq; puer iesus: et nocte fugit vt

De Innocentibus Fo. CLXIII

ga q̄ per se difficilis est: nocens obscuritate
difficilis fug. **U**n̄ in h̄ iā prz abundantia
paupertatis p̄ nobis assumptæ. Sed quer
quare ch̄s illo tpe mori recusauit. **R**ndet
Aug. in q̄st. no. et ve. te. di. **D**ia p̄p̄is lo
as r̄ t̄p̄ib; gessit saluator. **L**um q̄ christ̄
mori uellet p̄ boib; morte suā differre dis
posuit vsq; ad. xxxij. etatis sue annū. **T**uz
vr illo tpe intermedio nos p̄bo p̄if r̄ exēplo
instrueret. **T**ū vr in se uirtutes nature ve
ritate oñderet. **L**um vr ardentē dilectio
nē suā euidentē manifestaret in h̄ vic; q̄
uitā suā p̄ nobis dedit cū erat in p̄fectiss
mo etatis statu **H**oluit igit in puericia mo
ri s; fugit vr r̄ in h̄ oñderet suā deitātē q̄
p̄ uoluntatē suā nihil in eā herodes pote
rat r̄ suā parit̄ declararet hūanitatē q̄ p̄se
cutoris manū vr paup̄ hō fugiēdo declina
bat. **V**ide q̄ cito p̄secutionē patit̄ r̄ fugit
de terra natiuitatis sue. **V**ide q̄ benignē
cedit furo; illi quē poterat in momento
p̄dere. **M**agna patientia dñi s; nō minor
et̄ hūilitas: de est r̄ dñs oim s; vr hō su
git q̄ refugiu ē oim. **F**ugiebat q̄ dñs añ fa
cē fuit sul. **N**o pot̄ fuit diaboli: nō q̄ mor
tē timeret s; vr tpe p̄gr̄io eā sustineret. **S**e
cūdo p̄sidera p̄gressum laboriosū. **D**ulcis
suma nāq; m̄ iuuenis r̄ tenera scr̄usq; io
seph puerū iesum portauerunt p̄ uia silue
stre vic; vr d; p̄ destrū illd i q̄ filij isrl. **R**an
uis steterunt. p̄ uia etiā longā. **N**ā vr dicat̄
ad iter cursoris sunt. **R**ij. vel. xij. diere. forte
aut̄ p̄ eis fuit iter duoz mensū r̄ vltra. **Q**
q̄ nocentes duxerūt infomes q̄ vicib; sit
estuarunt ardore. **Q**rtens etiā absq; cibo fu
erunt in eremo. **C**ompatere igit aia dura
creatori tuo p̄ te pegrinanti. **C**ompatere et
ipi ioseph q̄ multū soliat̄ fuit vr m̄ris r̄ fi
li; necessitatib; p̄ uirtib; puideret. **C**opate
re r̄ p̄gim̄ sacratissime q̄ tātos itiner; labo
res sustinebat. **S**i possibile est bñ excogi
tare r̄ p̄templari hec r̄ alia multa q̄ fiebat
vr possēt oculi a lachrymis p̄rinere **A**ns.
Noli in tua meditatioe fugientē iesū i egyptū
relinq̄re in comitatū. **L**erne illū q̄ im
mensus ē puulis brachijs ad materna col
la pendente r̄ dicas felix sum feliciorq; dū
illū video quē reges videre cupierūt r̄ nō
viderunt. **L**ogita r̄ reco gita q̄ anio r̄ q̄ co
gitatione tenebat illa dulcissima m̄r eius
cū illū dñm cātū ac cātillū in brachijs suis

exultans r̄ leta teneret euz ei vr infantulo
gestienti duleib; oculis atq; frequentib; cō
gaderet. **O**pinare vey esse qd̄ d; a lasso
nib; eū esse comprehensū in uia r̄ adolescen
tuli cuiusdā bñficio ereptū. **E**rat tēp̄t̄ di
cunt) p̄cipis latronū fil; q̄ cū puulū i ma
tris gremio conspexisset: in ei; speciosiss
mo vultu splendoris maiestas apparuit.
Et igit o bñissime (inq; puuloz si aliō tē
pus obtulerit mihi miserēdi memēto mei
r̄ hui; t̄p̄is noli obliuisci. **F**erunt hunc laq
tronē fuisse q̄ ad dexterā dei crucifit; altez
blasphemantē corripuit. **L**ouersus p̄o ad
dñm eūq; in illa q̄ in puulo apparuit iticus
maiestate pacti sui nō imemor. **M**emēto
(inq;) mei dū ueneris in reg. tu. **F**rag; ad is
centiuū amoris hac nō inutile arbitoz vr
opinionē remota oñfirmandi temeritate
hec **A**ns. **T**ertio p̄sidera igressū erinosū
in egyptū. **G**enerūt vey ad q̄ndā ciuitatē
thebaide q̄ vocat̄ eltopolis r̄ ibi aliquam
domunculā p̄ducētes habitauerūt p̄ septē
annos. **L**egit aut̄ de dñā qm̄ color acū q̄
rebat sibi r̄ filio necessaria **E**st ex ope ma
nuū oportebat q̄rere victuz: qd̄ dicem; de
vestiment;: qd̄ de vrensilib; r̄ alijs necessa
rijs: **C**onspice ibi dñam in laborib; r̄ erū
nis vigilijsq; r̄ oronib; nihilo min; sp̄ in
tendētē r̄ toto affectu sibi cōparere r̄ p̄si
dera q̄ nō habuit oino grat; regnū det do
mina regni. **S**z q̄rere potes cur i fuga sua
egyptū pot̄ q̄ aliā regionem dñs petijt.
Rndet euangelista vr implet qd̄ dicit̄
p̄ p̄phētā vic; **D**iee. xj. **E**t egypto vocauit
filii meū. **E**t **L**hryf. dic. **S**z q̄re i egyptū
fugit r̄ **R**ecordat̄ em̄ est dñs q̄ in fine non
irascit q̄ta mala fecerat sup egyptū: id̄ m̄
sit ibi fil iū suū dans illi reconciliatiois sū
gnū r̄ p̄petue p̄p̄itacie pign; vr decem pla
gas egypti vna sanaret medicina. **M**ul
tatio dextere excelsi vr p̄p̄s q̄ añ fuerat p̄
securo: ppli p̄mogeniti postea fieret custos
filij vnigeniti. **H**ec **L**hryf. **E**t **A**ug. dicit
in qdā ser. de ep̄i h. **A**udi magnū mysteri
um facti **M**oyles aliqui in egypto p̄hidis
clauserat diem. **I**lluc ch̄s adueniens tē
dentib; in tenebris reddidit clarissimā lu
cem. **H**ec ille. **E**t h̄ x̄t̄ic; vey esse ostēdit
m̄ḡ in historia ishol. di. q̄ cū ch̄s cū m̄se
intrauit in egyptū nocte illa q̄ p̄cepto suo
exierant filij isrl. sic non fuit dom; in q̄ non

Ber. De scto Thoma cantuariē.

faceret p̄mogenit⁹ mortu⁹ angelo fuentē
te: sic ip̄o ingrediente non fuit tēplū i quo
idēplū nō corrueret: qd̄ Esa. p̄dixerat Esa.
p̄r. Ecce dñs ascēdit sup nubē leuē z igre
dief egyptū z mouebunt simulacra egypti
a facie eius. Hec ibi.

Scda est consideratio figu-
ralis siue allegorica. Vbi considerandū est
qd̄ dicit Hiero. in omel. Quā tollit puerū z
miserat⁹ vt in egyptū trāseat nocte tollit z
in tenebris q: nocte ignorantie his a qb⁹
ipse recessit reliq̄t incredul. Hec ille. Per
hāc fugā dñi i egyptū a iudea figurabat
z significat futura iudeoz incredulitas z gētū
illustratio p̄ fidē. Unde z postea marie vi-
guit deuotio fidei in regione egypti in q̄ fu-
erunt innūera deuot⁹ monachoz habi-
tacula q̄ noctes vtiq; z dies hymnis sacz
z oronib; occupabāt. vt dicit Chrys.

Tertia est consideratio mo-
ralis siue topologica. vbi p̄mo consideran-
dū circa apparitionē angeli q̄ facta ē in so-
mnis. Q. p̄ h̄ (vt dicit Remigius) mystice
designat q̄ illi q̄ a curz terrenis z negotijs
secularib; desunt angelica p̄frui solatio
meret. Hec ille. Itē considera qd̄ dicit Chrys.
In egyptū puulus mittit vt discam⁹ q̄ ab
ipsis vite mētis ad tentatōes debem⁹ p̄pa-
rari. Nā ab ipsis chri cunabulis istud esse
ctū ē vt tu vix hoc audiens curz te videris
ē in tribulationib; varijs z multa sustine-
re discrimina nihil oino tribuleris: s; isto
munit⁹ exēplo virilit cūcta sustineas scies
tribulationes maxias inseparabiles q̄dam
constites eē virtutū. Hec ille. Itē considera
qd̄ idē Chrys. dicit. Misericors de⁹ mētis
reb; qd̄a etiā iocūda p̄miser. qd̄ certe i s̄a-
ctis oib; facit q̄s neq; tribulationes neq;
iocūditates sunt hie p̄tinuas: s; tū ex ad-
uersis: tū ex p̄speris iustoz vitā q̄st admitt
rabili q̄dam varietate contexte qd̄ idē q̄q;
eum fecisse considera. Vidēdo q̄ppe sanct⁹ io-
seph grandā sponsā in p̄turbationē inci-
dit maximā. Sed affuit repente angelus
suspitionē soluens z timorē prorsus extin-
guens. Deinde videns puerz natū z stelle
apparitionē magoz q; venerationē maria
fuit exultatione replet⁹. Sed post hanc io-
sunditate itez q; piculum itez q; formido.

Querit em̄ Herodes aniaz pueri z fugere
necesse est z in longinq; trāsire. Hec Chrys.
Considera igit qm̄ de⁹ sepe p̄mittit suos
z tribulationes z p̄secutiones pati. Quis
tribularis patientiā habe z solationē ac-
cipe q: cū dño iesu pateris: nec q̄ras tibi a
deo puilegiū dari qd̄ neq; sibi tribuit neq;
m̄ri. Predicte itaq; consideratōes circa pue-
ri iesu saluatoris n̄ri pegrinationē z fugaz
multū adaugere debent deuotionē fidelis
um ad p̄ntis diei venerationē q̄ nedū pue-
ris p̄ ch̄io occisis vt dixim⁹: sed z ipsi p̄-
grinanti puero iesu atq; p̄ nob; fugitanti
dedicata est. Sic q̄ puero iesu deuote q;
pariamur: sc̄to eoz martyres innocentes s;
deliter veneremur: q̄tinus eoz p̄b; z me-
ritis p̄ ipaz pueri iesu benignitate atq; pa-
tientia illa sp̄ualis gr̄a nob; largiat q̄ m̄le-
rā hui⁹ vite pegrinationē transiret ad eter-
ne felicitatē q̄erem p̄tingere mereamur at-
q; in p̄petuū cū sanctis innocētib; sine ma-
cula an̄ dei thronū astrarē. Amen.

De scto Thoma martyre cantuariensi
archiepo. Sermo.

Letabitur in
stus in dño. Ps. lxxij. Nō pot
sunt hie iniusti vera leticia q;
sic dicit Ihd̄. de sumo bono. Nulla pena ē
gratior mala p̄scia. et Amb. de offi. Que
pena gratior q; vuln⁹ p̄scientie: Itē Ihd̄.
de sū. bo. Vix nūq; esse tristis semp bene
vive. reus nāq; anim⁹ non ē secur⁹. securus
vero p̄scientia semp gaudiū habet. Hec il-
le. Solus q̄ iustus hie pot̄ vera leticiam.
Sc̄m̄ aut̄ p̄hm. ij. etbi. Iustus est q̄ gau-
det iustis operib; z tristat de iniustis. Di-
cit aut̄ iustus in p̄posito a iusticia accepta s;
p̄ sp̄ali virtute s; ḡnialiter put̄ q̄cunq; vir
tus dicit iusticia: s; qd̄ etiā dicit p̄bus. v.
etbi. q̄ iusticia legalis est ois virtus. Di-
cit aut̄ iusticia legalis q̄ est obsequantia legi-
s. Ideo hic iustus dicit q̄ est diuine legis
totalit̄ obseruatiuus. Talis vtiq; in eter-
nū letabit in dño qm̄ vix recep̄ fuerit i ce-
lesti gl̄ia. Nam cuiuslibet obsequatori diuine le-
gis in fine dicit illud Bar. xv. Intra i gau-
diū dñi tui. In p̄nti etiā vita letant iusti
non in pctō: non in mundo: s; in dño. Ad

Phil. iij. Gaudete in dño semp. Et Ps. Letamini iusti in dño. Et in p̄sumptis p̄bis. Letabit iustus in dño. Hoca aut̄ ad p̄s sp̄cialiter dicitur d̄ glosa martyre thoma q̄ iustissimus fuit et pro iusticijsq; ad mortē certavit q̄ dū vīveret in solo dño letabat et nunc cū angelis in dño letat et sine fine letabitur. Ut aut̄ videam q̄ iust? fuerit glosus iste thomas tres sunt sue iusticie declarande p̄mentie.

Prima est imitanda iusticie p̄fectio. quō vīz p̄fectus fuit in iusticia seu p̄tute

Secda ē admiranda iusticie defensio. quō vīz virilit̄ defēdit iusticiā et libratē ecclē.

Tertia est v̄neranda iusticie declaratio. quō vīz declaravit dñs multipl̄ puritatem et veritatē sue iusticie.

Prima igit̄ est excellentia p̄fectōis imitande. Prouer. xv. In abundāti iusticia p̄tus maria. Fuit aut̄ in beato thoma triplex p̄fectio iusticie siue virtutis.

- Prima est p̄fectio retractiua**
- Secda est p̄fectio directiua**
- Tertia est p̄fectio erectiua**

Prima est p̄fectio retractiua q̄ sc̄p̄m retrahit ab oī impedi-mento p̄tutis: ab omnib; s; q̄ hūanū anīmū ad p̄tū allēciunt et a viā dei impediūt q̄ potissime sūt trīa. s; diuitie: delit̄ie: et honores siue eminentie. **Primo** itaq; anīmū suū retrahit a diuitiaz cupiditate p̄ cōtemp̄tū mundanoꝝ. De solo em̄ ch̄i amoꝝ re pariter et honore curabat. q. d. cū paulo illud **Phil. iij.** Dia arbitrat̄ sum vt stercorare cōm̄ lucrificā q̄ ip̄e natus fuerit ex parentib; diuissimis et illustrib; in **Lon-**donensi ciuitate. Contemp̄t̄ q̄ppe diuitiarū multū est necessariū ad nutriendā et conseruandā hoīs iusticiam. qz sic d̄. **i. Tim. vj.** Radix oim̄ maloꝝ cupiditas. et **Prouer. xxvij.** Qui festinat vitari non erit innocens. **Secdo** a delit̄iaz voluptate per vite austeritatem. Nam sic d̄ **Prouer. xxix.** Qui delicatē et puericia nutrit seruū suū. id est corpus p̄tium postea illū sentiet cōtumacē. **Hec ibi.** Idcirco br̄s Thomas temperat̄ multū erat in cibis et potibus sciens illud esse v̄p̄. qd̄ h̄ **Prouer. xx.** Lu-

curiosa res est vinū et tumultuosa ebriet̄as. q̄cumq; his delectat̄ non erit sapiens. **Hec ibi.** Posteaq; aut̄ factus est eps cōm̄ nem mltis ieiunjs macerabat: cilitū etiā semp gerens ad carnē et femoralia c̄ficia vīz ad poplices. Est aut̄ p̄fecto necessaria carnis maceratio et carnal' abdicatio voluptatis ad hoc vt fiat hō iustus et p̄tuosus. Nam sic dicit **Job. xxvij.** Non inuenitur sapia in terra suauiter viuentiū. **Hec ibi.** S; heu heu q̄multa sūt q̄ corp̄i nimis indulgent: paz aut̄ nihil de ania curantef; multo ampl̄ corp̄is q̄ anie detrimentoz formidantes. Tales sunt nimis carnales q̄ vt dicit ps. Trepidauerunt timore vbi non erat timor. Et certe plerunq; tales ex sola opinione infirmant. **Un̄ narrat Aug.** cenna de quodaz q̄ d̄m̄ timuit leprā q̄ ex solo timore leprosus est effectus. **Seneca.** Plura nos terrent q̄ premant. et plus opinione q̄ re laboramus. **Hec ille.** Tales sūt sic equus vmbriatilis q̄ ad sonitū folij vel ad volatū aulis terref. Bonum igit̄ est cū p̄sillum vt de corp̄e suo facerent sic faciūt armigeri de equo vmbrianti. **Urgent ei** eū calcarib; transire compellunt p̄ loca q̄ fornicat. Sic tu corpus tuum ad ardua cogas. Sed pauci hoc volunt facere: s; sicut dicit **Gregoriū.** Omnes suis vicijs fauet et quod ad voluptatem corp̄ozis faciūt ad necessitatis referunt actionem sub specie virtutis vicium voluptatis excusantes. **Hec Gregorius.** **Tertio** ab honorum ambitiositate per p̄fundam humilitatē. **Ecc̄i. xj.** In die honoris tui ne extollaris. **Hec ibi.** Hoc attendens beatus thomas episcopus factus solebat in secretiori celsula tredecim pauperum pedes proprijs manibus curare: q; genibus abluere: et cuiuslibet eorum quattuor argenteos dare. **Ecc̄i. iij.** Quanto magnus es humiliā te in omnibus et coram deo inuenies gratiam. **Hec ibi.** Ad hoc p̄fecto vt fiat hō perfectē virtuosus et iustus necessaria est sibi humilitas et mundani honoris vilipensio. quia vt dicit **Psalm.** Homo cum in honore esset non intellexit comparatus est iumentis insipientibus. Et recte comparatur iumentis insipientibus q̄ mundani delectatur honoribus qz nō attendit neq; considerat ipsius honoris vanitā

¶ Ber. de sctō Thoma Cantu

tem et instabilitate. Ps. Uidi impiū exaltatū et eleuatū et c. et trāsiit et ecce nō erat. Itē nō attēdit q̄ honor mūdān^o ambrosiū deiciat in pētm et tādē in infernum. Arb^o paulatim et cū difficultate exaltat: sed repēte statū ventoz deiciat. Sic Paulatim ascēdisti: sed nō paulatim descendes imo tanq̄ fulgur et alt^o sathanas. Hec gre go. Itē nō attēdit q̄ q̄ ponit pedē suū sup vacuū v^o fouēā: statim alta deserit et i ima cadit. Sic q̄ affectū suū ponit i vanitate rerū spaliū v^o dignitatū cito deū deserit et in culpā cadit. Ps. Detecisti eos dū alleuarent et c. Itē nō attēdit q̄ cornicula q̄ nō pōt frāgere nucē in altū portat vt fortius cadat et frāgat. sic diabolus i dignitatib^o eleuat aliquē que aq̄ pōt poterat vincere vt in pētm deiciat. Itē statuit chīm sup pīnā culū repli Dat. iij. Et Job. xxx. Eleuasti me et q̄i sup vērū ponēs elisisti me valde. Hec ibi. Itē nō attēdit q̄ aqlā alte volantē facit cadauer descendere velociter. sic boiem q̄ alta vturis et pēplatōis ascēdit: dignitas v^o palis voluptas. Ps. Ascēdūt vīq̄ ad celos et descēdūt vīq̄ ad abyssos. Itē nō attēdit q̄ capa pluuiālis dū pponit alijs vestib^o eo q̄ charior habeat: sed vt sola def petitur et alia vestimta mūda custodiant. sic homi in platiōe. qz expe dit vt v^o moria p ppo tē. vt dī Joā. xj. Considerauit itaq̄ glōsios thomas qm ex quib^o prauarē delictijs turpia: et ex ho^o morib^o yana pcedūt: vt dī Innocē. iij. li. de vilitate cōditōis hūane. Ideo suū animū ab eis abstraxit. Ecce. ij. Cogitauit i cor de meo abstrahere a vino carnem meā vt animū meū trāsferre ad sapiāz: deuitareq̄ stulticiā. hec ibi A vino inq̄. i. ab oi mūdana delectatione.

Secunda est pfectio directiua. Prover. xj. Iusticia simplicet dirigit viā et in impietate sua corruet impius. Hec ibi. Hmōi autē directio fit per sapiam: prudentiā: et sciam q̄ pfiat intellectiuam potētiā: et habet dirigere affectū circa humana agibilia: et sic pfiat iusticiā hominis dirigēdo. Itē Eccl. xij. postq̄ dī sapiēs Huius vir q̄ in sapia morabit. subdit: et q̄ iusticia meditabit et i sensū cogitabit et i pfectionē dei. vt vīq̄ sp̄ habeat dei timo

rem q̄ iustificabit hoīem. Eccl. j. Qui nō timore est nō potit iustificari. Fuit autē brūs thomas vir sapiētissim^o atq̄ prudētissim^o. Vn̄ cū recessisset a curia regis et ab archiepo cantuariē. theobaldo noīe: cui se cōmiserat esset archidiacon^o pstituit: ad pces ipsius archiepi ad regē curiā rediit: et cancellariā suscepit: vt prudentia sua malig^o gnoz in eccliam phiberet insult^o. Sic etiā scientia illuminat^o erat vt inauditas et difficiles q̄stōes dissolueret. qd̄ multi litteratōres tantā in eo pfunditatē scie admira^o res ascribēbāt. Exēplo inq̄. et^o studēam habere diuine legē sapiam: vite hūane cure cūa. Iosue. j. Nō recedat volumē legis de ore tuo: sed meditaberis in eo diebus ac noctib^o vt custodias et facias oia q̄ scripta sunt in eo. Tūc diriges viā tuā et intelliges eam. hec ibi. Habeam^o itaq̄ sapiam et prudentiā vt sic dirigi valeam^o p viā iusticie: sed nō sit hec prudentia sine simplicitate. Dat. x. Estote prudentes sicut serpēs: et simplices sic colūbe. q̄a sicut dī pueri. et simplicitas iustoz dirigit eos.

Tertia est pfectio erectiua siue eleuatiua. Prover. xij. Iusticia eleuat gētē. et apls hortat heb. xij. Remissis manus et soluta genua erigite: et gressus rectos facite pedib^o vris. Hec ibi. Vanitas remissa significat ocū. et solutio genuū significat debilitatē respectu mali tolerādi. Dicit q̄ apls Erigite manus remissas ad bona opandū: et genua soluta erigite et fortificate ad labore debitū sustinēdū: et gressus rectos facite pedib^o vris. i. affectio q̄ in deum p̄sus debet erigi: tūc est erectitudo in eis. Et hec erectitudo eleuatiua siue erectōis mētē hūane in deū p̄ficat iusticiā: Ideo Ps. postq̄ dī. Exultate iusti in dño. subdit: rectos decet collaudatio. Et itē. cū dī. Letami in dño et exultate iusti. subiungit: et glāmi oēs recti corde. Sicut postea q̄ dixit. Letabit iust^o in dño et sperabit in eo. addit: et laudabunt oēs recti corde. q̄i innuēs rectitudines cordis pfectionē esse iusticie. Hāc autē pfectionē erectiuam habuit glōsios Thomas. Sed em̄ in deū erigebat et se totū ad supna erectēbat. Et h̄ p̄cipue facebat p triplice excellētā virtuosam. Primo p excellētā

contemplatiue deuotōis. Deuotio em̄ (vt dicit Hugo) de p̄tute or̄ ad̄i est p̄ r̄ hu milis affect̄ i deū. Erat q̄ppe gl̄iosus thomas vir deuotissim̄ iugiter orationi atq; contemplatiōi vacans. Hanc aut̄ deuotioez p̄cipue studebat adq̄rere r̄ adau gere ex tribus. **P**rimo ex sacra lectiōe. Sepe ei legebat nō tā p̄ informatiōe intellect̄ q̄ exercitiōe affect̄. Sacra nāq; lectio quā aliq̄s p̄cipit: aut legēdo: aut p̄dicādo: aut audiēdo parit sciam r̄ cognitiōē. Sicut aut̄ dicit Hugo in li. de p̄tute orandi. Scia siue cognitiō cōpunctiōē parit. Qui em̄ addit sciam: addit r̄ dolorē. quia q̄nto maḡ hō mo mala sua intelligit: tanto ampli⁹ suspirat r̄ gemit. Cōpunctio aut̄ parit desiderii fugat: r̄ deuotionem parit. hec Hugo.

Secundo ex iterna meditatiōe. Hugo vbi s̄. Quisquis meditatiōib; an̄ tps orōnis animū suū exercuerit: nec improvidus foras fuit: nec tepidus ad orationē venit. hec ille. **T**ertio ex solitaria conditione. **T**homas. Sedebit solitari⁹ r̄ tacebit: qz leuauit se sup se. hec ibi. Br̄us itaq; thomas solitudinē diligebat: sac̄ meditatio n̄b; ac lectiōib; sepe vacabat. **I**do semp maḡ ac maḡ in deuotōis affectu p̄ficiēbat: q̄ quā assidue sursum agebat in deum et sp̄m suū sibi p̄ntem exhibebat. Sic aut̄ referre solitus erat a matre didicit deuotiōē: r̄ matre dñi tanq; patronā inuocare. et sic a matre deuotiōē partim accepit.

Secundo p̄pter excellentiā transformatiue cōpassiōis: qua vitz ch̄o passio cōpariebatur r̄ in eū tot⁹ transformabat. Sic q̄ppe in lachrymosa cōpassiōe affluebat in altaris officio acti corporeis oculis corā positiōem dñicā cerneret passiōē. Potuit itaq; dicere cum Paulo Gal. ij. Ch̄o confixus sum cruce. Et itez gal. vj. Vbi absit gloriari nisi in cruce dñi n̄ri iesu ch̄i. **T**ertio p̄ excellentiā charitatiue affectōis quā pro deo seipm̄ totū exposuit et sua r̄ suos cōtempserit: et se totū per amoris affectū feruentissimū deo vnicebat. In quo p̄cipue cōsistit sp̄ialis p̄fectiō. Ideo dicit Ps̄. Vbi aut̄ adherere deo bonū est. Et p̄fecta aut̄ charitate ad deū mirabilr̄ afficiebat necessitatib; p̄mo: quibus semp miserē cordiā r̄ officia pietatis exhibebat. Pau perib; q̄ppe semp cōpariebatur affectu: et

vt poterat subueniebat effectū. Ideo pot̄ dicere cum beato Job illud Job. xxx. Gloriam quādam super eo qui afflictus erat. Quia mea cōpariebatur paup̄i. hec ibi. Itaq; exemplo b̄i Thomae ar̄dicite que d̄ Paulus Heb. xij. Charitas fraternitatē inuocat in vobis: et hospitalitatē nolite oblitisci per hanc em̄ placuerunt qdā. Et itez ibidem. Beneficiē r̄ cōmōis nolite oblitisci. Talib; em̄ hostijs p̄meret deus. hec ibi. Aug⁹. Considerate fr̄es q̄ multi subitō bona omnia p̄diderūt que studiose recondēbāt: r̄ q̄ntū tales penituerūt qz non audierūt consiliū dñi: da paup̄ib; r̄ habebis thesaur̄ in celo. Chrysost. Illuc cōgrega substantiā tuā vbi patriā hēs. Qui em̄ collocat thesaur̄ in terra: non habet quid speret in celo. Et qd̄ em̄ respiciat celū vbi nihil habes repositū: Quis iudicaret pauperē diuitē cui in alieno hospitio seruit auro r̄ argento in mensa: nihil licet ei extra portare: Job. xxvj. Diues cū dormierit nihil secum aufert: aperiet oculos suos r̄ nihil inueniet. Nō sunt bona hoīs q̄ secum ferre non potest. Sola misericōdia comes est def̄ictor̄. Hoc igit̄ tuū reputa qd̄ pauper̄. Nubus ero gasti. Quicq; p̄ mūdo fecerit: totum p̄ditū habet. Dundus est tanq; bursa p̄forata vbi qcquid apponit totum elabit. Aggei. j. Qui congregauit merces in saccum pr̄sum. Libet̄ ponunt mercatores numos suos in mercib; maḡ lucratiuis: r̄ in terra maḡ fertili tacitur sc̄men. Sic r̄ tu substantiā tuā ibi pone vnde poteris maiora lucra colligere. Charitas p̄fecto fraternitatē que pauper̄ necessitati bus intrēdit: multū facit ad p̄fectiōem virtutis r̄ iusticiē. Vñ postq; dicit Ps̄. Disp̄sit dedit paup̄ib;: addit: iusticia ei⁹ manet in seculum seculi. Et ibidem. Focūdus hō qui miseret et cōmodat r̄ c. Et sequit̄. In memoria eterna erit iust⁹ r̄ c.

Secunda excellentia quam habuit gloriosus Thomas in iusticia est excellentia defensionis admirande. Semper em̄ defendit iusticiā r̄ pro ea certauit vsq; ad mortem. Eccl. iij. Usq; ad mortē certa p̄ iusticia. Et em̄ videam⁹ q̄ modo gl̄iosus thomas viriliter defendit iusticiā: tria sunt nobis contemplanda.

Primū est iniusta p̄secutiōis occasio

Ber. de scō Thoma Cantu

Secūdo est recta et iusta patientis affectio.
Tertiu est varia persecutiois conditio

Primu est iniusta persecutio
ocasio. Hic. ix. Et inique ageret laborauerunt. Rex em Anglie et sui sarrape ex pueria affectioe ad iniustas regni costuetudines contra libertates et iura ecclesiastica gloriosum thoma persecuti sunt. Potestas em publica et res et personas ecclesiasticas usurpabat: et indifferenter causas ecclesiasticas ut seculares ad suu trahabat examē: et concubabat ut populus sic sacerdos Sap. xliij. Interueniente tēpore calescenti in q̄ costuetudine hic error tanq̄ lex custodit est. Hec ibi. Unde patet q̄ in iure persecuti sunt Thoma q̄ iura ecclesiastica posseden? defendebat. Sicut em de Nicola? papa in decret. dist. x. c. lex. Rex impator non est supra legez dei. sed subtrus impali tudicio non possunt iura ecclesiastica dissolu. Hec ibi. Ideo sicut dicit Isidor? in sy nonymis et in decret. dist. xj. c. vsus. Vltus autoritati cedat. prauū vsus lex et rō vincat. Hec ibi. Q̄ iustū: q̄ irracionabile q̄ iura ecclesiastica ledant ex pueria et in q̄ mul toz costuetudine. Tales vtiq̄ q̄ ecclesiam ut filij matrē debent. defendere in eam crudeliter feulunt: eam expugnāt. Hi itaq̄ non veri ecclie filij: sed de synagoga sathane sunt. neq̄ serui christi: sed poti? dicendi sunt antichri. Joan. ij. Nunc antichristi multi facti sunt.

Secūdo contēplanda est
recta et iusta patientis affectio. Job. xviij. Tenet bit iust? viam suā: et mūdīs manib? addet fortitudinē. Hec ibi. Vir itaq̄ dei sic rectā affectionem gerebat ad chm et ecclesiam ut nec minis nec blādicijs flecti posset. Firmiter em in anio statur: aut ecclesiam de tate seruitut? miseria liberare: aut ad chm imitationem aniam p ecclesia ponere q̄t di. illud Esa. xxxvij. Protegā ciuitatē istā. s. ecclesiam ut saluē eā. s. ab iniust? vsurpationib?. Semel tñ contigit ut vir mitissimus de quo: undā episcopoꝝ consilio q̄b? dispendiū mebroꝝ et vire ab antiquo regis odio inuēre videbat: de quib? vtiq̄ magis q̄ de pprijs agebat piculis: et tā pro instanti necessitate q̄t viroꝝ q̄rondaz ma?

gnor? psuationib? deceptus/peritōi regis verboten? cōsentiret. scz q̄ obseruarent regie consuetudines. et sic tā ipse q̄ illi quibus timebat: lz cum dispēdio cause corporeis euasere piculum. Si aut queris vtrum illud iuste et sancte factū fuerit: Dicēdū q̄ non: qm vt dētermiat doctor scētus. ij. q. xliij. Et spalia bona que sunt ppriū aliū cuius sint interdū dimittēda ppter scādā lum euitandū: vtiq̄ si scādāly oriat ppter infirmitatē vel ignorantiā: nisi aliter sedare illud scādāly. Secus autē esset si nasceret ex malicia. Tūc em nō essent būsimo di bona spalia dimittēda: quia hoc piudicaret bono cōi. Parec em malis rapendi occasio. Et hoc etiam ipsi raptoribus noceret qui retinēdo aliena in peccato remanerent. Tñ bona spalia alicui commissa ad dispensandū et cōseruandū sicut bona ecclesie cōmittunt prelatis. et bona cōmūia q̄busdā reipublice rectorib? multo modo sunt ppter scādāly dimittēda. quia taliū cōseruatio sicut et depositio: imminet his q̄bus sunt cōmissa ex necessitate. Hec doctor sanct? Archiep? s. igit? b? mas in pfata liberatione corpore et consensu suo dato regis s? suetudinib? ruinā metūis animaz durissimaz pniā egit. ij. Paral. xxxij. Postq̄ coangustat? est orauit dñm deū suum et egit pniā valde coram deo: deprecatusq̄ est eum et obsecratus intente. Hec ibi. Austeriorib? q̄ppe alimēt? et idu mentis se affixit et se a difficillimo officio suspendit donec p confessionē et cōdignos pnie fructus a romano fuit pontifice abolutus et restitutus. Tūc bñ quātā cordis incurrit angustiam: quantā tristitiā pro illo peccato q̄b? metu partim et prim ex alioz oñū consilio pperrauit. et q̄b? pfecto plurimū credidissent oino excusandū. In h? vtiq̄ q̄ apparet euidenter recta sancti viri affectio et virtus atq̄ iusticie pfectio. Nam vt dicit Grego. in moral. Quanto maioris lumen grē q̄s pcepit: tanto ampl? respicientib? bilem se esse cognoscit. Hec ille. Et lapsa autē p pniā purgato cautior atq̄ firmior surrexit: et de cetero sp in scō pposito pserauit firmissim? .ij. Cor. vij. Que sūt oia tristitia ē pniā i salu. stabile opat. hec ibi.

Tertio cōtemplāda est va

ria psecutionis conditio. Achvii. Facta ē psecutio magna in ecclesia. Nō em̄ q̄uit re-
gis indignatio nisi archiepi & epoz auten-
ticiis scriptis firmarent regi cōsuetudies.
Cui⁹ conatib⁹ iniust⁹ q; bñs thomas vi-
liliter resistebat: idcirco multipl̄ verbera-
tus est. **T**im. ij. Q̄s q̄ pie volunt viue-
re in ch̄o psecutiōem patiuntur. hec ibi.
Pallius est aut̄ p̄cipue tripliciter. **P**ri-
mo ppter iniuriosam oblocutionem. **P**s.
Detrahēbāt mihi qm̄ seq̄bar bonitatem.
Hoc ab̄t em̄ cum p̄fidū: p̄ditōrē: dignuz
suspēdiō: reū mortis. Et tā in p̄ntia q̄ in
absentia multipl̄ de eo obloq̄bant. **A**rrio-
rē eius vitam sup̄stitioni ascribēbāt: iusti-
cie zelum crudelitati: defensionē iuris ec-
clesiastici auaricie & cupiditati: q̄ antecess⁹
foz suoz metas trāsiret/ libertates eccle-
sie defendendo/ temeritati attribuebant.
Nihil ab eo dici vel fieri poterat qd̄ n̄ eoz
malicia deprauaret: adeo etiā vt reg⁹ per-
suaderēt ministri reipublice q̄ si archiepi
p̄rās pcederet: regia dignitas esset p̄i-
ra. **P**s. Sepulcrū patens est guttur eoz:
linguis suis dolose agebant: venenū aspi-
dū sub labijs eoz/ quoꝝ os maledictiōe &
amaritudine plenus est: veloces pedes eoꝝ
rū ad effundendū sanguinē. **S**ecdo p̄se-
cuti sunt eum p̄ maliciosam cōminationē.
Eccl. xij. Nō ignē camini vapor & fumus
ignis inaltabit. sic & añ sanguinē maledi-
ca & cōrumelie & mine. **H**ec ibi. Cū itaq;
semel p̄ hac causa esset in curia reg⁹: tonis
viriū eccleie libertatē defendens: ceperunt
tandē qm̄ cuncti clamare debere eum mori
vt q̄i audiret vndiq;. **C**rucifige crucifige
eū. **P**s. Cōfirmati sunt sup̄ me & multipli-
cati sunt q̄ oderunt me iniq;. **F**uroꝝ igitur
eoz cedēs recessit a curia/ ipsi clamantib⁹.
Lūc se in hospitio recepisset sub contri-
tio noctis venerūt ad eū duo magni p̄ce-
res tudentes peccō: a peo q̄ cum alijs con-
tra eum egissent: et veniā postulātes. **N**ū-
ciantes quoq; sibi q̄ nōnulli crudelitatem
famosi & malicia obstinatissimi deliberaue-
runt eum occidere. **N**ō audies (q; ecclesie
causa nondū erat satis notificata & p̄sona/
lis videbat esse p̄secutio) idō fugā aggre-
sus est. **A**dhuc em̄ erat eius vita necessa-
ria pro causa ecclesie **G**rico igit̄ fratre sibi

solatium p̄bente: die latens: & nocte iter fa-
ciens: venit in portum vnde traiecerus est
a duob⁹ sacerdotibus in cimbula in Flang-
driā. **V**enit deinceps v̄sq; Senonis: vbi
a dño papa Alexandro honorifice susce-
ptus est: et ab eo in monasterio pontania/
censi cōmēdatus. **V**isit ergo rex Anglie
episcopos & p̄ceres pro pace reformanda:
multa etiam p̄mittēs si sue veller̄ petitiōi
adq̄escere. **S**ed nullatenus addeuit for-
tissimus athleta ecclesie: nisi oīns saluo iu-
re ecclesie et libertate ecclesiastica in sua i-
tegritate seruata. **P**ropt̄ quod plurimas
iterum molestias atq; p̄secutiones per-
pessus est. **I**nimici em̄ ecclesie suos erro-
res corrigere noluerunt. **S**ed (sicut dicitur
Hieremie. v.) Indurauerūt facies suas iu-
pra petrā. id est noluerunt reuerti. et **H**ie-
remie. vij. Indurauerūt ceruicem & peius
operati sunt. **H**ec ibi. **N**am p̄secuti sunt
eum iterum tripliciter. **P**rimo in tem-
porali substantia. quia iust⁹ rex omnia bo-
na archiepiscopi et suozum confiscari.

Secundo in sua familia. quia tota tho-
me cognatio proferibitur: omnes familia-
res et amici/ et quocūq; modo aut titulo
qum̄ confitentes/ etiam mulieres p̄gnan-
tes & puerperio decubātes: paruuli quoq;
et senes in infirmitate laborantes/ in eri-
lium relegati sunt. **E**t quotq; discretōis
annos attingerant/ tactis sacrosanctis iu-
rare compulsi sunt q̄ mari transito statim
se archiepiscopo rep̄sentarēt vt saltē sic eoz
passionis gladio cōfossus regie petitiōi fa-
cillus obediret. **S**ed hec omnia vir dei pa-
tienter sustinuit & coeruleos suos patientia
docuit. **M**art. v. **B**eati qui p̄secutiōem
patiunt̄ ppter iusticiam: qm̄ ipsorum est re-
gnum. **H**ec ibi. **V**isit insup rex anglie lit-
teras cōminatōis. **A**s ad abbatē & fr̄es p̄o-
tiniacensis monasterij: vt sic ab eodē mo-
nasterio expelleretur. **T**ertio p̄secutus
sunt eum in persona p̄pria. **P**rohibuit
enim rex nequis oraret pro eo. **C**um t̄m̄
men vir dei benignissimus teunigs & ora-
tionibus vacans iugiter pro ecclesia et re-
ge & regno Anglorum oraret. **P**salmista.
Retribuebant mihi mala pro bonis: steri-
litas essent induēbar cilio: & hūilia dāam in

Ver. de sctō Thoma cantuariensī

teritio animā meāz oīo mea ī sinu meo cō
uertet Hec ibi. His itaq; sic gestis timēs
Et sanctus occasiōe sui religiosi pontifia
cen. itinere dispendiū inde sponte disces
sit rōd Ludouicū francoꝝ regē confugit
a q̄ benignissime suscept⁹ ē z necessaria vlti
te sibi assignauit quōq; par ecclie reforma
ref. Sollicitauit insup rex francoꝝ summi
pontificē vt sine vltiori dilatione ad re
formandū pacē ecclie anglicane laboraret
Disserat⁹ etiā p̄fate ecclie anglicane deso
lacionē: guillerm⁹ seneci antistes sedē apo
stolicā petijt impetrauitq; vt rex angloꝝ
anathematizaret oī appellacione postpositi
te nisi a sua prinacia desisteret. Sic itaq;
artat⁹ verbis saltē adq̄euit q̄uis nō anio.
Reuertus ē igit thomas septimo exiliū sui
anno: z a p̄fō honorifice multū suscept⁹.
Sed post paucos dies dānis z iniurijs su
pra modū affectus ē. itq; Reg. xvij. Illi nō
quidierunt. s. apl̄go mandato vere obedire
noluerunt: s. iuxta p̄suetudinē suā p̄petra
bant. Tertio p̄secuti sunt eū p̄ facinoro
sam inuasiōe p̄s. Considerat pet̄ōz iustū
z q̄rit mortificare eū. In q̄ inuasiōe tria s̄t
nob̄ p̄sideranda. Primo p̄sideranda est
gl̄iosus pontificis benignitas q̄ seipm̄ obul
Decurrētib; ei furibūdis militib; q̄rētib;
euz ad mortē dixit. Ecce ego qd̄ vultis: In
h̄secut⁹ dñm q̄ suis p̄secutorib; p̄cessit ob
uiā: dī. Quē queris zc. Ego sum. vt habe
tur Jo. xvij. Nec metu mortis a suo sancto
posito cessauit nec eis in aliq̄ obedire vo
luit nisi sp̄ saluis ecclie turib; q̄n̄potius eis
r̄ndit decetero se virilit̄ in cā ecclie sp̄ actu
rū: z errata singla correctur. Apo. ij. Esto
fidelis vsq; ad mortē: z dabo tibi coronam
vite. Scōdo est p̄sideranda martyrij san
citas qz passus est in loco sctō z inē man
sacerdotū z religiosoz ī spe sacro ifra octa
uā s̄nice natiuitatis et p̄ sctā cā. s. p̄ sancta
ecclia. vñ sp̄aliter dicit p̄ martyr ecclie: qz
p̄ cā ecclie passus. Joan. x. Ego sum pa
stor bonus: bonus pastor animā suā dat p̄
ouib; suis. Tertio est p̄sideranda p̄secu
toꝝ crudelitas Coronam em̄ capitis sacri
crudelit̄ amputauerūt. indeq; cerebrū euz
sanguine p̄ p̄uimentū sparsit. volueritq;
corpus euz aut in lacū projici aut in patibulo
suspēdī dicentes illud nō esse dignū
eccliaica sepultura. Unde legēdas. Vnde

runt me in q̄q̄ retribuunt zc.

Tertia excellentia contemplāda cir
ca iusticiā gl̄iosū martiris thome ē
excellentia declarationis veneration
de. quō lex excellenter declarauit dñs q̄ ac
cepta sibi fuerit gl̄iosū thome p̄uosa boni
tas siue iusticia z q̄ gl̄iosus sit nūc in celis
pro sue bonitatis z iusticie p̄seuerātia. Jo.
xij. Si q̄s mihi miserauerit: hono. eū par
me⁹ zc. Honorificauit q̄ p̄e p̄ celestī gl̄i
riosum thomā gl̄ificando ipm̄ in celis. et
h̄mōi gl̄iam in terris declarando. Et hoc
potissimū triplici declaratione

Prima ē declaratio p̄nunciatiua.

Scōda est declaratio certificatiua.

Tertia ē declaratio testificatiua.

Prima ē declaratio p̄nunci
atiua. Reuelatū em̄ fuit ei in exilio exili
ti q̄ ad suam esset eccliam regressur⁹: z ad
ch̄m cū martyrij palma migratur⁹. Itq;
per aliquot dies añ eius martyrij iunctio
nis quidē de corpore exiens z postmodū mi
raculose regressus aiebat q̄ vsq; ad sup̄mo
mū sanctoz ordinē direct⁹ fuit z inter apo
stolos sedē q̄ndā vacuaz vidit. p̄conantē
aut̄ cui⁹ eēt hec sedes. angel⁹ r̄ndit q̄ quā
dā magno sacerdoti angloꝝ fuabat Apo.
ij. Qui vicerit dabo ei sedere mecū ī thro
no meo.

Scōda est declaratio certifi
catiua facta. s. p̄ angelos. Dñi em̄ clerici p̄
eo exeq̄as facerent z missā inciperent deu
functoꝝ subito (vt aiunt) angeloꝝ affātes
choꝝi vocē cantantiū interrūpuit z officiu
um martyris incipiunt. s. Terabit iustus ī
dño zc. Et tunc statim clerici p̄sequunt̄.
Hec est mutatio dectere excelsi dūz can
merozis vertitur in canticū laudis. Et re
uera eximia comprobaf̄ p̄ditus sanctitatis
z gl̄iosa insignitus martyrij palma quē
angeli tanto donauerunt honore z sancto
rum martyꝝ carbalo go palam declarauit
runt ascribendum.

Tertia est declaratio testi
ficatiua que scilicet facta est per miracula
q̄ sine sanctitati atq; gl̄ie testioniū p̄hibēt.
Est aut̄ h̄ testioniū triplex. **P**rimū ē tē

De scō Biluestro pa. Fo. CLXVII

stimonii vltioꝝ q̄ p̄ scri hui⁹ merita impe-
trant a dño qđ postulauerūt iuxta sepul-
cru ei⁹ orātes: aut etiā in loco in q̄ p̄cussus
est. Ecce em̄ visus: surdis auditus: clau-
dis gressus est repar⁹. Porro aq̄ qua pan-
ni ei⁹ sanguine resp̄si loti sunt: plim̄is extitit
in medelā. Vide hec ⁊ alia multa in legē-
dis. Tibi etiāz h̄i q̄ blasphem̄i q̄ miracul-
hui⁹ ⁊ sc̄ritati gl̄iosi viri detrahebāt: a de-
monio arrepti sunt. Scđm̄ est testimo-
niū mortuoz q̄ p̄ ei⁹ merita surrexerunt.
Tertiu⁹ est testimoniu⁹ p̄secutorz q̄ diuer-
sis penis mirabilr afflicti sūt: adeo vt aliq̄
d̄gitos p̄rios dentibz discerpētes: aliq̄ sa-
nie defluētes: aliq̄ p̄lysi dissoluti: aliq̄ amē-
tes effecti: miserabilr interirent. Eccl̄. iij.
Vltz ad mortē certa p̄ iusticia: ⁊ de⁹ expu-
gnabit p̄ te inimicos tuos. Hec ibi. Pa-
ter itaq̄ excellētia iusticie ⁊ p̄tut: atq̄ san-
ctitat: gl̄iosi thome. Hūc igit̄ deuoz iuo-
cem⁹ cordibz vt suis meris iustificati: di-
uina gratia dotari: demūq̄ cum eo i celis
glorificari mereamur. Amen.

De b̄o Biluestro papa Sermo

Erue bone et

fidelis intra in gaudium dñi tui.

Barth. xxy. Des debemus esse

serui boni ⁊ fideles dñi p̄cipue p̄p̄tria.

Primo rōne formatōis.

Secdo rōne reformatōis siue redēptōis

Tertio rōne cōductōis.

Primo rōne formatōis. Esa. xliij. Forma-
ui te seruus me⁹ es tu israel nō obliuiscā-
ris mei. Et inḡr̄ d̄r̄. i. sentē. dist. j. Fact⁹ ē
hō p̄pter deū vt ei seruiret: ⁊ mūdus p̄pter
hoiem vt homi seruiret. Posit⁹ est hō in
mūdo vt ei seruiret ⁊ ipe seruiret ⁊ vtrūq̄
acciperet. Voluit em̄ de⁹ ab hoie sibi seruire
vt ea seruitute nō de⁹ sed hō seruiēs iuuā-
ret: et mūdus seruiret hoī vt sibi hō iuuā-
ret. Lotū igit̄ bonū hois est ⁊ qđ factum
est p̄pter ipm̄ ⁊ p̄pter qđ ipe facit⁹ est. Ideo
ap̄ls d̄r̄. i. Cor. ij. Via v̄ia sunt: vos autē
ch̄i. Hora q̄ d̄r̄: oia. s. sup̄iora: eq̄lita: ⁊ ipe-
riora. Sup̄iora ad p̄frueñdū: vt deus. Eq̄-
lita ad cōmūendū. Angeli: q̄ h̄ mō sint nob̄
sup̄iores: in futuro tñ erunt eq̄les. Barth.
xxy. Erunt sicut angeli dei in celo q̄ ⁊ mō

nobis dati sunt in custodes. Secundo
rōne reformatōis siue redēptōis. j. Cor.
vj. Em̄p̄ri ei⁹ est p̄cio maḡ. Et ibi p̄m̄is-
tifis nō est v̄i. Et. j. Pet. j. Nō corruptibi-
libz auro vel argēto redēpti est: sed s̄cio-
so sanguine a ḡni imaculati ⁊ c. Tertio ra-
tione p̄ductōis. Bar. xx. Exiit p̄mo ma-
ne cōducere op̄arios in vineā suā ⁊ c. Bre-
in homel. Cōductio est vite eterne p̄m̄is-
sio p̄ op̄ibz seruitur: n̄re: cū q̄b̄ seruis vult
ponere rōnem in fine. Hō em̄ cū sit aial ra-
tionale: rōnaliter viuere debet: nō bestiali-
ter: ⁊ de vitā suā rōnem deo reddere. Ideo
dicit in cō. xv. q. j. Merito. s. Ex eo. Ho-
mines q̄ rōnales sunt facti: de se ⁊ de oibz
bus rōnem reddituri sunt. Aug. in solilo.
Infelices sunt q̄ ignorāt qđ faciūt ⁊ rōne
nō h̄nt: vadūt de tenēbris ad tenebras et
nesciunt vbi cadunt. Infeliciores q̄ sc̄iūt p̄
rōnez qđ faciūt ⁊ ap̄t̄ ocul ad ifernū de-
scēdūt. Hec ille. De oibz itaq̄ sum⁹ rōnez
reddituri ⁊ iuxta qđ fecerim⁹ mercedē re-
cepturi. Vñ vnicuiq̄ q̄ fidelr deo seruiē-
rit dicit dñs verba p̄s assumpta. Serue
bone ⁊ fidelis intra in gaudiū ⁊ c.

Porādū q̄ppe q̄ hoies seruiētes sūt iū-
cipi differētia. Quidā sūt serui peccati
et diaboli: sed nullo modo dei. Joan. vij.
Qui facit pctm̄/seru⁹ ē pcti. glo. i. diaboli.
Alij sunt serui dei sed nō boni ⁊ fideles: q̄
sc̄z ea q̄ sunt bona faciūt: sed ex timore: nō
ex charitate. ideo nō sunt boni sūt q̄ nō di-
ligunt dñm. ij. Cor. st. Nō ex tristitia aut
ex necessitate: hilarē em̄ datore diligit de⁹
Hec ibi. Itē ea q̄ faciūt nō faciūt in laudē
dei sed ad gl̄iam p̄p̄riā vel tp̄ale cōmoduz
aspiciētes: et plerūq̄ etiā a via p̄tut⁹ de-
iūtates. Ideo nō sūt serui fideles q̄ donis
dei abutunt. q̄ n̄ est in eis cordis rectitu-
do in gl̄iam dei. Ps. Cor. aut̄ eoz nō erat
rectū cū eoz fideles habitū sunt in testa-
mēto ei⁹. Tales itaq̄ serui nō intrabūt in
gaudiū dñi. Solē em̄ bono suo ⁊ fidelē d̄r̄
Intra in gaudiū dñi tui. Requirit autē tri-
plex fidelitas in bono seruo dei. Prima ē
fidelitas sincere dilectōis. Debet em̄ aia
q̄ est ch̄i sp̄sa diligere eum corde casti-
mo vt nullū penit⁹ admittat amorē extra-
neū. Bern. Nō caste diligit deū qui aliqđ
diligit p̄ter eum. Hec ille. Unde quotiēs
ania amorē aliq̄ue amorū ch̄i d̄ssonū ad

Ber. de scto Siluestro

mittit: efficit adultera. **S**ecunda est fidelitas iuste dispensatio: vt scz oia nob a deo data fm ei bñplacitū dispensemus. Unde **Dar. xxv.** ille q̄ commissis talēz bñ vsus ē vocat a dño seru⁹ bon⁹ z fidel⁹. **Coz. iij.** Hic tā gr̄if inter dispensatores vt fidel⁹ q̄s inueniat **Hec ibi.** **T**ertia ē fidelitas reſcte incertiois vt dei gl̄iam in oib⁹ opib⁹ noſtr⁹ q̄ram⁹. **j. Coz. x.** Dia in gl̄iam dei facite. **Berñ.** Fidel⁹ reuera dñi seru⁹ es si d̄ gl̄ia dei etſi nō exēute ex te: tñ trāſeūte p te nihil manib⁹ tuis adherere ptingat. **Hec ille.** Infidel⁹ quippe seru⁹ ē q̄ p se ſumit qd̄ ſolū dño debet. **Soli** autē deo honor z gl̄ia vt d̄. **j. Tim. j.** Dicamus itaqz qm̄ beat⁹ **Silueſter** fuit dñi seru⁹ bon⁹ z fidel⁹ cui a dño tandē dictū eſt **Serue bone z fidelis** intra i gau. dñi tui. **Intrauit** autē i gau. dñi dñi p̄cipue p triplicē viā: p quā etiam appuit eē seru⁹ dñi bon⁹ z fidelis.

Primo p fidei efficaciam virtuosam. **S**ecundo p tribulationis angustiam dolorosam. **T**ertio p pastoralē diligentiam oposam. **P**rimo p fidei efficaciam. **Fides** pfecto necessaria ē vt sit hō seru⁹ dei bon⁹ z fidel⁹. qz vt d̄ **Aug⁹.** **Sine** fide falsa ē ois virt⁹. **Fide** de fide ad per. **Sine** fide ois labor vacu⁹ eſt. **Et Heb. xj.** **Sine** fide ipossibile ē placere deo. **Fidat** co etiā necessaria est ad intrādū gaudium dñi. qz vt d̄ **Apoc. xj.** **incredul⁹** Pars ill⁹ loz erit in stagno ardenti igne z sulphure **Aug. de fide ad Per.** **Sine** fide nemo p̄ ad nūez filioz dei ptingere. **Et Heb. xj.** **Fide** enoch trāſlatus est in paradisum. **Et Tob. ij.** **Utrā** illā expectam⁹ quā dñs deus datur⁹ ē his q̄ fide suā nunq̄ mutāt ab eo. **Hec ibi.** **Apparuit** autē in beato **Siluestro** excellentia fidei triſt.

Primo ex animosa constantia.

Secundo ex gl̄iosa victoria.

Tertio ex miraculosa euidentia

Primo ex aniosa cōstantia **Tarq̄ni** p̄fecti cōmatione: q̄ sibi cōminabat mortē i crastinū nisi sacrificaret idolis. **Cui** cōstātissime rñdit brūs **Silueſter**. **Stulte** hac nocte morieris z sempiterna dormēta recipies. qd̄ z ita fact⁹ eſt. **Miserabil⁹** em̄ mortu⁹ ē illa nocte ex dñe p̄ſas in gutture trāuerſato. **j. Eſdre. vij**

Ego constantis anio fact⁹ sum fm opitulatione dñi dei tui. **Apparuit** etiā ei cōstantia qm̄ vidit milites **Cōstāntinū** ad se venientes cum suis cleric⁹z associat⁹ **latitantes** in qdam mōre p̄t **Cōstāntinū** cōtianos p̄ se q̄ntē. tūc q̄ppe cū eos vidit stanz ad martyrij palmam credidit se vocari. **Intrē** dūsqz ad **Cōstāntinū** accessit: par⁹ oino ad martyriū p ch̄io sustinēdū vt cōstās z fortis athleta ch̄i. **Umo** autē cōstāntia z fortitudo erat in eo ex fide. **Heb. xj.** **Per** fide fortes facti sunt in bello.

Secundo ex gl̄iosa victoria **z iudeoz** disputatōes. **Iudeos** em̄ cō odecim sapia z eloq̄ntia p̄ ceter⁹z rutilat⁹ disputatō confutauit z ad fidē conuertit. **Heb. xj.** **Sceti** p fidē vicerūt regna. **Eccl. Joā. vi.** **Hec** est victoria q̄ vicit mōm fides nra. **Hec ibi.** **Per** hāc autē victoriā m̄traſt⁹ gaudiū dñi. **Apoc. ij.** **Qui** vicerit dabo ei coronam vite.

Tertio ex miraculosa euidentia. **Miraculoz** em̄ opatio attribuitur fidei: fm illud **Lu. xvij.** **Si** habuerit⁹ fidem sicut granū sinapis vicer⁹ mōti buic: trāſibit: z trāſibit. **Et Dar. ix.** **Dia** possibilia sunt credēti. **Miraculoz** q̄ opatio attestat fidei excellentiā. **Et h̄ p̄t** duo: vt d̄ **brūs** **Tob. ij. q. clyxvij.** **Primo** qz miraculoz opatio ordinat ad p̄firmationē fidei. **Secundo** qz p̄cedit ex dei oporētia cui fides inmittit. **Hec Tob.** **fecit** autē **Silueſter** miracula: taurū mortuū suscitando quē **Tābi** vn⁹ duodeci iudeoz p̄dicatoz sua fallacia occidit. **Et tūc** **Helena** regina q̄ p̄dictos iudeos adduxerat z iudices alliteret: z tria forte milia viroz p̄uertit ad fidē. **Itē** draconē crudelē alligando q̄ p̄trecentos homines infecerat flatu suo. **Item** duos viros ex flatu draconis penexanimēs sanitati repando. **Et q̄o** miraculis ifinita multitudo conuersa ē ad dñm. **Hec** oia sup̄dicta vide plan⁹ i legēda. **Et** his igif tribo p̄dicat⁹ apper in **Siluestro** fidei efficaciam p quā meruit intrare in gaudiū dñi. **j. Pe. j.** **Credētes** exultabūt i gaudio ienarrabili z gl̄ificata reportat⁹ fides. **Eccl. iij.** **Fidei** v̄te salutē aiāz v̄tando intrauit brūs **Silueſter** i gaudiū dñi p tribulationis angustiam

dolorosam. In tribulatione, pfecto cogno
scit bonu seruu dei z fidelis. In tribulatioe
em pbat fidelitas seruoꝝ dei. Eccl. xliij.
In tentatioe inuer⁹ e fidelis. Et ibide. ij.
ca. In huilitate tua patietiam habe, qm in
igne pbat auz z argenti. Hoies po rece/
pribiles in camino humiliatiois. Hec ibi.
Et exone: receptibiles in gaudio celesti.
Un sicut dr Act. xiiij. Per multas tribula/
tiones optet nos intrare in reg. celozu. Et
Bar. v. Bti q psecutione patiunt ppter iu/
sticia: qm ipoz est reg. ce. Et. ij. Loz. iij.
Id qd in pnti momentaneu est z leue tribu/
latis nre, sup modu in sublimitate eter/
ne glie podus opaf in nob zc. Passus est
aut bris Siluester pcpue triplicis tribu/
latis angustiam.

Prima est angustia tribulatiois comi/
lanonis psecutorie. (naroue

Tertia est angustia tribulatiois p dicitioe.
Prima est angustia tribu/
latis cominatorie: qn. s. Tarqn⁹ comia/
tus est ei in pte: vt s. dicitu est. Eccl. xxiij.
Ante igne camini vapor z fum⁹ ignis in/
altrabit: sic z an sanguine maledicta z pte/
melie z mine.

Secunda est angustia tribu/
latis psecutorie: qn scz fugit ppter Con/
stantini psecutione: parat⁹ en spp dno mo/
ri. Has igit tribulationes patienter atqz
gaudent sustinuit. j. Loz. iij. Persecutio/
ne patimur z sustinem⁹. Et. ij. Loz. iij.

Persecutione patimur sed no derelinqui/
mur: deijamur sed n plim⁹: sp mortificatio/
ne iesu in corpe nro circuferetes. Hec ibi.
Et Ro. v. Gloriam i tribulatioibz. Has
pfecto tribulatioes z psecutioes no timu/
it bris Siluester: attedens illd verbu sal/
uarolis Lu. xij. Dico aut vob amice, me/
is ne terremini ab his q occidit corp⁹: z
post hec no hnt ampli qd faciunt. Ofsen/
da aut vob que timeat. Tete eu q post/
q occiderit corp⁹ habet ptezes mittere in
gedena. Ita dico vob huc timere zc. Hec
ibi. Q, si obicias forte de fuga bti Sil/
uestri: et ideo videt timuisse. Dicedu q n
ex timore mortz fugit, s. iuxta doctinam
dni faciedo q dr Bar. x. Lu psequetur
vos in ciuitate ista/ fugite in aliam. Ubi

sciendu fm Rico. de Lyra. q psecutio all/
qn est psonalis: vt qn aliqis qrit ad mozt/
te: no qz fidelis pncipalr: sed ppter odium
psone determinate. et tunc est sp fugiendū
sicut Paul⁹ qrebat ad moztē in Damasco
vt hz Act. ix. cu tn aliq fideles pmitte/
rent ibi pacifice habitare. ideo demissus a fribz
p mup: fugit psecutore psonale. vt ipse dr
ij. Loz. xj. Aliqn aut no est soluz psecutio
psone: sed etia fidei z iusticie. et tunc si ho
pcipiat pbabilr q ex fuga sua sequat veri/
sio fidei z depssio iusticie: fuga est mala: et
est pctm mortale. Si aut h no appet pba/
biliter sed magis dnu: vt pote qz ex tali fu/
ga pot alibi fieri vtilitas ecclie. vel etia qz
taliu qritu vita z doctrina est adhuc sa/
tis necessaria p defensione iusticie z edifi/
cacione mebroꝝ ecclie. ex remansioe aut no
haberet nisi occasio mostrōꝝ ecclie a ca/
nibz. i. obstarz infidelibz: z coculatio mar/
garitay. i. articuloꝝ fidei ab ipis: tunc est
fugiendū z alibi pficiendū. Sic itaqz fu/
git bris Siluester: semp tn patus p dno
moztē sustinere: vt eundē ostendit cum ad/
eum venerūt milites constantini vbi lauta/
bat: vt s. dicitum est.

Tertia est angustia tribu/
latis p dicitioe: cu scz sibi p radicebat
iudei z aliq mlti ptra pitate fidei. Ps. U/
di iniquitate z p radicione in ciuitate. Sz
bris siluester viriliter arguebat eos. Ad
Tit. j. Potens exhortari in doctrina sana
z eos q contradicūt arguere. Hec ibi. Act.
vj. No poterat resistere sapie z spui q lo/
qbat. qz sicut dr Bar. x. Non em vos estz
q loqmni: sed spūs patris vri q loqitur in
vobis. Sic itaqz pbarus est bris Silue/
ster tanq seruus chri bonus z fidelis per/
tribulationis angustiam per quam z itro/
iuit in gaudium dñi. Unde dicit Judith
vij. Per multas tribulatioes traierūt fi/
deles. et Eccl. xxiij. In tēpore tribulatio/
nis permance illi fidelis vt z hereditate il/
lius coheres sis. Et Roman. vij. Hec/
des qdem dei: coheredes autem christi. si
tamen compatimur vt simul et gloufice/
mur. Et. ij. Timot. ij. Fidelis sermo. nam
si comozui sumus. scz cum christo per to/
lerantiam aduersitatis et persecutiois:
et conuicemus. si sustinebimus: et con/

Ber. de sctō Biluestro

regnabim? Et. j. Pe. iij. Edicantes chū
passionib? gaudere vt z in reuelatione glo
rie et gaudeatis exultantes. Et Bern. in
ser. de ramis pal. Pñs tribulatio est via vi
te: via glorie: via ciuitatis habitaculi: via
regni Hec ille. Hic pfecto est turbo ille p
quem bellas. i. vir iust? ascendit in celū. vt
dr. iij. Reg. ij. Qm̄ igit multas tribulatio
nes passus est glōsus Siluester: Idcirco
mento dicit ei dñs. Serue bone z si. intra
in gau. zc.

Tertio apparuit glōsiosus siluester
bon? dñi fuus z fidelis? intrauit i
gaudiū dñi p pastorale diligentia
operosam z vigilē. In pastorali pfecto di
ligentia oñdit bonitas atqz fidelitas pa
storis z p eam tandē intrat in gaudiū dñi.
In Dat. xxiij. Quis putas est fidel? fu?
z prudēs quē pstituit dñs sup familiā suā
vt det illis cibū in tpe: Btūs ille fu? quē
cū venerit dñs ei? inuenerit sic facientem.
Amen dico vob sup oia bona sua pstituet
eū. qz vitz britudo ad quā sic introducitur ē
status oim bonoz aggregatione pfectus.
vt dr. iij. d. psol. Et lu. xij. Quis putas ē fi
delis dispensator z prudēs quem pstituit
dñs sup familiā vt det illis i tpe tri. mēu.
Btūs ille fu? quē cū venerit dñs inuenerit
sic facientē. Vere dico vob qm̄ sup oia que
possidet pstituet illū. Hec ibi. Fuit autē be
atus siluester vigilans z diligens in offi
cio pastorali pascēdo pplz di. apo. iij. Esto
vigilans z pfirmā cetera q̄ mortura erant
i. pfirmā tibi subditos pbo z exemplo q̄
iō dicunt morturi qz pplz d̄ facili labitur
ad perā nisi exemplo z pbo pastorz susten
ret. Hiere. vj. Pasce vnusqz eos q̄ sub
manu sua sunt. Paut autē glōsiosus Silue
ster pplm̄ sibi commissū diligent z vigilanter
triplici pastu seu pabulo

Primus est pastus tgalis sustentatiōis.

Iste est bonus.

Scōds est pastus doctrinalis instructio
nis. Iste est melior.

Tertius est pastus pualis exemplatio
nis. Iste est optimus.

Primus est pastus tgalis
sustentationis Amb. Pasce fame morien
tē. Si em̄ pascēdo fuare potueris z nō pa
ueris occidisti. Et h̄ b. lxxvij. di. c. Pasce

Idem in lib. d. offi. z b̄. xij. q. ij. An. Pa
rū h̄z ecclia nō vt fuer s̄z vt proget z subue
niat in necessitatib? pauperz. Hec ille. Fuit
q̄ppe btūs siluester oino dedit? opib? pie
tatis z mic. Un̄ oim orphanoz viduarū
z pauperz noia in scriptis habebat z oib?
de necessarijs ad vitā pvidebat. j. Tim. iij.
Pietas ad oia vtilis est. Erat em̄ hospital
multū. Vide hecz alia ampli? in legendis
Hebre. xij. Hospitalitatē nolite oblitiscē
Et. j. Pe. iij. Hospitalales inuicē sine mur
muratiōe. et Rhom. xij. Hospitalitatē se
ctantes. Sic itaqz pascendo pplm̄ tgalis et
corpali pabulo meruit intrare in gaudiū
dñi. Lu. xviij. Da paupib? z habebis tbe
sau. in ce. et Tobie. iij. Quō potueris esto
misericos zc. Premiū em̄ bonū tibi tbe
saurizas zc. et Dat. xxv. Dicit dñs iust?
Venite bñdicti p̄is mei p̄ci. re. zc. P̄ci
ui oñi z dedistis mihi manducare. Simi
z c. Hospes erā z collegistis me zc. Et c.
quif. q̄ diu vni ex minimis meis fecistis
mihi fecistis. Un̄ p̄z q̄ ppter opa pietatis
z misericōe introducunt boni in gaudiū dñi
sui tanqz serui boni z fideles fideliter vitz
dispensates bōa sibi a dño pcessa z cōmissa

Scōds ē pastus doctrinalis

instructionis. Hiere. iij. Dabo vobis pas
tores iuxta cor meū z pascēt vos iuxta
doctrina. Bern. Hec sunt q̄ pastori p̄ci
unt: bonitas: disciplina: z scia. Bonitas tu
bit: disciplina corrigit: scia pascit. Hec ille.
Ad titū. ij. Loqre z exhortare. Hiere. Pa
stor duz delinqntes corrigere noluerit: p
culdubio tacēdo occidit. Hec ille. Hec
itaqz siluester paut documētis z vocati
spūalib? pplm̄ infideles ad fidē vocandū
z in fide instruendo. Inf̄ h̄s etiā ipm̄ co
stantissimū imperatorē instruxit z bapti
uit. Vide legendā qz pulcra est illa disti
ria. Paut insup iā instructos pfirmādo
ad bonū sp̄ admonēdo Ad titū. iij. Admo
ne illos ad oē opus bō. paros eē p̄ccato
paut ipm̄ deqz ad vigilē gregi cōmissi
stodiā exhortādo. Unde mori appropi
quās deqz monuit vt inf̄ se sp̄ charitatē
berent ecclias suas diligentissime gub
narent. Et post hec in dño feliciter ob
mūt anno dñi. cccxx. Sicqz vt fidelis
uus intrauit in gaudiū dñi sui. Dan. ij.

De sancto Hilario Fo. CLXIX

Qui ad iusticiā erudiūt multos: erūt q̄i stel-
le in p̄p̄tias cōmunitates. He. Abi.

dium dñi tui. Huius itaq; exemplo studet
mus deo fuisse fideliter vt inter bonos et
fideles dñi suos iucunt: et eadē in gaudiū
dñi perennit̄ introduci mereamur. Amē

Tertius est pastus virtua-

lis exemplationis. In Jo. x. dicit q̄ bonus
pastor: cui p̄p̄tias oues emiserit: an eas va-
dit. Et p̄ bona exempla: et implendo ea q̄ do-
cet. Nō enī sufficit ouib; bona dicere q̄ ne-
cessariū ē et facere. q̄ dicit Aug. Bū doce-
re et male viuere: est seipm̄ cōdemnare. Et
sic dicit Greg. Dū pastor p̄ abrupta scie-
t̄ q̄dit: necesse ē vt grex ad p̄cipitiū seq̄tur.
Jo. ad Tit. ij. In ouibus p̄be te exemplū
bonoz operū: in doctrina: in integritate: in
guitate. Sic faciebat b. siluester: q̄ adeo fi-
de et morib; resp̄debat vt nō solū a chri-
stianis: v̄p̄t̄ a paganis mirō diligere af-
fectu. Per hāc itaq; pastoralē diligentiā vt
seruus bon⁹ et fidelis intravit in gaudiū
dñi. i. Pe. v. Pascite q̄ in vob̄ est gregem
dei: p̄uidetes nō coacte s; spontanee huius
v̄m̄: neq; turpis lucrī gr̄a: s; volūtarie: ne-
q; vt dñantes in dens s; forma facti gre-
gis ex aio. Hec ibi. Et nota q̄ dicit: nō co-
acte s; spontanee. i. non amaro aio s; libero
et charitate. alias enī nō esset seru⁹ bon⁹.
Nota etia; q̄ dicit: neq; turpis lucrī gr̄a. i.
p̄pter questū tpalem aut vanā glam s; vo-
luntarie p̄p̄ hōres diuinū. neq; vt dñantes
et ranc̄ elati p̄ sup̄bia: s; facti forma. i. ex
plar gregis: p̄ scām p̄uerationē exemplare
alias enī nō essent sui fideles. Et deinde
sequit̄ remuneratio eū dicit ibidē. Et cū ap-
paruerit p̄nceps pastor p̄cipiens imarces-
cibile eterne gl̄ie coronā. Hec ibi. Et dicit
etia; itaq; p̄t̄ qm̄ gl̄iosus siluester fuit fide-
lis seru⁹ et bonus. Bon⁹ inquit p̄pter cha-
ritatiuā affectionē Nam charitas eoq; ani-
mā vnit deo facit eā p̄cipare diuinā bo-
nitate et sic facit eā bonā p̄cipatiue. q̄ sic
dicit Luc. xvij. Nemo bon⁹ nisi solus deus
Qd̄ est intelligendū de bono p̄ essentiam
Dicit aut̄ hō bonus p̄ p̄ticipationē diuine
bonitatis que h̄i p̄ charitate p̄ quā mens
hūana adheret ip̄i sūmo bono. et v̄p̄ spiri-
tus cū deo efficit̄ iuxta illud apl̄. j. Co. vj
Qui adheret deo v̄p̄ sp̄s ē. Fidelis autē
dicit̄ p̄ talento s; sibi cōmissoz p̄uofā dis-
p̄tationē ad laudē dei et gl̄iam. Jo. tā dē
meruit audire illā dulcissimā dñi vocem.
Euge sue bone et fidelis rē. Intra in gau-

De sancto Hilario p̄t̄a uensi ep̄i d̄po Sermo

Vos estis lux

mundi. Mat. v. Sic in celo po-
suit deus luminaria corpalia vt
lucerent sup̄ terrā. vt scribit Gen. j. Ita in
celo militantis eccl̄e posuit diuersa lumina
naria ad illuminandas mentes hoim. Ipse
q̄ p̄p̄ h̄is est luminare ma⁹ q̄i sol. q̄ dicit
Jo. vij. Ego sū lux mundi. Ipa aut̄ virgo
sacratissima m̄ dei est luminare etiā ma⁹
gnū: min⁹ tñ q̄ p̄mū. Can. vij. Pulcra vt
luna q̄ illuminat noctē hui⁹ mundi. Glossa
aut̄ apl̄ et alij sancti sunt q̄i stelle splēdēt
Et p̄cipue illi q̄ nō solū vite sanctitate splē-
duerūt s; et doctrine claritate oñderunt q̄
ter discernenda sit p̄tus a vicio et lux a te-
nebris Gen. j. Posuit stellas in firmamen-
to celi vt luceret sup̄ terrā et p̄ssent diei ac
nocti et diuiderent lucez ac tenebras. His
itaq; dicit sp̄aliter dñs. Vos estis lux mū-
di. Inter istos aut̄ rutilantissime splēdu-
it gl̄iosus chri⁹ p̄fessor hilari⁹ q̄ multipl̄
citer eccl̄iam illustrauit. Jo. vere dicit p̄t̄
lux mundi Lux in quā habens tres nobilit̄
simas p̄ditiones

Primo splendoris pulcritudinē. Sive
splendorem speciosum.

Secundo ardoris plenitudinē. Sive ardo-
rem copiosum.

Tercio vigoris fortitudinē. Sive vi-
goris fructuosum.

Primo igitur fuit h̄is hilarius lux
mundi splēdore h̄is speciosū. Eccl̄.
xxvj. Lucerna splēdens sup̄ casside
labrū sc̄m. Mat. v. Neq; accēdunt lucery
nā et ponūt eā sub modio: s; sup̄ cādelabrū
vt luceat oib; q̄ in domo sūt. Habuit autē
gl̄iosus hilari⁹ triplicē lucē splendorē.

Primo splendorē sapie luminose.

Secundo splendorē retuētie p̄uofe

Tercio splendorē effulgentie miraculose.

Primo habuit splendorē

Ver. De scō Hilario epō

sapie lumine. Sap. vi. Clara ē et q̄ nūq̄
marcescit sapia. Fuit p̄fecto luminosus mlt̄
tū in sapia fidei et diuine leḡ. Hos q̄ li
ros p̄scripsit inf̄ q̄s libros q̄dam de di
uina trinitate cōp̄lauit: in quibz mltū elu
cidit mysteriū trinitatis.

Secōdo habuit splēdorē re
lucentie p̄uiose. Dat. v. Lucent lux yza co
ram hoibz vt videant oya v̄za bona et gl̄ifi
cent p̄zem et. cr. j. Tim. iij. Exemplū esto
fidelitū in p̄bo et p̄uicatione. Bt̄s em̄ hi
larius mox grauitate et virtutū sanctitate
pollebat.

Tertio beat⁹ hilarius ha
buit splendorē effulgentie miraculoz. Ps.
Illuxerunt conuulsiones tue orbiterre. Cū
em̄ esset in p̄cilio q̄dam: terra se in altū ele
uauit vt sedē sibi p̄beret vt postea dicem⁹
Frē cū semel rediret p̄crauiā a loco q̄dam
in q̄ cum alijs ep̄is p̄uenerat de veritate. si
dei disputatur⁹: et ad insulā gallinariā de
scendisset: oēs sp̄entes q̄bz plena ē illa insu
la ex sui visione su gabat: et in medio insule
palū fixit nec ampli⁹ eis licuit spaciū illud
occupare qd̄ vetuit. Frēm cuz eet p̄crauis
infantē sine baptismo defunctū suis. Goyi
bus vite restituit. Nā tādū iacuit in pulue
re donec parit̄ surgerent senex de orōne et
infans de morte.

Secūdo fuit bt̄s hilari⁹ lux mun
di h̄ns ardorē copiosum. Jo. v. Gl
le erat lucerna ardēs et lucēs Eccl̄.
i. Quasi ignis effulgens et q̄i thus ardēs
in igne. Habuit aut̄ triplicē ardorē

Primo ardorem interne deuotionis in
flammatiūm.

Secundo ardorem superne irradiatio
nis diffusiuū.

Tertio ardorem extere persecutionis
toleratiūm.

Primo habuit ardorē in
terne deuotionis inflammatiūm. Erat ei vir
deuotissim⁹. Deuotio q̄ppe vt d̄t hugo li.
de frutibz orandi est p̄ et h̄ilis affectus
in deū. Erat aut̄ totus b̄ri hilarij affectus
in deū eleuat⁹. Nam et p̄mit̄ v̄korē h̄ns et
filiā i laicali habitu monasticā ducebat vi
tam sp̄ sedulus in diuino fuitio: sed mlt̄o
ampli⁹ cū in p̄crauiā ep̄m elect⁹ fuit. Cū

recte hilari⁹ d̄t ab hilaritate: q̄ in dei ful
tio sp̄ valde hilaris erat. ps. Seruite d̄no
in leticia. et. ij. Loz. ij. D̄iprem enim d̄o
torem diligit de⁹.

Secōdo beat⁹ hilari⁹ habuit
ardorē superne irradiationis diffusiuū. i.
radioz superne doctrine atq̄ instructionis.
Dat. xxiij. Fidelis seruus et prudēs quoz
p̄stituit d̄ns sup familiā suā vt d̄t illis o
bū in rge. Beatus p̄fecto hilarius greḡ
d̄nico celesti cibo doctrine pascēbat: et a lu
pis. i. hereticis viriliter defendebat. Pon
it itaq̄ dicere illud Joā. x. ca. Ego sum pa
stor bo. Non em̄ videns lupos venientes fa
git: sed oues cōmissas imo et totā franciā
ab hereticoz rabie viriliter defendit. Cū
de p̄z quantū zelū habuerit ad diuinū do
norē et aiā salutē. ij. Reg. xij. zelo zelus
sum p̄ d̄no deo.

Tertio beatus hilari⁹ ha
buit ardorem extere persecutionis tolerati
uū. Ex ardore nāq̄z charitat⁹ multa aduer
sa patientissime sustinuit. j. Loz. xij. Du
ritas oia suffert. Multas v̄tq̄ p̄secutiones
p̄ fide sustinuit heretic⁹ resistendo. Nāpe
ne sol⁹ ip̄e inf̄ ep̄os catholici⁹ erat. Semel
aut̄ ad suggestionē vnoz hereticoz ep̄oz
imperatoz: q̄ et hereticoz fautor erat: b̄ri
hilariū cū b̄ro eusebio vercellensi ep̄o i cel
liū relegauit. Sic em̄ sp̄entes et bufones
odorē vineaz fugiunt et noctue lumen sol
odiunt: sic et pueri semp̄ odiunt locustarū
mores et vitā iustoz. ij. Tim. ij. Vēs qui
pie volūt viuere in ch̄o iesu p̄secu. patienter

Tertio fuit bt̄s hilari⁹ lux mundi

h̄ns vigorē fructuosū. Ep̄. h. v. Sc̄
tus lucis est in oi bonitate et iustit̄

claritate. Habuit aut̄ gl̄iosus hilarius
triplicē vigorē multū fructuosum

Primo vigorē penetratiūm respectu my
st̄ioz

Secundo vigorē confutatiūm respectu
aduersariōz.

Tertio vigorē perseveratiūm respectu
actu virtuosoz.

Primo habuit vigorē pe
netratiūm respectu diuinōz mysterioz.
Eccl̄ xxiij. Profundum abyssi penetrat.
Penetrant q̄ppe gl̄iosus hilarius q̄m
būana sinit fragilitas abyssi diuinōz. Nā

et adeo pfunde atq; igeniose loquitur et seri- pte de ineffabili diuine trinitatis mysterio q; pcellentissim; ille doctor Aug; fatet no; intelligere verba ipsius. vt recitat magister in pmo sent. distin.

Secdo habuit vigore osu-

rationu respectu aduersarioꝝ fidei. s. hereti- coz. Prouer. xxiij. Tur sapiens fortis est. Et ibidē. vt. c. Dissipat impios vir vlt rex sapiens. Tu em vbiq; arriana heresis pul- lularerz ab iperatore data esset licentia vt oēs epi conuenerēt et de fidei pitate dispu- tarent: cū aduenisset scus hilarius: et elo- quentia arriani epi ferre nō poterat. Act; viij. Non poterant resistere sapie et spiritui q; loq; baf. Et ad dictoꝝ epoz petitionē re- dire pictauit cōpulsus est. Leo autē tpe Leo papa hereticoꝝ pfidia deptrauat: oiz epoz p illū uocauit q; uocatis: hilarius h; nō uoca; aduenit: qd audies papa pcepit ne aliq; ei locū daret: aut sibi assurgeret. Tu f; fuisse ingressus dixit ad eum papa. Tu es hilarius? Gallus. Lui ille. Non sū inq; de gallia nat; h; in gallia cōs. Et si tu es hila- rius in gallia: ego sū leo romane sedis aplius. Lui hilarius? Et si sis leo nō tū de tribu iuda. vide uirtū animi sui pstantiā et fortitudinē in glōsio fidei defensore q; sol; coia epoz mltitudine si ueref infidelitate pape prudētissime argue e. Apo. ij. Esto fidelis vsq; ad mortē et dabo tibi coronaz uite. Tunc autē papa cū indignatione sur- rexit dices. Expecta modicū donec redeā et tibi iura meritū tuū reddā. Lui hilarius? Si nō redieris q; s mibi p te rursus erit. Et ille coner; ait. redibor tuā supbiā bu- miliabo. Tu q; papa ad secreta loca p natu re necessitate iussit: disinteria mortu; ē. ibidē oia sua miserabilis p; p;uens intestina. Interea autē uidens hilarius neminē sibi locū dare patient ferens in terrā se posuit dices. Dn̄ est terra Statizq; nutu diuio terra illa se extulit vsq; ad alioꝝ epoz eqū- tate: et sū que hoies honorare dedi gnabā tur: de mirabilis honorauit. Iuxta pmissū saluatoris Jo. xij. Si q; s mibi mltitauerit honorificabit eū p; meus. Cum igit nū- ciaret papa miserabilis defunct;: surgens hilarius oēs assistentes epos in fide catholi- ca pfirmavit: et pfirmatos ad ppria remisit

Et sic q; non uocatus aduenit: cuiq; uel- nienti nemo assurgere uoluerat nutu diuini no factus est oim pfidens et toti caput cō- aliq;. Hoc autē miraculū de morte Leonis pape dubitationem habz. Tu q; historia ecclesiastica nihil de hoc loquit. Tum q; ali- que papā talis nois tunc fuisse chronica nō restat. Tum q; hieronym; dicit q; serā rbo; mana ecclia sp; imaculata pmanit et in fut- turo manebit. Posset tū dici q; tunc fuisse aliq; papa sic uocat; non qdē canonice ele- ctus sed tyrannice intrusus: vlt forte libert- us papa q; constatio heretico fauebat alio- nomie dictus ē leo. Hoc tū est certissimū q; beat; hilarius hereticos pfirmavit. Sap. vij. Sapiam nō uincit malicia.

Tertio habuit vigore pse-

ueratiu respectu actū p; uoioꝝ Prouer. iij. Iustoz semita quasi lux splendens pce- dit et crescit vsq; ad pfectū diē. et Mat. x. et. xxiij. Qui pseuerauerit vsq; in finē hie saluus erit. Perseuerauit autē beatus hila- rius in fide et charitate ch; vsq; in finē fir- missim;. In cui; testimoniu eū esset e secu- lo migratur; claritas qdā nimia quā etiā p; h; et; leontius ferre nō poterat super eū uenit. postmodūq; paulatim recedente lumine ad dñm migravit. Floruit autē circa annū dñi. ccccl. sub constantio: et diem clau- sic extremū plenus optimis operib; p; d. de summo bono. Tunc deo placet nostra bona conuersatio quando bonū qd incho- amus pseueranti sine complem;. Pr; itaq; q; qm beat; hilarius merito d; lux mūdi. lux in quā splendoris speciosi: ardoris coy- piofi: et uigoris fructuosi. Ad hanc itaq; lucem mentis oculos attollamus vt splen- didissimis eius ragijs per uiam salut; di- rigamur et ad qetis eterne portū tandē p- tingere ualeam;. Amen.

De sancto Mauro abbate Sermo.

Ad detexigila

te et orate. Marc. xij. In his uerbis nos hortatur dominus nostre salutis amantissimus. emulato ad- tria nobis pernecessaria.

temneret cum duobus esset parentibus suis beatus benedictus oblat est sub regulari disciplina nutritus. **T**ertius est viro cum portaverit iugum ab adolescentia sua. **E**ccl. xij. Vemento creatoris tui in diebus iuventutis tue. **T**ertio propter continuationis dicitur. **H**ic dicitur sub beato benedictus in eodem monasterio cum eo deo fuerit annis. xx. dehinc pro in monasterio quod ipse edificavit annis. xl. et diebus. xxxvij. et sic in religione vixit annis. lxxij. diebus. xxxvij. **S**en. xvj. **S**ortuus est in senectute bona. **S**ap. iij. **S**enectus venerabilis est: non dicitur: neque annorum numero computata. **C**ant. at sunt sensus hominis et etas senectutis vita immaculata. **H**ec tibi. **E**t his respondere possimus quod gloriosus sit nunc in celo beatus maurus qui tam longo tempore in dei perseveravit servitio: die nocturnus in divinis semper insistens officijs. **L**etissimum enim vincitque a domino iugiter suorum merito pro exigentiam promeritis. **T**u reddes vicibus pro opera sua.

Secundum quod manifestat gloriosus maurus in scititate excellens est virtuosus perfectiois aggressio. **P**erfectio quod personalis creature est et suo primo coniugatur principio scilicet deo. **I**tem dicitur: **S**ibi autem adherere deo bonum est. **S**uper hoc dicit **A**ugustinus. **Q**uid vultis amplius frater. hoc omne bonum est quod est adhaeret deo in spiritu est. quod divina participat bonitatem quod sibi adhaeret per voluntatis conformitatem. **H**ec ille. **S**unt autem precipue tres perfectiones prout quibus rationalis creatura deo coniungitur et vniuersa quod perfectio perfectio in beato mauro fuerunt excellentes.

Prima est perfectio attractiue humilitationis. **S**ecunda est perfectio ascensiuue deuotionis. **T**ertia est perfectio vniuersiue dilectionis.

Prima est perfectio attractiue humilitationis. **H**umilitas quippe maxime deo placet. ideo inuitat et attrahit ad se deum. **A**ugustinus. **N**ihil nos ita deo gratos efficit sic humilitas. **I**dem in sermone de ascensione. **V**idete fratres magnam miraculum. **A**ltus est deus: humilitas te et venit ad te: erigit te et fugit a te. **Q**uare beatus. **Q**uia excelsus est et humilia respicit et alta alonge cognoscit. **H**umilia de primo respicit et attrahit. alta. id est supra de longe cognoscit et deponit. **H**ec ille. **B**eatus autem maurus humillimus atque obedi-

tissimus fuit. ideo deo fuit preciosissimus. **U**nique sanctus benedictus in conuentu super prelo eius nomine tanquam de alio virtutes eius narrabat. ut dicit **F**aulstus.

Secunda est perfectio ascensiuue deuotionis. **D**euo tio quippe ut dicit **H**ugo li. de spiritu orandi. **H**ic per et humilis affectus ascendens in deum. **B**eatus autem maurus deuotissimus erat: ideo deo preciosissimus. **E**rat enim in omni assiduus. **I**mples illud apostoli. **J**acobus. vi. **S**ine intermissione orate. **U**n de ipso dicit **F**aulstus. **N**eo unquam vidit illum de lectulo seu ceteris surgere scribis: sed se vigilias puerit percurabat atterit. **P**lexus autem quinquagenos: sepe ceteros psalmos: nonnumquam pro totum psalterium ante nocturnos psallens. **C**eteris autem horarum spacij cum lachrymis duxerat et gemitibus orabat. **H**ec ille. **T**ertio quippe sunt maxime inductiua: nutritiua atque augmentatiua deuotionis: quod perfectio tria obsequit beatus maurus: ideo in deuotione pampulose perfectus erat. **P**rimus est silentij obsequio. **L**oquacitas enim deuotionem extinguit. **I**n sensibilibus videmus loquaces homines aridos esse et ideuotos. **B**ernardus. **L**ingua in lubrico posita/lata et tenuis/optimum instrumentum ad euacuandum est. **H**ec ille. **I**deo propositum/obseruatio silentij deuotionem auget et preseruat. **T**heobaldus. **S**edebit solitarius et tacebit: quod leuabit se super se. **B**eg. **D**ens more aqua circumclusa ad superiora colligit quod illud repetitum descendit: relaxata pro deperit se pro inferi ora inutiliter spargit. **S**ecunda est sacre scripture lectio et auditio. **I**tem ei lectio cognitionem et sciam generat. **S**icut autem dicit **H**ugo li. de spiritu orandi. **S**cia componit et actionem parit: et punctio pro deuotionem inducit. **U**n **R**eeem. viij. **C**um aperuisset esdras librum coram omni populo incuruati sunt et adorauerunt prout in terra. **E**t ibidem. **F**lebat quis populus cum audiret verba legis. **T**ertium est interna meditatio sursum. id est eleuans et dirigens mentem in deum. **P**salmus. **I**n meditatione mea exardescit ignis. id est feruor deuotionis. **B**eatus autem maurus silentio atque lectione scilicet atque meditatione assidue vacabat per hanc etiam sancto benedictus admirabilis habet. ut dicit **F**aulstus. **I**deo deuotissimus erat semper deo conuictissimus.

Tertia est perfectio vniuersiue dilectionis. **H**umilitas quippe maxime deo placet. ideo inuitat et attrahit ad se deum. **A**ugustinus. **N**ihil nos ita deo gratos efficit sic humilitas. **I**dem in sermone de ascensione. **V**idete fratres magnam miraculum. **A**ltus est deus: humilitas te et venit ad te: erigit te et fugit a te. **Q**uare beatus. **Q**uia excelsus est et humilia respicit et alta alonge cognoscit. **H**umilia de primo respicit et attrahit. alta. id est supra de longe cognoscit et deponit. **H**ec ille. **B**eatus autem maurus humillimus atque obedi-

Tertia est perfectio vniuersiue dilectionis.

Ber. De scto Mauro

ue dilectiois. Sic em̄ dicit Dionys. iij. c. de di. no. Amor quibus est spiritus unitiva amantia. s. ad amari. et Greg. sup. Eze. vi. Deum Amare est ad deum accedere. Aug. Ad deum accedimus non passibus corporis sed affectibus mentis. **B**er. autem mauros perfectum habuit amorem ad deum. quod satis patet ex supradictis. Nam omnia spalia in omni se ipsum reliquit propter deum. Bern. Summum charitatis gradum est se reliquere propter deum. **Q**ui autem perfecte ascendit ad deum tam per affectiuam deuotionem quam per charitativam deuotionem declarare possumus quoniam in se habuit tria que ad hunc ascensum sunt necessaria et que ipsum perficiunt. **P**rimum est retardatiue grauitatis depositio. Hec grauitas est amor terrenorum deprimens cor humanum inferi. Aug. Nemo potest amplecti deum pariter et mundum. Hec ille. Nullus igitur mundum diligens potest in deum facilliter ascendere. **E**xemplum. Simia huius truci cum collo alligatum non potest hinc inde ascendere ad nutum sed deposito truce scandit ad libertatem. Sic homo terrenorum amore aggravatur non potest celestia meditari neque in deum per deuotionem nec amore ascendere sed deposito tali amore per preceptum terrenorum de facili potest. Sic felix beatus mauros. **E**t nota. Simia non preterita facta hominum videre sed nititur etiam tacere. Sic et homo non oportet preterita audire bona opera ab alijs facta sed ipsa debet imitari. **L**uce. x. **V**ade et tu fac sicut. Homo igitur huius alligatum sibi truncum terrenorum deponat sarcinam illam per preceptum mundi ut sic facile sursum mensuram ascendat. Aug. Felix anima que terreno resoluta carcere libera celum petit. **S**ecundum est eleuatiue agilitatis dispositio. et hanc facit desiderium eternorum. **V**idemus quod avis que nata est ad volandum non delectatur in terra sed delectatur cupiens sursum volare. **H**oraz. **A**uis est anima deuota que in terrenis nullatenus delectatur sed in meditatiōe et desiderio celestium. **R**ich. lib. iij. de contemplatiōe. **D**ebemus ad illud diuine contemplatiōis speculum quod in futuro speculamur animas nostras suspendere in eius expectatione seruati desiderio anhelare. **H**inc est quod abraam in ostio tabernaculi sedebat Gen. xxiij. **E**t helias in spelunca sue ostio stabat iij. Reg. xix. **E**t ergo ad egressum paratus ut ergo ad aduentum domini eleuaret. **H**ec ille. **T**ertium est fortificatiue firmitas perfectio qua facit degustatio celestium pinitum. **H**anc firmitatem habebat paulus qui dicebat **R**ho.

vij. **L**ert. sum quia neque mors neque vitæ poterit separare nos a charitate dei etc. **R**ich. in quodam sermone. **Q**uia diuina dulcedine super nos metipsum rapimur quasi mire inauitatis vultu sumentes inebriamur et humani quodammodo sum excedentes in diuini quodam affectu a nobismetipsis alienamur. **N**ihil enim in hac vita hac dulcedine iocundus suauis quodammodo sumens nihil auidius sumit: nihil sic aniam ad amorem dei elongat: nihil sic mentem in tentationes roborat quam cum talis suauitas inebriauerit ad omnem laborem et ad omne bonum operum larefcit laborat et non lassescit: festinat et non desistit. **H**ec ille.

Tertium mysterium principale considerandum circa sanctitatem beati Mauri est gloriose sanctificationis declaratio. **D**icitur. **N**on potest ciuitas abscondita supra montem posita: neque accendit lucerna et ponunt eam sub modio sed super candelabrum ut luceat omnibus qui in domo sunt. et **L**uce. xij. **N**is accendit lucernam et in abscondito ponit neque sub modio sed super candelabrum ut quod ingreditur lumen videant. **L**uce. ij. **I**gitur esset beatus mauros quasi ciuitas dei: plena spiritualibus donis: munita fidei et gratie propugnaculis: posita super montem. i. sublimitate et excellentia virtutis et sanctitatis. **I**gitur abscondita non debuit neque portuis palam manifestari: glificari. **L**uce. et etiam quasi lucerna diuini luminis dei et gratia accensa et charitas ardore inebriata: non debuit latere in abscondito: sed super candelabrum ponit. i. palam et publicum debuit eius sanctitas declarari. **H**anc autem declarationem fecit dominus triplici.

Primo dando sibi futurorum et occultorum notitiam. **S**ecundo dando sibi elementorum obedientiam.

Tertio dando sibi super egros et mortuos efficaciam.

Primo dando sibi futurorum et occultorum notitiam. **V**idemus enim beatus mauros puerulum nigrum per simbram vestimenti tribentem foras monachum quem cum alijs in ecclesia ad vacandum orationi remanere non sebar. quod tamen puerulum nigrum. i. diabolum pompertantem monachi abbas videre non potuit. **S**ic narrat faustus qui cum eo erat. **L**uce. **S**icut antiodorus venisset die parasceues hora sexta venit ad monasterium sancti romani montis. **C**hi. officio autem eo die solenniter impleto die

beatus Maurus ad romanū. Crastina die
 beat' Benedictus migrabit ad dñm, qd
 z ita factū est. Item in oione raptus vidit
 viā illā palliis strata z coronatē lapidib'
 p quā beatus Bñdictus celū ascendebat.
 quā etiā cū eo viderunt duo sue gregari
 onis frēs. Item circa finē vite sue vidit vi
 abolum minantē stragem se facturū mari
 mā de monachis suis: quē postea pforta
 uit angelus dñi: Bear' aut' Maur' post
 ea conforauit frēs predicens eis de morte
 sua z illoz imminente. Factūq; est vt infra
 quinq; menses, cxxvj. monachi morerētur:
 nec de numero. cxi. remanerent nisi, xliij.
 Nec multo tpe post mortuus est sanctus
 Maurus doloze lateris, anno. xij. aduen
 tus sui ad locū in quo monasteriū edifica
 uit: et sic gl'iosus migravit ad dñm Sap.
 ij. Bonoz laboz gl'iosus est fruct'?

Scdo declarauit dñs sc̄ti
 tatem bri Mauri dando sibi elemētoruz
 obedientiā. Cum viēz ad beati Benedi
 cti imperiū iuit vt iuuaret puerū placiduz
 tercūlj patricij filium q; ceciderat in flumē
 um. tunc dñs sup aquā cucurrit beat' mau
 rus z puerū illū saluum reduxit ad lit' que
 sam aqua in pfundum et tam a litore lon
 gius rapuerat.

Tertio dādo sibi sup egros
 e mortuos efficacā. Cum em̄ brūs Dau
 rus missus a sc̄tō Bñdicto ventret in gal
 lias ad edificandū monasteriū cū alijs q̄t
 tuoz monachis Faustō Simplicio Anto
 nio Constantiniano. Cū alpū iuga trāsī
 rent famulus eoz sergius de eq; cui infide
 bar sup imane saxū sinistroz suz cadens pe
 dem sibi attriuit: quē beatus Maur' simi
 stra manu pedem ei' tenēs z dextra signū
 crucis faciens z orans ilico sanauit. Exin
 de cū eccliam sanctorz martyz Mauricij
 sociozq; eius fuissent ingressi: cecus qui
 dam ad portā ecclēstie sedens z mendicās
 acturans sc̄m Maurū per sanctos mary
 tyres sanatus est. Cum aut' nocte quadā
 supra eccliam beate marie in locis hospita
 rent virentib' mulieris cuiusdā vidue fili'
 adolescens ex defuncto nuper viro susce
 ptus mori proximus: a sc̄tō Mauro sana
 tus est: qui sanatus dicebat brō Mauro.

Vere tu ille es q; me tuus lachrymis z me
 ritis a tribunali de q; tam triste finiam acce
 peram reuocasti. Itē cū adhuc esset in mo
 nasterio bri Bñdicti puerū claudū z mō
 tum sanauit quē ad portā monasterij inue
 nit: z deinceps cepit beatus Bñdict' hūe
 eū in reuerentia. Itē quidā clericus de ali
 tissimis gradib' corruens sup acervū lapl
 dum toto corpe tritus est z ab tō Mauro
 sanatus z ex illo die floruit familiaris z
 charissimus Theoberto regi francoz ita
 Maurū habuit in reuerentia vt nunq; ppi
 us postea auderet accedere. Itē cum edifi
 ficaret monasteriū suū q;dam ex operarijs
 ei detrahēre ceperit dicētes eū inanis glo
 rie cupidū. Quoz tres subito malign' sp̄s
 ritib' inuasit ita vt vni ex illis noie flode
 giso animā extorqueret: reliq; se inuicē ven
 tibus lacerabant quib' digitos vtriusq; ma
 nus sanct' Maurus in os miser sp̄s ma
 lignos p ventrē eiecit feda relinquētes ve
 stigia. Tertium p̄o resusatavit a mortuis
 Item quendā a septem annis paralyticuz
 sanauit. Patz itaq; q; gloriose manifesta
 uit dominus sanctitate beati Mauri. Ali
 dere igitur quō beatus Maurus oia sp̄i
 ritualis perfectionis impeditua reiecit: z
 omnia promotiua quesitit: et vigilate ei'
 exemplo ad idem p virib' faciendū: z ora
 te gl'iosum Maurū vt pro vobis apud de
 um intercessor existat: q̄tius eius merit'
 z precib' misericōdiam z gram consecimur et
 gl'iam sempiternā: Amen.

**De beato Antonio abbate
 Sermo.**

Dilectus deo
 z hab' cū mēoria in bñdictio
 ne est Eccl. xlv. Verba ista scri
 bunt ad hram de moysē. Conuenienter tñ
 nunc dicant' d beato Antonio qui ip̄i moy
 si multū similis fuit precipue in tribus.
 Prima est similitudo localis mansiōis.
 Sic em̄ moyses longo tpe mansit in deser
 to cū p̄lo israhelitico: sic b. Antoni' Sap.
 xj. Itē fecerunt p destra z in locis deserts hū
 rerit casas. Secda ē similitudo legal' insti
 tutōis. Sic ei moyses dedit legē alijs isrl:
 sic brūs antoni' mule' dedit z instituit for
 yy 4

¶ Sermo de scto Antonio

ma z regulam viuēdi religiose. Eccl. xlv. Dedit illi cor ad pcepta z legē vite et disciplina. Tertia est similitudo pualis educationis. Sicut em moyses in pture magna eduxit p lin de egypto: sic beatus Antonius multos eduxit de egypto. i. de tenebris mundi huius z d via p ditionis / qz dux fuit z director in via salutis. Ps. Dux itinēris fuisi in cōspectu ei. Et Jud. j. Quis ascēdet aū nos z chananeū z erit dux belli. Btūs pfecto antoniū aū multos defertū ascēdit ptra chananeū. i. diabolū: et fuit dux belli spūalis. Recte itaqz quēdam modū de moyses: sic z de bto antonio dicitur mus. qm dilectus deo fuit z hoibz / cuius merito in benedictione est. Sūt aū p pueria d bto antonio pcepta / qbz sāt dīcti qm dilectus deo fuit z hoibz zc.

¶ Prīmū est victoria impugnatue hostilitatis triumphatio

¶ Secundū est virtuosa pfectiue charitatis conditio.

¶ Tertū est gloriosa honorificatiue sanctitatis declaratio.

Primū ē victoriosa zc. Eos em q spūales hostes deuincunt diligit dñs: z eoz memoria laudabilis ē Apoc. ij. Vincēt dabo māna absconditū z nomē nouū. Fuit aū būs antoniū victoriosus z singulos hostes humane salutis.

Sūt aū bmoī hostes i triplici differētia.

¶ Prīmū est deceptoria vanitas temporalis mundanitatis.

¶ Secundus est blanditoria suauitas carnalis voluptatis.

¶ Tertius est seductor: ia calliditas spiritalis peruersitatis.

De his tribz dī in qdā p̄sa q dī ēē Augustini. Mūdus: caro: demonia: diuersa mouē plia. In cursu tot phōasmātū turbat eoz dis sabbatū. Uicit itaqz būs antoniū istos tres hostes. Apoc. vj. Et uicit vicēs vt vinceret. Et uicit inqz a mōdo vicēs mūdū vt vinceret carnē z diabolū. Et p h factus est dilectus deo. Apoca. ij. Vincēt dabo edere de ligno vite. s. gē z glie. qd est in paradiso dei mei.

¶ Primo igitur vicit mundū p abdicatiōem tpaliū diuitiaz tanqz viciū / qz a carne vincit. nihil glōsū qz carnē

ego vici mundum. Talis aū victoria fecit eū deo dilectū zc. qz disponit ad dei grā. Vñ Hugo in li. de arca noe. Sopito terrenoz desiderioz strepitu / i. i. ipa p̄tinuēs ad hētē eterne pacē cōponit vt capax esse possit celestis grē. Et ipa sua tranquillitate sapia z grā bitare nescit nisi in corde pacifico. qz illi in qbz adhuc p̄strepit terrenoz desideria / q sit dei grā vel dei sapia nō nouerūt. Greg. Bīa dei p̄fecte mētī nō im̄pmit nisi mēs ab his terrenis q̄terē / im̄plicat studiose retrahat. Ideo Phil. iij. Dia arbitrat̄ sum vt stercoza vt cōm̄ lucifaciā. Et merito mens q̄ dei grā q̄rit z desiderat debet eē libera ab hmoī curis terrenoz. Et h̄ potissime p̄ter tres vānosas puatiōes q̄s facit cura terrenoz p̄ter q̄s efficit aīa indisposita z inhabil̄ ad grā dei. Prīmū / qz p eā aīa puat q̄ e mōdo dei sua pulcritudine z claritate: quēdam modū luna p̄ interpositiōem terre infōletur: vt patet cū eclipsat. Thren. iij. Dent̄ grata est facies eoz sup carbones: z nō s̄ cogniti i plateis. Ideo dī. ij. pe. j. Bīa vobis z par adimpleat in cognitiōe dñi in fine su zc. p quē maria z p̄ciosa vob̄ p̄missa donant: vt p̄ hec efficiam̄ diuie p̄sentes nature: fugietes ei q̄ in mōdo est p̄cipue corruptioz.

¶ Secūdo: qz p eā puat sua dignitate. Dī. i. Alienati sunt in p̄sione et facti sunt abomiabiles sic z ea q̄ dilexerūt Aug. Si celū diligit: celū es. Si terrā diligit: terra es. Si deū: deus es. Nā talis est vnusquisqz q̄s sua dilectio. hec ille. Dī magna p̄fūso peccatiōe aīe q̄ pot̄ eligi filis fieri terre qz celo: z mūdo qz deo.

¶ Tertio: qz p talē curā puat aīa spūaliū bonoz vberitate. Ideo dī. Lu. vij. q̄ spūalis. i. diuini sūffocatiū est semen. i. verbū dei. Hec itaqz p̄siderant b. anto. et vt dī grā z dilectiōe p̄ficere possit p̄mpli oēs p̄sūs tpales p̄cepit diuitias. Vñ cū esset annoz. x. oīa sua vēdidit z paupibz erogauit. Luc. xviij. Da paupibz z habebis thesaurū in celo.

¶ Secūdo vicit carnem per repressionē carnaliū delictaz. Hiero. P̄solut vili qz a carne vincit. nihil glōsū qz carnē vincere. Btūs p̄fecto antoniū bñ carnem

vicit: q; multa vite austeritatem in victu vestitu z stratu sp obstravit. Gal. v. Qui chii sunt carne sua crucifixerunt. Jo multu deo dilectus fuit. Carnalis em amoris et voluptatis extirpatio ad spualem gratiam disponit. Ro. viij. Qui in carne sunt: deo placere no pnt. Ibidem. Qui fm carnem/q; carnis sunt sapiunt. q; ho fm spm/q; sps st sapiunt. na prudentia carnis mors e. pruden- tia autē sps vita et pax. qm sapia carnis inimica est deo: legi em dei subiecta n est. Bern. Erras oino si putas te spm susci- pere z carnis delectatioi inherere.

Tertio vicit diabolū per

vilipensione oim honoz mundanoz. Aug. Nemo pot vincere spiritales neqtias nisi armis humilitatis. Huius aut antoni pfun- de fuit humilitas: ido plena obtinuit z de- mones victoria. Un qda vice du latitaret antoni in qda tumulo: multitudo demo- nu ipm adeo laceravit q miser ei? eu qm mortuu asportaret. Cūq; eu ocs q conue- nerat qm mortuu deplorassent: doleribus cunctis: subito Antoni? reuiuiscit. statimq; ad pedicu tumulu se a mistro suo itez por- tari fecit. q cu ibi ex dolore vulneru pstra- tus iaceret: ex seute ani demones ad costu- cu excitabar. Tūc illi in yarq; formis fel- rap appuerit: z eu itez dentib; ynguib; z cornib; crudelissime lacerarūt. Tūc subit- to splēdor mirabil' appuit ibi: z demones cūctos effugauit. Antoni? aut ptinuo sa- nar? chm ibide adesse intelligēs ait. Ubi eras bone Jesu vbi eras: qre a pncipio no affuisti: Cui dñs ait. Antoni? heram. sed expectabā videre certamē tuū. Nūc at qd vult dimicastiū toto orbe te faciā noia- ti. Jo de eo dici pot qd de Ozia rege scri- bit. ij. Paral. xxyj. Dimulgariū est nomen ep' ptrebras victorias. Itē semel cū in altera heremū pgeret: argētū discū rep- perit. statimq; intra se dicere cepit. Un hic argente? disc? vbi hoim vestigia nulla vi- det. Na si vitatorū cecidisset: vitq; p sui ma- gnitudine latere no potuisset. H diabolē ar- tificiū tuū est. Et cū hec diceret: disc? vt sum? euauit. Postmodū ingentē massāz veri auri reppit. sed vt incēdū aurū fugit. Sicq; ad morē fugiēs: ibi p vīgūt ānos maūit. Itē qdam vice du spm fornicatiois

supasser: diabolus in specie nigri pueri añ eu pstrat? apparuit: z se ab eo victū pfect? sus est. Cui dixit Antoni?. Quisima mi- hi specie apparuisti: te vltra non timebo. Itē narrauit antoni? de se ipso dicens. Vn- di aliqu diabolū celsum corpe q se de vir- tutem z dei sapiam ausus est dicere et ait. Quid vis vt a me tibi detur Antoni? At ego sputa in os ei? pñciens: totū me in eū chii noie armat? ingessi: z statim euauit. Paret igit qvictoriosus fuit antoni? z diabolū: carnē: z mundū. ij. Machab. xv. Prout deo placet dat dignis victoria. p- quā victoria fact? ē dilect? deo z hoib; zc. Ideo de ipso dicere possum? qd de abraā di. Eccl. xliij. In tēratōe inuēt? ē fidelis. Ideo dedit ei de? glām in gente sua.

Secundū de bto antonio cōtēplan- dū est virtuoū pfectiue charitatē z ditio. Sicut em dr apl's Col. iij. Charitas est vinculu pfectionis. Un p- excellentiā sue charitatis multū fuit dile- ctus deo z hoib; j. Joā. iij. Charitas ex deo ē. et ois q diligit? ex deo nat? ē. Itē ac pncipali de charitate quā habuit ad deū loqmur: dicim? q excellēs charitas ei? in deū apparet ex tribus

Primū est total' abdicatio extranei so- l'atij. **S**ecundū est spiritalis deuoz (latq; tio interni desiderij. **T**ertium est virtualis affectio sustinen- di martyrij.

Primum est totalis abdicatio

extranei solatij. Nullū em penit? sola- tiū qrebat nisi in solo deo: p- que ab āno- etat? sue vicesimo oia t'palia plus abdicā- uit z heremiticā vitā ducere cepit. Greg. Dicit hō nō diligere mudū vt diligas de- um. auerte vt pue. Mar. effunde vt impleat. Aug. Vas es effunde qd hēs z recipe qd nō hēs. Bern. Nō iutil' cōmutatio p chō- oia reliq;se. Cū em donent oia cū eo: vbi z apphēder? eū erit vnus ipse oia in oib; vt dr. j. Cor. xv. Jo Aug. Diues chiana re- ligio q in oim possessore oia possidet. hec ille. Magna igit eoz abusio q sperto deo sub bono i'finito terrenis reb; z caducis in- hāt. Aug. Omni amatores nō est reqēs vbi eā requirēs. brām vitā qrit? in re?one mortuoꝝ Quō ibi brā vitā vbi nec vitas

lesti lumie grē z stellis frugi pomato: cui
iustitiam erat cor bri Antonij. Quada vice
mysteria sibi reuelata sunt. Quada vice
dū in spū rapē esset: totū mundū laqis se
inuitē cōnectētib; plenum vidit. Et excla
mās ait. Q̄s istos euadet: Et audiuit.
Hūltas. Itē dū semel in eremo varijs
impugret cogitatōib; dixit. Dñe volo sal
uus fieri: sed nō p̄mititū cogitatōes mee.
Et surgēs exiit foras z vidit q̄ndam se/
dentē atq; operantē: z deinde surgentē z
orantē. Erat autē angelus dñi: z dixit ei.
Sic fac z salu' eris. Item aliqñ dū cū fra/
trib; oparet Antonij: suspiciēs in celum
cum tristē visionē vidisset: puolur' añ deū
rogauit vt futuru scil' auerteret. Frīb; hō
sup hoc eū interrogantib; cū lachrymīs z
singultib; dixit q; inuiditū scelus secul' im
mineret. Vidit (in q̄) altare dei circūdatu
a multitudine eq̄z q; calatib; oia discerpebāt.
Daq; em turbine fides catholica subue/
ret: z hoies iumēt' illes ch̄i sacra diripi/
ent. Post duos autē annos erupētēs arria
ni/ ecclesie unitatē inciderūt: z super altaria
ch̄iano istar ouū occiderūt. Eū āt dur
qdā egypti arrian' noie Ballach' ita ec
clesiā dei isektaret vt ygines z monachos
nudatos publice p̄beraret: sic ei sepsit an/
tonij. Uideo itā dei sup te veniētē. Itā desī
ne p̄seq; ch̄ianos ne z c. Infelix legit epi
stolā z irrisit: z in eā excreās in terrā piec:
et portitores p̄berauit. Post dies āt q̄ncp
equū suum māsuētissimuz insidēs: mo: su
ipsi' eq; ad terrā p̄ncat: cotrosisq; ac lace/
ratis crurib; infra tridū ep̄pirauit.

Tertio i copiosissima mi
raculoz opatiōe. In mōre quippe illo ad
quē semel vt s̄ dixim' fugit: et ibi p; vigin
ti annos manēs innuēz; coruscavit mira/
culis. Multipl' p̄fecto varijs coruscavit
miraculis. Vide legendas. Ps. Scitote
q; dñs scim suū miracavit. Et his itaq;
pater qm glōsus Antonij dilect' deo fuit
et homib;: z eius memoria in bñdictōe ē
Prouerb. r. Memoria iusti cum laudib;. Hunc
gl' laudem' z vt patronū z aduoca/
tū apud deū inuocem'. q̄tin' glōs ei' p̄ci/
bus dilecti deo fieri z ad celest' gl'ie bñdi
ctiōne puenire mereamur Amen.

De brō Sebastiano Sermo.

Estimonio fi

dei pbati inuenti sunt. Heb. ij
Fides vera p̄sistit in tribus.

Primo in corde sine hesitatione, q; hē
extra de heret. c. Dubi'. Dubi' in fide is/
delis est. Jac. j. In fide nihil hesitās. Au
gust. de vera innocētia. Sine fide falsa est
ois virt': etiā in bonis morib;. **S**cdō i
ois p̄fessioe. si vicz hō interroget de ea a
fidei p̄secutorib;. Ro. r. Corde credis ad
iusticiā: ore āt p̄fessio fit ad salutē. **H**at.
r. Qui cōfitebit me corā hoib;: cōfitebor
et ego eū corā p̄e meo. Qui autē negauerit
me corā hoib;: negabo z ego eū coram
p̄e meo q; in cel' ē. Est q; p̄fessio fidei d; ne
cessitate salut' p; loco z tpe: vt d; scis tho
mas. ij. ij. q. ij. qñ scz p; omisiōem hui' cō
fessiois subtraheret honor deo debet': vl'
etiam vtilitas p̄mitis impēdēda. puta si
q; interrogatus de fide/ taceret: z ex hoc
credere q; nō haberet fidem: vel q; fides
non esset vera: vel alij per eius taciturni/
tate auerterent a fide. In huiusmodi in/
quā casibus confessio fidei est de necessi/
tate salutis. **H**ec Tho. **T**ertio cōsistit
fides vera in operis completioe. **F**ido?
Beatus est qui bñ credit z crededo beh
ne uiuit. De tali d; **H**ar. vl. Qui credit
derit z baptizatus fuerit saluus erit. De
tali etiā fide dicūt verba p̄posita de sanctz
p; testimonio fidei probati inuēti sūt. **B**e
atus autē Sebastianus tripl' fidei testi
monio p̄batus inuentus est.

Primū est testimoniu doctrinalis in/
structionis.

Secundum est testimoniu diuinalis
operationis.

Tertium est testimoniu victorialis tri
umphationis.

Primū igit testimoniu doctrinalis
nals instructio. Sicut dicit Au
gust. Fides est illuminatio mentis
ad sup̄na veritatē. **B**rius igit sebastianus
docendo z p̄fortando ch̄ianos in tormē/
tis dabat euidentis testimoniu fidei sue: si/
cut doctor docendo alios dat testimoniu
scie sue. iuxta illd; p̄bi. j. metaph. Scientis
signū ē posse docere. **D**ocebat autē beatus
Sebastian' in p̄tute fidei tripl'.

Ber. de sctō Sebastiano

Primo ostendendo mundanoꝝ vanitatem
Secundo ostendendo tormentoꝝ breuitatem
Tertio ostendendo p̄m̄iā eternitatem.

Primo ostendendo munda
noꝝ vanitatem. B̄tus q̄ppe sebastian⁹ cum
dioclecianoꝝ maximo imperatoꝝ ad eo
charus eēt vt ei p̄me cohorti p̄ncipatū tra
didissent ⁊ suo p̄spectu tuberet sep̄ astare
militare tñ eblamydē ad h̄ tñ ferebat vt
ch̄ianoꝝ amos q̄s in tormentis videbat
deficere cōfortaret. In ceteros autē p̄fort
tauit p̄clarissimos viros marcellianū et
marcū q̄s partes sui ac viros blandime
tis m̄tris atq̄ lugubri p̄uasū iā fere a suo
posito reuocauerat. Quib⁹ b̄tus sebastia
nus ait. O ch̄i milites nolite p̄ amoꝝ p̄
fensū seculi desistere ab amoꝝ opotentis
dei. cauere ne blandim̄entis carnaliūz am̄i
coꝝ sp̄iale eterm̄i regis charitate amittat⁹
Cauete ne seducami vanissimo dulcore et
fallacissima p̄solatione hui⁹ mundi Aug⁹
Vincula hui⁹ mundi verā h̄nt asperitatem
⁊ falsā iocunditatem: certū dolorē ⁊ incertā
voluptatē: durū laborē ⁊ timidā q̄rē: rem
plena miserie: spem bonitatis inane. Ch̄y.
O q̄ miserim⁹ est mund⁹ ⁊ miser q̄ eū se
quit: semp̄ em̄ mundi opa homines exu
serunt a vita.

Secundo docuit ostēdo tor
mentoꝝ breuitatem neq̄q̄ timore penarū ter
rere. Nolite inq̄t vos sempiternis obli
uare tormentis euadendo ⁊ fugiendo pe
nas sp̄ales q̄ leues ⁊ cito transeunt. Sicut
em̄ dicit paul⁹. ij. Co. iij. Id q̄d in p̄nti pa
timur tribulationis momentaneū est ⁊ le
ue. Id dicit dñs Luc. xij. Dico vob am̄ic⁹
meis: ne terreami ab his q̄ occidit corp⁹ ⁊
post h̄c nō h̄nt ampl⁹ q̄q̄ faciant. Oten
dā autē vob quē timeat⁹. Cauete eū q̄ post
q̄ occiderit h̄z p̄tatem mittere in gehēnā
Ita dico vobis hunc time. Itē.

Tertio docuit ⁊ p̄fortauit
ch̄ianos ostēdo p̄m̄ioꝝ eternitatem vt sic
ad ip̄a assequenda vno miserent. Nolite inq̄t
p̄ misera blandim̄eta corōnā amittere sem
piternā. Nolite timere breuissima tormen
ta q̄b⁹ adq̄runt p̄petua bona. Aug. Si la
bor ter: merces inuitat. Ps̄d. de sū. bo.
Qui future vite gl̄iam diligēt excoꝝgitat

mala oia p̄ntis vite cōm̄iter porat. q̄m̄
ex illius dulcedine hui⁹ amaritudinē tēp̄
rat. Ro. viij. Non sūt p̄digne passioes du
ius x̄pi ad futura gl̄iam. Multos itaq̄
sic in fide roborauit atq̄ p̄ferēda p̄ ch̄isto
tormenta suis exhortatioib⁹ aniauit gl̄ioꝝ
sus ch̄i martyr sebastian⁹. inf̄ q̄s vt iā di
ximus p̄m̄iū p̄fortauit in fide p̄clarissimos
fr̄es marcellianū ⁊ marcū: ⁊ cū ip̄is pat
trē eoz⁹ tranquillum ac matre cū multis alijs
m̄terib⁹ ad fidē p̄uertit. In q̄ appareret cel
cellētia fidei sue. q. Reg. xv. Q̄ndiū q̄r
⁊ fidem. In h̄ etiā apparet q̄ferendū bar
buit zelū ad fidē veritatem ⁊ aniarū salutē.
Sieg. Nullū est sacrificiū q̄d plus deo pla
ceat q̄ zelus salutis animarū et conuersio
earum ad deū.

Secundū testimoniū fidei gl̄ioꝝ se
bastiani est diuina op̄atio. Heb.
xj. Testimoniū habuit placuisse deo.
Sine fide ar̄ impossibile ē placē deo. H̄nt
it autē fides gl̄ioꝝ sebastiani testimoniū p̄
op̄ationē diuinā tripl̄.

Prio p̄ celestis splendoris illustratio
Secundo p̄ sp̄iale duotoꝝ suoz⁹ subiectoꝝ
Tertio per mirabilem proprietē tantis
reparationem.

Primo p̄ celestis splendo
ris illustratio. Q̄m̄ ei clarissimo fidei lu
mine illustrabatur itē. Eccl. i. Quasi luna
plena in diebus suis lucet. Id voluit dñs tñ
te luminositate itertori test. om̄i v̄re p̄
illustrationē lumis itertoz⁹. Dū em̄ sup̄ra
dicit⁹ fr̄ib⁹ marcelliano ⁊ marco loq̄ret eoz⁹
in fide roborādo: subito p̄ ynā fere horaz⁹ a
splendore nimio descendente d̄ celo illuminat⁹
est. Et sub illo splendore iuuenis amicus
pallio cādidissimo: ⁊ a septē angel⁹ clarissi
mis circūdatus apparuit iuxta eū vn̄s ei
pacē ⁊ dicēs. Tu sp̄ mecum eris. Hic itaq̄
iuuenis credend⁹ est eē ch̄is q̄ in corde suo
deli habitare dignat⁹. Eph. iij. Interioroz⁹
hoiez⁹ h̄itare ch̄m p̄ fidē in cordib⁹ n̄ris

Secundo p̄ sp̄iale deuotoꝝ su
oz⁹ subiectoꝝ Lū ei p̄dicit⁹ fierēt. 30ē v̄p̄oꝝ
nichostrati i eū: do mo p̄fati martyres eū
stodiebant: q̄ loq̄iā amiserat pedib⁹ eoz⁹
uoluita nutib⁹ veniā postulat. Et tūc se
bastian⁹ ait. Si p̄a s̄ q̄ ex ore meo h̄c m̄ter
auduit: agat os ei⁹ q̄ aguit os iacobit.

Descō Sebastiano. Fo. CLXXV

Ad hanc vocē mulier exclamauit. **B**ñ dicitas sermo eius tui. **V**idi em̄ angelū l̄ brū tenentēz antēte: vbi oīa que dixisti scripta erant. **J.** **P.** ij. **S**iqs loquit quasi sermo nes dei. **Jrē** legit in gestis logobardoz q̄ tpe Humberti regis italia tota tanta peste gussa est vt vix vn⁹ altez sufficeret sepeli re. **E**t hec pestis rome z papie marie graff sabaf. **T**uncq̄ visibilis apparuit bon⁹ angelus malo angelo seqnti z venabilū ferenti faciens vt percuteret. **Q**uoties aut̄ domū aliquam puticabat: tot mortui inde efferebant. **T**ūc aut̄ cuidā diuinitus reuelatū est q̄ nequaq̄z hec pestis cessaret do nec sancto Sebastiano altare papie p̄stru eret. **Q**uod q̄dē p̄structū est in ecclesia sancti Petri q̄ dicit ad vinclā. **Q**uo facto statim cessauit pestis. et illic a roma bñ Sebastiani reliq̄e delate sūt. **J.** **R.**g. xxiij. **D**icitur est dñs sup afflictionē. et ait angelo putenti populuz. **S**ufficit nunc. **V**nti nemanum tuam.

Tertio fides glorioli Sebastiani habuit testimoniu p̄ mirabile p̄prie sanitatis repationē. **P**ostq̄ em̄ fuit sagittatus z tanq̄ mortu⁹ derelictus: mirabiliter intra paucos dies integre fuit sanitati restitutus. **V**ide legenda. **H**ebre. xj. **F**ide testimoniu p̄secut⁹ est esse iust⁹.

Sequit de testimonio victoria lis triumphationis.

Tertiu testimoniu fidei beati Sebastiani est victorialis triumphatio. **F**uit em̄ p̄ fidem victoriosus. **H**ebre. xj. **S**acti p̄ fidē vicerūt regna. **V**icit aut̄ brūs Sebastianus in virtute fidei triplex regnum.

Primū est regnū mūdialis vanitatis. **S**cōm est spiritalis calliditatis. **T**ertiu est carnalis voluptatis.

Primū est regnū tēporal et mūdane vanitatis. **D**e hoc regno dicit **D**ar. iij. **Q**uidit ei oīa regna mūdi. **H**oc regnū vicit brūs sebastian⁹ p̄cēdo mun di. **P**ipitate. **J.** **F**o. vi. **H**ec ē victoria q̄ vicit mōm fides nra. **P**ōt itaq̄z brūs Sebastian⁹ dicit filis moysi: de q̄ h̄i **H**ebre. xj. **F**il de moyses gradis effect⁹ negauit se eē filium filie pharaonis: magis eligēs afflicti cū p̄p̄s dei q̄ r̄p̄alis peti h̄ie iocunditates:

maiores diuitias estimans thesauro egyptioz in proprium ch̄i. aspiciat em̄ i reu mūcationē. **H**ec ibi. **B**ñs em̄ Sebastian⁹ fides magn⁹ z p̄uofus effect⁹: honores: delicias: z diuitias mūdi p̄tē. **S**ed magis elegit r̄palē afflictū q̄ r̄p̄ales h̄ie iocunditates. et maiores diuitias estimauit iproperiu z penaz p̄ ch̄io pati q̄ copiosos auri thesauros cū diocletiano possidere.

Secūdu est regnū spiritalis z diabolice calliditatis. **D**e q̄ **L**u. xj. **S**atbanas in seipm̄ diuifus ē: quō stabit regnū ip̄s? **H**oc p̄ fidē vicit brūs Sebastian⁹: astutias diaboli refellēdo nedū i se sed z p̄ alijs. q̄ satagebat anias ch̄io redēdere q̄s diabolus auferre conabaf. **J.** **P.** v. **A**duersari⁹ v̄i diabolus tanq̄ leo rugiens circuit q̄rens que deuoret: cui resistite fortes in fide. **J**aco. iij. **R**esistite diabolo et fugiet a vobis.

Tertiu est regnum carnalis seu coporee voluptatis. **D**e q̄ **P**rouer. xxx. **P**er tria mouet terra. et statim ponit vnū ex illis: **P**er seruū cū regnauerit. **H** est p̄ corp⁹ cum dñaf aie. **H**oc regnū vicit beatus Sebastian⁹ p̄ fidē corp⁹ ales afflictiones fortiter sustinēdo. **H**ebre. xj. **F**ide fortes facti sunt in bello. **L**ū em̄ ad suggestio nē **S**ebastiani p̄feci diocletian⁹ ad se conuocasset Sebastianū: z ei diceret. **E**go te sup primos palatii mei habui: z tu p̄ salutē meā in deoz iniurias hacten⁹ laborasti. **D**icit sebastian⁹. **P**ro salute tua sp̄ ch̄im colui z deū patrē q̄ in celis ē adorauit z c. **I**ussit igit̄ diocletian⁹ eū in medio capō sagari z a militib⁹ sagitari. q̄ ita sagittis eū impleuerūt vt q̄si ericius videret. et existi mātes eū mortu⁹ habierūt. **Q**ui itra paucos dies liberat⁹ stans sup grad⁹ palatii: impatores venētes de malis q̄ ch̄ianis inferebant dure redarguit. **V**ide legenda. **T**ūc impator tādū iussit eū fustigari do nec sp̄m̄ exhalaret. **F**ecitq̄z corp⁹ ei⁹ in cloacā p̄ici. sed nocte seqnti brūs sebastian⁹ apparēs bñe **L**ucine corp⁹ suū reuelauit: et iuxta vestigia ap̄loz illud sepeliri p̄cepit. **Q**uō z factū est ita. **P**assus est itaq̄z brūs Sebastian⁹ sub diocletiano z **D**aximū ano q̄ ceperūt circa annum dñi. cclxxvij. **P**aret itaq̄z quō gloriosus ch̄isti martyr

Ber. de sctā Agnete virgine

Sebastianus testimonio fidei pbat inuen-
tus est. et nūc pculdubio sue meritis fidei
in celis regnat cū dño glōsus. Per fidem
et verā hī introit in regnū celeste. He-
bre. iij. Ingrederemur in regem et q̄ cre-
didit. Et. j. Pe. j. In p̄tute dei custodi-
mini p̄ fidē salutē. Ibidē. Credētes exul-
tabitis leticia inenarrabili et glōficata repoz-
tātes sine fidei v̄te salutē aiay vestrarum.
Imitemur ḡ fidē glōsi Sebastiani: cūq̄
deuote p̄cemur vt suis meritis et p̄tibz ap̄
deum gratiam p̄sequamur et gloriā sem-
piternam. Amen.

De glōsiosa Agnete virgine et
martyre Sermo.

Que parate e-
rāt intrauerūt cū eo ad nuptias
Dat. xxv. Ut parata sit virgo
celestes introire nuptias / sibi necessaria ē
vestis nuptialis Nā illi q̄ vestē nuptiale nō
hās in nuptias filij regis intrauit dicit rex
inre p̄do Dat. xxij. Amice quō huc in-
traisti nō hās vestē nuptiale. Hmōi autē
vestis nuptialis est charitas. nā sicut dicit
Breg. Lhis hāc vestē induit / dum ad nup-
tias ecclie venit. Aug. Sola charitas fe-
cit ch̄m incarnari. Bern. Tantā charita-
tē in carne exhibuit vt durissimi cordis sit
q̄ eū toro affectu nō diligit. hec ille. Hāc
vestē texuit dñs nō lana aialū: sed ex san-
guine p̄p̄torū viscerū. Bern. Ipse sustinuit
passionē vt tuā emeret dilectionē. hec ille.
Ipsa etiā charitas recte significat p̄ oleū
qd̄ hēbant prudētes p̄gines q̄ intrauerūt
ad nuptias. Nā opa p̄tuosa sine charita-
te lūmosa nō sunt: sed extincta et mortua.
Cū p̄o ex charitate fiūt tunc lucida sunt et
in dei glōiam fiūt: et nō p̄p̄t glōiam mundi
q̄ p̄fēs in morte extinguit. Et sic q̄ bona
opa faciūt sine charitate p̄p̄t mūdi glōiam:
nō portāt oleū secū. Breg. Virginū qdā
vū de p̄ginitate sua glōiam foris expetunt:
in vasis suis oleū h̄re noluerūt. Aug. Pru-
dentes p̄gines acceperūt oleū in vasis suis
cū lapidibz. i. leticia bonoz opoz in corde
atq̄ p̄scia posuerūt. Ibidē. Multi q̄uis de
ch̄i bonitate mltū sperēt gaudius: tñ non
hāt dū p̄sūnter viuūt nisi in laudibz bo-

minū. Nō ergo hāt oleū secū. Nō ipam le-
ticia oleo signari arbitror. Propterea inde
vixit te deus tuus oleo leticie. Hec ille
Manifestum autē q̄ ipsa sp̄s leticia ex
charitate p̄cedit. Dicimus ḡ virgines sine
anias cōtinēter viueres / oīm sp̄iale formi-
cationē euitates / paratas esse et celestes
introire nuptias: q̄ vestē nuptiali. i. charita-
te p̄pter quā oia ad glōiam dei faciūt / sūt or-
nate. Hac igit vestē p̄fulgida pomata vir-
go dei Agnes glōsiosa / cū celesti sp̄so intro-
iuit ad nuptias. Habuit aut huiusmodi
vestis nuptialis h̄re agneris tres nobiles et
ḡnitates sue cōditōes laudabiles

Prima est dignitas p̄ciose puritatis

Secūda est dignitas virtuose pietatis.

Tertia dignitas glōse claritatis.

Prima igit est dignitas p̄ciose puri-
tatis. Ipsa em̄ charitas ē aīe puri-
gatiua. Prouer. x. Vniuersa deli-
cta opit charitas. Raban in qdā sermōe

Charitas est ignis in meditatōe mētē pu-
rificans a sordibz vicioz. Itē est oīs sedi-
tatis vicioz p̄seruatiua. Ps. Qui diligitis
dñm odite malū. Itē est puritatis p̄ritum
inductiua. Breg. Et multi arboris rami
ex vna radice p̄deunt: sic multe p̄tutes ex
vna charitate generant. Hec h̄z aliqd̄ viri-
ditatis ramus boni opis nisi maneat in radi-
ce charitatis. Hec ille. Et aut in oī virtute
sit puritas qdā p̄ciofosa: virginitas em̄ inter
virtutes marie solet puritatis nomē v̄dū
care. Ber. Quid castitate decoret q̄ mundi
dū de imūdo p̄ceptū semie facit et de boie
angelū: Hec ille. Ideo hāc p̄ciofam puri-
tate p̄cipue adaptam sacrate p̄ginitatis q̄
est euidēs et magnū testimoniu vere chari-
tatis. Ex seruoze nāq̄ charitatis puenit q̄
aliq̄s suā virginitate p̄secret deo. Est aut
hmōi p̄ginal puritas tanto laudabilior in
brā agnete: q̄nto pla habuit ipedimēta: q̄
tñ ex p̄fecta ani p̄stātia oia supauit. Habu-
it aut p̄cipue tria p̄ncipalia impedimēta

Primum est ex p̄p̄t dicitōis p̄sonal. Et h̄

est eo p̄p̄s pulcritudo cū iuuenili etate.

Secūdu est ex p̄p̄t p̄missōis temporalis. Et hoc est

est eo p̄p̄s pulcritudo cū iuuenili etate.

Secūdu est ex p̄p̄t p̄missōis temporalis. Et hoc est

est eo p̄p̄s pulcritudo cū iuuenili etate.

Secūdu est ex p̄p̄t p̄missōis temporalis. Et hoc est

est eo p̄p̄s pulcritudo cū iuuenili etate.

Secūdu est ex p̄p̄t p̄missōis temporalis. Et hoc est

est eo p̄p̄s pulcritudo cū iuuenili etate.

Secūdu est ex p̄p̄t p̄missōis temporalis. Et hoc est

est eo p̄p̄s pulcritudo cū iuuenili etate.

Secūdu est ex p̄p̄t p̄missōis temporalis. Et hoc est

est eo p̄p̄s pulcritudo cū iuuenili etate.

Primum est ex parte rē.

Iuuenilis qđe eras mltis esse solet pđitio nis occasio. *Eccl̄s. xj.* Adoleſcētia r̄ volu ptas vana sunt. Sed br̄a Agnes sic d̄r be atus Amb. corpe qđe iuuecula erat: s̄ aio cana. Scruuit qđppe h̄ adimplere qđ sapiēs d̄r *Eccl̄s. xij.* Memēro creatoris tui i di ebus iuuetur; tue. Itē etiā corp̄alis pul critudo iuueculas altqñ trahit in ruinam. *Prover. xxij.* Fallax gr̄a r̄ vana pulcritu do. Sed hanc pulcritudinē beata Agnes camis maceratione tēpauit. *Gal. v.* Qui ch̄i sunt carnem suā crucifixērūt cū vic ij r̄ cōcupiscētis.

Secundū impedimētū est

ex pte pmissiois r̄p̄alis. Et h̄ est pmissio multitudine cū pmissiois nobilitate. Sicut em̄ d̄r Amb. Dū a secho lis Agnes reuer tit: a pfecti v̄bis filio adamas. Cui? parē tes vū requisier: cepit offerre p̄lima r̄ pul criora pmittere. Deniq; secū detulerat p̄ cōsillina ornāmēta q̄ a br̄a Agnete velu ti qđā stercora sunt recusata. Cū factū est vt iuuenis ille maior purgeret st̄mlo atq; oēs diuitias repromisit si p̄iūctōi eius plēnū nō negaret. Itā igit agnes tale iu ueni fert dedisse r̄nsum. Discede a me fo mes peti: nutritū facinoris: pabulū mor tis. Discede a me: q; r̄ā ab alio amatore p̄ uēta sum q̄ mihi sat; meliora obrulit orna menta: anulo fidei sue subarravit: longe te nobilio: r̄ genere r̄ dignitate rē. Vide le/ gendā. Dia igit r̄p̄alia atq; carnalē filij p̄ feci nobilitates: p̄ amorē ch̄i contēpsit. *Phil. ij.* Dia arbitror vt stercora vt ch̄i sū iūctā. Nihil p̄sus curauit p̄fecti no/ bilitatē: sc̄is qm̄ d̄r Hiero. Sola ē apud deū nobilitas: p̄rutib; esse claz.

Tertiū impedimētū est ex

parte cōminatiōis penal. Et h̄ est penarū amaritudo cū cōminant; auctoritate. Hoc em̄ interdū solet iducere aios puellaz ad cōsensum. *Mat. xij.* Sic faciebat; filiabo s̄r: r̄ ille timētes loq̄bant vob. Sed nul/ laren? p̄ hoc flecti potuit anim? br̄e agne tis. Aliteruit eū se nullo pacto poris spōsi federa violare. Cūq; qđam ex paraliē; p̄ feci diceret h̄c ch̄ianā esse ab infantia r̄ ita magis artib; occupatā vt dicat ch̄m

spōsum suū esse. Audiēs hec p̄fectus: mis/ sa appitōne iussit sibi beatā agnetē p̄en/ tari: et itez atq; itez repetēs: cepit replica re de iuuenis amore sermonē q̄ amore cō/ co sic angustabat vt lectopstratus iaceret. Cūq; ois sermo et casto labore defideret cepit eam duris cōminatiōib; terrere. S; virgo setā in serō suo p̄posito perseuerauit immobilis. *Luc. xij.* Ne terreami ab his q̄ occidunt corpus rē.

Secūda est dignitas p̄tuoſe pote/ stas. Ipsa em̄ vestis nuptialis q̄ charitas est nō solū vestis condi tione habet: sed r̄ armatura est. *Eph. vij.* Induite vos armaturā dei. Ipsa em̄ cha/ ritas est que fortificat r̄ cōsolidat animā. *Can. vi.* Fortis est vt mors dilectio. Et *Aug.* dicit in li. de mo r̄ib; eccl̄e: q̄ forti tudo est amor facile omnia tolerās p̄rer id quod amat. Et poeta *Virgil.* Omnia vincit amor. qđ est de amore inordinato dicit: multo tñ ver? dicit p̄r de ordinato charitat; amore: et p̄cipue de ipso amore dei. *Hiero.* Amantib; deū nihil durū: ni hil difficile. Itā itaq; Agnes veste cha ritat; nedū induta: sed r̄ armata atq; mi/ rab; p̄ter fortificata: vicit p̄cipue tria sa tis difficilia.

- P**rimo horrorem illusionis.
- S**ecundo ardorem combustionis.
- T**ertio terrorem occisionis.

Primo vicit horrore illu

stionis. Iussit autē p̄fectus eam illud; p̄ci/ pue tripliciter. **P**rimo in corporis denu datione. Iussit em̄ eam nudam per ciuita tē duci. Huic autē confusiois obstatuit d; minus per capilloz densitatē qui eam in/ duerunt. **S**ecūdo in p̄stibul; seu lupav naris inclusione. Fecit em̄ eā in prostibul/ lo includi: et ibi sine vestimēto reliqui sed angeli vestem sibi candidā parauerunt et imensa claritate circūfulserunt. *Sap. xvij.* Sanctis tuis maria lux. **T**ertio in tur pi expositione. Fecit em̄ eam omnib; ex/ poni. sed diuina virtute oēs ingredientēs viso lumine p̄rerriti cōuertebant. *1. Reg. x.* Inslit in re spūs dñi r̄ mutab; i vi/ rū alre; . Cū autē filius p̄fecti veller eā ibi illudere vt quem noluerat habere r̄pari/ tū: h̄ter amasū: diuis p̄mittēte iusticia: de

Ber. de sctō Vincentio

mon ipm suffocavit. In pfecto dicit beata agnes. Ille cui voluntate volebat plicere pratem in euz accepit: et occidit: demones qpe sunt iusticiarij dei: q etia a seipis hnt voluntate mala: a deo tñ iustā accipiūt potest. j. Re. xvij. Spūs dñi mal⁹ insilyt in saul. Est em malus ppter iniquā voluntatem: sed est spūs dñi quo ad sibi datam potestatem.

Secdo vicit ardorē combustionis. Vicarius em pfecti noie aspalius fecit eā in ignē copiosum iactari: sed diuina grā refrigeriū sibi dedit. Ecci. ij. In medio ignis nō sū estuata. Flāma autē i duas ptes diuisa sedinosum plm exurebat.

Tertio vicit terrore occisionis. Fecit em pfectus vicari⁹ eā in gutture gladio ferri qd ipa cū oi patientia sustinuit. sicq celestē palmā adqsiuit: passa tpe Constantini magni q cepit anno dñi. cccij. Prz itaq quō brā agnes armis charitatis armata victoriosa semp inf tormenta permansit. Jō nūc in celis cū chō regnat gloriosa. Apoc. ij. Qui vicerit dabo ei sedere mecum i throno meo: sic et ego vici et ego autē gloriosior apparet ei⁹ victoria q i teneri etate sic pstanter triumphauit. Erat ei dum passa ē etatis tredecim annoz tñ Jō de ipa dicit Amb. li. de virginibz. Scrupere vniuersi q tā diuinitas testis extiterit q adhuc arbitra sui p etate eē nō posset. Fecit deniq vt ei de deo credere cui de hoie adhuc non credebatur qd vltra naturā est h de auctore nature est. Nouum martyrij gen⁹: nondū idonea pene et tā matura vicitone. Hec Amb.

Tertia est dignitas gloriose claritatis. J. Re. ij. Qui cū honorificauerit me glorificabo eū die dñs. Glificauit aut dñs beatā agnetē et clarere eam fecit tripliciter.

- Primo prudentia verborū
- Secdo scimonia factorū.
- Tertio euidētia miraculoz

Primo prudentia verborū vt prz in rāsonibz suis ad pfectū et filium ei⁹. Vnde legendā. Prouer. xvij. In facie prudentis lucet sapia.

Secdo scimonia factorū Prouer. vi. Non extinguet in nocte lucerna ei⁹. Judith. xv. Tu gloria hierlm: tu leticia isrl: tu honorificentia ppli eo q castitatem amaueris.

Tertio claruit euidētia miraculoz. Ps. Illuserunt coruscationes tue orbiterre. Filiū em pfecti a diabolo suffocātū orone sua suscitauit: et suscitauit publice chīm pdicauit. Pfectus aut vīsō tāto miraculo eā liberare voluit sed pserpionē metuēs vicari⁹ dereliquit et tristis abiessit. Jre octaua die mortis sue parentibz suis iuxta tumulū ei⁹ vigilantibus apparuit chorus pginū fulgentiū inf q̄s erat beata agnes: et a dextris ei⁹ agn⁹ nūc candidior dices. Congaudere mecum qz cū his oibz lucidas sedes accepi. Constantia aut pgo filia Constantini lepra grauissima laborans ad tumulū ei⁹ veniens et orans obdormiuit. viditq beatā agnetē dicentē sibi. Constantia si in chīm credideris: primo liberaberis. Qui glās aut iuuent se sanata. Que baptisimū recipies sup corp⁹ scq agnetē dā silicā fecit: et ibi in pginitate deges: mltā p exēplo suo ibidem pginēs aggregauit. Ex dicitis itaq prz qm brā agnetē veste nuptiāli pornata pgo fuit sapientissima semp pata. Jō cū sponso chō introiuit ad celestes nuptias. Rogem⁹ igit hāc sacramētū mā pginē vt ei⁹ meritis et pabz veste nuptiāli sp inueniamur induti et ad celeste regnū semp introire pati: Amen.

De brō Vincentio martyre. Sermo.

Exiit vincēs vt vinceret. Apoc. vj. Vincenti dicitur a vincēdo dicitur q̄st vincēs iēta dia: vt victoria tenēs. Ex stute nāq fides vicit mūdū et oia q̄ in mūdo sunt. j. Jo. vi. Hec ē victoria q̄ vicit mūdū fides nra. Heb. xj. Sati p fidē vicerūt regna. Jdeit eo tā p̄p nois quēntiā q̄ p̄p victorie excellētā d̄ q̄ vate deo dicitur sum⁹. Recre d̄ brō vincentio sumūf ad p̄s s̄ba p̄p̄ta: vitz Exiit vincēs vt vinceret. Exiit in quā ab oi iordinato et carnali affectu ad stadiū spūalis certamis vincens sc̄p̄m vt vinceret mundū. Vicit aut brūs vincenti⁹

ria picipue q sunt in mundo.

Primo vicit errore falsitatis per sapie-
talem claritatem.

Secundo vicit amore mundanitatis p diu
Tertio vicit terrore pe (nale charitate.
nalitatis per spuaalem firmitate.

De his tribus dicit Aug. Et cu oibus
erroribus: amoribus et terroribus vincat hic mu-
dus martyria scotoz docet et docuerit

Primo vicit errore falsitatis p sa. rē.
Mundus qppe plenus est errore et fal-
sitate. Semp p ditor: est mundus: qe
tempmittit in sp labore cruciat. Eccl. ij.
Luneti dies ei labore pleni sūt et erūnis
Et eiusde. iij. Laborare nō cessat. Greg.
Dens auari q pū ex abundātia requites
q̄siterat postea ad custodiā graui laborat.
Item securitate pmittit sed semp timores
ingerit et multis exponit piculis. Seneca.
Dives que tu felice putas cunet admira-
tibz dolere sepe suspirat: multi illū comitā-
tur sic cadauera lupi. Ps. Posuisti arma
mentū ei et formidat. Et iob. ij. Cum par-
sit semp insidias suspicaf. Itē mundus pro-
mittit solationē et gaudiū sed amaritudi-
nē adducit et luctū. Boetij lib. de solati.
Quā multis amaritudinibz hūane felicitas
dulcedo respersa est. Prouer. xij. Ri-
sus dolore miscbit et extrema gaudij lu-
ctus occupat. Hec supradicta pmittebat
mundus diuiti illi de q̄ dicit Lu. xij. Diuites cu
iustā ager vberes fructu attulit et qui di-
cebat Anima mea mltā bona habes et. Re-
quiesce: comede et bibe et sed errore et fal-
sitate mundi deceptus est. Un audiuit vo-
cem dicentē sibi. Stulte hac nocte repetet
a te animā tuā et. Patet itaqz qm mundus
plenus est erroribus et falsitatibus. Sz hmoi er-
rores et falsitates vicit beatus Vincentius p
vere sapientie luminositates. Sic em dicit
Augustinus. xij. de tri. Rex diuinaz scie-
tia p̄rie sapia nomiat. Et ipsi sapientie sic
dicit idem Aug. xij. de tri. deputat supe-
rior pars romis. q̄ vt ipe in eodē lib. di. intē-
dit romibz eternis. s. diuisi p̄spiciendis et cō-
sulēdis: et p̄ reglas diuinas dirigit actus hu-
manos. Itō p̄a sapientia illuminat intel-
lectū ad cognitionē diuinorū et eternorū: ostē-
dendo falsitatem ipallium et mundanorū. Itō
p̄ sapientia vincit error et fallacitas mundi.
Itō bñ dicit Bern. Inuenisti plane sapie-

tia si huius mundi desiderabilia paruspē-
das: si eternā patriā toto desiderio p̄cupi-
scas. Inuenisti plane sapientia si hec tibi sa-
piunt. put sunt. Hec ille. Apparuit autē huius
Vincentij sapia p̄cellens marie ex tribus.

Primo ex pontificis attestatioe

Secundo ex fidei defensione.

Tertio ex p̄sidiis p̄futatione.

Primo ex pontificis atte-
statione. Valerius em eps curerat diaconus
p̄pter suā sapiam et eloquentiā diuini verbi
curā et responsa faciēda p̄fide sibi cōmisit
Eccl. xv. Impleuit eū dñs spū sapie et in-
tellectus. Et puer. ij. Bñs hō q̄ inuenit
sapiam et q̄ affuit prudentia.

Secundo ex fidei defensione.

Per sapiam em dei q̄ lucebat in eo veritas
tem fidei p̄uise defendebat. Prouer. xxiij
Vir sapiens fortis ē. et Sap. vij. Sapias
non vincit malicia.

Tertio ex p̄sidiis p̄futa-
tione. Suis em sapientissimis r̄sionibz p̄-
fidem dacianū p̄fuit. Lu. xij. Ego da-
bo vobis os et sapiam cui nō poterit resis-
tere et d̄dicere oēs aduersarij v̄i Prouer.
In labijs sapientis inuenit sapia.

Secundo vicit amore mundanitas
p̄ cordiale charitatē. Unum enim
priorum si fortius fuerit vincit reli-
quū. sic calidū intensū vincit et destruit fri-
gidū. Amor autē mundi et amor dei p̄riant
Ja. iij. Amicitia huius mundi inimica ē d̄o
Et Aug. Duo sunt amores. amor dei: et
amor mundi. sz vbi est amor mundi nō p̄t
intrare amor dei. Un p̄t inf eos opposi-
tio et p̄rietas. Amor igit dei si verus fue-
rit et feruens vincit oīno amorem mundi.
Chrys. Vere non ē sup terrā qd amet qui
donū dei in p̄itate gustauerit. Erat autē in
brō vincēntio charitas diuina feruens et in-
tensa. Itō in ipso fuit amor mundanitatis
penitus extinctus. Habuit etiā diuina cha-
ritas in beato Vincentio triplex principa-
le incendium.

Primum ē incendium affectionis imutabilis

Secundū est incendium locutionis inuincibilis

Tertium ē incendium opationis admirabilis

Primum est incendium affe-

Ber. De sctō Vincentio

tionis immutabilis. **Cañ. viij.** Que multe
nō potuerunt extinguere charitatē. Unde
Amb. in ser. but. diet. Torquet vincen-
tūndit: flagellat: s; inuict. p sctō noie ani-
mus nō curit: pl' ardēs igne zeli q̄ ferri

Scdm fuit incendiū locu-
tionis inuincibilis. **Ecci. xxvij.** Surrexit
belias q̄n ignis z sctū illi q̄n facula arde-
bat. **Un** cū brūs valeri? cū mansuetudine
rūderet p̄sidi daciāno: feruens spū p̄cipit
in hanc vocē vincen? z ait epō. Quid sub
murmure mansuetoz p̄boz superbū hūc
alloquer? **Exclama** poti? z increpa in fi-
delem istū nō christicolā. **Et ad tyrannuz**
dixit. **Exurge** z toto malignitatis spū de-
bachare. Plus em videbis me posse dum
torqueor q̄ possis ip̄e q̄ torques **Barth.**
xij. **Ex abundantia** cordis os loquit.

Tertiu est incendiū opatio-
nis admirabil. **Letabat** enim in tormentis
z sursum erectis luminib; dñm deprecabat
Un exclamat **Prudent?** **Q** miles iunctissi-
me fortissimo fortior: iā te seua et aspera
tormenta tremūt victoriē. **ij. Co. xij.** Placeo
mibi in p̄secutionib; z in angustijs p̄ ch̄o.

Tertio vicit terrore penalar; p̄ sctū
rituale firmitatē z p̄stantiā **Lu. xij.**
Ne terreamini ab his q̄ oc. cor. z c.
Constantissim? p̄fecto atq; firmissim? sep̄
fuit brūs vincen? nec in aliq; ex cōminati-
onib; p̄sidi terreat. **D**anifesta autē fuit
eius firmitas tripl̄.

Pr̄o qz sp̄ fuit in locutione p̄tuosus.
Sec̄o qz fuit i passiōe victoriosus
Tertio qz in p̄sumatione gl̄iosus

Pr̄o qz fuit i locutione p̄tuosus.
Un cū sibi diceret daciāno. **Nullū** erit tor-
mentoz gen? qd̄ tuū p̄creat corp?. **Bea-**
tus vincen? r̄ndit. **H** est qd̄ sp̄ optau. **Ne-**
mo mibi te amabilior ē: tu sol? ad mea vo-
ta p̄cordas. **Nolo** vt aliqd̄ minus d̄ sup̄
plicijs z c. **Rom. v.** **Gl̄iamur** in tribulatio-
nib;. **D** vere laudabile virū q̄ sic tormenta
p̄ ch̄o s̄riebat: sic in tormentis gaudebat
Sic inf̄ tormenta imobil' et i fide firmissi-
mus p̄sistebat **Ecci. v.** **Esto** firm? i via dei

Scdō fuit in passiōe victo-

riosus **Sap. x.** **Certamē** forte dedit illi vt
vinceret. **H**abuit autē p̄cipue triplex victo-
riā: **Pr̄imū** in oculis in q̄
fecit eū daciāno? toto corpore s̄tendi z v̄tē
sum diuersis vulncrib; cruciari et mēbris
om̄ib; dissipari. **Sicq;** cruciatū ferreis peg-
ctimib; vsq; ad intima costaz defixis lami-
ri. ita vt v̄ndiq; sanguis efflueret z solutis
costaz compaginib; viscera interna paty-
rent. **Scdm** certamen habuit in cruciatū
le incendiū vbi torū corp? v̄ncis ferreis ape-
rit: ardentes lamine insigunt: vulnera vul-
nerib; imp̄munt: sal insup in ignez spargit
vt in corpus e? v̄ndiq; vulneratū resiliēs
stridentib; flāmis crudel' comburat. **ps.**
Igne me examinasti. **Q**sterribilia q̄stua-
delia tormenta nec tñ in aliq; dolebat v̄n-
centius s; magis ac magis exultabat. **Id.**
Hec est gl̄ia nomis ch̄iani. **Tertiu** cer-
tamen habuit in carceris ergastulo vbi ty-
rannuz fecit testas acutissimas congerit
ligno pedes affigi: z sine oi humano solap-
cio derelinq;. **Sed** multa ibi recepit a to-
mino solacia **Pr̄imo** lucē ineffabile **Sec̄o**
flor redolentiā. **Tertio** pedū solutiōnē et
angelicā societate. **Cū** autē auisset daciā-
nus qm̄ custodes carceris videntes qd̄ ty-
tus erat p̄ rimas carceris ad fidem p̄uerti-
sunt: amens effect? ait. **Et** qd̄ ampl' factū
mus: **Ecce** victi sumus.

Tertio apparuit in p̄sum-
matione gl̄iosus. **Tandē** em iussit daciā-
nus eū poni in lecto molli vt vel sic eū allu-
ceret vel recreatū nouis eū supplicijs terri-
puniret. **In** illo at̄ lecto cū paululū q̄cuti-
set statim sp̄m gl̄iosum dño tradidit circa
annū dñi. **cclxxvij.** **Iussu** autē daciāni cor-
pus e? bestijs z aumb; deus: andū exponit
sed angeloz custodia i tractū referuat. **De-**
nicq; corū? i gl̄iuiei deditus alias aues et̄
am se maiores impetu alap abegit z lupū
accurrentē mor̄sib; z clamorib; effugauit.
Qd̄ audiens daciāno? ait. **Puro** qz nec meo
tuū potero supare. **Iussit** q̄ ip̄m cū inge-
ti mola in pelagus pyei: sed ip̄s nauis ve-
locius litora corp? petit. qd̄ a qdā matro-
na z qbusdā alijs ip̄o reuelante inuenit et
honorat z honorifice sepelit. **Sic** q̄ p̄
gl̄iosus martyr q̄q; victoriosus fuit bea-
tus vincen? **Aug.** **Beatus** vincen? vt

De scō Paulo Fo. CLXXVIII

at in p̄bis/vicit in penis/vicit in p̄fessioe/
vicit in tribulatioe/vicit exultus/vicit sū/
merfus/vicit viuus/vicit mortuus. Hec
Aug. Recte in quā dicitur est vincens. Re
cre de eo dicitur qm̄ exiuit vincens vt vin
ceret. Hanc in quā p̄ merito victorie obti
ner in celis coronā gl̄ie Jac. j. Bt̄is vir q̄
suffert tentationē: qm̄ cū p̄batus fuerit: ac
cipiet coronā vite quā repro misit de^o dili
gentibz se. et Ap. iij. Qui vicerit dabo ei
sedere mecū in throno meo. Hunc q̄ tā
gl̄iosum martyre tota animi deuotione ve
neremur: hunc in patronū et aduocatū no
strū apud deū assumam^{us}: q̄tinus ei^{us} meri
tis illā a dño grām assequimur: quā p̄ spūa
les nequas victoriā: et radē in celis p̄petu
am gl̄ie coronā obtinere mereamur: Amē.

De beato Paulo apostolo
lo Sermo.

Uis electiois

est mihi iste Act. ix. Couersio
eti pauli facta est eodē anno q̄
chris passus ē et stephan^{us} lapidat^{us}: anno n̄
naturali s̄z emergenti. Nam dñs. viij. kal.
ap̄lis passus ē: et stephanus eodē anno ter
tia die augusti lapidat^{us}. paul^{us} p̄o. viij. kal.
februarij p̄uersus. Celebrat aut^{em} et conuer
sio ab ecclia p̄ tres rōes. Prima ē ratio
exēplationis. vt vitz p̄ hoc exemplū nemo
desperet de venia cū chris suo p̄secutori tā
rā grām dederit. ps. Cor contritū et humi
liatū de^o nō despi. Ber. Haio: est dei pie
tas q̄ quis iniquas. Secūda est rō p̄ sola
tionis. Nā sic ecclia magnā tristitiā et an
gustā sustinuerat in ei^{us} p̄secutione: ita ma
gnū gaudiū recepit in ei^{us} p̄uersioe q̄ fact^{us}
est lumen toti ecclie. Hester. v. Noua lux
otri visa est: gaudiū: honor et tripudiū ap̄
oēs. Tertia est rō gr̄a actionis. vt vitz
gr̄as agam^{us} deo de tā mirabili p̄uersione
et q̄ car^{us} fruct^{us} tanta utilitas puenit ecclie
sic. q̄ de seuisimo p̄secutore subito fact^{us} ē
fidelissim^{us} p̄dicator: de vase p̄ditionis subi
to fact^{us} est vas electionis. i. vas a deo spe
cialit^{er} electū vt gr̄a et sapia dei impleret p̄
quandā excellentiā. Pro cui^{us} euidenti de
claratione p̄siderande sunt tres p̄ncipales

excellētie siue p̄minētie q̄ fuerunt in eo.
Prima est excellentia special^{is} vocatiois:
Secūda ē excellentia spirital^{is} illuminatiois
Tertia ē excellentia p̄ualis p̄fectionis:
Prima igit^{ur} est excellentia special^{is}
vocationis q̄ facta est in p̄uersione
sua. Excellit aut^{em} vocatio beati pau
li vocationem alioz ap̄loz p̄cipue tripl^{is}.
Primo q̄ p̄re ceteris mirabil^{is}.
Secūdo q̄ p̄ ceteris honorabil^{is}.
Tertio q̄ p̄ ceteris laudabil^{is}.

Primo q̄ p̄re ceteris vo
cationibz alioz. i. ap̄loz est mirabil^{is}. Fuit
em̄ hec pauli vocatio multū mirabilis tri
pliciter. Primo ex parte p̄ncipiū effectiū
i. ipsiās ch̄i q̄ ibi oñdit suā mirabilē porē
riam. vñ dicit ei. Durum est tibi p̄ stimu
lū calcitrare. subito em̄ eū imutauit. Ido
statim dicit paulus Dñe qd me vis facere
Vide quantā obedientie p̄mptitudinē tā
ostendit. Aug. sup illo ybo Vocatus agn^{us}
a lupis facit agnos de lupis Jam parat se
ad obediendū q̄ pus seniebat ad p̄sequen
dum. Itē oñdit ibi suā mirabilē sapiam i
hoc q̄ eū a timore supbie deiecit oñdedo
infirma humilitat^{is} nō sublimia marestar^{is}
Ego inqt sum ielus nazarenus et. Glosa.
Non dei aut dei filiū se vocat: s̄z humilita
tis inqt mee suscipe infirma et superbie tue
squamas deponē. Itē ibi oñdit suā mira
bilem clementiā in hoc. q̄ euz existentē in
voluntate et actu p̄sequēdi sic vocauit Ha
bebat em̄ p̄uauū affectū. q̄ vt d^{icitur} Act. ix.
Erat spirans minaz et. Habebat p̄uersū
conatum: quia accessit ad p̄ncipem sacer
dotum et. quasi se ingerens. Habebat p̄
nitiosum actum. quia ibat vt victos p̄er
duceret hierusalem et ideo iter eius pesti
mū erat et tamen p̄sum diuina misericord
dia conuertit Similiter s̄z non sic mirabil^{is}
liter ostendit p̄ssimus ipe dominus ad re
uocandos et conuertēdos peccatores mul
tipliciter suam potentiam per culus confi
derationem inducantur ad timorē. Eccl.
j. Unus est altissimus creator omnū oī
potens rex et metuendus nimis. Mart. b.
Eum timete qui potest et animā et cor
pus perdere in gehennam. Timor autē
iste retrahit a pctō et vocat ad bonū op^{us} et
pellēdo. Eccl. j. Timor dñi expel. pec. Et

Sermo de scto

Eccl. xv. Qui timer deū faciet bona. Itē
ōndit suā sapiam p cur^o p̄sideratiōem idu
gnat p̄cōres ad p̄fusiōem z pudorē. quia
sapia dei oia cōtemplat/ etiā intima cordis
H. h. iij. Dia nuda sunt z apra ocul^o et^o.
Ideo dicit qdā. Cū qd turpe fac^o q me spe/
ctare ruberes. Cū spectare deo nō mag^o
ipse rubes. Hmōi aut pudor seu confusio
reuoat etiā a p̄cō: z ad bonū incitat. Qu^o
dicit Amb. j. de officijs. q p̄cūdia tacit p̄/
ma tempantie fundamēta: in q̄ rū. s. icurrit
horrore turpitudis. Et Boe. in fine li. de
consol. Aduersami vicia: colite virtutes.
Magna vob est indicta necessitas pbita/
tis si dissimulare nō vult^o: qm̄ cūcta agit^o
an̄ oculos iudic^o cūcta cernē^o. Itē dicit
suā mirabile clemētia: p̄ cur^o p̄sideratiōem
inducant p̄cōres ad dei charitatē z amo
rē. Ps. Sustate z videre qm̄ suauis ē dñs
Amor em̄ dei reuoat a malo z istigat ad
bonū. Ps. Qui diligit dñm odite malū.
Et Grego. Amor dei nunq̄ est ociosus.
opat em̄ mag^o est rē. **S**ecūdo fuit mira
bilis vocatiō Pauli ex pre mediū dispositi
riui. s. luc^o celest^o. Ceteros q̄dez aplos se
lo verbo vocauit di. Venite post me facia
vos fieri piscatores hoim Bar. iij. Et p̄
anteq̄ miracula fecisset. Paulū p̄o voca
uit p̄bo z mirabili signo. s. circūfusiōe lu
minis. Ipa aut lux circūfulgēs subita fu
it: imēsa: z celica. Nā subito circūfulsit eū
id est circūquaq̄ fūllit lux d celo. Lux in
quā celica: vt carnalē ex^o intelligētia in spi
ritualē cōmutari designaret. Conformit^o
aut triplex lux. i. triplex cognitio disponit
p̄cōrem ad p̄fectionē. viz Cognitio in
stimabil^o felicitat^o: q̄ p̄ p̄ctm̄ amittit. Cog
nitio supamabilis maiestatis: q̄ per p̄ctm̄
ostendit. Et cognitio miserabilis penali
tatis: q̄ p̄ctm̄ incurrit. Bern. Cōsidera
re debet p̄cōr qd̄ amisit: qd̄ celū. qd̄ offen
dit: qz deū. qd̄ incurrit: qz infernū. **T**er
tio fuit mirabilis ex pre subiecti recepti
sej ip̄si pauli. In eo em̄ tria exten^o mira
biliter facta sunt. s. prostratio: excecatio: z
triduana ieiunij cōtinuatio. **P**rimo q̄ fu
it p̄stratus vt erigeret q̄ntū ad dep̄fluz af
fectū. Aug^o. Elus est sciens z fact^o est
credens. elus est lupus z fact^o est agnus
Elus est p̄secutor et fact^o est predicator.
Elus est fil^o p̄ditōis: et factus est vas

electionis. Hec ille. **S**ecūdo fuit excec^o
vt illustraret q̄ntum ad tenebrosūm in
lectum. **T**ertio fuit in carne maceratus
vt disponeret ad bone opatiōis effectum
Optime em̄ deinceps totus corp^o eius ad
oē bonū op^o dispositum est. Nam ab iudic^o
dare et elurire sciebat et oia aduersa libe
ter suffererebat. Vel dicam^o q̄ ista tria fidi
cta fuerūt in Paulo contra tria que fuerūt
in p̄mo parēte qm̄ peccauit. In ipso em̄ fu
it cōtra deū erectio. Et ecōtra in paulo ad
terrā p̄stratio. In ipso oculo ap̄rio. z ecō
tra in Paulo oculo excecatio. In ipso fu
it manducatio cibi vetiri. et ecōtra in pau
lo abstinētia cibi liciti. Sic aut z tria reuol
runt in reuocatione et conuersiōe p̄cōis.
Primū est p̄stratio mētal^o hūilitatiōis. p.
De. v. Humiliamini sub potēti manu dei
Secūdū est excecatio causal^o cōsiderati
ōis: illius. s. cōsideratiōis aut vitiōis
que fuit causa vt occasio peccati. quia sicut
dicit Hier. ij. Accedit mors p̄ fenestras
nostras. i. per sensus nostros. ideo claudē
di sunt z sollicitate custodiendi. Deuter. ij.
Custodi tēctipm̄. s. p̄ sollicitate custodiā
sensū tuoz z p̄ fugā aliaz occasiōū q̄p̄
p̄ctm̄ intrat in aiaz. Ideo sequit ibidem
et aiam tuā sollicitate serua. Tertū est mo
tificatio carnalis affectiōis. quia sicut dicit
Paulus Rom. vij. Si fm̄ carnē vicio
ritis/ mortem. si autē spū facta carnis mo
tificaueritis/ viuetis.

Secūdo excellit pauli vo
catio ceteras vocatiōes apostolorū: qz pre
ceret^o fuit honorabilis. Alios q̄ppe voca
uit dñs. mortalis adhuc existēs in mūdo
Sed Paulū vocauit iam glorificatus z re
gnans in celo. In quo designat q̄ ad hoc
vocabat vt esset hō totus deicus seu deiformis. Et
circa hoc cōtra nosipos cōsiderare debet
mus illud qd̄ dicit Greg. Quāta miracū
vidimus: q̄ntis aspiratib^o deterrēmur: et
adhuc seq̄ eū vocantē contēnim^o. In celo
tam sedet qui de conuersione nos admo
net. Hec ille.

Tertio pre ceteris est lau
dabilis Nullū em̄ alioz sic laudant i vo
cacione sua vīs que admodū beatū Paulū

lū cōmendauit: dī. Act. ix. ad ananīā. **V**as electionis ē mibi iste: vt portet nomē me/ um coram gentibz & regibz & filijs isrl. **Q**uāta laus sp̄ngularis pauli cōmendatio ab ip̄o diuine veritatis ore plata. **V**as i/ quiselectionis. i. vas sp̄aliter electū vt sa pientie & gr̄e plenitudine repleat. **T**ria q̄p pe faciunt vas aprū. i. hominē idoneū ad suscipiendū liquorē gratie. **P**rimū si sit vacuū. s. ab extraneis affectionibz. **U**na/ sa vacua repleuit heliseus. iij. Regū. iij. **H**oc mō erat paulus vas vacuū. qm̄ ipse dicit Phil. iij. **D**ia arbitratus sum vt ster cora vt ch̄m lucrificā. **S**c̄dm si sit in/ tegrum & sanū p̄ fidem. s. & charitatē. **J**a. i. **E**t stis p̄fecti. s. in fide: & integri in dei amore in nullo deficientes. **T**alis erat pau lus q̄ dicebat Phil. iij. **I**nueniar in illo nō h̄is meā iusticiam sed illā q̄ ex fide est. **T**ertium est si sit rectū & patulū. s. p̄ desi derium & rectā intentionē. **P**s. Regz cor/ de leticia. i. gratia q̄ est cā sp̄ualis leticie. & h̄. **D**ach. j. **A**daperiat dñs cor v̄m. **H**u/ iusmodi erat Paulus q̄ dicebat Phil. iij. **Q**ue q̄dā retro sunt obliuiscens ad ea q̄ priora sunt meip̄m extendo. **U**n̄ parat q̄ paulus fuit vas aprissimū ad susceptionē gratie. **I**deo bñ dicit vas electionis. **S**z querit quō portauit nomē christi: qm̄ sub/ iungit dñs: vt portet nomen meū. **R**e/ sponsio. **P**ortauit in corde p̄ fidem et since ram dilectionē. **I**deo Act. xv. dicit. **E**go non solum alligari sed & mori paratus suz in hierl̄m p̄pter nomen domini iesu. **U** de ibi. **I**tem portauit in ore per assiduam p̄dicationē. **U**n̄ Act. ix. **C**ontinuo ingres sus in synagogas p̄dicabat iesum qm̄ hic ē filius dei. **S**upebant aut̄ omnes qui euz audiebant. **U** de ibi. **I**tem portauit in manibus p̄ continuam operationē. **U**n̄ di cebat Col. iij. **O**mne q̄d cūqz facis in ver bo aut in opere: in nomine dñi n̄ri iesu chri sti facite. **I**llud itaqz nomen summe vene/ rabile q̄d est iesus mirabiliter dilexit & ve nerabat. **U**n̄ ip̄m in suis ep̄stolis quingē tis vicibz nominauit: ac etiā post decollati onē suā illud i ore habuit resonando ter ie sus/ iesus/ iesus. **C**um enī ad passionis sue locum venisset versus orientē manibz extē sis cū lachrymis orauit & gr̄as egit. **P**ost hoc valdedicens fratribz suis vtqz genu

in terram fixit: collū suū extendit. et sic ro/ me decollatus est. **E**t mox caput ei⁹ a cor/ poze saliens nomen iesu ter clara voce ito/ nuit. **E**rbicunqz caput eius exiliuit: mox fons erupit. **Q**uod et vsqz in hodiernum diem manifestū est. **S**ecunda est excellentia spiritalis il luminationis. **S**ingulari em̄ atqz excellenti quodā modo de diuis il luminar⁹ est qm̄. s. raptus est in tertiu celū & audiuit arcana verba q̄ non licz hominē loq. vt ip̄e dixit. **U**. **C**oz. xij. vbi sunt tria p̄n cipalia dubia declaranda. **P**rimū est dubium visionis. **S**c̄dm est dubiū expositionis. **T**ertiu est dubiū separationis. **P**rimū est dubiū visiois. **V**trum scz si illo rap̄u viderit diuinā essen tiā: **A**d q̄d respondendū est q̄ sic. **A**ug. em̄ determinat in lib. de videndo deū ad pau linā/ q̄ ipsa dei essentia a q̄busdam videri potuit in hac vita: sic a moyse et paulo qui raptus audiuit ineffabilia verba q̄ non li cet hoi loqui. **H**oc idem expresse dicit ip̄e Aug. xij. sup. **S**en. ad l̄am. et habet in glo sa. **C**oz. xij. **E**t hoc etiam sonant ip̄aver bā apli sicut dicit **T**ho. ij. q. clxxij. arti. ij. **D**icit em̄ aplus se audiuisse ineffabilia verba que non licet homini loq. **H**om̄i ac vident esse ea q̄ pertinet ad visionē beato rum q̄ excedit statum vie. **S**m̄ illud **E**stie. lxxij. **O**culus non vidit deus absqz te que preparasti diligentiū te. **I**ō conuentent̄r dī q̄ deum p̄ essentiam viderit. qz tñ illa vi sio solū fuit p̄ modū passionis cito trans untis: tō ex tali visione nō fuit paul⁹ bea⁹ tus simplr sed solū fm̄ quid. **E**t si ad quas qz fides non p̄t simul esse cū visione diuie essentie. vt **p**rx. **C**oz. xij. **S**ed paulus in illo statu habuit fidem. **I**n non vidit diuinā essentia. **D**icendū q̄ Paulus in rap̄u non fuit beatus habitualit̄ s̄ solū habuit actū beator. **U**n̄ dñs vt simul tūc in eo nō fu erit actus fidei. tñ in eo simul fuit habit⁹ fidei. **H**ec ex **T**homa vbi s̄. **S**c̄dm est dubiū expositis onis qualiter scz exponendū sit q̄ paul⁹ dī citur fuisse raptus vsqz ad tertiu celū. **R**e spondet **T**ho. vbi s̄. q̄ nomie reitij celi p̄

uno mō itelligi aliqd corporeū. 7 sic tertiu celū dī celū empyreūz qd dī tertiu respe/ qu celū aerei 7 celū sideret: vel poti⁹ celū sū/ deret 7 celū aquei siue crySTALLINI: 7 dī ra/ ptu vsq; ad tertiu celum: nō qz raptus sit ad videndū similitudinē alicuius rei corpee sed ppter hoc qz ille est locus ptemplatois beatorū. 3o cum dixit se raptū vsq; ad ter/ tium celum sūq; qz deus oñdit ei vitam in q̄ videndus est in eternū. Alio mō. per ter/ tium celum pōt itelligi aliq̄ visio suphu mana: q̄ pōt dici tertium celum triplici rō/ ne. Primo mō fm ordinem potentiarū cognoscitiuaz. p̄mū celum dicat visio cor/ poralis p̄ sensuz facta sic visa est man⁹ scri/ benti in pariete. Dan. v. Scdm aut celū sit visio imaginaria. puta quā vidit esaiās Esa. vi. Et iohannes n Apoc. Tertiu pō celum dicat intellectualis visio. vt Aug⁹. exponit. xij. sup Gen. ad lram. Secūdo mō pōt dici tertiu celū fm ordinē cognosci/ bilium. vt primū celum dicat cognitio cor/ porū: scdm cognitio spiritūū: tertiu cognitio ipius dei. Tertio mō pōt dici tertiu celum ptemplatio dei fm gradus cogniti/ onis q̄ deus videt. quoz primus p̄inet ad angelos infime hierarchie: scds ad archa/ los medie: tertius ad angelos supreme. vt glosa dicit. ij. Loz. xij. Et quia visio dei n̄ pōt esse sine dilectione. id non solū dixit se raptum ad tertium celū rōne cognitionis sed etiam in paradysum rōne dilectionis 7 delectationis concomitans. Hec Tho.

Tertiu est dubium separa tionis. Verum vix ania pauli in illo raptu fuerit a corpe separata: Rūdet Tho. vbi s. art. v. qz in illo raptu non fuit necessari um qz ania sit separata a corpe vt nō vni/ res ei vt forma: fuit tñ necessarium intel/ lectū eius abstrahi a phantasmatis 7 se/ sibilium pceptione. Est arguatur qm̄ dix it ipe paulus. ij. Loz. v. Quādiu sumus in corpore peregrinamur a dño. Per fidē enim ambulam⁹ non p̄ specie. Sz paulus in illo statu non pegrinabat a dño qz vide bat deum p̄ specie: q̄ non erat in corpe. Di/ cendū qz paulus in raptu illo pegrinabat a dño quātū ad statum qz ad huc erat in statu viatoris: non autē qz ad actum q̄ vide/ bat deum p̄ speciem. Hec Tho. Sicut tñ

dixit ipe paulus. ij. Loz. xij. Nesciebat ipe an fuerit raptus in corpe vel extra corpus. Qd vt dicit Tho. vbi s. ar. ij. oportet sic i/ telligere vt. s. apls sciverit qz fuerit raptus fm animā: 7 non fm corpus. Nesciebat qz ter ania se h̄er ad corpus. vtrum. s. fuerit separata a corpore: 7 sic sine corpe eleuata vel ipa in corpe exns talem habuerit visio/ nē. In illo aut raptu dī vidisse a deo cui gelium in illo triduo q̄ fuit q̄si excecatus hilyidens. Vñ p̄z q̄ excellenter fuit a deo illuminatus. Vñ Gal. j. dicebat. Notū vo bis factū frēs euangelū qd euangelizati est a me qz non est fm hominē: neq; em̄ ab homine acceptū illud: neq; didici: sed p̄ re/ uelationē iesu ch̄i 7c

Tertia est excellentia p̄ualis p̄ actionis. Fuit em̄ vix in omni p̄tate p̄fectissimus. qd vt euident⁹ con/ templari possum⁹ p̄sideranda est in con/ plex p̄fectio p̄uosa 7 excellentissima. Prima est p̄fectio malignitatis reiecta. Secda est p̄fectio bonitatis opatiua. Tertia est p̄fectio d̄aritar⁹ expellua.

Prima igit ē p̄fectio ma lignitatis repressiua. Perfectissime em̄ mū dū 7 ea q̄ in mundo sunt abnegauit ppter ch̄m q̄ p̄fecto mund⁹ alliciat ad maligni/ tatem: qm̄ sic dī. j. Jo. vi. Quid⁹ totus i/ maligno positus ē. Sunt autē tria in mun do q̄ maxie ad malū alliciunt. Diuitie: volu/ ptie 7 honores seu p̄minentie: q̄ oia p̄tē p̄temptit paulus ppter ch̄m ne eū ad ali qd p̄m̄ alliceret. Primo itaq; p̄tem/ ptit diuitiaz cupiditate p̄ voluncariā pau/ peritatem. Vñ dicebat Pbil. ij. Que mihi fuerunt lucra hec arbitrat⁹ sum ppter ch̄m stū detrimenta v̄ez 7 ex t̄mo oia detrimē tū esse ppter eminentēz sciam iesu ch̄i v̄i n̄si ppter quē omnia detrimentū feci 7 ar/ bitroz vt stercola vt ch̄m lucrifac̄i. Hec ibi. Secdo p̄temptit delictiaz volupate p̄ temperantie honestatē: quam excellen/ sime custodiuit tripl̄. Primo p̄ corp⁹ p̄ lis refectionis modicitate. Vñ. ij. Lo. xij. dic qz sepe fuit in fame: 7 sit in seumys m̄/ t̄is. Secdo p̄ carnalis macerationis auid/ steritatē. Vñ ibidem dicit: qz sepe fuit in/ bore 7 erumna: in vigilijs multis: in frigo/ re 7 nuditate Et. j. Loz. ix. dicit. Latho

corpus meū et inferui. redigo. **Ter-**
tio propter pignoralis incorruptionis puritatem. Fuit enim pigo sicut ipse innuit de pignibus loquens. **1. Cor. viij.** Volo oēs homines esse sic meipsum. In cuius signū quā decapitatus est lac cum sanguine de corpore eius effluxit. sic et de beata catarina legitur.

Quarto refugit bonorum ambitiositate per humilitatis profunditatem. Humilitate aut ostendit precipue triplex. **Primo** quantum ad sciam. **1. Cor. ij.** Non iudicavi me aliquid scire inter vos nisi iesum christum et hunc crucifixum. **Ego** in infirmitate et timore et tremore multo fui apud vos et sermo meus et predicatio mea non in persuasionibus humane sapie verbis. **Sed** in ostensione spiritus et veritatis. **Secundo** quā ad dignitate aplicam. **1. Cor. xv.** Ego sum minimus apostolorum quā non sum dignus vocari apud quos quā persecutus sum ecclesiam dei. **Uide** profunditatem humilitatis sue. cū enim sit principalis et excellentior inter apostolos et secundus post christum. legis euangelice lato: se minimum vocat apud apostolos: et nec dignum vocari apostolum.

Tercio quantum ad vitam quā humile habuit non se perfectum reputans: sed peccatorum maximū. **1. Tim. ij.** Christus iesus venit in hunc mundum peccatores saluos facere quos primus ego sum. **Hoc** quippe dicebat pro forte affectum et gustu suorum defectuum. Sicut ei patiens dolorem existimat se pro alijs pati: non quod per rationē videat dolorem suum esse grauiorem: sed quia intimius et forius dolorem suum sentit quā aliorum. Sic est in proposito. In hoc potes euidenter propendere humilitate beatissimi pauli quod ita per se suum ponderat cum enim non ex malicia sed ex ignorantia peccauerit. **Ipsē** enim dixit. **1. Tim. ij.** Discidias dei conseruatum quod ignorans feci in incredulitate mea.

Secunda est perfectio bonitatis operatiua. Fuit aut in eo triplex excellentia prout operatiua. **Prima** est excellentia affectuosissime premeditationis quā ostendit se habere cum dixit **Phil. ij.** Dea conuersatio in celis est. **Conuersatio** quippe nominatur tota hoīs vitam. **Uñ** nota quod aliq̄ dicitur esse in celo in triplici differentia. **Quidam** sunt in celo tū corde ut pigris et desili-

diōsi quod bona posita quod habent ope non impleti: quidam tū ore ut predicatores verborum: quidam tū ope exteriori ut hypocrite et vanigloriosi. **Sed** paulus his omnibus sicut in celo conuersabat. **Habuit** enim sancta desideria. **Phil. ij.** Cupio dissolui et esse cum christo. **Habuit** etiā sincerissima p̄ba. **1. Cor. ij.** Et sinceritate sicut ex deo coram deo in christo loquimur. **Habuit** etiam sollicita opera. **1. Thes. ij.** In labore et fatigatione nocte et die laborantes. **Secunda** est excellentia fructuose instructionis. **Plus** enim docuit et instruxit ecclesiam atque excellentius quā ceteri apostoli tam verbis predicationis quā scripturarum scriptis. **Ideo** per excellentiam vocatur apostolus predicator veritatis: doctor ecclesie: et post christum legis euangelice lato: **Nullus** est profecto cui tantū obligemur post christum pro doctrina legis euangelice sicut ipsi paulo. **Sane** non minus ei tenemur pro lege euangelica quā tenebant iudei moysi pro lege moisaica. **Hoc** itaque mediator veteris testamenti. **Sed** paulus post christum mediator noui quod multo precellentius est. **Uñ** et beatus Augustinus in libro de videndo deum dicit. **Hec** duos diuinam essentia vidisse videtur: **duos** principales diuine legis doctores qui ratione huius visionis efficacius inducere possent homines ad obseruantiam diuinorum mandatorum. **Apparet** itaque excellentia instructionis et predicationis beati pauli quia licet sit vltimus apostolorum in vocatione: primus tamen et precipuus est doctrina et predicatione. **Unde** ipse dixit. **1. Cor. inth. xv.** Abundantius omnibus laboraui. **Sed** dices forte. **Non** hoc debet ret dicere paulus quod in hoc videtur proferre verba iactantie. **Dicendum** quod homo potest dicere verba pertinentia ad laudem suam licite et virtuose triplici ratione.

Primo propter fame conseruationem. **Sic** fecit samuel. **1. Regum. xij.** **Conuersatus** sum coram vobis ab adolescentia mea usque ad hanc diem. **Loquimini** de me coram domino. **Si** bonū cuiusque tulerim aut asinū: si quicquid calumniar: si oppres: si aliquem: si de manu. **Uide** ibi. **Iulio** de sancto Victore. **Non** sufficit nobis sancta vita nisi assit bona fama. **Augusti.**

Sermo de scto

Conscia p te: fama ppter primū necessaria est. Scto ppter spei subleuatōez. sic se laudauit Ezechias Esa. xxxviii. Tertio ad dei glificationē z primi edificationem. sic paulus se laudauit de his q passus est. ij. Cor. xj. Sic etiā loquit cū dr. Abūdan/ri? oib; laborauit sic em loqitur ad dei gloria vt ex his glificet de? z sue doctrine maior adhibeat fides. Vere autē abūdanti? oib; laborauit: q; pl? oib; pagrauit z plures ad fidem quertit. s. innumerabile pplm gētū. Ro. xv. Ab hierlm vsq; ad illiricu p circuitū repleni euāgelii. Ch. v. Paulus tanq; penat? torū docedo puolauit orbe. Hec ille. Quis autē nocte ducebatur in somnē pdicatioe occupat? ex nimia sollicitudine quā gerebat ad saluē aiay. Unde legit Act. xx. q; cū a roade pfectur? esset i crastinū; ptraxit sermonē vsq; ad mediaz noctē. et tūc frāgens z gustās panē. i. modicū accipiēs: iterū allocut? ē circuitantes vsq; ad lucē diet. et sic iuit viā suā. Item vere abūdanti? oib; laborauit. Nō em legit d alijs q; manib; pprijs laborauerint sicut de Paulo legit. Quis ipse dr Act. xx. Ad ea q; mibi op? erāt z his q; mecum sunt mistrauerūt man? iste oia. Et. j. Cor. ij. Si nos vob; spūalia seminauim?: nō ma/gnū est si carnalia vestra metamus. si alijs ptrajs vte pncipes sūt: qre non pot? nos: sed nō vsi sum? hac potestate. sed oia sustinemus ne offendiculū demus euāgelio chii. Hec ille. Potest vtiq; pdicator verbi dei iuste z licite sup? suos z vite necessaria a ppo accipere: put ipse Paulus declarat. j. Cor. ix. Quis militat suis stipēdijs vtiq;: Quis plātat vineā z de fructu ei? nō edit: Quis pascit gregē z de lacte gregis nō māducat zc: Et ibidē. Nescitis qm q; in hcrario opant q; de sacrario sunt edūr: Qui altario deseruiūt/cū altario partici/pant. Ita z dñs ordinauit his q; euāgeliiū annūciant de euāgelio viuere. Ego at nullo hopyfus sū. hec ille. Noluit itaq; sup? accipere ab his q; euāgeliiū pdicabat maxime a corinthijs. sed maluit pprijs manib; opando lucrari panē suū: ne aliq; dicerent q; ppter lucz pdicaret: ne sic daref impedimentū vitati euāgelij. Itē vere abūdantius laborauit: quia mltro plures epistolas sepit q; ceteri oēs apli. Unde dicebat. ij.

Cor. xj. **I**stantia mea q̄tidiana sollicitudo oim ecclesiaz. **T**ertia est excellentia miraculose opationis. **F**uit autē miracula triplē. **P**rimo futura pdicēdo. sic patet Act. xij. qm mag? q; vocabat elimas: resistebat paulo z barnabe q̄res auertere p̄cōsulē sergiū a fide: tūc paulus repletus spūscō intuens in eū dr. **Q**uē plene oī volo z oī fallacia/fili diaboli/inimice oīs iusticiemō desinis subuerrere vias dñi rectas. **E**t nūc ecce man? dñi sup te et eris cecus nō vides solē vsq; ad rps. **E**t p̄stetm cecidit in eū caligo z tenebre: et circuitens q̄rebat q; ei manū daret. **I**tē Act. xxvij. de Paulo his q; cū eo erāt in nauī. **A**missio nulli? anie erit ex nob; p̄terq; nauis. **A**ntē tē em in hac nocte angelus dei di. **N**o meas paulē: cesari te oportz assistere: et ecce donauit tibi de? oēs q; nauigāt tecū zc: **V**idēz ibi quō ita euenit sicut p̄dixit. **S**ecōdo mortuos suscitādo. **I**n Act. xx. legit: q; cū paulus apō roade pdicaret z sermonē p̄traheret vsq; in mediā noctem vt sup posuim?. sedēs q̄dā adolēscēs **E**uāthie? noie sup fenestracū inuēgēret somno graui: cecidit de tertio cenaclo deorsum z sublat? ē mortuū. **A**d quē cū descendisset Paulus: incubuit sup eū z copley? vicit. **P**olite turbati: ania em ipsi? in ipō est. **T**ertio viuīs subueniēdo. **E**t h; mltro plūciter. **P**rimo a demone liberādo. sicut patet Act. xvj. quō liberauit puellā hūic spūm phytone. i. diuināre: dices spūi. p̄dixit tibi i noie iesu exire ab ea. **E**t exijt eadē hora. **S**ecōdo a diuersi piculo eripiendo. **S**icut Act. xxvij. suis orōnib; ipse z q; cū eo nauigabāt a piculo sūmersiōis liberati sunt. **I**tē Act. vl. **L**ū esset in mitilene iūta la viga manū ei? inuasit: sed nihil leste vidi de ibi. **E**t dr q; hoies de p̄genie illi? q; ibi de paulū recepit hospitio: a serpētib; z venenosis nullaten? ledunt. **T**ertio a diuersis morbis curādo. **I**n Act. cūy. legitur quō in listr; curauit quendā claudum ex vtero matris sue q; nunq; ambulauerat. hic cū audiret paulū loquentē: Paulus intus eum et videns quia fidem haberet et saluus fieret: dicit magna voce. **S**urgēla per pedes tuos rectus. et exiuit z ambulabat. **I**tē Act. vl. legit quō curauit parē publici febrib; z disinteria vepariū. quō sū

Paulo apostolo Fo. CLXXXI.

cto / omnes q̄ in insula illa habebat infirmitates accedebant z curabant. Itē Act. xij. legit q̄ virtutes nō q̄libet. i. nō medicos vel cōs. sed mltas excellētes faciebant dñs p̄ manū pauli. ita vt etiā sup lanquidos deferrent a corpe ei⁹ sudaria z semianctia: et recedebant ab eis languozes et spūs nequā egrediebant. qd̄ mai⁹ erat z mirabili⁹ q̄ si p̄ tactū Pauli vel ei⁹ orōnez facta fuissent talia. Si autē tantū valebāt vestes ille in hoc seculo: quantū nūc valēt eius orōnes in celo. Longum nimis esset frutes enarrare z miracula que fecit dñs p̄ beatissimū paulum.

Tertia est pfectio charitatis ep̄stolica. Erat pfecto Paulus vir ardentissime charitatis. **L**ib. vi. Et ferz̄ mīsum in ignem totū efficit ignis: sic Paul⁹ charitate succēsus totus efficit charitas. In eo autē apparuit charitatis excellentia p̄cipue ex tribus. **P**rimo ex ipsius charitatis cōmēdatōe. Sic dicit saluator. **M**at. xij. Et abundantia cordis os loquit. ideo Paulus in hoc q̄ tā excellenter cōmēdat charitatē exp̄sse fatz̄ ostēdit q̄ excellētē iustitiam erat charitate. Si vis autē videre elegantē cōmēdauerit paulus charitatē vide. **J**. **C**or. xij. p̄ totū caplum. **S**ecundo ex sui beniuoli affect⁹ exp̄ssione. **I**n Act. x. dicebat. Sp̄s sanctus per oēs ciuitates mibi prestat: dicens. **Q**m̄ vincula z tribulationes hierosolymis me manent: sed nihil horū vereor: nec facio aiā meā. i. vitam sententiā: p̄cōsiozē q̄ me. i. q̄ aiāz in relectiua q̄ est hō interior z eo modo loquēdi quo totū nominat a pre nobilitate. scilicet quif. dūmō p̄sumē cursū meū z misteriu⁹ verbi qd̄ accepti a dño iesu testificari euāgelii grē dei. **I**te ille. **E**t illis p̄bis euidenter apparuit exp̄ssio charitatis sue z ad deū z ad primū. Itē euidenter exp̄mit charitatē ad chm̄ cū dicit **Phil. j.** **D**ibi uere ch̄s est z moui lucz. z **Act. xij.** **E**go nō solū alligari: sed z mori parat⁹ sū. p̄ nōmine dñi iesu zc. **G**lide ibi. Itē charitatē ad primū exp̄mit. **J.** **C**or. xij. cū dicit. **Q**uis infirmat. (i. in fide z morib⁹) et ego nō istimor: dolens de malo ei⁹. q. d. null⁹. **Q**uis scādaliizat. (i. in malū exēplo alteri⁹) et ego nō yroz: p̄ cōpassionē. q. d. nullus.

Et ad Ro. ix. dixit. **T**ristitia est mibi magna z p̄tinu⁹ dolor cordi meo. **O**prabam em̄ ego ipse anathema esse a ch̄o. i. a ch̄o sto separi p̄ dilationē gl̄ie ad rēpus p̄ fratrib⁹ meis. i. conuertendis. **I**tem. **J.** **C**or. xv. dixit. **Q**uotidie morior. i. piculis mortis me expono p̄pter gl̄iam vestrā fratres. **I**tem exp̄mit affectū charitatis sue ex suo modo exhortādi rogando z obsecrando. **I**n Ro. xij. dixit. **O**bsecro vos p̄ misericordiam dei vt exhibeat⁹ corpa v̄ra hostias uiuentē zc. **E**t. **J.** **T**hes. iij. **R**ogam⁹ vos et obsecram⁹ in dño iesu vt quēadmodū accepist⁹ a nob quōd vos oporteat ambulare z placere deo: sic z ambulēt⁹ zc. **E**t. **J.** **C**or. v. **O**bsecramus p̄ ch̄o. i. loco ch̄o: sti/ recōciliāmi deo. **E**t. **J.** **C**or. xij. **E**muloz em̄ vos. i. feruētē diligo: dei emulacōe id est charitatiua dilectōe. **E**t q̄ plurima talia in ep̄stolis suis dixit in quib⁹ notanda sunt verba: z modus loquēdi ponderādus **E**t sic apte videbimus q̄nta accēdebatur affectiōe charitatis. **T**ertio patet p̄cellētia sue charitatis ex aduersitatū toleratiōe. **E**rat q̄ppe charitas ei⁹ ignitissima: ad eū vt nullis tribulationū aliq̄s ualuerit extēgē. **C**an. vi. **A**q̄ m̄ste nō potuerūt extinguerē charitatē. **C**irca h̄mōi autē tolerantiā aduersitatū tria sunt in paulo cōsiderāda q̄ p̄fectionē sue charitatis euidenter manifestant. **P**rimū est p̄secutionū z aduersitatum innuerabilis pluralitas: de q̄ tpe loquit. **J.** **C**or. xij. **I**n laborib⁹ plurimis: in carcerib⁹ abundant⁹: in plagis sup modū: in mortib⁹ frequē. i. piculis mortis. **A** iudeis q̄nquies q̄dragenas vna min⁹ accepti. **U**bi nota q̄ **Deut. xxv.** cōmittit iusticiabus q̄ p̄ minorib⁹ culpis p̄ q̄b⁹ mors non est iherēda imp̄nerēt plagas z p̄bera: ita tū q̄ q̄dragenariū nūz ictū non excederent. **S**apientes p̄o iudeoz ad p̄hendēdū pietatē ordinauerūt q̄ de illo nūero aliq̄ dimitteret plus vel min⁹ fm̄ exigentiam delicti et conditionis verberandi. **E**t q̄ Paulus erat eis odiosus: idō sutrahēbāt de illo numero minus qd̄ poterant. i. vni cum ictum. **S**equit. **T**er virgis celsus sū: semel lapidatus sum: ter naufragus feci: nocte z die in pfundo maris fui. **H** per magnum temp⁹ ad diuersas partes nauigādo p̄ predicationē euāgelij. **A**lij exponunt q̄

maufragius passus sub aqua stetit p diem
 z noctem diuina virtute cum ptegete. se/
 quif. In itinerib; sepe. s. p. p. dicatione euā/
 gelij piculis fluminū inundatiuz i hyeme:
 piculis lacronū zc. Et tandē rome decol/
 lat⁹ est. Bñ ġ dixerat dñs de ipso ananie
 Act. ix. Ego ostendā illi qnta oporteat eū
 pro nomine meo pati. **S**ecundū est inter
 hmoi aduersitates imprurbabilis iocun/
 ditas. Un. ij. Cor. xij. di. Libeter glia/
 hoz in infirmitatib; meis zc. et sequitur.
 Placeo mihi in infirmitatib; meis: in cō/
 tumelijs: in necessitatib; in psecutiōib; z
 angustijs p chzo. Hec ille. Dia pfecto li/
 beter p chzo aduersa tolerabat. Ch. v. so st.
 Seculi tyrānos ac populos spirātes ġro
 re velut qidā eē culices existimabat. mo/
 tē ġo atq; cruciat⁹ z n. ille supplicia qū lu/
 dū putabat esse pueroꝝ. Hec amplexaba/
 tur libeter: z mag⁹ decorabat⁹ catena yin/
 ctus q̄ diademate coronat⁹: ac libet⁹ re/
 cipiebat vulnera ġ alij miera. hec Ch. v.
Tertū est hmoi iocūde constātie inui/
 olabilis firmitas. Und dicebat Ro. vij.
 Quis nos sepabit a charitate chz: Tribu/
 latio: an angustia: an fames: an nudi/
 tas: an piculus: an psecutio: an gladi⁹.
 Septimū est qm ppter te mortificamur tota
 die: est mati sumus sicut oues occisionis.
 s; in his oib; supam⁹ ppter eū q̄ dilexit nos
 Tert⁹ sum em q; neq; mors neq; vita ne/
 q; angeli (supple essi velle) neq; pncipat⁹
 neq; putes neq; instātia neq; futura ne/
 q; fortitudo neq; altitudo neq; pfundum
 neq; creatura alia possit nos sepere a cha/
 ritate dei q̄ est in chzo iesu dño nro. Ch. v.
 so st. Paulus fuit saxo durior: ferro firmi/
 or: adamāte fortior: auro icorruptibilior.
 Hec ille. Ex diet; itaq; patz excellētia vir/
 tuose pfectionis in brō Paulo ppter quā
 rectos dño dicit⁹ est vas electōis. De q̄ p/
 fectione loquit Ch. v. li. de laudib; Pau/
 li: di. Nihil p̄sus errauit q̄ prātū inigne
 p̄rutū ac paradisiꝝ spūalē pauli aiām nū/
 cupauit. Que autē lingua laudib; ei⁹ inue/
 niat eq̄lis: cū oia q̄ sunt in oib; bona: ania
 sua vna possideat: ea cūtra plene accumu/
 lante: nec solū hoīm: sed etiā qd̄ est ampli/
 us angeloz. Hec ille. Vere igit vas ele/
 ctionis est iste qd̄ specialē grāz plenitudi/
 nē impletū ē a dño. Hūc igit veneratione

quia dignus est. Ad hunc deuote recurra/
 mus qz potens est ap̄ deū interuenire p
 nobis: vt ei⁹ meritis z p̄tib; a vicijis nostris
 puertamur z mente in celestia rapiamur:
 tandēq; cum penni deitatis p̄platioē p/
 frui mereamur Amen.

De sancto Blasio martyre
 Sermo

Quis mihi

ministrat: me sequitur. Joā. xij.
 Fruct⁹ diuine ministratiois seu ut
 utni seruitij est aie scificatio. Ro. vj. Sic
 exhibuist; mēbra v̄a seruire imunditae z
 iniquitati ad iniquitā: ita nunc exhibete mē/
 bra v̄a seruire iusticie i scificatioē. Quē
 em fructū habuistis tunc in illis in q̄bus
 nunc erubescit⁹: nam finis illoꝝ mors est.
 Nūc autē liberati a pctō. seruitur facti deo
 habetis fructū vestz in scificatioem: sine
 q̄o vitā eternā. Hec ibi. Sanctificatioē
 autē z gratissimā ministratioē q̄ deo mi/
 nistrat brūs Blasius tria potissime dei
 clarant.
Primū est imitāda deu/
 tionis eminētia. Hec ostēdit pfectissimā
 ministratiois cōditionē.
Secundū est admirāda creaturaz obe/
 dientia. Hec ostēdit gratissimā ministratiois
 acceptationē: quō vicz accept⁹ deo fuerit.
Tertū est comēdāda tormētoꝝ patiē/
 tia. Hec ostēdit verissimā horratiois ere/
 ctionē quō vicz vere impleuerit qd̄ hor/
 rat dñs in plibat; verbis dicit. Si q̄s mi/
 hi ministrat me sequat.

Primū igit est imitāda deuotiois
 eminētia q̄ ostēdit pfectissimā mi/
 nistratiois sue p̄ditionē. Nemo cū
 pfecte deo ministrat nisi ex anī deuotione h
 faciat. Ideo dicit Josue. xxiij. Timete deū
 z seruite illi corde pfecto atq; p̄ssimo. Ex
 j. Re. xij. dixit Samuel ad p̄p̄m. Nolite
 recedere a ter go dñi: sed seruite dño in oī
 corde v̄o et nolite declinare post vana q̄
 nō pderūt vob. Hec ibi. In hoc q̄ dicit: ser/
 uite dño corde pfecto z in oī corde datur
 intelligi deuotio ad hoc necessaria. Sicut
 em dicit ho. ij. q. l. xxxj. Deuotio dicitur
 nouēdo. Un deuoti dicunt q̄ seipos qd̄at
 modo deuouent deo vt ei se totali subdij

Unde deuotio nihil aliud esse videtur quam voluntas prompte tradendi se ad ea que pertinent ad dei famulatum. Hec ideo. De excellentia autem deuotionis beati Blasii habemus triplex speciale testimonium.

Primum est testimonium gratiose electiois.

Secundum est testimonium fructuose gubernationis.

Tertium est testimonium virtuoselationis. **Primum** est testimonium gratiose electiois. Populus enim capadocie maioris armenie videns excellentem deuotionem eius et vite sanctitatem. elegit eum in episcopum basilice ciuitatis. Prouerb. xxviii. In exaltatione iustorum multa gloria est. regnantibus in pectus ruine hominum.

Secundum est testimonium fructuose gubernationis. Laudabiliter enim atque fructuose commissum sibi populum gubernauit. Erat enim de numero pastorum illorum de quibus dicit dominus Hierem. iij. Dabo vobis pastores iuxta cor meum et pascunt vos scientia et doctrina.

Tertium est testimonium virtuoselationis. Nam ob diocletiani persecutionem fugiens in speluncam ibi eremiticam vitam duxit: preceplationi diuinorum et orationi iugiter vacans. Tunc enim non poterat subditorum salutem per suam presentiam personalem intercedere. Unde Augustinus dicit in epistola ad Honoratum. Fugiant de ciuitate in ciuitate seruati. Fugiant qui eorum specialiter a persecutoribus queruntur sic ut ab alijs que non ita queruntur non deserat ecclesia. Tu autem dominus est cor piculum: ubi quod alijs indiget non deserant ab his que in dilectate nauim deserere: quanto magis in fluctibus: ut dicit Nicolaus papa. et habet. vij. q. ij. Fugit itaque beatus Blasius si timore mortis: sed iuxta domini doctrinam faciendo: quod dicit Dominus. Cum persequerentur vos in ciuitate ista fugite in altam. Ubi sciendum est. Ubi de sancto in ser. de beato Siluestro. ar. ij. sede gratie. Beatus igitur Blasius solitariam agens vitam semper in dies in deuotionis feruore credebatur et magis ac magis seipsum in celestia et diuina exercebat. Thren. iij. Sedebit solitarius et tacebit quia leuabit se super se. **Exemplo** itaque beati Blasii spiritum deuotionis

debemus querere et a domino postulare. quia sicut dicit Lucas. xij. Dabit spiritum bonum petentibus se. Sicut enim dicit Thome. ij. q. lxxxj. Causa deuotionis extrinseca et principalis deus est. de quo Ambrosius super Lucas. Deus que dignatur vocari: que vult religiosum faciat. et si voluisset samaritanos exinde uos fecisset deuotos. Ideo petenda est deuotio a deo. Causa autem deuotionis intrinseca et dispositiua ex parte nostra oportet que sit meditatio. Deuotio enim est actus quidam voluntatis ad deum que homo prompte se habeat ad diuinum obsequium. Vis autem actus voluntatis ex aliqua consideratione procedit. Unde dicit Augustinus. li. de trinitate. que voluntas dicitur ex intellectu. Hec Thome. Est autem triplex principalis consideratio deuotionis inductiua.

Prima est consideratio humane fragilitatis. Hec consideratio ostendit necessitatem recurrendi ad deum ut ab eo adiuuetur. Ps. Leuaui oculos meos in montem. unde ysaie. auxilium mihi. Auxilium meum a domino est. Unde dicit Hugo li. de virtute orandi. In consideratione nostre miserie discamus quantum necessitate habemus a deo auxilium petere. Consideremus igitur que sit breuis vita nostra: que sit via lubrica: que sit mors incerta. Hec ille. Hec itaque consideratio excludit presumptionem per quam impedit aliquis ne deo se subiiciat dum sue virtuti innititur: ut dicit Thomas ubi supra.

Secunda est consideratio diuine bonitatis. Hec consideratio excitat deuotionem et prebet confidentiam. ideo est propria deuotionis causa. Ps. Tibi adherere deo bonum est et ponere in domino deo spem meam. Hugo in libro de virtute orandi. In consideratione diuine misericordie discamus quantum fiducialiter possumus postulare.

Tertia est consideratio sancte exemplaritatis. sanctorum videlicet qui deuotioni tractant: tamen assidue vacabant. Hec consideratio trahit in deum hominis affectioes. Unde Bernardus. ser. de omnibus sanctis. Singulorum quippe sanctorum recordationes quasi scintille singule imo quasi ardentissime facies deuotos accendunt animos. Hec ille. Sic itaque patet meditationem siue considerationem esse causam deuotionis inductiuam. Unde Ps. In meditatione mea exardescet ignis.

Her. De sctō Blasio

Secundū pncipale qđ oñdit Blasij
scititātē ē admirāda creaturay obe
diētā. Sic patet ex pmo Hen. Si
fuisset hō innocentiā obedissent ei oēs alie
creaturay qm de. Hicuit hōiem dñm crea
turay ceteray. Qđ creature brō Blasio
obediēbant: hoc erat testimoniū sue inno
centie z scititatis z misstrationis sue dō gra
tissime. Qm em gratissimū sp creatori ser
uitiū exhibebat: id ē creature ex ipa crea
toris ordinatione sibi fuitēbant atqz obe
diebant. Obediēbant itaqz ei tria genera
creaturay.

Primū ē creaturay insensibiliū.
Secūm est creaturay sensibiliū.
Tertiū est creaturay rōnaliū.

Primo creature insensi
biles. vt patuit cum p man⁹ sue impositio
nē sanauit puez habere i gutture os pisces
transuersum. cū em blas⁹ oraret statim os
illud a gutture pueri exiuit. Item cū iussu
psidis missus eēt in stagnū ipse aquā signa
uit z mox sic arida fixa p māsit. In qua tñ
lxx. pagani sumersi sunt ipō ibidem stante
Vide legendā.

Secdo creature sensibiles
irrationales. Ipsi em in spelunca degenti
aues pabulū afferebāt. sic helie coru⁹. ij.
Reg. xvij. Fere etiā ad eū vnanimis con
fluebant: nec ab eo recedebant vsqz dū im
poneret eis man⁹ bñdicens ipis: deniqz si
q̄ infirmabant ad eū p̄tinuo veniebant et
sanitatē reportabant. Itē ad iussū ipi⁹ lu
pus q̄ porcū rapuerat restituit ipm mulie
ri paupcule z vidue.

Tertio creature intellectu
ales vt angeli. Cū em iussu psidis missus
fuyset in stagnū descendit ad eū angel⁹ di
ces ei. Egredere blasiz coronā tibi patam
suscipe. Sic autē creature dei obsequiū p̄
bet ver⁹ dei misstr⁹: ita tādē armabunt ad
puniēdū ingrōs: z dī inimicos. Sap. v. Ar
mabit creaturā ad vltiōez iūmicos. Et ibi
dē. Pugnabit p̄ eo orbis terray p̄ infelatos

Tertiū ē cōmēdāda tormento z pa
tientiā. i q̄ euidēt appuit qđ dñm te
sum scitit⁹ ē: z i pleuit hortationē ei⁹ i q̄ dī
Sicqz mihi misstrat me seq̄. Un. j. Pe. ij.
Abis passus ē p nob vob relin. exēplū vt

seq̄. vesti. ei⁹. Habuit autē paciētia bñ blas
ij triplicē conditionē laudabile
Primo fuit paciētia copiosa.
Secdo fuit paciētia affectuosa.
Tertio fuit paciētia victoriosa.

Primo fuit paciētia copio
sa. p̄ tormento z pluralitatē z acerbitatē.
Cum ei milites agricolat p̄sidis regis il
lius venātes: ad antrū scti blasij venissent
a casuz vidissent multitudinē bestiaz quas
nullaten⁹ cape poterant: adduxerūt eū ad
psidē. P̄tio q̄ ex imperio psidis carceri mā
cipat: altera die cū noller psidi obedire fu
stib⁹ cedi iubet z i carcerē retrudi. P̄stia
fuit in ligno suspēsus z ferreis pectinib⁹ la
niat⁹: z itez in carcerē retrusus. Sepe dī
mulieres seq̄ntes guttas sanguis ei⁹ colla
gebant: q̄ mox tenent z ad deop sacrificiū
compellunt q̄ ferreis pectinib⁹ lanitate las
p sanguie dederūt z ab angelo p̄fortatē
Dehinc caminū ignis mittunt a q̄ exierūt
illese z tādē p decollationē ad celos migra
uerūt. Dehinc iussit pses bñm blasij i tra
gnū mitti vt s̄ dixeram⁹. Et tandē iussit
eū decollari. Ipse autē orauit vt q̄cuqz pas
trocinia ei⁹ postularēt: misericordit exaudi
ret. Et ecce vox de celis ad eū dicens q̄ sic
fieret vt orauit. Sicqz brūs blas⁹ cū dūo
bus puez vni⁹ supradictay sepe feminarū
decollat⁹ est circa annū dñi. cclxxij. P̄tis
igif sua paciētia copiosa in q̄ sciet⁹ ē dñm.
Lu. ix. Sicqz vult post me venire abneget
semet. z tol. crucē suā z sequat me.

Secdo fuit paciētia affe
ctuosa. Nā cū brō blasio pses diceret. Quid
nūc adoras deos an nō. Rōdit blas⁹. Im
ple: age vt vis. corp⁹ meū tibi penit⁹ tradā
Cōsiderabat vtqz illō qđ dñs dixit. Lu.
xij. Ne terreami ab his q̄ oc. cor. et p̄ hoc
nō hñt amplius qđ faciant. Sūt autē tres
cause p̄cipue p̄t quas beatus blasius cop
corpa occidebat: q̄nport⁹ mortē ipay alia
crit suscipiebāt. **P**ria ē p̄t aie z corp⁹
p̄ditionē. aie vic⁹ dignitate: z corp⁹ vilitate.
Quid em mirū si p aie salute q̄ ē ad dñm
imaginē: acp tali z tato dño q̄tis ē dñs
sus: corp⁹ qđ sacc⁹ ē stercoz z cib⁹ s̄mūm
ponebat. iob. v. Nō putre. z fil⁹ bo. p̄mū

De sc̄a Agatha Fo. CLXXXIII

Sc̄da est p̄f̄ mortis ch̄i r̄cōp̄latōez
Si em̄ ch̄i mortu⁹ ē p̄ nob; nō ē magnū
si moriamur p̄ eo. P̄s. Quid retribuā do.
p̄ oib; q̄ retr. m̄sibi. Calicē salutarē acci. z c̄

Tertia est p̄f̄ susceptē mortis retribu-
tionē. Bar. v. B̄n̄ est, cū maledixerit yo/
his boies z p̄secuti vos fuerint z dixerint
oc̄ malū aduersum vos mentiētes p̄f̄ me.
Gaudeat̄ illa die z exultate qm̄ merces ye-
stra copiosa ē in celo. Nec tibi. Verces in/
quā magna et copiosa est: nō solū q̄ ad glo-
riā ante: s̄z magnū erit q̄ ad gl̄iam corp̄is.
Corp⁹ em̄ qd̄ nūc mortale z passibile: res-
surgat̄ ipassibile z imortale. tātoq; gl̄ios⁹
q̄to pla p̄ d̄no tormēta sustinuit. Quis si
daret libet̄ vestē de vilī p̄ano vt accip̄t
de p̄coso. P̄s. Cōcidisti saccū meū z circū
dedisti me leticia. Et. j. Cor. xv. Semiat
corp⁹ aialesurgat̄ sp̄uale. Seminat̄ i igno-
bitate: surgat̄ in gl̄ia.

Tertio fuit patiētia vi-
toriosa. Vicit em̄ tyrannū firm⁹ sp̄ in fu-
de et amore dei p̄stites i tormētis. Heb. xj.
Sci p̄ fidē vicerūt regē. Sic q̄ p̄z q̄ br̄is
Blas̄i fuit sp̄ ver⁹ dei miser: et eū secur⁹
est in tormētōz patia: Jō nūc in cel̄ euz eo
regnat̄ i gl̄ia. Rho. viij. Coheredes ch̄i: si
tū cōpamur vt sil̄ z gl̄ificemur. et Jō. xij.
Ibi sū ego illic z miser me⁹ erit. Exem-
plo itaq; b̄i blas̄i studeam⁹ ch̄is deuote
militare vt tandē in celis cū eo possim⁹ cū
obio d̄no cōregnare in p̄petuū Amē.

De beata Agatha Sermo

Profert de
thesauro suo noua. Bar. xij
Thesaur⁹? b. agathe erat amor
dei. Amor em̄ dei facit aiaz diuitē. Aug.
Sup̄ habēs i arca diues est. deū habēs in
pleia diues ē. Hec ille. Per charitatē aūr z
amorē dei habet de⁹ i cōscia. j. Jō. iij. Qui
manet i charitate i deo manet z deus i eo
Amor q̄ppe dei ē aurū illd̄ p̄cosissimū de-
q̄ d̄ Apoc. iij. Sua deo tibi emere aurum
ignitū vt locuples fias. Nobilissim⁹ itaq;
thesaur⁹ ē amor dei. Ex hoc autē thesauro
p̄fert b̄a Agatha noua triplicia.
P̄mo noua virginal puritatis. qz p̄f̄ amo-
rem ch̄i virginitatem seruauit.

Sc̄do noua sp̄ualis paup̄tatis. qz p̄f̄
amorē ch̄i oia terrena abdicauit.

Tertio noua virtualis firmitatis. quia
p̄pter amorē ch̄i multa tormenta cōstans
tillume portauit.

Primo b̄a Agatha p̄fert de the-
sauro suo noua virginalis purita-
tis. Virginalis q̄ppe puritas ch̄i
sto consecrata/nouitas recte d̄z. qz concupi-
scētā carnis prozsus rep̄mit q̄ ex vetustate
te pcti. p̄cessit. Eph. iij. Renouam̄ in sp̄i-
ritu mentis v̄ie. Laudabilis autē multū est
virginitas beate Agathe p̄cipue p̄f̄ tria
P̄mo p̄pter p̄sonalem cōditionē
S̄c̄do p̄pter t̄palem p̄missionem.
T̄rtio p̄pter penalem cōminationem.

Primo propter p̄sonales
conditionē. qz iuuenis erat et pulcra: et cū
pulcritudine z iuētute virginitatē seruauit.
Cum tū hec plerisq; sint occasio formi-
candi z amittēdi virginitatē. Prouer. vi.
Vana pulcritudo.

Sc̄cūdo propter t̄poralē
p̄missionē. Multa em̄ sibi p̄mittebatur si
vell̄t Quiriano cōsulari consentire. sed
p̄pter ch̄im cōtemp̄sit. q. d. cum Pau-
l̄. iij. Dia arbitroz vt stercoza vt ch̄i
stum lucrifaciam.

Tertio propter penalē cō-
minationē quā nullaten⁹ formidauit: z sp̄
in sacro virginitatē p̄posito fixa stetit. Bar.
x. Nolite timere eos q̄ occidūt corp⁹: ani-
mā autē non possunt occidere.

Sc̄cūdo b̄a Agatha p̄fert de the-
sauro suo noua spiritualis paup̄ra-
tis. Dicit autē h̄ paup̄tas sp̄ualis
nō p̄ carētia sp̄ualium diuitiarū: sed p̄ con-
temp̄tu sp̄uali t̄p̄alium. Imōi autē paup̄-
tas spiritus r̄: cre nouitas quedā dicitur.
quia tollit auaricie vetustatē. Greg. in ho-
melia qdā. Quia d̄s ac redēptoz n̄ nō h̄-
uus hō venit in mundū: noua p̄cepta de-
dit mūdo. vite et̄em̄ nostre veteri i vicis
enueritē/contrarietatē opposuit nouitatis
sue. Quid em̄ ver⁹: qd̄ carnalis hō noue-
rat nisi sua retinere: aliena rapē si possit: cō-
cupiscere si nō possit. Sed celestis medi-
cus singulis q̄busq; vicis obutantiā adhibet
medicamēta. Naz sicut arte medicīne

Ger. de seta Agatha.

calida siigidis: frigida calidis curantur:
Ira dñs noſter p̄na oppoſuit medicamē/
p̄a p̄ctis: vt lubricis continentia: tenacib; lar/
gitarē: iracūdis maſuetudinē: elar; p̄cipet
humilitatē. hec ille. Ex q̄b; apparet q̄ mū/
danoy p̄cept̄ ad vite ſpūalis nouitatē p/
tinet. Hāc itaq; nouitatē p̄fert brā Agā/
tha ex theſauro ſuo. qz p̄pter amozēz ch̄i
oia que ſunt in mūdo p̄cepit. vtz ſpales
diuitias: corpales delicias: ſpirituales ſu/
pbias: q̄q; copioſas tēnoz. poſſeſſiones
obtineret. j. Joā. ij. Nolite diligere mūdū
neq; ea q̄ in mūdo ſunt. qm̄ ſiquis diligit
mūdū nō eſt charitas patris in eo. Qm̄
aut oia ſpalia p̄pter deū p̄cepit: ideo dñs
eā multipl̄r honozauit. Ps. Numis hono/
rati ſunt amici tui deus.

Primo in aduerſarioꝝ oppoſitione.
Secundo in meritoꝝ cōmendatione.
Tertio in miraculoꝝ opatione.

Primo honorificauit eā
in aduerſarioꝝ ſuoꝝ punitioe. Cū em̄ tor/
q̄ref brā Agatha: et inter ceſtas z carbo/
nes eſſet inuoluta: fact̄ ē magn̄ terremoto/
tus q̄ torā ciuitatē p̄cuſſit z duos cōſilia/
rios quintiano oppoſit. J̄re poſt ei; m̄p̄te/
dū quintiano ad ei; inueſtigādas diuitias
p̄geret: duob; eq̄s inter ſe fremitū danti/
bus calcesq; iactātib; vnus eū moſu im/
petij: alter calce p̄cuſſum in flumē picit.
ita q̄ corpus eius nuſq; potuit inueniri.
Sap. xvj. Vindex eſt orbis terraz contra
inſenſatos.

Secundo in meritoꝝ ſuoꝝ
cōmendatione. Nā cum fideles corpus
ei; cōdirēt: apparuit iuuenis pulcherrimis
qui tabulā marmozēā collocauit ad caput
ei; in q̄ ſcriptū erat. D̄p̄tē ſetām ſpōta/
neā honozē deo z p̄rie liberationem.

Tertio in miraculoꝝ ope
ratione. Miraculoſe em̄ reſtituta fuit ſibi
māilla in carcere p̄ brīm petz ſibi appa/
rentē. J̄re reuoluto anno: circa diē natalis
ei; mons qdā maxim̄ circa ciuitatē rupt̄
eructauit icēdū qd̄ q̄i torēs d̄ mōre de/
ſcendens z ſaxa terrāq; liq̄faciēs: ad urbē
cū maḡ impetu veniebat. Tūc paganozū
m̄ltitudo deſcēdit de mōte: z ad ſepulch̄
ei; fugiens: velum q̄ coop̄tū erat ſepulch̄

arripuit: et illud ſtatuit cōtra ignē. ſtatq;
in diē natalis ipſi; vir gūnis ignis ſicut ei
nullaten; vltra p̄ceſſit.

Tertio p̄fert brā Agatha de the
ſauro ſuo noua ſpūalis firmitas.
Firmitas vtz ſpūalis q̄ fortitē
laterat ſuſtinent̄ tormentā vtz ad mortē
recte nouitas dici pōt. qz veritatē aufer
timozis hūani z amozis iordinati; ſuſcipit
Eph. iij. Deponite vos ſm̄ p̄ſtina cōuer/
ſationē veterē hoiem q̄ corūp̄t ſm̄ deſi/
deria erroris. Hec ibi. Hāc igit nouitatē
p̄fert Agatha ſego ſcriſſima de theſauro
ſuo: vtz de amore dei. Nā ſic d̄: Lan. v.
Fortis eſt vt mors dilectio. Apparuit aut
fortitudo ei; z firmitas virtuoſa: q̄ null
latus vinci potuit.

Primo nec p̄miſſioib; z blādicis
Secdo nec cōminationib; z cōiucis.
Tertio nec verberib; z ſupplicis

Primo nec p̄miſſioib;
et blādicis. Cū cum p̄ies eā tradidit
affrodiſſe meretrici z nouē ſilab; ei; cuius
dē turpidinis: vt p̄ trigita dies ſua dēret
ei zc. Brā agatha dixit eis. Mens mea
ſup petā ſolidata ē z in ch̄io fundata. ver/
ba v̄a venti ſunt: p̄miſſiones v̄e pluuie.
Cū ipſa afrodiſſa dixit quintiano. Fac
lius poſſent ſaxa moliri et ferrū in plum/
bū cōverti: q̄ mens hui; puelle ab inueni/
tione ch̄itana reuocari. Dat. vij. Deſcen/
dit pluuia z venerūt flumia z flauerūt v̄e/
ti z irruerūt in domū illā z nō cecidit. ſun/
data em̄ erat ſupra firmā petā.

Secundo nec cōminatōib;
et cōiucis. Nullaten; em̄ deterreri potuit.
j. Joā. ij. Timor nō eſt in charitate; p̄fecta
charitas foras mittit timorē.

Tertio nec verberibus et
ſupplicis. Ezech. ij. Et adamācē z ſilicē
dedi faciē tuā. Suſtinuit aut tormentā mul/
ta cū triplici affectioe ſpūoſa. P̄tio pa/
tiētē. Cū dicebat. Nō pōt aia mea in pa/
radifum introire niſi diligētē corp; meū
fecer; a carnificib; attriectari. Jac. i. Pa/
tientiā op; p̄fectū habet. Secdo libētē.
Cū dicebat. Ego ſic in penis delector: ſic
q̄ bonū nunciū audit: etiā q̄ m̄ltos theſau/
ros inuenit. vñ q̄i ad epulas iuitata agn

De cathedra pe. Fo. CLXXXIII

ne sui dno comedabat. Un̄ f̄ebat h̄idie
et orabat sitiens ad martyriū gl̄iaz pueni-
re. Tercio gloriāter Un̄ gloriāter ibat
ad carcerē. vñ dicit. Sic delecto: in penit
sicut q̄ videt quez diu desiderauit. Ro. v.
Gl̄iamur in tribulatiōibz. Passa est mlt̄a
et grauiā tormēta. Primo em̄ fuit alapis
cēsa. Secdo in eculeo extensa. Tertio eius
māmilla auulsa. Quarto inter carbones z
testas inuoluta. Et tūc vt dictum est fa-
ct̄ ē terremot̄. In his aut̄ oibz tormēt̄z
sp̄ agatha gl̄iabat / firma p̄sus z imobil̄
p̄sistēs in fide z amore d̄i. Ro. viij. Quis
nos sepabit a charitate deit̄ tribulatio zc.
In h̄mōi aut̄ p̄siderare debem̄ cōsiliōez
n̄ram. qz sicut d̄t Greg. Quid nos barba-
ti z debiles i iudicio dicem̄ q̄ puellas ire
ad regna celestia p̄ ferrū videm̄. q̄s ira su-
perat: supbia iustat: ambitio prurbar: luxu-
ria inq̄nat: Hec ille. Tādē aut̄ Quintia-
nus timēs terremotū z p̄ll̄ seditionē gla-
mant̄ / q̄ p̄pter iniustū agathe incēdū ta-
lia patrent: iussit eā itēz in carcerē recipi
vbi orans sp̄m d̄no tradidit circā annuz
d̄ni. cclij. sub Decio impatore. Sic itaqz
pro ch̄io p̄sila / ad ch̄m transiit / cū eo p̄-
cmiter regnatura. Hos igit̄ exēplo ei p̄-
uocari studeam̄ sp̄ in dies in amore ch̄i
p̄ficere: carnis puritatē amare: terrena cō-
temneret: aduersa libēt̄er tolerare. q̄tin̄
cū ea tandem possum̄ ad eternitatis glo-
riam puenire Amen.

In Cathedra sc̄i Petri d̄s
Sermo.

Exaltent eū in

ecclia plebis: z in cathedra se-
niorū laudēt eū. ps. cvj. Notan-
dū q̄ triplex est ecclia in q̄ b̄t̄s Petr̄ fuit
it̄ exaltat̄. fm̄ quā triplicē exaltationem
celebrat̄ triplex festiuitas de b̄to Petro.

Prima est ecclia malignantium: in q̄
exaltat̄ est petr̄ / eam dissipādo: eāqz ad
fidē p̄uertēdo. In cathedra aut̄ hui⁹ ecclie
non sedit Petrus. Ps̄. In cathedra pesti-
lentie nō sedit. Nam et si peccauit: in pec-
cato t̄i nō diu stetit: nec alios peccare do-
cuit. Ad hanc exaltationē pertinet festiui-
tas illa que dicit̄: beati Petri ad vincula.

quia ipse vincula peccatorū dissoluit.

Secunda est ecclia militantiū: in qua
exaltatus est / in ea p̄sidoendo et eam in fi-
de et moribus instruendo. In cathedra
huius ecclie sedit cum plenitudine au-
toritatis et potestatis. quia fuit p̄ncip̄s
omniū sacerdotum z toti⁹ ecclie. Ideo
de eo dicit̄ Psalmista. In cathedra senio-
rum laudent eum. Ad hanc exaltationē
spectat presens hodierna solennitas que
dicitur Cathedra. quia tunc super Anti-
ochenam eccliam pontificatum accepit.
Et in medio ecclie super cathedram ex-
cellam positus est z exaltatus: vt sic ab o-
mnibz videri et audiri posset. In qua se-
prem annis sedit. Sed postmodū veniēs
Roma: in Romana cathedra sedit annis
quindēcim. Et in reuerentiam vtriusqz
huius incathedrationis instituta est hu-
iuscemodi solennitas.

Tertia est ecclia triumphantium. In
qua exaltatus est Petrus: in ea perenni-
ter regnando. In cathedra igitur huius
ecclie in perpetuū sedet. Apoca. iij. Qui
vicerit dabo ei sedere mecum in throno
meo. Ad hanc exaltationem spectat alia
solennitas que est passionis eius p̄ quam
in eccliam triumphantē intrōiuit. Ho-
die igitur celebramus festiuitatem illam
que in reuerentiam incathedrationis bea-
ti Petri fuit instituta. De qua sic loquit̄
Augustin⁹ in sermo. Institutio solēnita-
tis hodiernē a senioribus nostris cathed-
re nomen accepit: ideo q̄ primus aposto-
lorū Petrus hodie apostolatus cathedrā
suscepisse referat̄. Recte ergo ecclie nati-
talem sedis illius colunt quam aposto-
pro eccliarū salute suscepit: dicente d̄no.
Tu es petrus / et sup̄ hanc petram edificā-
bo eccliam meā. Petrus itaqz fundamen-
tū ecclie nominauit. Et ideo digne hoc
fundamentum ecclia colit supra quod ec-
clesiastici edificij altitudo cōsurgit. Un̄
conuenienter ps̄. dicit̄. Exaltent eū in ec-
clesia ple. zc. Bene cum dominus in ec-
clesia exaltari precepit: quia dignus est vt
fundamentum hoc in ecclia honoretur
per quod ad celum ascenditur. Ergo
natalis cathedre hodie colitur: sacerdotas
le officium honoratur. Hec ille. Quoniam

Ber. De Cathedra

itaq; sic p[er] Aug. p[ro]p[ri]e solemnitas ad ho-
nozem sacerdot[um] officij spectat. Idcirco
p[ro]p[ri]e s[er]mone facien[te] de p[er]minencia siue ex-
cellencia sacerdot[um] et ecclesiastica. p[ro]p[ri]e quaz
re. re de q[ui]ber viro ecclesiastico et sacerdote
dicit p[ro]p[ri]e. Exaltent eu[m] etc. p[ro]p[ri]e honore sacer-
dot[um] officij. Est aut[em] triplex exaltatio si-
ue excellencia et p[er]minencia sacerdot[um] offi-
cij et ecclesiastica gradus.

Prima est p[er]minencia fructuose p[ro]p[ri]e.

Secunda est gloriose dignitatis.

Tertia est p[ro]p[ri]e libertatis

Prima igit[ur] est p[er]minencia fructuo-
se p[ro]p[ri]e. Hanc p[ro]p[ri]e fructuosaz
vico q[ui] p[ro]p[ri]e hanc p[ro]p[ri]e fidelib[us] aperit
lanua vite eterne. Excellentia aut[em] p[ro]p[ri]e ec-
clesiastice manifestari p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e per tres
considerationes.

Prima est p[ro]p[ri]e donationis

Secunda est p[ro]p[ri]e opationis.

Tertia est p[ro]p[ri]e compatiois

Prima igit[ur] est p[ro]p[ri]e

donationis siue collationis q[ui] v[er]y a sumo. s.

ab ipso d[omi]no collata e[st] p[ro]p[ri]e q[ui] dicit Chrysostomus. rj

q. iij. c. Nemo p[ro]p[ri]e vincula eccle-

siastica. Non est ho[m]o q[ui] ligat s[ed] ch[ri]s[t]us q[ui] hanc

p[ro]p[ri]e dedit et d[omi]nos fecit ho[m]ines rari b[ea]t[us]

U[bi] dicit. rj. dixit d[omi]nus petro. Tibi da-

da. reg. ce. Sc[on]m doctores theologos cla-

ues iste dicunt p[ro]p[ri]e sp[irit]ualis sup[er]natural[is]

a deo data. s. p[ro]p[ri]e iudicandi in foro aniaz

P[ro]p[ri]e ac iudicandi ex duob[us] itegraf. s. ex p[ro]p[ri]e

te discernendi in cause ex[am]inatione: et p[ro]p[ri]e

te diffiniendi in cause determinatione p[ro]p[ri]e

sententia p[ro]p[ri]e denotia vel absolutoria. Prima

p[ro]p[ri]e d[omi]ni clavis scie non q[ui]d[em] ut scia d[omi]ni ha-

b[er]it[ur] co[n]gnit[ur] s[ed] d[omi]ni autoritas vel p[ro]p[ri]e dis-

cernendi p[ro]p[ri]e sciam p[ro]p[ri]e habit[ur]a. Laueant q[ui] sibi q[ui]

sine scia comperenti ad sacerdotiu[m] ambulat

et q[ui] scient[ur] vel etia[m] p[ro]p[ri]e negligetia ex[am]inandi

tales ad sacerdotiu[m] p[ro]p[ri]e mouent. Dicit[ur] aut[em] sc[on]m

entia co[m]p[er]etis sine q[ui] no[n] p[ro]p[ri]e aliq[ui]s ex[er]q[ui] in

iuertu[m] sibi officiu[m]. Profecto magn[us] abusus

videt[ur] q[ui] aliq[ui]s clauis scie habeat et scia care-

at. Alia aut[em] d[omi]ni clavis p[ro]p[ri]e q[ui] est autorit[as]

tas ligandi atq[ue] soluendi. Iste aut[em] clauis

cu[m] a d[omi]no p[ro]p[ri]e petro: intelligunt etia[m] p[ro]p[ri]e

mitti ceteris s[ed] petro p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e qui p[ro]p[ri]e

ceps sim fuit.

Secunda est p[ro]p[ri]e op[er]a

tionis. Magna em[en] et excellencia op[er]a sunt
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. Magnu[m] em[en] mirabile e[st] op[er]a
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e corp[or]is ch[ri]s[t]i q[ui] p[ro]p[ri]e ad p[ro]p[ri]e
tem sacerdotale. U[bi] dicit[ur] in ap[osto]lo. 2. cor.
xij. Hoc facite in mea co[m]m[em]oratione. Iste
magnu[m] est op[er]a relaxatiois p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
bite q[ui] p[ro]p[ri]e clauis relaxari p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
classe p[ro]p[ri]e concessione indulgentiaz. De
alibi dicitur dante deo sum[us]. Iste magnu[m]
est et excellens op[er]a ligandi et absolutiois.
ligandi. s. p[ro]p[ri]e exco[m]m[un]icatione: et soluendi a v[er]o
culis ra exco[m]m[un]icationis q[ui] p[ro]p[ri]e de q[ui] dicit[ur]
xij. Quocunq[ue] ligaueris sup[er] ter. erit liga-
tus in celis: et quocunq[ue] solueris sup[er] ter. erit solu-
tus in celis. et dicit[ur] d[omi]nus. Quocunq[ue] ali-
gaueris sup[er] terra etc. et dicit[ur] d[omi]nus. Quocunq[ue]
miseritis p[ro]p[ri]e remittunt eis: et quocunq[ue] retin-
ueritis retenta sunt. Hec aut[em] p[ro]p[ri]e in fo-
ro p[ro]p[ri]e se extendit ad remissionem culpe et pe-
ne eterne co[m]m[un]icatione in t[er]rale. ut dicit[ur] p[ro]p[ri]e
tio p[ro]p[ri]e et necessitas ex pacto diuino. s.
determinat. Sc[on]m. in. iij. s. dicit[ur] d[omi]nus. U[bi] dicit[ur]
ibide[m] dicit in solutioe cuiusda[m] argum[en]ti. q[ui]
frequent[er] p[ro]p[ri]e q[ui] adulti p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e de p[ro]p[ri]e iustificat[ur] an[te] q[ui] p[ro]p[ri]e
tur. s[ed] in. Cassio. et Aug. sup[er] ill[ud] ps. dicit[ur] d[omi]nus
s[ed] p[ro]p[ri]e aduersum iniusticia[m] mea[m] d[omi]no et tu
remisisti etc. Et tunc in susceptione sacra-
menti auget[ur] eis gratia. Sed isto q[ui] no[n] ha-
buerint attritione[m] sufficiente[m] p[ro]p[ri]e mod[er]a-
riti ad iustificatione[m]. et per consequens in
peccato existetes: sed t[ame]n aliquid attritionis
sufficent[ur] in vltimo instanti recipiunt gratia[m] ve-
lute sacramenti. sic p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e de baptisimo
adultis. Hec Sc[on]m.

Tertia e[st] p[ro]p[ri]e co[m]p[er]ationis

compendio v[er]y ad p[ro]p[ri]e t[er]rale.

Sacerdotalis enim potestas p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e

Ideo multo excelletior: est quacunq[ue] tem-

porali potestate. U[bi] sacerdos s[ed] in. dicit[ur]

rum. vij. etymologiaru[m]: dicitur quali[m] s[ed] in

dux: vel sacra dans. Ratio aut[em] h[uius]

duplicis interpretationis s[ed] in. dicit[ur]

ij. dicit[ur] xij. est quia per ministeriu[m] p[ro]p[ri]e

rituale sacerdos medius inter deum et po-

pulum. Nam ipsa diuina nunciat et m[un]di-

strat populo: et v[er]o p[ro]p[ri]e offerit deo. U[bi]

de et in scripturis sacerdotes aliquando

nominantur d[omi]ni: aliquando angeli. U[bi]

atur. rj. q. i. c. Sacerdotibus. Diuina de

De Cathedra Petri

biliter in pios: p q̄s hic z in iudicio z in
alio seculo agnoscer in q̄ ordine sūt: q̄ si q̄
si saluabit ei in magnū gaudiū ceder: z
in magnū ro: mēū si dānabit. Un̄ cuilibet
sacerdoti orādū ē illd̄ p̄. Fac meū signū
in bonū. vt videat q̄ oderūt me z pfunda
tur zc. Per hec aut̄ signa est sacerdos
ad dei cultū septies ad min⁹ p̄ q̄ seclat⁹
p̄secrat⁹. Nā in q̄libet ordine p̄secrat spe
cialit̄ z in q̄libet recipit speciale gr̄az sacra
mentale q̄z vna est p̄fectior: alia fm̄ gra
dū ordinis: q̄ in q̄libet deputat ad speale
actū diuinū ad que erigit gr̄a spealis. Si
locus igit̄ sacer: vt cimiteriū et ecclia: si va
sa sacra v̄scalia z sacraria in q̄b̄ hostia cō
seruati: si corporalia et h̄mōi sunt reuerēter
tractāda: videre q̄ntum honorādus est sa
cerdos tā spealiter v̄o p̄secrat⁹ Eccl̄. vij.
Honorifica sacerdotes.

Scda ē dignitas sacra
mentalis dispētatōis. Haber ei sacerdos
dispētare sacra. Un̄ null⁹ rite efficit ch̄i
anus necitate depra nisi p̄ sacerdotē in ba
ptismo. Null⁹ in ch̄i militē p̄secrat nisi p̄
sacerdotē ep̄m in p̄firmatiōe: nulli mistra
tur sacm̄ p̄nie: eucharistie: v̄ctōis. Sul
lus etiā b̄ndic̄t i m̄rimōio nisi p̄ sacerdotē.
Dixit aut̄ apparer h̄mōi dignitas in
p̄secratiōe corporis ch̄i q̄ (sicut d̄t Seo.) ē
actus simpl̄ nobilissim⁹ in ecclia d̄i. Hāc
dignitatē nec āgel⁹ h̄z nec hō ali⁹ a sacer
dote q̄ntūcūq̄ sciens: aut potēs: aut bon⁹

Tertia est dignitas spi
ritualis mediatiōis. Est em̄ sacerdos ve
lut alter gabriel archāgel⁹ z celestis q̄dā
p̄s anymph⁹ mediās inter aiām vel sp̄s
sam eccliam z ch̄m ei⁹ sp̄sum cū celebra
do orat. p̄ ecclia: z vora q̄nīaz offert sumo
p̄i z clementiā p̄is renūciat p̄lo: ac de
mū p̄d̄git ch̄m sponsum cuilibz hōi mis
se assistenti deuote. Q̄nte dulcedis z cō
solatiōis res est deuoto sacerdoti tantū sa
cramentū p̄bo p̄ficere: p̄ oculis habere: p̄re
trare manibz: ore sumere: z alijs ministrā
re. Vere angelicū atq̄ diuinū officū sa
crdotale. Quidā angeloz fm̄ Dio. z Da
masceū in celo h̄nt deo assistere: sacerdos
p̄o in terra habz idē facere i altari z i cho
ro. Aliq̄ angeli in celo z alibi deo ministrāt

Sed sacerdotes in terra ch̄o. Itē oēs an
geli in celo h̄nt deū laudare: b̄ndicere: p̄
dicare: q̄ in terra sacerdoti sūt p̄p̄ia. Et
dictis sequūtur p̄sa documēta salubria.

Primo q̄ oīs hō in magno honore
h̄nt sacerdotē siue bonū siue malū: q̄ p̄p̄ia
te dignitates sūt multū venerabiles. Nā
Dauid saul malū sed v̄ctū q̄ s̄ suū mor
tale inimicū ledere nullaten⁹ voluit. i. Re
xxiij. Exemplū ad h̄m̄ de Costantio
impatore. xj. q. j. ca. Sacerdotibz. vt s. d̄i
ctū est. Est z exemplū de impatore theo
dostio q̄ in cūctis reuerent se h̄nt erga ep̄
sacerdotē ambrosiū q̄ ip̄m excoicallat⁹
vt legit in historia tripita. et h̄. xj. q. iij.
c. Lū ap̄d. vide si vis. Un̄ et ip̄e d̄ns hōi
nōre deferēbat sacerdotibz veter⁹ legis d̄
q̄ d̄t cyb. xxiij. di. c. d̄ns. D̄ns n̄t ielus p̄s
rex z iudex vsq̄ ad passionis horā suauit
honore p̄fificibz z sacerdotibz. Nā euz lei
prossim mūdasset dixit ei. Glade ostēde te
sacerdoti. sacerdotē adhuc appellās que
sciebat esse sacrilegū. Sed p̄bdolo: hodie
plēriq̄ de illis sunt de quibz d̄. i. q. j. ca. j.
Dulci. Dulci seclariū cū p̄ sacerdotibz
vitā q̄ suā p̄p̄iciū: magmū p̄p̄e p̄ sacerdotibz
rū crimē incurrit. Magna em̄ trabe v̄o
neratos oculos h̄ntes: festucā in alienis cō
spiciūt oculis quā dū incaute euellere festi
nāt in erroris foueā dilabunt. Hec ibi.

Sedo sequit q̄ grauit peccāt sacerdot
tes raro celebrātes v̄ in diuinis indigne
ministrātes: z pctis mortali bz se indignātes
ac etiāz alijs eis ad pctm̄ coopantes: puta
ludendo: crapulose viuēdo: z luxuriādo.
Nā fm̄ Gre. Lū crescit dona rōnes etiā
crescit donoz. Et sicut d̄t Lu. xij. Seru
sciens voluntatē d̄ni z nō faciēs plagz va
pulabit multis. Ido etiā ch̄is marie im
uerit in malos sacerdotes cū ve m̄triplic
eis p̄dixit Matt. xxiij. Et qm̄ de eoz rē
plo vendētes et emētes electi Matt. xxi.

Tertio sequit q̄ p̄rētes z nutriti sacer
dotū bonoz deo multū regratiari tenent
q̄ eoz adiutorio aliq̄s factus est sacerdos
Sunt em̄ participes bonoz opez. talū sa
cerdotū specialius q̄ alijs

Tertia est p̄minētia pctose liberta
tis. Un̄ apls in p̄sona filio z ecclia
dicit Gal. iij. Nō sum⁹ ancille filij

sed libere: qd specialius intelligendū est d
vris ecclesiasticis. Debet aut status eccle/
siasticus gaudere triplici libertate.

Primo libertate iurisdictionis sine per/
turbatione.

Secundo libertate executionis sine co/
actione.

Tertio libertate possessionis sine exa/
ctione.

Primo libertate iuris/
dictionis etc. Sicut patet p Bonifaciu. viij.
de immunitate ecclia. l. vj. c. Qm vt in/
tellegim? vbi dicit: q null? debet p iudic/
ces ordinaris vel litteras impetratas re/
currere ad iudiciū seculare sup causis seu
qñtionibz que de iure seu consuetudine ad fo/
rū ecclie pertinet. Et ibidē habet in fine.
Sicqz pō ptra psumpserit excoicationi se/
ipso facto nouerit subiacere: a q nisi tā u/
dici cuius cognitio fuerit impedita: vel iu/
risdictio usurpata qz parti q perturbata fue/
rit in psecutione sui iuris de iniuria dānis
et expensis et interesse pū p eundē fuerit
integre satisfactus nullatenus absoluat
Hec ibi.

Secundo libertate execu/
tionis sine coactione. Vñ lib. vj. de his q
vi metus ve causa fiunt dicit Grego. xij.
l. gdu. cōd. c. Absolutiois. Absolutiois
beneficiū ab excoicationis sentētia vel quā/
cūqz reuocationē ipsi? aut suspēnsiois seu
etia interdici p vim vel p metu extoraz
pūis pstitutionis auctoritate oibz vris?
vacuam? Ne aut sine vindicta violentie
crescar audacia eos q absolutionē seu re/
uocationē hmoi vi vel metu extorserit/ ex/
coicationis sentētie decernim? subiacere.
Hec ibi. Et in glosam: est ibi canon late
sentētie.

Tertio debz ecclia gau/
dere libertate possessionis sine exactione.
Nulla em psona ecclesiastica tenet solue/
re gabellas: tallias: exactiones aut collectas
rōne suaz possessionū: domoꝝ: predioꝝ etc
vt patet extra de immunita. ecclie. c. Quia nō
nulli. l. vj. Similr nec de rebz qz nō cau/
sa negociationis defert vel deferre fac: vt

patet extra de censibz et exactionibz. c. qñ. l. l.
vj. Sed quā penā incurrit q a psonis ec/
clesiasticis hmoi exactiones extorqre nitū/
tur dicit ca. Aduersus cōsis/
les. extra de immuni. ecclie. vbi hz. q oed im/
ponētes tallias vel collectas clericis: vl eo/
rū iurisdictionē occupātes si moniti nō des/
sistant/ excoicati sunt cū suis fautoribz etc.
Et dic. ca. Ad min. q pūie hodie acci/
dit illō Hierem te dicit. Princeps pūis/
cia. i. ecclia dñā mūdi facta est sub tribu/
to. Circa aut pōictā triplicē libertatē no/
tād ū q laici ptra eccliaistica libertatē ita/
tura pōentes: scriptores: p̄tares: p̄sules:
rectores atqz p̄siliarij locoꝝ vbi talia ita/
tura su p̄suetudines edite sunt vel serua/
te vel q ca fecerit p̄seruare: et q iudicauē/
rit fm ea sunt ipso facto excoicati. extra de
senten. excoi. c. graue. Et de vsuris. c. Gra/
ui. in clemen. Vñ Esa. j. ptra tales. Ne q
condūc leges iniqs. Et sup dictis igit ap/
paret p̄minētia et excellētia stat? eccliaistici
et p̄cipue sacerdotij cuius p̄ncipatus post
chm p̄cipue residet in aplo Petro: p̄pter
qd specialē sibi debem? exhibere reuerē/
tiā et hodiernā cathedre sue festiuitatē cū
magis deuotionē celebrare: vt sic ei? p̄oci/
mo gratiā p̄icqmur et glām sempiternā
Amen.

De b̄o Matthia apostolo.

Cecidit fors

Cecidit fors et annueratus
est cū vndecim aplis Ac. j.
Et hoc intelligere debem? nos specialē
honorē atqz deuotionē debere beato mat/
thie q annueratus est cū alijs apostolis
Nam etsi sancti singuli magno digni sint
honorē: ipsi tamē apostolis specialis ac/
p̄cipuus debet honor. Nam sicut cātar ec/
clesia: Ipsi sunt ecclesiaz p̄ncipes: bellī
trumpales duces: celestis aule milites et
vera mūdi lumina. Beato igit Matthie
qui locuz duodecimū int? apostolos p̄ spe/
cialē dei p̄uidentia adeptus est: spe/
cialē debemus reuerentiam impendere
Ipsius autem sanctitatē trīa p̄ces que no/
bis manifestant testimonia,

Ber. De sctō Matthia

Primū: est testimoniū honorificatiue electionis.

Secūdum: est testimoniū charitatiue affectionis.

Tertū: est testimoniū glorificatiue operationis.

Primū igitur est testimoniū honorificatiue electōis: qz scz diuinit⁹ ē elect⁹ in honore apostolicū. Ps. Beatus quē elegisti et assūpsisti. i. in dignitate apostolicā. Jo. xij. Ego scio qz elegerim fuit aut electio bti matthie scz atqz honorabilis qm nō amore carnali s; zelo di facta ē: vt v; Act. j. vbi dicitur hęc electō multū laudabilis scipue tripliciter.

Primo rōne p̄tuse inchoationis.

Secdo religiose p̄secutiōis.

Tertio glouiose r̄minatōis.

Primo ppter virtuosam

inchoationē: qz vics apli inceperūt eam a salutifera exhortatiōe: qz sic dicitur Act. j. In diebus illis scz inter dñicā ascensionē et scripi rūt missionē. Exurgēs petr⁹ i medio fratru dicit. Viri fr̄es oportet impleri scripturam zc. vsq; ibi. et Matthia. Vide tēpū In hac aut exhortatiōe ponūt tria.

Primū ē exhortatiōis rō. cū dixit Viri fratres oportet impleri scripturā zc. Ubi apparet diuina iusticia multū formidanda in reprobatiōe iude. Hęc q̄ppe diuina vidēta multū terrere debet oēs sectatores iude: qz fr̄es aut filij iude dicā possunt. Uñ glosa sup̄ Matth. Multi hodie sūt q̄ execrant factū iude: et idē faciūt. Nā cuz p̄ munere falsū testimoniū dicit: deū q̄ p̄tās ēyēdūt. Similiter q̄ p̄ munere falsum iudiciū faciūt: deū q̄ iusticia est vendūt. h̄ glos. Ut aut gñalr dicam⁹. Quicq; p̄ tpali lucro p̄tātē et iusticiā p̄fūdīt et deū a se abijcit: filiū est iude tāq; imitator: et: et fr̄ iude ac soci⁹ ei⁹. Tūteat q̄ talis q̄cūq; est ille ne p̄iceps tādē fiat hereditas iude: qm sic dicitur. Qui socij fuerūt in vicij: erūt et i penis. Frequētē q̄ diuinā iusticiā terribilē meditet vt sic dei timore corrept⁹ iustificari mereat. Eccl. j. Timor dñi expellit peccm. Nā q̄ sine timore ē nō poterit iustificari. **S**ecūm ē rōis p̄clusio. cū dicitur Oportet q̄ ex his vtris q̄ nobiscū sūt zc. Ubi apparet dei circa nos p̄uidētia cōmen-

danda qz p̄uidere voluit vt essent testes dñice resurrectionis in sufficienti et p̄fecto numero. Sap. xij. Tu aut p̄ gubernas omnia p̄uidētia. Et sap. viij. dicit q̄ diuina sapiētia attingit a fine vsq; ad finē fortiter et disponit oia suauiter. j. Pe. v. Quis sollicitudinē vram p̄iciēs in eū qm ip̄i cura est de vobis. **T**ertū ē p̄clusionis approbatio. cū dicitur Et statuerūt duos: ioseph et c. Ubi apparet aploz p̄cordia imitāda. Statim em vt petrus hortatus est eos vt vnū eligerēt et cordes vnanimiter opinionē sue statuerūt duos vt eoz alter eligeret. Hi erāt ex septuaginta duobus discipulis: vt sacz accipi p̄t ex p̄bis petri dicit. Oportet ex vris q̄ nobiscū sūt p̄gregari omi tpe q̄ intrauit et exiit inter nos vntesus restē resurrectionis eius nobiscū fieri zc. Est itaq; h̄mōt cōcordia aploz imitāda p̄sertim in electionib; pastoz ecclēie. vbi p̄orsus cauēda est p̄sonarū acceptio. Ja. ij. Fr̄es mei nolite in personaz acceptiōe habere fidē dñi nostri iesu c̄bri gl̄ie Hugo. Acceptio p̄sonarū est vacua reuerentia exhibita alicui nō causā debiti vel meriti s; p̄ timore vel p̄opiā vilitatē. Hęc ille.

Secdo laudabilis ē electio

bti matthie ppter religiosam executionē qz facta est cū deuota orōne. Uñ Act. j. Et orātes dixerūt. Tu dñe q̄ corda nosti oim onde quē elegeris ex his duob⁹. zc. In q̄ orōne tangūt tria ab omi orāte arte te p̄sideranda. **P**rimo tangit dei potētia insupabilis. cū dicitur Dñe. Dñs ei nōmē est p̄tatis. Uñ et hester. xij. mardocheus orās dicebat. Dñe rex ops in ditione ma cūcta sūt posita et nō est q̄ possit resistere volūtatē tue. **S**ecdo tāgit dei sapia insupabilis. cū dicitur q̄ nosti corda oim. Heb. iij. Oia nuda et apra oculis ei⁹. Uñ et salom. orās. iij. Reg. viij. dicebat. Tu sol⁹ nosti cor. oi m filioz hoim. **T**ertio tāgit dei clementia inexplicabilis. cuz dicitur ostēde quē elegeris zc. Electio em diuina ex mēra liberalitate sue clementie et bonitatis p̄cedit. Eph. j. Elegit nos in c̄bō an mōdi p̄stitutionē vt essem⁹ sc̄i et immaculati cōspectu eius in charitate zc. Uñ daniel orans dicebat. Daniel. iij. Dñe deus fac

nobilium iuxta mansuetudinē suā et finem
titudinē misericordie tue etc. Quisquis itaq;
orare volēs firmā fidē hōz et iū hīc debz.
Iaco. j. Postulet in fide nihil hesitās.

Tertio apparet hōi
electio laudabilis ppter glōriam termina-
tionē: qz terminata est cū diuina reuelatōe.
In Act. j. dr. Et dederūt eis sortes Et
cecidit sors sup matthiā etc. Ubi notādū
qz sicut accipi pōt ex dictis Thom. ij. q. q.
scilicet. art. vij. Triplex est sors. Prima
est sors tolerabilis: cuius. s. euentus expecta-
tur totali a fortuna: puta si quis nō valens
aliqd pcedit diuidere vras sortibus ad vi-
uisionē. puta festiuis altera lōgiore et alfa
biulore. Hec sors nō videt hīc viciū nisi
si forte aliqñ viciū viciū viciū nō
sors vitupabilis et dānabilis. cuius. s. euen-
tus expectat a demonibz et etiā a dispo-
sitione stellaz cui nō subdunt actus hūa-
nitatis hoc sit demonū suggestio: tūc ergo
vras sors supstituta ē et illicita: et fm ca-
nones pbibita. **Tertio** est sors pmeda-
bilis cuius. s. euentus expectat a deo fm illud
Prouer. xvij. Sortes mittunt in signū sē
a dño repant. Et talis si fiat pmedabilis
pōt tñ male fieri triplr. Primo si absq; vi-
litate. hoc ei videt ad dei cōtationē p-
tinere. Secōdo si quis etiā in nēitate sortibus
vras ab qz reuerētia. Tertio si ad terrena
negocia pvertant et ad hūi vīte viciū
Et etiā si sortibus vras in electioibz eccle-
siasticis qz spūscit inspiratōe fieri dñt. In
sicut dr Bed. sup act. aploz. Matthias
añ pērecoltē ordinat sorte qrit. s. qz nō dū
erat plenitudo spūscit in ecclia effusa: sed
pōt aut diaconi postea nō sorte sed electōe
discipuloz sunt ordinati. Hec ille. Si p-
nitas imineat licitū est cū debita reuerē-
tia sortibus diuini iudiciū implorare. quē
admodū dr Aug. i eplā ad honoratū. Si
inter dei mīstros sit disceptatio qz eozuz
psecutiōis rpe maneat et qz eozuz fugiat: ne
morte oim deserat ecclia: si hec discepta-
tio alit nō potuerit terminari: qntū mibi
videt qz maneat et qz fugiat sorte eligēdi sē.
Et in. j. de docē. chīa. dr. Si tibi abūda-
ret aliqd qd opteret dari ei qd nō haberet
nec duobz dari possz: si tibi occurreret duo
qz neuter aliū vel indigētia vel erga te a-

liqua nēitate suparet: nihil iusti faceres
qz vt sorte eligeres cui dandū esset qd da-
ri vtriq; nō posset. Hec Aug. Priz itaq; q-
licite et pmedabiliter electus est matthias in
aplm sorte. de qz dr: Cecidit sors sup mat-
thiā etc. Sedz aut Dio. in lib. ecclia. bief.
Sors ista fuit qdā splēdor diuinus et radi-
diuinitus sup matthiā emissus. In piz qz
brūs matthias fuit a deo spēalr electus.
Jo. xv. Nō vos me elegistis sed ego elegi
vos et posui vos vt caris et fructū afferat
etc. Elegit itaq; dñs oēs glificādos et vo-
cauit. Vocauit tñ ples qz nō elegit. In
valde terribile ē qd dr: Matth. x. r. r. r.
Multi sunt vocati pauci pō electi. Nā li-
cur dr. In d. lib. ij. de sum. bo. Multi recti
pūit fide: sed ope dissepūt. Et Titū. Con-
fitem se nosse deū: faciāt negat. Itē m-
ti sunt qz peccāt: pauci pō qz pnam agunt.
Diere. vij. Nullus est qz pnam agat super
pctō suo. Amb. Facilius inueni qz scruantē
innocentiā: qz qz verā egit pnam. Et ego
nos onidam de nūero electo: faciamus
qd horat Petr. ij. Pe. j. Satagite vt p-
bona opa certā vram vocatiōez et electioez
faciat. Et Pau. Col. ij. Induite vos sic
Acti dei misericordie vīscera benignitatē: hu-
militatē: modestiā: patiām: supportatē: i-
uicē donatē vobis imitipis siqz aduersus
aliquē habz qrelaz sicut et dñs donauit no-
bis. Hec ibi. qli diceret paulus: Si tales nō
estis: manifeste onidit vos ad electoꝝ nu-
merū. maxime ptinere.

Secundū est testimoniū charitatis
affectiois. In ipa em charitate p-
cipue pstitit scitias psonē. Itē dr
Paulus Col. ij. Sup oia charitate habe-
te qd est vinculū pfectiois et pax chīi exul-
tet in cordibz vestris. Apparuit aut chari-
tas eius et ad deū et ad proximū in eo qz
totū fidei catholice pdicatōis ppoꝝ puer-
sioni exposuit. Predicauit qz in iudea
et in macedonia. Poterat vtriq; dicere euz
Paulo Act. xx. Nō facio aiām meā p-
sione qz me dūmodo summe cursuz meū
et ministeriū verbi qd accepti a dño Iesu
testificari euāgelii grē dei. Hec ibi. Pre-
cipue aut apparuit huiuscemōi charitas
in tormētoꝝ et mortis ppeffione quā susti-
nuit p chīi fidei euāgelij pdicatōe. j. Cor.
A a 3

Ber. de scō Thoma

xiij. Charitas oia suffert: oia credit: oia sperat: oia sustinet. In hmoi aut passione Marie apparuit excellētia charitatē ppter ea

Primo ppter oblatiois volūtatē
Secdo ppter afflictiois acerbitatē.
Tertio ppter affectiois stabilitatē.

Primo ppter oblatiois volūtatē. Cū em ipse in medio suorum aduersarioꝝ psteret tribus diebus eū q̄rentes minime inuenerūt. Tertia autē die se manifestās eis dixit: Ego sum. Imitat⁹ dñm iesū. Esa. liij. Oblat⁹ ē q̄ ipse voluit.

Secdo ppter afflictiois acerbitatē. Nā ipm pmo manib⁹ post tergū ligatis ⁊ fune colloꝝ impoꝝto iūter afflicerēt atq; crudeli: ⁊ sic in carcere reclusi serūt. Tandē instar dñi fuit crucifix⁹: vt q̄ dā dicit. Et in cruce stans lapidat⁹: ⁊ tandem fuit securi percuss⁹ ⁊ excubitat⁹. Ps̄. De tribulationē iustoz

Tertio ppter affectiois stabilitatē. q̄ in illis oibus tormentis sp̄ stabilis in fide ⁊ charitate ch̄i p̄māsit. Cant. vii. Fortis est vt mors dilectio. Es̄. j. Corith. xij. Charitas patēs est: benigna est.

Tertū est testimoniū clarificatiue opatiōis. Nam p opatiōes miraculosas clarificata est ⁊ glōse manifestata est sc̄ritas ei⁹. Ps̄. Scitote q̄ do min⁹ sc̄m suū mirificauit. In illis autē miraculis tria de eo declarātur.

Primo sua misericōdia.
Secdo sua iusticia.
Tertio sua potētia.

Primo quedā illoꝝ miraculoꝝ attestat⁹ sue mie vt q̄ ducētos q̄nq̄ginta portioē intoxicata exccatos illūinauit singlis man⁹ iponēs: q̄s etiā ad fidē conuertit Lu. vi. Estote misericordes sicut ⁊ p̄r̄ vt celestis misericors est.

Secdo quedā attestantur sue iusticie. Cū ei quedā obstinati p̄sisterēt ⁊ sbū dei deriderēt: dixit eis: Denūcto vob⁹ q̄ in inf̄nū viui descēdet. statiq; se terra aperuit ⁊ eos viuos deglutiuit. Sap. vi. Unde est orbis terraz p̄tra insensatos.

Tertio quedā attestantur sue potētie. Qm̄ cū esset in carcere/ demones appāretes dētib⁹ quidē in eū fremebāt: sed in eū accedere nō audebāt neq; poterāt: ⁊ etiā q̄ portio intoxicata de q̄ fuerāt sup̄dicti exccati nihil eū lesit. Marc. vi. Signa autē eos q̄ credit⁹: hoc sequit. In noie meo demo. eijciētrē. Esti mort⁹ sep̄ qd bib. nō eis nocēbit. Et dicit⁹ itaq; apparet sc̄ritas br̄i marthie ppter quā sc̄ritatē dign⁹ fuit annūerari iter ap̄los: quib⁹ admōdū dicit⁹ p̄ba pus assumpta. Lētib⁹ dicit⁹ soꝝ sup̄ marthiā. Hunc igit vt patronū ap̄ deū inuocem⁹ vt ei⁹ meris. et p̄sib⁹ cū elect⁹ ⁊ br̄is annūerari mereamur Amen.

De br̄o Thoma agnensī Sermo.

De mundi

I Bart. v. Hoc de br̄o thoma doctore dicere possum⁹

qd̄ Eccl̄. l. scribit⁹: vix Quasi luna plena diebus suis lucet ⁊ q̄si sol refulgēs sic ille et fulsit in tēplo dei Jō ueniet⁹ de eo enūciari p̄nt p̄ba p̄posita: qm̄ vix ipse est lux mōdi. Illustrauit em̄ eccl̄iam m̄stip̄. Illustrauit inq; tripl̄i lumine.

Primo lumine p̄uolose p̄diciōis siue p̄fectionis.

Secdo lūine fructuose instructiois.

Tertio lūine miraculose opatiōis.

Primo igit br̄us Thomas eccl̄iaz ⁊ mundi illustrauit lūine p̄uolose p̄fectionis. De hac luce dicit⁹. v. Luceat lux v̄a corā hoib⁹ vt videat⁹ opera v̄a bona ⁊c. Excellētia autē p̄uolose p̄fectionis glōsi thome tria maxime declarant ⁊ ostendunt.

Primū ē acceleratio sp̄allis sc̄ritis

Secundū est abdicatio tēporalis m̄dā dānitatis.

Tertū est deuotō cordialis sinceritat⁹

Primū est acceleratio sp̄allis sc̄ritatis. A p̄mis enī annis deo seruire cepit q̄si iā deo sp̄aliter dedicat⁹. Quinq̄nne em̄ deo parētēs ei⁹ obtrulit i monasterio mōꝝ cassini ordinis sc̄ti bādi cū educādū et instrūdū. Puer at ipse p̄t

nia deuitabat pfortia. dissoluta colloqa
ia incipies meditari taciturni atq; vt po
terat orone tuor. Sap. viij. Puer craz
ingeniosus r forit. lum ai am bonā. Lū
aut esset septēnis vel octēnis in neapolum
cū studij missus ē: r ibi p ānos septē sic in
studijs pfect: grāmaticalib: logicalib: r
naturali pbia vt sup coetaneos suos am
mirabilis haberet. Thren. iij. Bonū erit
viro cū portauerit iugū ab adolescētia sua

Scōm est abdicatio tē
poralis mūdāntat. Laudabilior aut i eo
fuit mūdū pceptus ppter aliq̄ q̄ plerūq; i
pedre solēt mōi pceptū q̄b: tñ nō obltā
sib: glōsus thomas oino pceptit mūdū
Difficilior: q̄ppe videt sibi fuisse mōi pte
pus Lū ppter gñis nobilitatē: q: fili: co
mris aq̄nens. Lū ppter copiosam parē
tū facultatē. Lū etiā ppter iuuetutē: quia
mūdū reliq̄t anno. xij. vel. xv. Talis aut
difficultas auget meritū. Hiero. ad exu
perantiū. Audū chīm nudū segrēduruz:
grāder: dīff: ale: sed magna sūt p̄mia. Hec
ille. Itē sp̄tiale r magnā hūit difficulta
tē resistendo iporunitati parentū volētū
eū impediret retrahere a statu religiōis:
sed neq; terrorib: neq; blādumētis q̄bus
eū reuocari potuit a suo sancto pposito.
Dait. vij. Fundat: em erat sup firmā pe
tra. Cōsideraui itaq; illd qd dē Joānes
j. Joā. ij. Nolite diligere mōm neq; ea q̄
in mōdo sunt: qm̄ siqs diligit mūdū nō est
charitas p̄ris in eo. P̄oris itaq; p̄cem
p̄tē triplicē vanitatē q̄ in mōdo reperit r a
mūdānis q̄rit r desiderat. Prima ē vani
tas diuitiaz: quā p̄cepit p volūtariā pau
peratē: atredēs illd saluatoris Dait. v.
Bti paupes spū rē. Et p oppositū Lu. vij
De vobis diuitib: q̄ hētis hic p̄sola. vel.

Scōda est vanitas delitiaz: quā p̄cepit
p̄tē puritatē: vicz p sobrietatē r casti
tate. Amb. j. de offic. In p̄tētia maxime
bonēti cura decorisq; p̄sideratio spectat
r q̄rit: qd̄ exponit ipē Tho. ij. ij. q. cxiij. di.
q̄ bonētas r decor maxie attribuitur tē
peratē: nō ppter p̄ncipalitātē boni p̄p̄ij: s̄
ppter turpitudinē mali p̄trarij a q̄ retrah
bit: inq̄ntū. s. repp̄it seu regulat delecta
tōes q̄ sūt nobis r hūitīs cōmunes. Fuit

aut glōsus thomas p̄go purissim⁹ firmis
simusq; in sacro p̄ginitatis pposito ppter
qd̄ aspect⁹ r mltēz colloqa q̄ venenosōs
serpētes fugiebat nisi eā nēitatis aux spū
alis vrilitatē. Job. xxi. Depigi fedus cum
oculis meis vt ne cogitare quidē de p̄gine.
Tñ cū ad istantiā m̄ris: frat̄z suoz volē
tū eū a religiōe retraher: in custodia ret
neret: semel ad eū introducta est puella i
pudica pulcra q̄dez facie/ sed anio vene
nosa q̄ si serpēs in facie hūana vt deiceret
eū a pposito castitatis q̄ multip̄l̄r infesta
bat eū: m̄ic viperēo aspectu: nūc verbis la
sciuis: nūc tactib: impudic: sechantim⁹ vi
rilis: p̄ia huiuscemodi tētāmēta supauit.
Quāscq; qm̄ sibi grauis ex ei⁹ p̄sētia im
mineret tētatio: Anōz ardētē accepit eū
q̄ sibi timorē incurtiēs eā exire coegit: ac de
hinc dñm exorauit vt ei p̄ferre dignaret
p̄p̄tue p̄ginitatē donū. Obdormiēt itaq;
sibi angeli p̄ginitatē amatores astiterunt
dicētes eū exauditū: stringētēsq; eū circa
renes vt sibi videbat vsq; ad dolorē sensū
bile dicētes: Ex parte dei te cingim⁹ cin
gulo castitatis quod nunq; violabit. Fui
t ergo beatus Thomas de numero illoz
p̄ quib: dixit dom̄n⁹ Dait. xij. Sunt
eunuchi qui castrauerūt seipos ppter re
gnū celozū. Tertia est vanitas supbia
rum quā beatus Thomas p̄p̄tē p̄ veraz
humilitatē: sciēs qm̄ dicit Jaco. iij. De
us superbis resistit: humilib: aut dat gra
tiam. Omnē itaq; inanē gloriā fugiebat:
benignus in verbis r dulcis erat: simplex
et obediēs in sua cōuersatione. Unde se
mel cum esset in cōuentu Bononiēsi: ska
ter quidā qui de alio cōuentu venerat pe
tijt: a p̄iore foritū qui secum irer per villaz
P̄ior autē dixit: vt quēcunq; vellent as
sumeret. Frater igit non cognoscēs Tho
mam a casu reperiens dixit ei: P̄ior: dix
it mibi vt mecū venias in villā. Humil
limus ergo Thomas simpliciter obedi
uit in omni humilitate sequēs eū quous
q; aliqui Thomā cognoscētes mirantes
q̄ tantus doctor fratrē illum sequeret: no
tificauerūt ipi fratri quis esset qui post eū
ambularet. Faciebat beatus Thomas qd̄
horatur Sapientē Ecclesiastici. iij. Quan
to magnus es humilia te in omnibus r co

Ber. De sctō Thoma aquinate

rā deo inuenies grām. Apparuit etiā hūi-
litas bñi thome in eo q̄ oēm mūdi bono-
rē p̄tempit p̄siderās qm̄ oīs bonorū mun-
dā p̄cō trāsit. Ps. Vox yr exaltati fue-
runt & honorificati deficientes quē ad mo-
dū sum? deficiēt. Un̄ oblatū sibi a demē-
te papa q̄rto archiepatū neapolitanū cuz
additiōe reddituū mōasterij scti petri ad
arā penit? recusauit. Itē semel cū suis stu-
dētibz rediēs de sctō dionysio interroga-
tus a q̄dā si uellet ne dñs fieri ciuitatis pa-
risiensis: rñdit se mag? uelle chrystomū
sup mattheū. Un̄ p̄t̄ sua hūilitas & ho-
noris mūlti p̄ceptus. Prover. xj. Ubi
hūilitas ibi sapientia.

Tertiuū qd ostendit excel-
lentiā sue p̄uose p̄fectōis ē deuotio cordia-
lis sinceritat. Deuotio q̄ppe sincera crea-
turā rōnale ad suā p̄fectiōē ducit q̄ in h̄
p̄sistit q̄ sūmo bono inhereat per amorē.
Itē ps dicebat. Ubi autē adherere deo
bonū ē. Nā sicut dī. Hugo l. d̄ p̄rute orā-
di. Deuotio est p̄? & hūilis affect? in deū
Deuotissim? q̄ppe fuit thomas. idcirco
uir p̄fectissimus. Precipiā autē gerēdā
deuotione circa eucharistie sacramētum
missam q̄ridie nisi legitime p̄peditus ce-
lebrās & aliā deuotissime audies in quare
plurimū sacerdoti ministrabat. Frequēt
in missa tanta afficiebat deuotiōe ut tot?
p̄suderet lachrymis. Nocte post breuem
somnia in oratiōe p̄sternebat: lectiōi & ora-
tioni assidue uacabat sacrisq; meditatiōi-
bus q̄ridie in seruire deuotiōis p̄ficiēbat
Ps. In meditatiōe mea exardescet ignis
Studio lectiōi & disputatiōi sp̄ orationem
p̄mittebat lachrymis p̄fusus. In dubijs
sp̄ ad orōnē p̄fugiebat. Et ut fratri ray-
mūdo socio suo reuelauit in secreto sciam
suā nō tā hūano studio q̄ orōnis suffra-
gio accepit. Cū sibi uacabat lectionē acci-
piebat & collatiōibz patrū. Interrogat?
autē cur hoc faceret: cū talis lectio nullus
aut modice uideat eē p̄fuditatis dicebat.
Ego in hac lectiōe deuotionē mētis collig-
go ex q̄ facili? in speculationē assurgo In
hoc imitat? ē exēplū beati dñici q̄ ad ma-
gnū apicē scie illo mō p̄ueniat. Deuotio-
nis autē sue excellētia apparet maxime ex
tribz signis. **Primū signū ē impetratio**

Nā s̄m Aug. Dignior se q̄ orōnis effect?
cū seruētiō: p̄cedit affect?. Sp̄ autē exau-
diebat thomas in orōnibz sctis: & orādo il-
lustrabat sup occultis sacre scripture. **Se-**
cū dū signū ē reuelatio q̄ sibi fiebat in orō-
ne: sibi em̄ orāti reuelat? ē stat? multo-
rum suffragia: & duoz fratru carnaliū ym? uo-
delz lādulphi in purgatorio exiit: & alte-
rius. s̄. raimūdi tā exētis in glā tanq; mar-
tyr qz mors illata fuit ei sub tyrānide fre-
derici impatoris p̄f cām ecclie quā defen-
dit. **Tertiuū signū ē eleuatio.** Tāta q̄pi-
pe deuotiōe seruebat in spū & spūs a? h̄
i celestia rapiebat ut & corp? eius licz gros-
se esset corpulētē in aera eleuaret q̄s spū
obediēs. Ezech. viij. Eleuauit me spūs in
ter celū & terrā. Plurics em̄ uisus ē orōis
eleuat? a terra q̄si duob? cubitis: & alij
p̄ cubitū. Sepius etiā in suis meditatiōibz
in extasi rapiebat: & mirabile erat uide-
re hoīem sensib? uētē subito sic rapi & mēte
sic eleuari ut q̄si esset ab hoibus separat?
& hoc ei semel p̄tigit cū in mēsa regis iud-
xa eū sederet. Semel etiā i sctō seuerno
castro sororis sue āno illo q̄ e uita decellit
p̄ tridū māsit rapē? in q̄ raptu mltā sibi
ruelata sūt. P̄t̄ itaq; deuotiōis e? p̄cellē-
tia p̄ quā sp̄ in dies in spūs seruire crede-
bat: qz sic dī dñs Lu. xj. P̄ celestz dabit
spūm bonū petētibz se. Recte q̄ dicit p̄ lux
mūdi qz illuminauit. &c. Prover. iij. Sun-
stoz semita q̄si lux splendens p̄cedit.

Secūdo brūs thomas illustrauit ec-
clesiā lumine fructuose instructiōis
Sap. vj. Diligite lumē sapie. P̄o-
fecto de b̄to thoma dicere possum? qd b̄
ioāne baptista dī dñs Jo. v. Ille erat lux
cerna ardēs & lucēs. Instruct? at & docuit
beatus thomas tripliciter.

Primo illuminatiua lectiōe.
Secūdo affectiua p̄dicatiōe.
Tertio declaratiua descriptiōe.

Primo illuminatiua lectiōe.
ne. Legēdo em̄ & disputādo ceteris uide-
bat mirabilis p̄f in iaz. p̄fuditatē ad eū
recurrēbant. p̄ dubioz explanatiōe. P̄o-
uer. xvij. In facie prudētis lucet sapia.

Secūdo affectiua p̄dicatiōe.
Sermo q̄ppe eius ad populū. nō curio?

De scō Gregorio Fo. CLXXXIX

h̄ p̄ q̄tate audierū plan⁹ erat. Ardebāt
et p̄ba z in audierū cordib⁹ cōpunctioz
ingerebāt z diuini amorē accendebāt. Jō
de eo exponit p̄t illud ioh̄. x. Stetit sol
in medio celi. i. in medio ecclie militantis
sol inq̄ nō solū illuminās h̄ z calefaciēs. j.
Reg. xj. Erit vob̄ salus cū sol incaluerit.

Tertio declaratiua descri
ptio: q̄ plurimos ei libros descripsit q̄b⁹
p̄maxime illustrat ecclia. Sap. vij. Inex
tingibile est lumē illius. Proverb. xxxj.
Nō extinguet in nocte lucerna ei⁹. Recte
ergo dicitur lux mundi.

Tertio illūinavit mūdū lumine mi
raculose opatiōis. ps. Illuxerūt co
ruscationes tue orbiterre. fuerūt autē
opatiōes miraculose p̄fectionē sue sc̄ita
tis declarates p̄cipue in triplici differētia

Prima: est mirabiliū apparitionū.
Secunda: est plurimū suscitatioū.
Tertia: est multipliciū subuētionū.

Prima est mirabiliū ap
paritionū. Anno em̄ sui trāsit⁹ cū in lecto
faceret infirmus semel duob⁹ alijs vidē
tibus apparuit stella magna atq̄ clarissi
ma q̄ p̄ fenestrā introiuit z sup̄ lectū infir
mi circa caput eius stetit p̄ aliquā morās
ep̄is: atq̄ post paululū discessit. Jtē hora
trāsitus sui monach⁹ cisterciensis in mo
nasterio fosse noue (in q̄ gl̄iosus thomas
decessit) in ecclia obdormiēs orando vi
dit stellā splendidiſsimā sup̄ monasteriū
cadere: duasq̄ stellas alias de celo descē
dētes eiusdē fulgoris cū p̄ma p̄ paululū
primā stellā ad celestia subleuare. Post
quā visionē monachus a sopore solut⁹ au
ditur pulsare si gnū obit⁹ sc̄ri doctor⁹. Jtē
trib⁹ dieb⁹ an̄ eius obitū apparuit stella
ad modū comete q̄ etiā aliq̄n de die vide
bat q̄ b̄tō thoma deficiēte defecit. Jtē re
uelatus fuit eius decessus fratri paulo de
aqla in cōuentu neapolitano. Jtēz fratri
alberto ep̄o apud colonā in mēsa discubē
ti. Jtē cū post eius sepulturā pluries sa
ctā sit sui corporis trāslatio sp̄ ex eius se
pulcro tāta odoris suauitas emanabat vt
videreſ aromatu apotheca. ac etiā elapso
tam septēnis tā corpus eius q̄ vestimēta
integra visa sūt nisi qd̄ modicū deerat in
summitate pollicis. Erat q̄ppe illa odoris

fragrantia p̄figuratio suauissimi odoris q̄
in corporib⁹ gl̄ificat⁹ erit. Vñ cātar ecclia
Sancti tui dñe florebūt sicut illū z sicut
odor balsami erunt ante te.

Secūda est differētia plu
riū suscitatioū. Cū em̄ q̄dā dñā partum
mortuū eiecisset m̄ puerpere deuote ora
uit beatū thomā z apparuit puer redsul
uus. Jtē in puincia lombardie superioris
meritis eius suscitata est mulier q̄dā de
fūcta. ps. Mirabilis de⁹ in sc̄ris suis.

Tertia est differētia mul
tipliciū subuētionū: qz vltz multis subue
nit multos cecos illuminādo plurimosq̄
a diuersis p̄culis morbis z dolorib⁹ libe
rādo. ps. Scitote q̄ dñs sc̄m suū miri
ficauit. Ex dicit itaq̄ p̄z qm̄ b̄tūs tho
mas recte dicit p̄ lux mūdī qz multiplici
mūdū illūinavit. Ad hāc igitur lucē oculos
mētis erigam⁹ vt radqs ei⁹ illustrari lu
mine gr̄e z tadē lumine gl̄ie mereamur.
Amen.

Scr. De b̄tō Gregorio papa.

Qui fecerit

Qz docuerit hic magn⁹ voea
bis in regno celoz. Marti
v. Recte magn⁹ d̄r i regno celoz q̄ fecerit
z docuerit: qz talis mgr̄m p̄fectōis inseq̄
tur: de q̄ d̄r Act. j. q̄ cepit facere z docere
Sic autē d̄. ip̄e saluator Lu. vj. Perfect⁹
om̄is erit si sit sic mgr̄ ei⁹. Talis autē fuit
b̄tūs Gre. Jō recte d̄ ip̄o dicam⁹. Qui fe
cerit z docuerit h̄ rē. In quib⁹ p̄b̄ tāgunt
tres eius preeminētia.

Prima: est preeminētia virtuose p̄fectō
nis. cū d̄r. Qui fecerit.

Secūda: est preeminētia lumine inſtru
ctiois. cū dicit. z docuerit.

Tertia: est preeminētia gl̄iose retribu
tionis. cū d̄r. hic magn⁹ rē.

Prima est p̄eminētia virtuose p̄f
ectōis. Fuit em̄ vir sc̄tissimus atq̄ p̄
fectissimus. Eccl. xliij. Inuētus est
perfect⁹. Hāc autē p̄fectionē gl̄iosi gre
gorij fecerūt p̄cipue tres ei⁹ virtuose con
ditiones.

Prima: est p̄prie reputatiōis hūilitas.

Secūda: est multitudine misarōis benignitas

Ber. De scō Gregorio

Tertia: e' eximie deuotiois sublimitas.
Prima igitur est ppe re-
putatiois huilitas. Et hec est fundamētuz
pfeccōis spūalis. Jō dr Aug. de p'bis
dñi. Magna fabrica vis pstruere celsitu-
dinis: p'us de fundamēto cogita huilitatē.
Jō dr. Dū mēs huāna huilitati innitit: p'
fecto ipa in amore celestū inflāmat. Ap-
paruit autē magna gregoriū huilitas p'ci-
pue triplicis. **P**rimo in pontificali sub-
limatioe. Eius em electio fuit inuita ex p-
te sui: r' iō fugit r' se abscondit. Ex parte tñ
populi fuit uolūtaria: q' oēs unanimitē
eū elegerūt. Ex parte autē dei fuit miracu-
lo sa q' cū latitare uellet indictio colūmna
nifestat' est Heb. v. Nec quisq' sumat si-
bi honore s' q' uocati' deb. Heu heu non
sic faciūt moderni. Ber. in epla ad henri-
cū senon. archiep'm. Currit in clez passim
ab omni erare r' ordine a doctis panter et
indoctis ad eccl'asticas curas. Tāq' sine
curis tā h'q' victor' sit cū ad curas pue-
nerit. Jbidē. D' infinita sp' ambitio r' insa-
tiabilis auaricia. Jbidē. Meditantibus
honores blādiūt ur: s' onera pensantibus re-
dio sūt atq' formidini. Nō autē capiūt Ber-
hū istud. Vlti em nō tāta alacritate cur-
rerēt ad honores si etiā sentiret et onera.
Hec ille. Hūc pfecto nō charitas s' ambī-
tio regnat. Ambitio autē (yr dicit petrus
blesensis) est qdā simia charitat'. Charī-
tas paties ē p' eternis: ambitio patif oīa
p' caducis. Charitas benigna ē pauperib'
b' ambitio diuitib'. Charitas oīa suffert
p' ueritate: ambitio p' uanitate: oīa credit
oīa sperat s' lōge dissimili modo. Hec ad
gloriā hui' s' illa ad gl'az sine fine. **S**e-
cūdo apparuit huilitas gregoriū in reue-
rentiali exhibitioe. Cū em q'daz heremita
uellet sibi reuerentiā exhibere: ipse p'us se i-
terrā pstrauit. Ro. xij. Honore inuicē p'
ueniētes. Et Lu. xij. Qui maior est v'm
fiat sicut minor. **T**ertio in litterali de-
scriptioe. Cū mauricio iperatori q' eū p'
sequat sic scripsit. Q' ei pctōr sum: credo
q' oīporētē deū tāto uobis ampli' placā-
tis: q'nto sibi male seruiētē affligit'. Item
p'm' in litteris suis se seruū fuoz dei ap-
pellauit. Suā etiā doctrinā uilē reputa-
bat. Cū dr in epla ad innocentū africe
p'fectū. Si uellicioso cupitis pabulo sagi-

nari bti augustini opuscula legitur ad ppa-
tionē illi' similitudinē nfm fuffurē nō gra-
tis. P'z itaq' q' huillim' fuz gregorius.
Cū r' ipse dr. Qui ceteras p'utes sine huī-
litate p'gregat q' si q' puluerē i' uētū portat

Secūda uirtuosa cōditio

est multifarie misfatiois benignitas. **L**o-
bie. iij. Quomō potueris esto misericors
Brūs gregor' quīs mltis diuitijs abū-
dauerit oīa tñ pauperib' erogauit. Pro-
uer. xij. Est q' si diues cū nihil habeat: et
est q' si paup' cū in mult' diuitijs sit. Cū
brūs gregor' sex monasteria in sicilia cō-
struxit r' septimū intra mentā urbis i' be-
noze bti andree in p'po domate fundauit.
J're indigētū noīa scripta habuit eis ne-
cessaria ministrabat: q' dicit etiā duo dēcim
pauperes secū in mensa hēbat. Job. xxxi.
P' epā paup'z. J're trib' mltib' anell' sū
p' q'ridam suspendijs. lxx. auri pōdera
anuatum offerebat. Jō cuidā heremite a
deo petēti q'le gl'az in celis h'et q' oīa p'f-
deū reliq'rat: reuelatū est q' eglē gl'az h'et
cū b'ō gregorio q' diuitias nō hādō sed
paup'ib' erogando possidebat. Lu. c. xvij.
Da paup'ib' r' habebis thesaurū in celo.

Tertia uirtuosa cōditio ē

eximie deuotiois sublimitas. Erat em de-
uotissim' r' iugis p'p'latiōi uacans atq'
circa diuina uigilantissim'. Eccl. xxij. Qui
maneuigilauerit ad me inueniet me. Cū
meruit chīm in peregrinā sp'e r' uisibili car-
ne uidere. Ueruit etiā uidere sp'm sc'm in
sp'e colūbe sup' caput suū manētē. Ueruit
uidere b'ram h'ginē int' choros āgeloz uis-
bilatū: r' cātātū. Regina celi letare r' et
sibi p'pitiā in pestis p'p'ullatōe q' nō ima-
ginē h'ginis turbulētia aeris fugit. Deo
ruit uidere āgelos oīones suas deo offer-
rētes: sic audiuit ab angelo quē in forma
p'egrinū suscepit r' paup'is dicit. Ego an-
gelus dei sum r' dñs misit me ad te yr te
p'egāz oīōes tuas deo offerā. J're ex deu-
uotioe sua orando sic dei misericordiā in-
clinauit q' r' r'atānū ab eterna pena reuocā-
uit. Ben. xxxij. Si p'tra deū fortis fuisti.
r'c. J're cū p' peste oraret irā d'i placauit: r'
uidit angelū gladiū cruentatū tergentēz
et reponētē. Patz itaq' ex his efficacā

sue deuotiois. Lu. xj. Petite et dabit vobis: quare. s. p. sancta affectione et inuenietis: pulsate et aperiet vobis. Et hac aut deuotioe adquisitibus greg. pfectione copiosas: qz sic dicit Lu. xj. p. celestis dabit spum bonu petentibus se.

Prima est peminencia lūmose instructiois. Eccl. i. Quasi sol refulgēs: sic ille effulset in tēplo dei. Docuit autē glōsus gregoriū triplici doctrina.

Prima: doctrina realis exēplatois.

Secūda: est pbal p dicationis.

Tertia: est lralis descriptiois.

Prima est doctrina realis

exēplatois qz instar dñi cepit facere et docere vt dicit Act. j. Erat pfecto temp p rous opibz occupat aut legēdo aut scribendo aut dicēdo: aut orādo: aut docendo. Jō exēplū p dicit pfecte scitatis i bonis opibz. fuit et exēplā vere patie. Languores em p rinosos sp hēbat qz tñ patiēssimē me tolerabat: nec p eis assuetos et viles labores ogitabat. Cū em orasset p tratinō: angel⁹ dicit ei Qz p damnato rogastu: duobz tibi dat optio. Aut i purgatorio duobz diebz cruciaberis: aut omni tpe vite tue doloribz et infirmitatibz affligeris: qz plegit toto vite hui⁹ tpe infirmitatibz vexari: qz patiēssimē portabat. Ja. j. Patiētia op⁹ pfectū habet. Beat⁹ itaqz gregoriū efficacissime docuit p exēplum operis. Bern. Sermo viuus et efficac exēplū ē opis: facile faciēs suauisibile quod dicit dū monstrat factibile qd suadet.

Secūda est doctrina verbalis

p dicationis: p quā instruit pplm verbalis ignis et diuinū amorē redolētibz. Jo. v. Ille erat lucerna ardēs et lucēs.

Tertia est doctrina litteralis

descriptiois. Torū em officū ecclē ordinauit. Quadraginta homelias sup euāgelia scripsit. Dialogū exēploz: libz bios moralū sup iob. expōnē sup ezechielē: et pastorale p regimine dñici gregis scripsit. Dñi. xj. Qui ad iusticiam erudiunt multos: erunt quasi stelle in perpetuas eternitates. Et pfecto sanctitatis sue excellentia apparere pōt ex cōditiōne

scripturaz suaruz: vt pater diligenter inueni.

Tertia est peminencia glōse retributionis qz ipse est magn⁹ in regno celoz. Jo. xj. Siquis mihi ministrauerit: honorificabit eū p me: qz q am⁹ pli⁹ dño ministrauerit: ampli⁹ eū honorificat pater celestis. Nō dubiū igitur quim beatus gregorius q tā deuote tā sancte tā diligēt dño ministravit magn⁹ sit i regno celoz. Hec autē possumus declarare triplici testimonio.

Primum: est testimonium āgelice obsecutiois

Secundum: est heremitice reuelatiois

Tertium: est mirifice apparitiois.

Primum est testimonium āgelice obsecutiois.

Cū em in die pasche apud scām mariā maiorem missam celebraret et pax dñi: pñciaret: angelus alta voce respōdit. Et cū spū tuo. Vere hūc angelicū viz quē angeli comitabāt et sibi obsequēbāt. In papa singulis annis illa die celebrat in illa ecclia. Et cū dicit. Pax dñi: sibi minime rñdet in hui⁹ miraculū testimoniu. Bern. Suos siq dē diligēt cōcūyē: supne pates et p his q hereditatē capiunt salutis solcite cōgaudeat pfortante: instruit: pregū: pudentes in omibz. Hec ille. Assistebāt igit angeli scitissimo gregorio tāqz et q futur⁹ erat cōcūyē eoz: mag⁹ gnus in regno celoz.

Secundum est testimonium heremitice reuelatiois:

qz sicut sup dictum est reuelatū fuit heremite q vir erat magne scitatis: et oia pro deo reliquerat qz equalis esset in glōria.

Tertium est testimonium mirifice apparitiois:

cuiusmodi fuit apparitio colūbe sup caput ei⁹ quā frequētissime p sperit petri⁹ diacon⁹ eius familiarissimus. Sunt et multe alie apparitioes qz itaqz h a liqs posuim⁹. Hic ē igit scitissim⁹ papa gregorius q mirāda virtutum opa fecit ac multiplicat docuit et nūc magn⁹ ē i regno celoz. Juxta pba passūpta. Doctrina q ei⁹ studeam⁹ seq mores scōs atqz vitā imitari: quatin⁹ sue intercessiois suffragio in p sēnti grām et in futuro regni celozū glōriā cōsequamur. Amen.

Ber. de scto Ambrosio

De beato Ambrosio Sermo.

Vos estis sal

terre Matt. v. Per terrā hic intelligēdi sunt hoies terreni: de quibz dicit Phil. iij. Qui terrena sapiūt. q̄ bus etiā dicit Hier. xxij. Terra terra terra audi sermone dñi. Dixit autē dñs discipulis suis z gñaliter oibz ecclasticis virz: Vos estis sal terre. i. terrenoz hoim. Sicut em̄ appositio sale cibz sapore accipit z sine sale insipid⁹ est: sic z posito z onso bono exēplo viroz ecclasticoz ceteri q̄ terreni sunt sapore accipiūt diuinoz et celestiu. Si autē mala fuerit ecclasticoz vita: celi n̄ virtutibz sapiūt. Chrys. Si sacerdotiū in regnū fuerit: tota ecclia floret. Si autē corruptū fuerit. tota fides marcida est. Sic em̄ cū viderz arborē pallētibz folijs / in teligis q̄ viciū habz in radice: Sic cū videris pplm̄ indisciplinatū: sine dubio cognoſce qz sacerdotiū ei⁹ nō est sanū. Hec ille. Btūs itaqz ambrosi⁹ q̄ fuit vir sc̄issime vite z exēplar splēdidissimū tot⁹ virtut⁹ recte dicit sal terre. In p̄sideratōe nāqz vite sue accipit p̄ter terreni viri lapidā affectū: celestiu z diuinoz. Et autē euidēt⁹ videamus q̄ recte dicit sal vite: p̄sideremus salis tres p̄tates sibi p̄optime p̄petētes.

Primo ei sal est sapor p̄ditiuū
Secundo est humor mortificatiuū
Tertio est fetoz p̄seruatiuū.

Primo igit sal est sapor p̄ditiuū. Efficit em̄ saporē gustui p̄ueniētes. Job. vi. Nunq̄ poterit cōedi insipituz qd̄ nō ē sale p̄ditū: Btūs igit ambrosius recte dicit sal terre: qm̄ p̄ exēplū sc̄itatis sue virtutū opa fecit terrenis virz esse sapida. Dedit autē p̄cipue exēplū triplicis virtutis. **P**rimū est exēplū corozalis castitat⁹. Per hāc in seipso erat cōueniētissime regular⁹. **S**ecūm est exēplū fraternalis pietat⁹: Per hāc in ordine ad primū erat optime ordinat⁹. **T**ertiuū est exēplū sup̄nalis charitat⁹. p̄ hanc ad deū tot⁹ erat eleuat⁹. **I**ō ptz q̄ p̄ has tres virtutes p̄ueniēter intelligi p̄nt oēs alie. et q̄ hāz aliquā reduci

Primum ē exēplū coroz

poralis castitat⁹. Refert em̄ Hiero. cum dixisse: Virginitatē nō solū efferim⁹ sed feruam⁹. **U**n̄ p̄pter amorē castitat⁹ multe erat abstinentie: quidē ei nisi sabbato z die dñico z festis p̄cipuis ieiunabat. **C**ōsiderabat em̄ qd̄ dicit Paul⁹ Ro. viij. Debitozes sum⁹ nō carni vt fm̄ carnē viuam⁹. **S**i em̄ fm̄ carnē vixerit⁹ morietur: si autē spū facta carnis mortificauerit⁹ viuēt. **H**ec ille.

Secūm est exēplū frater

nalis pietat⁹. **L**am. iij. Pietas ad omnia utilis est. **A**pparuit autē ei⁹ pietas multiplex. **P**rimo in viscerosa p̄passione. **C**ū ei alij q̄s lapsuz suū sibi p̄stebat⁹ / sic amaritudine flebat vt z illū sibi flere p̄pelleret. **R**o. xij. Flere cū flētibz. i. cū his q̄ materiā hnt̄ hē di. **S**ecūm in amorosa affectōe. **I**n cui⁹ alicui⁹ sc̄ti sacerdotis vt epi sibi obi⁹ nūciaret⁹ sic amarissime flebat vt vix p̄solari valeret. **C**ū autē interrogaret cur sic fleret viros sc̄tos q̄ ad gl̄iam p̄ficiēbant: alij bar: **R**eputet⁹ me flere eo q̄ recesserūt: qz me p̄cesserūt: z qz viffiale inuenit⁹ q̄ tā dignus tali officio inueniat. **B**er. **S**icut bus raritas precii facit: nil in ecclia p̄ciōsi⁹: nil optabili⁹: bono vtilic⁹ p̄stare nēpe rara est auis ista. **T**ertio in gratioſa dñi tributōe. **D**ia nāqz q̄ hē poterat / paup̄ibus z ecclēijs (nil sibi retinēs) tribuebat. **H**iero. xij. q. ij. c. **G**lia. **G**lia epi est paup̄erū opibz p̄uidere. **I**gnominia sacerdot⁹ ē

p̄p̄is studere diuic⁹. **I**dē damaso pape xvi. q. j. c. **Q**uonia. **Q**uicq̄ habet clerici paup̄er est zc. **E**t sequit. **Q**ui autē bonis parentū z opibus sustentari p̄nt si qd̄ pauperū est accipiūt: sacrilegiū p̄fecto incurrit et p̄ abusione talū iudiciū sibi māducat et bibūt. **H**ec ibi. **S**ed heu heu hieron⁹ attendūt: q̄ pauci ponderāt hec hieron⁹ mi q̄ba: paucissimiqz gl̄iosum imitari volūt ambrosiū. **H**ūc q̄ppe impletū videm⁹ qd̄ dicit Hiero. viij. **A** minore vsqz ad maiorē oēs auaricie studēt: z a p̄p̄era vsqz ad sacerdotē cūcti faciūt doli. **C**ū tñ dicitur xxvij. c. **E**ps. ex canone ap̄toz dicitur: **E**ps aut sacerdos aut diacon⁹ nēqz secularis curas assumāt / sin alit̄ deq̄ctat. **U**n̄ i velle. voluit dñs leuitas si hē fr̄cas possēssit: cū cētis tribubz vt liberi⁹ diuis cultibz iū

Ver. De scto Ambrosio

cū semel in quādā ciuitate p epō ordinandō iussit et electiōi iustina imperatrix et alij heretici tradiderit volentes vt de se ipsa sua aliq̄s ordinaret vna d̄ arrianorū vir gūm? impudentior ceteris tribunal p̄cedit et b̄m ambrosiū p̄estimētū app̄bent dicit: volēs ip̄m ad partē mulierū trahere vt ab eis celus de ecclia cū iniuria pellere tur. Cui ambrosi? Esti ego rāto sacerdotio indign? sū: te tñ nō puenit i q̄lēcūq̄ sacerdotē man? inijcere. vñ timere debuisti iudiciū dei tibi ne aliud p̄tingat: q̄d dictū exit? cōfirmavit: nā die alia mortua ē. q̄d factū oēs valde perterruit. Itē q̄daz vice ambrosi? ad palatiū macedoniū magistri officiorū vt p̄ q̄dā intercederet venit hūc fores clausas inuenisset nec intrādī copā h̄re potuisset: at. Et tu q̄dē venies ad eccliam et nō clausis s̄ aptis ianuis ingredi nō valebis. Elapso aliq̄ tpe metuēs inimicos macedoni? ad eccliam fugit et parētis b? ianuis aditū regire nō potuit.

Tertio puniendo. Vñ cū q̄dā flagitiū q̄dā p̄traxit et corā eo ad ductus fuisset: dicit ambrosi?. Opōrtz illū tradi sathane in iterū carnis ne talis p̄iceps audeat p̄trare: quē in eodē mō mēto sp̄s imūdus discerpere cepit. Itē imperatorē theodosiū p̄ scelere sup̄dicto ex cōmunicauit d. Suscipe vinculū q̄ te dñs nūc ligauit: sicq̄ p̄ octo mēsiū tpa ligatus remāsit lamētatoibz assiduīs in palatio re sidēs q̄sq̄ ad ambrosiū veniēs hūilit sup̄plicauit vt ei? vincula resolveret. Sic itaq̄ p̄t̄ q̄ntē auctoritatē et seueritatē erat ambrosi? arguēdo peccōres. Vñ sup̄ illud j. ad Cor. v. Nescitis q̄ modicū fermentū totā massā corrūpit. Dicit ip̄e ambrosius. Pet̄m vñ q̄d cognitū nō arguitur mōtos p̄aminat: imo oēs q̄ noūit nō det̄unt aut cū p̄nt arguere dissimulāt: nō ei sibi videt peccare q̄ a nllō corrūpit vlt̄ vitaf

Tertio salē fetoz p̄uaritiū. Presertuar em̄ carnes a putrefactōe et fetore. Sic et b̄tus ambrosi? p̄seruauit populū a corruptiōe hereticorū et fetore peccōz. It̄ recte dicit sal terre. Hoc autē fecit p̄pue tripliciter.

Primo p̄ce: effundendo.

Secūdo errores cōuincendo,

Tertio fideles stabiliedo.

Primo preces effūdēdo.

Erat em̄ deuotissim? in q̄tā vacās p̄ ecclā. Vñ d̄ eo legit li. xj. ecclesiastice hist. Ambrosi? aduert? regis furore nō se manus defendebat aut telo s̄ ieiunij et p̄tinuatis vigilijs sub altari posit? p̄ obsecratōes defensorē sui atq̄ ecclie dei p̄cebat. ij. Paral. xj. Cū ignoram? q̄d agere debeam? s̄ solū habem? residui vt oculos n̄ros dirigam? ad te. Et Tobie. ij. d̄. Hoc autē p̄ certo h̄z oīs q̄ colit te et orat te q̄ vita ei? si fuerit in tribulatiōe liberabit.

Secūdo errores cōuincēdo.

Dultū em̄ ipugnauit arrianorū p̄b̄diā. Ad titū. j. Potēs exhortari in docetina sana et eos q̄ tradidit arguere. Vñ q̄dā heretic? acerrim? disputator et durus icōuētibil? ad fidē cū audiret ambrosiū p̄dicāre vidit ad aures ei? agelū q̄i sibi dicit ētē p̄ba q̄ p̄plo p̄dicabat: quo viso et auidi to fidē quā p̄cebat cepit defendere. Vñ et de b̄to ambrosio d̄r Aug? i. l̄. de sup. et cōcū. B̄tus ambrosi? in cui? p̄cipue libris romana lucet fides scriptoz. inter latinos flos q̄dā emicuit: et subdit. Cui? s̄ d̄ et purissimū in scriptur; sensū ne inuincus q̄dē ausus est resp̄ndere.

Tertio fideles instruēdo

et stabiliedo. Apoē. ij. Esto vigilās et con firma cetera q̄ moritura erāt. Erat at ei? instructio efficacissima maxie p̄ p̄sa. P̄mo p̄ sue electiōis sc̄ritate: electio enim ei? in ep̄m sc̄tissima fuit. Cū em̄ eēt p̄sentio int̄ arrianos et ep̄os d̄ eligēdo ep̄o ambrosi? cā sedā de seditiōis p̄reit: et statim vox infātis a deo inspirati insonuit dices ambrosiū ep̄m: cui? voci oēs vnanimiter p̄senserūt: q̄d licz refutaret ambrosi? s̄ fugere veller nō tñ potuit. Hebr̄o. v. Nec q̄sq̄ assumat sibi honorē s̄ q̄ vocat a deo tāq̄ aaron. **Secūdo p̄ ip̄i? auctoritatē** Vñ d̄r Hiero. de. xj. doctoribz. q̄ omēs ambrosi? sententiē eccler oim̄ p̄tū firmo sūt columnē. Vñ refert Aug? ad ianuarū. q̄ cū m̄r ei? mirata fuisset cur mediolani sabbato n̄ ieiunaret. Et d̄ h̄ augustino? ambrosiū interrogasset: ait ambrosi?.

episcopo et cōfessore Fo. CXCI.

romam venio ieiuno sabbato sic et tu ad
 quā forte ecclesiam veneris ei? more serua
 si cuiq; nō vīs eē scādali. Et subdit. Aug.
 Ego d' hac s'nia etiā arq; etiā cogitās ita
 sp'ea habui acti eā celesti oraculo accepisse
 Hec Aug'. **T**ertio p' miraculoꝝ cla
 ritate. **S**at' h. vi. D'no cooperante et ser
 monē p'firmate sequētib; signis. Fecit autē
 miracula multiplici. **P**rimo in demo
 nū p'futatōe. **U**n quidā auruspex demo
 nes aduocabat et eos ad nocendū ambro
 sio trāsmittebat. **S**; reuerſi demones re
 nūciauerūt q' nō solū ad ipm s; nec ad so
 res dom' sue valerēt appropinq're. **P**redi
 c' p'o auruspex eū a iudice p' q'dā male
 facti a reo: q'ref: clamabat ampli' ab am
 broſio se to: q'ri. **I**tē quēdā demoniacū in
 gredientē mediolanū demō dimisit: egre
 diētē itez inuast. **I**nrogat' de h' demon
 ait se ambrosiū timuisse. **I**tē quidā de
 monio arrept' clamare cepit ab ambro
 sio to: q'ri. **L**ui ambrosi' ait. **O**bmutesce
 diabole q' nō te to: q'ri ambrosi': s; iudicia
 tua: q' illic hoies ascendere conspicas vñ tu
 turpit' cor' d'isti: statiq; ille obmutuit. **P**ez
 itaq; qm' b'us ambrosi'. **P**et sui scitatem
 terribilis erat demonib;. **I**n. iij. **R**elicti
 te diabolo et fugiet a vob;. **S**ecōdo in fu
 turoꝝ p'gnatōe. **U**n cū ipse ambrosi' fi
 lius ambrosij p'fecti rome in cunabulis in
 utro p'toꝝ dormiret: examen apū subito
 venēs facie pueri ambrosij et os ita cōple
 uit vt q'si in alueolū suū intraret et exiret
 q' postea euolāres in altitudinē tātā suble
 nate sūtyt hūanis oculis minime viderēt
Quo facto territ' p' ait. **S**i vixerit infā
 tu' iste aliqd' magni erit. **P**ostea cū ado
 leuisset et vidisset matrē et sororē sacrā vir
 ginē manu sacerdotis osculari. **I**pse lu
 dēs sorori manu offerebat asserēs sibi id
 ab ea fieri oportere. **I**lla vero adolecētē
 vt nescientē q'd diceret respuebat. **U**nde
 postea q' elect' est ep's mediolanē cū ro
 mā iuisset et p'dicta soror manu ei' oscula
 ref subridens ait. **E**cce vt dicebā tibi sa
 cerdotis manu oscularis. **I**tē quadā vice
 cū per ciuitate pergeret: casu lapsus est et
 in terra p'strat' iacebat. **Q**uē vidēs alter
 ridere cepit. **L**ui ambrosi'. **E**t tu q' stas
 vide ne cadas. **Q**uo dicto statim p'p'riū
 lapsū suū voluit q' riserat alienū. **I**tē q'dā

vice (vt asit) cū ambrosi' romā pergeret
 et in q'dā villa ruscie ap'd quēdā hoiem nū
 miū locupletē hospitat' fuisse: hoies illi
 sup' statur suo solite req'siuit. **L**ui ille rū
 dit. **S**tat' me' d'ne sp' felix exiit. **E**cce
 em' infinitis abūdo diuitijs: seruos et an
 cillas: filios et nepotjs habeo in copia et
 oia sp' ad votū habui. **Q**d audies ambro
 si': vebemēter obstupuit: et his q' secum
 ibāt ait. **S**urgite et hinc q'son' fugiam?
 q' d'ns nō est in loco isto. **F**estinate filij fe
 stinate ne nos hic diuina vltio apphen
 dat et in pctis istoz parit' inuoluat. **L**ū
 aliqntulū p'cessissent: subito se tra aperuit
 et hojem illū cū oib' suis abstruxit vt nul
 lū inde vestigiū remaneret. **Q**d cernens
 ambrosi' dixit. **E**cce frēs q' misericorditer
 deus parit' cū hic aduersa tribuit: et q'se
 vere irascit cū sp' p'spera elargit. **S**ic. **H**is
 sericordit' tēporale adhibet de' seueritatē
 ne eternā inferat vltionē. **I**n loco autē illo
 fouea quēdā p'fundissima remanisse d'it
 cit' q' v'q; hodie in hū' facti testimoniū
 p'seuerat. **I**tē b'us ambrosi' de sua mori
 te ante p'dixit q' v'q; ad pasca cū suis reb
 mansur' esset. **T**ertio in mirandoꝝ ap
 paritōe. **A**n em' paucos dies q' lectulo de
 tineret subito vidēte notario suo in modū
 scuti brevis: ignis caput eius cooperuit ar
 q; paulatim in os ei' tanq; in domū. **H**ab
 bitator intrauit: tūcq; facies ei' tanq; nix
 facta est: sed postmodū ad suā speciem re
 uersa. **I**pso igit die scribēdi et dictādi fi
 nē fecit. **I**gnis siquidē ille sp'ntem signū
 ficabat q' ipm illuminauit lumine sapien
 tie et inflāmauit igneo charitatis seruo
 re. **F**o. v. **I**lle erat lucerna ardēs et lucēs
Itē cū b'us ambrosi' mortū appropinq'
 ret honoratus ep's vercellēsis cū se sopoz
 dedisset: tertio vocē vocātis se audiuit: vi
 cētis. **S**urge festina q' mō est recessurū
 ambrosi': q' surgēs mediolanū cōcit' ve
 nit et ei d'nti corporis sacramētū dedit
 moꝝ ille manus in modū crucis expan
 dēs vltimū spūm inter verba oratiōis ef
 flauit. **F**loruit autē circa annos d'ni. cccxc.
Lū autē ipa nocte pasche corpus ei' ad ec
 clesā delatū fuisse pluri im infātes bapti
 zati eū viderunt ita vt aliqui sedem in
 cathedra dicerent: alij vero ascendentem
 suis parentibus digito demonstrarent.

¶ Ber. de sctō Georgio

plurimi autē stellaz sup corp^o ei⁹ se vidisse narrabāt. Hec sunt testimonia sanctitaz sctę ps. Testimonia tua credibilia facta sūt nimis. Sic itaq; apparet qm̄ bñs Am̄ brosius recte dicit sal terre qm̄ sue scitaz exēplo spūales indidit sapore sctuosos opib; z correctōis vigore maliciosos z in p̄tione erroris z fetore infidelitaz p̄serua uit. Hūc itaq; tantū patronū adeam⁹ vt meritis ei⁹ z p̄cibus sic sale sapie p̄diri valeamus: q; cū eo tandē ad celeste regnū p̄tingere mereamur. Amen.

¶ De sctō Georgio martyre. Sermo.

Mōnetē me

Et ego in vobis Ioan. xv. Virāda n̄i redēptor; desiderat. Prover. viij. Delicie mee eē cū filijs hoīm. Ido nos dulciter hortat: nos amoroſe inuitat vt. Manete in me et ego in vobis. Mansio q̄de; ista fit p̄ charitate. j. Jo. iij. Qui manet in charitate in dō manet z de⁹ in eo. Ido puenit̄er subiūgē dñs in euāgelio: Manete in dilectōe mea. Mansit q̄ bñs georgi⁹ in deoz de⁹ in eo qm̄ pfecta charitatē hūit: qd̄ p̄z qm̄ ad uerſa hui⁹ mūdi z corpis tormēta nullatenus timuit. j. Joā. iij. Timor nō est in charitate sed pfecta charitas foras mittit timorē. Sūt itaq; p̄siderāde tres cōditiones nobilissime hui⁹ charitaz: p̄ q̄s mā sit in deo georgi⁹ z de⁹ in eo.

Prima est puritas charitaz laudabilis. Secūda puritas firmitas inuicibilis. Tertia est firmitas acceptabilitas mirabilis.

Prima igit̄ ē charitaz puritas zc. Ipsa q̄ppe charitas est q̄ facit aie puritate. q; vt d̄: Prover. x. Qui uerſa delicia opit charitas. Et Raban⁹ i q̄dā ser. Charitas est ignis mentē purificans a sordib; vicioz. Fecit autē charitas Geor. purissimū: q; fecit eū pulis relcidere radices oiz vicioz. Uniuersalr q̄dē amor sui inordinat⁹ est radix oim vicioz: q; sic dicit Tho. j. q. lxxvij. ar. iij. Vis actus pcti pcedit ex aliq̄ inordinato appetitu alie tp̄alis bōi: q; at aliq; appetat aliq; egale

bonū puenit ex hoc q; inordinate amat se ipm. Ido d̄: Aug. xij. de ciui. dei. q; amor sui vsq; ad p̄tēpū dei facit ciuitatē babylonis. Est autē amor iste triplex: p̄m tria q; diligunt a mūdānis q; dilectio charitati dei repugnat. Un̄ j. Jo. ij. Nolite diligere mundū neq; ea q; in mundo sunt. Siquis em̄ diligit mundū nō est charitas p̄tis in eo qm̄ oē qd̄ est in mūdo p̄cupia carnis ē et p̄cupia oculoꝝ z supbia vite q; nō est ex deo sed ex mūdo est. Hec ibi. In hoc igit̄ apparuit vera charitas bñi georgi⁹ q; purit̄ simū eū fecit: q; oēz inordinatū amorē charitati p̄trariū p̄sus abiecit. Est ar̄ vsq; ex dictis bñi Joānis h̄mōi amor triplex: tria que sunt in mundo.

Prim⁹ est diuitiaz cupiditas. Secūda est delitiaz carnalitas. Terti⁹ est honoz ambitioſitas.

Prim⁹ est diuitiaz cupiditas q; radix ē oim maloz. vt d̄: ap̄ls j. Tim. vj. Hanc abiecit p̄ p̄tēpū tp̄alib; vilitatē. Nā h̄z or̄iūd⁹ esset ex nobilitate pla capadoci: oia t̄i terrena p̄ter deū cōtēp̄t. Cū etiā serpētē seu draconē occidisset in ciuitate silena: rex cui⁹ filiā liberauerat infinitā sibi obtulit pecuniā: s; eā cōm respuit z dari paupib; precepit. P̄ dicit. Dia arbitrat⁹ sū vt ster. vt d̄: h̄z lucratū.

Secūda est delitiaz carnalitas. Gal. v. Caro p̄cu. aduer. sp̄m. et Ro. ma. vij. Prudētia carnis mors ē. Hanc rei fecit p̄ toleratiā z amorē corp̄al̄ aspiratiōis. Nā volūtariē se obtulit ad tormēta i corpore suo p̄ferēda. Cū ei impantib; viciociano z maximiano sub p̄sede daciano tāta ch̄ianoꝝ p̄secutio facta ē vt infra viij. mēsem. xvij. milia coronarent martyrio. Un̄ inter tot tormētoꝝ ḡna mltā deficiēbat et idolis inolabāt. Vō vidēs geor. r̄ar⁹ do loze cordis intrinsec⁹ oia q; h̄b̄ at disp̄t̄: mltit̄are h̄ituz abiecit ch̄ianoꝝ h̄ituz indutus i mediū p̄siles exclamauit. Dēs v̄q; gētū demōia zc. At tēdebat v̄t q; illō qd̄ dicit saluator. Lu. xij. Dico vob̄ amice; meę ne terream̄i ab his q; occidūt corp⁹: z p̄ bñ nō habēt ampli⁹ qd̄ faciāt zc.

Terti⁹ amor inordinat⁹ q; est radix vicioz: ē honoz ambitioſitas. Ber. sup̄ ps. Qui bitat. Ambitio subdit

malū: secretū vī: pestis occulta: doli ar-
 nifer: mī hypocrisis: luozus parēs: vicioz
 origo: virtutū erugo: tinea scitatis: exce-
 catric: cor: dū: Quatos hec pestis nequit
 supplicatōs turpiter delect: vt ceteri q̄q̄
 (q̄s latuit occult: effosoz) subitā expaue-
 scerēt ad ruinā: q̄ntos trudi fecit i tenebras
 exhoros: hec ille. Hāc igit oīno abdicauit
 bñs Georgi: p̄ pfundū hūilitatis tpaes
 p̄sus honozes cōtēdō scēs ibi aīaz la-
 rere piculū. Ber. ser. de ascē. Quid vobis
 vbi tanta difficultas est z tā graue piclm:
 Prāris ambitio angelū prāre puauit an-
 gelica: sciētie appetit: hoiem imortalita-
 tis glā spoliāuit. Hec ille. Sic itaqz ptz
 qm vera dei charitas georgiū seruauit pu-
 rissimū: qz fecit eū oīno p̄tēnere mūdū: mū-
 dū inq̄ q̄ nō mūdāt sed polluit. Juxta il-
 lud. Mūdus nō mūdāt sed totū polluit.
 q̄ qui manet in mūdo: quō mundus erit:
 Brūs s̄o georgi: nō in mūdo. i. in Amō-
 re mūdi sed in deo māsit Juxta verba the-
 manis. Manete zc.

Seda nobilis p̄dicio seu dignitas
 ch. itaris illi: p̄ quā georgi: mā-
 sit in ch̄zo est puritatis firmitas in-
 vincibilis. Lan. xl. Fortis ē vt mors dile-
 cto. Nullaten: ei potuit brūs geoz. supari
 Secō nec blādis p̄missionibz.
 Tertio nec asp̄is terrorz ibz.

Primo dico q̄ supari
 nō potuit blandis p̄missionibz. Logitauit
 em̄ p̄ses post alq̄ tormēta eū emollire blā-
 dicqz p̄mittēs ei magnos honozes si d̄is
 sacrificare veller. Sicut d̄t Bern. in epla
 ad sophiā virginē. Fallax mōi glā digne
 respuit: flos sem̄ est: vapo: ad modicū pa-
 res. Ipse em̄ q̄lscūqz stat: nōne pl̄ angie-
 tatis q̄ locūditat: habet: Hec ille.

Secō dico q̄ nec supari
 potuit duris terroribz seu p̄minatōibz
 Bar. vij. Generū flūina z flauerūt v̄ti
 et irruerūt in domū illā z nō cecidit: funda-
 tā em̄ erat sup̄ firmā petrā.

Tertio dico q̄ nec supari
 potuit tormētoz inflatōibz: imo p̄su-
 re charitat: oīa sup̄auit tormēta. Un̄ po-
 eta Dia viat amor. Et. j. Loz. xij. Laba

ritas oīa suffert. oīa sustinet. Sustinuit at
 b. georgi: Prima tormēta p̄ amore ch̄zi.
 P̄tio nāqz iussit eū p̄ses in eculeo suspē-
 di: z mēbratum corp̄ ei: vngul ferreis la-
 niari. Secō vulnera ei: p̄ficari salem fa-
 ces ad ei: latera apponi Tertio in carcerē
 recludi. Quarto ad p̄fidis imperiū: male-
 ficus q̄dā venenū vinō miscuit: z brō geoz
 gio sumenduz porrexit. Quinto sequēti die
 iussit p̄ses geoz: gium poni in rota: gladijs
 bisacutis vndiqz circūsepta. Sz statim ro-
 ta frangit: z georgius penit: illesus iuenit
 Sexto irat: p̄ses iussit eū in sarragine ple-
 nā liq̄facto plūbo p̄q̄ci: q̄ factio signo cru-
 cis in eā intravit: sz p̄tute dei cepit i ea q̄si
 in bāneo refoveri. Tādē georgi: tācrude-
 lē accepit sniam videlz vt p̄ totā ciuitatez
 traheret: z postmodō capite puniret. Qd
 et ita factū est. In his itaqz oibz p̄tās et
 deo fidelis sp̄ p̄leuerat georgi: Apo. ij.
 Esto fidel: vsqz ad mortē z dabo tibi coro-
 nā vite. Et. ij. Tim. ij. Labora sic bonus
 miles ch̄usti iesu

Tertia nobil: p̄ditio charitatis ip̄i:
 p̄ quā i ch̄zo māsit georgi: z ch̄s
 leo: ē firmitas acceptabilitas mlti-
 rabz q̄ videlz mltā mirabilia fecit d̄is vt
 onderet firmitatē charitat: ei: sibi eē gra-
 tar acceptā. Ps. Mirabil: de: in scis suis
 Precipue at̄ fecit d̄is p̄ b. georgio mira-
 bilia tripliciter

Primo in solatioz ministratōne.
Secō in tormētoz mitigatōne.
Tertio in aduersarioz p̄nitione.

Primo in auxilioz mini-
 stratōne. Ps. Auxiliū meū a d̄no zc. Sin-
 gulare q̄ppe solatiūz auxiliū sibi datū ē in
 draconte infectiōe in citate silena. Vide
 legēdā: q̄ et̄i nūderet int̄ apocryphas scri-
 pturas: tñ vt d̄t Ansel. ad incētūū amorz
 z deuotōis hac n̄ inutile arbitroz vti opio-
 ne/remora oī affirmandi temeritate. Itē
 singulare sibi auxiliū atqz solatiū datū ē cū
 ipsi in carcere ex̄siti apparuit ch̄s d̄ nocte
 cū multo liūne alloques eū s̄bis mellifluz
 is ex q̄b sic p̄fortat: est vt p̄ nihilo duce-
 ret cruciatuz. Sapie. x. In vinculis non
 dereliquit eū: sz descēdit cū illo in foueā.
 Itē singulare solatiū sibi datuz ē cū in fine
 ipsi orāti vt q̄cūqz ei: iploret auxiliū: peti-
 ti om̄s sine salutāte p̄sequeret effectū. diuiti

Bb

Ber. De scō Marco

na ad eum vox venit q sic fieret vt orauit.
Ps. Ocl dñi sup iust. r au. ei ad p. eoz.

Scō i tormētoꝝ mitiga-
tione. Nā venenū qd sibi datū est facto si-
gno crucis sumpsit et nihil eū lesit. **Bar.**
vi. **S**moritēz qd biberit nō eis nocēbit
Quo viso magus ille q venenū parauerat
ad pedes ei cecidit r se chūanū fieri po-
stulauit: quem mox iudex decollari fecit.
Frē iā dicitū est sup quō ille sus pmāsit in
rota r in sartagine. **Ps.** Cū ipō sum in tri-
bulatione enpiā eum

Tertio in aduersarioꝝ
punitioe. **Ps.** **Q**ult dñi sup patietes ma-
la vt pdat de terra mēoria eoz. **Q**n̄ cum
semel ducit fuisse georgi ad tēplū idō-
rū vt sacrificaret: ad pces ei ignis de ce-
lo descendēs tēplū cū dñi r sacerdotibz cō-
cremavit: terraq se aperies oēs eoz relit
qas deglutiuit. **Hic** exclamat **Amb.** in p-
fatione di. **Georgi** fidelissim mules chūi
dū chūanitat. pfectio silētio tegere solus
inter chūcolas intrepid dei filii est pfect
sus: cui r tāta fidei p̄tātia grā diuina p̄cel-
sit vt r tyrānice p̄tātis p̄cepta p̄tēneret r
innumerabiliū oino formidaret tormēta p̄-
naz. **Q** felix r inclit dñi p̄liator: quē non
solū tp̄alīs regni blanda nō psuasit p̄mis-
sio: sed p̄secutore deluso simulacroꝝ eius
portēta in abyssum deiecit. **Hec** **Ambro.**
Hec aut vidēs alexādria v̄p̄o: p̄sidis ad
si se p̄uerla est: quaz iussit p̄ses p̄ capillos
sp̄p̄edi r flagellis durissime cedi: sicq o-
i ans ad dñm emisit sp̄m. **Hic** **Amb.** in p-
fatione. **Q** hoc gentiū regina p̄fay cru-
deli a viro dictata inia nōdū baptisimū gra-
tiā p̄secuta glōse passiōis meruit palmā
Qn̄ nec dubitare possum q rosea p̄fusa
sanguis vnda referatas poli januas ingre-
di meruit: regnūq possidere celoz. **Hec**
Amb. **Frē** cū daciau de loco in q decolla-
tus est b. georgi ad palatiū rediret: ignis
de celo descendit r eū cū suis m̄stris p̄sum-
psit. **Ps.** **Q**m̄ q malignā exterminabunt.
Et dicitis itaq p̄z glōsi georgij charitas
p̄ quā in chūo et in eo chūis māsit. **Q**rem
igit vt ei meritis eādē a dño charitatē cō-
sequimur q tandē puenire mereamur ad co-
ronā vite quam repromisit deus diligen-
tibus se. Amen.

De brō Marco euāgelista Sermo

Qui manet i
me r ego in eo hic fert fructū
multū. **Jo.** xv. Ferre quideꝝ
possum fructū sed de ipse est q fructū illū
opatur in nob. **Jo** de dñs **Jo.** xv. Sine
me nihil potest facere. **Et** **Etia.** xvij. **Q**ia
opa n̄ra opatus es dñe. **Et** **Pbil.** ij. **Q**ui
in nobis opat velle r p̄ficere. **Null** igitur
bonoz opez fructū afferre p̄t nisi p̄ chari-
tatē maneat in dño r dñs in eo. **Jo** bñ dīc
dñs: **Q**ui manet i me r ego in eo: hic fert
fructū multū. **Q**n̄ idē dī: **S**icut palmes
nō pōt facere fructū a semetipō nisi māse-
rit in vite: sic nec vos nisi in me māserit.
Et subdit: **E**go sum vitis: vos palmites.
Qui manet in me r c. **B**ūs itaqz mare
q māsit in dño p̄ charitatē verissimā: do-
m̄ in eo fecit mltū fructū. **Et** p̄cipue tri-
plicem.

Primus est fructus doctrinalis sapiētie.
Secundus est fructus virtualis excellētie.
Tertius est fructus victorialis patietie.
Primus igit est fructus doctrinalis sa-
piētie. **Prover.** ij. **B**ūs hō q in-
uenit sapiam r q affluit prudētia:
melior est adq̄stio eius negociatioe auri r
argēti p̄mi r purissimi fructus ei. **Hec** ibi
Artulit aut būs mare p̄cipue triplicem
sapiētie fructum.

Primus est fructus euāgelice descripiōis
Secundus est fructus autētie p̄dicatiois
Tertius est fructus mirifice exēplatiois

Primo attulit fructū euā-
gelice descripiōis. **Et** iste fructus sp̄ mltū
plicabit vsq in finē mūdi p̄ q̄nto p̄ euāgē-
liū suū instructi fideles fructuz boni opis
afferūt. **Hiere.** xvij. **N**ō desinet aliq̄ face-
re fructū. **Beat** v̄tqz mare secut p̄t
(a q̄ baptisimū suscepit) vsq rhomā anno
dñi. xl. rogar a fratribz sc̄p̄sit euāgelij gre-
cis litteris r sermone greco. put a petro re-
ferēte audierat r chūo inspirate didicerat
Hiero. **L**oueniens em̄ fuit q ille q disc̄-
pulus erat ei q caput est ap̄loꝝ scriberet
euāgelium rome q caput est oim̄ auit arū
et in lingua greca q tūc erat caput oim̄ lin-
guarū. **Testis** aut p̄ncipalis resurrectiois

ebū fuit quā z elegāter p̄cepit. Jo in for-
ma leonis figurat. Ezech. j. Sicut enim
leo ad sui clamorē post tertū diē: tuos
leuculos suscitāt: sic de p̄ post tertū diē
filii sui suscitāuit. De euāgelio itaq; eius
exponi p̄ illū Dan. iij. Ecce arbor i me-
dio terre altitudo ei? nimia: magna arbor
et foris z proceritas eius celum contin-
gens: aspect? ei? vsq; ad terminos vniver-
se terre: folia ei? pulcherrima: z fruct? eius
nim? z eica vnūsoz i ea. expōe z applica.

Secdo attulit fructū au-
tēticē pdicatiois. Prouerb. xij. De fructu
oris sui vnūsq; replebit bonis. Ex ordi-
natione itaq; bti petri semiauit verbū dei
qd est semen catholice fidei in aq̄leia et in
alexādrina: z in nūceras gentiū mltitudines
ad fidē p̄uertit: z sic in eis fructū multum
attulit. Lu. viij. Qui in corde bono z opti-
mo audietes verbū retinet: fructū afferet
Hec ibi.

Tertio attulit fructū mi-
nistice exēplatiois. Prouerb. x. Fruct? iusti
ad vitā. Gratia non solum sui sed z alioz
rū q; ei? exēplo ad bonū puocant. In p̄mo
q̄pe introitu bti marci in ciuitatē alexan-
drie vbi p̄mus verbū dei pdicauit maria
mltitudine in fide z deuotōe z p̄tinentē oby-
seruatiōe coadunata est. Vñ Petri? dam.
de eo sic ait. Tantā ei? de? ap̄ alexādriz
grām p̄tulit vt oēs q; tūc ad fidei rudimē-
ta p̄fluerēt p̄ p̄tinentiā ac toni? sancte con-
uersatiois instantiā tanq; ad monastice p̄-
secutiois fastigiū puolarēt: ad qd nō mō
do miraculoz pdigijs: nō mō pdicatiois
eloquijs sed etia examijs puocabat exēplif
Hec ille. Exēplo itaq; dñi cepit facere
z docere. vt dicit Act. j. Hanc itaq; in do-
mino fructū fecit multū nedū in se sed z in
alij q; multipx instruxit z sapiētie vere
fructib; p̄dorauit. Vñ patz in eo vep qd
dñs dicit: Qui manet in me z ego in eo hic
feret fructum multū.

Secūdus p̄ncipalis fruct? est fru-
ctus fruosē excellentie. Loptosus
em bonoz opez fruct? fecit. Iuxta
ap̄lm 2. Cor. j. Ambulet; digne deo p̄ omnia
placētēs. in omi ope bono fructificantes.
Sp̄aliter tñ hic dicem? de triplici huius
samodi fructu.

Prim? est fruct? corp̄alis castificatiois
Secd? est fruct? mēralis humiliatiois
Terti? est fructus sp̄ualis deuotiois.

Prim? est fructus corpo-
ralis castificatiois. Iusto. li. de sentētis.
Amāda est pulcritudo castitatis: est enī
fruct? suauitatis z pulcritudo inuiolata se-
curitas mētis z sanctas corp̄is. Hec ille.
Fuit q̄pe bti marci? castissim? z omnis
puritatis amator: z dicit sp̄ fuisse p̄go: re-
linq̄ns cūctis sacerdotib; exemplū sc̄ssimū
me castitatis. Ministros em dei castissi-
mos esse decz. Alchun?. Oibus castitas
necessaria est: sed p̄cipue ministr; altaris
ch? quoq; vita alioz debz esse eruditio z
assidua salutis pdicatio: tales em decz vo-
minū hie ministros. A nullo carnis p̄ta-
gio corrupant. Hec ille. Cū em sacerdos
tis officiū sc̄ssimū sit: angelicū atq; diu-
nū. Jo decz vt eoz vita nō carnalis h? ce-
lestis z sp̄ualis existat. Vñ dicit 2. Cor. xij
Hō q; habuerit maculā nō offerat panem
dño deo suo z nō accedat ad ministeriū e?

Secdus est fructus menta-
lis humiliatiois. Eccl. vj. Ne te extollas
in cogitatioe tua velut taur? ne forte elu-
dat virtus tua p̄ stulticiā z folia tua co-
medas z fruct? tuos p̄das z reliq̄ris ve-
lut lignū aridū. Et. iij. Reg. xij. Et. Esa.
xxvij. Dittet radice deorsus. s. p̄ humili-
tate: z faciet fructū sursum. q; sicut dicit Aug.
Hic cape dī cellitudinē: pus cape ei? hu-
militatē. Tāte vtiq; hūilitatis fuisse dicit
bti s marci? vt pollice sibi amputauerit:
ne ad sacerdotiū. pmoueret. verūtamē dī
positio dei z autoritas bti petri p̄ualuit q;
secū in hoc disp̄savit z alexādrice ep̄m eū
ordinauit. Ps. Excelsus dñs z hūilitate
sp̄ciat: z alta alonge cognoscit.

Tertius est fructus sp̄ua-
lis deuotionis. Vñ ps. de viro deuoto
dicit: In lege domini volūtas ei? z in le-
ge ei? meditabit die ac nocte. Et erit tāq;
q; lignū quod plantatū est secus decursus
aquaz quod fructū suū dabit in tempore
suo. Et Hier. xvij. Erit tāq; lignū qd tras
plārat sup aq̄s qd ad humore mittit ra-
Bb z

Her. De sc̄tis philippo et

dices suas. r̄. Seq̄t. nec aliquādo desi-
ner facere fructū. B̄tus igit̄ marcus mit-
tēs radices sue affectōis ad h̄mōrē de-
uotōis q̄si plātatus sec̄ decursus aquarū
victū q̄ fluūt impetu de libano (vt dicit
Laz. iij.) plurimū attulit fructū: aq̄ q̄p̄
pe viues d̄r gr̄a sp̄sūcti. Un̄ Jo. viij. dicit
sal. Qui credit in me sicut d̄r scriptura flu-
mina de vētre ei⁹ fluūt: r̄ seq̄t. hoc aut̄ d̄s
cit de sp̄u quē accepturi erant credētes in
eū. Hec ibi. H̄mōi aut̄ sp̄s p̄mittit oran-
tib⁹ r̄ deuotōis. Lu. xj. P̄r vt celestis va-
bit sp̄m bonū petētib⁹ se. Un̄ ibidē satis
b̄r q̄ fructuosa sit deuota orō. Et hoc est
euangeliū qd̄ legi solet in missa hodiernē
p̄cessōis q̄ vocat letania maior. i. suppli-
catio vl̄ rogatio: de qua dante deo uitas
dicitur sumus.

Tertio principālis fruct⁹ est fruct⁹
victoriose paciētie. Can. viij. Accē-
dā in palmā: r̄ app̄hendā fruct⁹ ei⁹
Palmā qd̄de aspa est in corticez in statura
sublimis r̄ iō difficilis est ad ascēdēdū: s̄z
in ei⁹ sūmitate fruct⁹ magne dulcedinis
iuenit. Jo etiā d̄r Hebr. xij. Dis discipli-
na in p̄nri qd̄de eē videt nō gaudij s̄z mero-
ris: fructū aut̄ pacatissimū exercitat⁹ per
eā reddet. Et Lu. viij. Fructū afferūt in
patia. Circa paciētia aut̄ b̄ri mara cōrem-
plāde sūt tres p̄sideratōes.

Prima est dolose afflictōis.
Sec̄da est amoroze miseratōis.
Tertia est ḡrose p̄solatōis.

Prima est cōsideratio do-
loze afflictōis. ps̄. Dulce tribulatōes
iustoz. Cū itaq̄ in solēnitate pascale br̄us
marc⁹ missaz celebraret: cōuenerunt illuc
oēs tēploz p̄t̄ifices r̄ fune in collo ei⁹ mis-
so sp̄m p̄ ciuitatē trahēbāt. Carnes autē
eius in terrā fluebant r̄ s̄z guine lapides
rigabāt. Post h̄ in carcere recludit⁹ seq̄n-
ti die mane facto funē itēz in collo ei⁹ mit-
tūt: r̄ huc illucq̄ rapti eū p̄rahūt excla-
mantes. Trahite bubalum ad loca buy-
culi. Ille autē deo gr̄as agens r̄ sp̄m p̄mē-
dās expirauit circa annū d̄ni. lviij. sub ne-
rone. Et sic ad d̄nm trāstuit fructū imoz-
talis gl̄ie sine fine p̄ceptur⁹. Sap. iij. Bo-
noz laboz gl̄iosus ē fruct⁹.

Sec̄da ē cōsideratio amo-

rose misatōis. Nā cū sic traheret: orauit
p̄ p̄plo d̄i. P̄r dimitte illis q̄ nesciunt qd̄
faciūt. In h̄ imitat⁹ d̄nm q̄ p̄ suis cruciat⁹
roubo exorauit. Barth. v. D̄re p̄ p̄lo
q̄ntib⁹ r̄ calumniatib⁹ vos.

Tertia ē cōsideratio gra-
tiose p̄solatōis. Nā cū eēt in carcere: v̄it
ad eū ch̄ris p̄forās eū r̄ dicens. Pax tibi
marce n̄ euāgelista: noli tiere q̄ ego tecū
sum vt eruā te. ps̄. Cū ip̄o sū in tribula-
tōe eripiā eū r̄ gl̄ificabo eū. Et dicit⁹ itaq̄
q̄ p̄tz qm̄ br̄us mare⁹ pl̄imū fructū attu-
lit. Barth. viij. Arbor bona fruct⁹ bonos
facit: P̄t̄ itaq̄ dicere illd̄ Eccl. xxiij. Fru-
ctificauit suauitatē odoris. Un̄ r̄ in tēst̄i-
moniū sp̄nāl suauitat⁹ cū corp⁹ eius āno
d̄ni. cccclxviij. de alexādria trāstātū ē vene-
tias sūt odore mirabilī arcūfusiū adeo vt
tota alexādria mirando p̄fū deref̄ odore.
Exēplo itaq̄ b̄ri marci studeam⁹ in d̄no
manere vt r̄ ip̄e maneat in nob⁹ r̄ fructū af-
feram⁹ p̄t̄ur⁹ r̄ sc̄titat⁹. Rho. vi. Seruus fa-
cti deo habet⁹ fructū i sc̄tificationē: q̄ntū
ei⁹ meriti⁹ ap̄d deū adiuuemur r̄ vite eter-
ne fructū imarcescibilem p̄cipere mereamur.
Amen.

Ser. De b̄ris ap̄lis philippo r̄ iacobo.

Computati
sunt inf̄ filios dei. Sap. v.
Bonū p̄fecto excellentissimū
mū ē coputari inter filios dei. Est em̄ bonū
nū sūme honorabile q̄ officii filioz dei ē
assistere d̄no: vt patz Job. j. r̄ ij. ps̄. Nil
mis honorari sūt amici tui de⁹: q̄ v̄tz tā-
les nō solū amici s̄z r̄ filij dei vocat⁹. Itē ē
bonū sūme delectabile. Ineffabilis q̄ppe
dulcedo on̄dit in eo q̄ deū n̄m r̄ d̄nm ma-
iestat⁹ possim⁹ vocare patrē. j. Jo. ij. Qui
dete qualē charitatē dedit nob⁹ de⁹ vt filij
dei noiemur r̄ simus. Hec ibi. Quid hac
charitate suauis⁹: qd̄ d̄lectabile iuenerit p̄
nihil p̄fecto. Itē ē bonū sūme vtile. Rho.
viij. Ip̄e sp̄s testimoniū reddit sp̄i n̄o
q̄ sum⁹ filij d̄i. Si āt filij: r̄ heredes: here-
des qd̄de dei: coh̄ere. āt ch̄ri. Hec ibi. Sū-
me igit̄ d̄siderabile est nūcerari inter filios
dei. Uideam⁹ itaq̄ q̄bz medijs coputari
meruerint inter filios d̄i gl̄iosi apl̄i philip.

pus et iacoby vt sic discam qd nob fatiendū sit vt r nos parit euz eis cōputari mereamur. Notandū q tribu pcpuis vir tutib meruerit pputari inter filios q no bis etiam sunt necessarie vt et sic cōpu tenur rē.

Prima est fidei stabilitas
Secda est charitatis sinceritas.
Tertia est patientie soliditas.

Prima est fidei stabilitas. Gal. ij. Filij dei estis p fide. Et Jo. j. Dicit eis potestare filios dei fieri his q credūt in noie ei. Hoc aut intelligēdū est nō de fide mortua sed de fide viua que est cū opib bonis. Un Jac. Quid pde rit frēs mei si fide dicat qd se hie: opa at nō habeat: Nunqd poterit fides saluare eū: Ibi dē. Fides sine opib mortua est. Habem? aut triplex pcpūū testimoniu de stabilitate fidei bti philippi.

Primū est testimoniu affectuose imitacionis.

Secundū est testimoniu fructuose meditationis.

Tertiu est testimoniu miraculose operacionis.

Primū igit ē testimoniu affectuose imitacionis. Eccl. xxiij. Magna gloria sequi dñm. Btūs vtiqz philipp? vn? fuit de pōtib q secuti sūt dñm. vt p3 Jo. j. Andreas qppe pmo secut? est eū: scdo petr? et tertio philipp?. De c? vocatiōe dī Jo. j. q iesus volens egre i galileā inuenit philippū: Et dī ei Iesus seqre me. Erat aut philippus a bethsaida ciuitate andree et petri. Hec ibi. Statim itaqz vt audiuit vocē dñi vocātis secut? est eū: nō ex ani leuitate: sed ex spēalis grē scā asfectione. Jo. ij. Spūs vbi vult spirat.

Secdm est testimoniu fructuose meditationis. Sic qppe firm? et stabilis erat in chū fide r sic ad eā afficiebat vt mediator etiā fuerit alioz vt ad fidei veltutate ptingerēt. Un sic legit Jo. j. postq a dño vocat? fuit inuenit nathanael r dic ei. Quē scripsit moyses in lege r pphetis inuenim? iesum filiū ioseph a nazareth. Et dicit ei nathanael. A nazareth pōt aliqd boni esse: Dicit ei philipp? Veni r vide. Hec ibi. Itē sic dī Jo. xij. Cū gēt les qdā

vellent videre iesū: ipse philipp? r andreas mediatoroz fuerūt p ipis apd dñm.

Tertiu ē testimoniu miraculose operacionis. Miraculoz ei opatio at tribuit fidei: sicut sup dictū est in ser. d. b. Siluestro. Cū vtiqz btūs philipp? xx. annis pdicassz in scythia rēcus est a pagantib r ppullus vt sacrificaret deo marti Tūc subito draco quidā ingēs de sub base exiuit q filiū pōntificis ignē in sacrificio ministrante interfecit: duosqz tribunos qz ministrū philippū in vinculis detinebat: ceterosqz adeo stat? ferote infecit vt oēs moribidi redderent. Dicitqz philipp? Credi te mihi r hāc statuā pfringere dei? loco dñicaz cruce adorate: vt sanent infirmi vti et mortui suscitent. At hi q cruciabāf clamabāt. Tm fac vt sanemur: et hūc martē prinus pfringem?. Tūc iussit philippus diaconi vt in desertū locū secederet r statim recessit. Dēsqz moribidos philipp? sanauit tres mortuos suscitauit. Sicqz vniuersis credentib p vñū annū adhuc eis pdicauit: pbyterosqz r diaconos ordinauit.

Imū aut r in brō Jacobo tria habem? testimonia stabilitat fidei sue.

Primū ē expectatio glōse resurrectōis

Secdē coruscatio miraculose operacionis

Tertiu ē pnuatō fructuose pdicacionis

Primū est expectatio glōse resurrectōis. Sicut em dī Ioseph? r Hiero. in li. illu strū. In parascue mortuo dño: Jacoby vorū vouit se non cōestuz donec videret dñz a mortuis surrexisse. Un apparet fidi sue stabilitas. In ipa aut die resurrectōis eidē r bis q cum eo erāt dñs apparuit di. Pōste mēsam et panē. Et accipies panes bndigit r dedit iacobo iusto di. Surge fr mi comede qz fili? hois a mortuis surrexit. Prover. x. Spectatio iustoz leticia.

Secdm est coruscatio miraculose operacionis. Nā fm Hiero. rāte reuerētie erat in ppo vt simbriā vestimēti ei? certati cu perēt tāgere: r qūqz tāgerēt sanabant.

Tertiu est pnuatio fructuose pdicacionis: potissime inter iudōs infideles. Hoc pfecto testimoniu est euidēs stabilitat fidei sue: qz nullaten? a pdicatiōe fidei cella bar ppter timorē iudeoz: memor hū? qd dixerat dñs Matt. h. x. Nolite timere eos q occidūt corp? aiām aut nō pnt occid. rē

Ber. De sanctis Philippo et

Paritas excellētia et stabilitas fidei in
glois aplis ppter quā pputati sunt inter
filios dei. Et p oppositū in crebulo pputā
si sunt inter filios diaboli. Jo. xij. Qui in
credulus est manet ira dei sup eū.

Eda virt⁹ ppter quā pputati sūt
inter filios dei est charitas, sinceri
tas. In Ro. vij. Qui spū dei agunt q
cur. hi filij dei sunt. Hi em spū dei agunt q
verā charitatē hnt: q sic dicit Gal. v. Fruct⁹
spūs est charitas. In Aug. sup Jo. expo
nes illō Jo. xij. In hoc cognoscet qz disci
puli mei estis si dilectionēz hueritis ad in
micē: di. Dilectio sola discernit inter filios
dei et filios diaboli. Signet se oēs sig⁹ cru
cis: mdeant oēs Amē: carent oēs alfa: ba
pizent oēs: intrēt ecclias: intueant hā silij
cap: parietes: non discernunt filij dei a fi
lijs diaboli: nisi charitate. Qui hnt chari
tatē nati sunt ex dō. Magnū iudiciū: ma
gna discretio: qd qd vis habe: hoc solū nō
habeas: nihil tibi pdes. Alia si nō habeas
hoc habe: et impleti legē. Hec ille. In b.
aut philippo hem⁹ triplex testimoniū sū⁹

Primū est obseruātia (cere charitatē
tpalis paupertatis.

Scōm est benivolētia specialis fami
liaritatē.

Tertū est diligētia spūalis vtilitatis.

Primū est obseruātia mū
dane paupertatis. Via nāqz mūdāna ptem
plū ppter amozes dñi. Ver⁹ em amor dei
oem amorē mūdi excludit. Chry. Vere nō
est sup terrā qd amet qd donū dei in veri
tate gustauerit.

Scōm est benivolētia do
mestice familiaritatē. Magnā em familia
ritatē hnt cū dño: et h est signū dilectōis
Nā vt dicit ps. it. erb. Propū est amīcoz
inuitē viuere. Signū hāgne familiarita
tis fuit qñ Joānes a dño petijt p dītoz
suū reuelari. Jo. xij. Signū maior⁹ (vt vi
des) fuit qñ petrus iacobz: et ioānes petiere
ab eo suū aduētū reuelari. Mar. xlij. Dic
nob qñ hec erūt: et qd signū aduēt⁹ tui et
psumatōis seclī. Sz videt maxie familia
ritatē signū fuisse qñ philipp⁹ petijt a dño
pīem reuelari: di. Jo. xij. Dñe onde nob
pa. et hīf. nob. Et tūc meruit audire ab ore
dñico iūmū sacz diuitatē: qz dixit ei dñs

Taro tpe vobiscū sum et nō cognovistis me
Philipp⁹ q videt me vi. et pa. meū. Loq⁹
ibi de seipō q ad diuitatē. Sed. Quō tu
dic: onde nob patre: Nō credis qz ego in
pīe et pī in me ē: sba q ego dīq: a mago
nō loq⁹. et. Vide qz tā familiaritatē benivolē
tiā onē cui sume dicit: mysteria reuelat.

Tertū est diligētia frater
nalis siue aliene vtilitatis. i. Lo. xij. Eba
ritas nō qrit q sua sunt. Būs vtiqz philo
lipp⁹ diligētissim⁹ fuit alioz salutē pcur
re: infideles ad fidē quereudo: et tā fideles
factos sacz exhortatiōibz iformādo. He
re. ij. Dabo vob pastores iuxta cor: meū
pascēt vos sciētia et doctrina.

Quasi in bō Jacobo triplex habet⁹
charitatis testimoniū.

Primū est obfuitia tpalis paupertatis.

Scōm est excellētia specialis scitatis.

Tertū est diligētia spūalis vtilitatis.

Primū est diligētia spūalis vtilitatis.

Scōm est excellētia spūalis scitatis: sic te
stat Hiero. in li. illustriū viroz. Būs hic
iacobz ex vtero mīs scētus fuit. Fuit autē
chri⁹ sanguine⁹ et in facie sibi simillimus.

Un Ignaci⁹ in eplā ad bñm Joā euāge
lū. dr: Si licitū est mihi apō re ad hēre
me partes volo ascēdere vt videā illū ve
nerabilē iacobū q cognominat iust⁹ quez
refert tesu chri⁹ simillimū facie: vita: et mō
queratōis acsi eiusdē vteri frater est: q
mel⁹. Quē dicit si video: video et ipm ioh
sum s3 oia corpis liniamēta: Hec ille. De
excellētia aut siue scitatis tria habem⁹ te
stimonia. **P**rimū est testimoniū glōse dei
noiatōis: qm sicut bē in historijs ecclias
cis ab oibz noiat⁹ est iust⁹. Dicebat enīqz
frater dñi nō solū ppter facie pformitatē
aut ppter sanguinitatē: sed et ppter scitā
tis progatiūā et excellētiā specialē. **S**cōm
est testimoniū copiose veneratiōis. In tā
ta em reuerētia habebat in pōlo (sicut dicit
Hiero.) vt simbriā vestimēti ei⁹ certatim
cupent rāgere. In tā tāta em reuerētia dab
uerūt eū apli q post ascēsiōē dñi euz in
epm hierlymitanū elegerūt. **U**n sicut dicit
Anaclet⁹ papa: et bē in decret. a bō petro
iacobz et ioāne ordinat⁹ ē et psecrat⁹. et p
mus post dñi ascēsiōē. missam dicit celebrāssē.

Tertū est testimoniū pīe et pīe pfectōis.

Jacobo apostolis Fo. CXCVI.

Nā fm Hiero. ppetuā fuauit ygnitātē q̄
vira est angelica: Sp̄ obfauit carnis au
steritate: q̄ sicut d̄t Hiero. Vinū r̄ sicerā
nō bibit: carnes nunq̄ māducauit nisi a
gnū pascālē. Fē sp̄ hūit deuorōis scēe sub
limitatē. Ita em̄ assidue flexis genibz dñz
p̄cabat vt ad moduz cameloz duriciem
traxisse eius genua viderent: hēbat q̄ppe
callos in genibz sicut h̄i solēt in calcaneis
Hic sol̄ inter aplos vt d̄t Eḡsipp⁹ aplo
rū vicin⁹ p̄pter nimā scitātē suā p̄mittere
bat in sc̄a sc̄oz intrare nō q̄dē cā imolā
tōis: sed ordōis. Tradit vtiq̄ Joseph⁹
tātē cū sc̄itātē fuisse r̄ celebratē in p̄lo
vt p̄pter eū necē creditū sit hierlīmā sub
ueriam: h̄ autē tātē fuerit sc̄itātē: dicit⁹ est
rū Jacobz minor: q̄ posterior alio fuit vo
cātiōe. Tertiū est testimoniū fratnalis
yritatis. Dulcū em̄ sollicit⁹ fuit de ppl̄
salute. Triginta vtiq̄ annis hierlīmē rexit
ecclesiam. i. vsq̄ ad septimū Heronis annū
Docuit itaq̄ ybis: exēplis: r̄ septur⁹ scri
psit em̄ eplam q̄ p̄ma inter septē canonis
cas ordinat Act. xvij. Docebat diligētē
eā q̄ sunt iesu. Sic itaq̄ p̄z hoz aploz sin
cere charit⁹ p̄t qua p̄putati sunt inter

Tertius p̄pter quā p̄putati sunt inter fi
lios dei est patiētē soliditas. Vñ
Heb. xij. Quē diligit dñs castigat: flagel
lat autē oēs filiū quē recipit. In disciplina
p̄seuerate. i. in patiētē aduersoz: tanq̄ si
lijs se vobis offeret de⁹. q̄s ei fili⁹ quē nō
corripit p̄f̄q̄ si extra disciplinā estis: cui⁹
participes facti sunt oēs: q̄ adulteri r̄ non
filijs estis. Hec ibi. In br̄is autē apl̄s fuit
tripler patia ondens eos esse filios dei

Prima est patiētē laborz.

Secunda est patiētē iuicioz.

Tertia est patiētē tormentoz.

Prima est patiētē laborz
q̄s affūp̄t̄r. p̄ p̄dicatiōē fidei. Jō de apl̄s
d̄ illō Eia. Itē Qui sunt isti q̄ vt nu. volāt.
Nubes q̄ppe volāt. put impellunt a vento
Sic r̄ apl̄s put mouebant a sp̄sc̄rō. Eze.
j. Quocūq̄ ibat sp̄s in rore p̄f̄ seq̄bant.

Secunda est patiētē iuicioz

Vñ apl̄s d̄: Act. v. Jb̄at gaudētes a cō.
P̄c̄l̄ q̄m di. ha. s̄. p̄ nō iesu cōtume. pati

Tertia est patiētē tormē
toz. Dulcē q̄ppe tormēta sustinuerit gau
denter. p̄ fide ch̄ri. Ph̄lipp⁹ q̄ppe detertus
fuit in vinculis aliquō tpe: tandē autē ab is
fidelibz cruci affixus est. Erat autē. lxxxvij
annoꝝ q̄n crucis patibulū ascēdit Gal. v.
Ut deo vīuā ch̄riō p̄f̄ sum cruci. B̄t̄s
autē iacobz septimo ep̄atus sui anno cū in
tēplo p̄dicaret corā caipha r̄ alijs iudeis
et iā p̄pe esset vt baptizari veller: repente
qdā replū ingredies clamare cepit Q̄ vi
ri israelite qd̄ facit: cur sic vos d̄cip̄ per
mittis: Intantū autē ppl̄m p̄cauit vt iā
cobū r̄ ceteros aplos q̄ tūc ibidē p̄uenē
rāt lapidare veller. Ascēdit autē h̄o ille sup
gradū ybi apl̄s p̄dicabat r̄ ip̄m p̄cipit autē
deoz lum r̄ tūc pl̄mū claudicauit. j. Lox.
itj. Tribulatiōes p̄p̄mur r̄ sustinemus.
Anno autē ep̄atus sui. xxx. vidētes iudei q̄
paulū nō possent occidere eo q̄ cesarē ap
pellasset p̄secutiōis sue tyrānidē in iacobū
duerterūt. Vñ vidētes q̄ a p̄dicatiōē nō
cessaret: ip̄m p̄cipitauerūt de pinnaclo rē
pli. Et cū p̄cipitassent: lapidibz eū obrue
bāt. Qui cū lapidaret: p̄cūdes sup genua
dixit: Rogo dñe dimitte eis q̄: nesciūt qd̄
faciūt. Bar. v. Orate. p̄ p̄sec̄ntibz r̄ calu
m̄tātibz vos vt sitis filij p̄ris v̄ri r̄c. Tūc
vñ ex ip̄is p̄t̄cā fullonis accipiēs valido
ictu caput ei⁹ impet̄t r̄ cerebrū excussit.
quēadmodū narrat Eḡsippus. Taliq̄
martyrio migravit ad dñm. Judith. vij.
Per mltas tribulatiōes trāsierūt fideles
q̄ p̄fulsi: q̄ dolētes et stupidi erūt in iu
dicio dei infideles ip̄i inimici fidei q̄ sic a
postolos dei occiderūt q̄m r̄ ip̄i apl̄s con
stantes erūt r̄ gaudētes: quēadmodū le
gitur Sap. v. Et in eplā h̄ur⁹ dicit: Stas
bunt iusti in magna p̄stāria aduersus eos
q̄ se angustiauerūt r̄c. Sequit. Vidētes
rurbabunt timore horribili r̄c. Vide res
x̄rū. Et dicit: igit p̄z q̄m gl̄osi apl̄s ph̄lip
pus r̄ iaco. p̄putati meruerūt inter filios
dei p̄pter stabile fidē suā: charitatē atz pa
tiētē. Et nos igit studeā⁹ eos imitari vt
r̄ parit cū eis inter dei filios digni efficia
mur numerari: r̄ tandē corona gl̄orie dei
filijs reprimissa coronari Amen.

De brō Marculfo abbate Seno.
B b 4

Ber. De sctō Marculfo

Collaudabūt

multi sapiētā ei⁹. Ecclī. xxxix.
Sicut dē sapiens. Ecclī. xxvij.
Sapiēs in populo hereditabit honorem
Datur enim proprie sapientia cognitio
diuinorū affectiua ⁊ amorū inductiua. Un
dē sapiētā q̄si sapida scia. Sapiētā em̄ vt
est donū spūsancti ⁊ vt frequēter sumit
in scriptura vbi cōmēdat sapientia inclu/
d̄ ⁊ ipam charitatē p̄ quā hominī sapiēt
diuina. Un sicut sapientia p̄mo ponit in
ter dona spūsancti. Esa. xj. Ita Gal. v. po
nitur charitas p̄ima inter fruct⁹ spiritus
Est q̄ ipsa sapia mltū honorabil atz lau/
dabil q̄ dōnū dicit̄ p̄ba p̄posita. Collauda
būt mlti sapiāz ei⁹. Que quidē p̄ba s̄d p̄/
sens intelligim⁹ de sapiētā beati marcul/
fi. De q̄ sunt tria vidēda quibus appa/
rebit laudabilis.

Primū ē sapie acceleratio grōsa.
Secundū est accelerationis perfectio
virtuosa.
Tertiū est perfectionis manifestatio
gloriosa.

Primū igit̄ est sapie acceleratio gra
tiosa. Pōt em̄ de eo dici qd̄ de iōsua
dē. ij. Paral. xxxij. Cū adhuc puer
esset cepit querere deum. Ab etate nāq;
puerili cepit deuitare vaniloq̄a ceterorū
q̄ puerorū leuitates ⁊ iā morib⁹ senil ap̄/
parere. Cū aut̄ tradit⁹ eēt studijs librari;
cito plurimū in diuinis p̄fecit litteris su/
pra coetaneos suos ac p̄m datam sibi gra
tiam ac scientiā toto desiderio cepit ad
supernā anhelare patriam: ea quoq; que
diuine religionis erant auida aure percip̄/
pere: memoriē cōmēdare: ⁊ sollicita p̄secu
tione p̄ficere satagebat. Et q̄si alter tobias
ab infātia sp̄ deū timuit. Ut h̄f. robie. ij.
Un patz accelerata inchoatio sue sapie
No sic dē psal. Initiū sapie timor dñi. Et
Ecclī. j. Radix sapie timere deū. Et Pro
uerb. xij. Sapiēs timet: ⁊ declinat a ma
lo: stult⁹ trāssilit ⁊ p̄didit: q̄ vicz sapiēs co
gitat de fine ⁊ sic cauet a p̄ctis. Prouerb.
xix. Esto sapiēs in nouissimis tuis. Stul
tus p̄o p̄sūptuose p̄didit d̄ lōgitudine vite
cū tñ ei⁹ sit certissima breuitas. Job. xij.
Breues dies hoīs sūt. Laudabilis autē
multū in brō marculfo fuit buiusmōi saq̄

piētie acceleratio p̄cipue p̄pter tria que
fuerūt in eo que in multis solēt esse impe
dimētū vere sapiētie ⁊ occasio stulticie.

Primū: est corpalis formositas.
Secundū: est tpalis copiositas.
Tertiū: est carnalis nobilitas.

Primū ē corpalis formo
sitas: licz em̄ statura pusillus esset aspectu
tñ erat decōr⁹: mēbroz q̄q; elegāti coapta
tōe cōposit⁹. Solet aut̄ pulcritudo cor
poris multis dare occasiōē stulticie. Un
ezech. xvj. dicit dñs ad hierusalē. Habēs
fiduciā in pulcritudine tua fornicata es.
Szbriūs marculf⁹ licz adhuc etate suuē/
nis iaz tñ sensu ac morib⁹ senior: nihil dē
teriori pulcritudine curauit: p̄siderās qm̄
sicut dē Prouer. xl. Vanā est pulcritudo.
Et Ecclī. xl. Vis caro fenū ⁊ oīs gl̄ia ei⁹
q̄si flos fenū. ⁊c.

Secundū est tpalis copiosi
tas. Rebr em̄ tpalib⁹ affuebat q̄ multis
etiā sunt causa stulticie. P̄s. Prodigē q̄t
ex adipe iniquitas eoz. Briūs p̄o marculf⁹
oia tpalia p̄pter amorē dī p̄p̄sit. Phil.
ij. Quia arbitrat⁹ sum vt stercora vt cibū
lucrifaciā. Seneca. Aude hospes p̄tere
re opes q̄ nemo ali⁹ dignus deo est q̄
opes cōtēpserit.

Tertiū est carnalis nobili
tas. Et magnis em̄ ⁊ p̄claris parentib⁹ atz
q̄ nobilissimis batocasinis ciuib⁹ exort⁹
est. Solet aut̄ aliq̄b⁹ carnalis sua nobilit
tas dare occasiōē stulticie. Un Hiero.
in epla. Plerūq; nobilitas carnis ignobi
litate parit mēz. Szb. marculf⁹ d̄ carnis
nobilitate nihil curauit h̄ d̄ nobilitate mē
tis: vide si vis de nobilitate: infra: in ser.
d̄ brā Latarina pte. j. ar. j. Qm̄ igit̄ b̄tūs
marculfus occasiōēs habuit stulticie ⁊ tñ
viā sapiētie tenuit. Ecclī. xxxj. Potuit trā/
gredi ⁊ nō ē trāgressus: ⁊ faceremalar nō
fecit. Iō sapia ei⁹ laudabilis est plurimū:
p̄f qd̄ b̄n dē de eo. Collaudabunt multi
sapientiam eius.

Secundū p̄ncipale est ip̄i⁹ accelerate
sapie p̄uosa p̄fectio. Possim⁹ eq̄
dē de ip̄o dicere illd̄ Ecclī. i. Quasi
vas auri solidū ornarū omni lapide p̄cio/
so. Gas in q̄ auri. i. charitatis diuine: de
q̄ auro dē Apoc. iij. Suadeo tibi emere

aur ignitur pbatu: ornati iij oi lapide p
aoso. oi stute: virtus em lapis dr p p fo
liditate: virtuosus em firm est z stabilis
inf pspira z aduersa. Preciosus aut dr p p
pe dignitate: qm ei p p cium est inextimabi
le p m u em stutus est felicitas. Qm autē
no de ql ber bti marculfi stute dicere pos
sumus: no specialit de trib? dicitur sumus
qbus apparebit pfectio sapie beatissimi
marculfi.

Pria e austeritas maceratōis corpāl.

Secda e benignitas affectōis fratnal.

Tertia e sublimitas deuorōis spūalis.

Prima est austeritas ma

ceratōis corpālīs. Poterat em dicere cuz

paulo illō. j. *Loz. ix. Castigo. corp? meu*

z in seruitutē redigo. Erat qppe sibi au

stus in victu qz ieiunij plurimis corp?

aterebat. Plerūq nullis alijs cibis pter

q pane bordeaceo crudisqz vescebat her

bis. Itē auster? in vestitu: qz tunica q vre

bas facias erat cilicā: vestes autē ad ver

uacine pelles. Itē auster? in somno z stra

tu. Nō solūm cū lassitudo cogebat sonū

capies sup nudā humū lapide supposito

capiti fac. Dat. Exēplo itaqz eius: studea

mus carnē macerare: qz sicut dr paulus.

Rom. viij. Si scdm carnē vixeritis mo

riemini. Btūs itaqz marculfus nō sapitē

tā carnis: s; sapientia spūs habuit. Rb. v.

vij. Qui s; carnē s; q carnis sūt sapiūt: q

aut fm spūm q spūs sunt sapiūt. Nā pru

dentia carnis mors ē: prudētia autē spūs

vita z par. Qm sapiētia carnis inimica ē

deolegi em dei subiecta nō est: nec em p r

q aut in carne sūt deo placere non possunt

Hec ille.

Secda est benignitas affe

ctōis fratnalīs. *Eph. iij. Estote inuicem*

benigni misericordes. Benignitas autē fra

terne affectōis in brō marculfo apparuit

maxime ex trib. Primo ex diuitiāz di

*stributiōe. *Laz. g? em erat in elemosinis.**

Inopes sustentabat. ppijs suprib: pupil

loz z viduaz subueniebat necessitatib:

volēs qz fieri pfect? chz discipulus: atten

*dēs illud dictū saluatoris. *Lu. xij. Nisi qz**

renūtauerit oib q possidet nō pōt meus

ēē discipul? Res suas rotas pauperib?

distribuit: patriāqz domū reliqz vt sic pro

chz paup effect? chz p nob pauperez

factū seqref. Hiero. ad exuperantiū. *Nū*

dū chz mūd? seqre: durū grāde difficile

*s; magna sē pmta. Et *Mat. xij. Si vis**

pfect? eē vade vede oia q habes z da pa

perib z habebis thesaurū in celo: z veni

z sequere me. Secdo ei? benignitas fra

terna apparuit in aiaz instructiōe. Torū

em se ptulit ad fideles aiaz instruendas

qđ maxime fecit in pago pstantino ad iul

sum bti viri possessoris tunc cōstā. epi.

Erat aut vir scūs pfūd? ingenio: disert?

eloqz: virturū cultor: z vicioz extirpator:

z oim bonoz opez nō tā p bīs q exēplis

*exhortator. j. *Tim. iij. Exēplū esto fide**

liū ipso z puerlatōe. Tertio ex iniuria

rū remissioe. Nā cū semel p p leporē q ad

ipm p fugerat venator: qda supb? irreue

rēter atqz ptum aliōz eū allocut? fuisset:

corruens ex eq ad terrā adeo allisus ē vt

venter ei? discissus suis vacuaret intesti

nis. Ut aut di nō ad vlcitēdū s; misan

dū parat? ad eū veniēs māibz ppijs ex

ta ei? pminētia pterctās suo loco recedā

dit. Premissaqz orōne ac sig cruc? sup eū

fectō eū ita icolumē reddidit acsi nibi ma

*li p pessus fuisset. *Lu. vij. Estote misericor**

des. sic z p v? celest? misericors ē. Ptz ita

q benignitas bti viri ex q manifestat? fa

ei? sapia: qz sic dr sap. j. Benign? est spū

ritus sapientie.

Tertia virtus oñdēs pfe

ctōez sue sapie ē sublimitas spūalis deuor

tōis. Deuor? qppe fa dat sapia. *Un de*

*sapia dr *Sap. v. Preoccupat eos q se cō**

cupiscūt. Erat aut b. marculf? vir deuor

t? orōni z lectōi iugit? insistēs. Un cū a iu

uentute sua famā audisset beati possessōz

ris pstant? ciuitat? epi viri scissimi eū de

uoro corde expetijt cuplēs ei? doctrinis z

exēplis instrui ar? cū eēt ānoz triginta cle

ricalē habitū ac dehinc ordines sacros p

qz ad sacerdotij gradū suscepit: ex q susce

ptione deuotior sp idies effect? ē: z plura

postea monasteria pstruxit in qb cū alijs

qs exēplo pariter z doctria ad deū traxit

deuotissime deo seruauit. Et sic sp in vera

*sapia pfectit. *Sap. vij. Inuocauit z venit**

in me spūs sapientie. Et nos exemplo ei?

studeam? deuotis cordib? inuocare vt in

nos veniat spūs sapientie attendētes ex

Bb s

¶ Ser. de sc̄tissima

hortationē pauli ad Eph. v. d. Videte q̄
mō caute ambuletis nō q̄si insipientes s̄ vt
sapientes redimētes tps̄ qm̄ dicit mali sūt
Propterea nolite fieri imprudētes s̄ itel/
ligētes q̄ sit voluntas di. Hec ibi. Et deus
xxij. Bēs absq̄ p̄silio z sine prudētia vti/
nā saperēt z intelligerēt ac nouissima pul/
derent.

Tertiu p̄ncipale ē p̄fectōis manife/
statio gl̄iosa. j. Reg. ij. Quicūq̄ ho/
norificauerit me dicit dñs gl̄ifica/
bo eū. Qui autē p̄renūt mē: erūt ignobiles
Gl̄ificauit vtiq̄ dñs b̄m̄ marculfū in ce/
lo s̄ z apud hoies oñdit eū gl̄osuz z lau/
dabile p̄cipue triplici testimonio.

Primū est testimoniu diabolice cōsu/
rationis.

Secūdu est testimoniu hūane venerat/
ionis.

Tertiu est testimiu diuine
declaratōis.

Primū ē testimoniu dia/
bolice p̄futatōis. A multz em̄ obsessis de/
mones eiecit. Diabolū etiā i insula in spe/
femine sibi apparētē p̄fusuz abire cōpulsit
Vide legendā. Ja. iij. Resistite diabolo
z fugiet a vobis.

Secūdu ē testimoniu hū/
mane veneratōis. Ab oibz em̄ vitēs in re/
uerētia hēbat z sūma laude efferebat: mo/
ritēs etiā turbas pp̄loz ad se veniētes ha/
duit. Inter q̄s etiā venerabilis vrbis cō/
stātie p̄sul laud⁹ aduenit. Lugebat q̄ oēs
de absentia rati viri. Post mortē etiā vsq̄
in hodiernū diē magna pp̄loz frequētia
iloco sepulture sue (vbi z in oīdie mōasti/
co diu vixerat) colit z venerat atq̄ lauda/
tur. Eccl. xliij. Laudem⁹ viros gl̄osos.

Tertiu ē testimoniu diui/
ne declaratōis p̄ opa mirēdosa. Curauit
em̄ illū venatore cui v̄eter dirup⁹ fuerat
vt dicitū ē: curauit etiā puez a lupi rabidi
morsu dilaceratū. Per hūc etiā data ē vti/
crosta isulanis i inimicos i multitudine q̄
veniētes. Itē cū tā mlro tpe corp⁹ suū se/
pultū fuisz iuentū ē ita viuū hns vultū
actū viuifico foueret spū. Vide hec sup̄ di/
cta miracula in legēda. Hta p̄crea mira/
cula facta z sūt vsq̄ in hodiernū diē i lo/
co p̄fate meritis sc̄tissimi viri. Ps. Scito

te qz dñs sc̄tm̄ suū mirificauit. Ex his ita
q̄ apper declaratio sue p̄tuoſe p̄fectōis: z
p̄ p̄ns sue p̄e sapie: p̄ quā bonitate dinā q̄
gnoscēs p̄sus studuit ipi dō amore sincer/
rissimo adherere. Eccl. j. Dicitio di bo/
norabil sapia. Ex q̄ vtiq̄ dilectōe sue cha/
ritate (vt d̄t Sic.) oēs p̄tutes gnāf. Sic
itaq̄ recte de eo dixim⁹: qz collaudabunt
mlti sapias ei⁹. Hūc itaq̄ tā venerabilez
virū dignis studeam⁹ laudibz extollere ve/
sic ei⁹ meritis donū p̄e sapie mereamur ac/
cipere: z cū eo tādē regnare i p̄petuū. amē

¶ Ser. De sc̄tissima cruce.

Ibi absit

Mglari nisi i cruce dñi nisi i
tu ch̄i. Gal. vj. Prophe/
tica visio daniel q̄ scribit Daniel. iij. recte
exponi videt d̄ arborē ferē crucē. In q̄ p̄
phētiā sic dicit daniel. Videbā z ecce ar/
bor: in medio terre: z altitudo ei⁹ nimia:
magna arbor: z fortis: z p̄ceritas ei⁹ p̄m̄/
gens celū: latitudo ei⁹ erat vsq̄ ad termi/
nos vniuerſe fr̄e: folia ei⁹ pulcerrima: z fru/
ct⁹ ei⁹ nimi⁹: z efca vniuerſoz in ea: sub/
eā habitabāt aialia z bestie: in ramis ei⁹
puerſabāt volucres celū: ex ea vellebat
ois caro. Hec ibi. Ibi tāgūt duodecū sua/
uitates crucē. **P**rima qz in medio terre
vt vics sit cōmune oim̄ refugiu. Ps. D̄/
perat⁹ ē salutē i medio fr̄e. **S**ecdo quia
fuit altissima i q̄ntū portās dei filiū. Am̄/
broſi⁹. Sola digna tu fuisti ferre p̄cū fer/
culi. **T**ertia qz magna. s. i dignitate qz
filios di p̄signat: z reḡ celoꝝ eos dignos
oñdit. **Q**uarta qz fortis: qz p̄tuit por/
tas creas: z vectes ferreos p̄fregit. vt d̄t
ps. Prātemq̄ diaboli ad nihilū redēgit.
Quinta qz p̄cera vsq̄ ad celos z recta
qz celos ap̄t z tāq̄ scala paradisi hūilis
ab imo i sublimē celoꝝ habitaculū trāſue/
bit. **S**exta qz lata i p̄tate qz p̄ totū m̄dm̄
extēsa. **S**eptima qz folia eius pulcerrim̄
ma. i. s̄ba z exempla p̄tutis in ea ostētia.
Octava qz fruct⁹ ei⁹ nimi⁹: vics hūani
generis salus z redēptio. **N**ona qz efca
vniuerſoz in ea. i. sp̄nalis gr̄e refectio que
p̄tute crucē tribuit: vel etiā ipe ch̄us⁹ qui
est abys oim̄. **D**ecima qz subter eā bai

bitabāt aialia s; bestie. i. hoies seclares z laici q̄tes in ea p̄ctionē. **Undecima** q; in ramis eius cōuersabant volucres ce li. i. viri eccl'astici z p̄p̄latiū iugiter me ditātes circū eā z inde diuersas affectio nes pietat; z p̄solatōis recipiēdo. **Duo** decima q; et ea vesebat ois caro inueni ens i ea p̄solatōne: z tribulationū mitiga tiōne. **Un** d' ipa cruce sic d'r Ber. Quis miserie tue o crux bñ dicta digne q̄at inue stigare lōgitudinē: latitudinē: sublimita tē: p̄fūdū. Nā lōgitudo tua vsq; ad diē nouissimū subuenit vniuersis inuocātib; te. Latitudo tua repleuit orbem terrarū Sublimitas tua sup̄ne ciuitat; inuenit re stauratiōne. Profūdū tuū sedetib; in te/ nebris z ymbra mort; obrinuit redēptio nē. **Hec ille.** Verito igit i cruce gliari de bem? **Jō** bñ dicit paul? **V**ibi absit gla riā in cruce zc. In q̄b vtiq; p̄bis tria facit ap̄s diligeret amoranda.

Primo excludit gl'iaz dānabile. q̄ dicit **V**ibi absit gloriari. i. nūq̄ cōtingat.

Secōdo p̄ponit gloriā laudabile. cū dicit nisi in cruce.

Tertio subiungit causaz rōnabile. euz dicit: dñi nri iesu xpi.

Primo igit excludit gl'iaz dānabilez cū dicit: **V**ibi absit glari. **Hec** ē glo riā mūdānoz d' q̄ d'r gl'iaz eoz in ignominia p̄mutabo. **Et** Esa. xij. **A**use ref glia cedar. i. tenebrosi mūdi. **Est** autē q̄druplex hmoi glia dānabilis.

Prima est in diuitijs sp̄alib;.

Secōda ē in delictijs z voluptatib;.

Tertia ē in sup̄bijs z honorib;.

Quarta ē in malicijs z iniquitatib;.

Prima ē i diuitijs z in re bus sp̄alib;. **P̄s.** In multitudine diuitiaz suaz glant. **S;** dānabilis ē z vana hmoi glia: q; dixit p̄s. **D**ormierūt somnū suū z nihil inuenerūt oēs viri diuitiaz i manib; suis. **Et** Eccl's. v. **E**st infirmitas pessima quā vidit sub sole: diuitie p̄gregate in ma/ lu dñi sui. zc. **Jō** bñ d'r **H**iere. ix. **N**ō gl'et diues in diuitijs suis. **Bñ** igit dixit ap̄s **V**ibi absit glari. i. in diuitijs sed tantū in cruce zc.

Secōda est in delictijs z vo/ lupratis. **P̄b**l. ij. **Q**uoz de? v̄ter est et

glia. **S;** turpis ē z dānabilis hmoi glia. **Nā** d'r **A**poc. xvij. **Q**uātū glificauit se et in delictijs suis: tātū date illi tormentū z lu crū. **Jō** mibi absit glari. i. in delictijs s; in cruce zc.

Tertia est gloria dānabi/ bilis in sup̄bijs z honorib;. **P̄s.** **G**lari se q̄ oderūt te. **T**al'erat arphaxat reg; me/ doz. de q̄ d'r **J**udith. j. **G**labat q̄ potēs i potētia exercit; sui z in glia q̄drigaz suaz rū. **S;** vanissima ē glia ista atq; dānabil' **Un** z ibidē statū postea h' quō dep̄ssa fuit glia ipi' arphaxat p̄ nabuchodonosor re gē assyrioz. **P̄s.** **D**ecicisti eos dū alleua rē. **Et** **J**udith. v. **D**e p̄tute sua gliantes hūilias. **Un** **Q**uid. li. xij. **H**eramo: p̄b. **E**t d'best sua glia mult;. **Et** li. ij. de tristi b;. **Q**ue tibi z longe noia magna fuge. **T**u q̄q; formida nihilū sublimita sp; p̄o/ stituz tu; z trabe vela p̄cor. **Et** galter; i ale xādreide. **Q**uāfriuela glia mūdi: q̄ rez fugitiu' honor: q̄ nomē inane. **P**relat' q̄ p̄esse cupit: p̄desse recusat. **D**agn' i erē/ plo ē cui nō suffecerat orb;. **S**ufficit exch/ fo defossa marinoze fra. **Q**uinq; pedū fay bicata dom' q̄ nobile corp;. **E**rigua re q̄euit humo **P**arcite mortales aios extol/ let' fastu. **C**ollar; opib; asp̄nariq; mino/ res. **D**iuittias dare q̄ potuit: auferre vale bit **Hec ille.** **P**z itaq; q̄ van' ē honor mū dan': q̄ fallax glia mūdi: de q̄ etiā dicit sa/ lusti' in iugurtino. **P**ost gl'iaz inuidiā sed meminer;. **I**taq; q̄ clarior eris: eo magis ariū z solitariū te eē oportz. **Hec ille.** **Jō** bñ d'r **H**iere. ix. **N**ō gl'iet sapiēs in sapia sua: z nō gl'iet fort; in fortitudine sua: s; in h' gl'iet q̄ gl'at scire z nosse me q; ego sum dñs q̄ facio miāz z iudiciū z iustiaz i fra. **Hec ibi.** **Jō** d'r ap̄s. **V**ibi absit glia. i. in potētijs: sup̄bijs: aut honorib; mūdānis: s; tm̄ in cruce zc.

Quarta ē in malitijs z in/ iquitatib;. **P**rouer. ij. **L**etāf cū malefecerit z exultat in rebo pessimis q̄z vie puerse zc. **Et** p̄s. **Q**uid gliaz in malicia q̄ potēs es in iniquitate: **S**ed hec glia dānab' il' ē qm̄ si cut d'r **H**iere. ij. **A**rguet te malicia tua. et **N**umeri. xxxij. **S**citote quoniam petm̄ vestrū apprehendet vos. **I**deo dicat vnusquisq; cum paulo. **V**ibi a dñi gloz

¶ Ber. de sc̄tissima

riari zc. q̄si dī. Alij q̄des in diuitijs: alij in
delicijs: alij in sup̄bijs: alij in malicijs glo
riant: sed mihi ab̄sit glo. nisi zc.

Sec̄da in pdictis s̄bis p̄ponit paul⁹
gl̄iam laudabilem: cū dī. nisi in cruce
Ro. v. Gl̄iamur in spe gl̄ie filioꝝ dī
Spem aut̄ hm̄di hēm⁹ ex mysterio: cru
cis. Iō cātat eccl̄ia: **C**ru⁹ aue spes vni
ca. Est at̄ q̄druplex laudabil⁹ gl̄ario i cru
ce.

Prima ē gl̄ario religiose veneratōis (ce
leste est gratiose solatiōis.
Tertia est p̄uolose imitatōis
Quarta est amorose affectōis.

Prima est gl̄atio religio

se veneratōis. Et hec gl̄ia est in cruce. i. i
cruce dignitate. Amb. ad cruce loquens.
Sola digna tu fuisti ferre p̄cū secl̄i. Crux
vūq; at̄as fuerat liḡa afflictōis: male
dictōis: z mortis. Afflictōis inq; q̄ erat
tormentū impioꝝ. Un̄ et in ea plurimuz
afflic⁹ est dñs z hūiluar⁹. Ps. Afflic⁹ sū
z hūiluar⁹ sum nimis. Itē erat lignū ma
ledictōis. Deu. xxi. Maledict⁹ ois q̄ pen
det in ligno. Et hoc p̄pter ignominia: q̄a
erat pena latronū z danatoꝝ. Un̄ z in ea
portauit de⁹ maledictōez n̄ram. Gal. iij.
Hic nos redemit de maledictio legis
crucis p̄ nobis maledictū: q̄ scriptū ē Ma
ledict⁹ ois q̄ p̄det in ligno vt in gētibz
b̄ndictio abrae fieret in ch̄zo iesu. Hec ibi
Itē erat lignū mortis: q̄ in ea moriebant
latrones z homicide. Un̄ z in ea dñs pro
nobis sustinuit mortē. Et iudei dicebāt d̄
eo sicut h̄ Sap. j. Dore turpissima cō
denem⁹ eū. Hic autē crux est arbor solati
ōis: b̄ndictōis: z vite. Arbor inq; solati
ōis. Un̄ Raban⁹ ad crucez loq̄ns. Tu
gaudiū mestos solas: tu sanitas doletes
letificas. Et eccl̄ia cātat. Ecce em̄ p̄t cru
cē venit gaudiū in vniuerso mūdo. Itē ē
arbor b̄ndictōis Sap. xij. B̄ndictū li
gnū p̄ qd̄ sit iusticia. Hic autē b̄ndictōez
ex resp̄ctōe p̄ciosi sanguis ch̄zi accepit z
ex p̄actu sacro mēbroꝝ ch̄zi. Un̄ cantat
eccl̄ia. B̄ndictio em̄ brachijs p̄cū pepedit ser
uili statera facta ē corpis. Itē Arbor de
cora z fulgida ornata regis purpura ele
cta digno stipite cāsarcta mēbra tāgere.
Un̄ b. andreas cū ducere ad mortē cru
cis h̄s s̄bis salutauit eaz dī. Salue crux

sc̄ta q̄ ex corpe ch̄zi b̄d̄icata es: z ex mem
bris ei⁹ tanq; margaritis ornata: an̄ q̄ i re
ascenderet dñs: tumorē terrenū hūilitatō
p̄o celeste amore obtinēs p̄ vno suscipis.
Secur⁹ z gaudēs venio ad h̄e. zc. Itē est
arbor vite. Un̄ Dam. li. ij. c. ij. dī. q̄ crux ē
arbor resurrectōis: lignū vite eterne. Da
ior q̄ppe dignitas ē ligni crucis q̄ ligni vitē
te qd̄ erat in paradiso. Lignū siq̄de illd̄ pa
radisi poterat corpale adē vitā si in ino
tia p̄uerasset p̄tinuare z p̄suare. Lignū
autē crucis z tpale vitā p̄seruat z spūale res
staurat. Recte igit̄ dī crux lignū vite. Et
ea siquidē triplice vitā accipim⁹. i. vitā na
ture: In cui⁹ lignū ch̄zo crucifixo mortui
surrexerūt ad vitā nature. In inuētiōe et
cruce cū posita fuisset crux dñica sup̄ q̄n
dā mortuū statū surrexit. Itē vitā gr̄e. In
cui⁹ lignū ch̄zo orate in cruce mlti p̄uer
si sunt p̄cutiētes pectora sua. vt h̄ Luce
xxij. Itē vitā gl̄e. In cui⁹ lignū ch̄zo in
cruce pendēs dī latroni: Hodie mecū es
in paradiso. Lu. xxij. Si paret itaq; digni
tas z nobilitas crucis: de q̄ dī Amb. Crux
fidelis inter oēs arbor vna nobilis zc. Et
Ezech. xviij. Exaltauit lignū b̄nd̄e. Prop̄
hāc autē dignitate crucis in cruce gl̄ari deb
bem⁹ z cruce adorare deuote. z hoc tali z
eadē adoratiōe q̄ dñm ip̄m adoram⁹ vīz
adoratiōe latric. Notādū em̄ fm̄ Lbo. in
ij. p. sum. q. xxv. q̄ honor vel reuerētia nō
debet nisi rōnali nature: rei autē insensibilū
nō debet honor vel reuerētia nisi rōnerō
nalis nature. Et hoc duplx. Vno mō in
q̄ntū rep̄ntat naturā rōnale. Alio mō in
q̄ntū ei q̄cūq; mō p̄iungit: Primo p̄sue
runt hoies venerari regū imaginē. Sc̄do
mō ei⁹ vestimētū: vtrūq; autē venerat̄ bo
mines eadē veneratiōe q̄ venerant z regē
Si q̄ loq̄mur de ip̄a cruce in q̄ crucifixus
est domin⁹: vtroq; modo est a nobis vey
neranda. Vno modo videlz inq̄ntum no
bis rep̄sentat figuram ch̄risti in ea extēsi.
Et alio modo ex p̄actu ad mēbra ch̄zi
f̄ti z ex hoc q̄ eius sanguine est perfusa.
Unde vtroq; modo adoratur eadē ado
ratiōe cum ch̄risto: scz adoratiōe latric.
Imo adorādo cruce intentionē nostram
ad ipsum ch̄ristum crucifixum debemus
dirigere: Sic q̄ cum adoramus cruce:
intendamus adorare ipsum ch̄ristū crucif

frū. Un̄ z ip̄am cruce alloq̄mur z de p̄ca/ mur tanq̄ ip̄m ch̄m dicēdo. O crux aue spes vnica zc. Auge p̄ys iusticiaz. zc. Si p̄o loq̄mur de effigie cruce ch̄m in alta ma teria q̄cūq̄ p̄tra lapidis vel ligni vl̄ argē ti vel aur̄: sic veneramur cruce t̄m vt ima ginē ch̄m: h̄ eadē adorāde q̄ pūo dictū ē s̄z lat̄ie. Licz aut̄ i cruce ch̄m q̄ntū ad opi monē infidelū p̄sideret opprobriū ch̄m s̄z q̄ntū ad effectū n̄re salutis p̄siderat ibi vir tus diuina. Un̄. j. Lhoz. j. Verbū cruce geit̄b̄ q̄dē stulticia ē. His at̄ q̄ salui sūt .i. nob̄ p̄t̄ di ē. Zbidē. Nos p̄dicam̄ ch̄m s̄m cruce s̄m iudeis q̄dē sc̄dalu: gētib̄ aut̄ stulticia. P̄is aut̄ vocat̄ iudeis atq̄ grecis ch̄m di virtutē z dei sapiam. Hec ibi. Nos igit̄ oport̄ gl̄ari in cruce. .i. i cruce dignitate p̄ deuota adorationē.

Secda est gloriatio gratio
se p̄olationis. Et hec ē in cruce. .i. in cruce p̄ate siue p̄tute. Zō d̄t paul̄ vt tā mega uim̄ q̄ p̄bū cruce his q̄ salui sūt p̄tus di est. Vir̄ q̄ppe siue p̄tās cruce p̄stat nob̄ p̄olationē z insult̄ inimicor̄: n̄t p̄t̄er̄ mo: hoz. zc. n̄t ip̄et̄ aduersor̄. Habet ita q̄ crux sc̄tā triplicē p̄tatem in q̄ gl̄ari de bem̄. P̄mo h̄z p̄tātē inimicor̄ p̄futat̄: uā: inimicor̄ inq̄ tā sp̄ialiū q̄ corporalū De sp̄ialiū p̄t̄. Nā p̄ cruce de inimicis sp̄ialiū triūphauit ch̄m z eos debellauit Lasso do. Crux est victoria ch̄m: p̄ditio diaboli. Ansel. li. Cur de? h̄o. Venit̄ re/ de p̄tor z vice? est deceptor. Terendit illi m̄scipulā cruce z dedit illi escā sanguine suā. Sicut q̄ppe crux ch̄m q̄si bacul̄ piscan tis: deitas q̄si hamus: s̄z caro extitit qua/ si esca. Un̄ greg. in homel. q̄dā. In virga cruceis transgluties diabol̄? carnē hūan̄/ tar̄: trāst̄? ē hamo dimitat̄. Hec ille. Si guratū itaq̄ fuit lignū cruce in p̄ga moysi q̄ mare diuisit: pharaonem p̄strauit: z dei p̄p̄m liberauit. Un̄ di. Raban̄ ad cruce loques. Tu q̄dē eterni regis es victoria z celest̄: regis militā Hec ille. Zō tāq̄ ve xillū plene victorie erit h̄ signū cruceis i ce lo cū d̄s ad iu. ve. Matth. xxij. Tūc ap parebit signū filij hois. Tūc em̄ vt dicit Lhoz. sup̄ hūc locū. Angeli portabunt vexillū cruce ante iudicē ad bonor̄ vicz p̄olationē z malor̄ p̄fusione vt sic videāt

iusti q̄ misericorditer saluent̄: z reprobi q̄iuste dānēt. Un̄ raban̄ ad cruce loq̄ns In te hoies iura salutis sue recognoscūt In te mis̄i iustā retributionē fraudis suz respiciūt. Hec ille. Qm̄ igit̄ p̄ cruce de/ bellauit d̄s inimicos sp̄iales: idcirco p̄ cruce vincere possum̄? insidias atq̄ tenta tiones diabolicas. Nam sicut d̄t Lhoz. Diabol̄? timet cruce q̄ letale vuln̄? ac/ cepit. Narrat exēplū greg. iij. Dial. de iu/ deo q̄ nocte quiesces in q̄dā apollinis tē/ plo q̄uis fidē cruce minime h̄ret: tū signo cruce se munire curauerat illū loci sacri ley giū primescēs. Cūq̄ nocte illa venisset ibi demōes cū vidissent eū signo cruce signa tū: territi exclamauerūt. Ele ve de vas va cūū h̄ signatū. Ad quā vocē illa maligno rū turba disparuit. Zē legit̄ de sc̄tā iustia na q̄ diabolus eā vā. Ne impugnavit p̄a/ uis cogitationib̄. Ip̄a vero in se reuerſa signo cruceis se muniens: ab oi tētatōe li/ berata ē z diabol̄? ab ea fugit. Zē de eadē dē legit̄ q̄ diabol̄? semel in spē pulcerrim̄ iuuentis se trāst̄ figurās thalamūq̄ ei? in/ grediēs cū ip̄a in lecto eēt: ip̄e in lectū ei? impudēt̄ insilijt̄ in ei? amplexū ruere vo lēs: qd̄ vidēs sc̄tā iustina z diabolū adesse ipe Agēs mox signū cruceis edidit z dia/ bol̄? fugit atq̄ euauit. Zē de eadē legit̄ q̄ nobilis q̄dā eā habere in vrozē deside/ rauerit: z idcirco cyprianū necromāticū ad/ uocauit vt arte sua ad hoc operaret̄. Ip̄e itaq̄ cyprian̄? diuersos demones ad eam misit q̄s oēs p̄go sc̄tā p̄ signū cruce sup̄a/ uit. Accessit aut̄ p̄m̄? diabol̄? in specie nu tritricis sue z p̄fualit̄ ei. Illa senties se tēta/ ri muniuit se signo cruceis z stari diabolus fugit: rediēs ad cyprianū d̄t q̄ eā nō pos set seducere. At ille vocās fortiorē demo nē misit eū: q̄ in spē sororis accessit et huc p̄tigit sicut p̄mo. Tandē vocauit magist̄r demonū: quē misit z accessit sub specie ma tris: z cepit flere dicēs se male tractādā nisi nobili illi viro p̄sentiat̄: monstrabat māmillas q̄bus eam se lactasse dicebat. Tandem puella signo cruceis se muniens cū sentiret se tentatā d̄o se cōmendauit: et statim cōfusus demon ad cyprianū re/ diens omnia p̄ ordinē coactus retulit: qd̄ audiens cyprianus ait. Abrenūctō q̄bi et omnibus op̄ib̄ tuis z in eū credo cutus

¶ Ber. de scissima

crux tantā habet efficaciam. Itaq; irat⁹ dei
mon voluit cypruanū apprehendere et affli-
gere. Et ille ligno crucis se nūmīs demo-
nē effugavit. Accedensq; ad sanctā iustitiā
ad ei⁹ pedes se pstravit referēs ei oīa: et
baptizat⁹ est: tandemq; glōsus ch̄i martyr
efficit⁹: q̄ cū ad passiōē traheret a torto-
rib⁹ amonitus vt nomē ch̄i negaret et sic
vitā saluaret: r̄ndē hoc nō posse fieri quā
nomē iesu ch̄i scriptus esset in corde suo.
Tortorib⁹ autē h̄ experiri volentib⁹ cū cor
ei⁹ scinderent inuenerūt p modū crucis au-
reis litteris nomē iesu ch̄i et h̄ in oī scis-
sione sue in longū suē in trāuersum. Pōt
etiā declarari p figuras efficaciam crucis ad
diabolicas tentatiōes euincēdas. Nume-
ri. j. dictū ē moysi: fac tibi serpentē eyēū et
pone eū p signo: vt q̄ percussus a serpente
aspererit eū: viuat. **S**erpēs in ligno
suspedit qm̄ fili⁹ dei cruci affigit. Aug⁹.
in q̄dā sermo. Lum exaltaret moyses ser-
pentem in heremo in ligno: popul⁹ q̄ mor-
debat a serpente atredēbat serpentē et sa-
nabatur: sic mō quēcūq; mordeat astu-
tia sathane intueat ch̄m in ligno penden-
tē. Hec ille. Itē ezech. ix. Signa thau su-
p frōtē dolētūz gemētū. zc. seq̄. sup que
nō viderit signū thau nō parcat ocl⁹ ye-
ster: sup que p viderit signū thau nō oc-
cidatis. Similit⁹ p̄cipif locustis exeuntib⁹
de puteo abyssi. Apoc. ix. vitz ne lederent
nisi hoies q̄ nō hnt signū dei in frōtibus
suis. Dam. li. ij. ca. ij. Hec v3 crux galea
z scutū est aduersus diabolu. Hec signuz
vt nō appropinquet nob vniuersalis va-
stator. Pieterea p̄tus crucis efficaciam habet
ad p̄tādōs corpales inimicos. Un̄
legit q̄ cōstātio pcedēt h̄ gētilēs z nimio
terrore percussō p̄p̄ eoz multitudinē iuxta
danubiū fluviiū congregatā angelus no-
bre apparuit eū exatās. Itē vt sursum aspi-
ceret amonēs: q̄ in celū aspiciens vidit si-
gnū crucis circūsum luminez aureis lit-
teris scriptū: in hoc signo vinces: q̄ celesti
visio ne p̄fortat⁹ cruce añ exercitū portari
fecit: thōstes in fugam p̄uertens aliquos
occidit. Item legit q̄ Eraclius signo cru-
cis munit⁹ z in eo cōfidēs victoriā obri-
nuit cōtra filiū cosdroe regis psaz. Vide
historias z legendas. Esa. xlix. Ecce ego
leuo ad gentes manū meam et exaltabo

ad populū signū meū. **S**ecūdo crux ha-
bet potestātē morborū curatiua: z hoc cū
morborū carnaliū q̄ spūaliū. Un̄ fr̄
quēter legitur q̄ sancti signo crucis iū-
mos curauerūt. Legim⁹ etiam q̄ cū hera-
clius sanctā crucē repositauit hierusalem:
z loco suo restituit: quattuor paralytici cu-
rati sunt: leprosi decem mūdatti: ceci. xv.
illuminati: demones effugati: z a variis
languorib⁹ plurimi liberati. Itē virtus
eius z efficaciam ad curandos spūales mor-
bos pctōz potest sic declarari. Sūt enim
tres principales radices oim vicioz. Ju-
ra illud. j. Jo. ij. Omne qd̄ est in mundo
p̄cupiscentia carnis est: aut cōcupiscentia
ocul⁹: aut supbia vite. Cōtra bec tria dī
Thren. ij. Recordare paupertatis mee
z trāsmigratiōis. i. vilificatiōis: z ablin-
thij z fellis. Cōcupiscentia q̄ppe carnis cul-
rat z vincitur ex recordatiōe siue cōside-
ratiōe amaritudinis quā ch̄us in cruce
sustinuit. Cōcupiscentia oculoz siue cupi-
ditas ex cōsideratiōe paupertatis: z supbia
vite p̄ cōsideratiōē vilificatiōis. Solm̄
p̄uoli itaq; p̄tratiāt cruci ch̄i quia ch̄i
stus in ea sustinuit amaritudinē acerbissimā.
Itē auarū: q̄ ch̄us in cruce sustinuit
paupertatē extremā. Itē vaniglōsi: quia
ch̄us in ea sustinuit ignominiaz z cōfusiōē
turpissimā. De his itaq; potest dici illud
Phil. ij. Nūc autē z siens dico inimicos
crucis ch̄i. In cruce itaq; repire potes re-
mediū salubre p̄tra oīm spūale morbu vel
vicioz. Dam. lib. ij. ca. ij. sic dicit de cruce.
Salus est aīe z corpis: oim maloz auer-
sio: oim bonoz datrix: pctōzū interemptio.
Tertio habz p̄ratē aduersoz dulcorati-
uā. Sicut em̄ cibus de se insipidus aliqui
p̄ salsam vel cōdimētū efficiat sapidus: sic
pene spales z tribulatiōes q̄ de se sūt insi-
pide apposita salsa crucis ch̄i dulces fiūt
z sapide. In figura hui⁹ filiū israel egres-
sus de egypto z ambulātib⁹ p̄ desertū ad
fluvij marath que amarissime erant i dul-
cedinē verse sūt p̄ appositionē ligni a do-
ostēsi moysi. Ero. xv. Aug. Si passio saly-
uatoris ad memoriā reuocet nihil tā dū-
rū qd̄ nō equo animo toleret. Hebr. xij.
Recogitate eū q̄ talē aduersus semetipm̄
sustinuit cōtradictionē vt non fatigemini
anīs vestris deficientes. Patz itaq; triplex

potestas crucis p[ro]p[ter] quā in cruce gloriari debem[us]. In cruce potestatis: et hec ē gloriatio cōsolatōis quā habemus ex efficacia: et potestate crucis.

Tertia ē gloriatio virtuosimitatiois. Et hec ē i cruce. i. crucifixi sicut multiplici q[ui] nob[is] p[ro]ponit imitanda. p[ro]p[ter] aut[em] nob[is] d[omi]n[us] p[ro]cipue tripl[ic]it[er] p[ro]p[ter] te nob[is] imitanda cū p[er]deret in cruce. **P[ri]ma** ē hūilitatiua obediētia. **P[ro]p[ter] h[uius] hūilitate** semetip[s]um facit obediens vsq[ue] ad mortē: mortē aut[em] crucis. **Aug[ustinus].** Qu[on]ia hūilitas. Hūilitate semetip[s]um ch[ri]stus vsq[ue] ad sp[irit]u vincula alapas et flagella et vsq[ue] ad mortē nō quālibet s[ed] crucis. **Secūda** ē charitatiua deuolētia. **Na[m] p[er] crucis** cōsuetudine orauit d[omi]n[us]. **P[ro]p[ter] ignoscere** illis q[ui] ne sciat q[ui]d faciūt **Iob[el]. ij.** **W[er]mign[us]** et misericors et p[ro]p[ter]abilis sup[er] malicia. **Tertia** ē toleratiua paria. **j. Pe. ij.** cū malediceret q[ui] maledicebat: cū pateref nō p[ro]minabat **In hac** igit[ur] tripl[ic]i virtute gloriari d[omi]n[us] v[er]m imitando. **Eccl[esiasticus]. xxij.** **Mag[ister] gl[ori]a seq[ue] d[omi]n[um].** Itaq[ue] crucifixi imitari d[omi]n[um] hūilit[er] obediēdo. **Th[om]a sup[er] illud **P[ro]p[ter] h[uius] hūilitate** et c. **Ho.** Ecce habes hūilitatis exem[pl]a: sup[er]bie medicamētū. Quid ē intumescis o hō[m]i[n]e pell[is] morticina q[ui]d inflas? **Ber[nardus].** Intolerabil[is] ipudētie res ē vt vbi se exina mult[um] mactas inflex[us] hūnicul[us] vilis et intumescas. **Ite[m] mifico** dicit cōdonādo siue re[m]ittendo. **Col. ij.** Supportātes inuicē donātes vob[is] inmetip[s]is si q[ui]s aduersus al[ium] i que h[ab]et q[ui] relā s[ic] et d[omi]n[us] donauit nob[is] ita et vos. **Ite[m] gaudēt** aduersa tolerādo. **j. Pe. iij.** **Quo** in carne passio et vos eadē cogit[ur] eatio armanunt. **Ber[nardus] sup[er] ca[tholice]s.** **Utrūq[ue]** mibi es d[omi]n[us] iesu et speculū paritēdi et p[ro]mū patient[er]. **Quo** doces man[us] meas i cruce ex passio ad plū et veb[er]emēt[er] accēdis ad paritēdi p[ro] patiente p[ro]mū. **Hec ille.****

Quarta ē gloriatio amoroze dilectōis. Et hec ē i cruce. i. crucifixi amore. **P[ro]p[ter] h[uius] h[ab]uit** in te q[ui] diligūt nomē tuū. **Quo** aut[em] nob[is] d[omi]n[us] in cruce mirā a[m]oris dulcedine. **P[ri]mo** ei o[m]n[is] dicit q[ui] dilexit nos plus q[uam] sanguinē suū quē p[ro] nob[is] effudit. **Apoc[alyptici]. j.** **Dilexit** nos et lauit nos a peccatis n[ost]ris in sanguine suo. **Secūdo** p[ro]p[ter] q[ui] corp[us] suū q[ui] p[ro] nob[is] flagellis exposuit.

Et al. Corpus meū dedit p[ro]cutiētibus. **Tertio** plus q[uam] vitā p[ro]p[ter] nob[is] dedit. **Ro. iij.** **Horu[m] ē** p[ro]p[ter] delicta n[ost]ra **De fidelitate** hui[us] amici legit i barlaā q[ui] dicit ad tofaphat p[ro]ponēs pabolice. **Quo** dā hūerat q[ui] tuor[um] amicos q[ui] tres p[ro]p[ter] seip[s]m dilexerat et p[ro] ip[s]is p[ro]p[ter]a negocia diu miserat. **Pro q[ui]to** p[ro]p[ter]o valde pauca facere voluerat. **Cū** aut[em] a fratrib[us] reg[is] famulis caperet p[ro]p[ter] decē milib[us] talētoz q[ui] debebat: dat[ur] sibi iducijs vt amicos rogaret p[ro]p[ter] d[omi]n[us] cti debiti solutiōe vt sic a suspēdiō libera[re]t. **P[ri]m[us]** ab eo rogat[ur] m[er]it[us] q[ui] ex q[ui] in il lud discrimen cecidit: m[er]it[us] n[ost]r[us] l[ib]erolū daret q[ui] ad suspēdiū duc[er]t inuolueret. **Secūdo** dicit q[ui] hac solā grāz ei faceret q[ui] vsq[ue] ad patibulū eū duceret. **Tertio** q[ui] ipse met[us] eū suspēderet. **Quarto** at[er] h[ab]udies dicit. **Licet** p[ro]p[ter] me pauca fecer[is] q[ui] tū ad me recurr[is] i necitate et me de cetero diligere p[ro]p[ter] p[ro]ponis: p[ro]p[ter] te ne suspēdaris venale me ex h[ab]eo et suspēdi volo. **P[ri]m[us]** amic[us] fallus ē mūd[us] a q[ui] hō[m]i[n]e in morte nō recipit nisi sudariū. **Secūdo** sūt amici mūd[us] q[ui] cōducit vsq[ue] ad sepulch[er]. **Tertio** ē diabol[us] q[ui] boies suspēdit ad iserni patibulū. **Quarto** q[ui] ver[us] est amic[us] **Ape** ch[ri]stus q[ui] p[ro] boie suspēdi voluit ad cruc[em] lignū. **Eccl[esiasticus]. iij.** **Amico** fideli nulla ē cōpactio. **Cruce** v[er]it[as] mēsurā ē o[m]n[is] q[ui]nt[us] sit amor d[omi]n[us] ad nos **In** ea tātū ex o[mn]i p[ro]p[ter] extē[us] ē d[omi]n[us] q[ui]ntū extēdi poterat ad de[um] p[ro]p[ter]ā et sinistra: sursum et deorsum: acti dice ret. **Tātū** vos amo q[ui]ntū amare valeo q[ui] amo[re] v[er]m totū ex o[mn]i p[ro]p[ter] me extēdo. **Sic** itaq[ue] gl[ori]ari d[omi]n[us] i cruce. i. crucifixi amore euidētissime nob[is] extēdo i cruce et hec ē gl[ori]a vt dictū ē amore affectōis. **Recte** ē d[omi]n[us] dicit pau. **V[er]m** absit. et c.

Tertio in passio[n]e p[ro]p[ter] h[ab]is paul[us] sub iūgit cām rōnabile p[ro]p[ter] quā gl[ori]andiū ē in cruce. cū d[omi]n[us] n[ost]r[us] iesu ch[ri]st[us]. **Hec** em[en] causa rōnalis gl[ori]andi i cruce q[ui] p[ro] salute n[ost]ra in cruce pependit d[omi]n[us] n[ost]r[us] iesu ch[ri]st[us]. **In** illis itaq[ue] q[ui] tuor[um] p[ro]p[ter] h[ab]is tāg[is] qua druplex rō gloriandi in cruce. **P[ri]ma** est ratio formidande potestatis. **Cū** d[omi]n[us] d[omi]n[us]. **Secūda** est ratio memorāde charitatis. **Cū** d[omi]n[us] n[ost]r[us] i nobis d[omi]n[us]. **Tertia** ē rō degustāde suauitatis. **Cū** d[omi]n[us] **Quarta** est rō venerāde diuinitatis. **Cū** dicit[ur] ch[ri]st[us].

Paulus et barnabas scissis tunicis suis exheruerunt in turbas clamantes et dicentes. Viri quid hic facitis? Et nos mortales sumus sicut et vobis homines. Annuntiamus vobis ab his vanis querenti ad deum vivum qui fecit celum et terram.

Tertium est fundamentum firmitatis defensionis. Hec est fortitudo remouens inordinatum timorem retrahentem a perfessione. Unde super illud Lucae xij. Dico vobis amici meis ne timeatis ab his etc. Dicitur glo. quod fortitudo est fidei fundamentum. Unde in fundamentum edificium materialiter ponunt lapides solidiores. Phil. iij. Via possum in eo qui me confortat. Beatus itaque barnabas fortissimus fuit in penis et aduersis tolerandis; et postea dicitur. Grego. Justorum fortitudo est carne vivere; mundi alga per eternis primis amare; prosperitas blandimenta tenere; aduersitatis metu in corde superare. Hec ille.

Quarta est excellentia doctrinalis et ruditionis. Dan. xij. Qui ad iustitiam eruditus multos eruditus quod stultus in perpetuas eternitates. Ad hanc autem doctrinalem eruditorem tria sunt necessaria que fuerunt in b. barnaba.

Primum est pietatis noticia.

Secundum est firmitatis persistencia.

Tertium est sermonis efficacia.

Primum est veritatis noticia. Ps. Via mandata tua veritas. Legitur autem Act. xv. quod cum quidam iudei ad fidei peruersi dicerent quod non sufficeret fides sine lege moysi. Paulus et barnabas viriliter resistere et persistant veritate euangelicam predicauerunt; et contra illius errorem suas ab apostolis impetrauerunt.

Secundum est firmitatis persistencia. Ps. Querite dominum et confirmamini. Unde cum iudei his que dicitur eni a paulo et barnaba tradiderunt. ipsi persistant dixerunt. Nobis oportet primum predicare verbum dei; sed quoniam repellitis illud et indignos vos facitis et iudicatis vite eterne. Ecce queritur ad gentes. Sic enim precepit nobis dominus: ut hinc Act. xij.

Tertium est sermonis efficacia. Multos enim ad fidei peruenit Unde Act. ij. legitur quod in antiochia barnabas hortabatur omnes in proposito cordis permanere in domino quod erat vir bonus et plenus spiritu sancto et fide; et apparsit est multa turba domino. Et Act.

xij. Secuti sunt multi iudeorum et aduenarum paulum et barnabam; qui loquentes suadebant eis ut permanerent in gratia dei. Audientes autem gentes gaudio sunt et glorificabant verbum domini et crederunt quod tunc erat ordinatum ad vitam eternam. Item dicit b. Hieronimus quod barnabas in romana christi primum predicauit: episcopus mediolani. factus.

Quarta est excellentia spiritualis perfectionis que maxime consistit in charitate; quod qua anima coniungit ipsi deo. Col. iij. Super omnia charitatem habere quod est vinculum perfectionis. Erat autem barnabas vir eximie charitatis. Charitas quepe est ad primum appuit in necessariorum submiratione; quoniam frater qui erat in hierosolymam detulit sicut hinc Act. xij. Item in populo instructione; quod verbum dei sollicite euangelizauit. Unde dicitur Act. xv. Paulus et barnabas demorabantur antiochie docerentes et euangelizantes cum alijs plurimis verbis dei. Item in offensione dimissione quoniam iohannes qui cognominabatur mare offensam dimisit. ut hinc Act. xv. Cum enim predicaret discipulus iohannes barnabam et paulum reliqueret; redeunt tamen et penitenti barnabas indulget iteque in disciplina assumpsit; et eo assumpto nauigauit cyprius. Paulus vero iteque eum assumere in discipulum renuit; ideo inter eos separatim facta fuit; uterque tamen ex pia intentione processit. Nam quod barnabas ipsum assumpsit; hoc fecit ex dulcedie misericordie; unde autem paulus ipsum assumere noluit; hoc fecit ex feruoris rectitudine. Ex dictis itaque patet charitas barnabe ad primum: ex qua etiam apparet charitas eius in deum. nam ex charitate dei procedit charitas proximi. Jo. dr. j. Jo. iij. Si quis dilexerit quem diligit deum et fratrem suum oderit mentis datus est. Preter hec tamen apparere potest excellens charitas eius in deum ex tribus signis.

Primum est abdicatio temporalis mundanitate.

Secundum est mortificatio carnalis voluptatis.

Tertium est possessio penalis aspirantis.

Prima est abdicatio etc. Nam propter deum omnia terrena abdicauit. Unde cum alijs apostolis potuit dicere illud Mat. xix. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te. Notandum autem quod barnabas et alij apostoli sic omnia reliquerunt precipue propter tres rationes. Prima est ratio promotionis expeditionis. ut videlicet priorum et magis expediti essent ad currendum post christum. Unde Bern. super illud Ecce

Ecce

Ber. De sctō Joāne

nos reliqm̄? rē, dr: Bū petre z nō ad infi
piētā nbi: nō em̄ gīgantē seq̄ p̄terā one
ratus. *Etā, xl. Qui sperat in dño, s. relecta
oi mūdāna fiducia: currēt nō laborabūt:
volūnt z nō deficiēt. Irē ad pugnandū
cū hoste. Sic. Audi cū nudo luctari debē?
Nā si veltit? q̄sq̄ cū nudo luctat: citi? ad
terrā deiciat: q̄ habz vñ teneat. Et an̄ p̄
mittit: Quid em̄ sunt terrena oia nisi qdā
corpis indumēta. Irē ad transeūdū ex h̄
mūdo. Dicit q̄ppe dñs Lu. xij. Vos esto
re parati. qd̄ vix p̄nt facere rez t̄paliū pos
sessores: q̄ de rebz exterioribz sollicitudī
nē hnt q̄ pparatioez interiorē impedit.
Chry. sup̄ Mat. Appositio diuitiaz ma
iore accēdit stāmāz vehemētiōz fit cupidō
Hec ille. **S**cōda est rō plenior: recōpēsā
tiōis: vt. s. plen? recōpēsāret vices ip̄i xpo
q̄ cū diues esset: p̄pter nos egen? fact? est
vt ill? iop̄ta diuites essent? vt dr. ij. Coi.
vij. **T**ertīa est rō vberior: reportatiōis
vt vicz sic reportare possent. p̄fectū āplioz
re: q̄terius et sine turbatiōe mētis deo futz
endo. **V**ultas ei turbatiōes hnt possessō
res diuitiaz. s. turbatiōez laborz in adq̄rē
do. timoris in possidēdo: dolorz in amittē
do. Apo. vij. **U**e ve ve bitantibz in terra
Et Jo. xvij. In mūdo p̄suras hēbitis: in
me aut̄ pacē. Irē soli ip̄i ch̄is inherēdo.
Hiero. **N**imis auar? est cui ch̄is nō suffi
cit. Et Phil. ij. **Q**ue mihi fuerūt luera:
hec arbitrat? lum p̄pter ch̄m detrimēta:
vez z extrimo oia detrimētū esse p̄pter em̄
nentē sciam̄ iesu ch̄i dñi n̄r: p̄pter quē oia
detrimentuz feci z arbitroz vt stercoza vt
ch̄m lucrificā. Irē p̄ volūtariā abdicatō
nē meritū adq̄redo. qd̄ nullaten? adq̄runt
illī q̄ velint nolint oia t̄palia in morte relin
quūt. Ps. Dormierūt somnū suū z nihil
inuenērūt oēs viri diuitiaz i manibz suis.*

Scōm signū est mortifica
tio carnalis volupratz. **U**n legat Act. xij.
q̄ in ecclia q̄ erat antiochie erat p̄phete et
doctozes (in q̄bz barnabas) ministrātes dño
et ieiunātes. **H**oc vtiqz signū est diue cha
ritatis p̄ quā aliq̄s degustat vīna z spūā
lia. vñ Ber. **S**ustato spū n̄cē ē d̄sipe carnē
Tertū signū est toleratio
penalis asp̄itatis. **U**n Act. xv. sic dicunt
aplī scribētes his q̄ erāt antiochie z syrie

et cilicie fr̄ibz. **P**lacuit nob̄ collectis i vñ
eligere viros et mittere ad vos cū chari
simis n̄ris barnaba z paulo hoibz q̄ tran
siderūt aīas suas p̄ noie dñi iesu ch̄i
Hec ibi. **B**arnabas vtiqz mltā p̄ dño pas
sus. **U**n cū puenisset cyprū z m̄tos infir
mos sanasser: sup̄posito illis euāgelio sc̄i
Mathei qd̄ secū detulerat. **T**andē erēs
ide puenies paphū: maledicēsqz tēplo p̄p̄
insolētias viroz z m̄llez q̄ nudi currēbāt
sua festa celebrātes: ad quā maledictiōez
pars tēpli corruēs m̄tos opp̄sit. **N**on illi
me deuenit salaminā vbi pacto martyris
felice dño sp̄m reddidit. **L**igātes aut̄ iudi
funē in collo eius: extra portā eū traxerūt
z ibidē eū p̄tin? p̄bulerūt. **D**eniqz nec sic
imp̄ij iudei satiati: eī ossa in qdāz vase plū
beo recluserūt in mare p̄cipitare volētes.
Joānes ar̄ discipul? ei? cū duobz alijs de
nocte p̄surgēs ea rapuit: in qdā crypta oc
cultē sepeliuit: q̄ ibidē (vt ait sigibert?) vñ
qz ad t̄pa Xenonis impatoris z gelasij pa
pe vsqz ad annū dñi q̄ngentesimo latuerūt.
Sed tūc ip̄o reuelāte rep̄ta fuerūt. **E**xi
eris igit̄ apparēt tres excellētibz barna
be p̄pter q̄s dign? fuit officio ap̄lico. **J**o
circo dixit spū sc̄tus **S**egregate mihi bar
nabā in op? ad qd̄ assūpsi. **A**deam? igitur
hūc br̄issimuz viuz z aplm̄ gl̄iosuz cū tota
mētis deuotiōe postulātes vt ip̄e p̄ nobis
ap̄d deū intercedat: q̄tūs ei? meritis grām
p̄sequimur z gl̄iam sempiternā. Amen.

De br̄issimo Joāne baptista. Sermo.

Joannes est
i nomē ei? Lu. j. **B**r̄issim? iōā
nis natiuitas in mundū in tot
ta ch̄ianitate celebrat. **I**mo z saracēi na
tiuitatē ei? festiue celebrat. **E**t hoc singu
re p̄uilegiū est. **A**ug. **N**atale quidē dñi ce
lebrat sed tanqz dñi dare mihi aliū serui
p̄ter iōannē inter p̄tarchas: inter ap̄osto
cū? natalē diē celebrat ecclia ch̄i. **P**assio
onū dies pl̄imis seruis celebrā?; natiui
tatis diē nemisi nisi Joāni. **H**ec ille. **E**t
aut̄ p̄cipua triplex rō h̄mōi celebratiōis.
Prima est rō special̄ sc̄itatis: qz sanc?
et vterō nat? est: sicut ab angelo p̄dicus

fuerat Luc. j. q. spūscō replebif ex vtero
 mris sue. **S**cōda est rō special' iocūditat'
 q' orus e' dedicat' est special' gaudio.
 Luc. j. Multā natiuitate ei' gaudebūt.
Tertia est rō mysterial' dignitatis. p'p'
 vlez mysteriū siue sacriz q' vlez ipe iōānes
 etiā anteq' nat' dñm p'p'haui. Aug. lib. l.
 omel. lxxv. Deniq' q' in magno sacro na
 tus est iōānes ipius soli' iuste ecclia nata
 le die celebrat. Idē ser. rj. de natiuitate iō/
 annis baptiste. Recordemur p'iarcbas:
 recolan' p'phetas: nati sunt vt hoies: eta
 tis accessu impleti sūt spūscō: chīm p'phe
 tauerūt: nati sunt igit' vt postea p'phetaret
 iōānes aut dñm chīm ipa natiuitate sua
 p'phetauit: que' p'ceptū ex vtero saluatur.
 Hec ille. Qm aut' btūs iōānes ex vtero
 mris sue fuit dei grā plen'. Idē ser. bñ di
 ctū est q' iōānes est nomē ei'. iōānes em
 interpret' grā, siue in q' est grā. Notandū ē
 em fm Tho. in. ij. p. q. xxxvij. ar. ij. q' no
 mina q' iponunt aliq'v diuinit' / sp' signāt
 aliq'v gratiūt' donū eis diuinit' datū: sic
 Sā. xvij. dictū ē abrae. Appellaber' abra
 am q' pat' multaz gentiū p'statu te. Et
 Mar. xvij. dictū est petro: Tu es petr' et
 sup hāc petrā edificabo eccliaz meā. Hec
 ille. Hoc itaq' nomē iōānes qd' a dño ipo
 sitū est r' ab angelo reuelatū / a parētibus
 p' mirabil' p'mulgatū. Euidenter signat
 specialē grē plenitudinē ipi iōāni a dño cō
 cessam. Sūt aut' tria pncipal' q' declarāt
 euidētissime btūssimū iōāne spēali grē p'
 uilegio a dño decoratū atq' p'doratum: et
 ita q' puenētissime iōānes est nomē eius.
Primū ē pbatissimū testiōij certitudo
Secūdū est dignissimū officij certitudo
Tertiū ē sacraūssimū martyrij certitudo
Primū igit' est pbatissimū testiōij
 certitudo. Ecq' in ore duoz v'
 triū testū stat omē verbū: vt dicit'
 Matth. xvij. Idē de excellentia mirabili
 scitatis r' grē iōānis triplex ad min' p'n/
 cipale testiōniū adducem'.
Primū est testiōniū angelicū.
Scōm est testiōniū humanū
Tertiū est testiōniū diuinū.

Primū est testiōniū an
 gelicū. Dicit em angel' Zacharie p'ri ei'

Luc. j. Ne timeas zacharia qm exaudita ē
 deprecatio tua: r' Elisabeth vxor tua pariet
 tibi filiū: r' vocabif nomē ei' iōānes. Hec
 ibi. Hora: Zacharias erat iust' / ingressus
 templū dei: actu offerēs sacrificiū in dñs
 qm sibi apparuit angel' r'c. Sic et hō debz
 iustus esse ingressus templū spūale: r' offe
 rens sacrificiū deuotōis vt ab angelo vi/
 sitet: r' grā spūalis nūctetur. Est aut' hoc
 testiōniū angelicū triplex. **P**rimū est
 testiōniū venerāde dignitatis. Dedit em
 angelus testiōniū de venerāda iōānis
 dignitate. Et hoc p' tres spēales dignita/
 tes. **P**rima est ipsius nūctij: quia erat
 ille idē q' ch'zī conceptioez. **S**arte nūctia/
 uit. Unde dicit: Ego sum Gabriel qui asto
 ante dñm r' missus sum loqui ad te: r' hoc
 tibi euāgelizare. Sup q' dicit Petrus da
 mianus. Pensem' vir iste qntum entecat
 qui et a p'phetis ante p'dict' est: r' ab eo
 dem quo dñs angelo nūctatus. **S**cōda
 est ipius loci: quia in tēplo domini apparu
 it stans a dextris altaris incensi. **T**er
 tia est Zacharie patr' sui cui angelus ap/
 paruit: quia sacerdos erat dñi tūc incensuz
 offerens solus in templo: id est in loco sa
 crificij existens. Unde mirab' populus
 foetis expectās q' tantū tardaret i templo
 nō em licebat populo intrare locum illū:
 sed tm attritum. **S**ecūdū est testiōniū
 um mirande sanctitatz. Dedit em angel'
 testiōniū de sanctitate iōannis dicens:
 Erit em magnus. scin sanctitate: corā dño
 Magnus inq' tripliciter. Tum ppter ex
 cellentiā corporalis abstinētie. Ideo seq'
 tur: Vinū et sicerā nō biber. Tum ppter
 excellentiam spiritualis sanctimonie. Idē
 sequit' Et spiritu sancto replebif adhuc ex
 vtero matris sue. Tum ppter excellentiā
 doctrinalis efficacie. Ideo sequit': Et mul
 tos filioz israel pueret ad dominū deūz
 ipsoz: r' ipe precedet ante illū in spiritu et
 virtute helie vt cōuertat corda patrum in
 filios: et incredulos ad prudentiā iustoz:
 parare domino plebem perfectā. Hec ibi
 Et bene admirāda etiā ppter miraculum
 factum in patre non credente verbis an/
 geli et querente signum ab angelo. Unde
 de sequit': Et dixit Zacharias ad angeluz

Ber. De scto Joane

Uñ sciam: Ego em sum senex z vxor
mea pcessit in dieb suis. Et rñdes ange
los dixit ei. Ego sum gabriel. zc. Et ecce
eris tacēs z nō poterz loq vsqz in diē quo
hec sūt. p eo q nō credidisti p̄bis meis q
iplebūt in tpe suo. **Tertiu** est testimo
niū desiderāde locūditas: qz dicit angel?
Et erit tibi gaudiū z exultatio: z mlti in
natiuitate ei? gaudebunt: qd de gaudio
nō mūdano s̄ spūali intelligēdū est. Et h
dicit angel? ad ondendū q ioānis natiuitas
mltis eēt vtilis ad salutē. Ambro. in ho
mel. Habz sctoz editio leticiā plurimoz
qz cōmūg bonū est.

Scdm principale testm̄

ē testm̄ hūanū. Et h̄ triplex. **Primū** ē
testimoniū singulari psonaz: z precipue
triu: vīcz p̄s sui zacharie q declarat tres
excellētias in ioāne. **Prima** est excellen
tia spiritalis pfectōis: quia scilz propter
gratiaz pueri ioānis apertum est os za
charie z pphetare cepit dicēs. **Bñdicit?**
dñs de? israel. **Cū** em innuerēt ipi patri
quem veller eū vocari postulans pugilla
rem mox vt scripsit ioānes est nomen eius
solutum est vinculum lingue eius. **Ambro.**
Respicite ioāne q̄nta vis sit in ei? vo
cabulo cui? nūcupatio reddidit muto vocē
Et maxim? in ser. **Os** qdē qd āgel? clau
serat pmissus ab angelo fili? reserauit.

Scda ē excellētia pphetal? denoiatōis
qz dicit zacharias. Tu puer ppheta altissi
mi vocaberis. s. p spēale excellentiā: p̄bis
em an facie dñi parare vias ei?. **Ioānes**
em nō solū ch̄m p̄dixit: s̄ z digito demō
strāuit. **Job** cōparat stelle lucis scz lucifero
Job xxxvij. Produces luciferū i tpe suo
Ioānes vtiqz sūt terminū noctz ignoran
tiaz iitū lucis grē. **Alij** patres sub veteri
testamēto fuerūt stelle noctz. **Ioānes** stel
la lucis solē p̄cessit: z diet ortū nunciauit.
Et sic lucifer post alias stellas vltim? re
cedit: sic ioānes vltim? pphetaz nō ante
de mūdo recessit q̄ ch̄m digito demon
straret. **Ecce** inq̄t agn? dei: ecce qui tollit
petā mūdi: vt h̄r **Jo. j.** **Ioānes** itaqz finis
ē legis z iutū euāgelij. **Uñ** dñs ait. **Lu.**
vij. **Or** pphete vsqz ad ioāne. **Tertia**
est excellētia doctrinal? instructōis: qz sub
dit zacharias. Ad vāndā sciētā saluz ple

bi ei? i re. pec. e. **Itē** est aliō singulare te
stimoniū sue matris helizabet q̄ testat
tur ipm esse virū admirandē scitatis p
pter tria. **Tū** qz mirabilis ē cōceptio qz
ipsa eius mar senex erat z sterilis. **Tū**
qz mirabilis ei? in vtero habitatio qz scz
ad vocē salutatiōis marie exultauit in vte
ro matris q̄ tā senties saluatoris p̄sentā
in vtero p̄gnali quā sic ppheticō gaudio
reuelauit. **Barimus** in ser. **In** tm aut in
brō ioāne spūalis p̄fult electio vt an mei
rere? ānūciare dñm q̄ linguā q̄ nūciare
posset acciperet. **Tū** qz mirabilis in eo p
pheral? inunctio: qz nō solū pphetauit: s̄
z pphetādo m̄em suā ppheticāz fecit: qz
vīcz p̄ illā exultationē ioānis in vtero noi
uit ei? mar? vsuina mysteria. **Uñ** vt habe
tur **Lu. j.** statim dicit. **Uñ** h̄ mibi vt ve
niat m̄ dñi mei ad me. **Ecce** em vt facta
est vox salutatiōis tue in aurib? meis: et
ultauit in gaudio infās in vtero meo. **Et**
brā q̄ credidisti qm p̄ficiet ea q̄ dicta sūt ti
bi a dño. **Et** v. **Quis** pphaz cū eēt p̄ha
p̄haz facere potuit: **Helias** q̄ dēvixit be
liscū in p̄betā: nō tñ illi p̄betādi grām
donauit. **Ite** aut in vtero matris exultās
diuini introit? sciam m̄ri donauit: z ps il
l? in p̄bo p̄fessōis aperuit vt cui? nō vī
debat psonā agnosceret dignitatē z dice
ret. **Uñ** h̄ mibi vt veniat mar? dñi mei ad
me: **Et** maxim? in ser. **Quid** ē h̄ miraci
fres: q̄ tāroz nouitas gaudiōz vt h̄re se
in vtero helizabet testaret infāntē q̄ neci
dū semetipm senties dñicū tā sentiret ad
uentū. **Uere** puer iste oim beatissim? par
ualoz q̄ intra viscera materna adhuc cō
clusus adesse saluatozē mūdi cecinit q̄ qd
necdū finde poterat ppheticō gaudio re
uelauit. **Null?** ignorat charissim? oēs par
uulū m̄no ab vtero p̄deūtē int ipa lucis
exordia mestis p̄crepare vagitib? sol? ba
p̄rista dñi vltra legē nascētū n̄tate suā
leticie exultatiōe puenit. **Hec** ille. **Itē**
est z aliud tertiu singulare testimoniū
p̄gnis glōse m̄ris dī q̄ testat ipm eē vī
excellētis dignitatis z maxime reuerētia
dignū. **Et** h̄ triplex testat. **Tū** qz ipa s̄ do
plena instinctu spūali ascēdit in morana
ad vīsitādū ioāne. vt h̄r **Lu. j.** **Tū** qz p̄ sal
luratiōē ipi? marie vnc? ē ioānes spūal
lit in p̄betā z sc̄tificat? vt dicit **Et** v̄s.

Uñ possum? dicere q' b'ra virgo tres ha-
 buit filios: Unū naturale. s. ieiunū ch'īm.
 Aliū legale. s. Joāne euāgelistā quem ex
 mādato p'nc'pis in filiū adopravit. Ter-
 tiū spūalem. s. Joanne baptistā quē p' spm
 sc'm in m'ris v'tero baptizavit: Nā p'vte
 verbi s'gnet salutaris Hellsabet ioānes
 baptisimū spūsc'i recep't: Jo statim i v're
 ro tripudiant q' gestis d'no suo assurge-
 re. Qu' q' v' b'z in h'istoria schol. Ipsamet
 s'go d' m' puez ioāne nascēte p'p'is māt
 b' excep't. **S**cd'z testim hūanū ē testim
 euāgelistaz q' d'clarāt triplicē ioānis excel-
 lētiā. **P**rima ē excellētiā ardētissime cha-
 ritatis: q' p'z ex eo q'd Lu. ij. b'z. q' venit in
 oēm regione iordanis p'dicās baptisimuz
 p'nie in remissionē pctōz. **Q**nta ex chari-
 tate dicebat: Penitētia agite appropinq'
 bit em regnū celoꝝ. **H**ar. ij. z Lu. ij. **E**t
 ibidē illd: Parate viā d'ni rectas facite se-
 mitas eius. **S**cd'a est excellētiā p'ndif-
 sime hūilitatis q' p'z ex eo q' ipē q' ad d'nz
 baptizandū elect' erat sc'ipm indignū p'
 clamar ioluere corrigiā calceamētōz eius.
Har. ij. **H**ar. j. **L**u. ij. **J**o. j. **E**t h'z
 iudei tantā haberet opinione de eo v't cre-
 derēt eū esse ch'īm. v't parz Lu. ij. z Jo. j.
 tū sc'ipm d' esse tūmō vocē. v't parz Jo. j.
Aug. Quid est q' ioānes vocē se esse dicit
 Id est q' s'bi annūciator z p'dicator erat
 Scripture sacre verbū esse diffiniūt ipam
 cogitationē q' adhuc intra p'scie secreta re-
 tinef. **V**ocē s'pō p' quā s'bu p'ferf i mediū:
 Sicut em verbū qn corde p'cipim? necessi-
 faria est vox q'ū. q'dam vebiclm s'bi: ita
 deus pat' innotescere nobis volēs sapiam
 et verbū illd q'd in p'ncipio erat de' apud
 deū. b'm ioāne q' vocē p' quā ad nos s'bu
 suū p'ferret assūpsit. **H**ec Aug'. **T**er-
 tiā est excellētiā p'fectissime austeritatis: de
 q' p'z **H**ar. ij. z **H**ar. j. **E**rat v'icq' auste-
 ritas ei' maria in victu. **L**ib' em ei' erat
 locuste z mel siluestre. v't h'z **H**ar. j. **E**t
 d'r **A**rnolph': q' locuste sunt aues que ad
 modū digittino alte a terra volātes z fa-
 cile capiunt: q' erant in deserto: cocteq' in
 oleo pauperē p'ben't victū. **S**il'r d'r in eo
 q'd deserto esse arbores hūites folia lata z
 rotūda lacte coloris: mellici saporis que
 manū fricant z edunt: z hoc d'r mel silue-
 stre. **P**or' etiā ei' erat aqua: vinū em z sū-

cerā nō h'it. **Uñ** d'r **B**ed. q' sicera inter-
 prat ebrietas: q' vocabulo oīe poculū q'd
 inebriare pōt siue de pomis siue de frugib'
 bus siue de q'libet alia materia p'fectū sū-
 gnificat. **I**te austeriss' erat i vestitu. **N**ā
 d'r **H**ar. ij. **I**pe ioānes habebat vestimē-
 tū de pilis cameloz. **H**oc minime aduer-
 tūr v'iri et m'lieres seq' volētes diuitē epulā
 lonē q' induebat purpura z bysso: z epulā
 batur q'ndie splendide. **I**te auster' valde
 erat i habitaclo: q' habitauit in eremo. **Uñ**
 cantat de eo **A**ntra deserti tener' sub an-
 nis ciuiū turmas fugiens petisti zc. **H**oc
 magnū fuit in puero ioāne q' patrē z ma-
 trē z oīa spalia oblectamēta relinq's in
 desertū iurine quis mō mud' eū a d'o re-
 traheret. **T**ertiu' p'ctimoniu' humanū
 est testimoniu' turbaz multipliciū: q' testā-
 tur ioāne esse v'ic singularissime sc'itatis:
 q'd ostendūt triplici'. **P**rimo ex sua ad-
 miratiōe. q' d'r Lu. j. **H**es q' audierat po-
 suerūt in corde suo dicētes Quis putas pu-
 er iste erit? **S**cd'o ex sua receptiōe: q' t'a
 turbis sine miraclo est recept': cū tñ nō
 uum ritū induceret: ex q' sequit' necessariū
 esse dicere q' tāemētis erat sc'itatis v't
 null' ei p'dicere possit. **T**ertio ex sua opi-
 nione. **M**aiore em habebat opinione de
 ioāne q' de ch'io. **Uñ** q'rebant a d'no: q're
 discipuli cui nō ieiunāt: discipuli aut' ioan-
 nis ieiunāt: v't h'z **H**ar. ij.

Tertiu' principale testio-
 niū est testimoniu' diuinū. **H**abuit enim
 testimoniu' a tota trinitate. **P**rimo a pa-
 tre q' vocat eū angelū. **H**ar. ij. **E**cce ego
 mitto angelū meū an' facie tuā q' p'parabit
 viā tuā an' te. **H**oc em d'r de b'ro ioanne q'
 p'fecto vir erat q' angelic'. **S**cd'o ha-
 buit testimoniu' a filio q' dedit testimoniu'
 de p'stante sue inflexibilitate **H**ar. ij.
Quid existis in deserto videre **A**rnoldi-
 vento agi. **I**te de v'ice austeritate **H**ar.
 ij. **S**ed q'd existis videre: **H**oiem mollis-
 bus vestitū: **E**t Lu. vij. **V**enit ioānes nō
 manducās neq' bibēs. t' nō viuēs sicut cet-
 eri. **Uñ** austerior vita ioānis q' vita ch'ī
Ite de officij dignitate **H**ar. ij. **P**rophe-
 tā: **E**tia' dico vobis: z plus q' p'ph'ā **I**te
 de sue sc'itatis exēplariēte **J**o. v. **I**te e'
 rat lucerna ardens z lucēs. **I**te de totius

Her. De scto Joane

virtutis sublimitate. **Mat. xj.** Amē dico vobis. Nō surrexerit inter natos mulier maior iōāne baptista. Fuit em̄ in eo cumulatō gimo de ytuose pfectōis. Fuit em̄ ygo fuit cōfessor: z eremita: fuit martyr: fuit ap̄l: qz m̄ ill: p̄ph̄a: fuit et p̄i archa iqtū ad fidei sacfz p̄lm̄ assuefecit. Patet iqt̄ certissima de sc̄ritatez gr̄e p̄titudine beatissimi iōānis q̄b̄ apparet euidentissime qm̄ p̄ueniēter iōānes ē nō. e?

Scdm̄ p̄ncipale qd̄ oñdit excellētā gr̄e in iōāne est dignissimi officij celsitudo. Hūit em̄ triplex officij dignissimū.

Primū est officij p̄u r̄hois p̄phetalis.

Scdm̄ est baptizatiōis mysterialis.

Tertiu est p̄paratiōis nuptialis.

Primū est officij p̄curatoris p̄phetalis. in q̄ p̄t̄ dignitas: quia specialit̄ missus est a deo: vt d̄: Joā. j. Et qz p̄i aduētū p̄p̄nq̄sumū nūciauit **Mat. ij.** **Mat. j.** **Luc. ij.** z **Jo. j.** Et qz agnū dei p̄p̄rio digito demonstrauit: vt h̄: **Jo. j.**

Scdm̄ est officij baptizatiōis mysterialis: qz. s. ipm̄ dñm̄ in aqua baptizauit. Magna p̄fecto dignitas iōānis. qz sicut h̄: **Mat. ij.** Venit iesus a galilea in iordane ad iōāne vt baptizaret ab eo. Vide in hoc excellētissimā iōānis dignitatem.

Tertiu est officij p̄paratiōis nuptial. Ipse em̄ qm̄ paranymphus sponsi venit ad exhortandū sp̄sā vt se p̄pararet i aduētū sp̄sī. **Joā. ij.** dixit iōānes discipulis suis: Ipsi vos m̄. hi testimōniū phibētis q̄ dixerim. Nō sum ego ch̄s sed qm̄ missus sum a n̄ illū. Qui habz sponfam sp̄sūs est. Amic? aut̄ sponsi q̄ stat et al̄dit eū: gaudio gaudz p̄ter vocē sponsi. **Hec ibi. Jo bñ d̄: iōānes pl? q̄ p̄pheta.** Hāc aut̄ p̄paratiōnez sponse fecit iōānes p̄ suā p̄dicatiōnez efficacissimā. Apparet ac̄ sue p̄dicatiōis z doctrīne efficaciac p̄cipue p̄pter tria. **P**rimo p̄pter exēplare euidentia. Plus em̄ p̄dicabat exēplo p̄ vite sc̄ritatē q̄ verbo. **Jo bñ de eo dixit dñs Jo. v.** Illu erat lucerna ardēs z lucēs. **Bern.** Ardere sc̄ritm̄ est: lucere tm̄ vanū. ardere z lucere p̄fectū. **Lucifer** splendore hūit sed

nō ardore. iō cecidit. **S**cdm̄ p̄ter inflexibile p̄stantiā q̄ malos etiā m̄iores arguebat. **Uñ Mat. iij.** dicebat phariseis **Benimina** viperaz q̄s oñit vobis fugere a ventura ira: **Et Mat. vij.** dicebat **herodi:** Nō tibi licz habere vxorē fr̄is tui **Jo bñ de ip̄o dixit dñs Mat. xj.** Ip̄e ē helias. s. in sp̄ū. Venit em̄ in sp̄ū z virtute helie: vt d̄: **Lu. j.** Sicut em̄ helias sp̄ū feruētissim? arguebat vicia magnoz: ita et iōānes. **T**ertio p̄ter salutarē p̄vidētiam. **Eccl. xij.** Verba prudentū statera ponderabunt. In ore fatuoz cor eoz: vt in corde sapientū os illoz. **Et Prouer. b. x.** Sc̄itētia sc̄toz p̄vidētia est. Apparet aut̄ p̄vidētia iōānis in p̄dicatiōe sua qz dicebat aliq̄ blandis p̄missiōibz alliciendo. **Mat. ij.** **P**niām agite: a p̄p̄inq̄bit em̄z regnā celoz. A q̄bus etiā v̄bis incepit d̄ minus p̄dicatiōez suā **Mat. xij.** **Fr̄e al̄ qm̄ d̄aris p̄minatōibz deterrēdo. Mat. ij.** dicebat **Iā securis** ad radicē arborū posita est. Om̄is arbor q̄ nō facit fructū bonū excidēt z in ignē zc. **Fr̄e al̄ qm̄ p̄ruit informatiōibz inducēdo. Tū ad saluatoz cognitōez x̄cū dicebat Jo. j.** Ego baptizō vos in aqua: med? aut̄ v̄n̄ sc̄rit̄ quem vos nescitis. Ip̄se est q̄ post me venturus est: q̄ a n̄ me fac? est em̄? nō sum dignus vt soluā zc. **Tū ad p̄sumptiōis excludēz. Uñ dicebat Mat. ij.** Facite fructū d̄i: p̄nie: z ne velitis dicere intra vos **Patē habem? abraā.** Dico em̄ vobis qz potens est deus de lapidibus istis suscitare filios abrae. **Tū ad vite ytuose obfuitiōis. Uñ Lu. ij.** turbis em̄ interrogātibz **Quid faciē? r̄ndit:** Qui habz duas tunicas v̄t nō habēt. z q̄ habet escas s̄llr faciat **Luc. ij.** **Fr̄e ibidē. publicanis q̄rētibz** **Quid faciēmus: dixit** Nihil ampl? q̄ qd̄ p̄hituū est vobis faciēs. **Hoc dixit qz publicani dicunt q̄ intrōmittūt se de negocia p̄t̄ nētibz ad publicū. Tales aut̄ solent eē p̄ n̄ ad pl? colligendū q̄ sit eis mandator. Interrogabāt etiā eū vt ibidē h̄: m̄l̄tes q̄si parati ei? N̄l̄to obedire: et ait illis** **Reminē p̄cutatis. s. opprimēdo paupes z eos despiciēdo. Neqz calūntiaz faciāt: id est nō imponatis falsum cr̄inē dicitur et potētibz vt occasione habeatis extorq̄di bona illoz. Et p̄t̄i estote** **stipendiū**

vestris. Ad hec tria inducebat iohannes in
lites quod solent esse pni ad pparata. Et di
ctis itaq; apparet efficacia p'dicationis ro
ctine et officij dignissimi bti iohannis: ex q
bus p'p'di pot' g're sibi: dare singularis ex
cellētia p'pter quā recte de eo dicitur quod iohannes
est nome' ei'.

Tertius p'ncipale quod ostendit excellē
tē plenitudinē g're in iohāne est sa
cratissimi martyrij scitudo. Hor
tē em' sustinuit p' triplici veritate.

Primo p' veritate iusticie quā defēdebat.

Secundo p' veritate doctrine quā p'dicabat.

Tertio p' veritate vite quā tenebat.

Primo p' veritate iusticie quā defēdebat: dū dixit herodi: Non
tibi licet habere uxore' fr̄is tui.

Secundo p' veritate doctrine quā p'dicabat. **Uñ** Joseph' dicitur quod h'ro
des vidēs ad p'dicationē iohānis magnā mī
titudinē puenire timēs ne p'pter p'ba iohā
nis p'lo exosus fieret et expelleret a regno
p'pter incertum. Ideo ipm' incarceravit.
Salūij. Inimic' fact' sum vobis verum
vobis dicens.

Tertio pro veritate vite quā tenebat. Sicut em' serpētes et bufōes
odoro vinearū fugiūt: et sicut noctue lumē
solis odit: sic iudei vitā iohānis imitari nō
valētes ipm' odiebāt et arti demonū attri
buebāt. **Dat. xj.** Venit iohānes nō mādu
cans neq; bibēs: et dicitur demonū habet.

Uñ pharisei p'pter invidiā de vita et p'di
catione iohānis turbati/suasurū herodi vt
caperet eū: incitātes eū ad e' mortē. **Ex**
dicitur itaq; p'z admirāda iohānis scituras et
singularis g're sibi: dare plenitudo: p'p' quā
sibi puenitissime ppetit hoc nome' iohā
nes. Ad hūc igit' tāte scituras vix tota mē
tis deuotio recurram' quās suis meritis
ap'd deū g'ram inuenire et gl'iam p'seq' me
reamur eternā Amen.

De b' Petro apostolo Sermo.

Beatus es si

mon bariona **Dat. xvj.** Spe

cialē duotōis affectū ad glo

riōsissimos ap'los Pet' et paulū habere

debent' p'cipue p'pter tria. **Primo** p'p' ad
mirādā dñi bonitatē quā in istis ap'lis ve
nerari ac recognoscere debent' specialiter.

Aug. in ser. **Blōsissimos** fidei ch'riane
p'ncipes annuis festinantib; honorātes fr̄es
charissimi ipm' dñz ac deū n'f'm q' hui' au
ctor est fidei religione debita veneramur
qm' dignitas q' defert ministr' illi sine du
bio cui' ministri sunt exhibet: vt ait ipse
saluator discipul' suis: Qui vos audit me
audit: et q' vos recipit me recipit. **Verbe**
ata ap'loz merita in q'bus se ch'is recipi p'
dicat et audiri. **Uñ** nihilō min' et illi q'z
deuotio delata ap'lis recurrit ad ch'm.

Tengēs itaq; fratres tante hui' p'missio
nis fidē de supplicis pat'z nostrorū p' p'p'
p'fessione susceptis fr̄ib; gaudijs exulte
mus. **Hec Aug.** **Secundo** p'pter vney
randā eoz auctoritatē. Sūt em' speciales
patroni et p'ncipes ecclesie: rectores nauis
fluctuātis in h' mari. **Uñ** in p'dictis ver
bis Augustin' vocat eos Augustin' glo
riōsissimos fidei ch'riane p'ncipes. **Idem**
in eodem sermone. **Hos** p'o eccl'iaz oim'
reuerendissimos patres petrū dico et pau
lum q'z s'ntis studijs honorem: q'z ch'ri
p'ante gratia factus est hodie de morte
natalis: quib; finis vite viuēdi initū de
dit: quib; vt ait apostolus paulus viuere
ch'is erat et mori lucy. **Erat** vtiq; eis ch'ri
stus viuere: quia totū ch'ri p'ficebat ecclē
sijs quod viuēbāt. **Erat** eis et mori lucrū:
quia tali ac morte vitā sibi mercabantur
eterna. **Hec Augustin'.** **Tertio** p'pter
contēplandā eoz sanctitatē p'pter quā am
bo sunt a domino specialiter cōmendati.
Unde **Dat. xvj.** dicit petro: **Beatus**
es simon bariona quia caro et sanguis rē.
Et de paulo dicit **Act. ix.** **Uas** electiois
est mihi iste rē. **Ad** p'fens aut' intendim'
specialiter de beato petro apostolo p'z
cipe habere sermonē cui a dño dicta sunt
p'ba p'posita **Beatus es simon rē.** **In** q'z
bus verbis specialit' a dño p'mendat atq;
laudat b'rtissimus petr'. **In** toto aut' euan
gelio hodierno tria p'cipue ponunt q' b'rtū
petr' specialit' laude dignissimū ostendūt.

Primū est fidei p'fessio virtuosa.

Secundū est p'fessiois approbatio g'riosa

Tertiuū est approbationis magnificatō
fructuosa.

Primo est fidei p'fessio virtuosa.

Secundū est p'fessiois approbatio g'riosa

Tertiuū est approbationis magnificatō
fructuosa.

Primo est fidei p'fessio virtuosa.

Secundū est p'fessiois approbatio g'riosa

Tertiuū est approbationis magnificatō
fructuosa.

Primo est fidei p'fessio virtuosa.

Secundū est p'fessiois approbatio g'riosa

Tertiuū est approbationis magnificatō
fructuosa.

Ber. De sctō Petro

Primū igitur est fidei p̄fessio virtuosa. Nā sicut dicit in euāgelio. Cū interrogaret dñs discipulos suos dicens. **Q**ui dicit hoies esse filiū hois: Et variis diuersoꝝ hoim opinionones p̄p̄fessent: dixit eis: Vos autē quē me esse dicitis? Rñdēs s̄mō petr⁹ dixit. Tu es ch̄s fili⁹ dei viui. Aug. in ser. Hic est ille petr⁹ q̄ p̄fite do dñm viui dei esse filium validissima nobis inuictaq; credendi fūdamēta cōstituit. Nā p̄contanti dño q̄s eē ab hoibus diceret: rñdit petr⁹. Tu es ch̄s fili⁹ dei viui. Tu dñe de carne virginis factus es ch̄s: q̄ vult dī sempit̄n⁹ es fili⁹. Tu dñe hoib⁹ nāt⁹ es hōi q̄ incogitabili magnitate de⁹ es ap̄d deū. Tu es ch̄s q̄ p̄ redemptiōe n̄ra ad passiōē vch̄s ipassibilis p̄manes ap̄d p̄rem. **Hec Aug⁹.** Idē i. l. de p̄bis dñi. Ip̄e petr⁹ in ap̄loꝝ ordine p̄m⁹ in ch̄i amore p̄p̄rissim⁹ sepe vn⁹ rñdit p̄ oib⁹: vn⁹ p̄mult⁹ dedit rñsus. **Hec ille.** In illa itaq; petr⁹ responsiōe. Tu es christus fili⁹ dei viui cōfitef exp̄sse petr⁹ tria ad nostre fidei verā integritate spectāria quo ad p̄sonā ch̄i saluatoris nostri.

Primū ē sublimitas dignitatis. **S**cōm est p̄itas hūanitat̄is. **T**ertiū claritas diuinitatis.

Primū ē sublimitas dignitatis. cū dicit. Tu es ch̄s. s. p̄ excellentiā qz multi alij etiā dicit̄ sūt ch̄i vicz sacerdores: reges z p̄phete. Dixit ḡ sibi. Tu es ch̄s. q. d. Tu es sumus sacerdos: summus rex: sumus p̄pheta.

Scōm est veritas humanitatis. quā etiā p̄fitef. cū dixit. Tu es christus. i. vnct⁹ per excellentiā plenitudinis gr̄e: q̄ quidē vnctio sibi cōpetit fm naturā hūanā. **P̄s.** Unxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo leticie p̄ cōfortiū tuis.

Tertiū est claritas deitatis. quā p̄fitef. cū dixit. fili⁹ dei viui. Aug. in ser. Quis igit̄ vnq; in tm̄ h̄ incōphens se deitatis arcanū sens⁹ atcollere potuiss̄et obruitū nisi ab ore petr⁹ salutarz hui⁹ fidei v̄tas radiasset. Quis meritoꝝ eius gloriā q̄ntis magno equiparare possit eloq; a q̄ nobis adorande diuinitatis z fi

des cepit z p̄manet. Quis tāto glorioꝝ viro qui fidē secreti inserutabilis loquendo edidit: viuēdo docuit: p̄stendo firmavit. **Hec Aug⁹.** Patz ergo excellentia fidei b̄ri petr̄i: in cuius fidei p̄rute postea fecit miracula. **Uñ Act. iij.** Cū p̄ncipes sacerdotū interrogaret ap̄los petr̄ū z ioanē in q̄ virtute aut in q̄ noie sanassent illū q̄ claudus fuerat ex vtero matris sue: petrus replet⁹ sp̄sctō dixit ad eos. P̄ncipes ppli z seniores audite. Notū s̄t oib⁹ vobis z oi plebi israel qz in noie dñi n̄ri te su ch̄i nazarenū quē vos crucifixistis: quē de⁹ suscitauit a mortuis: in hoc iste cōstat corā vobis san⁹. **Hec ibi.** Fecit autē petr⁹ miracula p̄cipue triplicif. Primo in morboꝝ curatiōe. Et h̄ q̄ dā singulari z excellenti mō. **Hec em̄ solū sanauit h̄o d̄p̄catio nis z iuocatiōis quē ad modū sanauit claudū ex vtero matris sue q̄ q̄tidie ponebat ad portā tēpli.** Act. iij. s̄ etiā sanauit verbo iussiois: sicut p̄z in sanatiōe enee. Act. ix. cui dicit surge z sterne tibi. Et p̄terea sanabat etiā vmbra corp̄is sui. Act. v. In v̄tin plateis eijceret infirmos z ponerent in lectulis z grabatis vt veniret petrus saltem vmbra illi⁹ obub̄raret quēq; illorū z liberarent ab infirmitate. Curbat autē multitudo vicinay ciuitatē hierusalē affe rentes egros z vexatos a sp̄ritib⁹ immundis q̄ curabant oēs. **Hec ibi.** **S**cōm in mortuoz suscitatiōe. vt patz Act. ix. d̄ q̄ dā discipula noie tabita quā suscitauit d̄ cēdo. Tabita surge. Impositiōe etiā b̄a cui⁹ sui suscitauit discipulū tā p̄ dies q̄ d̄ra ginta defunctū. Suscitauit etiā aliū quē simon magus suscitare nō potuit. vide legēdā. **Sap. xvj.** Dicitis z v̄ite habes potestate. **T**ertio in demonū cōfutatiōe eos ab obsessis expellēdo z demonib⁹ illis imperādo q̄ simonē magū p̄ aera desey reb̄ar. vide legēdā. **Mar. vi.** Signa eos q̄ crediderint hec seqūt. In noie meo demonia eijciet. P̄z itaq; q̄ laudabilis sit petr⁹ ex fidei p̄fessioe p̄uosa: p̄ter quā sibi respōdit dñs. **Beat⁹** es simo bariona **S**cundū p̄ncipale qd̄ dñd̄it dñm petrū valde laudabilem est cōfessio nis app̄batō gratiosa: q̄ ponit i euāgelio. **ibi.** Rñdēs autē testis dicit. **Beat⁹** es simo bariona qz caroz sanguis nō r̄uē

lanit tibi sed pat me q est in celis. Aug? De aut pfectionis hui? qnra esset magni tudio saluatoz ostenderet dr ei Beat? es simon bariona qz caro zc. In illa aut dñi rñsione tãgunt signatè trãa ppter q petr? vere dr brus: z q aliu quelibet efficere pos

Primū est subiectio simplis (sūt brm as humiliatiōis.

Secūdu est abdicatio terrene z carna lis affectiōis.

Tertiū ē inspiratio dñe reuelatiōis.

Primū est subiectio sim plicis humiliatiōis: qz dr simon bariona. Simon em interpretat obedies: z bariona fili? colūbe. i. simplicitatis. Matt. x. Esto te simplices sicut colūbe. D. autem sim plicitas humiliatiōis faciat beatū. patet qz dr Prouer. xxix. Hūilem spū suscipiet glia. Et ps. Populū hūiles saluū facies. Idē. Hūiles spū saluabit. Et Luc. xvij. Dis q se hūiliauerit exaltabit. Sic. Euit detisimū signū reproboz supbia. saluado rā at hūilas. Appuit at simplicitas hūi litatis in petro pcpue triplicif. Dñio in sua vocatiōe. Vñ Jo. j. legit. qz cū andre as dixisset petro. Inuenim? messyā: petr? statū hūiliter secut? est andrea fratre suū licet iuniorē. Cū aut dñs intuit? esset petrū nō solū exten? s; poti? interius quia deus intuet cor. vt dr. j. Regū. xvj. dic ei. Tu es simon. i. obedies. q. di. nomē tuū est ppterati tue psonā: fili? ioāna. i. filius gre. q. di. hoc cognomē psonat noi tuo: qz vere obedies est filius gre. Jo dr Hierē. xliij. Obediam? vt bñ sit nobis. Et p op? positū inobediēs est filius maledictiōis. Deut. ij. En ppono vobis hodie male dictionē si nō custodieritis mandata dei. zc. Sic de alia vocatiōe petri legit. Mat. iij. qz abūlas ies? iuxta mare galilee vidit duos fratres simonē z andrea mittentes retia in mare: z ait illis. Venite post me facia vob fieri piscatores hoim. At illi cōtinuo relicti secuti sūt eū. In quo maxime patz eoz obediecia. Sic. Nulla hunc adhuc facere miracula viderant: nisi bil ab eo de pmo eterne retributiōis au dierant: z tñ ad vñū dñi pceptū hoc qd possidere videbant oblitū sunt: qnta nos eius miracula videm? qz flagellio atteri;

mur: qntā minarū asperitatis deterres mar: et tñ sequi vocantē cōreum?. In ce y lo iam seder q de cōuersione nos amone? Hec ille. Secdo apparet simplicitas et hūilitas petri in pprie indignitatis cōfessi sione. Vñ Lu. v. post capturā pisceū pch dit petrus an genua iesu di. Eri a me dñe qz hō peccator sum. Et Jo. xij. dicit dño. Nō lauabis mihi pedes in eternū: qz vici se proflus indignū existimabat a dño lau uari. Tertio in sue culpe lamētatione. Cū vici post negationē egress? foras fle uit amare. vt dr Luc. xxij. Flet quoqz qz semp in sinu suo sudariū portabat q cre s bro suentes lachrymas tergebat: qz quā do dulcis allocutiōis z pñie dñi memoz erat: p nimia amar? pulcedie lachrymas pñire nō poterat: quādo etiā culpā negatiōis ad mēoziaz reducebat. Vñ adeo in cōsue tudine habuit flere qz eius facies tota la chrymis adusta videbat. vt dic Clemēs Idē etiā dicit. qz audito in nocte galli can tu ad orationē surgere p̄sueuerat z sicut vt dr ad stetū. p̄p̄ere. Darth. v. Beati qz lagent quomā ipi p̄o.

Secdm qd beatū petrum brm effectit est abdicatio carnalis z terrey ne affectiōis: q tãgit ibi: qz caro z sanguis nō reuelant tibi: qz vici nō queris vivere fm carnē z sanguinē. j. Loz. xv. Caro et sanguis regnū dei nō possidebūt: qd expo nēs brūs Bon. in. iij. dis. xliij. di. qz ap̄lus loq̄t ibi de carne z sanguine qntū ad cor? rruptionē nō qntū ad substātiā: vt intelli gatur qz q carnalit viuit regnū dei possi dere nō poterūt. Talis aut abdicatio ap̄ paret in brō pcpo pcpue triplicif. Pri mo in mūdanoz derelictiōe. Vñ dr petr?. Darth. xix. Ecce nos reliqm? oia z secu ti sumus te. Nota qdā sunt p̄rastinātes p̄tra quos dicit. Ecce quidā ad rps repo neres: p̄tra q̄s dicit reliquim? nō reposui mus: quidā diuidentes: p̄tra quos dicit oia: qdā autē res qdē exteriores relin quētes quēadmodū legit d qbusdā phis sed pprias voluntates retinētes: p̄tra q̄s dicit: z securi sum? remibil q̄ sibi hq̄t pe trus. Vñ Act. viij. Cū simon obrulisset ei pecuniā vt p̄tate h̄fer dandi sp̄m sc̄m

Ber. De scō Petro

dixit ad eū petrus. Pecunia tuæ pecū sit in
peditōne rē. **S**cdo in carnis mortifica
De. Gal. v. Qui ch̄i sūt carnē suā cruci
figerūt cū vicijs z ꝑcupiscentijs. Si ergo
spū Quim? spūz ambulem? Hec ille. In
libro aut̄ clemētis testat̄ petr⁹ q̄l̄ carnē
macerauerit. Panis (inq̄r) sol⁹ mibi cum
oliuis z raro cū olerib⁹ in vsu est: indumē
tū aut̄ h̄ mibi ē qd̄ vides tunica cū pallio.
z h̄ h̄is nihil aliqd̄ req̄ro. **T**ertio ex sp̄i
rituali ad suos affectioe. Ad em̄ carnalit̄
carnalib⁹ amic⁹ afficiebat̄ s̄ spūalr. Ro.
vij. Qui s̄m carnē q̄ carnis sūt sapiunt: q̄
aut̄ s̄m spū q̄ spūs sūt sapiūt. Refert̄ cle
mēs s̄m q̄ h̄ in historia eccl̄astica. q̄ cuz
yxo: petri ad passiōē duceret̄: ingēti Gau
dio exultauit petr⁹: q̄ eā ꝑpe vocas̄ noie
post eā exclamauit. **S**cōiuz memēto dñi.
Frē cū petronilla filia petri esset̄ clinica:
plurimis discipulis petri in domo sua recū
bētib⁹ trigit. vt̄ tū diceret̄ petro. Cū vni
uersi a te sanētur infirmi: q̄re petronillam
paralytica iacere ꝑmittis: Apl̄s vero ait.
Sic expedit̄ ei. S̄z ne existimes ei⁹ icolu
mitat̄: ipossibilitas met̄s s̄monib⁹ excu
sari: ait ad eā. Surge petronilla z m̄i
stra nob̄. Et statim surrexit sana. **D**imille
rio autem expleto: iussit eā redire ad gra
barum suū.

Tertiu qd̄ ostendit̄ petrū
beatū est inspiratio diuine reuelatiōis q̄ tā
git̄ cū dñs dixit̄: s̄z ꝑ me⁹ q̄ ē in ce. Aug⁹.
Quis ch̄im ꝑ carnē z in carne natū oipo
tent̄ ꝑris eē filiū sentire potuisset: nisi ꝑ
ti⁹ h̄ ipse ꝑ ꝑ petrū nob̄ e celo reuelasset.
Dan. ij. Est de⁹ i celo reuelās mysteria:
celo inq̄. i. in corde puro z incorruptibili ꝑ
petrū z eleuato ad deū ꝑ ꝑreplatiōē non
eleuato ꝑ sup̄biā. j. **C**oz. Hos nō spūm
hui⁹ mūdi accepim⁹: s̄z spūm q̄ ex dō est vt̄
sciam⁹ q̄ a dō donata sūt nobis.

Tertiu p̄ncipale qd̄ ostendit̄ b̄m pe
trū laudabile est approbatiōis ma
gnificatio fructuosa: q̄ tangit̄ cū d̄
Et ego dico t̄i. q̄ tu es petr⁹ z su. h̄ac pe.
ed̄. ec. meā. Et porte infer. nō ꝑualebūt
aduer. eā. Et tibi dabo clauēs regni celo
rū. Et qd̄cūq̄ ligaueris sup̄ terrā erit li. z
in ce. z qd̄cūq̄ sol. sup̄ ter. erit sol. z in cel.
Aug⁹. lib. de ꝑbis dñi. Tanq̄ d̄ct. Q:

tu dixisti mibi. Tu es ch̄is filius dei viui.
z ego dico tibi tu es petr⁹. Hec ille. Ma
gnificat̄ aut̄ approbatio cōfessionis fidei
ipsi⁹ petri in ꝑdictis ꝑbis dñi triplicit̄.

Primo ꝑpter approbat̄ fidei firmitatē.

Scdo ꝑpter declarat̄ firme fidei securi

Tertio ꝑpter collaraz regni celo (carē.
rū auctoritatem.

Primo ꝑpter approba

tā fidei firmitate qz dixit sibi. Tu es petr⁹

.i. firm⁹ sic dicit̄ a petra. Aug⁹. lib. de ver

bis dñi. Simon q̄ppe antea vocabat̄: h̄

autem ei nomē vt̄ petrus appellaretur a

dño impositū ē. z h̄ in ea figurati signaret̄

eccl̄iam. Q: em̄ ch̄is petra: petr⁹ popul⁹

ch̄ian⁹: petra em̄ p̄ncipale nomē ē. Jō

petr⁹ a petra: nō petra a petro: qm̄ non a

ch̄iano ch̄is: sed a ch̄io ch̄ian⁹ vocatur

Tu es ḡ (inq̄r) petr⁹. Hec Aug⁹. **D**vere

singulare ꝑulegiū z excellētia dignitatis

in petro q̄ ab ipso ore dñico impositū est

sibi nomē in quo typū ecclesie gerit. Legi

m⁹ ꝑ diuinā reuelatiōē ab angelis factā

noia aliq̄bus fuisse sp̄aliter im̄stra: qd̄

nequaq̄ sine magno mysterio factū credi

mus s̄z ad des̄ gnandā quādā sp̄alē ex

cellētia in eo q̄ sic noīabat̄: Sic legi⁹ d̄o

āne baptista. Lu. j. sic de iesu saluatore no

stro. **J**bidē. In scriptura etiā sacra legi⁹

mus mutatiōē nois in aliq̄bus esse: et

etā qd̄ semp̄ etiā factū ē ꝑpter aliquā gra

tā sp̄alē quā a deo cōsecut⁹ est ille cuius

nomē sic mutabat̄. Sicut abraz vocatus

est abraz qm̄ sibi facta est ꝑmissio de sem̄

ne in quo b̄ndicēde erāt oēs gentes terꝝ

re. **Gen. xvij.** Et iacob vocatus est israel:

qz vidit̄ dñm. **Gen. xxxij.** Hoc aut̄ in istis

factū est ꝑ m̄isteriū angelicū. Hoc itaq̄

multo excellentius in petro factū est quia

ab ipso dño dicēte ipsi petro. Ego dico t̄i

bi quia tu es petrus. i. in fide firmissimus.

Apparuit aut̄ firmitas fidei in petro ma

xime triplicit̄. **P**rimo fidez ch̄i fide

liter exponendo. T̄to em̄ lumine fidei vi

gebat vt̄ doctores legis iudeorū scribas z

phanseos suis predicatiōib⁹ cōfutarēt.

Vñ Act. iij. legi⁹. q̄ cum interro garetur

ab eis inuicem cōgregatis repletus spū

sancto petrus ita cōstanter respōdit. vt̄ ni

hil penitus cōtradidire possent. **H**abeb

etiam Actuum. ij. q. statim post receptione spiritus sancti ipsa die penteco. stans petrus ita efficacitate fidei veritate declaravit ut copiosam multitudinem ad cordis compunctionem et veram penitentiam induceret: et baptizati sunt die illa circiter tria milia. Habet etiam Actuum. x. q. loquente petro veritate fidei cecidit spissus sup oes q au diebant verbum. Petrus vtriusq. firmissim? atq. pfundus fuit in fide. **Ubi** Luc. v. dicitur est ei a dno: duc i altu. **Sup** q. vi. Ambrosius? ut habet. xxij. q. j. c. No turbatur. Deniq. rsi alijs imperet ut laxent retia sua: soli ratiomo petro dicit. Duc in altu h est i pfudu disputationu. Quid em ra alium q altitudinē diuitiaz sapientie dei videre: scire dei filiu: et pessione diuine generationis assumere. **Secundo** miracula multipliciter faciendo: ogatio em miraculoz attribuit fidei ut sup dixim? in ser. b. siluestri. fecit aut batus petrus miracula xpih? dicit. ut s dicitur est. j. p. but? h. ar. ij. Et pter illos tres modos est alius in secretor. reuelatio: sic patz. Act. v. **Ubi** legit quod reuelauit secreta pscientie ananie et saphire q defraudauerat eccliam. vide ibi. et nota q grauer puniti sūt: ppter qd multuz terreti debent defraudatores ecclasticos: rā bonoz. Reuelauit et petrus secreta cordis simonis magi. **Ubi** cū petrus? et paulus introissent ad neronem maleficia simonis detegentes sicut restat scrus marcellus et leo papa: dicit simon magus. Ne diuitius patiar huc inimicu picipiam angelis meis ut vin dicent me de isto. **Cui** petrus? Angelos tuos nō timeo: s; ipi me timēt. **Nero** dicit. Aliquid non times simonē q deitate sua rebus ondit et affirmat. **Cui** petrus. Si deitas est in ipso dicat mihi nūc qd cogito: quā cogitationē pus auri bus tuis insinuo. Petrus ergo accedens ad neronē secreto dicit. **Tube** mihi panē dō: dea cū affert et occulte daret: q cum alatus fuisset et petrus cū bñdixisset et submanica absco disse: dixit: dicat simō qui se deum facit quid sit cogitatum: quid dicitur: et quid factū. Respondit simō. **Petrus** magis dicat quid cogitē ego. **Dixit** petrus: quid cogitet simon me scire docebo dum quod cogitauerit fecero. **Tunc** simon indignatus exclamauit. **Procedat**

canes maximi et deuorent eum. **Subito** autem canes maximi apparuerunt et in petrum impetu fecerunt. Ille vero panem benedictu obrulit: et subito eos in fugam couertit. **Tunc** dixit ad neronē. **Ecce** qstē di me nosse quid contra me cogitauerat simon non verbis sed factis. Nam qui p miserat angelos contra me venturos: exhibuit canes ut ostendat se habere nō diuinos angelos sed caninos. **Hec** Leo. **Tertio** psecutionem pro fide sustinuit do. **Dultas** enim psecutiones sustinuit a iudeis. **Ut** pater in actib? apostolorū. **Dultas** etiam sustinuit a simone mago. **Ut** habetur in legendis aureis. **Dultas** etiam a nerone sub quo passus est et cruci affixus: quod mouendi gen? sibi p dixerat dñs **Joannes** dicit dicens ei. **Cum** esses iunior angebas tē ambulabas vbi volebas. **Cum** autem senueris extendes manus tuas et alius te cinget ducet q tu non vis: hoc autē dixit significans quā morte esset clarificaturus deū. **Et** cū hoc dixisset: dixit ei. **Sequere** me. **Hec** ibi. **Sequere** inq me ut sic ego pro te: ita et tu moriaris pro me. **Sicut** ego: tu crucē ascede. **Tu** eandem quam ego mortem patere. **Sap. xvij.** Simili pena seru? cū dño afflictus est. **Voluit** tamē pati rect? sed reuersus propt tres causas quas ipse mer assignauit. **Primo** propt honorem dñi qui passus est rectus. iō nō se reputauit dignum ut sic pateretur. **Secundo** quia christus patiens propter redimendum debuit ad mundum respicere: **Petrus** autem patiens propter celum ad quodendum debuit ad celum respectum habere. **Tertio** quia christus semper rect? stetit et nunq per peccatū cecidit. **Homo** vero cap: ut mentis in terram defixit et contra deū recalcitrauit. **Augustinus** in sermone. **Hic** est petrus qui dum ad crucez tanq crucifigi discipulus duceret verso se corpore poscens crucifigi passio nem non renuit sed equalitatem dominice crucis declinauit ut ostenderet vniuersis admirande se humilitatis virtutem nouiqz mysterij disciplinam etiam inter tormenta seruasse: q securus charissimi prexit petrus ad crucez repul? timorē re mortis moriendi ordinem tam acer?

Ber. de sctō Petro

ba in passione q̄sult: Hec Aug^o. Voluit
igit pet^o pati reuersus in cruce: capite vi
delz deorsum et pedibz sursum: qd̄ et to^o
cores facile annuerūt cū etiā p̄ hoc grau^o
torq̄ref. Sicq̄ extensus in cruce gl̄osus
intrauit ad dñm. Eadē h̄q̄ die paul^o q̄
ciuis erat roman^o: nō crucifigi sed capite
trūcari iussus est. De sentētia aut̄ in eos
dara d̄t Dion^o. in eplā ad Tim. de morte
pauli in hęc p̄ba: O frater mi timothee si
vidisses agones p̄sumatiōis ip̄oz: defecis
ses quidē p̄ tristitia z dolore: q̄s nō fieret
illa hora q̄n̄ p̄ceptū sentētie egressus i eos
est vt petr^o. s. crucifigeret z paul^o decolla
ret. Vidisses tūc turbas getilū z iudeoz
p̄uictes eos z expūctes in facies eozum
Adueniēte aut̄ terribili tpe p̄sumatiōis
ip̄oz cū separent ab inuicē ligauerūt colu
mnas mūdi nō vtriq̄ absq̄ frat̄z genitu
z plozatu: Tūc inq̄t paul^o petro: Pax te
ctū fundamentū eccl̄iaz z pastor ouium z
agnoz ch̄il. z petr^o ad paulū ait: Gade i
pace p̄dicato: bonoz morum: mediator: z
dux salutis iustoz. Cū āt elōgassent eos
ab inuicē: secur^o sum magist̄z meū. Nō ei
in eodē loco occiderūt eos. Hec Dio. In
illa āt eadē eplā scribit Dio. q̄ Lemphā
q̄ alio noie plātilla dicta est discipula pauli
post mortē ap̄oz eadē die vidit eos in
trozētes indutos veste pelara z coronas
fulgētes luce radīates habebāt in capiti
bus suis. z prulit velū sanguine cruētātū
et ostendit illud carnifici reuerso q̄ paulū
occiderat z his q̄ cū eo erāt p̄pter qd̄ mlti
effecti sunt ch̄iziani. Ubi est intelligendū
q̄ cū paulus ad locū passōis duceret: in
porra hostiē matronā p̄fara obuiā habu
it. Cui fenti paulus ait: Vale plātilla ex
terne salutis filia: Lōmoda mibi velum
q̄ caput tuū regis z inde oculos meos li
gabo z postmodū illud tibi restituas. Qd̄
d̄t sibi tra deret: ridebāt eā carnifices di
centes. Quid isti mago tā preciosum pan
nū tribuis vt ip̄m amittas? In p̄fara etiā
eplā sic lamentat br̄us dionysii^o vi. Quis
dabit oculis nostrz aq̄s z pupillis nostris
fontē lachrymaz vt plozem^o die ac nocte
lumē eccl̄iaz qd̄ extinctū ē. Ecce etem pe
trus fundamentū eccl̄iaz: gl̄ia sanctorū z
ap̄oz z nobis recessit z nos orphanos dei

reliq̄t. Paulus quoq̄ gentū familiar^o cō
solator: paup̄z defecit nobis et vltimus
nō inuenit: qui fuit pater pat̄z: doctor do
croz: pastor: pastoz: abyssus sapiē: fistula
altisonā: p̄dicator: veritatis: infatigabilē
paulū dico nobilissimū ap̄m. hic angelus
terrestris z homo celest̄z: imago z sicut
do deitatis. Nos inq̄ inopes z indignos
derelict̄ in hoc mundo p̄ceptibili z mal
gno: ingressus est ad deū suū dñm z am
cum. Hec Dionysius.

Secdo magnificat̄ appro
batio fidei petri ex sup̄positis verbis xpi
p̄pter declaratā firme fidei securitatē: cui
dixit domin^o: Et sup̄ hanc petrā edificabo
eccl̄esā meā: tanq̄ s. firmū z stabile edifi
ficiū Et porte inferi n̄ p̄ualebūt aduersus
eam. Sup̄ hanc petrā inq̄: id est sup̄ hanc
fidei firmitates. Aug^o. lib. de verbis v̄it.
Super hanc petrā quā confessus es: sup̄
hanc petrā quā cognouisti dicens: Tu es
ch̄is filius dei viui. i. sup̄ me iesū filiū dei
viui edificabo eccl̄iam meā. Hec ille. Por
te inferi dicunt peccata: heretic^o z tyanni
Sed hec om̄ia vincit fides Heb. xj. Sā
cti per fidem vicerūt regna. Pater itaq̄
firmitas atq̄ securitas fidei petri de qua
dixerat domin^o Luc. xxij. Simon eccl̄esā
thanas experituit vos vt cribraret sic tri
ticum Ego autē p̄ te rogauī. Petre vt nō
deficiat fides tua: et tu aliquādo p̄uersus
confirma fratres tuos. Ubi habet q̄ s̄
des eius multū a diabolo tentata cum di
citur: Ecce sathanas zc. Ubi enim hosti
inuenit locū magis munitū: ibi maiorem
exercet conatū. **Secundo** eius fides a
ch̄isto valde roborata. Qñ dixit domi
nus: Ego autē p̄ te rogauī zc. **Tertio**
eius fides fuit oibus in exemplum datā.
Qñ dicit Et tu atiq̄ p̄uersus zc.

Tertio magnificatur ap
probatio fidei petri p̄pter collatā regni
celoz auctoritatē: cū dicit domin^o: Et tibi
dabo clauēs regni celoz. Et quodcūq̄
q̄ ligaueris sup̄ terrā zc. Augustin^o. Hoc
illū confessio fidei dedit: vt ante clauēs red
gni celoz acciperet q̄ celi ianuās introi
ret. S; ne q̄ vos fratres de tradit̄ petro

Her. dnica infra octās

rem nitunt mouere audiam? chm dicē
tez. Ego sum: nolite timere. i. semper ego
assisto: vel sicut deus semp permaneo et
sūq̄ transeo. Hec ille. In pdictis itaq̄ ver
bis p̄nditur mirabilis dñi benignitas er
ga nos z q̄ necessaria sit nobis atq̄ desi
derāda eius p̄sentia. Et hoc idem oñdit
in toto decursu euāgelij hodierni. In q̄ p̄
cipue rāgun̄ tria q̄ nobis oñdūt q̄ nobis
necessaria sit z desiderabilis dei p̄ntia.

Primo ostenditur q̄ periculosa sit dñi
absentia.

Secūdo ostendit q̄ gratiosa sit ei? be
ni uolentia.

Tertio ostenditur q̄ fructuosa sit eius
p̄sentia.

Primo igit scz in p̄ma parte euāge
lij oñditur q̄ periculosa sit dñi ab
sentia atq̄ dānosa. Ibi enim d̄r q̄
absente dño discipuli periclitabant Aug.
li. de trim. Magna hoīs miseria sine illo
esse sine q̄ nō p̄t bene esse. Tangit aut̄ in
euāgelio triplex causa p̄pter quā periculo
sa atq̄ dānosa est dñi absentia.

Prima est p̄pter rōnis cecitātē.

Secūda est p̄pter affectōis imbecillitatē.

Tertia est p̄pter ipullsiōis p̄rietatē.

Prima ē p̄pter rōnis ce
citatē. Et hoc intelligit q̄ absente dño a
discipulis nox erat vt p̄tz in euāgelio. Sic
et absente dño spūaliter excecāt rō hoīs
p̄ p̄ctm̄. Soph. j. Ambulabūt vt ceci q̄
dño peccauerūt. Prouer. iij. Q̄ta impio
rū tenebrosa nesciūt vbi corruūt. Idcir
co faciēdū est iuxta psalmiste cōsilij dice
tis. Accedite ad eū z illuminamini.

Secūda cā est p̄pter affectō
nis imbecillitatē. Imbecillis em̄ z vacil
lans est hoīs affectio ad bonum absente
dño. Et hoc significat in euāgelio: q̄ ab
sente dño nauicula iactabat fluctib? Jo.
xv. Sine me nihil potestis facere. Sicut
ergo d̄t ps. Querite dñm z confirmamini
Qualiter autē q̄ri debeat d̄r Sap. j. In
simplicitate cordis q̄rite illū.

Tertia causa est p̄pter im
pulsionis p̄rietatē. Impellit em̄ hūa

na affectio multis tēratōibus p̄trarijs q̄
bus absente dño resistere nō valet. Et h
significat in euāgelio q̄ absente dño ven
tus erat cōtrarius eis. Aug. Attendite
seculū q̄si mare: ventus validus z mans
tēptas vnicuiq̄ sua cupiditas. Hec ille
Naturalis etiā inclinatio aut p̄suetudina
ria impellēs ad p̄ctm̄ dici p̄t vent? cōtra
rius z p̄tra hanc faciēda est violentia: p̄
p̄t qd̄ d̄t dñs Matth. xj. Regnū celoz
vni patit z violenti rapiūt illud. Sup̄ q̄
dicit Aug. in ser. q̄dā. Nouim? q̄ fami
liariter mēs hūana in diuersis mūdū bu?
illecebus z p̄cupiscētis deuicta fugit la
borē: expetit voluptatē: et vix ad h̄ ducit
vt p̄suetudinē a se vite p̄oris excludat
cū ceperit cogitare vltimi diei necessitatē:
ac futuri iudicij p̄odus incitata z stimu
lata vel spe p̄mij vel timore supplicij vob
luntariū bellū indicit passioib? z vni facit
p̄stings desiderijs suis z violētē se vincet
re ip̄a p̄tendit. Hec ille. Pores etiā ad p̄
positū exponere illō Dan. vij. Quattuor
vētī pugnabāt in mari: vix suggestio p̄ti
q̄si vētus occidēralis: Inpiratio gratie
q̄si vēt? ouēral. Affectio cōmodi q̄si vēt?
borealis z ipetuosus. Affectio iusticie q̄si
vēt? meridional? q̄ lenis est z calidus. Ne
q̄ ipellamur z piclitemur a vētō boreali z
occidērali q̄ p̄trariant nob̄ desiderāda est
atq̄ toto cordis affectu inuocāda dei p̄
sentia: q̄m̄ sic d̄r Ro. vij. Si de? p̄ nobis
qs̄ p̄tra nos: P̄tz itaq̄ q̄ periculosa dāno
saq̄ sit dñi absentia. Nec em̄ possum? ha
bere euadēdi fiduciā nisi p̄ ei? p̄ntiā. Idcir
circo veniēs ad discipulos suos d̄. Habet
te fiduciā zc.

Secūdo oñdit in euāgelio q̄ gr̄osa
sit dñi beniuolētia: q̄ vix discipul
in periculo z timore ex̄tibus adesse
voluit: dicēs eis. Habete fiduciā ego sum
zc. z petro periclitātī manū extēdit. Ps.
q̄ bon? istl? de? his q̄ recto sūt corde: z cō
q̄ magna mltitudo dulcedinis tue dñe.
zc. In euāgelio aut̄ oñdit q̄ sit dulcis et
gr̄osa dñi beniuolētia p̄ tres eius dulciss
simas proprietates.

Primo q̄ ipsa est fiducialr̄ assecuratio

Secūdo q̄ ipsa ē amicablel̄ attractiua.

Tertio quia ipsa est mirabiliter salua
tiua.

Primo quia ipsa est fidu-
cialiter assicurata. Et hoc manifestat
quia discipulis in timore exiit locus
est dñs dī. Habere fiducia: ego sum noli-
te timere. **Un̄** Cañ. ij. Clam̄ at dñs suam
benignitatem ostēdes et dices. Aperi mibi
soror: mea: spōsa mea: amica mea: soror in
q̄ mea ad imaginē et similitudinē meā fa-
cta cui et ego me p̄formavi in nature hūā-
ne assūptio: et ad celestē hereditatē meā
possidendam destinavi. Spōsa mea: ad
hūc finē ut mecum regnare possis in celo
creata: amica mea beneficioꝝ multitudi-
ne ut me cognoscas et diligas predorata.
Ibi q̄ rāgunē tres singulares denotatio-
nes multū ḡose q̄ dignat̄ dñs honora-
re et appellare aīam rōnalē: q̄ vīcē vocat
eā sororē: spōsam: et amicā. Et hęc magnā
p̄siderationē et securitatē debēt nobis da-
re q̄ et hoc singulariter apparet deī ad
nos inextimabilis benivolētia. Prorecto
si recta fuerit affectō n̄a nullaten⁹ nobis
de dño diffidendū est. Job. xij. Etiam si
occiderit ne sperabo in eū.

Secdo quia ipsa dei boni-
volentia est amicaliter siue dulciter at-
tractiva: q̄ significat in hoc q̄ petr⁹ au-
dit dñi voce tanq̄ singulari quadā dul-
cedine mirabiliter allectus toto corde taz-
cupiens eē cū dño iesu dicit. Dñe si tu es
iube me venire ad te sup aquas. Et dñs
ait: veni. Et descendens petr⁹ de nauicu-
la ambulavit sup aquas ut veniret ad iesu-
sum. Aug⁹. in ser. Hic est petr⁹ quē ch̄i
esse p̄ficientissimū subiecta vestigijs ei⁹ ma-
ria pbauerunt. Nā a dño suo novos sibi
dare in fluctibus gressus ut fidelis poposcit
et ut dilectus emeruit. Qui ob h̄ solū tre-
pidasse visus ē: ut fragilitas hūana cog-
nosceret q̄nta eēt inter dñm suūq̄ distantia
dñi aggravata petris caro mergit: et ima-
culata nescit plāta decidere. Simulz illd.
ne dū sup aq̄s ambulans petr⁹ pede intre-
pido pvenisset ad ch̄m: dñi forte sui viri-
bus egres. Sz q̄ illū rātopere dicim⁹ tre-
pidasse: cū pia trepidatōe sua maiore p̄fe-
cent ad fidē: ut em̄ credidit petr⁹ impe-
rio dñi sui posse se a fluctibus sustentari: ni-
hilo min⁹ dū mergitur credit ipsius dñi

sui se virtute salvandū. Vere beati petri
etiā dum trepidat mirabilis fides: quam
nec purgētis periculi potuit turbare for-
mido. Clamādo em̄ dum mergit: dñe ledi-
bera me: de se diffusus est: nō de dño au-
bitavit. Ne quis ergo timorē hūc gl̄iosiss-
simi petri ducat et in viciū q̄mā timorē q̄
uis p̄mū ei⁹ turbaverit fidē: confidentiā tñ
in eo repate credulitatis ordinavit. Hęc
Aug⁹. Moraliter em̄ ambulare debem⁹
sup mare p̄ntis seculi ut ad deum p̄cucia-
mus. Aug. Amas deū: ambulas sup ma-
re: sub pedibus tuis est seculi tumor: amas
seculū: absorbet te: amatores suos vorare
novit nō portare Hęc ille. Attrahit itaq̄
nos vult⁹ dei benivolētia. Quā attractio-
nē desiderās spōsa dī Cañ. j. Trabe me
post te. Et ipse dñs dñs attrahere volens
dicit. Matth. xj. Venite ad me omēs q̄
laboratis et onerati estis et ego reficiā vos
Et Jo. vij. Si q̄s sitit veniat ad me et bibat.
Hora bene s̄ba et vide q̄nta sit dei in-
nos benivolētia. Sed vñ hoc ergo cū tā-
ta sit dei benivolētia et dulcedo mirabilē
allectiva q̄ tam pauci ad dñm veniūt: tā
pauci diuina dulcedine p̄cipiunt. Ad q̄d
r̄p̄do iuxta euāgeliū quia nōdū vsq̄ ad
quartā vigiliā vigilauerūt. Nā dñs q̄nta
vigilia noctis venit ad discipulos in mari
exites. Dic̄ q̄ppe Hiero. q̄ nox in q̄rtuor
vigiliās dividi solet siue in q̄rtuor pres q̄
h̄ successiue vigilare solebāt milites p̄ cu-
stodia civitat. P̄na dī p̄ciciū. Secda in
repestū. Tertia galliciniū. Quarta anily-
canū. Qui itaq̄ vigilaverit vsq̄ ad q̄rtaz
vigiliā: audiet dñm dicēte. Hęc fiducia:
ego sum tē. Prouer. vij. Qui mane vigi-
lauerint ad me: inveniēt me. Moraliter ac
huiusmodi vigilie sunt cōsiderationes que-
dā de deo ad h̄dē necessitate ut anima illu-
minet p̄ verū solē et inflāmet p̄ dei amari-
tē. Prima ē cōsideratio dine sciētie infallibilis
q̄ oīa videt. Et hęc cōsideratio ē induc-
tiva pudoris et p̄fusiois p̄ petris cōmissi-
sis. Vultū em̄ erubescere debet peccator
q̄ petm̄ suū cōmittit corā oculis dine ma-
ifestatis. Ps. Erubescant impij. Secda ē
cōsideratio dine iusticie inflexibilis q̄ est
inductiva timoris. Ps. A iudicij senim-
tuis timet. Tertia est cōsideratio diuine

Ber. de sctō Maclouio

miscōdie inextribilis q̄ est inductua spei.
Ps. Biplacitū est dño sup amētes eū: z
in eis q̄ spe. sup mīse. e. Et nota bñ quō
diligēte Ps. spem et timorē. In his ar vi
gillis nodū venit dñs. Quarta igit vigi
lia est p̄sideratio diuie bonitat̄ q̄ est indu
ctiua charitatiui amor̄. In hac itaq; vi
gilia venit dñs Jo. xiiij. Siqū diligite me
zē. Sequit̄. Et ad eū veniem⁹ zē.

Tertio in euāgelio oñdit
q̄ gratiosa sit dei beniuolētia palā sui p̄
peratē: vīc q̄ ip̄a est mirabilr saluatiua:
q̄d signat̄ in h q̄ p̄clitārī petro z clamārī
Dñe saluū me fac. p̄tinuo Iesus extēdit
manū z saluauit eū. Ps. Iuxta ē dñs his
q̄ tribulato sunt corde: z hu. spi. saluabit.
Idē. Sal⁹ at iustoz ap̄dño z p̄rectoz eoz
est in tpe tribulatiōis. Aug⁹. Lū fluctuat
cupiditate cor tuū: vt vincas cupiditatē
tuā inuoca eb̄i diuitatē. Hec ille. Parer
igit q̄ gratiosa sit dñi beniuolētia quā e
uidēt oñdit discip̄lis suis dices eis Ha
bete fiduciā ego sum zē.

Tertio in euāgelio oñdit q̄ fructuo
sa sit dei p̄sentia: q̄ cū ascēditz Je
sus in nauiclam cessauit yēt⁹. Qui
autē in nauicla erāt venerūt z adorauerūt
deū dicētes: Uere fili⁹ dei es. Ubi desig
nat q̄ diuina p̄ntia nob̄ est plimū fructuo
sa maxime tripliciter.

Primo q̄ est turbatōis

et p̄trarie impulsōis sedatiua. Et hoc si
gnat q̄ cū intrasset iesus in nauiclam ces
sauit yēt⁹. Beda. Nō mirādū si ascēde
te in nauiclam dño: yēt⁹ cessauit. In q̄z
ei corde de p̄ gram amor̄is sui adest: mox
v̄siuersa viciōz z aduersitat̄is mūdi siue
spirituū maloꝝ bella p̄pressa hēscūt. Hec
ille. Uñ D̄atr. xj. dixit dñs: Venite ad
me zē. Et sequit̄. Et inuenietz requiē ani
mabz v̄s̄is. Et Jo. xvij. In me pacē in mū
do p̄sturaz habebit. Et Aug. li. p̄fē. Fe
cisti nos dñe ad te z inq̄retum est cor n̄m
donez requiescat in te.

Secūdo q̄ est rōnis illūina

tiua: q̄d significat: q̄ cū ascēdit in nauic

culā hī q̄ in ea erāt cōgūerūt eū cē filiū dī
dicētes: Uere fili⁹ dei es. Jo. vij. Ego sū
lux mūdi: q̄ seq̄t me nō ambulat in tene
bris sed habebit lumē in v̄s̄is.

Tertio q̄ est deuotiōis
flammatiua: q̄d fecit: q̄ venerūt et hūilr et
deuote adorauerūt eū. D̄al. ij. Ip̄se ē q̄
ignis p̄flans: purgās vīc̄z vanas cogita
tiones z deuotiōez inflāmās. z ad Th̄o.
xij. De⁹ n̄ ignis p̄sumēs est. Theop. Si
volum⁹ eb̄im in nauiclaz nostrā suscip̄e. I.
i cordibz n̄ris hitare: statū inuenimur i ter
ra ad quā ire volum⁹. I. in celo. Hec ille.
Inuenimur inq; in celo p̄ deuorā affectō
nē. Phil. ij. N̄ra p̄sertatio i celē. Et v̄
ctis igit apparet q̄ p̄clōsa sit dī absentia:
q̄ gratiosa ei⁹ beniuolētia: z q̄ fructuosa
sua p̄ntia: q̄ v̄tq; tria satis nob̄ insinuat
p̄bis p̄posit̄: cū d̄t discipul: b̄tē fiduciaz
ego sum zē. Vigilem⁹ itaq; attēte z obli
genit v̄sq; ad q̄rā vigilia vt ad nos dñs
veniat z n̄ram nauiclam in portū eterne
salutis inducat. Amen

De sctō Maclouio siue m̄thuro Sor.

Quasi stella

Quasi stella in medio nebule:
q̄ luna plena in diebz suis la
cet: z q̄ sol refulgēs: sic ille effulsit in tē
plo dei. Eccl. i. Prouer. iij. Iustoꝝ semina
ta q̄s lux splēdēs p̄cedit z crescit v̄sq; in
p̄fectū diē: q̄ vīc p̄ lumē gr̄e p̄uenit ad
p̄fectū lumē gl̄ie: z q̄dū hic viuūt sp̄ illū
mine gr̄e p̄ficiūt. Idcirco d̄ b̄d̄ maclouio
b̄n̄ d̄r̄ thema p̄positū: vīc̄z Quasi stella ma
rutina zē. In q̄ tangit ordo z p̄fectus lu
minis gr̄e in eo tripl̄

Primo q̄ fuit q̄s stella in sua natiuitate

Secūdo q̄ fuit q̄s luna plena in p̄sentia

Tertio q̄ fuit q̄s sol in p̄fecta etate.

Primo fuit q̄s stella in sua natiuitate
Stella inq; marutina: q̄ sicut stel
la marutina oñdit accessus lūz d̄
ei: sic circa natiuitatē b̄ri maclouij multa
p̄tulerūt q̄ signū erāt lūz gr̄e singlaris q̄
postea fulsit i eo. Stella inq; in medio ne
bule: q̄ antia rōnalis in q̄ est lumē gr̄e d̄
est in corpe corruptibili tanq; i medio ne
bule. Fuit itaq; in sua natiuitate q̄s stella

matutina. et hoc precipue propter tria.

Primo quod eius natiuitas fuit generosa

Secundo quod fuit miraculosa.

Tertio quod fuit religiosa.

Primo quod fuit generosa

et nobilissimis vix parentibus in britania: huius nobilitati opposuit nobilitatem morum. Hiero. Sola apud deum nobilitas est: virtutibus esse clarum.

Secundo quia miraculosa: quia

ex matre sexagenaria: quod erat presagium gratie proferende beato machuto: sicut legitur de iohanne baptista Lu. j. Et Gen. xxvij. de isaac.

Tertio quod religiosa. **Hat**

est enim in monasterio beati Brendani nocte sancta vigilia pasche. Tunc enim mater eius quae religiosa multum et deuotissima mulier erat ibi de uenerat ad vigilandum et deum orandum. Erat autem eius mater soror hamonis presbiteri sancti sanonis: et umbrabel presbiteri sancti magdo. ij.

Ps. Hec est generatio quentiam deum reuerentiam. **Ha** prizat est autem et de sacro fonte a beato brendano quod eum postea ut situm spiritualem fideliter enutritum. Quam autem sanctitas baptizantium presbiteri baptizato: videre potes s. ser. beati Hilarii colaparte prima.

Secundo fuit quasi luna plena in sua plenitudine. Luna inquam plena pro plenitudine virtutum. **Ps.** Luna perfecta in eternum. **Porro** sicut dicitur de beato machuto in masculinum. Quis est iste qui progreditur quasi aurora surgens pulcher ut luna. Hunc autem pro merito eius fulgore tria declarant.

Primum est doctrine capacitas.

Secundum est morum suorum grauitas.

Tertium est miraculorum veritas.

Primum est doctrine capacitas.

Non enim ut solet puerilis etas litterarum discipline fugiebat laborum sed animi alacritate affectabat et comitate se christi gratia ita diuine sapientie cibum hauriebat ut exinde non modice oppletus plus tunc esuriret. **Eccl.** xxij. Qui edunt me adhuc esuriunt. **Eccl.** xv. Impleunt eum dominus spiritu sapientie.

Secundum est morum grauitas.

In puericia eius iam moribus sublimis erat. Et

in etate tenera: in fortis: et ab adolescentia multis vigiliis et ieiunijs macerabat corpus et inquam alter Tobias ab infantia sua spiritum deum tenuit: ut dicitur Tobias. ij. **Thren.** vij. Bonum enim viro cum portauerit iugum ab adolescentia sua.

Tertium est miraculorum veritas.

Leuit enim ab adolescentia et infantia conriscare miraculis. **Obediuit** ei terrarum mare: ut patet in insula quae facta est diuinitus per conseruationem eius inter undas maris. **Item** obediuit ei alga maris quam misit ad psalterium sibi transferendum super undam maris. **Item** ignis sibi obediens: ut cum portauit carbonem in gremio suo: et cum reuersus ad magistrum suum reperit candelas iam ab angelo cellitus accensas. **Ex** his itaque declaratur puritas innocentiae. **Quos** pueri machuto in statu enim innocentie oes creantur et sensibiles obediens fuisse homini: ut patet Gen. j. **Et** de predicta et etiam sequentia amplius in **Legenda**.

Tertio fuit quasi sol in perfecta etate. **Job** i. x. Stetit sol in medio caeli. **Eccl.** i. ecclesie militantis. **Fuisse** autem perfectae tripliciter lumine.

Primo lumine frivole exemplationis.

Secundo lumine gratiose instructionis.

Tertio lumine miraculose operationis.

Primo lumine virtuose

exemplationis. de quo **Mat.** v. **Luceat** lumen vestrum coram hominibus etc. **Luxit** autem precipue hoc modo tripliciter in quantum nobis reliquit exemplum triplicis virtutis ad quos etiam tres virtutes intelligi possunt reduci alie. **Primum** est exemplum corporalis castificationis. **Semper** enim virgo permansit. **Tantum** autem zelum ad virginalem puritatem habuit ut necdum ipse sibi sufficeret angelicam in terris vitam ducere: verum etiam quoscumque potuit celibi associavit vice. **Bern.** **Quid** castitate decorum quod mundum de imundo conceptum semine facit: et de hoste domesticum: de homine angelum. **Differunt** enim inter se homo pudicus et angelus: sed felicitate non virtute. **Est** illius castitas felicitior: huius fortior esse dinoscitur. **Hec** ille. **Ut** autem semper carnem spiritum subiceret: spiritum in victu parsumo inuicem seruauit. **Et** postquam monasticum habitum induit: carnem deinceps non comedit. **Bern.** **Sustato** spiritu necesse est desigere carnes. **al**

DD

Her. De scō Macclonio

secrati celestia terrena nō sapiūt, eñis in-
biant fastidio sunt et anstioia. Hec ille
Scōm est exemplū fraternitatis benigni-
tatis. j. Coz. xij. Caritas patiens est be-
nigna est. Apparuit autē ei benignitas in
paterna sua p̄ inturias et molestatiōes sibi
et suis varijs modis irrogatas ab aliq̄b
pueris et inuidis volētibz eū de monaste-
rio ac etiā de regno fundit̄ eliminare. Hec
em̄ oia patiētissime portauit. Jaco. j. Pa-
tietia op̄ p̄fectū habet. **T**ertū est exē-
plū spūalis p̄p̄latiōis: p̄pter q̄ loca re-
mota ad hoc aptiora logo tpe requirit:
etiā p̄ mare q̄rendo insulā p̄p̄latōi apris-
simā: vt h̄ in legēda. **F**rē q̄rendo locū so-
litudinis dño duce puenit ad insulā quaz
inhabitabat monach̄ noie aaron cū q̄stiq̄n-
to tpe dño defuit. **B**ren. iij. Sedebit
solitari: r̄abit q̄: **M**uadit se sup se. **P**o-
tuit itaqz cū paulo dicere illō **P**hil. iij. **N**o-
stra conuersatio in celis est.

Scōdo fultit lūne fructuo-
se instructiōis. **L**ū em̄ informat̄ esset bo-
nis diuis et in seipso sapiētia et moribz lūi-
nosus ad modū solis cepit alios illustra-
re docēs p̄emptū mūdi: ceteraqz saluta-
ria. **D**an. xij. Qui ad iusticiā erudit̄ pul-
tos erūt q̄si stelle in p̄petuas eternitate.

Tertio lūne miraclose o-
peratiōis. **P**s. Illuxerūt coruscatiōes tue
orbiterre. **C**laruit autē miraculis p̄cipue tri-
plicit̄. **P**rimo circa creaturas insensibi-
les. **D**utauit em̄ aquā in vinū: et vas mar-
moreū in vas vitreū vt biberet quidā ab
eo suscit̄. **F**rē p̄pter exōicatiōes ab eo
latā in plin̄ h̄stānicū terra facta est steril-
tā in frugibz q̄ in arboribz: et dehinc sua
b̄dictiōe vberat̄ copia viguit. **F**rē post
ei mortē cū nimia vigeret siccitas in pa-
go alet̄: cū fieret p̄cessio lū reliquijs scri-
ptis oibz vna voce eū inuocātibz p̄ plu-
uia: subito pluuia magna descendit p̄ totū
pagū. **S**cōdo circa creaturas sensibiles ir-
rōnales. **N**ā cet̄ in mari sua orōne factus
est immobilis donec ipse et q̄ secū erāt descē-
derēt ad nauē. **P**ostea q̄ in die dñice re-
surrectōis missam sup p̄dicū cetū celebra-
uerat credens esse saxū immobile. **F**rē suū
lam m̄gruā viuā reddidit ponēdo cuspidē
dē baculi in aure eius. **F**rē facile obrinuit

presto sibi adesse lupū q̄ asellū suū inuase-
rat et occiderat: **Q**uē lupū sterni iussit mo-
re lumē et instrūē lignoz loco alini portu-
re. q̄ lup̄ postea exiit sicut canis domes-
ticus cū famulis. **F**rē post mortē suā me-
ritis eius vulpis gallū quē tulerat mor-
tuū in ore suo retulit. **E**t cū gallū an̄ ostiū
capituli dimisisset: mortū est vulpes et
ipse gallus c̄tauit. **S**cōdo circa creatas
rōnales. **E**t hoc triplicit̄. **P**rimo mortu-
os suscitādo. **S**uscitauit em̄ tres mortu-
os: vitz gigantē magnū in insula et eū ba-
p̄rizauit. **A**liū in vigilia pasce postq̄ mis-
sam celebrāuit. **T**ertū p̄o duodēnem pu-
erū in puteū incaute elapsū et sūmerū
orōne sua reuocauit ad vitā. **S**cōdo a dē-
mone liberādo: **S**ic em̄ liberāuit filiā cui-
usdā nobilis a demone possessam: q̄ sic
atrociter a demone vexabat vt nō nisi ser-
reis carentis artata a lacerādo boies des-
sisteret. **M**ar. vi. **S**igna eos q̄ credidit
hec h̄q̄ntur: **I**n noie meo demonia eijēt
Frē in die sepulture sue meritis ei? pul-
sus est demon ab inergumino. **T**ertio a
diuersis languoribz sanādo. **U**n quidam
dux noie baillorh cū vellet euehere cono-
biale basilicā in p̄dio b̄i macclouij ab eo
dē elegāter p̄structā: eiusqz arrogantiā et
inuidiā nō possent viri sc̄i dulcia verba ei
mollire: p̄nceps ille sicut corde cet̄ erat:
ita etiā oclis est cecar̄. **P**ostmodū autē re-
uersus ad cor et anxius lachrymis vix del-
adijt veniā petēs. quē b̄tus vir ad miserē
dū facilis benigne suscipies aqua b̄dicta
irrigās eius oculos oleoqz sacro pungens
p̄stimū ei restituit lumē. **F**rē multos alios
cecos illūinauit: et alios q̄ plurimos vari-
is languoribz opp̄ssos sanitati restituit. vt
h̄ in legenda. **P**s. **S**citore qz v̄s sc̄i
suū mirificauit. **S**ic itaqz p̄z qm̄ beatus
macclou? multiplic̄ effuluit. **E**t q̄ de illo
p̄uentent assumūtur p̄ba p̄p̄sita: videlicet
Quasi stella maru. in me. nebule. et. **H**ūc
ita qz glōsum sc̄i rogem? q̄ris ei? **M**er-
itis illūinari mereamur lūne gr̄e q̄ rādē
ad eterne glōrie lumē p̄uenire valeamus.
Amen

De eodem alius Sermo.

Quasi vas au

ri solidū ornatū oī lapide p̄ciōso. Eccl. i. In his p̄bīs circa fecit acclōij triplex tangit exi cellētia virtuosa.

Prima est excellētia dignitatis p̄ciōse: q̄ dicit Quasi vas auri.

Secūda est excellētia firmitatis fructuosam dicit. solidū

Tertia est excellētia vniuersalitatis fructuosā dicit. Ornatū oī lapide p̄ciōso.

Prima est excellētia dignitatis p̄ciōse: q̄ intelligit p̄ hoc q̄ dicit. Quasi vas auri. Auz q̄ p̄ dignitatis mobili: atz p̄ciōsitas est inter metalla. Iō recte dicit. Intelligere excellētia gr̄e q̄ aiam deo gratiaz efficit eā nobilitat excellētē cū faciat eē de nūero filioꝝ dei. Ro. viij. Qui spū dei agunt bi filij dei sunt. Excellētia igit gr̄e p̄ auz intelligit p̄cipue rōe triū p̄dicationū

Primo rōe speciositatis.

Secūdo rōe puritatis

Tertio rōe vtilitatis.

Primo rōe speciositatis

Sicut em̄ auz speciosus est z fulgidū: ita gr̄a aiam speciosam z fulgidā facit. Unde sup illd ps. Ut exhiberet faciē in oleo. dicit glōsa. q̄ gratia est nitōr anie sc̄m p̄ciliās amorē. Et br̄s Tho. j. ij. q. cxiij. ar. j. dicit q̄ gr̄a nihil aliud est q̄ q̄dā participatio diuine nature. Unde ij. Pet. j. Maxima et p̄ciosa vobis p̄missa donauit vt p̄ hoc efficiantur diuine p̄sortes nature

Secūdo rōe puritatis.

Auz em̄ est purissimū inter metalla. Gr̄a autē dei est anie purgatiua Ro. iij. Iustificati gratis p̄ gratia ipsius.

Tertio rōe vtilitatis. Est

em̄ auz vtilis z maioris p̄ciō q̄ cetera metalla. Gr̄a autē dei vtilissima atqz p̄ciōsissima est p̄ qua habet vita eterna. Ro. vi. Gr̄a dei vita eterna. Qm̄ igit in beato maclouio fuit specialis excellētia gr̄e etiā ab ip̄s puericie z infantie annis: Iō dicit de eo. Quasi vas auri. i. vas speciosissimū; purissimū atqz p̄ciōsissimū.

Secūda est excellētia firmitatis que tangit p̄ hoc q̄ dicit. Solidū. Erat et fundat sup firmā petrā. i. sup amorē dñi iesu ch̄ri: z edificat ex salutarī doctrina maḡi sui sc̄i b̄rendani. Matt. vij. Om̄is q̄ audit verba mea z facit ea: sup̄ erit viro sapiētī q̄ edificauit domū suā sup petrā. i. bonoꝝ opeꝝ. zstructionē in anima sua sup ch̄ristū. Et desēdit pluuia. i. tentatio carnis z venerūt flumina cupiditatis et auaricie: et flauerūt venti vanitatis et subie: z irruerūt in domū illā p̄ impozunitatē tentationū z nō cecidit a stabilitate virtutis: fundata em̄ erat sup firmāz petrā Beatus itaqz maclouio firmus fuit z stabilis cōtra oīmodas tērationes q̄ preu pue sunt triplices.

Prima est tentatio carnalis voluptatis

Secūda est tēptatio mundanitatis.

Tertia est spiritalis calliditatis.

Prima est tentatio carna

lis voluptatis. Gal. v. Caro concupiscit aduersus spiritū. Contra hāc tēptationē firmus fuit p̄ obseruantia virginalis castitatis quā etiā voto firmant p̄ religiois p̄fessione. Aug. lib. de virginitate. Hec nos in virginibus p̄dicam q̄ virgines sunt: sed p̄ deo dicata p̄a p̄tinētia virgines sunt.

Secūda est tentatio tēpora

lis mundanitatis. quia vt dicit. j. Timo. vj. Radix omnium maloz cupiditas. i. re: z tēporalium. Contra hāc fuit firmus p̄ voluntaria paupertatē voto consecratam. Matth. v. Beati pauperes spū qm̄ ip̄oz est regnū celoꝝ.

Tertia est tēptatio spi

ritalis sive diaboli calliditatis. prima. Petri. v. Aduersarius vester diabolus tāqz l̄ q̄ eo rugiens circūit querēs quem deuoret. Contra hanc firmus fuit z victoriosus per profundam humilitatē et obedientiam specialē deo consecratā. Augustin⁹ super epistolaz ad Rho. vij. Nemo potest vincere spiritales nequicias nisi armis humilitatis. Patet itaqz firmitas virtutis in beato Maclouio. Ecclesiastici. v. Esto firmus in via dei.

De scō Maclouio

Tertia est excellentia totalitatis virtuosae: siue virtuositatis copiose: que tangitur cum dicitur ornatum ornari lapide precioso. Virtus quilibet de lapis pro firmitate rem. alias enim non esset virtus nisi firmitates haberet. Preciositate autem habet quod opus virtutis est meritorium vite eterne. In scititate autem et virtuositate operibus gloriosi maclouij triplex fuit: totalitas seu perfectio.

Prima est perfectio ex parte commissorum.

Secunda est perfectio ex parte annorum.

Tertia est perfectio ex parte operandorum.

Prima est igitur perfectio

ex parte commissorum. Quia ei bona tibi commissa ad hominem dei expoluit. Prover. ij. Honoram dominum de substantia tua. Honoravit quod per beatus maclouius deum tota substantia temporalis quam propter deum abdidit. Psal. lxxij. Quia arbitrat sum ut stercorea ut cibum lucrifaciam. Item de tota substantia corporali quam totam tempore deo seruire copulit. Ro. xij. Et habebitis corpus vestra hostiam viuente sciam. Item de tota substantia spirituali. Item tota anima quam ad laudem dei pro se dedicauit. Ps. Immola deo sacrificium laudis Item sacrificium laudis honorificabit me et illic iter quod ostendit illi salutare dei.

Secunda est totalitas siue perfectio ex parte annorum siue temporum. Ab ipsis enim infante ante cepit deo seruire ipse de bono in melius procedendo. Viri autem. cxxij. annis. Quia satis patere potest quod innuerabilis in eo fuerit numerus meritorum. Aug. Si bona vita longa fuerit: vitis melius bona erit.

Tertia est totalitas siue perfectio operandorum siue operum virtuosorum: quod ornatum dei lapide precioso. Sed quoniam non de omnibus suis habitibus loquor possim: idcirco tamen dicem quod ornatum est gloriosus maclouius duodecim lapidibus preciosis quod Apoc. xxi. describitur esse in fundamentis muri ciuitatis celestis. Item duodecim habitibus per illos lapides intellectus: quorum habituum quatuor faciebant eum bene ordinatum ad deum: quatuor ad seipsum: et quatuor ad proximum. Quatuor ergo lapides ornabant eum in ordine ad deum. Primum est iaspis. Iaspis vitidis est: oculos purgat visum auerit et purgat. Per hunc intelligitur fides de

qua dicitur Aug. Fides est illuminatio mentis ad summam veritatem cognoscendam et diligendam. Qualis autem gloriosus maclouius fuit ornatus iaspide. Item fides per se miraculosa operatio de qua dicitur in preedicti. Habitu operatio enim operatio attribuitur fidei ut supra positum est in ser. b. siluestri. **Secundus est saphirus.** Saphirus corpus humanum vegetat et integritate munit. Per hunc intelligitur spes quod operatio fortificat et firmat. Esa. xl. Qui sperat in domino mirabitur fortitudinem propria. Item in dicitur Et Hebr. v. Eo fugimur ad tenendam portam spiritus quam sic an coram anime habemus tunc atque firmam: quod tunc tota spiritus sua in deo posuerit beatus maclouius: per se abdicatio omnium terrenorum propter deum: igitur ornatum erat saphiro excellere. **Tertius est topasius.** Topasius de colore omnium lapidum in se habet: sed in apertiore magis lucet cum solis splendore tangit iugum omnium gemarum claritate et nihil est eo carum: reus igitur inter diuitias. Per hunc igitur intelligitur charitas quod preciosior est omnibus habitibus et omnium habituum forma ut dicitur Ambrosio. De charitate ait beatus maclouius habet eundem testimonium ex toto decursu vite sue. **Quartus est calcedonius.** Calcedonium pallidum ignis habet effugit et valet in illusiones demonum: per hunc signatur deuotio quod habet in se formam ardentis charitatis et valet in reuerentias. Item de se beatus. Frequens oratio impugnat vicio: extinguit quanta aut fuerit deuotio beatus maclouius per se ser. pce. Fuit igitur ornatum per dicitur: quatuor lapidibus. **Quatuor autem lapides ornabant eum in ordine ad seipsum.** Primum est chrysolithus. Chrysolithus valde lepra. Per hunc autem intelligitur castitas quod tria lepra. Item corruptio mentis et carnis. Sap. iij. Quod pulchra est casta gnatio cum claritate. Item bona operatio. De castitate autem beatus maclouius dicitur in ser. pcedenti. **Secundus est hyacinthus.** Hyacinthus coloris purpurei dat mentibus vigorem per hunc intelligitur abstinentia quod dat et alicuius potentiam vigorem. De anima per se illud hugonis de seculo victo. Gaudeat quod peccare viuere potest: per eam vita occidit vicia libidine extinguit virtutem nutrit: animam roborat: mentem ad celestia eleuat. De corpore per se. Eadem. xxxvii. dicitur. Qui abstinentes est ad hunc vitam: et punitur. Per crapulam mentem perierit. De abstinentia autem beatus maclouius per se in ser. pce. **Tertius est ametistus.** Ametistus facit vigilare et repel-

lit cogitatione mala. Per huc intelligit di-
 liges exercitatio in lectioe z scra medita-
 tione p qua repellunt cogitationes nocte.
 Hiero. Sep in manibz tuis divina sit le-
 ctio z tacebz orones vt oim cogitationu
 sagitte qbz adolecencia pcuti solz huiusce-
 moijclpeo repellat. Hac ar exercitatioe sa-
 cra fultu bñs maclou. **Quartus** est sardo-
 nyx. Sardonyx facit humile. et sm glo. in
 Apocal. est inferus niger: in medio cadid-
 dus: superius rubeus. Per huc intelligit hui-
 litas q apud eos q circa inferiora plantur
 nigra est, apud eos q aliqriter eleuant ad
 deu est cadida z placens z pulera, sed apud
 viros pfectos z pteplatiuos est rubea: id
 est igne charitatis accensa z pulcerrima
 atqz gratissima. In bro aut maclouio ma-
 xime fultit huiusmodi. **Ber.** Nulla splendid-
 or gema i oim ornatu potest qz huiusmodi:
 nepe si amittat illa: aliaz virtutu aggre-
 gatio no nisi ruina est. **Quattuor** insup
 lapides ornatu eu in ordine ad pntu.
Primus est berillus. **Berillus** viridis mi-
 se facit et benignu. Per huc signat obedie-
 tia q maxime fuit in bro maclouio z a p-
 ma etate qz ga mgrm suu bñm brandanu:
 qua obedientia voto firmavit p pfectioez
 religionis. **Grego.** Obedientia sola virtus
 est q ceteras virtutes meti inserit: inser-
 tasqz custodit. **Secundus** est sardius. **Sardi-**
us rubeus gaudiu accedit z pellit timorem
 Per huc intelligit misericordia q est effectus
 feruetis charitatis: z dat gaudiu spuale et
 pellit timore dñationis: dñdo spem diuine
 miseratiois. **Ps.** **Iocundus** hō q misere-
 et comodat disp. ser. lu. i tu. qz in eter. no co.
 In me. e. est iu. ab au. ma. no ti. Prt autē
 misericordia bñi maclouij q p posse miser. sub-
 ueniebat. **Tertius** est smaragdus. **Sma-**
ragdus multu viridis z valet ptra mor-
 bu caduca. Per huc intelligit iusticia pu-
 nitua q valet ptra lapsum peccati. **Tullius.** j.
 de officijs. In iusticia pnt. splendor ē ma-
 xim. **Hec** fultit in bro maclouio in excō-
 municatioe terre britanice. **Uide** legē dā
Quartus est chrysolitus sikkis auro cu ma-
 rini coloris similitudine pfortat intellectuz:
 Per huc intelligit patria q in se habz for-
 ma vere charitatis q p auz intelligit. **Ha-**
ber etiā similitudine marini coloris ppter in-
 qetatioez aduersitatz z pfortat intellectū.

Juxta illd Esa. xxvij. **Veratio** dabit in
 intellectū auditui. Fuit aut bñs maclou
 vir in aduersis patētissim. **Jac.** j. **Patria**
 opus pfectū habet. **Partz** itaqz gñltis qz
 varijs virtutibz ornat^{us} est bñs maclou.
 ppter qd recte de eo dixim^{us} pba pposita:
 vicz **Quasi** vas auri solidū ornatū oi lapi-
 de pioso. **Huc** igit veneremur charissi-
 mi vt eū apd deū parōnū habeam^{us} z ad-
 uocatū: quūs ei^{us} pccibz grā z pccibz por-
 nari et celestis tandē glie diademate co-
 ronari mereamur Amen.

De bro Claro martyre. Sermo.

Quis mihi

ministraverit honorificabit eū
 pater me^{us} **Jo.** xij. **In**extima-
 bilis proisus dulcedo saluatoris nri q tan-
 te pmissiois dulcedine ad suū fuitū nos
 alliciat. **Tenemur** vtqz sibi ministrare et
 tanqz creatori z tanqz gubernatori: z tan-
 qz redemptori: z tñ ultra hec si ad qd rāmul-
 tiplicat tenemur id facere voluerim^{us}: p-
 mittit nobis honore inextimabile di. **Sib-**
is mihi ministraverit: honorificabit euz
 pater me^{us}. **Nō** est honor iste van^{us} charis-
 sum. **Uer** pfecto honor ē q est a deo pre-
 celesti. **Sed** van^{us} est ois honor mōi. **Qm**
sic dr salomō **Ecces.** j. **Vidi** cūctā q sub
 sole fuit: z ecce yniversa vanitas. **Huc** itaqz
 qz honorē nō qstuit b. clarus: sed chzo mi-
 nistrādo celestz honoris sublimitatē adqz
 fuit apud deū. **Possim** aut pteplari qz
 scē z laudabilr dño ministraverit p tres cō-
 sideratioes pncipales.

Prima est p̄sideratio inchoatiois gra-
tiosae.

Secūda est p̄fectiois virtuosae.

Tertia est p̄sumptiois gloriose.

Prima igit est p̄sideratio inchoat-
 ionis gratiosae. **P̄uētus** em huc
 spēaliter a diuina grā. **Ps.** **Dñe** p̄-
 uenisti eū in bñdictō. dulced. **Vere** bñd-
 ctiones dulcedinis sunt bñdictōes diuine
 grē. **Juxta** illd **Sap.** xij. **Qz** bonus: qz
 suavis est dñe spūs tu^{us} in nobis. **Fuit** ac
 gratiosa ichoatio scitatz bñi clari p̄f ta.

Primo ppter parentū virtuosaz intētoz

Secūdo ppter eoz affectuosam suozioez

Tertio ppter pueri Clari grātozā p̄ditōez

¶ Ber. De sctō Claro

Primo ppter suoz parē-
tum p̄uolam intentiōez. Pater em̄ eius
Eduardus noier p̄e regis angloꝝ. Eadē
mūdi in ciuitate q̄ tūc orcestria dicebatur
oristidus v̄r ginē q̄ndā sibi m̄rimonio co-
pularit nō cā libidīs explēde (v̄r m̄lti asso-
lent) sed cā plīs habēde z diuino cultui e-
ducande. Matrimoniū itaq̄ p̄bētes m̄lti
tū debēt p̄cauere nē inordinata sit eoz i-
tentio. m. f. solū vel p̄ncipalr̄ intēdant su-
perbiā: auariciā: vel carnalē voluptatē: q̄ z
sic dicit Gual. parif. lib. de sacris. Qui ma-
trimonio p̄traria intēdūt multū peccant.
p̄bi grā: q̄ amore explēde libidīs sue tū fo-
rnicatō m̄rimonia inēit: siml̄r q̄ ppter so-
laz voluptatē aut auariciā inijr̄ aut p̄tra-
xit matrimoniū bonis matrimoniū adit ex-
clusis aut neglectis: taliter p̄trabētes m̄l-
tum peccāt: q̄ nō in sc̄rificatiōe: sed in im-
punitate terrenoz sac̄r̄z suscipiūt: imo ab-
utunt hoc sac̄r̄o. v̄n in tales p̄tatem habz
demoniū. Tob. vi. dr̄ angel⁹ raphael to-
bie: Audi me z ostēdam tibi q̄bz p̄r̄ puale
re demoniū: In eos q̄ p̄iugia ita suscipiūt
v̄r deū a se z a sua volūrate excludāt z sue
libidini ita vacēt sicut equ⁹ et mul⁹ quibz
nō est intellect⁹: habet sup̄ eos demoniuz
p̄tates zc. Qm̄ ita pauci recta et pura in-
tentioe matrimoniū inēit: nō paucis i ma-
trimonio bñ succedit. q̄ v̄r h̄z in decretis.
di. lxx. c. Viramur. Vir bono pagunt exi-
tu q̄ malo inchoata sunt p̄ncipio.

Secūdo ppter parentū affe-
ctuosam deuotionē. Erāt em̄ deo deuotiss̄-
simi diuinitis fuitijs intēti: singlis diebz do-
minū flagitātes q̄tīs vnū filiū deo obe-
diētē eis tribueret. Habuerūt ḡ hūc fi-
liū p̄ impetrationē orōnis: sicut abraā ha-
buit isaac Gen. xv. z anna samuelē. j. Re. j
vbi dicit anna Pro isto p̄fēro orāui z dñs
dedit mihi petitionē meā. Sic deberent
orare p̄ prole habēda q̄ in m̄rimonio sunt
Nā sicut dr̄ Eccl. xv. Nō p̄cupiscit domi-
nus m̄ltitudinē filioꝝ infidelium z inuiliū:
melior est em̄ vn⁹ timēs deū ḡ mille im-
p̄ij. v̄r iste est mori sine filijs ḡ relinquere
impios.

Tertio ppter pueri Clari
gratiosam p̄dicionē. Erāt em̄ puer forma

decorus: clarus rei: Clarus noieiq̄ postq̄
septē attrigit annos lras didicit z diuina p̄-
uidentia suos coetaneos in breui sup̄auit.
Sap. viij. Puer erā ingeniosus z fortis
suz aiāz bonā. A p̄ma itaq̄ grāte deo ser-
uire studuit z q̄si alter tobias ab infantia
sp̄ deū timuit: v̄r h̄z. Tob. ij. attendēs illū
Eccl. ij. Flli accedēs ad fuitutē dei ita in-
iusticia et timore. Patz itaq̄ gratiosa fue-
scritatis inchoatio q̄ deo cepit a puertia
ministrare. Eccl. xij. Demēro creator
tut in diebz iuuetutis tue.

Secūda est p̄sideratio p̄fectiōis p̄u-
ole Prouer. iij. Justoz semina q̄si
lux splendēs p̄cedit z crescit v̄r p̄i
p̄fectā diē. Est aut̄ p̄cipue p̄siderāda tri-
plex et p̄fectio virtuosā.

Prima est abnegatiōis dispositiō.

Secūda est maceratiōis subiectiue

Tertia est deuotiōis affectiue.

Prima est p̄fectio abne-
gatiōis dispositiue. Abnegauit em̄ omnia
mūdāna p̄ quā abnegatiōe optie v̄r p̄i
tus erat ad ministrādū dño. Dicit ei Job
ames. j. Jo. ij. Nolite diligere m̄dū nāq̄
ea q̄ in mūdo sūt. qm̄ si q̄s di. m̄l. nō ē cha-
p̄. in eo. Abnegauit itaq̄ tria q̄ sūt i mū-
do q̄ multis sunt cā ruine atq̄ p̄ditiōis.

Primo abnegauit diuitiaz cupiditatē
Ne em̄ natalis amor patrie ipm̄ a dei ser-
uitio retardaret: v̄r tūq̄ parentē z patriāz
reliq̄t. Et veniēs ad litora p̄tici nauē intra-
uit z in neustriā p̄mo ap̄d cesarburgū p̄-
uenit. Cōsiderauit q̄ppe qm̄ sicut dr̄ Epp̄
anus: Dūdi amor z amor dei pariter in
vno corde bitare nō p̄nt: quēadmodū ocu-
li celū z terraz parif̄ neq̄q̄ p̄spiciunt. Et
Aug⁹. sup̄ Lān. loq̄tur. Duo sunt amo-
res. s. mūd. z dei: Sed vbi habitat amor
mūd. nō est vbi intret amor dei. Hec ille
Delibera igif̄ o mortalis hō qd̄ istoz nob̄
magis exp̄diat: vel deo adherere: v̄r mū-
do. Nā sic dr̄ Ja. iij. Amicitia hu⁹ mūdi
inimica est dō. Quicūq̄ em̄ voluerit am-
cus eē hu⁹ m̄di: inimic⁹ p̄stituet̄ dei. Au-
di igif̄ qd̄ dr̄ Reg. Discē hō nō diligere
mūdū v̄r diligas deū: auerte v̄r puertal-
ris: effunde v̄r impleat⁹. Hec ille. Tēpo-
rales igif̄ diuitias abnegauit in hoc imita-
tus vitā ap̄licam: In hoc etiā imitat⁹ san-
ctū p̄tarchā abraā cui a dño dicitur ē bñ.

xi. Egredere de terra tua et de cognatione tua et de domo patris tui etc. Sequitur Et benedicam tibi et magnificabo nomen tuum. et benedictus. In praecepto terrenorum abdicatio diuina meretur benedictionem. Secundo abnegauit delictorum voluptate. Cum enim patres sui uellent sibi uxorem tradere: oino respuit: soli deo cupiens adherere. Ber. In statum spiritus necesse est carnem desipere: affectum celestia terrena non sapiunt. Rho. viij. Qui finem carnem quam carnis sunt sapiunt: qui autem spiritum ritum quam spiritus sunt sapiunt. Tertio abnegauit honorem uanitatem: profunde humilitati studens: considerans quoniam sicut beatus Iacobus. Superbis deus resistit: humilibus autem dat gratiam.

Secunda est perfectio macerationis subiectiue. Ut enim carnem spiritus subiectam redderet: eam multipliciter macerauit.

Primo ei statim ut apud cesarienburgum peruenit: nempe intravit ubi uita eremitica cum alijs uobis aliquot tempore duxit in austerritate uiuens. Debito pulchritudine locum illud reliquit propter maledictam mulierem quondam: nobile quidem generum formam decoram: et palubusque diuitijs locupletem. Carnali amore uirum dei clari ac cenam et tunc ut ei presentaret multipliciter infestant: multas neultricie et gallie pres cum magna penuria plustrauit: et tandem usque epra spiritum ducere peruenit: ubi cenobium quoddam auxilio dei et cuiusdam famuli sui instruxit. Ibique multas necessitates pro christi amore panes solis herbarum radicibus plerumque uiuebat quasi imitator uita beati baptiste iohannis et helie prophete: de cuius austeritate beatus Iacobus. Reg. viij. Gal. v. Qui christi sunt carnem suam cruciferunt cum uicibus et cupiditatibus. Poterat quibus clarum dicere cum paulo. i. Cor. ix. Laqueo corporis meum et in seruitute redigo.

Tertia est perfectio deuotionis affectiue. Ut enim liberi deuotioni vacaret: solitaria loca querebat Thren. iij. Se debet solitari et tacebit et leuabit se super se.

Nihil enim aliud oino querebat quam tota mentis deuotione adherere deo: quasi cum psalms diceret. Ubi autem adherere deo bonum est. Ubi Aug. Quid uultis amplius fratres: hoc oem bonum est quod adheret deo uero spiritus est quia diuina participat bonitatem quam ei adheret pro uoluntatis uniformitate. Idem ibidem.

Cum tibi adhaerero eruo me: nunquam mihi labor: nunquam dolor: sed uita mea tota uiuet in te: tota plena te. Hec ille. Præter itaque uirtuosam perfectionem beati clari per quam domino sancti atque laudabiliter ministravit ut tandem principeretur ad promissum saluatoris d. Si quom mihi ministrauerit etc.

Tertia est consideratio summationis gloriose. i. Reg. ij. dixit dominus: Quicumque honorificauerit me glorificabo eum: qui autem me contempserit erunt ignobiles. Gloriosa autem fuit beati clari consummatio propter tria.

Primo propter martyrii laureationem.

Secundo propter populi uenerationem.

Tertio propter miraculorum conuocationem.

Primo propter martyrii laureationem. Martyrio enim coronatus est per uirtualem puritatem suam conseruanda. Sciebat enim eam esse thesaurum esse preciosissimum. Ecclesiasti. xxiij. Non est digna ponderatio anime continentis. Cum enim fugisset beatus clarus ut supra diximus: mulier super memorata carnali cupiditate excecata seruos misit ut ubique clarum inueniret: morti eum traderent. Unde quod maledicta rabies: quod furor ignis carnalis amoris: quod excecata et uisus est. Bene ergo Gregorius. xxxi. mortalium: cecitate mentis primam luxurie filiarum ponit. Serui itaque predicti clarum inuenientes fodientes et corpus suum fatigantes iuxta suum cenobium iustum deestabile sue domine perfecerunt. Et sic domino martyr consecratus est: et martyrii aureolam cum uirginitatis corona suscepit. Plus enim timebat uirginitatem perdere quam temporalem uitam. illud dictum saluatoris intelligens Iohannis. xij. Qui amat animam suam: id est uitam animale: perdet eam: Et qui odit animam suam. id est animale uitam in hoc mundo: in uitam eternam custodit eam.

Secundo gloriose apparuit consummatio sua propter populi uenerationem. Apud populum namque honorifice sepultus est corpus eius et deuote celebrari solet eius festiuitas: et a plerisque cum magna deuotione et ueneratione frequentari sue sepulture locus. Sap. iij. Bonorum laborum gloriosus est fructus.

De sancta Maria

Tertio propter miraculorum
conuersione. **Ps.** Mirabilis deus in san-
ctis suis. Fecit utique miracula tripla. **Pr-**
imo morbos curando. **Cu** enim esset iuxta cesar-
sarienburgum: quedam quae pro corpore mediū vulne-
ratus erat sanauit. **Cu** esset etiam ibidem iux-
ta fluuiū quedam: oēs nedū vicini sed et ex-
tranei fluentes a quocumque infirmitate deti-
nerent tangeres eius vestimentū curabatur. **Tre-**
post tres annos a passione sua contigit quedam
effodere vbi sepultū iacebat corpus eius.
Et eadem die quedam a natiuitate cecum prope locum
cū trāsies ex diuina voluntate iuxta tumulū
eius dormiens audiuisset angelū dñi dicentem
sibi corpus christi clari ibidem sepultū. **Qui** sur-
ges ex terra illa octiduo locū tetigit: et illic vi-
sum recepit. **Tre** quedam a demonio possessus
in abbatiā malidū liberauit. **Bar.**
vi. **Sig** eos incrediderunt: hec sequetur. **In**
noie meo demo. eijciet. **Et** ibidem. **Sup** et
gros manū ipso. et bñ ha. **Secūdo** mortuos
suscitando. **Suscitauit** enim vnicū filiū pau-
pele mulieris cū adhuc esset iuxta cesarienburgum:
extēdit enim se super corpus pueri sic legitimus
heliseū fecisse suscitādo filiū mulieris
sunamitis. **iiij. Reg. iij.** **Tertio** mirabili-
liter caput suū deponendo. **Cu** enim decollatus
fuisset: proprijs manib; caput suū accepit
et a loco illo in quod decollatus est usque ad ce-
nobium suum detulit. **Ps.** Scitote quod dñs
sectm suū mirificauit honorificauit itaque
pro celestis gloriosus clarū ut impleret in eo
pmissum saluatoris d. **Si** quis mihi mini-
strauerit honorificabit eū. **et. Hūc** igitur et
nos veneremur quoniam eius meritis gratiam
illā a dño consequamur quae sibi digne mini-
strare in hac mortalivita et a parte celesti rā-
dē in gloria honorificari mereamur. **Amē.**

Ser. De beatissima maria magdalena.

Vides hanc
mulierē. **Luce. vij.** **Qz** dñs se-
sus ita locutus est simoni phari-
seo ostendendo beatam magdalēnam designat
in ea singularē quandam excellentiā per-
fectionis. **Et** in illis tribus vocabulis tria
ostendit. **Primo** claritatē luminose exem-
plaritatis. cū dicit. **Vides. q. d. videre de-**

bes et eā considerare ut luminosissimū exem-
plar vere pie et sanctificationis. **Secūdo** ostendit
singularitatē virtuose perfectionis. cū dicit.
hanc. **Pronomē** enim illud demonstrati-
uū singularitatē significat. **Tertio** ostendit
possibilitatē fructuose imitationis. cū dicit.
mulierē: q. scz fragilis est nature. **Si**
igitur tot et tanta fecit mulier quae fragilis est
conditio: quis excusari poterit si saltem non fecerit
quae in iuncta sunt de necessitate salutis. **Est**
autem precipue cōtemplanda triplex eius excellen-
tia virtuosa quae pro virtutibus imitari de-

Prima est excellentia cōpunctio-
nis purgatiue.

Secūda est excellentia dilectionis vnitue
elevatione.

Prima igitur est excellentia cōpunctio-
nis purgatiue. **Cōpunctio** dicitur prope cor-
dis est peccatorum ablutiva. **Cōpunctio**
enim lacrymas contritionis prouocat quibus
penitentia abluunt. **Unde** dicebat ps. **Ab-**
borauit in gemitu meo. **s. p. cōpunctiones**
cordis: lauabo per singulas noctes. **s. p. sin-**
gula peccata. **lectū** meum. **s. penitentiam** meā.
Fuit autem cōpunctio et penitentia magda-
lene perfectissima propter tria.

Primo quod reiecit impeditiua.

Secūdo quod quesuit comparatiua.

Tertio quod parauit perfectiua.

Primo quod reiecit impedi-
tiua: quae sunt precipue tria. **Primum** est p̄senti-
tie induratio: sicut iudei dure ceruicis erant
ab initio. **Exod. xxxij.** ait dñs ad moysen.
Lerno quod populus iste dure ceruicis sit. **Et**
tales non sunt apertae ad penitentiam sed ad repro-
bationē eternā. **Eccl. iij.** **Cor** durum male
habebit in nouissimo. **hoc** impedimentum
reiecit magdalena quod in euāgelio delictū
cū dicit. **Ecce** mulier. **ecce** inquit tam parata
penitere mulier: quod vix habes cor emollitū.
Secūdo est culpe plangatio: quae quanto plius
fuerit plangata: tanto difficilius tollitur. **Hier.**
xiij. **Si** potest ethiops mutare pelle suā
et pardus varietates suas: ita vos potest
ritis benefacere cū didiceritis mali: hoc
impedimentū non fuit in magdalena quod per
intelligi in euāgelio. cū dicit: **que** erat: quod est
verbum proteritū imperfecti: quod peccatum non
erat inueteratū sed facile sanabile. **Tertio**

tium est innocētie existimatio. Pētorē em̄
 se existimās innocēte nō fecit ad p̄nāz.
 Sicut infirmus se nō credens infirmum
 nō q̄rit medicinā. Parz in freneticis z fa/
 tuis: hoc in p̄dimentū nō erat in magda/
 lena. Idē peccatrix: nec em̄ se reputabat
 innocēte que ad fontē misericōdie lauanda
 p̄t̄abat. Et si queras q̄ fuit occasio vt fie/
 ret magdalena talis z tāta peccatrix. Di/
 cendū. q̄ potuerūt eē tres. **P̄**rima ē for/
 mōitas corporalis dispositōis. Erat em̄
 naturalit̄ pulcra: illāq̄ pulcritudinē am/
 pliabat cū ornatumano ac meretricio. La/
 lis aut̄ pulcritudo cū inhonestate habit̄
 aspectus vult̄ z gestus in magnū disc̄ri/
 mē ponit m̄lires: q̄ vt di. Aureol̄ theol/
 ph̄rast̄. **M**lier pulcra cito adamat z dif/
 ficile est custodire quā multi amant. Et
 Prover. vi. Fallax gr̄a z vana est pulc̄ri/
 tudo. Propter ea Hiero. acriter rephēn/
 dit ornātū inhonestū mulierū. **U**nāq̄ su/
 riā ait. **D**nat̄ iste nō dñi est velamē sed
 antic̄hristi: aut loquendū nobis vt vestiti/
 sum̄: aut vestiendū vt loq̄mur: ligua per/
 sonat castitatē z rotū corp̄ p̄fert impudē/
 ticiā. Et idēz ad sacras virgines de p̄t̄i.
 virginali. **P**rophet̄ ille fimo nō p̄erat
 de vobis: filie eoz cōposite circūornate vt
 similitudo templi: z dealbate ab extra vt
 monumēta q̄ auro relucēt: intus p̄o ple/
 na sunt ossibus mortuoz. **H**e nō filie re/
 gis ch̄ri: s̄ regis tyri: nō sufficit eis libido
 innata nature: s̄z occasione q̄runt exple/
 de libidinē. **A**ffectant p̄culdubio vt ocu/
 li viroz aurū cōtēplantes z gemas tandē
 figat in faciē: et furtiuus oculoꝝ suoꝝ nuti/
 bus facit̄ incit̄ ad libidinōsum incēdū
Hec ille. **S**c̄da occasio est vbertas tē/
 poralis possessiōis ob quā satisfaciebat
 corp̄ in delicijs suis epulando splendē/
 de: dormiēdo: ac refugiēdo q̄scūq̄ labo/
 res: quod q̄nti periculi sit nedū in mulieri/
 bus sed etiam in viris declarat dñs per
 Ezech. xvj. di. **H**ec fuit iniquitas s̄dome/
 tororis tue sanritas panis z abundantia
 et ocū. **T**ertia est libertas personalis
 conditiōis. **I**deo dicebat sapiēs. **E**ccl. vij
 Filie tibi sunt: serua corp̄us illarū. **M**a/
 gdalena autē erat in libertate sua sine pa/
 rentibus: sine viro. **I**deo tempus suū vob̄
 luptandis exp̄soluit caput ornando: po/
 liendo crines: yngendo faciē: cōponendo

vestes: cagando vanas cantilenas: loq̄n/
 do lasciuā: et in domo sua (in qua sola mo/
 rabat seorsum a lazaro z martha qm̄ p̄
 trimoniū inter eos diuisum erat) cōuersa
 ban̄ iuuenes cū ea: z cum eis carnalē vo/
 luprati operā dabat. Et licz non esset for/
 te publica meretrix: p̄t̄uens se pro p̄s/
 cio: hoc em̄ nō videt̄ credibile de muliere
 generosa plena diuitijs: frontem tamē s̄/
 bi fecit meretricis tamq̄ lasciuaz dissolu/
 ta erat in domo p̄t̄ia vt videretur quasi
 vna ex meretricibus que solent in lupana/
 rib̄ immorari adeo vt publice ab omnib̄
 diceretur peccatrix. **M**agdalenā: q̄ vt
 lis est in tali statu conditio tua. **Q**ntum
 venigrata est fama tua vt dicaris pecca/
 trix: scz notoria publica: z infamis. **V**ir/
 gilius. iij. eneydos. fama maluz quo nō
 aliud velocius vllum mobilitate viget:
 viresq̄z adquire eundo. **Q**uāta ignomi/
 nia propter tuam lubricam vitā circūde/
 dit parentelam tuā. Sed his omnibus
 grauius est q̄ facta es dei inimica: z eius
 angelis ac sanctis omnib̄ odiosa. **I**nfe/
 lix z ceca. **M**iserissima cur tanto studio
 p̄cas perdere celum: offendere deū: z in
 interitū currere damnationis eterne. **E**t
 quid aliud esse peccatricē nisi esse in peri/
 culo grandī damnationis eterne.

Sc̄do apparet penitētia

magdalenes esse p̄fectissima q̄ quesuit z
 habuit p̄paratiua z p̄cipue trita. **P**ri/
 mū ē pudorosa iniquitatē recognitō. **H**eco/
 gnouit enim mala que cōmisi: bona q̄ o/
 misi: damna q̄ incurrit. **C**ognouit peccōꝝ
 suoꝝ magnitudinē turpitudinē z multitu/
 dinem. **C**ognouit dei cōtra peccatores
 seueritatē: erga penitētes pietatē z erga
 iustos liberalitatē. Sed quō ista cognō/
 uit: cum per peccatū anima efficiat̄ ceca.
Sapientē. ij. **E**xcecauit illos malicia illoꝝ
Et soph. j. **A**mbulabunt vt cecī quia dño
 peccauerunt. **E**t dicere possumus q̄ oim̄
 supradictōꝝ cognitiōne accepit p̄ lumen
 irradiantis gratie qui etiam peccatoꝝ
 z malis q̄ntū est de se offert claritatem z
 splendorem gratie sue: quidam autē dicūt
 z credibile est eam audisse ch̄m̄ predicā/
 tem: peccata detestantē q̄ animā ad imat̄

¶ Ber. De sc̄a Maria

ginē del factam deformant ⁊ ledunt. Q̄ q̄
acuta q̄ penetrabilia q̄ ve ardentissima
erant iesu ch̄isti verba: loquebat̄ liquidē
ex intimis cordis cū admirando seruoze:
bolleb̄ anēs eius yr̄anias eriperet de
laqueis diaboli. s̄bis iḡr ch̄zi illumiata ē
ad cōgnitiōē turpitudinis pct̄i sui alioz
q̄ supradictoz. cognouit etiā beniuolen-
tiā ⁊ misericōdiam redeptoz atq̄ ei⁹ presen-
tiam. J̄ō d̄r in euangelio: vt cognouit qz
iesus accubuit in domo pharisei. Grego.
Ecce qz turpitudinis sue maculas aspe-
xit lauanda ad fontē misericōdie cucurrit: cō-
uulātes nō erubuit. Hā quia semetipsam
grauiter erubescēbat in tus: nihil esse cre-
didit qd̄ v̄gredīdaref̄ foris. Quid igitur
miramur fratres: mariā venientē an d̄m
susipientem: susipientē dicā an trahētē:
sed melius ⁊ trahētē susipientē: qz n̄
mirū ipse eā p̄ misericōdiam traxit intus: qui
per m̄suetudinē suscepit foris. Hec ille
Aug⁹. in ser. Fruens q̄si importuna cō-
uiuio: oportuna b̄n̄ficio. nouerat em̄ q̄nto
morbo laboraret: ⁊ illū ad sanādū idoneū
esse ad quē venerat sciebat. Hec Aug⁹.
S̄cōm p̄paratiū est s̄tuosa volūtat̄
firmatio: exēplū de filio p̄digo. Luc. xv.
q̄ ex firmo p̄posito dicebat. Surge ⁊ hō
ad p̄rem meū. ⁊c. Q̄ndit autē magdalena
p̄positi firmitatē in eo q̄ attulit alabastro
vnguenti. i. vas factū de alabastro s̄z L̄u-
rillū: qd̄ plenū erat vnguentō p̄cioso. In q̄
mystice designat volūtas plena p̄posito
firmo se emēdādū: ⁊ b̄n̄ faciendū. Tertū
p̄paratiū est timorosa mentis humiliatio.
Humilitas em̄ disponit ad gr̄am. Jac. iij.
Humilitas dat gratiā. Hec autē humiliatio
pudorosa in magdalena apparuit in eo q̄
sicut dicit euāgelii. Erat stans retro se-
cus pedes d̄ni. Aug⁹. Accessit nō ad ca-
put d̄ni s̄z ad pedes: ⁊ q̄ d̄m male ambu-
lauerat: vestigia recte q̄rebat. Hec ille.

Tertio apparet penitētia

magdalene p̄fectissima: qz p̄curauit p̄fecti-
ctina: q̄ sūt p̄cipue tria. Prīmū est do-
lor p̄fectie pungitue ex recordatiōe pec-
catoz. J̄ō d̄r Jac. iij. Emūdare manus
p̄ctoz ⁊ purificare corda duplices anio
Diserit estote. i. miseros vos esse cogno-
scite: ⁊ lugere: risus vester in lugrū reuer-

taf: ⁊ gaudiū in merore. Hec ibi. Hmō
dolorē ⁊ lugrū ostendit: qd̄ dicit in euāgel. qz
lachrymis cepit rigare pedes ei⁹. Aug⁹.
Pius fudit lachrymas cordis et lauit
d̄ni pedes obsequo p̄fessiois. Et Bre. Co-
gitati mibi de marie p̄nia flere magis li-
ber q̄ aliqd̄ dicere. Cui⁹ em̄ vel factū pe-
ctus: ille hui⁹ peccatricis lachryme ad ex-
emplū penitēti nō emolliat. Considera-
uit nāqz qd̄ fecit ⁊ noluit moderari qd̄ fa-
ceret: sup̄ p̄uulātes ingressa est: nō iustave-
nit: inter epulas lachrymas obtulit. Dis-
scere q̄ dolore ardet q̄ flere etiā inter epu-
las nō erubescit. Hec Bre. Erat peccō
in ei⁹ anio p̄ pct̄is abūdās dolor: quē p̄ la-
chrymas euidenter ostēdebat. Tot em̄ la-
chryme ab ei⁹ oculis defluebāt vt suffi-
cerent ad lauandū pedes iesu: pieqz possū-
mus p̄tēplari q̄ licet nihil diceret ore. i. cor-
de suo tñ loq̄bat̄ ad d̄m dī. O bone iesu.
O pastor aiaz. O spes vnica salus
mee miserere mei. Ego sum illa infelix et
ingrāta q̄ tā grauiter te offendi. Ego sūz
illa q̄ lasciuo gestu: ve o aspectu: animoqz
ornatu multoz anias illaq̄auit. Hec me
miserā qd̄ feci: O iesu clementissime sana-
aiam meā: suscipe penitētē: p̄solare lachry-
mantē: ad te veni: ad te fugi: ad te totis vi-
scerib⁹ clamo: miserere mei peccatrici: q̄
de cetero parata sum obtemperare volū-
tati tue. Talia vel filia in p̄ntissimo cor-
de magd. p̄sabat. Aug⁹. Tacita loq̄bat̄:
nō p̄monē p̄mebat s̄z deuotionē ostēde-
bat. Hec ille. S̄cōm p̄fectiū p̄nie est ad-
mor iusticie satisfactive p̄ culpīs cōmissis
quē in maria signat illud qd̄ in euāgelio
d̄r. q̄ pedes d̄ni capillis capis: sui terge-
bat: q̄ peccauerat: p̄ eadē (s̄m Bre. Satis-
facere voluit: ⁊ q̄ in se hūit oblectamenta
tor in se inuenit holocausta. Peccauerat s̄z
qd̄ p̄ p̄sūptionē ⁊ audaciā: satisfecit cū p̄e-
cūdia ⁊ erubescētia: qz stetit retro ⁊c. Pec-
cauerat p̄ sup̄biā: satisfecit p̄ hūilitatē torā
inclinata ad pedes iesu. Peccauerat p̄ va-
nū gaudiū satisfecit p̄ lugrū Peccauerat p̄
vanū oculoꝝ aspectū: satisfecit cū lachrymaꝝ
rū inundātia. Peccauerat p̄ mordimatum
capilloꝝ decorē: satisfecit p̄ illoꝝ p̄ceptū
pedes iesu cū illis abst̄ ergedo. O felix cō-
mutatio quā fecit dextera excelsi: q̄ paulo
ante a d̄o erat aliena nūc studiosissime illi

conat adherere. Tertiu est ardo: be-
nivolentie affectus p incendiu charitatis
z h significat: q osculabat pedes dñi z vn-
guento ungebat. Bre. Ardo amoris ru-
bigine peccat in ea consumpsit. Hec ille.
Prz igit mirabilis excellētia pnie z copu-
ctio in magdalena. Recte igit pctōibz
p speciali penitentie exēplari pponit: quē
admodū insinuant vba pposita saluato.
di. Fides hāc multerē.

Seda ē excellētia dilectōis vnitiue
fm Dio. iij. c. de di. no. Amor qñ
bet est virtus vnitiua amār, ad a/
matū. Et Aug. viij. de tri. dt. q amor ē iū-
ctura qdā duo aliq copulās vel copulare
ntēs siue apperēs amantē. s. z qd amat.
Fuit aut ardētissima dilectio magdalene
ad chm p quā sibi totalit adhererat z si-
bi p affectū vnita erat. Hāc aut dilectōez
ardētissimā tria euidenter declarāt.

Primū est pfectissima terrene mundā-
nitatis abdicatio.

Scōm est firmissima pte voluntatis
affectio.

Tertiu est singularissimā diuine beni-
gnitatis affectio.

Primū ē pfectissima ter-
rene mundanitat; abdicatio ne sez aliq
nō inde posset impediri ab amore chm
p hō post puerionē pilus frena pēpfit:
et post ascēsiōē dñi oia vēdidit pēciūq; ad
pedes apłoz posuit. Potuit itaq; dicere
cū paulo Phil. iij. Que mibi fuerūt lucra
hec ppē chm arbitrata suz detrimēta zc.
Scđt. Et oia arbitroz vt stercoza vt chm
sū lucrifaciā. Propō h hz ioseph. ad destrū
secessit z ibide triginta ānis incognita mā-
sit. Cañ. vi. Fors ē vt mors dilectio: q; vi-
delz cogit omnia relinquere.

Scōm est firmissima a p-
te voluntat; affectio. q mirabilr ad ipm
dñm afficiebat. Orig. Spūs marie magd-
erat i corpe dñi sui q; in suo. Nesciebat ei
cogitare vel audire vllōq nisi de eo. Prz
aut mirabil ei? affectio ad dñm pāpue
triplicis. **P**rimo qz qntū poterat ipm
sp vbiq; associabat: in pñciatōe: in cruce:
in sepultura. Aug. Nimi? ardo amorz
eā sollicitabat. Hec ille. Quicūq; poterat
ad pedes ei? hūillime sedebat. Si loqnte

petro (Act. x.) cecidit spūscūs sup oēs q
audiebāt hū: qntā copā spūs credimus
sup eā descedisse q ipa salutz pba ab ipso
pbo incarnato audiebāt: qnta affectioz
dulcedine existimas eā pfulā cū dicat spō
sa. Cañ. iij. Velt lac sub lingua ei? Et no-
ta hñ quō sp ad pedes dñi diuertebat. nec
miz qz dulcedine inextimabilē ibi repie-
bat vbi pctōz remissōne acceperat. **Q**z tñ
bi dulces erāt illi sacratissimi pedes iesu
brā magd. Vbi eras igit o dulc? magd.
qñ tibi remissa sē pcrā: Ad pedes dñi mei
iesu, vbi eras cū audires e? suauissimaver-
ba: Ad pedes dñi Vbi eras cū pēderet i
cruce: vbi qñ sepult? ē: vbi qñ tibi in orro
appuit: vbi qñ tibi z alijs multibz obuia-
uit: p ad pedes dñi. **S**cōo apparet mī-
rabil ei? affectio ad dñm qz ipm absentez
feruētissime qrebat. qz vt di. Bre. A mo-
numēto dñi etiā discipul recedētibz: n re-
cedebat. Aug. Impatiēs ē amorz lachry-
mis mod? nō sit nisi amārī ceco def qd aq
mar. Cañ. v. Pūciare dilecto qz amore lā-
gueo. **T**ertio qz etiā postqz dñs in celū
ascēdit: de ipso sp loqbat z ipm affectuosil-
sime pñdicabat. Matth. xij. Ex abūdātia
cordis os loqf. Regit qppe q ano a dñi
pñtiōe xij. ipa cū brō maximino vno de
lxvij. discipul cui a brō petro fuerat comē-
data: z lazar? z martha z marcella pedibz
seq marthe z brūs cedoni? q cecus fuerat
a natiuitate z plures ali ab infidelibz fue-
rūt expositi pelago sine gubernatoze vt si
mul oēs submergerēt. Vno āt nutu mar-
siliā aduenerūt vbi cū null? eos recipere
veller sub qdā porticu q fauo gēt? ill? pē-
rat morabat. Cū āt magd. videret pplm
ad phanū pcurrere vt idol imolaret: a sur-
gēs vultu placido: facie serena: lingua di-
serta atq; discreta eos ab idolo z cultura
reuocabat: z chm pñtissime pñdicabat:
z mirabāf vnuerf p faciētia z p dulcedi-
ne eloqntie. Hec miz certe si os illud qd
tam pñā z tam dulcia pedibz saluatorz in h
fixerat oscula ceteris amplius hbi dei sp
rarer odorē. Qñ z pñapez prouincie cum
eius vxore cōuertit z omnia idolorz tem-
pla in ciuitate illa destrui fecit: vbi cōstru-
cta fuit chm ecclia z ibi brm lazarus epm
vnanimis eleger. Tādēq; vino vnu ad
citatē aquē ē uener: p lz illū ad chm fidē

¶ Ber. de sc̄a Maria magd.

per multa miracula adduxerunt. vbi beatus maximin⁹ est in ep̄m ordinatus. In singulis autē pdictis locis b̄ra magd. semp̄ ch̄m pdicabat: de nullo siquidē libebat eloqui nisi de amico suo dulcissimo iesu. Ch̄y. Hic amatiū mos est vt amorē suū silētō tegere neq̄ant: enarrat frequē⁹ vt ip̄a assiduitate narrādi solariū amoris sui capiant. Hec ille.

Tertiu⁹ qd̄ declarat ardētissimā dilectionē magd. ad ch̄m est singularissima vine benignitatis ostēsiō: que marie p̄t̄ p̄ tria p̄cipua b̄nficia sibi a dño impensa. Pr̄mū est b̄nficiū gratiose defensionis p̄tra phariseū intra se murmurāte Lu. viij. z dicente. Hic si esset p̄beta zc̄ Aug⁹. Pharisee inuitator z irrisor dñi: dñm pascis z a q̄ sis pascēd⁹ nō irellig⁹ zc̄ Idē. It̄a itelligat pharise⁹ si nō potuerat videre peccantē: quō potuit audire cogitātē: Proposuit ḡ similitudinē de duob⁹ q̄ debebat vni feneratori. Et̄a ei ip̄z sanare cupiebat ne gratis ap̄ d̄ eū panē cōcederet. Dicunt ḡ p̄ba dñi in hac similitudine z agē vt̄iūq; vt z inuitator: ille sanet cū suis discip̄tib⁹ dñm n̄m iesū ch̄m parit̄ vidētibus: parit̄ ignorātib⁹: z vt illa mlier h̄bat fiduciā p̄fessionis sue ne pūgat̄ vlt̄er⁹ aculeis sue p̄scie. Hec Aug. It̄e defendit dōmin⁹ magd. p̄tra marthā sororē suaz de ip̄a p̄gentē. Lu. x. Aug. Cū maria audiret suauit̄ verbū dulcissimūz corde m̄eritissimo pascere iterpellato dño a sorore sua quō putam⁹ eā t̄muisse ne diceret ei dñs surge z adiuua sororē tuā. P̄tra em̄ suauitate tenebat: qz p̄fecto maior est refectio m̄eris q̄ v̄tr̄: excusata est: sed it̄ securior. Hec Aug. It̄e defendit eā a discipulis in digne ferentibus eū vngeret caput ei⁹ Mar. x. vij. Sc̄dm est b̄nficiū fructuose p̄solatiōis cū audiuit remissionē p̄t̄ōz suoz. Lu. viij. Cōuersus dñs ad eā d̄. Remittitur tibi p̄t̄a tua. Mellifluū verbū d̄ locūda sn̄a. Et qd̄ potuit audire melius: qd̄ vtil⁹: qd̄ locūde⁹. B̄n̄i aut̄ p̄s. q̄y remisse sunt iniquitates zc̄. Potuit itaq; dicere magd. illd̄ p̄s. Sc̄dz mltitudinē volorū meoz in corde meo p̄solatiōes tue letificauerūt aiām meā. It̄e q̄mā exp̄licet qn

ta fuerit p̄solatiō magd. qn̄ stabat z ambulabat verbū ch̄i qn̄ p̄uerfabat cū maria matre dñi: qn̄ angelos vidit resurrectōez dñicam sibi annūciātes: qn̄ p̄ma resuscitata dñm vidit z vocata est ab eo Maria. Voluitq; pedes ei⁹ tāgere: missa est vt apl̄is nūciaret resurrectōez ch̄i: z sic facta est ap̄loz apl̄a. It̄e qn̄ postea cū alijs mulierib⁹ tenuit pedes dñi dū eis apparuit i via: qn̄ etiā in eremo ex̄ns q̄tidie sursum eleuabat: vt statim dāte deo dicitur sum⁹. Sed o q̄nta fuit ei⁹ iocūditas cū dispositiōe dei in extrō vite sue a sacerdote q̄ dā inuēta est quē ad b̄m maximinū mlt̄e vt die resurrectōis dñice ad oratoriū sol⁹ ingrederet tpe q̄ ad matut̄nū surgere cōsueuerat. Qd̄ cū fecisset: vidit in oratorio magdalenā spacio duoz cubitoz eleuatā a terra stantē in medio angeloz. Q̄ntū fuit magd. gaudiū qn̄ postremo puocato vniuerso clero ab ip̄o ep̄o scripsimū dñm suscipi⁹ cū mlt̄a lachrymaz inundatiōe suscepit et̄ an̄ altare p̄strata gl̄osam animā emisit ad celos. Admirabilis deus. Pater misericordiaz q̄ obliuiscer⁹ oim̄ iniquitātū q̄s fecit impi⁹ si ad p̄niaz reuertat. Ecce oñdisti nobis tu b̄ra magd. q̄nta est bonitas tua: q̄nta patientia: q̄nta caritas: q̄nta gr̄a cui post cordis p̄punctiōez tantas et tādulces p̄solatiōes p̄tulisti.

Tertiu⁹ est b̄nficiū miraculose opatiōis. j. Regū. ij. Quicūq; honorificauerit me glorificabo eū dixit dñs: B̄n̄issimā igit̄ magdalenā q̄ tādēuore dñm sp̄ honorificauit glorificare voluit dñs multiplicet in opatiōe miraculoz: de quib⁹ h̄c pauca t̄m succinere dicitur sum⁹. Legim⁹ q̄ p̄ncipi p̄uincie z eius vxori dormietibus mirabil⁹ apparuit terribiles eis p̄natiōes ingerēdo quib⁹ et postea q̄ magd. z q̄ cum ea erāt hospitiō recepissent: ip̄a magd. a dño impetravit herede ip̄amq; heredis matrē in insula marina longo tēpore mortuā integram seruauit. Ultra etiā biēnij spaciū seruato etiā illeso puerulo: imo qd̄ plus est educato et nutrito acti mater viuens ext̄it̄. Vide legendā. Item legit⁹ q̄ mulier quodam cum esset in nauī pregnās z se periclitari conspiceret: magdalenā inuocauit: vouēs si euaderet/ filiu⁹ suū ei⁹ mōasterio

donaturā. Statimq; femina spher habitu
venerada apparuit ei: q̄ ea p̄ manū arri/
piēs alqs p̄dicatib; ad lit̄ incolumē p/
ducit. Ipa aut̄ filiū peperit z vorū fidelit̄
adpleuit. Itē legit̄ cū q̄dā oculoꝝ lūine p̄
uar̄ cū ad mōnasteriū magdalene p̄geret
z sū ducto: ei diceret se iā eccliaz videre:
ille maḡ voce exclamauit. O sctā magda
lena: nūq; aliq; videre potero eccliaz tuā
Stariq; apti sūt ocl̄i ei? Itē legit̄ dū q̄
dā ob pecunie exactionē in cōpedib; tenev
ret: magdalena sep̄ in adiutoriū iuoca
bat. Et ecce nocte q̄dā mulier q̄dā specio
sa sibi apparuit q̄ vincula frāgēs z ostia
referās vt fugere impauit: q̄ se solutū vi/
dēs p̄tin̄ inde fugit. Vide hec z alia plu
rima in legēdis. Et dicit̄ itaq; p̄z excellē
tia amoris q̄ brā magdalēa ch̄m dilige
bat. In q̄ apparet excellētia sue fr̄uose p/
fectois q̄ marie in amore dī p̄sistit. Idcir
co recte p̄ponit̄ vt sp̄ale exēplar sc̄itatis
z p̄utis q̄d insinuat̄ p̄ba dñi de ip̄a p̄icen
tis. Vidēs hāc mulierē.

Tertū ē excellētia p̄replatiōis eleua
tiue. Ipa em̄ ē exēplar p̄cipuū z spe
culū vite p̄replatiue. Iñ do. Actiua
vita mūdanis reb; bñ v̄rif. p̄replatiua p̄o
mūdo renūciās soli dō viuere delectatur.
Hec ille. Excellētia aut̄ cōreplatiōis eius
v̄ria p̄cipue declarant.

Primū ē dñi v̄bi studiosissima auditiō

Scōm ē deserti loci solitaria inhabitatiō.

Tertium est angelorum dulcissima as/
sociatio.

Primū est dñi verbi stu/
diosissima auditiō. Vñ de ea d̄r Lu. x. q̄ se
des p̄ pedes dñi audiebat p̄bū ill̄? Aug.
Intēta erat maria dulcedini p̄bi dī. Intē
ta erat martha quō pasceret dñm. Intēta
erat maria quō pasceret a dño. A martha
quimū dño pabaf in cui? quiuo iā ma
ria locūdabat. Hec ille.

Scōm est deserti loci soli
taria inhabitatiō. Ita em̄ cor ei? fixū erat in
dñoz sic eleuatū ad q̄redū q̄ sursum sūrcō
tēplādū vbi ch̄s ē in dextera dī sedēs q̄
nihil de mōdo videre aut cogitare potat s;̄
solū dñm suū. Iō ad desertū se trāstulit. vbi
p. xxx. ānos incognita māsit. Ps. Ecce elō
gavi fugies z mansi in solitudine.

Tertium est angelorū dul/
cissima associatio. Diligit em̄ angeli p̄so
nas p̄replatiuas. Singul̄ ar̄ ocl̄eb; septies
ea angeli eleuabāt vbi suauissimis d̄apū
b̄ satiabat: z inde p̄gelos eosdē ad locū
suū reducebat z corpali; alimēt; nutre
nus indigebat. Et narrat egipp̄ i q̄dā
tractatu. Imōi q̄ppe corpali; eleuatio
oñdebat p̄fectissimā eleuatiōem mēt̄. Ps.
Quis dabit mibi pēnas sic colūbe z vola
bo z req̄scā. In p̄replatiōe vine bonitatis
P̄z itaq; excellētia p̄replatiōis br̄e magd.
Ipe quā recte p̄ponit̄ a dño tāq; sp̄ale spe
culū z exēplar sc̄itatis cū de ea dicit. Vñ
des hāc mulierē. Videam? igit̄ hāc mu
lierē sc̄tissimā z ei? exēplo dilect̄m? luge
re p̄missis delict̄: dēū toto corde dilige
re: atq; deuotiōi z orōni p̄ v̄rib; instare
Hāc tota deuotiōe v̄neremur z supplicī
corde rogem? q̄tin? ei? merit; z p̄cibus
n̄foꝝ veniā p̄ctōꝝ obtinere z gl̄iam cōseq̄
mereamur eternā. Amē.

Ser. De brō iacobo aplo.

Cū est dare

Mobus paratū ē a patre meo.
Matth. xx. In collatiōe mu
nerū gr̄e z gl̄ie locū nō h̄z p̄sonaz acceptō
q̄ nō ē ap̄d deū vt habet Act. x. Cū tamē
de? nulli sit obligat? p̄t absq; iniusticia
de suo dare q̄ntū vult z cui vult. Iuxta il
lud Matth. xx. An nō licz mibi qd volo
facere? Et iō d̄r dñs iacobo z ioāni q̄ co
gnati sui erāt. Sedere mecū ad dexteraz
v̄ sinistra nō ē meū dare vob; s;̄ q̄b; para
tū ē a p̄re meo. Qd sic exponit̄ fm̄ L̄bz.
Nō ē meū dare vobis q; illud a me nō ha
beo s;̄ a p̄re. fm̄ Rabanū. Nō ē meū dare
vob; sine v̄fo merito z labore. fm̄ Reymū
giū. Nō ē meū dare vob; q̄les vos est; icz
sugb; z abitiōis: s;̄ h̄uilib;. Et s;̄ Hiero.
Nō ē meū dare vob; rōne cognatiōis car
nalis: sed electionis eternalis fm̄ quam
regnum celozum paratū est electis ante
mundi p̄stitutionē p̄pter acceptationem
passiōis ch̄i p̄uise. Et iō d̄r. Deū ē dare
q̄b; paratū est a p̄re meo. Paratū est aut̄ ce
loꝝ regnū brō iacobo p̄cipue p̄f̄tia.

Ber. De scō Jacobo

Primo propter virtutem imitationis
chusti efficaciam.

Secundo propter triumphalem certitudinem
suis victoriam.

Tercio propter specialem dilectionis diuini
ne gratiam.

Primo propter virtutem rē. **Uñ** **Hatt.**
ix. **Et dñs.** Vos q̄ secuti estis me i
regeneratione. sū sederit filius hoīs
in sede maiestatis sue sedebit et vos sup se
des rē. **Imitat** est autē dñm p̄cipue in tri/
bus p̄ q̄ parat regnū dei obsequi.

Primo in voluntaria paup̄tate.

Secundo in obedientia et humilitate.

Tercio in predicationis et doctrine sub
limitate.

Primo in voluntaria pau

prate. De sua paup̄tate dicit dñs **Hatt.**
vij. **Vulpes foueas dñt et volucres celi**

nidos: sicut autē hoīs nō h̄z vbi caput suū

reclinat. Et. ij. **Loz. vij. **Satis gr̄az dñi****

nri iesu ch̄i: q̄ cū diues esset p̄ vobis ege

nus factus est vt illi inopia diuites esset.

Imitat est autē iacobus dñm in hac paup̄
tate. **Hā sic dicit **Hatt.** **iiij.** **Jacobus****

et ioānes frater eius relictis rebus et p̄se secuti sūt

dñm. r̄ sic oia t̄palia p̄ se ch̄m abdicarūt.

Hec mirū. Facile est em̄ p̄tenere mūdū at

tēte p̄siderati tres em̄ p̄ditōes miserabili

les. **Prima est p̄ditio amarissime affli**

ctōis. **Ecclesiastes. **j.** **Oia vanitas et afflictio****

spūs. **Et **Boe. **lib. de solatiōe.** **Imultis******

amaritudinibus hūane felicitatis dulcedo

resq̄ta est. **Affligūt vtiq̄ t̄palia in h̄ mūdū**

do: q̄ adq̄runt cū labore: p̄seruant cū t̄p

more. Reliquiūt cū dolore. **Uñ q̄dā. **Diues****

diuitias nō p̄gregat absq̄ labore. **Nō t̄p**

net absq̄ metu. non desinit absq̄ dolore.

Et certe velis nolis mūdū trāsit et p̄cipit

sciētia eius. vt dicit. **Joā. **ij. **Et **Job.** **xxvij.********

Diues cū dormierit nihil secū afferet: ape

riens oculos suos et nihil inueniet. **Et **Job. **j.******

Quid egredius sum ex vtero matris mee et

nudus reuertar illuc. **Et p̄s. **Relinquet alie****

nis diuitias suas et sepulcra eorū domus illi

loz in eternū. **Legit q̄ **saladinus p̄nceps****

magnus in saracenis cū se p̄piciū morti vi

deret fecit portari sudariū suū p̄ p̄conem

clamāte in plateis. **Lātū et nō p̄l̄ secum**

portabit. **saladinus p̄nceps magnus d̄ cun**

ctis diuitijs suis. **Itē** affligūt t̄palia (uel

tudicio: q̄ dānatiōis testimoniu fuerūt p̄

eos q̄ eis abusi sūt. **Ja.** **v.** **Agite nūc diui**

tes: plorate vultures in miserijs v̄ris q̄ su

pueniēt vob̄ rē. **Sequitur. **Argentū v̄m et****

aurū eruginant et erit erugo eorū in testi

moniu rē. **Itē in inferno. **Uñ** dicit dāna**

ti illō **Sap. **v.** **Quid nobis p̄fuit supbia****

aut diuitiaz iactantia q̄d nob̄ p̄tulit: trāsit

rūt oia velut vmbra. **Brego. **Domētā****

neū est q̄d delectat s̄z eternū q̄d cruciat.

Secunda est p̄ditio vilitissime subiectionis.

Hūm̄ em̄ amatores suos suos facit sui

et diaboli. **Hatt. **vij.** **Nō potestis dō ser****

uire et mammonē. **Impedit vtiq̄ amor et**

possessio t̄paliū fuit dō. **Aug. **Diuitie****

velut bitumē amū sūt: r̄ si eas non capiat:

multaz t̄p̄p̄rationū p̄nis p̄uat. **Ter**

tia est p̄ditio dānosissime exclusiōis. **Aug.**

sem̄ em̄ mūdāna excluserūt hoies a b̄a

vita. **Et **Chryso. **sup **Hatt.** **vij.** **Quis********

rimus est mūdus et miser q̄ cū sequit. **Semp**

em̄ mūdū opa homines excluserūt a vita.

Hec ille. **Miserabilis est mūdānoz cōdi**

ctio. **Insup cogitare deberēt mūdāni q̄les**

futuri sūt post mortē. **Ber. **Quid** fecerūt**

hūano cadauerē: q̄d horribilē morte hōi

minis. **Quid est p̄t̄ diuitie: q̄d deliciae: q̄d**

honores: **Diuitie em̄ nō liberāt hoies a**

morre: nec deliciae a vermibus: nec honores

a fetore. **Hā q̄ quōdā sedebat gematus et**

purpurat⁹ in aula: nō sordet nud⁹ et s̄q̄li

cus in tumba. **Et q̄ quōdā vescebat deli**

cijs in cenaculo: mō cōsumit a vermibus

in sepulcro. **Urina est s̄perēt et intelligē**

rēt ac nouissima p̄nderēt. **Et nō solū nō**

uissima s̄z p̄ma et media. **Job. **xxvij.** **P̄****

tredecim dicit. **P̄ me es rē. **Sane** est asper**

nāda sūt t̄palia et ea p̄t̄ deū p̄tenentibus

patū est regnū celoz. **Hatt. **v.** **Uñ** pau**

peres spū: qm̄ ipoz est regnū celoz.

Secundo beatus iacobus imi

tat⁹ est dñm in obedientia et humilitate. **De**

humilitate et obedientia dñi h̄t **Phil. **ij.** **Se****

metipm̄ exinanitū formā sui accipies rē.

Et seq̄t. **Humiliat semetipm̄ facit obedi**

ver^o obediens: vt pz **Dart. iij.** Hūilif etiā obediuit cū post ascensionē dñi missus est in hispaniā vt ibidē pdicaret: vbi tamē sola nouē discipulos adq̄sūt: q̄z duos causa pdicādi ibidē reliq̄t: et septē alios fecit al sumēs itey in iudeā redijt. Exemplo ita/ q̄z bñ iacobi vere deo obediētes eē debemus et hūiles. Talibz em paratū ē regnū dei. **Dart. viij.** Amē dico vobis. Nisi cōuersi fueritis et efficiamini sic paruuli: nō intrabitis i regnū celoz. **Et Lu. xviij.** Quis se hūiliauerit exaltabit. **Et d obediētia Dart. xij.** Si vis ad vitā ingredi serua mandata.

Tertio imitat^o ē dñm in pdicationis et doctrine sublimitate. Sic em venit de^o p doctrinā suā et pdicationē vocare p̄tiores vt d^r **Dart. ix.** sic et brūs iacob^o ad h^o a dño miss^o ē. **H^o aut^o Dart. iij.** q̄ iposuit ei dñs nomē boanerges qd est fil^o tonitru: et h^o rōne sonore pdicationis q̄ malos terrebat: pigros excitabat: oēs sua altitudine in admirationē puer/tebat. vñ patz sublimitas sue pdicationis. Sic aut^o d^r cētibz p̄t deū paratū ē regnū dei. **Uñ Dan. xij.** Qui ad iusticiā erudiāt multos erūt q̄i stelle in ppetuas eternit^o rates. Pzigit quō brūs iacob^o secut^o est dñm **Jo** sibi paratū est regnū celoz. **Jo. viij.** Qui seq̄t me nō ambulat in tenebz: s; habebit lumen vite.

Secūdo paratū ē regnū p̄t trium/ phalē hostilis p̄certatōis victoriā **Apoē. iij.** Qui vicerit dabo ei sede remeū in throno meo. Fuit aut^o brūs iacob^o multū victoriosus et p̄cipue vicit tria q̄z victoriū paratū est regnū.

Primo vicit vicioz blandicias per pu/ ram sanctimonā.

Secūdo vicit malignoz fallacias p̄ve/ ram sapientiā.

Tertio vicit tyrānoz infanias per fir/ mā patientiam.

Primo vicit vicioz. et.

Uñ d^r iacob^o. i. supplātor vicioz. **Ro. xij.** Noli vinci a malo s; vince in bono ma/ lū. **Apoē. ij.** Uñcētū dabo māna abscondi/ tū et dabo illi calculū cādidiū. i. vt exposuit d^r lra: coz^o dote claritat^o decoratū: qd d^r calcul^o siue lapillus qz est terrēū a dño sic

et lapis, firmū etiā tūc erit et incorruptib^l ler: et in calculo nomē nouū scriptū qz tunc quilibz brūs manifeste p̄ dotes cozporis gliosi erit ascriptus ciuitati celesti: qd ne/ mo nouit nisi q̄ accipit: fm qd d^r **1. Cor. ij.** **Quis** nō vidit nec auris audiuit nec in coz/ hois ascēdit q̄ p̄parauit de^o vili gētibz se. Immitas em illi^o dulcedis nō ē cogsci/ bil^o a viatoribz: s; ab his q̄ tā eā acceper^o.

Secūdo vicit malignoz fal/ lacias p̄vera sapientiā. **Sap. vij.** Sapiāz nō vincit malicia: imo ecōtra. **Cōuicit vti** qz brūs iacob^o artes magicas et infidias diabolicas: vt pz ex glosa victoriā quā ob/ tinuit i diabolū et hermogenē magum. **Primo philetū ei^o discipulū p̄sertendo.**

Secūdo artē magicā subuertēdo. **Tertio** demones icēdēd^o: et hermogenē ad peni/ tētiā adducēdo: vidē hec i legēdis. **Apoē. iij.** Qui vicerit faciā illū colūnā in tēplo dei mei et foras nō egredietur ampli^o.

Tertio vicit tyrānoz in/ fanias p̄ firmā paciētiā. **Uñ qdā.** **Nobile** vincēdi gen^o ē paciētiā: vincit **Qui patit^o:** si vis vincere/ discē pati. h^o modo victorio sus fuit brūs iacob^o i passiōe sua quā pas/ sus **Uñ iudea** sub herode agrippa. Nam scriba qdā noīe iofias iussu herodis funez in collo ei^o misit et p̄ funē q̄i latronē et ho/ minē infamē eū trahēbat. **Q̄ mudani.** **Q̄** delicate viuētēs q̄ vlt modicā penā vlt in/ iuriā leuissiaz pati nō potest: vlt d^r **Q̄ vici** pabilē iuriā: morte dñs voluit amicū sulū iacobū sustinere. **Agnoscite q̄z videte q̄m** dine dilectōis et app^o obarōis signū **Mag^o** ē tolerata aduersitas: q̄ epalis p̄spēritat. sic itaqz p̄tumeliose ducit^o brūs iacob^o de/ collat^o ē: et cū eo iofias ille q̄ traxerat eū p̄ funē. q̄ viso miraclo facto a brō iacobo de/ curatōe cuiusdā **Palytici** p̄uer^o ē ad dñm et a brō iacobo baptizat^o. Sic itaqz b. iacob^o p̄rute charitat^o idur^o certauit bonū certa/ mē: cui^o sūmauit fidē suauit: pass^o sup̄a uit: ocell^o triūphauit quēadmodū d^r seūs maxim^o eps ser. d^r martyre: **Appet igit^o q̄** multiplici fuit victorios^o. **Heb. xij.** Scit^o p̄ fidē vicerūt regna. i. **Trīs p̄tates** p̄cti dia/ boli et mūdi. **Et p̄pter hāc victoriā para/** tū sibi fuit regnū dei. **Apoē. iij.** Qui vic/ erit vestiet^o vestimentis albis. s. gli.

Ber. de sctō Jacobo

Tertio paratū sibi fuit regnū ppter
spectale dilectōis diuine grām. Ja.
i. Coronā vite reprobis de^o d^o d^o
gentibz se. Qui autē deū diligūt a deo di-
ligunt. Prover. viij. Ego diligētes me di-
ligo. Et gōndit q^o de^o specialiter iacobū
dilexit p hoc etiā oñdit q^o iacobū spēaliter
deū dilexit. Q^o autē dñs spēalr iacobū dis-
lexerit tria manifestant

Primū est gratiose quertatiōis benigno
Secōm est affectuose deuotiōis (lentia
frequentia.

Tertiu ē miraclose opatiōis euidentia.

Primū igitur est gratiose

re. qz. i. gratiose: familiaris: et dulcis eoz eo
quertat^o est: qd est signū amicitie. Et obm
it. et bñ. Et hñs em affūpit iacobū vt suam
gloriosam trāfiguratiōem videret. Matt.
xviij. Et eū secū et nullū aliū pter petrū et
ioāne introduxit in suscitatiōe puelle ar-
chisynagogi. Lu. viij. Et ipm cū pdictis
et nemine aliū secū duxit cū orauit in hor-
ro ante passiōe Matt. xxvi.

Secōm est affectuose duo

tionis frequentia: qz frequent^o et deuoti^o fuit
pegrinatōes ad visitandū ei^o sepulcrū q^o
alioz aploz: vt expictia testat. Et autē ei^o
de die passus sit q^o hñs est annūciat^o et pas-
sus: vt calix^o papa dr. In ei^o festū. viij.
kal. augusti celebrat: qz illa die fuit pple-
ta sui corpis trālatiō. de q^o legit in chroni-
ca hermāni: q^o anno dñi. xlvij. dū corpus
bñi iacobi ducerēt in domiti boues: die cla-
ra stella apparuit in cāpo in aspectu oim
et inde cluitas illa in q^o reqescat corp^o eius
campostella vocatur

Tertiu est miraclose opa

tiōis euidentia. Ps. Mirabilis dñs in scis
suis. Fecit autē dñs pter eū miracla mlti-
plicit. Primo in sui corpis trālatiōe. In
q^o facta sunt miracla in oibz elemētis. Pri-
mo in aq: qz discipuli mari se exponētes si-
ne regimie trāquillū habuerūt mare. Se-
cūdo i aere: qz vent^o scōs eis flauit q^o eos i
optatū portū deduxit. Tertio in terra. qz
cū corp^o in terra sup vnū lapidē posuisset
mox lapis cessit et in sepulcrū se mirabilr
coaptat. Quarto i igne: qz draconē ignē
spirāte pture crucis mediū sciderē discipuli

q^o corp^o portabāt Et facta sūt miracla in
beratiōe disciploz a carcere in hostiū pso
qntū sumeritōe: ei taurōz siluestriū dome-
sticatiōe: et in luppe regine quertōe. Et
de legēdas Et floruit miraculis in mortu-
orū suscitatiōe: sicut refert Hugo de sctō
vite. de qdā pegrino q^o suasu diaboli scipm
interfecerat. Et q^o floruit miraculis in
suoz deuotoz mltiplici subuētiōe. Pctō-
ribz em remissioez mirabilr ipetrat: sic re-
fert Bed. d illo q^o pctm suū in sedula scri-
psit et remissione pmeruit. Boneribz etiā
subuenit q^o demonū infestatiōez: sicut p^o
de illo cui in extremis laborāti apparuit et
burdone vtēs p lācea et saculo mltiereule
p scuto demones effugauit. Et ples a di-
ueris pēctis et infortunijs eripuit: sicut p^o
de illo q^o liberat^o a custodia turr^o et de illo
q^o iniuste suspēsus celesti dulcedine redē-
lat^o est et pū reddit^o. Hec cū alijs plimz
videre potes in legēdis. Hec q^o sup dicta
dehorat spēale grāz diuine dilectiōis erga
bñm iacobū: ppter quā sibi paratū ē regnū
qz dr Ro. vi. Vita dei vita eterna. Illa ep
pe grām a dño recepit: qz p^o in aplos
passus est et ad celestē gliaz a^o missus: p^o
qd vocat Jacobū maior: cui^o vocatiōis ad-
lia etiā rō est: qz vicz a dño chō pot ante
aliū iacobū vocat^o est. Hūc q^o scitissimū vi-
rū sincer^o cordibz veneremur: hūc laudē^o
hūc glificem^o: q^o q^o p^o iterecessiōibz
numerari mereamur inter eos q^o a pte
celesti paratū est regnū celoz Amen.

De scitissima Anna matre genitricis bñ
Marie Sermo.

Mulier timēs

Am deū ipa laudabit Prover. xlii.
Triplie timore distingere p oibz
sum^o **P**rim^o est timor: horribil. Et ille
est in danatis. de q^o Sap. v. Videtes autē
babunt timore horribili re. Ipsi q^o ppe oibz
nati sūt sic ouis q^o a lupo deuorat: q^o timor
do morit^o: et moriēdo timet. Ita q^o eoz q^o
bet dicere pōt illd ps. Timor et tremor ve-
nerūt sup me et p^o exerūt me tenebre. Iud
ditb. iij. Intolerabilis timor et tremor ce-
cidit sup eos. Est ei timor sine q^o scit
ritate: tremor sine stabilitate: dolor sine su-
nitare: labor sine q^o trāquillitate. Scit

est timor v̄tupabilis. Et iste est in hoibz mudanis q̄ nimis timēt subire corpales penas: vel sustinere t̄pales penurias z in/ dignitas: vel incurere viroz mudanoz p̄sonales inimicitias. Et timor iste p̄tra/ riat charitatem. Jo. iij. Timor nō est i cha/ ritate. Hic timor reprehēdit Esa. li. Quis tu vt timeas ab hoie mortiz a filio homi/ nis qui q̄si senū ita areſcet z oblit̄ es dñi creatoris tui. Tertio est timor laudabi/ lis: Et iste ē in bonis v̄icz timor dei Deu. vi. Dñm deū tuū timebz. De hoc q̄ timo/ re loquūtur p̄ba p̄posita: Vultus timens deū zc. Timor ar̄ dei fecit bt̄am annā plu/ rimā laudabile p̄cipue p̄pter tria.

Primo qz p̄ dei timore adq̄siuit p̄fectio/ nē virtuosam.

Secūdo qz p̄ dei timore obtinuit exaudi/ tionē preciosam.

Tertio qz p̄ dei timore meruit plis p̄pa/ gationē gratiosam.

Primo igit timor dñi reddidit Deūz annā valde laudabile: qz p̄ dei timo/ re adq̄siuit p̄fectionē p̄tuosam Eccl̄. x. Timor dñi q̄si paradisi in bñ/ dictionibz. Duplicē aut b̄ndictionē sp̄calez habuit p̄ diuinū timorē. In q̄ triplici bñ/ dictionē p̄sistit p̄tuosa p̄fectio creature ra/ tionalis.

Prima est b̄ndictio p̄sential̄ puritat̄

Secūda est p̄tualis sc̄ritatis.

Tertia est sp̄nalis iocūditatis.

Prima est b̄ndictio p̄sciē/ tialis puritatis quā facit timor dei tripl̄r. Primo p̄tinē p̄missū expellēdo. Eccl̄. i. Timor dñi expellit p̄cām zc. Secūdo ad indulgentiā disponēdo. Ps. Quō mlt̄/ seret pater filioz: mis̄tus est dñs timētibz se. Tertio a p̄cto futuro p̄cauēdo. Pro/ uerb. xv. Per timorē dñi decliat ois a ma/ lo. Bt̄a igit anna deū timēs purā sp̄ hūit p̄sciam: De ip̄a q̄ppe z ei⁹ viro ioachi d̄r q̄ iusti erāt ap̄d deū z hoies: nemini v̄icz iniuriā faciētes z offensam oēm p̄cauētes

Secūda est b̄ndictio virtua/ lis sc̄ritatis. Ps. Timor dñi sc̄tūs. i. sc̄tūm faciēs: inq̄ntū. i. excitat z inclinat ad opa virtutis z sc̄ritatis. Eccl̄. i. Qui timet dñm faciet bona. Bt̄a v̄tqz āna cū viro suo io/ achim m̄tra faciēbat p̄tīm i opibz pietat̄

et miscōie distribuēdo b̄da sua. Dīc v̄tqz Amb. Sicut diuitie impedimēta sunt res/ probis: ita p̄bis sunt adiuuamēta p̄tutis. Nō itaqz seruiebāt anna et ioachi t̄palibz bonis quēadmodū auari q̄z corda q̄si ca/ ptiuā tenēt a diuitijs suis: sed p̄tuose p̄t/ uitijs q̄s copiosas possidebāt maxie i gre/ gibz deo seruicētes tres partes faciēbant.

Primā viduis: orphānis: pegrinis atqz paup̄ibz erogabāt: ex q̄bz elyñis laudem ap̄d deū meruerūt Tob. iij. Fiducia ma/ gna erit corā sūmo deo elyña oibz faciētibz ea. Vñ Act. x. Angel⁹ apparēs Cornelio nōdū fide instructo s̄z tñ timētī deū dixit. Orōnes tue z elyne tue ascēderūt in me/ moriā in p̄spectu dei. vñ petr⁹ ad eū istru/ endū b̄ptizandū p̄xit.

Secūdam par/ tē in dñi tēplo offerre: gr̄as agētes deo q̄ sibi cūcta donabāt. Prover. ij. Honora/ do. de sub. tua. Ecōtra q̄z in gratissimū sūt qui cū m̄tra possideāt nihil tñ aut p̄raro in tēplo dei offerre volūt: cū tñ dicit Grego. et h̄z d̄ p̄c. vi. j. Dis ch̄riānus peuret ad missaz solētia aliqd̄ deo offerre z ducere ad memoriā qd̄ dñs p̄ moysen dī. Nō ap̄/ parebis i p̄spectu meo vacu⁹. qd̄ h̄z Ero. xxij. Erubescant itaqz z ingratissimos se agnōscāt q̄ quicqd̄ eccl̄ijs in dei reuerētiā offerit/ hoc p̄ditū existimāt: siles iude p̄dī/ to: i. q̄ de yngēro in dñi reuerētiā effuso of/ cebat: Vt qd̄ p̄ditio hec: vt h̄z Dar. xxi/ vj. Inq̄ssimū p̄reca imo et sacrilegū sūt q̄ eccl̄iam defraudāt in p̄uentibz aut decē/ mis. Qd̄ v̄tqz q̄deretabile sit p̄cām parz/ Actz. v. in tribili punitiōe ananie z saphi/ re: q̄ qm̄ eccl̄iaz defraudauerāt in his q̄ iam ip̄imet donauerant: ceciderūt mortui subito ad pedes apl̄i Petri. Vide ibi.

Tertiā partē sibi z familie sue reseruabāt p̄ n̄citate vitez zom⁹ gubernatione. Cū qz sic distribuerēt bona sua: multiplicabat deus gregē suū ita vt nō esset siles in p̄sō isrl̄. Prover. xxi. Qui p̄nus est ad miam: b̄ndicet. de panibz em̄ suis dedit pauperi. Et Leo papa dicit Quicqd̄ in opera pie/ tatis expendit: nō minuit sed auget.

Tertia ē benedictio sp̄nā/ lis iocūditatis. Eccl̄. j. Timor dñi dabit delēcationē cordis z gaudiū. Hec p̄pe de/ lectatioz iocūditas intelligenda ē in deo.

Et

¶ Ber. De sc̄ta Anna

q; vix ille q̄ timer deū timore filiali/ decli-
nat a malis z facit bona nō ppter gl̄iaz suā
sed ppter gl̄iam dei. q; vix vt ait Aug⁹.
Letitiaz bonoz opez in corde atq; p̄cia
ponit z nō in laudib; hoim; qd̄ necessario
requirit ad p̄fectionē p̄tuosam. Vñ Be.
Sepe vos fratres charissimi amoneo p̄
ua opa fugere: mūdi hui⁹ inq̄namēta de-
uitare: sed z sc̄ti euāgelij lectioē p̄pellor vt
cere: vt bona q̄ agitis cū maḡ cautela ti-
meatis ne p̄ hoc qd̄ a vobis rectū gerit⁹
fauor aut gr̄a b̄iana requirat ne appetit⁹
laudis surrepat: z qd̄ foris ostenditur/ int⁹ a
mercede vacuet. Hec Be. Br̄a itaq; an-
na p̄ dei timorē bona opa sua ad dei gl̄iaz
z laudē faciēbat: nō q̄rens gaudiū suū z cō-
solatiōez in laudib; hoim; sed dei. 3o. p̄so-
lationē sp̄ialem z gaudij habebat in deo
p̄s. q̄ magna multitudo dulcedis tue dñe
quā abscondisti timētib; te. Prop̄ qd̄ ip̄a
laudē ap̄ deū p̄meruit. Juxta p̄ba p̄po-
sita. Dulter timens zc.

Secūdo timor dei fecit br̄am Annaz
laudabile. q; p̄ dei timorē obtinuit
exauditiōez fructuosam. p̄s. Vo-
luntatē timētū se faciet z deprecatiōez e. ex.
Circa orōez aut z deuotiōez br̄e annz sūt
tres p̄teplatiōez annorāde.

Prima est p̄teplatio laudabilis inten-
tionis.

Sc̄da est lamētabilis p̄ristatiōis.

Tertia est delectabilis p̄solatiōis.

Prima igit̄ est p̄teplatio

zc. In orōne nāq; deuota plem a dño po-
stulabat quā vtiq; diuino fuitio deuoue-
bat. Vñ dicebat Dñe de⁹ ops q̄ oi creatu-
re dedisti filios. bestijs: iumentis: z p̄en-
tib; piscib; z volucrib; z gaudēt sup fili-
os: tibi gr̄as ago q; vt voluisti ita ordina-
sti. Tu em̄ nosti dñe cor meū: q; ab initio
iugij mei hoc vouisse me p̄fiteor: vt si tu
dñe mihi dedisses filiū aut filiā/ obtulisses
tibi in tēplo sc̄to tuo. Patz itaq; recta in-
tentiō sua in statu p̄iugali. Bonū q̄ppe ma-
trimoniū est: ples nō q̄litercūq; sed educa-
da ad cultū dei: vt d̄t maḡ sen. in. iij. dis.
xxxj. Non sic faciūt mlti q̄ carnalē volu-
ptatē in matrimonio q̄runt. Et sup̄ tales
habz p̄tēz demonū. vt d̄t Tob. vi.

Sc̄da est p̄teplatio flebil-

lamētatiōis seu lamētabilis p̄ristatiōis.
Qm̄ ioachim sp̄s eius repulsius fuit ab
oblatiōe sacrificiōz in tēplo p̄pter fertili-
tatē vxoris z verecundā passus absceder-
at de tēplo plorās z nō reuersus ad do-
mū abierat ad pecora sua z secū duxerat
pastores suos inter mōres in longinq; ter-
ra: ita vt p̄ q̄ncz mēses nihil de eo audisset
anna: idcirco ip̄a flebat z lamētabat dicit
Deus israel fortissime q; filios nō dedisti
mihi: vix meū q̄re tulisti a me: Jā em̄ q̄ncz
mēses transierūt: z eū nō vidi neq; sc̄o
an mortu⁹ sit. j. Reg. j. Et multitudine do-
loris z meroris mei locuta sum. Et p̄s.
Tribulatiōz et dolore inueni: z nome dñi
inuocaui.

Tertia est p̄teplatio dele-

ctabilis p̄solatiōis. Cū em̄ ita fieret: appa-
ruit ei angel⁹ d. Noli timere anna qm̄ in
cōsilio dei est germē tuū: z qd̄ ex te natiū
erit in admiratiōe oib; sc̄ctis. Apparuit h̄
idē angel⁹ ip̄i ioachim pascenti gregē inter
montes annūciās ei annā ex semie suo cō-
cepturā filiā sup oēs b̄ndictā. Eia. vi. Et
men sc̄m erit id qd̄ steterit in ea. Et p̄s.
Semē illi⁹ in b̄ndictiōe erit. Cū igit̄ ex am-
monitiōe angelica p̄solat⁹ ioachim redi-
ret et iā p̄e esset: apparuit itez angel⁹ dicit
anne d. Hade ad portā q̄ dicit aurearet
occurre viro tuo qm̄ ad te veniet hodie qd̄
z ita factū ē. Permittit q̄ppe p̄ dñs suos
aliqñ interim affl̄gi dolo: z lugere vt
sic p̄solatiōe digniores fiat. Bar. v. B̄ti
qui lugent qm̄ ip̄i p̄solabunt. Q̄nta p̄so-
latiō: q̄ntū gaudiū cū sibi inuicē occurrerūt
anna et ioachi. Q̄ delectabilis cōmutabi-
tio amaritudinis i gaudiū. Vere hec mu-
tatio dextere excelsi. Nō sinit vtiq; dñs su-
os in p̄petuū p̄ristari: sed sp̄ in eū speran-
tes si in tribulatiōe z amaritudine sint ali-
qñ: sp̄ialib; tādē reficiat solatijs. p̄s. Sc̄o
multitudine doloruz meoz in corde meo
p̄solatiōez tue lerificauerūt aiā meā.
Voluit vtiq; dñs nō sine cā differre fr̄-
etū z puerperū anne vt appareret qm̄ ab
ineffabili dei p̄uidētia p̄cessisset: z p̄ h̄ am-
mirabilior cunctis haberet. sicut z. j. Re-
j. legim⁹ sc̄tissimā p̄bam samuelē a dño
datū fuisse annez: z h̄lebane q̄ lōgo p̄-
p̄fecūda p̄miserat. Patz q̄ qm̄ br̄a anna

De sc̄ā Martha Fol. CCXVIII

deū timēs: orōis sue fructuosam obtinuit exauditionē. Ps. B̄n̄placitū ē d̄no sup̄ timen. eū. Et p̄terea ap̄d̄ deū z hoies me: fuit laudē: q̄re de ea recte d̄r: *Wulter t̄ mens deym̄sc̄.*

Tertio timor dei fecit b̄tām annaz laudabile q̄ p̄ dei timorē meruit p̄lis pagatioez gratiosam. Psal. B̄nd̄xit oibz q̄ timēt d̄o. Itē B̄ri oēs q̄ timēt d̄o. zc. z sequit̄: *Uxor tua sicut uirḡ abun.* B̄rissime igit̄ anne data est sp̄c̄alis b̄nd̄ictio fecūditatis in ple. Nec est alia q̄ ex uir̄it̄ seie sanctiorē genuerit plem. Sic em̄ ex chronie colliḡit̄ habuit tres filias sc̄rissimas noie mariaz oēs appellatas ex quibz descenderūt uiri sancti s̄simi

Prima fuit maria mater d̄ni.
Sec̄da fuit maria cleop̄e:
Tertia fuit maria salome.

Maria igit̄ fuit maria mater d̄ni: cuius laudes im̄ense longe sup̄ant h̄mana igenia: q̄ yr̄ d̄r Hiero. *Leter̄ aut̄ p̄ partes p̄stant̄ gr̄e: in maria s̄o se totā in fudit̄ gr̄e plenitudo* Hec est em̄ q̄ totius gr̄e auctorez in suo utero baiulauit. Cū ḡ laudes filioz z filiaz redūdent in parētes *Hi Prouerb. x. Filii sapiēs letificat̄ pat̄re.* Idcirco nō est dubiū b̄tām annā mult̄a laude dignā esse q̄ talē nobis p̄tulit̄ genituram. Hec siquidē est stirps illa gl̄iosa iesse q̄ uirḡa p̄ruit̄ q̄ p̄ritū est caput̄ an̄riq̄ serpentis z ex q̄ ort̄ est flos ille pulcher̄ timus ch̄is iesus. *Eccl. xj. Egrediet̄ uirga de radice iesse z flos de radice ei⁹ ascēdet*

Sec̄da filia fuit maria cleop̄e. *Doctus em̄ ioachim cheophas. uir̄ timē annā q̄ ex eo p̄cepit̄ altā filiaz q̄ maria cleop̄e dicta est. de q̄ desposata alpheo nati sunt iacobi minor: simon chananē: iudas raddēus q̄ fuerūt apl̄i: z ioseph qui cognominat̄ est iust⁹.* Hi oēs uiri sc̄rissimi. Ps̄ Hec est generatio q̄rentiū d̄ni.

Tertia filia fuit maria salome. *Doctus em̄ cleopha: Anna tertio marito. salome nupsit̄ ex q̄ p̄cepit̄ altā filia q̄ maria salome dicta est. de q̄ desposata iacobus nati sunt iacobi maior z ioāz*

nes euāg. *Uidete itaq̄ q̄ sc̄rissima fuerit p̄genes hui⁹ sc̄rissime anne. B̄atissimuz p̄fecto d̄o fuit anne m̄rimoniū: quēadmodū z de m̄rimonio abrae d̄r Aug. li. de t̄no p̄ugali. Nō est impar meritū p̄mit̄ie in ioāne q̄ nullas exptus est nuptia: z in abraā q̄ filios ḡnauit: q̄ uirz abraā sic habuit aim̄ dispositū ut parat⁹ esset uirgini tate seruare si illo tpe p̄gruū esset. Cū d̄r Aug⁹. ubi s̄. q̄ ioānis celibat⁹ z abrae cōiugii p̄ t̄ epoz distributioez d̄no militat̄ rūt. Sic itaq̄ dicere possum⁹ de b̄tā anna quēadmodū z de abraā: nā z p̄inquit⁹ ex ea descēdit p̄les in q̄ facta est oim̄ gentiuz b̄nd̄ictio q̄ de abraā. Uigit̄ s̄ime laudabilis m̄lier p̄ter sue plus sc̄ritate. Et uos igit̄ q̄ p̄les habetis sic laborate educādoz disciplinādoz: z iust̄ p̄edo filios ut inde laude ap̄d̄ deū me fiam̄. Prouer. xxiij. Qui arguit̄ laudabunt̄ z sup̄ ipos ueniet̄ b̄nd̄ictio. Et dictis itaq̄ p̄tz q̄ laudabile beata annā effecerit diuin⁹ timor: p̄ter qd̄ recte d̄r ipa d̄r: q̄ m̄lier timēs deū ipa laudabit. Nā sicut d̄r: *Eccl. i. Timor d̄ni gloria z gl̄atio z leticia z corona exultatiois* Et ibidē. *Timēt̄ deū b̄n̄ erit in extremis et in die defunctiois sue b̄nd̄icet̄. Laude⁹ igit̄ b̄tām annā q̄m̄ multis laudibz digna est: quēs p̄ eius meritū timoris sp̄m̄ accipere z laudē tandē ap̄d̄ deū inuenire meamur. Amen.**

De b̄tā Martha hospita ch̄i. Ser.

Mulier que d̄dam martha noie excepit̄ illū in domū suā. *Lu. x. c. Beata martha p̄cipua debem⁹ ueneratioē colere q̄ specialis hospita d̄ni ac saluatoris nostri exstitisse p̄batur. Ad cuius reuerentiā tria sunt nobis mysteria cōtemplāda. Primum est gratiosē hospitatiois. Sc̄dum est p̄uiose dignificatiois. Tertium est gl̄iose retributiois.*

Primū est mysteriū gratiosē hospitatiois de quo dicūt uerba proposita: *Wulter quedā Martha nomine excepit̄ illum in domū suā. Est autē*

Ec 2

De sc̄a Martha

tem triplex hos- pitationis modus q̄ rece- pit dñm in hospicio suo.

Primus est modus hospitationis my- sterialis.

Secundus est modus hospitationis per- sonalis.

Tertius est modus hospitationis spi- ritualis.

Primus est modus hospi- tationis mysterialis q̄ vitz recepit dñm in corpe suo mystico vitz suscipiendo mēbra ch̄i mystica q̄ sūt paupes. Dicit em̄ ch̄s **Mat. xvij. Quicūq̄ susceperit unū par- uulū talē in noīe meo me suscipit. Et mat. xv. dicit dñs in iudicio. Hospes erāz col- legistis me. Btā igit̄ martha q̄ hospita- litati dedita erat z opibz misericōie adeo vt vt oīs tā domesticus q̄ alienigena qdqd peteret acciperet: recipiēdo paupes: in ip̄is etiā ch̄m pauperē: recipiebat.**

Secundus est modus ho- spitationis p̄sonalē q̄ vitz ch̄m recepit i p̄so- na p̄pa. Et de isto ad s̄ram dicit̄ s̄ba p̄- polita qz vitz intravit ies̄ i q̄ddā castellū z mulier q̄dā martha noīe excepit illū in domū suā. Frequēt vitz diuertebat dñs ad domū marthę. **In Bar. xj. h̄r q̄ lu- die palmarū postq̄ in tēplo p̄dicassz circū spectz oibz si q̄s sc̄z eū inuitaret cū iaz eēt hora vesptina exiit in bethaniā cū duode- cim sc̄z in domū marthę. Frequēter etiaz vbiq̄q̄ eēt dñs martha aderat vt minist- rarer. **In d̄r Joā. xij. q̄ vbi erat iesus martha ministrabat. Et Lu. x. Martha aut̄ satagebat circa frequēs ministeriū. Ministrabat aut̄ martha dño cū magna reuerētia z hūilitate. **Uñ dixit dño Luc. x. Dñe nō ē tibi cure q̄ soroz mea relinqt me solā ministrare. Dicit̄ illi zē Hoc q̄p- pg dicebat nō ex inuidia neqz q̄si dolēs ex- labore s̄z ex sp̄iali reuerētia ad dñm. qz si- bi bñ videbat q̄ ip̄a z soroz sua simul imo z totū mūd̄ nō sufficeret dño ministrare. Q̄ntus honor fuit ip̄i marthę filiū dei in hospicio suo h̄re z ei sic familiarit̄ mini- strare. Sic em̄ filiū di h̄ginē m̄fem elegit vt in ei⁹ vtero carnē hūanā assumēs nouē mēsbz hospitaret z ex ei⁹ lacte h̄gineo in ei⁹ infātia nutritet: sic marthā elegit inter ceteras vt i erate virili in domo sua hospi-******

taret z ab ea pasceret. Vere felix martha in cui⁹ domo dñs mōdi hospitari dignat⁹ est pasci.

Tertius est modus hospi- tationis sp̄ial: q̄ recepit eū in domo p̄cie sue. Felici⁹ vitz hospitabat z habitabat dñs i corde marthę q̄ i ei⁹ ede. Lū ei eēt ip̄i ch̄i discipula: i ea ipebat s̄bū dñi d̄. **Jo. xij. Vos in me z ego in vobis Item ab infātia dñis erat p̄cept⁹ subditaz dñm ardēter diligebat Jo ch̄s imo z tota tri- nitas in ea māstione faciebat. Juxta illud **Jo. xij. Si q̄s diligit me: sermone meū serua. z p̄r me⁹ diligit e. z ad e. ve. z man- sione ap̄d eū faciem⁹. Et. j. Cor. ij. Felici- tis qz tēplū dei estz vos z spūs dei habi- tat in vob. Vbiq̄q̄ aut̄ habitat sp̄s sc̄s ibi habitat z p̄r z fili⁹ qz opa trinitat⁹ ad extra sunt indiuisā. Sic itaqz recte dñm qm̄ mulier q̄dā martha noīe excepit illuz sc̄z dñm in domū suā triplici mō p̄dicato.****

Secūdu ē mysteriū p̄uole dignit̄ carōis vbi p̄siderādū q̄liter z p̄ q̄d digna facta ē gl̄iosa martha tanto hospite: q̄ sic hospita⁹ ē in domo sua tam materiali q̄ sp̄iali. Digna p̄fecto fuit p̄pter suā sc̄ritatē. **Ps. Lu aut̄ i sc̄o habi- tas. Et h̄ere. vij. Bonas facite vias vi- stras z studia v̄ra z habitabo vobiscū. Et **Marth. vj. P̄r n̄r q̄ es i cel. i. in sc̄is boi- bus. Fuit aut̄ b̄re marthę sc̄ritas multuz laudabilis p̄r tres ei⁹ nobiles z laudabi- les p̄ditiones.****

Pr̄ia ē p̄ditio copiose m̄ultiplicitat⁹.

Secūda ē p̄ditio fructuose inegritatis.

Tertia ē p̄ditio victoriose firmirat⁹.

Pr̄ima est cōditio copio- se m̄ultiplicitat⁹. Fuerūt em̄ in ea m̄ultipli- ces p̄tutes z p̄cipue tres: p̄r q̄s digna fuit ch̄i p̄ntia in hospicio suo. Ad q̄s etiā vir- tutes reduci p̄nt aliq̄ mō oēs alię z p̄ eas icelligi. Sūt aut̄ iste tres p̄tutes puravit- ginitas: fidē claritas: z iāmata charitas. Per h̄ginitatē corp⁹ erat aīe subiectū et bñ regularū z p̄ eā icelligi possūt oēs vir- tutes p̄ q̄s rep̄m̄it inordinat⁹ mo⁹ sc̄o- sualitatis. p̄ fidē p̄ficiat̄ intellect⁹: z p̄ chari- tatē volūtas siue affect⁹: z sic ad eas red- duci p̄nt oēs p̄tutes q̄ ip̄a rationalis

ania pfecta. **P**rima q̄ vire q̄ fecit brām
marthā tāto hospite dignā ē pura virgī
nitas: virginitatē em̄ seruauit z viriles cō
tactus oīno x̄p̄cauit: z hāc virginitatē deo
dicauit religioſe viuēdo. In x̄ginibz autē
ſpecialit̄ bitat̄ ch̄is. **U**n̄ Apoc. xiiij. Vir
gines em̄ ſunt et ſequūf̄ agnū q̄cūq; ierit.
Sicut itaq; ch̄is virgine matrē elegit cō
lacte x̄gineo ab infātia paſei voluit. Vir
ginē etiā ioseph ſpōſum eſſe voluit matrē
ſue q̄ curā ei⁹ haberet z ei ministraret in
infantia z puericia: ſic z elegit virginē ho
ſpitā marthā in iuuetute ſua z etate p̄ſe
cta q̄ ei ſp̄aliter ministraret. De x̄ginitate
te q̄ppe dicat Alchuin⁹. Virginitas vita
eſt angelica q̄ ſi cū hūilitate fuerit: ſpūſſi
meretibz inſpirationē. Et nota bñ ex dictis
quō ch̄is x̄gines eſſe voluit q̄ ſibi miſtra
ret. **U**n̄ d̄r Alchuin⁹. **U**bi caſtitas ne
ceſſaria eſt ſed ſcipue ministris altaris: q̄
rū vita alioz eſſe debet eruditio: z h̄dica
tio ſalutis aſſidua. Decet em̄ dñm illes ha
bere ministros q̄ a nullo carnis p̄tagio cor
rūpant. Hec ille. Sic autē dñs libent̄ hāc
bitat̄ in h̄s q̄ caſtitatē obſeruāt: ſic ex op
poſito diabol⁹ habitat in luxurioſis z im
pudicis: ſicut figuratū ē Matt. viij. **U**bi
h̄s q̄ demones petierunt intrare in por
cos z p̄miſit dñs. **S**c̄da vire⁹ eſt fidei
claritas: p̄ fidē q̄ppe bitat̄ ch̄is in homie.
Eph. iij. Interiorē hoīem bitare ch̄m p̄
fidē in cordibz v̄ris. Quāta autē fuerit h̄
mulier⁹ fides patz Joā ij. vbi x̄p̄ſet ch̄m
potētā cū d̄r. Dñe ſi fuiſſes hic frat̄ me⁹
nō fuiſſet mortu⁹. q. d. ſi voluiſſes potuiſ
ſes eū a morte p̄ſeruare: x̄p̄ſet em̄ ibi re
ſurrectionē generalē futuraz cū d̄r: Scio
qz reſurget in reſurrectione in nouiſſimo die
Ite exp̄ſſe x̄p̄ſet ch̄m diuitiatē ac etiā hūa
nitatē: cū d̄r. Ego credidi qz tu es ch̄is fili
l⁹ dei viui. Per fidē itaq; facta eſt mar
tha ſponſa dei. **M**ec. ij. Sponſabo te mihi
in fide. Ite filia d̄i. Gal. iij. Filij dei eſtis p̄
fidē in ch̄o iēſu. Ite tēplū dei z habitacu
lū. j. Jo. iij. Quisq; p̄ſeſſus fuerit qm̄ iē
ſus eſt fili⁹ dei. de⁹ in eo z ipe in deo
Tertia virtus eſt inſtām̄ata charitas.
Per hāc q̄ppe p̄ncipalr̄ habitat de⁹ in ho
mine. j. Jo. iij. Qui manet in charitate in
deo manet z de⁹ in eo. Magna v̄icq; fuit
charitas marthe. Primo ad p̄ximos q̄s

pter deū diligebat: nō ſolū p̄bor linguas
ſed ope caritate. vt d̄r. j. Jo. iij. Nā ſic ſup
dictū eſt paupes reſiciebat z mie opibus
p̄tinue iuſtebat. **U**n̄ ponit vt exēplar et
ſpeculū ſp̄ale vite actiue ad quaz p̄tinet
miſericōie opibz inſiſtere. **N**otādeſunt autē
tres p̄ncipales p̄ſideratiōes q̄ inducere
vnt ad ſubuentiendū ministrādū pau
peribz. **P**rima eſt p̄ſideratio honorabil
dignitat. **M**inistrare em̄ paupibz eſt ipl
deo ministrare. **P**rouerb. xiiij. Honorat
dñm q̄ miſeret paupis. **E**t Matt. xxv.
q̄dū vni ex minimis meis feciſtis: mihi
feciſtis. **N**arrat Petr⁹ de amore li. ij. q. cū
qdā mlier nobilis p̄ſueta eſſet paupes re
cipere z eis p̄p̄ijs manibz ſeruire: cor qz pe
des abluere inuito marito ſuo: **L**ū ſemel
inueniſſet pauperē dñm ianuā mirabilr̄ vt
videbat afflictoz vlcerofuz introduxit eū
in domū viro abſente. **E**t cū peteret bal
neū/parauit illi. **Q**uā cū diceret poſt bal
neū q̄ nō q̄ſceret miſi i lecto molli/ poſuit
eū in lecto ſuo. **L**ū autē vir ei⁹ veniſſet ex
improuiſo z camerā ſubito introiſſet: in le
cto inuenit̄ p̄dictum infirmū/ credidiſt
adultez eſſe: **E**t cū ex ire impetu vell̄ eū
p̄ſideret: ſup lectū apparuit ei dñs in eadē
forma q̄ pendeat in cruce. **Q**uid me p̄
ſeq̄ris q̄ hec p̄ te paſſus ſum. **L**ū autē p̄ter
ritus in celū oculos erigeret z oraret/ nihil
poſtea inuenit̄: ſicq; p̄uerſus fact⁹ eſt bo
nus hoſpes z pius pater pauper: auditis
his q̄ facta fuerāt ab vxore. **I**te legit d̄ ſā
cta heliſabet q̄ i hoſpitali marckburg qd
p̄ſtruxerat: erat qdam infirm⁹ z d̄p̄roſ⁹
rāmmūd⁹ et fetid⁹ z rāhorribil̄ aspectu
q̄ eū oēs fui z ancille abhorrebāt: qd vlt
dēs brā heli. cū hūilitate z diligētia mini
ſtrabat ei: caput ei⁹ lauabat z eū balneab
bat z proprijs brachijs portabat: z in gre
mio ſuo eū quieſcere faciebat: z h̄ ei p̄titiū
q̄ttuor diebz exhibuit: z poſtea infirm⁹ diſ
paruit. **Q**uita p̄o die cū ipa eſſet in oratō
ne ch̄is ſibi apparuit d̄i. **E**go ſum ch̄is fi
lius marie cui ſeruiſti his diebz: qz mihi
hi p̄uidiſti in forma leproſi: habebis me
cū gaudiū eternū. **S**c̄da eſt p̄ſideratio
deſiderabilis v̄ilitatis. **P**s. **B**en̄s q̄ itel
ligit ſup egenū z paupere in die mala libe
rabit eū dñs. **E**t Tob. iij. **Q**uo potueris
eſto miſericōis z ſequit̄: **P**remiū em̄ bo
4

Ver. De sc̄a Martha

nū thesaurizās tibi in die necessitatis rē.
Tertia est consideratio imitabilis exēpla
ritatis: puta br̄e helisaber. de q̄ vide sup̄
in sermōe de ip̄a. Est etiā exemplū br̄i lu/
douis regis q̄ manu pp̄ia paup̄ibz mimi/
strabat et sp̄ in prandio et cena paupes hab/
bebat p̄ se q̄bus d̄ cibis sibi appositis cha/
ritatiue mittebat. Est etiā exemplū br̄i lu/
douci marsiliē. q̄ et leprosis et paup̄ibz fa/
mulabaf. Est et exemplū br̄i fr̄acisci q̄ in
p̄ncipio p̄uersiōis sue totū se p̄tulit ad h̄/
uitiū leprosoꝝ. Hēm? et exemplū spēale d̄
br̄a martha q̄ sp̄ mie op̄ibz it̄rissima erat
Et q̄ deū in paup̄ibz honorabat: idcirco
Op̄ibz etiā misericōdie sp̄ualibz int̄debz p̄
fertim post ascē. d̄n̄i p̄dicādo. s. verbū d̄i
et aniaz salutē p̄curādo. Dedit ei et d̄n̄s
diuie p̄dicatiōis faciendā. Erat em̄ corpe
venusta: facie decora et gr̄iosa: eloq̄o acu/
ta: lingua difta: et an̄ heroes et nobiles re/
cipiebant s̄mones ei? et p̄ ceteris multis in
p̄uertēdo p̄p̄os magis p̄ficiēbat. P̄dicā
te aut̄ maximino: maria: et martha maria
pars p̄p̄oꝝ p̄uersa est ad ch̄m in caritate
aquet̄ et regione circūstāte. Patz q̄ chari/
tas ei? ad p̄imos q̄ est cā inhabitatois One
j. Jo. iij. Si diligam? inuicē: de? i nobis
manet. Itē verā et rectā habuit charitatē
ad seip̄am. Nec em̄ se amauit inordinato
amore q̄ s̄m Aug. lib. de ciui. dei) p̄stituit
ciuitatē babilonis: sed amore recto: dili/
gendo. s. aiām et eius salutē p̄curādo: nō
p̄m carnē viuēdo: sed s̄m sp̄m: et carnē sp̄m
p̄ vitā austeritatē subijciēdo. Quot em̄ la/
bores: q̄ angustias: q̄ntas fames sustinu/
it: q̄ dari n̄ p̄t. Vixit q̄ppe ap̄d thara/
seonū. s. circa rhodanū et amniōz septē anis
glādibz et nucibz: herbis crudis: pomisq̄
siluestribz. Postea coaducto p̄uentu fra/
tri et soroz. secū morantiū satis asperā du/
xit vitā. Carnē et oēm pinguedinē: oua: ca/
seos: et vina vitās: sel in die comedebat.
Interula caprina iuxta carnē iduebat: nu/
dis pedibz incedēs: cinglō nodoso de ser/
eq̄nis facto sacrā suā aluuz ita stringebat
q̄ h̄mes ex carne putrefacta effluēbat: ex/
tensis solo ramis arboreis lapide q̄q̄ sup̄
posito capiti: cunctis s̄nū capiebat. j. Coz.
ix. Castigo corp̄ meū et in seruitutē redi/
go Itē ardentissimā h̄uit charitatē ad deū

um: qd̄ euidēt patz. Tū q̄ reuerent̄ oīo
ministravit: vt sup̄ dictū est. Tū q̄ totale
mūdū p̄pter deū abnegauit. Post ascē.
nāq̄ d̄n̄i cepit vehemēt̄? i p̄ corde ei? ad
mor ch̄i ebullire: mēte q̄ cū ip̄o d̄no i ce/
los ascendere p̄o vltra noluit tēporaliū sol/
licitudinē h̄ie. sed ip̄a q̄ sp̄ualibz possessio/
nibz ditissima erat et ex regali p̄genie oīta
q̄cqd̄ h̄ie potuit ap̄loꝝ pedibz obtulit vt
esset credētibz in cōe. Can. vi. Fortis ē vt
mors dilectio. Tū etiā q̄ se totā diuio sv/
uitio mācipauit. Patz q̄ excellētia chari/
tatis sue ad deū p̄pter quā d̄n̄s in ea sp̄i/
cialit̄ habitabat. Iuxta illō Jo. iij. Qui
diligit me: diliget a p̄e meo: et ego diligā
eū et manifestabo ei meip̄m.

Sec̄da p̄dicatio sue sc̄ticitatis
est p̄dicatio fructuose integritatis. Ad infā
tia em̄ deū valde dilexit et ei seruire cepit
p̄rimo p̄seueravit in sc̄tis op̄ibz et oīo m̄to
insistēdo. P̄ferim cū esset ap̄d thara
num: mēte tota celo p̄uersabat. P̄bilis.
Nostra p̄uersatio in celis est. Letis i die
totiesq̄ d̄ nocte genua ad terrā flexerat
cūctisq̄ h̄ritibz pollebat. Tandēq̄ cū p̄
paratiōe deuotissima sup̄ cinerē posita cū
legeret passio s̄m Lucā corā ea et diceret
Pater in man? rē. tredecimo lustro totū
vite sue expleto et lustro septeno d̄nce rebz
surrectiōis pacto et semis q̄rto kal. augu/
sti feria sexta hora q̄ redemit mūdū: h̄o
spes egregia ch̄i trāst̄ ad gaudiū angē/
geloz: vbi p̄pter copiosam meritorz m̄tibz
tudine obriner̄ gl̄osam b̄titudinis retr̄ib/
butoz. ps. Tu reddes vnicuiq̄ s̄z op̄a sua

Tertia est p̄dicatio victoz
ose firmitat̄. Semp̄ em̄ firma p̄stare nō
obstātibz p̄secutiōibz m̄tibz q̄s passa est cū
exardescēte iudeoz p̄secutiōe a p̄p̄is fin/
bus exterminata est. Can. vi. Aque m̄te
nō potuerūt extinguere charitatē.

Tertiu est mysteriū gl̄ose retr̄ib/
uōis. Cū em̄ dicat d̄n̄s in euāgē/
lio. Quicūq̄ dederit vni ex m̄tibz
his porū calicē aque frigide p̄pter no/
men meū: amē dico vobis nō p̄det merce/
dem suā. q̄ntaz credendū est mercedē sp̄i/
ciali h̄ic hospite sue a d̄no fuisse p̄cellat
que ita cū diligēt̄ et reuerent̄ suscipit et

In persona propria et in membris suis quibus totam substantiam suam distribuit. Remuneravit unquam eam tripliciter remuneratio.

Prima est remuneratio illuminatiois.

Secunda est remuneratio solatiois.

Tertia est honorificatiois.

Prima est remuneratio illuminatiois. Illuminavit enim eam in divinarum cognitione: ut patet ex fide sua super declarata et ex gratia predicatiois sibi concessa. Item in celestium prelatiois et revelatiois: ut patet cum angelos deferretes animam marie sororis sue asperit. Item in mortis sue passione. Innotuit ei etiam unquam spacio exitus sui die iudicis.

Secunda est remuneratio solatiois. Quanta fuit ei solatio cum dominus frater suus lazarus suscitavit: ut habet Jo. xi. Quanta solatiois dulcedo quam cum domino tam familiariter conversabatur: cum dominum angelorum suscipere audiret et passeret: quem multi reges prope voluerunt videre et non viderunt: et audire et non audierunt: ut habet Mat. xii. Quanta solatio habuit cum sibi circa fines vite apparuit dulcissimus hospes suus iesus: ut dicitur Geni dilecta hospita mea: veni ut gaudeas cum filiis tuis non amplius ut hospita: sed ut civis fratrum et domestica dei. Jo. xii. Ubi ego sum ibi et minister meus erit. Si hoc dicitur de quibuslibet eius ministro: quanto magis et altiori gratia modo intelligendum de hac et singularissima mitra.

Tertia est remuneratio honorificatiois. Jo. xii. Si quis mihi mini. hoc est pro me. etc. Honorificavit autem eam multis modis. Primo in miraculorum operatione. Tunc circa creaturas insensibiles: quia propter presentiam trium episcoporum quod ad eam visitanda et eius ecclesiam dedicanda venerat aqua mutavit in vinum. Tunc circa creaturas irrationalis ut patet in oratione terribilissimo quod tharascenus dicebat et erat super rhodanum iter arelate et auinionem que angulo proprio alligavit. Unde habet et alia in legenda. Tunc circa creaturas rationales: egros sanando: et iuvenem quendam sumerhus suscitando. Secundo honorificavit eam in eadem celebratiois. Cum enim corpus eius tradendum esset sepulture. ecce apud petragoras beatus frontonius episcopus loci illius missam celebranti quasi altare obdormie

ti apparuit dominus dicitur. Dilecte mihi frater si vis implere quod hospite nre marthe permisisti: veni et seque me. Quo dicto subito raptus apud tharascenon ambo transiit cum aliis psallentibus circa corpus psallere ceperunt et totum obsequium cum aliis pegerunt: et corpus eius in sepulcro suis manibus deposuerunt. Unde legedas. Tertio in copiosa glorificatiois. Non dubium quod gloriose et triumphanter in celum regnet quod in terris casedule domino ministravit. Si tanta cura habuit dominus de corpore hospite sue sepultura: ut dictum est: multo maiorem re habuit de anima glorificanda. j. Reg. ii. dicit dominus: Quicumque honorificaverit me: glorificabo eum. Quia etiam gloriose dominus palam declaravit cum codice manu tene ret apertum in quod nihil aliud scriptum erat nisi versiculus iste: In memoria eterna erit iusta hospita mea: Ab auditiois mala non timebit in die no. u. Sapien. ii. Honorum laborum gloriosus est fructus. Patet itaque gloriosissime retribuit dominus sanctissime hospite sue ministerium suum. Sicut enim ipsa dominum suscepit in domum suam: sic et dominus eam in celesti domo sua penititer regnaturam accepit. Rogemus ergo hac sanctissimam hostiam christi ut eius meritis et precibus apud dulcissimum hospitem suum iesum gratiam inuenire: et tandem in celesti suo hospitio recipi mereamur Amen.

De sancto Germano antistodorense episcopo Sermo.

Serue bone et fidelis intra in gaudium domini tui Matt. xxv. In illis tribus vocabulis: serue: bone: et fidelis: tria ragunt necessario requisita ad hoc ut aliquis dignus inueniat intrare in gaudium domini. Primum est quod sit servus dei per humilitatis subiectionem. Ps. Nonne deo subiecta erit anima mea. Secundum est quod sit bonus per charitativam affectum: ita quod non ex solo timore sed ex amore deo serviat. ij. Cor. ix. Non ex tristitia aut ex necessitate: hilarare ei datur: diligat deus. j. Jo. iii. Perfecta charitas foras mittit timorem. Item de quodam eremita cui cum diceret quod vanitas esset dicit se non curare dummodo sibi deus precederet ut sibi seque deus.

De sc̄to Germano

uote fuit. Tertium est q̄ sic fidelis per ordinatiuā intentionē: ordinādo sc̄z ad gloria dei: alias vsurpando qd̄ dī est cēt seruus infidelis: q̄ sic dī. j. Tim. j. Sōlī dō honor et gl̄ia. Si q̄ gl̄iam p̄nam q̄ris in ope tuo: seruus es infidelis. Jo. vi. ap̄ls. j. **Loz. r.** Quia in gloria dei facite. Quonia aut̄ talis fuit gl̄iosus ch̄i p̄fessor: germanus: nō meruit in fine audire a dño verba p̄posita vitz. Serue bone et si. intra i gau. do. r. **Q.** aut fuerit seruus ch̄i bonus et fidelis apparere poterit p̄ tres p̄sideratiōes.

Prima est consideratio gratiose inchoationis.

Sc̄da est p̄tuoſe p̄fectiōis.

Tertia est gl̄iose magnificatiōis.

Prima est p̄sideratio gratiose inchoationis. Aug. An. h. de natura et gr̄a. Gr̄a dei puenit vt sanemur. Et p̄s. **D**ilectio eius puenit. me. **B**r̄us aut̄ germanus fuit a dei misericordia et gr̄a in p̄ncipio sue sc̄te p̄uerſatiōis puenit. **P̄s.** Dñe puenisti eū i bñd. dulced. Apparet aut̄ sue cōuerſatiōis inchoatio gr̄osa fuisse atq̄ mirabilis ex triplici p̄sideratiōe.

Primo ex p̄sideratiōe poris p̄ditōis. **S**c̄do ex consideratiōe superioris reuelationis.

Tertio ex consideratiōe velocitatis mutationis.

Primo ex consideratiōe poris cōditōis. **P**rimo em̄ br̄us germanus liberalib⁹ studijs plurimū erudit⁹ et iurisperitiam adept⁹ ex nobilissimis patrib⁹ ciuitate antiochozen. nat⁹ regimē ducatus totius burgūdie obtinuit: territorium tñ antiochozen ciuitatis ceteris diligentius gubernabat: mudaneq̄ vanitatis cultor ad ramos arboris in media ciuitate pvenatiōis amiratiōe capita feraz suspēdebat. **L**ūq̄ ab ep̄o viro sc̄to argueret nec sic desistebar. quin potius euz ep̄s arborē illā abscidisset: germanus christianitatis oblit⁹ mortē sibi intētauit. **Q** germane q̄ detestabilis ē p̄ditio tua. **V**is q̄de erudit⁹ es s̄z tñ ceo p̄manes: carnali q̄de nobilitate p̄dit⁹: s̄z morib⁹ vilis atq̄ turpissimus. **E**t vñ h̄: q̄ p̄fecto mundan⁹ honor excecatur. **P̄s.** Nō cū in honore eēt nō intellexit q̄lis. s̄. fuit: q̄lis ē: et q̄lis erit: cōparat⁹ est iu-

metis et cetera terrena vitz sapiēs nō vna. **E**t h̄ itaq̄ q̄ sic vanitati dedit⁹ erat: apparet qm̄ gr̄a special̄ sibi a deo facta ē cū ad se traxit. **E**t h̄ q̄ apparet sue sc̄te p̄uerſatiōnis inchoatio mirabilior atq̄ magis gr̄osa. **Aug.** Nolētē p̄uenit gratia vt vellet volentē subſectur vt possit.

Sc̄udo ex cōsideratiōe superioris reuelatiōis. **N**ā p̄decessor su⁹ sanctus amator p̄ diuinā reuelationē cognouit germanū sibi in ep̄atu succellurū. **Q** p̄z germanū speciali dī p̄uidētia ad ep̄alem dignitatē fuisse ordinatū. **S**ap. xii. **T**u aut̄ p̄ oia gubernas p̄uidētia. **E**t h̄ q̄ piculolus atq̄ temerariū sit de alio iudicare q̄ forte vidēt aliq̄ p̄uiri q̄ tñ p̄uidētia dei ad gr̄am et gl̄iam sunt ordinati. **Uñ** dī. **S**epe p̄tigit vt q̄ vidēt stare hūano iudicio: iā in cōspectu dñi iudicij iaceat. **E**t q̄ hic corā hoib⁹ iacet iā in cōspectu dñi iudicij stēt. **E**t exp̄licat d̄ iudicij da ap̄lo: et de latrone. **E**t h̄ itaq̄ instrumur ne q̄s audeat alios iudicare nec d̄ se ip̄o nimis p̄sumere s̄z sp̄ in timore et humilitate dño desinit. **Loz. r.** **Q**uā se exultat mare stare videat ne cadat. **F**ortassis vitz multos despicias q̄ te p̄cedent in reḡ celoz.

Tertio ex cōsideratiōe velocitatis mutationis. **N**ā postq̄ ex cōi oim electiōe ep̄atū lēz iuit⁹ suscepit rep̄te in virū aliter mutat⁹ ē. **N**ā q̄ van⁹ et supbus fuerat fact⁹ est hūillim⁹. **E**t q̄ mūdā amat⁹ fuerat statim paugib⁹ tp̄alē subſtātiā distribuit et fact⁹ ver⁹ mūdī p̄reptor. **E**t q̄ pus delicijs affluere volebat rep̄te fact⁹ est exēplar et speculū austeritatis et abstinentie. **P̄s.** **D**ixi nunc cepti. hec muratio dextere excelsi. **V**idete q̄ gr̄osa fuit sc̄te p̄uerſatiōis sue inchoatio: gr̄osa dico q̄ special̄ q̄dā gr̄a subito p̄uēt⁹ est. **A**mbros. **N**escit tarda molimina sp̄sūcti gr̄a. **Jo. ij.** **S**p̄s vbi vult spirat. **P**ossimus p̄p̄ofecto de eo dicere illō **Ro. v.** **V**bi supabundauit delictū ibi supabundauit et gr̄a. **S**ic itaq̄ p̄ specialē gr̄am cepit eē su⁹ dñi bonus et fidelis. **E**xemplo igit̄ ip̄i desistam⁹ a peccatis et p̄uertamur ad dñm: p̄uertamur inq̄ cito sine dilatiōe. **Eccl. v.** **N**e tardes couerti ad dñm et ne differas. **et.** **C**ouertamur inq̄ veracit̄ ex corde sine simulatiōe.

ne Jobel. ij. Evertimini ad me in toto corde vestro. Evertamur etiā firmiter z pseueranter sine recidivatiōe quēdamo dū fecit brūs germanus: qz sic dicit Ber. Irrius est z nō penitēs q̄ adhuc agit qd̄ peniteat: si vis verus penitēs esse cessa a pctō: z noli ampli⁹ peccare: qz inanis ē penitētia: quam sequens coinquinat culpa. Hec ille.

Secunda est cōsideratio p̄tiose p̄fectiōis. Fuit em̄ brūs germanus vir virtutib⁹ plenissim⁹. Eccl. i. Quasi luna plena in dieb⁹ suis lucet: z q̄si sol refulgēs sic ille effulsit in tēplo dei. Et ibidē Quasi vas auri solidū ornatū oi lapide p̄ciolo. Inter ceteras aut̄ p̄tutes tres p̄cipue relucebant in eo q̄ maxime ad sp̄ualē p̄fectiōē disponū: z in brō germano fuerunt excellentes.

Prima est corporalis maceratiōis austeritas.

Secunda est sp̄itualis humiliatiōnis profunditas.

Tertia est fraternalis miseratiōnis benignitas.

Prima est corporalis maceratiōis asperitas. Brūs vtiq̄ germanus statim vt fact⁹ est ep̄s oēs corpales delicias p̄orsus abdicauit. vñ vxorē in sororē cōmutauit z crucē dñi iugit̄ in corpe suo portare cepit: attēdēs q̄ vita sacerdotis dz eē sp̄ualis z angelica. Gal. v. Qui ch̄i sūt carnē suā crucifixerūt cū vicijs z occupatiōis. Si sp̄ū viuim⁹ sp̄ū z ambulem⁹. Sz heu heu pauci h̄ p̄siderāt: multi q̄ppe qui sp̄uales eē debēt: carnalib⁹ se dōditi. Ber. Fornicatio in mult⁹ clericis regnat q̄ puritat⁹ auctorū ipuro corde z corpe mimilfratēs nō verēt stare āgelū dñi q̄ secer me dios z dispdat: sed oīno audēt agni imaculati sacras p̄tingere carnes: z intingere in sanguine saluatoris man⁹ nefarias q̄bus pauloan carnes p̄ch dolor meretricias at trectarūt: sic altarīa cōcūre: sic frequēta re psalmos: cū z h̄mōi laus sit execrabili: z oīno sit in pctm̄: manifesta loq̄mur z que vix aliq̄ erubescūt. Idē. Esset siqdē sine dubio meli⁹ nubere q̄ vri z saluari in humilū q̄du fidelis ppli: qz in cleri sublimitate z deteri⁹ viuere z districtius iudicari.

Multi em̄ libertatē in q̄ vocat̄ sūt in oculationē carnis dedisse vidēt abstinentes re medio nuptiali z oīne deinceps flagitiū effluētēs. Idē. Currit passim ad sacros ordines z reuerēda q̄q̄ sp̄itib⁹ angelic⁹ ministeria hoies apphendūt sine reuerētia: sine p̄sideratiōe. Hec Bern. Non sic brūs germanus: nō sic officij sacerdotalē suscepit: sz repēte fact⁹ est vir oīno sp̄ual: ne quī mō irreuerentiā faceret diuinis mysticis. Sz q̄s ei⁹ austeritatem enarrare posset: Ex ea nāq̄ die q̄ in pōtificē assumpt⁹ est vsq̄ ad terminū vite sue q̄ ānis. xxx. z dieb⁹. xxv. a die illa durauit. rātis abstinentijs corp⁹ suū astringit vt nō p̄ panē frumētū: nō vinū: nō acerū: nō oleū: nō legumē: nec qd̄ salis ad vsū p̄didi sapore sacceperit. Soli q̄ppe dieb⁹ resurrectiōis z nativitatis dñice vinū sūmebat: sz ipm̄ vini sapore aq̄ nimia extinguebat. In sua refectiōe p̄mū cinere: dehinc panē hordeaceū sūmebat: sp̄q̄ ieiunās nūq̄ nisi in vespe comedebat. Nec in estare: nec i hyeme veste altā habuit p̄ter allicū tunicā z cucullā Tunica z aut̄ nisi forte allicū donaret tāq̄ diu ferebat donec attritiōe nimia soluere t̄r: Lect⁹ su⁹ cinere culicior sacculo ornat⁹. Caput ab hūeris nulla cervicali subleuabat adiectio. Nūq̄ vestimentū raro calciamēta z raro cingulum detrahebat. Iugis in eo gemit⁹: oīo pseuerās: longū em̄ somnū inter tot tormēta capere nō poterat. Ceterū qd̄ aliud dicere possum⁹ nisi si glosum germanū inter tot cruces lōgū traxisse martyriū. sup̄ hoies quidē sūt qd̄ gessit. Cōsidera nāq̄ porē vitā deliciosā p̄sidera hāc tā rigoiosā: cōsidera insup̄ ei⁹ pseuerātam diuturnā z videre potēris in eo corporalis austeritat⁹ singulorē excellētiā. q̄ p̄cto sp̄ indies eū disponebat ad ampliorē ḡfam. Nā vt dī. Hugo de scō victore. Parca vita occidit viciat libidinē extinguit: virtutē nutrit: animus roborat: mentē ad celestia eleuat. Hec ille. Studeam⁹ igitur eius exemplo p̄niaz agētes carnē macerare: qm̄ sicut dī Ro. vij. Si fm̄ carnē vixerit⁹ morietur. Si aut̄ sp̄ū sc̄tā carnis mortificauerit⁹ viuet.

Secunda virtus est sp̄itualis humiliatiōis profunditas. Hec q̄p̄

Her. De scō Germano

pe ē spūalis edificij fūdamētū. Aug. lib. de iohis dñi. Cogitas magnā fabricā cōstruere: cellitudinis pū? de fūdamēto cogita hūilitatē. Hec ille. Brūs vtiq; ger/ manus pfundissime hūilitatis erat. Pauperib; em sepe manu pūta pedes abluēbar: vestimētis vilib; vtebat: z nō nisi vas terreis aut ligneis. Un cū semel rauē nā puenisset z regina venerabilis placida vas argēti amplissimū abis delicatiorib; plenū hora cene trāsmisisset: mun? qdem sic suscepit vt ministris suis cibos traderet z vas argenteū paupib; dispēdūz retineret. Visitq; regine scutellā ligneaz hōrdeaceo pane plenāz hāc illa libēt suscepit z vas illud postmodū argento textit z panē multis remedij ac pūtib; reseruauit. Itaq; brūs german? pūmētis hūilitate qūide in dei grā pficiebat. Nā ipsa hūilitas ad dei grām maxime disponit. Ja. iij. Supbis de? resistit: hūilib; autē dat grāz. Et Aug. Dū mēs hūana hūilitati inuitit: pfecto ipa in amore celestii ināmat.

Tertia est fraternalis misericordis benignitas. Hec vtiq; de eodē gūo disponit ad deī misericordiam z grāz obtinendā. Matth. v. Bñi misericordis quoniā ipi misericordiam psequent. Erat vtiq; brūs german? benignissim? z misericordis multiplici. Primo corpales idigētias subleuando. Semel dū rauēnā petēs alpes ascēderet inter alios vidit quēdā claudū z senē qui fāscē viri scētūs arripēs pūijs hūeris trāspōitauit vltra torrētē de motibus peccantē: ipm qz senē iterato transitu subiecta ceruice trāspōsuit. vīm q̄ppe scō virō pūlit virtus charitatē. i. Co. v. xij. Charitās benigna ē. Salē q̄ppe charitatē ac pietatē exhibeat vt oib; domū suā pberet z pauperū necessitatib; sollicitē subuenit. Quadā die dū iter faceret: paupes occurrēt elemosynā postulātes. In/terrogat? autē diacon? tres tñ aureos eē rñdit: q̄s ille oīno statim erogari pcepit. Ad hec diacon? vñ victuri hodie sum? q̄ rñdit. Paupes suos pascit deus tu qd hēs da paupib;. Diacon? q̄si pūld? duos erogat: vñ reseruat. Post paululū eq̄tes qdā post eū veniētes obrulerūt ei mu-

nus ducētoꝝ solidoz. Deīn ad diaconūz puerus ait. Accipe q̄ tradūz z intelligere fraudē fecisse paupib;. Nā tñ totū pūlit ses remuneratoꝝ nō hodie trecentos solidos reddidisset: p̄remuit diacon? sui reat? secretū vidēs inouisse pōfici. Ecce q̄ larg? erat in elemosynis paupū. Job. iij. Quō poteris esto misericordis: si multū tibi fuerit abudāz tribue: si autē exigū il/ lud libēt igitri stude: pūmū em bonū thesaurizas tibi. zc. Nota libēt emeret paupū vniūyl carnes si rātū se crederet habitū rū p denario q̄ntū diues p cētū solidis: q̄ exigū h; libēt illō impitri d; qm rātū pūmū hēbit de modico sic diues de mag. **Secō apparuit benignissim? z misericordis spūales ignozārias illustrādo.** vñ bñ trāstuit in britāniā p heresi pelagiana cōfurādā z p̄lo illūmādo in p̄tate fidei rāz q̄ ver? zelatoꝝ saluz aiaz. Dan. xij. Quā ad iusticiā erudiūt mltos est q̄s stelli in ppetuas eternitates. **Tertio offēsas remittēdo.** vñ semel inuēte vepa qdam paup sup suo comitatu accessit cui? nudtati viri scētūs p̄soluit q̄ dolose iumentū q̄ senior vebēbat arripuit: sequētī autēz die dū sup aliud aial iter ageret: demoremur inq̄t qz ifelicē illi? labor z irridēd? est et dolēd? quē mox videbitz corā nobis. Cū qz substitissent respiciūt post se pedicē animal deducētē. Ille autē accelerās gēmbus puolūt? crimen suū p̄fitef: z ita tota nocte se irretitū fuisse retulit vt long? p̄d̄re nō possēt nec euadēdi viā reperissēt. Ad hec vir scētūs mira qdā benignitate rñdit. Si hesternā die nudo tibi regimē dedist sem furandī necessitas nō fuisset. Accipe qd tibi deest: z redde qd n̄m ē: vide benignitatē z misericordiam hui? scīssimū q̄ z rā benigne veniā donat: imo z offēdēt qd sibi necessariū erat vestimētū elargitur. Eph. iij. Estote inuicē misericordis benigni. Imitemur q̄ bñm germanū in benignitate z miā: alias em a deo misericordis obtinere nō possum. Ja. ij. Iudiciū sine misericordia fiet illi q̄ nō fecerit misericordias. Et his itaq; sup dictis pūtib; apper qm brūs german? erat seru? bon? z fidelis. Itas em z alias opatiōes p̄ruosas faciebat ex charitate q̄ facit seruū dei bonū z fidelē. Et ipa ei charitate pcedūt oēs h̄mōi p̄pū

De trāffig. saluator. Fo. CCXXII.

tes. **Uñ. j. Coz. xij.** Caritas patēs est benigna ē. Caritas nō emulat: nō agit pperā: nō inflat: nō ē ambiciosa: nō qrit q sua sūt. Nō irritat: nō cogitat malum: nō gaudet sup iniquitate: gaudet aut p̄tati. **Hec ibi.**

Tertia ē p̄sideratio glōse magnificatōis: q̄lū vīz magnificata ē p̄tuo la p̄fectio glōsi germani. **Ro. viij.** Quos iustificauit illos et magnificauit. **Om̄ ar excellēti q̄dā mō iustificauit dñs bñm germanū. Jō z excellēt eū magnificauit. Magnificauit aut dñs p̄fectionē ei⁹ p̄tuoiaz: p̄cipue declarādo eam triplī ei testimonio.**

Primū ē testimoniu diabolice p̄futa/ **Secūm** ē hūane veneratōis. **Tertiu** est diuine opatōis.

Primū igit ē testimoniu diabolice p̄futatōis qz vīz in dñs diabolice p̄futaunt demōes ab obsessis eij/ ciedō: q̄ qdē demones cōpellebāt etiā p̄ nūctare aduentū ei⁹ ad locum illum in q̄ erant obsessi.

Secūm est testimoniu hūane veneratōis: dū em̄ adhuc viueret cre/ sebat q̄tūdie admiratō z fama ei⁹: oēs q̄ p̄p̄ti singularē ad eū hēbāt reuerentiā. **Et post mortē ei⁹ m̄ste venerabiles p̄sone q̄ in trāfitu suo glōso p̄ntes aderāt de mo/ dicit rebz suis q̄p̄piā secū afferre voluerūt sic monimētū aliq̄d tāte scitatz ap̄d se p̄seruaret. Jō. xij. Si q̄s mihi ministrauerit honorificabit eū p̄r me⁹. Honorificauit itaqz bñm germanū nō solū in celis: s; z in terris apud homines.**

Tertiu est testimoniu diuine opatōis in opibz miraculosis. **Et h̄ multiplici. Primo** occulta manifestādo vt p̄z d̄ pecunia quā amiserat q̄dā tanuā/ n⁹ noie z d̄ futuris meritis puelle genouefe parisien. z de app̄p̄tōe mortis sue. **Eccl. xlvj. Q̄ndit illi finē vite sue. Secūdo** in necessitate p̄stituz subueniēdo: curādo vīz mltos infirmos: z saxones p̄bitones venētes reppellēdo: z vincroz in ergastul vinc̄la resoluēdo. **Tertio** mortuos suscitādo: tres enim mortuos suscitauit: et

duos etiā alios tam mortuos allocutus ē: alinū s̄q̄ etiā suscitauit: z vitulū etiā subulci regis quē z regē p̄stituit z p̄ioiez regē exire cōpūlit. **Vide** hec sup̄dicta in legēdis. **Hec s̄t clarissima testimonia sc̄ti ratis tue o glōse germane. Ps. Testimo/ nia tua credibilia facta sūt nimis. Et his igit apparet qm̄ fuit dñi suus bon⁹ vīz qz z f̄: letis. Jō z in fine sibi dictū est a dño. Serue bone z fidelē itra in gaudiū dñi tui. **Cōtēplemur** itaqz hui⁹ glōsi viri sc̄tiaz tē atqz ei⁹ exēplo sic dō seruire studeam⁹: q̄tinus int̄ suos dñi bonos z fideles inueniri: z dñi gaudiū itrare mereamur. amē**

Ser. De glōsa trāffiguratione saluatoris.

Rāffigura

Tus ē añ eos. **Matth. xvij.** Dñs iesus i sua glōsa trāffiguratōe pōndere voluit glām q̄ sc̄toz co:pa inducēt vt sic efficaci⁹ attraheret a/fectiōes hoim. Sic em̄ di. **Tho. in. iij. p. q. xlv.** Ubi via difficil z aspa ac finis io/ cōsulz oportz finē p̄cognoscere. **Via** aut pueniēdi ad glāz aspa ē z difficil. **Nam** et ip̄e ch̄s p̄ passionē durissimā puenit ad glāz sui corp̄s. **Lu. vi.** Oportuit ch̄m pati z ita intrare in glām suā. **Et Act. xiiij.** Per mltas tribulatōes oportet nos intrare in regnū celoꝝ. **Jō** pueniēter dñs discipul glāz sue claritatis oñdit cui etiā suos amicos z suos fideles consignabit. **Phil. iij.** Reformabit corp⁹ hūilitatz n̄re p̄figētū corp̄ claritatz sue. **Itaqz** igit trāffiguratus est añ eos. **Et** hāc aut trāffiguratōne glōsissimā tria sūt mysteria p̄tēplanda iura textū euangelicū.

Primū ē mysteriū imitāde p̄paratōis **Secūm** est admirāde p̄tēplatiōis. **Tertiu** est mēozande p̄secutiōis. **P**rimū est mysterium imitande p̄paratōis que videlz fuerint p̄tēparatōia siue antecessoria ad glōriōsam transfigurationē. **Hec** enim nobis ostendūt que sint nobis necessaria ad hoc q̄ transfigurari possimus finaliter p̄ celestem gloriām. **Hec** autem p̄paratōia dispositō tangit triplex in textū euangelico

¶ Ber. de trāffiguratōe dñi

Prima est pparatio fructuose associatōis

Secunda est fructuose ascēsiōis.

Tertia est affectuose orationis.

Prima est pparatio virtuo

se associatōis. Assupit em dñs perz. iacobū z iōāne p q̄s intelligēda est virtuosa societas necessaria vt pueniam? ad gliaz Per perz em q̄ intēp̄rat agnoscēs intelli gūf coꝝ q̄ d̄z eē triplex: d̄i: s̄u: z p̄ri. Cognitio dei generat dilectiōez z cauet de spatio nē. Ps. Sustate z videte qm̄ s̄uauis ē do. Cognitio sui gñat hūilitatē z cauet p̄sumptiōnē. Bern. Scio neminē absq̄ sui cognitōe saluari: de q̄ nimiz. m̄ salus; hūilitas oris z timor dñi q̄ et ip̄e in itū est sapiētie z salutis. Hec ille. Cognitio autē p̄ri gñat p̄passiōez cauet cry delitātē. De p̄rimo em cognoscere debem? qz caro z fr̄ n̄r est: vt h̄i Gen. xxxij. Per iacobū autē q̄ luctator: intēp̄rat z supplātor: intelligit luctatio z supplātio triplex: carnis: m̄di et diaboli. Tū. ij. Non coronabit nisi q̄ legitime certauerit. In signuz hui? iacob post luctā accepit b̄ndictiōnē: vt h̄i Gene. xxxij. Per iōāne q̄ intēp̄rat gr̄a intelligit ip̄a spūsc̄i gr̄a q̄ est triplex: pueniēs: p̄comitās: z p̄ficiēs. j. Cor. xv. Si dei s̄t id qd̄ sum: Hec est gr̄a pueniēs. Et gr̄a ei? i me vacua nō fuit: Hec est p̄comitās. Sed gr̄a ei? sp̄ in me manet: Hec est p̄ficiēs.

Secunda est pparatio fructu

ose ascēsiōis: qz ascēdit in mōtē excelluz Per qd̄ intelligit ascēsus mētis nobis ne cessari? terrena aspernādo: carnē mortifi cādo: z celestia p̄replando. Col. ij. Que sursum sunt q̄rite vbi ch̄s ē in dextera d̄i sedēs. q̄ sursum sunt sapite: nō q̄ sup terrā In figura hui? d̄i: Eto. xxvij. Esto pa ratus mane vt ascēdas stati in monte. Et Num. xvij. dixit dñs ad moysen: Ascēde i montē istū altū z p̄replare. vide terrā quā datur? sum filijs isrl. In euāgelio at p̄ q̄ d̄i: ascēdit in mōtē excellū: addit: seorsum De q̄ Haymo. Bñ addit seorsū: vt oñ de r̄er sc̄tos in p̄nti q̄uis maloz vicijz z p̄uis morib; p̄manē: ab illis tñ aio eē seq̄stratof et in s̄u pleni? seq̄strados cū eos absco d̄et in absco d̄ito faciei sue a p̄turbatione hominū Hec ille.

Tertia est pparatio affe

ctuose orōnis. Quom̄ em p̄misit dñs sue trāffiguratōi. Un̄ Lu. ij. d̄i. Facta ē d̄i orarer facies ei? altera. Per h̄i intelligit q̄ nobis ē orō nēcāria vt ad gl̄iam pueniam? Aug. Nullū credim? ad salutē nisi d̄o iur tate venire: nullū inuitatū nisi d̄o ad iur tate bona opari: nullū nisi orantē d̄i auxilū p̄mereri. Hec ille. Call. sup Ps. D̄io se r̄eat cor: abstrahit a frenis: mūdā a v̄cijs: subleuat ad celestia: redd̄it capax? z digni? ad sp̄ialia bōa accipiēda. Hec ille.

Secunda est pparatio admiratōis. Tū p̄replāda est gl̄iosa dñi trāffiguratō z p̄p̄az apparitō atq; p̄ris z spūsc̄i mirabil̄ māifestatō Et p̄replare bñ ista qz magnifica sūt v̄o de: sp̄ice q̄ acti eēt tibi p̄ntia. Sūt autē hoc sc̄do mysterio p̄replāde tres singla res magnificētie

Prima est gloriose trāffiguratōis.

Secunda est gloriose collocutiōis.

Tertia est amoroze testificatiōis.

Prima ē magnificētia gr̄a

qz vt d̄i euāgelū Trāffiguratō est an̄ eos et resp̄c̄dit facies ei? sic sol: vestim̄ta ei? facta sunt alba sicut nix. Hiero. Qual futur? est tpe iudicij talis apl̄is apparuit Un̄ vt d̄i Tho. in. ij. p. q. xlv. Claritas illa fuit claritas gl̄ie q̄ntū ad essentia: s; nō q̄ntū ad modū essendi: qz nō fuit p̄manēs Aug. Cādor vestim̄ p̄cedebat a facie splē dore: z sic fuit vera mutatio in facie. s; nō in vestimentis.

Secunda ē magnificētia gr̄a

triose collocutiōis: qz d̄i: Et ecce apparuit illis moyses z helias loq̄ntes cū eo. Tū p̄mo q̄rēda ē rō q̄re ibi iterfuerūt moyses z helias cū p̄dictis trib; apl̄is. Rūdet Tho. i. ij. p. q. xlv. qz ch̄s trāffigurari voluit vt gl̄iam suā oñderet z hoies ad eā d̄stribū dā puocaret. Ad gl̄iaz at adducit hoies. p̄ ch̄m nō solū q̄ p̄ eū fuerūt: sed etiā q̄ p̄ cesserūt. Un̄ eo ad passiōnē p̄erāre tam turbe q̄ p̄cedebat q̄ q̄ seq̄bant clamabāt Olanna. Dar. xxj. Bō pueniēs fuit vt d̄i vtroq; testamēto adessent aliqui. Fuerūt autē ibi Moyses et Helias de veteri testamēto p̄ tres rōes. Tū p̄ calūniā q̄

De trāstfig. saluator. Fo. CCXXIII

elusione. helias eni emulatoz fuit p glia
dn̄i: moyses dedit legē: nō p h̄ q̄ cū ch̄o
apparēt excludit calūm iudicōz. ch̄im ca
lūniatū de legis trāstfigiōe z d̄ blasphe
mia. Cū p̄ d̄ n̄j manifestatiōe. vt ei se
ōndat dn̄m vite z mortis heliā adhuc vi
uū adduxit: z moysen iā mortuū q̄ appuit
i corp̄e assūptō sic solent angelī apparere.
Cū p̄ dn̄i aduēt̄ appbationē vt on̄de
ret se illū eē quē p̄d̄serat lex z p̄phe inter
q̄s p̄cipu⁹ fuit helias. Et sicut Chrys. di.
Assūpt̄ de nouo testamento tres sup̄ di
ctos tāq̄ potiores p̄ q̄s illd̄ altissimū my
steriū eēt alijs exponēd̄. Nā petr⁹ fuit ex
cellēs in dilectōe ad ch̄m: z itez in p̄tate
sibi p̄cedēd̄: iōānes i p̄uilegio amoris q̄ a
dn̄o diligebat p̄t̄ suā p̄gnitatē: iacobus
aut̄ in p̄rogatiua martyrii q̄ p̄or passus ē
Hec et Tho. Notate at̄ bñ ac deuote q̄
magñū gaudiū fuit ip̄is ap̄l̄is z p̄phetis
nō solū de dn̄i trāstfiguratiōe s̄ etia vt di.
effr̄. ex mutua v̄siōe q̄ v̄riusq̄ testamē
tī p̄ncipes gregati erāt cū deo abiaā. Et
si q̄ras qd̄ loq̄bat moyses z helias cū dn̄o
Dicit Lucas qz dicebat̄ ei excessū quē cō
plectur⁹. Erat in hierlm̄. i. loq̄bat̄ de passio
ne ei⁹. primo futura in q̄ fuit excessus a/
moris doloris z hūilitatis. Loq̄bat̄ aut̄ ei nō
rāq̄ indicātes ei q̄ nefaret s̄ eū adorātes
z ei gr̄as agētes de aduētū ei⁹ i carnē z d̄
volūtate sic patēdi leti qz viderūt redem
ptōis sue diē appropinq̄re cōpatiētes ip̄i
ch̄o qz tā gl̄iosa facies erat turpis p̄spue
da. Cū aut̄ sic loq̄ret̄: r̄ndēs petrus dixit.
Dñe: bonū ē nos hic eē. Si vis faciam⁹
h̄ tria tabernacula: tibi vnū: moysi vnū: z
helie vnū. Quert Ambro. vñ coguit̄ pet
rus moysen z heliā q̄s nūq̄ viderat. Rñ
det. Loq̄uit p̄ dn̄i maiestātē sup̄ eos veni
ent̄. Et q̄ etiā innuit qz in futura gl̄ia vn⁹
aliū coḡscet etiā quē nūq̄ in hac vita vide
rit. Petr⁹ q̄ coḡscēs moysē z heliāz vidēs
eos cū dn̄o loq̄ntes: dixit. Bonū ē nos h̄
eēt̄. Remig⁹. V̄sa dn̄i maiestate petr⁹
adeo delectat⁹ ē vt cūcta t̄palia obliuīdi
traderet z ibi i p̄petuū manere vell̄. Hec
ille. h̄ aut̄ dicebat̄ petrus nesciēs qd̄ dice
ret vt di. Lu. qz vicz loq̄bat̄ ex q̄dā vel
hemētī delectatiōe z amiratiōe. Si aut̄
petrus sic ibi accensus est tāto seruoze et
suauitate q̄nta suauitas erit videre regez

reguz in decore suo z infesse chorū ange
loz z sc̄toz. Sicut aut̄ petr⁹ ibi voluit fa
cere tria tabernacula: ita homo h̄z tria ta
bernacula in ania i q̄b̄ neqz moyses neqz
helias s̄z br̄a trinitas delectabilr̄ in habi
tat. Juxta illd̄ Jo. xliij. Si q̄s diligit zc.
Seq̄t. ad eū veniem⁹ z mā. ap̄d e. fa. Hec
aut̄ tabernacula sūt iqtelligētia quā inha
bitat fili⁹ iplendo dei lucidissima coḡnez
volūtās quā inhabitat sp̄sctūs impen
do dei dulcissima dilectōe: mēoria quā in
habitat p̄ iplēdo coḡniti z dilecti secura
rentiōe. Hec tñ sic acapiēda sūt p̄ appro
pationē quā dā: qz vbiq̄qz habitat p̄: ibi
etiā habitat fili⁹ z sp̄sctūs z ecōtra. p̄di
ctiq̄ aut̄ actiō aia q̄s totalr̄ in deū trāstfor
mar̄ z trāstfiḡt z q̄dā d̄o deiformis efficit.
Et p̄cipue p̄ dilectōe de q̄ hugo de arra
nie. Scio ania mea dilecta qz amor vita
tua ē: z qd̄ d̄ diligit ea vt dilectōis i eādē
imaginē vel similitudinē trāstformar̄. Si
rosam diligit similitudinē rose recipis: si
deū: nō dico qz de⁹ er̄ s̄z deificaber̄. Hec
ille. Exēplū sensibile. Ferrū multū ignitū
trāstformat i similitudinē ignis p̄tute: actōe:
z claritate. Et dicit̄ aut̄ apparet qz in hac
gl̄iosa trāstfiguratiōe fuerit ser̄ plone per
q̄s signat̄ ser̄ bona q̄ p̄replantibz a deo cō
ferūt. Primo in p̄p̄tatiōe mēs illumina
tur qd̄ siḡt̄ in petro q̄ interpretat̄ aḡscens
Secdo caro sup̄l̄arat̄ qd̄ siḡt̄ in iacobo.
Tertio gr̄a auget̄ qd̄ siḡt̄ in iōāne. Quar
to mūd⁹ p̄tēnt̄ qd̄ siḡt̄ in moysē q̄ interp̄
tatur assumptus ex aquis. Quinto cor̄ a/
more inflammat̄ quod signat̄ in helia q̄
raptus est incurru igneo. Sexto celestis
dulcedo p̄gustat̄ qd̄ siḡt̄ in iesu.

Tertia est magnificentia
amoroze testificationis. cū dicit̄. Adhuc
eo loquente ecce nubes lucida obumbra
uit eos. Et ecce vox de nube di. Hic est fi
lius me⁹ dilectus in q̄ in mihi bñ cō. ip̄m
au. Vbi primo norandū qz quis petr⁹ ex
feruore loqueret̄ qz tñ imprudenter: ideo
responsiōe dn̄i nō meruit. Dñs enim nō
respōdet feruori indiscreto. Et ideo ad
huc eo loquente ecce nubes zc. Vbi norā
dū fm̄ Tho. vbi sup̄ qz adoptio filioz del
est p̄ quādam p̄formitatē imaginis ad dī
filium naturalē: que quidē sic dupliciter.

Ber. De trāsfīguratīōe

Primo p̄ grām vīe: z hec ē cōformitas i
p̄fecta. Secūdo p̄ glām q̄ ē cōformitas p̄fe
cta s̄m illud. j. Jo. iij. Nūc filij dei sumus
s̄ nō dū apparuit qd̄ erim⁹. Scim⁹ enim
q̄ cū apparuerit similes ei erim⁹ qm̄ vide
bunt eū sicuti est. Q̄ s̄ p̄ baptismū grāz
sequimur: in trāsfīguratīōe autē p̄mon
strata ē claritas future gl̄ie. Jō rā in ch̄i
baptismo s̄ i trāsfīguratīōe p̄ueniēs fuit
manifestari ch̄i filiationē naturālē testi
monio patr̄. In baptismo autē vbi decla
rat mysteriū p̄me regnātōis apparuit ro
sa trinitas: p̄ in voce: fili⁹ in carne: sp̄s
sc̄us in specie colūbe. In trāsfīguratīōe
autē q̄ est sac̄m sc̄de regeneratōis appa
ruit p̄ in voce: fili⁹ in carne: sp̄s sc̄us in
nube lucida. Et sicut in baptismo d̄s in
nocētia q̄ p̄ simplicit̄: s̄ colūbe desiḡ: ita
in resurrectīōe dabit electis claritas gl̄ie
et refrigeriū vite ab omni malo q̄ designa
tur in nube lucida. Hec Tho.

Tertiu est mysteriū mēozande p̄se
cutiōis: vbi p̄cepta sūt breuiter
tria p̄nta ad gl̄iosam ch̄i trāsfīgu
rationē q̄ tangunt in textu euangelico.

Primū est hūane fragilitat̄ on̄sio.

Secūm ē dīne benignitat̄ declaratio.

Tertiu ē exemplar̄ hūilitat̄ informat̄

Primū ē hūane fragilita
tis on̄sio. Cū d̄r. Et audientes discipuli ce
ciderūt in facies suas z timuerunt valde.
Fuit em̄ vox illa p̄ris velut tonitruū terri
bile vt p̄ hoc on̄deret magnitudo maiesta
tis z magnificētia dīne potēt̄: p̄ quā sū
me t̄nēdus ē. Eccl. j. Altissim⁹ cr̄ eator
oim̄ ops rex z metued⁹ nimis. Et nota si
ita discipuli timuerūt z ceciderūt nō po
tentes sustinere vocē illā p̄ris q̄ fiebat p̄
pter mysteriū redēptōis z salut̄. Pensate
q̄ terribil̄ erit z tremēda reprobis vox il
la eterne dānationis. Jte maledicti in ig
zē. Matt. xxv. Et nota. q̄ ceciderūt in fa
cies suas Sic ei cadūt iusti q̄ vidēt vbi ca
dūt. Cadūt inq̄ sic aliq̄ p̄ timorem vt
hic. Aliq̄ p̄ hūilitatē vt magi. Matt.
ij. Aliq̄ p̄ter grāz actionē. vt seniores.
Apoc. iij. v. z viij. Bali autē cadūt retroz
sicut d̄r de hely. j. Reg. iij. Cecidit
heli de sella retroz sūm z fractis cervicibz
expirauit. Non em̄ vidēt mali vbi cadūt.

Proverb. iij. Nūc impioz tenebrosa net
sciūt vbi corruūt.

Secūm est diuine benigni
tatis declaratio. Cū d̄r. Et accessit iesus
et tetigit eos dixitq̄ eis. Surgite z nolite
timere. Ps. Iq̄ magna mltitudo dulces
tue d̄ne quā absco. ti. re. Q̄ s̄ b̄ri illi q̄ rā
git iesus: b̄ri illi q̄s rāgit ial⁹ et p̄a. Jlli ei
surgūt. Jlli sine timore securi sunt. Sed
q̄tur. Reuātes autē oculos suos neminē vi
derūt nisi solū iesū: sic z nos leuare dem⁹
oculos z ad neminē aspiciere nisi ad iesum
oiaq̄ p̄ iesum p̄tēnere quādamodū fa
ciebat paul⁹ q̄ dicebat Phil. iij. Dia arbi
troz vt stecora vt ch̄m lucrificā.

Tertiu est exemplaris hu
militat̄ informatio. cū d̄r. Et descedēdo
illis de mōte p̄cepit eis iesus. v. Neminē
dixeritis vissionē d̄ne filij⁹ hois a moy
suis resurgat. In h̄ d̄as exemplum ea q̄ ad
laudē nostrā p̄tinēt esse occulta q̄ d̄i su
mus in hac mortali vita. vñ dedit exēplū
viris p̄fectis z sc̄tis nō facile publicā: re
uelatōes sibi factas: sic paulus. xij. anis
tacuit raprū suū. Fuit autē factū h̄mōi glo
sa trāsfīguratō circa p̄ncipiū veris. Jō le
git hoc euāgelii sabbato p̄ p̄mā d̄icaz
q̄ dragesime: s̄ reuelata z publicata fuit
post ch̄i ascēsiōnē z sp̄s sc̄i missione. Jō
celebrat h̄ festū p̄ die nonas augusti. q̄ ipe
publicata fuit hec v̄sio: p̄z igit declarā
tio triū mysteriōz iuxta textū euāgelicū
q̄ mysteria tāto sūt deuoti⁹ p̄cepta d̄p̄
to euidentius constat ea p̄ n̄ā salute facta
fuisse. Jp̄a igit deuote recolam⁹ vt sic ad
amozē d̄i p̄ ampli⁹ accēdamur q̄ rā ma
gnifica fecit p̄ nob z tadē in ei⁹ s̄strudine
p̄ glām trāsfōrmari mereamur. Amē.

Alius sermo p̄ eodē festo.

Bonū ē nos
hic esse. Matt. vij. Sc̄m
phos idē est locus naturalis
generati⁹ z p̄seruati⁹ locati: sic z d̄ctū
mus trāsfūptiue loquēdo de loco q̄ idē
est locus p̄ductiuus z cōseruatiuus anie
nostre: vicz deus. Et sicut cōp̄a natura
lia naturaliter ferunt ad loca sua per sua

qualitates naturales motivas sic et anima per amorem in deum ferri debet. Augustinus. Sicut corpus pondere sic anima amore fertur. Sicut itaque corpora naturaliter descendunt in locis suis sic et anima nostra in deo in qua est fons omnis bonitatis. Possimus ergo et debemus semper dicere. Bonum est nos hic esse. scilicet in deo sibi per amorem adherendo. Cum autem finem nullum et alios morales triplex sit bonum: delectabile: honestum: et utile: quod utique distinctio est finem diuersas rationes bonitatis quae eisdem uenire possunt: dicimus quod bonum est nos hic esse. in deo esse finem illud triplicem modum.

Primo est bonum summe honorabile.

Secundo est bonum summe delectabile.

Tertio est bonum summe utile.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum. **Primo** est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

Primo est bonum. **Secundo** est bonum. **Tertio** est bonum.

scilicet. Perfectissima ratio imaginis est in mente quando per deum per obiecto. Augustinus. lib. de tri. Unum potest sempiterna et incommutabilis natura recoli concipere et amari: inde profecte respiciam? summe trinitatis imaginez ad quam reminiscenda videnda et diligenda totum debet referre quod uiuit. Tunc enim ut dicit Scotus. quando anima deum habet per obiecto ipsum uicem deum reminiscendo intelligendo et amando est similitudo non solum quod ad substantialitate ex parte actuum primorum: et distinctionem originem ex parte secundorum: sed etiam ea parte qua actus conformatur obiecto. Est enim actus per similitudinem obiecti. Dicam? ergo cum petro. Bonum est nos hic esse. faciamus hic tria tabernacula. hic scilicet. i. in anima nostra. In quibus tabernaculis beata trinitas inhabitabit. Hec autem sunt memoria habens deum in se ut obiectum intelligibile et summe diligibile: intelligentia habens deum ut actu cognitur: et uoluntas habens deum ut actu amatur: quibus actibus anima quasi totaliter in deum transformatur et deiformis efficitur. Unde de dei amore dicit Hugo. Scio anima mea. etc. Vide in precedenti sermone.

Tertius est honor filialis

adoptionis. Io. j. qui autem receperunt eum de deo eis potestate filios dei fieri. Gal. iij. Dicit deus filium etc. ut adoptionem filiorum recipere. Et Ro. viij. Quicumque spiritu dei agunt: hi filii dei sunt. Non enim accepit spiritum filium fuit ut ite in timore sed accepit spiritum adoptionis filiorum in quo clamamus abba pater. Ipse enim spiritus testimonium reddit spiritui nostro quod sumus filii dei. Si autem filii et heredes: heredes quidem dei: quod heredes autem christi. Et j. Io. ij. Videte quale charitatem dedit nobis deus ut filii dei nominemur et simus. Et ps. Amis honorati sunt amici tui deus. Pater itaque quod quoniam esse in deo per amorem est bonum summe honorabile. Ideo sane dicimus quoniam bonum est nos hic esse.

Secundo est bonum summe delectabile. Bern. Reuera illud uerum et solum gaudium est quod non de creatura sed de creatore concipitur cui comparata omni aliunde suauitas meror est. Hec ille. Verum utique gaudium illud est et uerum

Ber. de trāssfiguratiōe dñi

et sūma delectatio quā ibi vera requies. **I**do dixit dñs **Mat. xj.** Venite ad me oēs q̄ laboratis et onerati estis. **Et inuētiētis requiē aiab v̄ris.** Vera inq̄ est in deo q̄e requies et vera delectatio p̄cipue p̄tel- tria.

Primo p̄ter eius stabilitatē.

Scdo p̄ter aīe q̄litate.

Tertio p̄ter diuīe bonitatē et infinitatē.

Primo p̄ter ei⁹ stabilitatē seu imutabilitatē. **Boc. lib. de sola.**

Stabilitatē manēs vas cūcta moueri. Et

Malach. iij. Ego dñs et nō mutor. **Et q̄**

p̄ oppositū mūdus est mltipl̄ mutabilis

et instabilis. Ido in mūdo et in vita p̄nti nō

pōt esse requies. Vñ de hoīe in p̄nti vita

p̄stituto dī. **Job. xij. Fugit velut umbra**

et nūq̄ in eodē statu p̄sistat. **Sum⁹ v̄ri**

q̄ in hoc mūdo in mltis piculis q̄ nō p̄mit

tur hoīem ibi habere requiē. **Sum⁹ enī**

vt naute trāssretatēs. **Eccl. xlij. Qui nauī**

gāt mare enarrēt picla ei⁹. **Ite vt pegrini**

p̄ desertū trāssētēs. **i. **Loz. v. q̄ diu sum⁹****

i corpe pegrinamur a dño **Ite vt milites**

in capo dimicatēs. **Job. vij. Dilictia ē vi**

ta hoīs sup̄ terrā. **Ido in p̄nti vita nō est re**

quies nisi soli deo adherēdo. **Joā. xvij. In**

mūdo p̄ssurā in me pacē habebit. **In so**

lo itaq̄ deo est vera requies: q̄m vt tractat

mgr̄ in. **i. **sen. di. vij. Sol⁹ d⁹ est imutabil****

****S**cdo p̄ter aīe q̄litate.**

Bern. Ad imaginē q̄ppe dei facta ē aīa

rōnalis: ceteris q̄dez oīb̄ occupari pōt: im-

pletis q̄ pōt: capax ei⁹ dei est: et q̄qd̄ dō mi-

nus est nō eā implet. **Hec ille. **Ido nō pōt****

aīa q̄scerens in deo. **Aug. li. p̄f. **Feci****

sti nos dñe ad te et inquietū est cor nostrū

donec requiescat in te. **Hec ille. **Nō pōt hu****

iusinōi requies esse p̄fecta vita p̄nti p̄ter

ea q̄ dicta sunt: sed p̄fecta erit in vita brā.

****Ido bñ dicit apls **Heb. iij.** Festinem⁹ in****

gredi in illā requiē. **Et **Esa. xxxij. Sede****

bit p̄pls me⁹ in pulcritudine pac̄ in taber-

naculis fiducie et requie opulēta.

****T**ertio p̄ter diuīe bonita-**

ris infinitatē. **Nā sicut arguit subtil̄ doc. in**

****i. **sen. di. j.** Nunq̄ pōt hūanus appetitus****

q̄tari q̄sq̄ fruaf̄ bono q̄ nullū pōt ima-

ginari maius: cuiusmōi est solū bonū infī-

nitū q̄d de⁹ est. **Ecōtra. p̄ter ip̄fectōz rep-**

egaliū nō pōt mens amāris diuitias in

eis q̄tari. **Eccl. v. Quā nō implebitur**

pecūia: et q̄ amat diuitias fructū nō capiet

ex eis. **Dicat q̄ vnusq̄sq̄ cū **Ps. **Vbi******

adherere dō bonū est. **Et cū petro **Bonū****

est nos hic esse

****T**ertio est bonū sūme v̄tile. **Aug.****

****Quā habēs in arca diues est: et de****

um hīs in p̄sciētia diues est. **Ad**

herendo autē deo p̄ amorē et in eo essēdo

p̄sistit p̄cipue triplex magna v̄tilitas.

****P**rima est abiectio piculose occupatiōis**

****S**cda est exercitatio fructuose opatiōis**

****T**ertia est reportatio copiose participatiōis.**

****P**rima est abiectio picu-**

lose occupatiōis v̄tes circa mūdāritatem.

Amor em̄ excludit affectiōz mūdāritatem.

****Aug. **Qui biberit de fluuio paradisi cui⁹******

vna gutta maior est oceano: restat vt i co-

litis hui⁹ mūdi sit extincta.

****S**cda est exercitatio fru-**

ctuose opatiōis. **Joā. xv. Qui manet in me**

et ego in eo: hic fert fructū multū: q̄ sine

me nihil potestis. **Per amorē q̄ppe q̄ aīa**

i dō māet ip̄a aīa p̄fecte purgat: vt fructū

v̄tes p̄l⁹ afferat. **sic dī. **Jo. xv. Rabañ in q̄****

dam ser. **Charitas est ignis mentē purifi-**

cans a sordib⁹ v̄ticiōz. **Ite aīa illuminat**

****Eccl. ij.** Qui timetis dñm diligite illū et**

illuminabunt corda vestra. **Aug. vij de**

trini. **Quāto flagrat⁹ deū diligim⁹: rāto**

serem⁹ eū videbim⁹. **Ido **Hugo sup̄ Jo.****

****Maīor est dilectio q̄ intelligētia: intelligē-****

gentia foris stat vbi charitas intrat. **Ite**

p̄ hoc aīa eleuat. **Aug. xxx. p̄f. **Quāto****

amor p̄l⁹ accendit: rāto sp̄s magis sursum

fertur: nec q̄scit donec ad locū veniat in

quo quiescat. **s. in deo. **Irem dicit **Hugo.******

****Quāto potes tantū dilige: p̄tās tua erit****

mensura tua: q̄nto plus amas rāto p̄l⁹ ha-

bes: q̄nto plus habes rāto felicio: es. **Aug.**

****gusti. **Op̄e dñe q̄d tibi ego sum vt ama-******

ri te iubeas a me: et minar⁹ mibi in q̄tēs

miserias atq̄ irascēris si nō faciā: et quid

amor me⁹ vt delecter⁹ in eo nisi p̄ter p̄-

fectū meū: **Hec ille. **Et eo autē maxime fa-****

cit amor: ferre fructū multū: q̄ opa virtu-

tū leuā facit. **Bern. sup̄ **Lan. **Vbi ē amor******

De scō Laurētio Fo. CCXXV

libi nō labor sed sapor. Aug. Amore dī nil suau⁹. 3o Act. v. 3bāt apli gaudētes a p̄pectu p̄ali qm̄ digni habitū sunt. p̄ no⁹ mine iesu p̄umeliā pati: hoc vtiq; facie bar amor q̄ sic patiebant gaudētes. Hie ro. Amāto deū nihil du⁹: nihil difficile.

Tertia vtilitas est repositio ratio copiose participatiōis. Qui em̄ i dō manet p̄ amore: p̄icipatiōez habz in oibz bonis. Ber. P̄ charitas q̄ nemine spoli⁹ as z oia rapis: nulli auferes suaz oia facis tua in futuro. 3o dicebat P̄s. Particeps ego sum oim̄ timentū te. z custodientūz mādata tua. Patz itaq; p̄vile z fructuo sum est adherere deo p̄ amore. hoc est igr̄ bonū sūme honestat⁹. sūme delectabilitatis: sūme vtilitat⁹. Hec mix: qz vt dr̄ paulus. j. Coz. vj. Qui adheret deo vn⁹ sp̄s est. Studeam⁹ q̄ toto corde deū amare: totis visceribz adhereret in eo manere dicētes cū petro Bonū est nos hic esse: vt tandē accipe mereamur coronā vite quaz repromissit de⁹ diligētibz se. amen

De br̄o Laurentio martyre glo⁹ rioso Sermo.

Quis mihi ministraverit honorificabit euz pater me⁹ q̄ est in celis 3o. xij. Triplici iure tenemur dño ministrare sicut ue seruire. Primo iure creatiōis. 3o dr̄ P̄s. Scruite dño i leticia zc. sequit. Sci tote qm̄ dñs ip̄e est de⁹ ip̄e fecit nos.

Secdo iure redēptiōis. j. Coz. vj. Empti estis p̄cio magno gūficare q̄ z portare dñm zc. Tertio iure p̄ductionis: qz in baptizā sūmo hoc sibi p̄missū z ip̄e nobis eternū p̄miū repromissit. Mat. xx. Etz p̄ducere oparios zc. Un̄ z dñs in s̄bis p̄sump̄t p̄mittit ministris suis honorez celeste di.

Sigs ministraverit zc. Qm̄ itaq; digne dño ministravit br̄s Laurētius: 3o nūc honorificat̄ mltiplicat̄ a p̄ce celesti. De ministratiōe aut̄ q̄ dño ministravit: tres sūt p̄ncipalē p̄sideratiōes ad p̄ns p̄replāde.

Prima ē p̄sideratio gratiose dispētatōis. Secda est p̄sideratio victoriose p̄sumā. Tertia est p̄sideratio gloriose r̄tōnis honouificatiōis.

Prima igit est p̄sideratio gratiose dispensatiōis. j. Coz. iij. Hic iam q̄rur inter dispētatōes vt fidelis quis inueniat. Fidel vtiq; dispētatō: q̄e sibi dare fuit b. laurētius q̄ vt liberi⁹ deo ministraret natalē patriā z parētes terrenas possessiōes reliq̄t: s̄lis abraē cui a dño dictū est Gen. xij. Egredere de terra et de cognatōe tua z de domo p̄ris tui zc. Sequit. Et b̄ndicaz tibi z magnificabo nomē tuū: erisq; b̄ndict⁹. Fidelis aut̄ fuit br̄s laurēt⁹ p̄cipue in triplici dispētatōe. Prima ē dispētatō doctrinalis instructiōis. Secda est dispētatō sacramentalis ministratiōis. Tertia est dispensatio temporalis dispensatiōis.

Prima est dispētatō doctrinalis instructiōis. Br̄s em̄ Sixtus curie romane legatus vir bon⁹ z sc̄tū ad p̄dicandū ch̄i fidē in hispaniā p̄gens laurētū inde secū romā adduxit. Et ip̄e s̄xtus in papā elect⁹ laurētū suū archidīaconū z cācellariū ordinauit. Cui etiā tanta deferret reuerētia vt nullus ei successerit in illo officio: sed t̄mō instituit aliquis t̄mō ei⁹ vicari⁹ q̄ vicecācellari⁹ dr̄: q̄ etiā noie ip̄e laurētū signat̄ lras applicas. De dit̄ s̄xt⁹ br̄o laurētio p̄dicatiōis officii qd̄ gr̄iose multū z p̄vose exercuit: qz sub p̄secutiōe decij mltros gentiliū p̄uertit q̄ martyrio coronati sunt. j. Coz. ix. Dispētatō mihi credita est vt euāgelii p̄dicatō lucrifacerē eos q̄ sine lege erat.

Secda est dispētatō sacramentalis ministratiōis. Br̄s nāq; laurētius sacra ecclēie cū magna charitate ministravit siue dispētauit: mltosq; cecos illuminauit eos baptizando: inter q̄s baptizavit z illuminauit luallū q̄ ob nimīū p̄lo⁹ ratū in carcerz custodia cecus fact⁹ fuerat. Baptizavit etiā spoliū cū familia sua et romanū militē. j. Coz. iij. Sic nos existimet homo vt ministros ch̄i z dispensatores ministeriorū dei. Br̄s aut̄ laurētius ecclēastica sacra gratis oīno ministrabat. Mat. x. Gratis accepistis gratis date. Un̄ sicut dicit L. ho. ij. q. c. ar. ij. q̄ accipere pecuniā p̄ sp̄iali sacroz gr̄e cr̄imē simonie qd̄ nulla p̄suetudine pō excusari ff

Ber. De sctō Laurētio

Quia si uerudo nunq̄ p̄dicat iuri natu/ rali uel diuino. et p̄ pecuniā intelligit om̄e illud cui⁹ precii⁹ pot̄ pecuniā eximari: ut dicit p̄b̄s. iij. et b̄c. Accipe aut̄ aliqd̄ ad sustentationē eorū q̄ sacra ministrat̄ p̄m̄ or̄ dinatōez ecclie z p̄suetudines approba/ tas: nō est simonia neq̄ pecūm̄: q̄ nō accipi tur tanq̄ mercedis precii: s̄ tanq̄ neces/ sitatis stipendiū. **Uñ** sup̄ illud. j. **Tim. v.** Qui b̄n̄ plunt p̄b̄yteri zc. dr̄ **Glo. Auḡ.** Accipiat sustentatiōz nēccitatis a p̄b̄o: mer cede dispensatiōis a d̄no.

Tertia est dispensatio tē/ poralis distributiōis. Narrat **Siccard⁹** in chronica sua: q̄ **Philipp⁹** impatore et **chiziano** p̄ditioe p̄ decii in supbia elatus interfecto: **philipp⁹** iunior p̄fati **philippi** fi lius uehemēter timēs: totū thesaur⁹ p̄ris et suū p̄mendauit b̄ro **sisto**: ut si ip̄m a de cio interfici p̄tingeret: thesaur⁹ ip̄m ecclie s̄is z paup̄ib⁹ erogaret. **Br̄s** aut̄ **sistus** hos thesauros p̄mendauit b̄ro **laurētio**: q̄s b̄r̄s **laurētī** ecclie s̄is z paup̄ib⁹ fidelit̄ dispensauit. **Hiero.** Gloria epi est paupes rū opib⁹. puidere. ignominia sacerdotis ē p̄p̄is studere diuitijs. **Uñ** de b̄ro **laurē tio** specialit̄ cārat ecclia illō **p̄s.** **Dispersit** sit dedit paup̄ib⁹ iusticia ei⁹ manet in se/ culū seclī. **Dispersit** inq̄ et nō auare retri/ nuit. **Amb. xij. q. ij. c. Aug.** Quid ē op⁹ cu stodire qd̄ nihil adiuuat. **Hec** ille. **Auruz** p̄fecto z argētū custo ditū in thesauro pl⁹ nocet q̄ p̄desse possit. **Jō Jaco. v.** Agite nūc diuites plorate v̄lulātes i miserijs ve stris: q̄ adueniēt vobis: diuitie v̄re putrefacte sunt: z vestimēta v̄ra a tineis come/ sta sunt. aur⁹ z argētū vestrū eruginauit et erugo eorū in testimoniū vestrū erit. et manducabit carnes vestrās sicut ignis: thesaurizastis vobis iras in dieb⁹ nouiss̄i simis. **Hec** sibi. **Glo.** **Helcis** miser cū the/ sauro thesaur⁹ iracūdie dei tibi parit̄ cu mulari. **Br̄s** itaq̄ **laurētī** nō custodi/ uit sed dispersit: z dedit: nō vendidit. de/ dit etiā libere sine spe lucrī t̄poralis aut ob/ sequij. dedit inq̄: nō dandū post se reliq̄t. dedit inq̄ nō diuitib⁹ aut amicis carnali/ bus: sed paup̄ib⁹. **Leo papa.** **Habētibus** dare nihil aliud est q̄ p̄dere. **Hic** in mo ral. **Iniuriā** facit hostis sitiētib⁹ stillā p̄

ciens in mare. **Uñ** **Lu. xij.** Cū factis p̄cā/ diū aut cenā noli vocare amicos tuos neq̄ q̄ vicinos neq̄ fratres tuos neq̄ vicinos ne forte z ip̄i reuoluerit te: et fiat tibi retri/ butio. **Sed** cū factis p̄uiniū voca paupes: debiles: cecos z claudos z b̄r̄s eris: quia nō habēt vñ retribuāt tibi. retribuēt em̄ ti/ bi in retributiōe iustoz. **Hec** sibi. **Br̄s** **laurētius** hoc attendēs dedit paup̄ib⁹: et ido iusticia eius manet in laudib⁹ dei et hominū in seclm̄ seculi. **In** illa t̄porali the/ sauroz dispensatiōe ostensē sunt in b̄ro **lau rentio** tres p̄diciones p̄tuose multū lau/ dables. **Prima** est affectuosa paup̄ar/ tis obseruātia. **Nihil** em̄ oīno sibi retine/ re voluit: sed p̄ amore ch̄i paup̄is: paup̄/ tatē amplecti voluit. **Hiero.** **Audū** eb̄m nudus seq̄re. **Secūda** est amorosa ch̄ari/ tatis beniuolētia quā habuit ad paupes. **j. Loy. xij.** **Charitas** nō q̄rit que sua sūt. **Lok. ij.** **Sup** oia charitatē habere qd̄ est vincū p̄fectionis. **Tertia** est virtuosā firmitatis p̄stantia p̄ quā abiecit h̄manū timorē. **Hec** em̄ p̄pter timorē crudelit̄m̄ **Decij** thesauros sibi p̄missos distribuere omisit. **Ecc̄i. xlvij.** **In** dieb⁹ s̄is nō p̄rit mūt p̄ncipem. **Cū** aut̄ **Decius** em̄ p̄fecto **Valeriano** tradidisset: ut de thesaur⁹ in/ q̄reret: **laurētius** triduanas inducias p̄e/ t̄it. **In** q̄ triduo collegit paupes quibus thesauros dispensauerat z eos in palatio **salustiano** corā **decio** p̄fetauit d. **Ecce** isti sunt thesauri qui nunq̄ minuit: sed cre/ scūt. hoz em̄ man⁹ thesauros in celū uel portauerūt. **Horate** q̄ q̄ qui paup̄ib⁹ tem poralia distribuūt: thesauros in celo sibi faciūt. **Lu. xvij.** **Da** paup̄ibus et habeb⁹ thesaur⁹ in celo. **Hm̄o** aut̄ thesaurus nec furto nec rapina amitti: neq̄ erugine aut tinea p̄sumi potest. **Barth. vj.** **Thesauri** rizate vobis thesauros in celo vbi nec eru go nec tinea demolit: z vbi fures nō effo/ diunt neq̄ furant zc. **Parz** igit̄ quō b̄r̄s **laurētius** d̄no ministrat̄ p̄ triplicē grati/ osā dispensatiōe sibi creditā: p̄pter quā ministratiōe nūc honorificat̄ a deo tuera p̄missum saluatoris di. **Si** q̄s mibi ministrauerit honorificabit zc.

Secūda est p̄sideratiō victoriose cō/ summatiōis: quā vtriq̄ victoriā obi/ tinuit virtute fidei. **j. Jo. vi.** **Uñ**

victoria q̄ vicit mundū fides n̄ra. *Strab*
bilis aut̄ atq; laudabilis multū fuit beati
laurentij victoria p̄pter tria.

Primo p̄pter feruorē cordial̄ voluntat̄.
Secūdo p̄pter rigore penalis acerbitat̄.
Tertio p̄pter vigore sp̄ialis hilaritat̄.

Primo p̄pter feruorē cor
dial̄ voluntatis qua desiderauit p̄ ch̄o
pati. Lū em̄ decius br̄m sicutū in carcerez
iussit mitti donec p̄ illata tormēta z ch̄u
stū negaret z thesauros p̄deret: br̄s lau
rentius ip̄m sequēs clamabat: Duo p̄gre
deris sine filio pater: q̄ sacerdos sancte si
ne ministro p̄eras: Tu nunq̄ sine mini
stro sacrificiu offerre p̄sueueras: Quid in
me displicuit paternitati tue: *Expire cer*
te vtz idoneū minist̄r elegeris cui comi
liti d̄nice sanguinis dispelationē. Videt̄
te feruorē iuuenilis animi: iuuenilis inq̄
erat: sed morib; antiqui. Videte q̄para
tissimū haberet desiderū vt p̄ martyriuz
deo p̄secraret. Miranda fidei firmitas.
De charitatis flagratissim; ardor in iuue
ne quis sic anio angius erat de martyrij di
lacione. P̄m. j. Desiderū habēs dissolui
et esse cū ch̄o. Tūc autē beat; Sicut; dul
ci quadā allocutione dixit ei: Non ego te
desero fili: sed maiorā tibi debent; p̄ ch̄ū fi
de certamina. Nos quasi senes leuioz; pu
gne cursum recipim;. Te autē q̄ si iuuenē
manet gloriozior de tyranno triumphus.
Vtz eū magis ac magis p̄ fidei agone
animaret; p̄betico euz spiritū de suo mar
tyrio p̄muniuit dicēs: Post triduū me se
queris sacerdotē leuita. Poterat vtzq; be
atus laurentius dicere eū Paulo illi; Act.
xxj. Ego mori paratus sum pro nomine
domini Jesu.

Secūdo p̄pter rigorem
penalis acerbitatis. *Sapie. x. Certamen*
forte dedit illi vt viceret. Nam p̄mo scoz
plombus atrociter celsus est debinc fusti
bus. Secundo ardentes lamine ad latera
apponunt. Et tunc dixit laurentius: Do
mine iesu ch̄riste deus de deo miserere mi
hi seruo tuo qui accusatus te non negauit:
interrogatus te dominū p̄fessus sum. Et
dixit ei decius. Scio quia p̄ partem magi

cam tormēta deludis. Tertio iussit eū plū
batis diuissime cedi. Quarto iussit eum
itēz scorpiis cedi. Demū sup̄ cratē fer
ream tanq; sup̄ lectū extendi z in eo crude
lissime p̄remari. De hac tormentoz ag
grauatione d̄r Aug;. Laceratos artēs z
m̄lta verbez sectione cōcisos subiecto p̄ci
pit igne torqueri vt p̄ cratē ferreas q̄ iam
de feruore cōtinuo vinctū in se haberet vien
di p̄ueroz; alterna mutatiōe membroz;
fieret cruciatus vehemētiōz; z pena pdu
ctioz. *Hec Aug. Sic ergo fuit crudeliter*
sup̄ crates extensus z euz furcis ferreis cō
pressus prunis suppositis. ij. Tim. iij. Bo
num certamen certauit. Ps. Probasti cor
meū z visitasti nocte: quia hoc nocte factū
est: igne me examinasti z nō est inuēta in
me iniquitas.

Tertio p̄pter vigorem

spiritualis hilaritatis. *ij. Coz. ix. Hilarē*
datozem diligit deus. In p̄dicis vtzq;
tormentoz; atrocitatib; hilarē semper
vultum ostendit. Unde cum Decius eū
sacrificare iuberet vt tormenta euaderet:
Respōdit: Infelix; has epulas ego semp
optaui. Nunq; ei itēz diceret Dea; Aut
viz sacrificabis: aut noc̄ ista in te cū sup
p̄c̄ijs expendetur. Dixit Laurentius:
Dea noc̄ obscurum nō habet sed omnia
in luce clarescunt. Nunq; sup̄ cratem cru
deliter yreretur et assaretur z miraretur
homines q̄ sic eum viuū iussisset Decius
assari: dixit Galeriano prefecto: Carbo
nes tui mihi refrigeriū: tibi autē eternum
supplicium prestant: quia ipse domus no
uit q̄ accusatus non negaui eum: interro
gatus ch̄stū confessus sum: assatus gra
tias ago. Romano. v. Gloriamur in tri
bulationib;. Dixit quoq; beatus Lauren
tius hilari vultu Ad Decium: Ecce miser
assasti vnam partē: gira aliam et mandu
ca. Videte mirabilem constantiā z hila
ritatem eius in tormentis. Unde manū
feste patz sua perfectissima charitas. Euz
autēz sic acriter cremaret gratias agens
dixit: Gratias ago tibi d̄ne q̄a sanus tu
as ingredi merui Et sic emisit sp̄m. Nota
te qm̄ sanus ch̄ū vocat acerria tormen
ta: q̄ ē vt h̄ Lu. vi. P̄poz; xp̄z; p̄z; ita i
q̄

De sancto Laurentio

trare in gloriam suam. Si itaque sanus christi sunt
formata quod facturi sunt miserum quod nihil aliud
quod ad letitiam et delectationem temporalem acci-
peat quod. Videre quod leuissimum et modicam
penam temporalem timeatis: quod temporalium iacturam sic in-
moderate premiscitis: Videte inquit et pre-
derate quoniam beatus laurentius nullam penam acer-
bitate extimuit: immo et de illatis flagitijs
et iniurijs atrocissimis quod plurimum letaba-
tur. Unde ut dicit Augustinus. Acerbitas pene
fecit eum glorificatione sublimem: opinione et facti-
ma celebrare: deuotione laudabilem: et imitatio-
ne insignem. Hec ille. Imitabilis utique no-
bis proponit ut exemplar et speculum speciale cha-
ritatis et patientie. Unde ut dicit Augustinus. Ad-
eruditur deus populum in patientia nullo: uti-
lior est forma quam martyrii. Et dicitis itaque
per quod victoriosa fuerit gloria laurentij. In-
matio in qua ministrante deo seipsum per fide-
morti exponendo. ut sic itaque verus minister
secreti domini dicitur Jo. xv. Qui mihi mi-
nistrat me sequitur. Propter quod nunc honorifica-
tur in celis. Iuxta promissum domini dicit. Si quis
mihi ministrauerit honori. etc.

Tertia est consideratio glorie honorifica-
tionis. Quoniam ei digne domino ministrant: et
honorificauit eum pater quod in celo est. Et
hinc precipue tripliciter honorificatione.

Prima est honorificatio declarantis
evidentie.

Secunda est honorificatio celebrantis ecclesie.

Tertia est honorificatio beneficantis glorie.

Prima est honorificatio
declarantis evidentie: quod vix evidentem de-
clarat deus scitatem suam et acceptationem
sui mysterij multipliciter. Et precipue tribus
modis. Primo ipsum in tormentis: sensu-
biliter visitando. Ps. Non dereliquisti quen-
tes te domine. Cum enim plumbatis cederet ipsi
oranti ac dicenti. Domine iesu accipe spiritum meum:
audiente etiam ipso decio: vox de celo in-
nuuit dicit. Adhuc multa tibi debent certami-
na. Tunc decaus furore repletus dicit. Viri
romani audistis demones hunc sacrilegum
solantes. Insuper eum tunc per sedayice scorum
pionibus cedis: subridens autem laurentius gratias
egit et perstantibus exorauit. Et eadem hora
miles noie romanus credidit et beatus lauren-
tius dicit. Video autem te iuuenem pulcherrimum
stare et membra tua cum linteo extergere. Et

hic romanus a laurentio baptizatus: in illa
decem fustibus cesus tandem decollatus christi
martyr effectus est. Per itaque quod sensibiliter
visitatus est beatus laurentius in tormentis: per au-
ditam vocem et per angelum in humana specie visi-
biliter apparere. Ps. Non derelinquit seruos
suos. **S**ecundo moribidos multipliciter cu-
rando. Nam per impositionem manuum ab ingenti do-
lore capitis liberavit quendam viduam ad-
cuius domus venerat ut christianus in illa do-
mo absconditus pedes lauaret: et elemosinam
daret. **S**icut etiam cecis visum reddidit.
Dicit etiam Sicut. turon. quod videri quod sacerdos
ecclesie quondam sancti laurentij repararet: trabs
quodam nuntium breuis esset: rogauit deum lau-
rentium ut quod paupes fouerat sue inopie sub-
ueniret: que trabs subito sic excreuit ut
per non modica abundaret quam preter faceret
dos minutatim incidit: et multas inde infir-
mitates sanabat et maxime dolores ven-
trium. **T**ertio deuotos suos spiritualiter ad-
iuuando. Legit in vita herici imperatoris quod
cum ipse et kune gaudis vxor eius virgines in-
simul permaneret: diabolo instigante de quodam
militis vxore suspecta hinc: super cadere vo-
meres. xv. pedum nudis pedibus sedere et
fecit: quod accedens dicit. Sic me ab hericoz ab-
oibus intracta nouisti ita adiuua me chie:
herice? pro peccata dicit: ea in manilla per-
cussit. Cui vox dixit. Virgo maria te vir-
ginem liberabit. **T**ota igitur cadente massam
ille sa percurrit. Cum igitur cesar obisset multum
do maria demonu autem cella cuiusdam ere-
mite transibat: quod apra fenestra interrogauit
vltimum quoniam essent. Et ille ait. Regio de-
monu sumus: quod ad mortem cesaris spera-
mus: si forte aliquid propium in eo reperire pos-
sim? **A**diurat autem ut ad se redeat. redies
dicit. **N**ihil profecim? quod dum falsa vxor su-
spicio et alia mala ac etiam bona fuissent in-
statera posita: aduult ille laurentius? olla au-
rea imens ponderis attulit et dum supasse vi-
debatur: illa iactata per alia statera plu-
rimum ponderauit. Tunc ego iratus vna aure
olle propium. **O**lla calice vocabatur que dicitur
cesar ecclesie sancti laurentij in eius honore de-
derat cuius pro magnitudine domine duc auree in-
erant. **R**eptumque est imperatore tunc obisse et
vna aure calicis fracta esse.

Secunda est honorificatio cele

De s. Bernardo Fo. CCXXVII

biatis ecclesie. Soleniter enim celebrat vni
uersalis ecclesia martyriū bñ Laurēti. Et
multi scilicet doctores in suis sēmonibz glō
sum ei? martyriū p̄medant: in q̄ victorio
sissim? atq; glōsiosus apparuit. vt sup̄ dictū
est: p̄pter qd̄ dñs dicit? est laurēt? qñ lau
rea tenēs q̄ est corona d̄ lauro facta. eo q̄
olim de h̄mōi ramis coronabāt victores.
Ecclesia autē tantā martyrii victoriā spēakt
cōmendās dat ei inter martyres tria spe
cialia p̄uilegia q̄ ad officii ecclēstici.

Tertio est honorificatio
brificatio glie. j. Reg. ij. d̄r dñs: Quicūq;
q; honorificauerit me glorific. eū. Lū ḡ b.
laurētus honorificauerit dñm multiplicat
sibi m̄strādo z p̄ fide militādo nō dubiū
qñ glōse triūphet cū ch̄so. Ps. Gl̄ia z bo
coro. eū dñe. Hūc ḡ a p̄te q̄ in celis est ho
norificat de glie sue eternitate secur? qñ
sp̄ ipsi dño toto corde z deuotiōe p̄fecta m̄
mistrāuit. iuxta s̄ba p̄sup̄ta: vitz Si q̄s
mibi mistrāuerit zc. Hūc ḡ veneremur:
hūc deo se rogem? vt p̄ nobis ap̄d ch̄z
intercessor existat: q̄tū ē? meritis illa nob̄
dei gr̄a largiat q̄ dño digne ministrare sic
possim? vt tandē cū eo mereamur hono
rificari a patre q̄ in celis est. Amen.

De bñ Bernardo abbate. Sermo

Memozia eius
in bñdictōe. Eccl. xlv. Prouer.
x. Memoria iusti cū laudibz: z no
mē ip̄oz putrescet. Est autē mēoria b̄ ber
nardi z libet scilicet in bñdictōe laudis p̄
cipue p̄pter tria. **Primo** p̄pter gl̄iaz co
p̄iose brificatiōis. Eccl. xlvij. Laudē? vlti
ros glōsios. **Secundo** p̄pter p̄fidētiā fru
ctuose p̄ocinatiōis: q̄ p̄fidem? eū nostz
esse p̄onū ap̄d deū. Un̄ ip̄e Ber. In sc̄y

stuitatibz sc̄oz gaudere debet? qz patro
nos p̄missim?. **Tertio** p̄pter euidentiam
p̄tuoise exēplatiōis. Phil. ij. Obsuare eos
q̄ ita ambulāt sicut bētis forma. Dedit aē
nobz bētis ber. triplex exēplū salutare p̄
qd̄ memoria ei? in bñdictōe ē z nobz val
de fructuosa.

Primo est exēplū p̄tēnde mūdānitātē
Secūm est erudiēde fraternitatis.
Tertio est inq̄rendē diuinitatis

Primū igitur est exēplū p̄tēnde
mūdānitātē. j. Jo. ij. Nolite dilige
mū. neq; ea q̄ in mū. sunt qm̄ si q̄s
diligit mū. nō ē cha. p. in eo: qm̄ oē qd̄ est
in mōdo aut zcupia carnis est z zcu. ocloz
et supbia vite. Hec ibi. **Consequit** vtiq;
brūs ber. oino tria q̄ sunt in mūdo z nobis
exēplū dedit vt eq̄ p̄ter p̄renam?

Primo diuitias p̄ uolūtariā paup̄tatē.
Secundo delitias p̄ integrā castitatē.
Tertio supbias p̄ verā hūilitatē

Primo p̄tēpsit diuitias
p̄ uolūtariā paup̄tatē: qñ dicit cū paulo
Phil. ij. Via arbitroz vt stercoza vt xp̄z
lucrificatiō. Brūs siquidē bern. in burgun
dia castrofortanis ex nobilitz valde ac reli
giōse parētibz or? est. Lū? m̄ mor vt
p̄m partu edidit: manibz p̄p̄is deo obtu
lit: alienis yberibz ip̄m nutriti refu giēs q̄
cū lacte m̄fno/m̄fni q̄dam mō boni natu
rā ei infundēs: quē ubz grossioribz pascēs
p̄tinuo ad eremū transmisiit: q̄ anno. xxij.
etatis sue cū socijs pl? q̄. xxx. ordinē cister
ciens. est ingressus: z sic r̄pales diuitias cō
tēpsit adeo vt nihil oino de ipsis curaret.
Un̄ sel cū quidā abbas p̄ vno cenobio cō
struēdo sercētās marchas argētī brō ber.
misiit q̄s p̄dones a ferētibz vi abstulēt:
ait: Bñdict? de? q̄ nob̄ pepat ab onere: s̄z
et illis q̄ tulerūt leui? p̄cedū est: Tū qz
hūana cupiditas sustulit. Tū qz magna
pecunia magna tētatio fuit. Glide q̄ paz
curabar de amissioe pecunie. Un̄ z ip̄e s̄.
itij. sup̄ Can. dr. Filij adā genus auaz qd̄
vobis cū terrenis ditijs q̄ nec vere nec v̄re
sunt. Aur z argentū vere terra rubea ē et
alba quā sol? erro: hoim̄ facit aut magis
reputat p̄ciosam: deniq; si v̄ra sunt: tollite
ea vobiscū: Camel? vnū solū pogg? habz
Diues duo: vnū frenaz possessiōnū: altū

Ber. De scō Bernardo

perōz. Primū i morte deponit: aliō velit nolite mories retinet: nisi aū morte dponatur. Vere q̄ diuinitē nō opes sicut: sed vtu tēs: q̄s secu p̄ciētia portat: vt in p̄petuū viuēs fiat. Hec ille.

Secō p̄tempit delitias

p̄ integrā castitatē quā suauit̄ z multū a/ mauit. Vñ ipe in q̄dā eplā in laudē casti/ tatis d̄t Quid castitate decon? q̄ mundū de imūdo p̄ceptū seie facit: et de hoste do mesticū: z de hoste angelū: Hec ille. Ber tria aut̄ custodiuit castitatē. Primo per reptēsiuā abstinentiā quā vtiq̄ multa sibi indicebat. saginē crudū p̄ butyro n̄ discer nēs cōdebat aliq̄: oleū p̄ aqua bibebat: pulmētū ex folijs sagi p̄fectū diu sumpsit: vigilabat vltra possibilitatē humanā: ali cū insup multo tpe vsq̄ est q̄sq̄ oculū tū esse potuit. q̄s d̄t. cū Paulo. j. Cor. ix. Castigo corp̄ meū z in fuitu. redigo. q̄s etiā p̄siderās illō Hiero. in eplā ad eusto ebū. Veli? est stomachū te dolere q̄ mē te: impare corpi q̄ seruire: gressu vacilla re q̄ pudicitia. Secō p̄ correptiuā vio letriā. Nā cū se p̄tigisset eū oculos in mu lierē q̄ndam aliquādiu inhixisse: in seipō ex rubuit z in stagno gelidaz aq̄z cādiz p̄ māsit donec pene exaguis effect? p̄ grati dei a calore corp̄is p̄cipie tot? refriguit Gal. v. Qui ch̄i sunt carnē suā crucifixe/ rūt cū vicijs z p̄cupiscētis. Tertio per fugitiuā diligentia. familiaritates em mu liez p̄ elofas fugiebat: cauēs illō Eccl. iij. Qui amat piclū p̄bit in illo.

Tertio p̄tempit honores z

supbias p̄ verā humilitatē. Vñ ipe d̄t q̄ m̄ salutis hūilitas. Vñ cū ipe mltū no bilis esset: tñ nō curauit de nobilitate car sed de nobilitate mētis: cui? fundamētuz est hūilitas. Lū etiā a m̄is ciuitatibz ele ctus esset in ep̄m. s. Janue z mediolani: re spōdit se nō esse suū: sed alioz seruitio de/ putatū. ex q̄ apparet ei? hūilitas. Apparet etiā ex ei? patētia. Lū cuidā epō scripsit eū amicabilem amonēs ille vehemēter exa/ cerbatus amarissimā sibi eplā rescripsit: ita d̄cēs in p̄ncipio. Salutē z nō sp̄m blas phemie: tāq̄ si ex sp̄u blasphemie sibi scri psisset bernard? Ad quē bernard? Ego sp̄m blasphemie me h̄c nō credo: nec ma

ledixisse cuiq̄: nec maledicē me velle: sed p̄sertim p̄ncipi p̄p̄ mei. Sic cū semel q̄daz eū in maxilla percussisset: vir circūstātes ad/ iurauit ne illū tāgerēt: s̄ i pace ab̄t dimit terēt. Sed heu deu q̄pauḡ sit iste. nam nūc q̄libet minimaz q̄lecuq̄z iniuriā vult vindicare: nō attēdens qd̄ d̄t. Eccl. xvij. Qui vindicare vult a deo inueniet vindi cā. Circa hoc deberet ch̄ian? notare exē plū de iusto cesare de q̄ Tull? referit: q̄ nil obliuisceretur nisi iniurias p̄rias: n̄ hoc legit fecisse vir pagan? impiali potē tia p̄ditus: et iō ad vltimū potēs quid deberet facere ch̄ian? ad hoc iure legim̄ dato ligatus. Sed heu q̄ pagani p̄o res facti sūt ch̄iani. Ex dictis apparet q̄ liter b. bernard? p̄osius p̄tempit munda riā: z sic nobis reliq̄t exēplū p̄tēnde m̄i danitatis: p̄ter qd̄ recte dicem? q̄ memo ria ei? in benedictioe est.

Edm est exemplū erudiēde fratru tatis. Dan. xij. Qui ad iusticiā eru diūt multos eruit q̄i stelle in p̄p̄ tuas eternitates. Erudiuit aut̄ bris ber nardus alios triplici doctrina.

Prima est doctrina scriptoz.

Secda est doctrina verboz.

Tertia est doctrina factoz.

Prima est doctrina sc̄ptō

rū. Multos em libellos: mltas eplāz. z ml tos sermōes p̄scripsit: q̄bus illustrat ecclē sia. Et p̄fecto ex sc̄ptis suis apparet q̄ ali factus fuerit circa diuina. Nā fere in oibz scriptis suis oīa scribit afficiēdo ad amō rē dei. vñ ipe dicebat: Si scribas nō sapit mibi nisi ibi legero iesum: si disputes aut p̄feras n̄ sapit nisi sonuerit ibi iesus. Hec ille. Attēdebat vtiq̄ illō qd̄ d̄t Aug. Ille sc̄t qd̄ later z qd̄ patet in diuis codicibz q̄ charitatē habet in mambz.

Secda est doctrina verbo

rū. Proverb. ix. In labijs sapiētis iuent sapia. Et Eccl. xv. In medio ecclē ap̄el ruit os eius z impleuit eū d̄ns sp̄u sapie. Sepe vtiq̄ p̄dicabat z docebat z verba ei? ignitissima erāt: vt q̄i de altero sp̄bia dicere possim? de eo illō Eccl. xlvij. Sur rexit q̄i ignis z verbū illi? q̄i facula arde bat. Multos itaq̄ sua doctrina a vicijs

retraxit: imo et multos ad mundi septu in
 duxit inter quos quatuor fratres suos in religio-
 secū adduxit. Et cū ipi paternā domū e-
 grederetur: Guido homo genit' aduertens
 viuandū fratrem suū minimū adhuc puerū
 in platea ludēte cū pueris. Et inquit frat-
 riuarde ad te respicit omnis possessio nra.
 Cui nō puerilit' puer rōdit: Vos inquit cet-
 tū habebit: et mihi solūmō terrā relinquit:
 nō ex eā diuisistis. Hodico itaq' tpe cuz
 pie remāsit: sed frēs postmodū secur' est.
 Itē aliqñ docebat increpādo et arguēdo.
 Ad Titū. ij. Argue cū oi ipio. Un post-
 ea q' p' eius q' sol' domi remāserat ad mo-
 nasteriū bti bern. iussit vbi post aliq' tē-
 pus in senectute bona decessit: Soror ei'
 in seculo nūpra etiā diuitijs et secl'arib' deli-
 rjs viues cū comitatu et apparatu supbo-
 ylitatura frēs suos ad monasteriū venit
 Quā btiūs bern. grauislime increpauit dī.
 q' esset rere diaboli ad capiēdas anias: et
 sterē inuolutū: et silia. Illa aut' in lachry-
 mas resoluta sic repēte mutata est v' i me-
 dio secl' vitā duceret eremiticā. Que tan-
 de de lucētia mariti monasteriūz intrauit.
 Itē cū dux' ad grātie eccl'iaz psequer: vir dī
 post missā cū corpore cbrī ignea facie ad eū
 exiit dī. Ecce ad te venit fili' h'ginitis que-
 tu persequis: resiste ei si vales. Statim q'
 ille ad pedes ei' accessit et ei in oib' obedi-
 uit. Prouer. xv. Aia q' audit increpationes
 vite in medio sapiētū cōmorabit: q' abijcit
 disciplinā despiciat aiām suā. Et Prouer. b.
 xxv. Qui corripit hoīem grām inueniet
 apud eū magis q' ille q' eū p' lingue bladi-
 mēta decepit. Et sicut Tull' dī: Amici
 ei officii ē amicū corrigere. Sed heu pau-
 ci sunt hodie coreprozes: sed multi adu-
 latores. Seneca. Dīstrabo tibi o hō qd
 p' dicit' dicit' dicit. s. q' vez dicat eis. q' dic ho-
 mib' nō qd al' qñ vellēt audire: s; qd vel-
 lent oi tpe audiuisse. Itē docuit btiūs ber-
 nard' ad spūalis vite āplozē pfectū ex-
 hortādo. Ad Titū. ij. Loq're et exhortare
 Un ipse in lecto mort' decubens dixit fra-
 trib' suis: Tria vob' obfūda relinq' que
 ego p' virib' obseruauī. Remini scādālū fe-
 ci: Vin' sensus meo q' alteri' credidi. Re-
 sus de ledere vindictā nunq' expecti. Ec-
 ce charitatē: obedientiā: et hūilitatē vob'
 relinq'. Itē etiā sel' eū quidā nouici' tēra-

tus diceret. Nunq' ampl' let' ero. Vir
 dei p' suā exhortatōz sic eū solat' ē oīas
 etiā p' eo q' spē ait: Nunq' apl' tris' ero

Tertia est doctrina factor.

Et hec est potissima. Unō ipse dī in pla-
 ad balduinū abbatē. Vemento voci tue
 dare vocē p'turis qd illō inq's: vt opa tua
 verbis p'cināt: imo verba opib': vt cures
 vīz prius facere q' docere. Hec ille. Qm
 itaq' ei' vita scitissima erat: nō et' doctri-
 na erat efficacissima. Dat. v. Qui fecerit
 et docuerit: hic magn' vocabit' in regno
 celoꝝ. Patz igit' q' b. bernard' exemplūz
 dedit nobis erudicti et instruedi alios. p'
 pter qd recte dī: q' memoria eius in bene-
 dict' hōne est.

Tertiu' exemplū qd nobis dedit be-
 atus bernard' est exemplū inq'ren-
 de diuinitatis. Ps. Inq'rentes ac-
 dīm nō minuent omi bono. Semp' vitq'
 toto corde q'siuit dīm et p'cipue triplici via
 Prima est via fructuose lectiois
 Secda est amorose meditatiois.
 Tertia est affectuose deuotiois

Primo via fructuose lectio

ms. Frēq'nter em sacras scripturas lege-
 bat: nō tm vt sciret' sed pot' vt deū inue-
 niret. Figura. Legim' Luc. ij. q' Da-
 ria et ioseph inuenerat iesum in medio do-
 ctōꝝ et. Unde ipse Bern. sup' Lan. sic dī
 ser. xxxvij. Scias q' ordine: quo studio: q'
 fine queq' nosse oporteat. q' ordine vt illō
 plus qd matur' ad salutē. q' studio vt id
 ardentius qd vehemēt' ad amorē. q' fine
 vt nō ad inanē glām aut curiositatē: s; tm
 ad edificatiōem suā vel proximī. Sū nā
 q' q' scire volūt eo fine tm vt sciant: et tur-
 pis curiositas est. Et sunt qui scire volūt
 vt sciant ipi: et turpis vanitas est. Et sunt
 qui scire volunt vt suam scientiā vendant
 verbi causa p' pecuniā: p' honozib': et tur-
 pis questus est. Sed sunt quoq' qui scire
 volunt vt edificēt: et charitas est. Et sunt
 qui scire volunt vt edificent: et prudentia
 est. Hoz' omnū soli vltimi duo modi nō
 inuentunt' in abusione scientie. Hec ille.
 Btiūs itaq' b. sc'pturas legebat n' vt scirz
 tm: meq' vt sciret: s; vt mag' edificaret et

De sc̄to Bartholomeo

afficeret ad deū: sic in lectiōe sua deū q̄
rebat. *Ps̄do. de s̄. bo. Semini p̄fert do-*
nū lectiō sc̄tāz scripturaz: siue q̄ intel-
ctū mēt̄z erudit: siue q̄ a mūdi vanitatib⁹
abstractū hoīez ad amorē dei p̄ducit. *Se-*
mitā em̄ est lectiōis studiū. *Prīmū* quō
scripturę intelligant. *Secūdu* qua vtili-
tate dicantur.

Sec̄do quesitū d̄m̄ via

amoroze meditatiōis. *Un̄* ip̄e dicit in suis
meditatiōib⁹. *Lū* dei remiscor in me/
morā eū inuenio et in ea de eo in eo dele/
ctor: s̄m̄ q̄ ip̄e mibi donare dignat. *Hec*
ille. *Sp̄evn̄* mltū meditat⁹ erat. *Un̄*
cū iam in gella nouitiōz habitasset p̄ anū
nesciebat an haberet testudinē: et cū iam
sepi⁹ ec̄ciam intrasset nesciebat tres in ca-
pite ei⁹ fore fenestras. *Quis* em̄ sua cir-
ca diuina meditādo versabat⁹: et p̄ tales me-
ditatiōes semp̄ in dei amore accēdebat.
Ps̄. In meditatiōe mea exardescet ignis
Sp̄e aut̄ amor feruidus ē q̄ deū inuenit.
Hugo sup̄ *Jo. Maior* est dilectiō q̄ in-
telligentia. *Intelligentia* foris stat vbi
charitas intrat.

Tertio via affectuose de-

uotiōis. *Lū. xj. Penite* et dabit vob: quere-
te et inuenietis. *Beatus* vltiqz bernardus
deuotissim⁹ erat. *Deuotio* aut̄ vt dicit *Hu-*
go de sc̄to victore: est pi⁹ et humilis affe-
ctus in deum. *Hūllis* inqz qz *Sap. j. d̄r.*
In simplicitate cordis querite illū. *Que*
siuit ergo deū p̄ piām deuotiōnē et p̄fecto
inuenit: qz dicit *ps̄.* Prope est d̄ns oibus
inuoçantib⁹ eū. *Et Sap. v. Preoccupat*
eos q̄ se cōcupiscūt. *Et dicitis* itaqz appa-
ret q̄ exemplaris nobis sc̄tissima b̄ti ber-
nardi cōuersatio: p̄pter qd̄ laudabilis est
eius memoria et nobis p̄ximū fructuo-
sa. *Jo* bene dicit⁹ q̄ memoria ei⁹ in be-
nedictiōe est. *Satagam⁹* iḡit fratres ad
tantū virtutis exemplar mēt̄is oculos at-
tollere: et vt mores eius sanctissimos imi-
tari possimus rogemus eū quatinus suis
meritis et p̄ciib⁹ grām illā a d̄no p̄sequamur
q̄ sue sc̄ritati p̄formes effecti ad celestis
gl̄ie benedictionē pertingere mereamur.
Amen.

De sc̄to Bartholomeo ap̄to.

Pr̄sui vos

P vt eatis et fructū afferatis
et fruct⁹ vt̄ maneat. *Jo. xj.*
Strabilis p̄fecto dei charitas in c̄tos
electos suos q̄s elegit vocauit et posuit vt
eunt fructū afferat nō p̄ ip̄o deo (qz vt
di. ps̄. *Bonoꝝ meoꝝ nō eger*) s̄ p̄ semet
ip̄is. *Jo* dixit discipulis suis. *Nō* vos me
elegistis: ego elegi vos et posui vos vt car-
zē. *Hierc. xxxj.* In charitate p̄petua dilex-
it te. *Jo* attraxi te miserans. In verbis
aut̄ p̄positis tria p̄cipue tangūt circa b̄tm̄
bartholomeū et alios c̄ti discipulos et ele-
ctos quoz p̄replatio nos in amore dei in-
flāmare debet.

Primū est sue p̄ditōis firmitas virtuo-
sa. *cū d̄r.* Posui vos. i. fūdauit et stabiliuit.
Sc̄dm̄ ē sue firmitatē vtilitati fructuo-
sa. *cū dicit.* vt eatis et fructū afferat.

Tertū ē sue vtilitatis p̄petuas gratio-
sa. *cū d̄r.* et fruct⁹ vt̄ maneat.

Primo iḡit in illis p̄bz̄ rāḡit sue cō-
ditōis firmitas p̄uosa vt sic imple-
ret b̄tm̄ bartholome⁹ illud *Ec̄c. v.*

Estō firm⁹ in via d̄i. *Un̄* di. d̄ns. *Posui*
vos. i. fūdauit et stabiliuit p̄ gr̄az. *Jo. xj. d̄r.*
Sicut sapiēs architec⁹ fūdamentū posuit.
Sicut sapiēs architec⁹ fūdamentū posuit.
triplex fūdamentū firmissimū.

Primū ē fūdamentū p̄tuz̄ directiue.

Sc̄dm̄ ē fūdamentū p̄tuz̄ subiectiue.

Tertū ē fūdamentū p̄tuz̄ p̄netiue.

Primū iḡit est fūdamentū
zē. *Et* hec p̄tus ē fides q̄bz̄ alias p̄tuz̄es
dirigere in finē debēt. *Un̄* hec ē colūna
de egypto tenebrāz̄ intellectū potēt educi-
cēs. *Exod. xiiij.* *Hec* aut̄ ex parte filioꝝ
israel lucida erat: et ex parte egyptioꝝ re-
nebroza. *Sic* fides fidelib⁹ lux est quā in
fideles tenebras reputāt. *Sp̄a* ē stella ma-
tutina solē iusticie p̄ueniens p̄ quā oritur
lux gr̄e quā seq̄t lux gl̄ie. *Sp̄a* est stella re-
ges sp̄iales ad saluatorē p̄ducēs. *Aug⁹.*
Fides ē illuminatio mēt̄is ad sumā p̄tuz̄
re. *Est* q̄ fides alioꝝ virtutū in finē p̄tuz̄
ctiua. *Ro. v.* *Accessum* h̄m̄ p̄ fidē. *Est*
etiā fides fūdamentū firmissimū. *Hebr. e.*
vi. *Fundamentū* fidei stat. *Et. j. Ep̄. iij.*
Fundamentū aliō nemo pōt ponere. *Et.*

Hebr. ij. Per fidem fortes facti sunt in bello. Fuit autē brūs bartholomeus maxie fidei. Cuius fidei magnitudo apparet ex miraculoꝝ oparione q̄ fidei attribuit vt s̄ dictū est in s̄. de b̄to siluestro. Fecit autē miracula multiplici. Primo malos p̄fusādo sicut demones ab obsessis eijciedo z idolo astaroth p̄cipiendo vt demon inde extiret z idolū cōmmeret. Quī statim exiens oia idola tēplī p̄regit. Itē etiā refusādo oleū in iuste adq̄sitū qd̄ mulier q̄daz in lāpadē b̄ti bartholomei infūdere volebat. **S**cdo deuotos suos adiuuando. **U**n̄ ipse semel cuidā deuoto suo apparuit di. **D**e p̄ multū t̄ps̄ meis p̄ab̄ z meritis p̄lo huc pep̄it. Itē magist̄z sibi deuoz tū a diaboli insidijs liberauit. **T**ertio infirmos curādo. Filiā em̄ lunaticā regis indie sanauit z infirmos alios q̄ plurimos curauit. **M**ar. vi. Si q̄ eos q̄ crediderit hec sequet̄. In noie meo demonia eijciet z c̄. **S**up̄ egros man̄ iponēt z b̄n̄ hēbūt.

Scdo m̄ fūdāmētū virtutis subiectiue. Et hec est hūilitas. **A**ug. Logitas Magnā fabricā p̄struere celsitudo nis p̄us d̄ fūdāmētō cogita hūilitatis. Est autē h̄ hūilitat̄ fūdāmētū firmissimū q̄ fac̄ hoīem fortissimū ad eueniēdū diabolu. **G**lo. sup̄ illd̄ ad Ro. Nemo p̄t vi cere spūales neq̄tias nisi armis hūilitat̄. Esto hūilis z nō p̄sumēs de te z tūc poteris vincere. **V**ide parū d̄uid̄ in gentē golā nō in p̄p̄ijs virib̄: s̄ in dei noie p̄sumēt. **B**rūs autē bartholomeus hūilissimus fuit. **N**ā cū eēt regis indie filius: oēs t̄n̄ mūdānos honores p̄p̄sit z hūilif̄ ch̄zo ad hēlit. **I**a. iij. Hūilif̄ dat grām.

Tertiuū est fūdāmētū virtutis p̄neriue. Et hec ē charitas. **C**ōneptio em̄ spūal̄ edificij ē p̄ charitatē. **C**ol. iij. **S**up̄ oia charitatē habere qd̄ est vinculu p̄fectōis. **E**t **E**ph. iij. **I**n charitate radicari z fūdari. **A**pparuit autē excellentia charitat̄ in b̄to bartholomeo p̄cipue ex trib̄. **P**rimo p̄ oimodā extranee affectōis abiectiōe. **N**ā parētēs p̄p̄tos z oia mūdāna p̄ ch̄i amorē p̄p̄lit. **P**hil. iij. **Q**ue mihi fuerūt lucra hec p̄ ch̄i arbitrat̄ sum detrimēta. **B**eg. **Q**ui deum

puro corde diligere desiderat: necessarius est aliena diligere n̄ affectet. **B**erū. **L**ib̄ ritas destruit charitatē q̄ carnalis spūalē terrena celestē. **N**e q̄ brūs bartholomeus impediret in charitate deitio p̄p̄ deū oia reliq̄t. **M**ar. xij. **E**cce nos reliq̄m̄ q̄ia z securi sum̄ te. **U**n̄ etiā cū filiā lunaticā regis indie sanasset z rex ei mltā p̄ciosa donaria mandasset mare seq̄nti in auroza regi apparēs ait **E**ur me tota die cū auro z argento q̄siuisti. **I**sta munera sunt necessaria his q̄ necessaria q̄rūt. **E**cce nihil terre nū nihil carnale desidero q̄ hec oia p̄pter amorē d̄ni mei iesu ch̄i p̄p̄si. **E**t q̄ terrena nō curauit: iō ea q̄ p̄ vestitu sibi necessaria erant d̄ns ei a corrupte seruauit sic. **S**olū noie herith p̄statū ē di. **V**iginti sex anni ex q̄ vestes eius z sandalia nec veterascūt nec sy d̄iant. **I**c. ij. **E**ldre. ix. legim̄ q̄ vestimēta filioꝝ israel nō iuetera uerūt z pedes eoz n̄ fuerūt attriti. **S**cdo p̄pter interne deuotiōis eleuationē. **A**ug. xij. **P**er. **Q**uāto amor magis accēdit: ratiō spūs magis sursum fert̄. **H**ec ille. **I**n tali autē deuotiōe meditabat̄ brūs bartholomeus diuina b̄nficia q̄z p̄sideratio p̄cipius eū accēdebat in amore dei. **N**ā sicut d̄. **A**ug. **N**ihil h̄ūanis affectib̄ ita ē im̄ p̄sum q̄ vt diligas diligētē teip̄m. **S**i tēdeat amare saltē redamare non pigeat. **Q**si diligis corpale p̄rem a q̄ habes corpus mortale: q̄nto magis celestē a q̄ b̄s imortale. **S**i matrē q̄ p̄duxit in mūdū m̄t ferijs plenū: q̄nto magis q̄ te ducent in altū mūdū gaudijs plenū. **S**i int̄tū fratres carnales q̄ tecū hereditatē p̄cipiā q̄ pau periorē te faciūt: q̄nto ch̄im q̄ tecū diuideret hereditatē p̄ris z ditiorē te faciet: si filiū diligis in q̄ itatū laboras nec scis si in aliq̄ pficias: q̄nto magis ch̄im q̄ tibi in in finitū b̄nfactus est. **H**ec ille. **E**rat utiq̄ brūs bartholomeus deuotissimus: flexis em̄ genibus p̄ diem centies orabat z centies p̄noctē. **C**ol. iij. **O**ratōi instate vigilantes in ea. **T**ertio p̄pter totalē vite sue expositionē: teip̄m em̄ pro ch̄isti fide multis laboribus z morti sufferende exposuit. **C**an. vi. **F**ortis est vt mors dilectio. **P**tz igitur q̄mā beatus bartholomeus firmiter fundatus est a d̄no qui idcirco discipulis dicit. **P**osuit vos sc̄z sup̄ firmū fūdāmētū

Ber. Desctō Bartholomeo

Secūdo in pdictis p̄bis tangit firmitatis vtilitas fructuosa. Lū dic vt eatis z fructū afferatis. Jo. xv. Qui manet in me z ego in eo h̄c fert fructū multū. Attulit aut̄ br̄s bartholomeus p̄cipue triplicem fructū.

Primus est fructus p̄nie.
Secūdo est fructus sapiētie.
Tertius est fructus iusticie.

Primus igit̄ rē. De hoc fructu d̄r. Lu. ij. facite fructus dignos penitentie. hūc fructū fecit br̄s bartholomeus q̄ ab errore idoloz reuocat̄ magnā p̄niam egit: z alios etiā ad agēdā p̄niam induxit. Jo. fructū p̄nie fecit tam in se q̄ in alijs q̄s ad h̄ faciendū induxit. Ro. vi. Liberati a pctō: serui aut̄ facti deo habetis fructū v̄m in sanctificatione sine p̄o v̄t tam eternam.

Secūdo est fructus sapiētie. De q̄ d̄r Proverb. ij. Br̄s vir q̄ inuenit sapiētia rē. seq̄. p̄m̄ z purissimi fructus est. Hūc fructū attulit p̄dicatōz suā p̄ quā mltos p̄uertit z mysteria redēptio nis sapiētissime explanauit z explanando polemū regē p̄uertit z baptizauit euz regina z accolis. xij. v̄biū. Ezech. xxxij. Dōtes israel ramos v̄ros germinet. i. multiplicando dilatētis: z dilatādo extēdatis ad alios: z fructū v̄m afferatis populo meo.

Tertius est fructus iusticie. De q̄ d̄r Phil. j. Repleti fructu iusticie. Et iste ē triplex. **P**rimus est fructus obediētie. Et iusticia em̄ debem̄ obediētā d̄o. De h̄ fructu d̄r Job. xxij. Adhēse ei z habero pacē: z p̄ h̄ hēb̄ fructus optios: hos q̄ fructus attulit br̄s bartho. q̄ sine v̄ro corde d̄no sp̄ obediuit. **S**ecūdo est fructus pacis z concordie ad p̄m̄ū: quā etiāz ex iusticia sibi dēim̄. Gal. v. Fructus autēz sp̄s charitas gaudiū pax. Hūc q̄ fructū fecit b. bartholomeus q̄ v̄riq̄ ap̄ oēs vir pacificus erat. **T**ertius est fructus patientie: quā etiā ex iusticia habere debemus in p̄secutiōe. Iuxta illud Barth. v. B̄ti q̄ p̄secutiōez patiūt̄ p̄pter iusticiā. De h̄ fructu d̄r Jo. xv. q̄ oem palmitē ferētē fructū purgabit p̄ vt fructū p̄l̄ afferat. Hūc

aut̄ fructū attulit br̄s bartholomeus q̄ p̄ in aduersitatibz eodē vultu z aīo letus z hilaris p̄seuerabat. Act. v. Ibant ap̄li gau dētes a p̄spectu celij rē. Et post multas iniurias: post mltos labores: post multas angustias. p̄ eb̄i noīe passas morte q̄ p̄ fide sustinuit. Et sic recolligi p̄t ex diuersis historijs fuit flagellat̄ cruciat̄ z excoīat̄ z tādē p̄ caput obtruncatōne mortuus. Et sic attulit fructū gl̄iosuz patientie. Sap. ij. Bonoz laboz gl̄osus ē fructus. Et Jo. xij. Qui ḡm̄ frumētū. rē. Si aut̄ mortuū fuerit mul. fructū afferat. Ista q̄ sūt fructus q̄s attulit gl̄osus bar. put sibi z alijs a d̄no dictū fuerat. Posui vos vt eas fructū afferatis. Vn̄ apparet sue firmitatis vtilitas fructuosa.

Tertio i illis p̄bis tāq̄ illi vtilitatis p̄p̄teritas gl̄iosa eū d̄r: z fructus v̄t maneat. Durāda d̄ni benignitas. Ipe q̄ nos disponit ad ferēdū fructū imo z ipe fructū facit in nob. q̄ d̄r. Jo. xv. Si ne me nihil potestis facere. z Phil. ij. D̄ opaf̄ i nob velle z p̄ficere. Et tū ita vult z ita ordinat q̄ totus fructus maneat n̄r. Hec ē p̄fecto sp̄ealis gr̄a q̄ nob q̄ serui sumus etiam̄ mortales def̄ tota fructus sp̄is p̄p̄etas z tū ipe totū facit: totū q̄ppe fructus h̄ n̄ p̄ se imo p̄ nob. Et fructus inq̄ vester maneat. Fructus inq̄ v̄ tripliciter possit maneat. (suma.)

Primo p̄tate possessiōis.
Secūdo impossibilitate ablatiōis.
Tertio eternitate duratiōis.

Primo veritate possessiōis. Bona quippe temporalia p̄p̄ue non sunt vestra veritate possessiōis quia solū habēt exteriū. Jo nō sunt p̄p̄e bona hoīs s̄ bona mūdi: nō em̄ in hoīe sunt s̄ in mūdo: s̄ bonoz fructus in ip̄o hoīe est. Jo ab hoīe h̄e possidet. Jo d̄r. Ber. Vere diuitie nō opes sūt s̄ p̄tates q̄s secum consciētia portat.

Secūdo vester dicit̄ impossibilitate ablatiōis. Bona v̄riq̄ sp̄alia mltā p̄r̄ auferri p̄t. Jo nō p̄p̄ie v̄ra s̄ fructus boni operis nullaten̄ p̄ violētā quācūq̄ auferri p̄t. Jo. xv. Gaudiū vestrū nemo tollet a vobis.

Tertio v̄r d̄r eternitate du

ratiōis. qz talis fructus ppetuo durabit. Ro. vi. Habebis fructū in sc̄ificatiōe; sicut nō hō vitā etnā. Sic ḡ b̄tus bartholome⁹ in se h̄z inamissibilitē et ppetuo fructū copiosum bonoz opoz. Prouer. x. Fruct⁹ iusti ad vitā. Et nos ḡ exēplo b̄ti bartholomei studeam⁹ fructū facere qd̄ possim⁹ rogem⁹ eū deuore: q̄tinus suis meritis et p̄ctib⁹ dignet̄ dñs nos sūdare firmiter in fide hūilitate et charitate vt sic fundati ire possim⁹ p viā p̄ritū et fructū afferre et fructus in ppetuū nō maneat. Amen.

Ser. De beatissimo augustino doctore.

Wasil sol re

Qulges sic ille effulsit in tēplo dei. Eccl̄. i. In dei tēplo. i. in eccl̄ia qdā s̄ in se tenebrosi s̄z in alios nō obrebrat sic occide mali. Sap. ij. Excecauit eos malicia eoz. Alij s̄z tenebrosi i se et etiā alios obrebrat suo malo exemplo sic ap̄te mali. Eph. v. Eratis aliqñ tenebre. Sicut et aliq̄ s̄z lucidi in se h̄z alios nō illuminat vt occulte boni vel solitarie viuētēs. Eph. v. Nūc autē lux in dño. Iusti s̄z lucerna sub modio. Alij h̄z s̄z lucidi et etiā alios illuminat p̄bo et exemplo vt ap̄te boni. Matt. v. Vos estis lux mūdi. De talib⁹ fuit b̄tus augustin⁹ de q̄ dicit̄ p̄ba p̄posita: q̄i sol refulgēs sic ille. zc. Effulsit autē b̄tus augustin⁹ p̄cipue triplici lumine.

Primo lumine p̄tuoze exēplatiōis.

Secundo lumine fructuoze eruditōis.

Tertio lumine miraculoze coruscatiōis.

Primo effulsit lumine p̄tuoze exēplatiōis de q̄ d̄r Matt. v. Luceat lux v̄ra corā hoibus vt videāt opa v̄ra bona zc. Et gre. i. qdā homel. Lucernas q̄ppe ardētēs in manib⁹ tenem⁹ euz p̄ bona opa p̄tūis nostris lucis exempla monstram⁹. Hec ille. Nonstrauit autē nob̄ b̄tus augustin⁹ triplex exēplū p̄cipuū

Primū ē asp̄nāde mūdantiaz.

Secundū ē amāde fraternitatis.

Tertiū est p̄templandē dimitaz.

Primū ē exēplū asp̄nāde mūdantiaz. fuit em̄ verus mūdi cōtēptor et cōtēptū p̄sus tria que sunt in

mundo: q̄ multis esse solent occasio p̄ditōis et ruine. s. diuitias: delicias: et honores: qm̄ s̄z dicit innocēt⁹ etrus in li. de vilitate cōditōis hūane. Et diuitijs prauar: et delictijs turpiar: et honor: b̄ vana p̄scedūt. Primo igit̄ cōtēptit diuitias p̄ obseruatiā paup̄tar. Nā cum etiā essēt ep̄s multas hereditates sibi dimissas respuit et p̄p̄ndis mortuo p̄dari fecit. Losanguis neis autē suis sic b̄nfecit nō vt diuitias habberēt s̄z ne nimis egerent. De paup̄tate autē ei⁹ d̄r. Testamētū nullū fecit qz vñ faceret paup̄ eb̄ri nō habuit. Sciebat enim qm̄ sicut d̄r Hiero. Ignominia sacerdotis ē p̄p̄is studere diuitijs. Secundo cōtēptit delicias p̄ sanctimoniam austeritaz. Habo em̄ et potu magnā parcitātē h̄re voluit vñ de eo d̄r. Desi frugali et parca vsus ē: multo etiā Munio corp⁹ macerās. Et i lib. p̄sel. di. Sic me docuisti die vt quēadmodū medicamēta sic alimēta sūz ptur⁹ accedat. Tertio p̄tēptit honores p̄ excellētā hūilitaz. Sciebat em̄ hūilitatē maxie dispositiua eē ad grām. Vñ ip̄e d̄r. ij. cōfess. Q̄ s̄uauis es dñe hūiles cor de sūr dom⁹ tua. Apparuit q̄ppe p̄a eius hūilitas mltipliciter. Primo in p̄uertiōe p̄ benigne et hūiliter suscepi p̄dicatiōis nē b̄ti ambrosij q̄ cū qdā die valide p̄dicaret h̄ sectā manichēoz: error ille a corā de augustini penit⁹ est ablat⁹. Manichēi eb̄ri m̄ p̄b̄atisticū fuisse affirmāz: et resurrectionē negāt. Supbiavitq̄ pus eū tenuerat in errore. vñ ip̄e d̄r. Nimis inflata facties claudēbat oculos meos: qz vt dicit bern. Supbo octo veritas non videt. Et sic xxij. moz. Obstatulū p̄itaz tumor ē mētis: qz dū inflat obnubilat: qd̄ vt dicit Tho. ij. ij. q. clxij. intelligēdū est maxime q̄ ad cognitionē effectiua. Vēns autē hūiliatio eū disposuit ad veritatem capientiam. Prouer. xj. Vbi hūiltras ibi sapientia. Vñ etiā ip̄e augustin⁹ benigne recipiebat sollicitatiōz m̄ris sue q̄ sic eū carne peperat mūdo: ita postmodū charitat⁹ vt scribit cū multo semie lacrymar⁹ genuit eb̄rio. Et cū ap̄d quēdā ep̄m yberime fletet ille sibi ait. Impossibile est vt tāta lacrymar⁹ fluunt⁹ peccat. vñ etiā de eius cōuertiōe certificata est p̄ celestē reuelatiōem q̄ se vna euz filio in qdā m̄ca stant

¶ Ber. de sctō Augustino

rem asperit. **Q**uoniam sic essent oēs mēs
de filioꝝ salute spūali solliciti. Sed heu
heu qꝫ yr dī Ebr̄y. Corpꝫ natoꝝ suoꝝ
mēs amat: aiām aut̄ p̄remniū. Hec ille.
Fuit itaqꝫ exaudita p̄ filio brā m̄r eiꝫ mo
nica ⁊ adueniēte tpe pascali cū esset aīoꝝ
.xx. a brō Ambrosio baptizatꝫ est. Et tē
sūt cū brō Amb. Te deū laudamꝫ ⁊c. p̄po
sūt: vt restat Honorius in libro suo qꝫ dī:
Spectm ecclie. ⁊ tūc spem oēm mūdant/
tatis abiecit. Lūg legeret illd Apli Ro.
xij. Induitimi dñm iesum ch̄m. proisus
ab eiꝫ corde oēs dubietatꝫ tenebr̄e diffu/
gerūt. Itē apparuit eiꝫ hūilitas ex lachry
mis p̄pūctiois q̄s vbertim p̄ctis p̄p̄is
amarissimas cū lamētabili voce sub arbo
re q̄dam emisit: ⁊ in anio plimū torq̄bat.
Ps. Corꝫ p̄ritū ⁊ hūilitatū deus nō dēpi
cies. Itē apparuit eiꝫ hūilitas p̄ imitatioꝝ
exemplatiois. Hūilit̄ em̄ p̄siderauit exē/
pla sctōꝝ. Proverb. xxij. Exēplo didici
disciplinā. Considerauit vtiqꝫ p̄mo exēplū
brī Ambrosij quē ⁊ brās Amb. paterne
suscipiebatꝫ clemēter tractabat ⁊ aī p̄uer
sione eius er post. Mater etiā eiꝫ ambro/
sij q̄st̄ angelū dei diligebat. Exēplū etiā
simplicitati ad sctē vite electioꝝ eū aīquit.
Item etiā exēplū brī Antonij. Cum
eū miles qdā noie pōtānꝫ de africa ve/
nisset ⁊ vitā ⁊ miracla brī Antonij eremiti
te narrasset: cepit augꝫ ingemiscere ⁊ ex/
clamare: qd̄ audimꝫ? Surgūt indoctiꝫ ce
los raptūꝫ: nos cū doct̄inis n̄ris i infer/
nū demergimur. an qꝫ p̄cesserit pudet seq̄:
et nō pudet nec saltē seq̄. Un̄ ⁊ cepit seip̄
hortari ⁊ dicere: Quot pueri ⁊ puelle in/
tra eccliam dñi deo futūꝫ: tu nū poterꝫ qd̄
isti ⁊ iste: An nō isti ⁊ iste in seip̄is p̄nt ⁊ n̄
in deo suo: Quid in testas ⁊ nō stas: p̄ice
te in eū ⁊ recipiet te: ⁊ sanabit te. Itē appa
ruit eiꝫ hūilitas in ep̄alis officij receptioe
ip̄onēsi. vñ ⁊ postea statꝫ illꝫ piclū p̄side
rās mltū fleuit dī. In nulla re sentio mihi
dñm sic irarū qꝫ in hoc qꝫ cū nō essem di/
gnus pont̄ ad remū: posuit me ad amphi
trite i apice regumis ecclie. Itē apparuit eiꝫ
hūilitas qꝫ ep̄s factꝫ oēm ab̄itōez ⁊ pōpā
tā in vestimētꝫ q̄ in vasis a se dimouit: ve
stimēta sua nec nitida nec ab̄iecta plimū.
Fert̄ et̄ qm̄ dixisse: fateorꝫ de p̄iosa veste
erubescō: ⁊ tō cū mihi dat̄ vendo eā: vt qꝫ

vestꝫ nō p̄r esse cōis/ p̄ciū sit cōe: vasa et̄qꝫ
aurea v̄l argētea nō hūit: sꝫ lignis v̄l mar
moreis v̄lus fuit: nō n̄citat̄ sꝫ iopia/ sꝫ
suo volūtātꝫ. Itē etiā apparuit eiꝫ hūilitas
in senectute ex correctiois ⁊ emēdatiois af
fectioe. Un̄ ip̄e dicit: Ego ser̄ ex ⁊ ep̄s par
ratus sum ab oibꝫ corrigi ⁊ emēdari ⁊ illū
amicū meū existimo cuiꝫ lingue b̄nficio an
diē extremū iudicij aīe mee maculas tergo.
Ex dicitꝫ itaqꝫ apparet q̄ verꝫ p̄ceptorꝫ mū
danitatis fuerit b. augustinꝫ. Et sic p̄t̄ p̄
mū exēplū qd̄ nobis imitandū reliq̄t.

Scōm est exēplū amadē

fraternitatis Heb. xij. Charitas frat̄ni/
tatis maneat in vobis. Apparuit aut̄ p̄fē
ctio fraterne dilectiois in eo p̄cipue ex tribꝫ.
Primo ex euidētia copiose distributoꝝ.
Copiose em̄ distribuebat indigentibꝫ adeo
etiā qꝫ q̄nqꝫ vasa dūca iubebat fragi ⁊ cō
flari ⁊ captiuis indigentibꝫ dari. Lū vero pe
cunia sibi deficiebat hoc p̄lo denūciabat
et eos ad erogandū puocabat. Ps. Bea
tus qꝫ intelligit sup̄ egenū ⁊ paup̄erē.

Scōdo ex euidētia gratiose sup̄portatoꝝ
nis. Nunqꝫ enī volebat cuiqꝫ detrabere
nec detrahentē audire. Un̄ in v̄n̄ia hos
verius scriptos habebat: Quisqꝫ amat
dictis absentū rodere vitā: Hāc mensam
vetitā nouerit esse sibi. Ro. j. Detractoꝝ
res deo odibiles. **T**ertio ex euidētia af
fectuose p̄passiois. j. Pet. ij. Estote cō/
patiētes: fraternitatis amatores. Lū vñ
qꝫ barbari cūcta vastarent nec parcerent
serui: ordini vel erari: augustinꝫ lugubres
vitā dixit: fuerūtqꝫ sibi lachryme eiꝫ p̄
nes die ac nocte. Ro. xij. flere cū flemit.
Grego. in moral. In rāto q̄sqꝫ p̄fectior est
in q̄nto p̄fectius sentit dolores alienos.

Tertū est exēplū p̄tēplā

de dicitꝫ. Un̄ ip̄e dicebat i lib. de aspirat
tioe hois ad deū. Tribue mihi vultꝫ ip̄e
iesu hōe vt laudet te cor meū ⁊ ligua mea
⁊ oia ossa mea. Dilata mētē ⁊ attolle t̄nt
tū cordꝫ: mēt vt v̄l rapida cogitat̄ de sp̄is
meꝫ attrigat te efrā sapias sup̄ oia manētē.
Dissolue me oro a vinculꝫ q̄bꝫ p̄stricꝫ sū ⁊
teneor: vt relinq̄s oia ista tibi festinē: tibi
soli iherēā: tibi soli intēdā. Hec illꝫ. Tria
aut̄ p̄cipue manifestant in eo p̄fectoꝝ de/
uotionis et contemplationis atqꝫ cleuā
tionis mentis. **P**rimū est displicentia

allene occupatiōis. Displicebat em̄ ei qd̄ agebat in secl̄o p̄ dulcedine dei z deco-
re dom̄i ei⁹ quā dilexit. Un̄ dicebat vbi
sup̄. De lumē cordiū te vidētūz vita aia
rū te amātūz p̄tus cogitationū te q̄rētū
yr̄ sc̄o amoi tuo inherēat: Veni rogo in
cor meū z ab ybertate voluptat̄ tue ine-
bria illud yr̄ obliuiscat̄ ista t̄palia. Pudet
z piget me talia pati q̄lia mūd⁹ iste agit.
Triste est mihi qd̄ video: Quejē qd̄ de trā-
sitorijs audio. Hec ibi. **S**ecūdo ē abun-
dātia interne op̄p̄ctōis. Un̄ in lib. p̄fess.
īpe vi. Sagittaueras tu cor meū charita-
te tua z gestabā p̄ba tua trāstira in visceri-
bus zc. Seq̄t. Hec satiābar in dieb⁹ illis
(sc̄z post p̄uersionē suā statim post baptis-
mū) dulcedine mirabili p̄siderare altitu-
dinē p̄siliū diuini sup̄ salute gener⁹ hūani:
q̄ntū fleui in hymnis z cāntis tuis suauē
sonātis ecclēie vocibus cōmorus acriter.
Voces igit̄ ille influebāt aurib⁹ meis: et
eliq̄bat p̄ritas tua in cor meū: z fluebāt la-
chryme z bñ mihi erat cum eis. Hec ibi.
Tertū ē p̄seueratiā affectuose deuotō-
nis: oratōi em̄ iugit̄ vacabar. In ip̄a etiā
mēsa lectūre q̄si epulatiōē diligebat: vt
sic iugiter circa dina meditaref. Decum-
bēs c̄n̄ in lecto mori: septē psalmos peni-
tētiales p̄ pariete postros legebat: z vber-
rime flebat. Col. ij. Orōi istate vigilātes
in ea. Sic itaq̄z apparet quōd glōsus augu-
stin⁹ in ecclēia dei mirabilē effulit̄ lumine
p̄tiose exēplatiōis. Prop̄ qd̄ bñ d̄r d̄ eo.
Quasi sol̄ r̄fulgēs sic ille effulit̄ i tēplo d̄i.
Secūdo effulit̄ lumie fructuose ex-
ruditiōis. Eccl̄i. xlij. Sol̄ illūmās p̄
oia respexit z gl̄ia d̄ni plenū est op⁹
ei⁹. Hec ibi. Fuit q̄ppe a p̄mis ānis sūm⁹
p̄bs z r̄beroz lucidissim⁹. Un̄ in lib. p̄fess.
d̄r. **D**ēs libros artū q̄s liberales vocant:
tūe neq̄ssim⁹ malay cupiditatū seruus p̄
m̄ip̄m legit̄ intellexi q̄s cūq̄z legere potui
Itē in eodē. Quicqd̄ est de arte loq̄ndi z
differēdi: q̄cqd̄ de diuisionib⁹ figurarū:
z de mēsuris: z de numer⁹ sine magna dif-
ficultate nullo hoim docere itelleri. Sais
tu d̄ne de⁹ me⁹: q̄z celeritas intelligēdi z
discēdi acumē: donū tuū est: q̄z nō inde sa-
crificabā tibi. Hec ille. j. Lōz. vij. Sciē-
tiā istā: charitas edificat. Un̄ dū adhuc
adolēscēs eēt z sine charitate inflat̄ ecclēi

dit in errore manicheoz z in eo p̄seuera-
uit p̄ ānoz. xx. Couersus aut̄ z charitate
dina inflānat⁹ multos imo ecclēiam totā
edificauit tā suis p̄dicatiōib⁹ q̄ libroz ey-
ditiōib⁹. Effulit̄ q̄ tūc sic sol̄ illūmās p̄
oia respiciens. Et erudiuit atq̄ edificauit
ecclēiaz ch̄ri p̄cipue q̄ntū ad tria in q̄bus
tota veritas z firmitas setē ecclēie p̄sistit.
Primo q̄ntum ad p̄furationē heretice
p̄uariat̄. Hoc euidentē p̄tz i libris q̄s cō-
tra hereticos edidit. Nā z ip̄e dicit herē-
ticoz malle⁹. **S**ecūdo q̄ntū ad explana-
tiōē catholice p̄ritat̄. Hoc euidentē p̄tz
in mult⁹ libris suis. Un̄ volūtan⁹ d̄r. Le-
gi d̄i deest q̄cqd̄ augustinū p̄fegerit igno-
rare. **T**ertio q̄ntū ad iformatōz euāge-
lice sc̄ritat̄. Hoc euidentē p̄tz in mult⁹ suis
opusculis q̄ edidit ad iformatiōē mox
z sacre scripture moralib⁹ expositionibus
suis. Ordinauit etiā regulā euāgelicā sub
q̄ vsq̄ adhuc mlte religiones militāt fir-
quam nulli licz h̄re p̄p̄iū. Floruit autem
tanta sc̄ritas in monasterio suo q̄ de ip̄o
assūpti sunt decē religiosi in epatū. Jo. v.
Ille erat lucerna ardēs z lucēs. Et vt bre-
uiter dicam⁹ innumeros libros edidit: alios
qd̄ ad p̄furationē heretice p̄uariat̄: alios
ad explanatiōē catholice veritat̄: alios
aut̄ ad iformatiōē euāgelice sc̄ritat̄. Un̄
d̄r qd̄ā. Velle voluminib⁹ p̄r̄ augustine
refulges. Sane q̄ de eo diximus: qm̄ q̄si
sol̄ r̄fulgēs: sic ille effulit̄ in templo d̄i.
Tertio effulit̄ lūine miraculose co-
ruscatiōis. P̄s. Illuxerunt corusca-
tiones tue orb̄ terre. Sūt autē tr̄i-
plicitā miracula quib⁹ effulget z declaraf
sc̄ritas mirabilis gl̄iosif augustini.
Primo in demonioz p̄furationē.
Secūdo in morbidoz curatiōē.
Tertio in sup̄p̄oz apparitiōē.
Primo in demonioz cō-
furationē. Nam virgine quādam h̄ipod-
nensem ac etiā adolēscēte quēdā a dem-
onio eripuit. Itēz demonē i charta pec-
cata hominū scripta deferentē sibi ostendē-
dere coegit si forte qd̄ aduersum se con-
scripsisset qd̄ vbi cōperit se aliq̄n cōpleto-
riū ex obliuione non dixisse: mox in ecclē-
sia debitū p̄soluēs negligentiam suam de
charta deletā inuenit.

Ber. De decollatiōe scti

Secūdo in morbidorū cura
none. Quā qdā eger ad eū egrotāre in ley
cto mortis venit rogās vt sibi manū im
pōeret z sanitatē pferret. Quō se augusti
nus exarsaret qz sibi sibi sanitatē pferre ne
qret: istabat ille dices p somnū sibi dictū
eē q ad augustinū accedat vt sanitatē re
cipiat. Ille igit sibi manus imponēs pro
eo orauit z p rino sanitatē recepit. Quē
qdā etiā a phlegmate falso curauerat: z pue
rū auicio lapidis: z multos a diuersis lan
guoribus.

Tertio in supnorū appa
ritiōe. Quā monacho cuidā in spū raptō
apparuit augustinū sup nubē lucidam se
dens cui⁹ oculi qst solis radij totā ecclā in
illum inabāt: de eo odōr nīm⁹ exhalā
bat. Itē cū cuidā in spū raptō plures scti
in glia apparuissent z augustinū minime
videret: rrsūm ē ei. Augustin⁹ resider in
excellis vbi disputat de glia altissime tri
nitatis. Itē cū qdā in ecclia scti petri pno
ctans vidisset sctm gregoriū cum multis
epīs pcessionalit incedentes interrogauit
gregoriū si inter eos augustin⁹ erat. Ille
rñdit, Augustinū excellentissimū vix qd
qris altior locus a nob tenet. Ex his itaq
q prz glisum augustinū triplici lumine
magno in dī ecclia effulsiſſe. Et q: pē qst
sol refulgēs sic ille effulſit in tēplo dī. Ad
hūc igit luminosissimū solē mētis attolla
mus intuitū vt p ipm illūinari mereamur
lūine pūritatis z grē z cū eo radē illō sup ad
mirabile diuine maiestatis lumē puro cō
tēplari intulit. Amen.

De decollatiōe bñ Joānis bap.

Misit hero
des ac tenuit ioāne. Dar.
vj. Sic natiuitas ioānis
fuit gaudiosa et nūb in mūdo vñ z gau
dioso ab ecclia celebrat: ita recessus ei⁹ a
mūdo z descēsus in limbū magnā exulta
tionē pūb expectatibz intulit. Sic em in
mūdo isto pcurſor dñi extitit: sic z in lim
bo sctis pūb qbz certissimū nūctū attulit
de aduētu redēptoris cito ad eos liberan
dos desolūti. Et id etiā rōnabilē obituz
ei⁹ celebrat ecclia qmz ipe ioānes noui te

stamēti initium fuit. Dar. h. xj. Oēs p
phere z lex vsq ad ioāne. Circa marty
riū autē decollatiōe ei⁹ tria sūt prinpa
liter cōtemplanda.

Primū est decollatiōis occasio irra
tionabilis.

Secūm ē occasiōis palliatio detestabilis.

Tertiu ē palliatiōis executio execrabilis.

Primo igit ē pſiderāda decollatiō
nis occasio irrationabilis. Legit i histo
scholast. q herodes ātipas fil⁹ ma

gni herodis romā if faciēs z p frēm suū
philippū trāsies cū herodiade vxore phil
lippi z fm iosephū sorore herodis agrippi
pe pepigit q i reditu suo repudiata vxore
sua deduceret eā in vxorē: qd tā nō latuit
vxorē ei⁹ q filia erat arethe regis damai
sceno: z iō non expectato vni reditu ad
patrē ptoni⁹ festinauit. Redies aut her
odes herodiade philippū abstulit: sic are
thā regē z herodē agrippā z philippū in
sui inimiciā incitauit. Sic g. di. L. v. p. 10.

Herodē pmo ioānes monit⁹ nō accusatō
ne pulsauit vxore castitat⁹ amator quem
corrigi voluit nō pīre. S; herodes facit
libidinis ardēs pīre maluit q redire z vxo
rem fratris illicite possidere. Hec chry. qz
nō vt di. idē L. v. p. 10. Corrigere herodē nō
valuit secreta cōreptiō: nō fecit ioānes ve
cūct⁹ su⁹ inoſcercet icest⁹. Iō ioānes be
rodē publice z pſtātissime arguebat qz et
pctm ei⁹ publicū erat. Petā em publica
sūt publice arguēda. j. L. i. v. Peccantē
corā oibz argue vt ceteri timorē hēant: qd
itelligit de pctis publicis. vt di. Aug. li. de
pb d. Et i. d. li. d. sū. bo. Qui amonit⁹ se
crete corrigi d pctō negligit publice ar
guēd⁹ ē. Palā ei sūt arguēdi q palā nocēt.

Nā dū vn⁹ corripit: plurimi emēdāt. Hec
ille. Vidēs g herodes se sup pctō suo dū
re redargui a ioāne: videns etiā q ioānes
p pūdicatiōe suā magnū pplm pgregaret
vt di. ioseph⁹ Herodiadi placere cupis
z ppli subseqnt⁹ ioāne d spediū pūmescēs
occasione accepit incarcerandū ioāne vxo
lens ipm occidere. Iō vt dicit⁹ bā pposi
ta Misit hero. ac te. io. z vixit eū in car
cere ppter herodiade vxorē philippi fra
tris sui qz duxerat eā. Dicebat enim io
nes herodi. Nō licz tibi habere vxorē fra
tris tui. Circa hāc aut occasiōe sic iterō

nam accepta tria sunt siderada.

Primū ē iōānis p̄uosa p̄stātia.

Scōm ē herodis dolosa malicia.

Tertiu ē herodiadis fallaciōsa p̄stia

Primū ē iōānis virtuosa

p̄stātia q̄ nullaten⁹ omisit dicere p̄tatem

neḡ timuit virilif arguere herodē p̄ter

herodis p̄tātē z herodiadis insidiationem

vās in h̄ exēplū p̄dicatozibz euāgelij vt p̄

p̄f ralia nō omittat p̄stātia p̄dicādi p̄tā

tē. Lu. xij. Ne tremāini ab his q̄ occidunt

corp⁹ z post hec nō h̄nt ampl⁹ qd faciāt

Generat vtiqz iōānes in spū z p̄tute he

lie. Lu. j. Nō sic delias arguit achab z iez

abel. iij. Reg. xvij. xvij. z. xxj. sic iōānes

herodē z herodiadē. Nō sic faciūt adula

tores. Aug. sup. ps. Hec ē ira z indigna

tio di mag vt desit correctio z assit adula

tio. Pz itaqz scitās iōānis q̄ sic vicia ar

guebat. Eccl. iij. Vtqz ad mortem cer

ta pro iusticia.

Scōm est herodis dolosa

malicia q̄ z adulter erat z incestuosus re

nes yxorē fratrz sui adhuc viuēt. Chry.

Herodes tu adulteriū facis z in carcerē

vadit iōānes. sic iudicas sedēs in loco iu

dicis reus: in loco vindicās innocētē p̄s

entor. Itē aggrauat ei⁹ malicia ex obsti

natiōe: qz audies q̄tātē pcti nullatenus

se correxit. Maledicta carnal voluptas

viciū p̄sūs excecātiū. Est vtiqz luxurie

pditio sic infatuare hoīem vt nec deū ti

meat nec hoīes p̄eaf. Vñ ouidi⁹ in eplis

Quid deceat nō videt vll⁹ amās. Piete

rea apud antiqz ipudic⁹ amor depinge

bat eccus. Et gre. xxxj. moz p̄mā luxurie

filia dicit esse cecitate. Itē aggrauat hero

dis malicia ex ingratiū dīne: qz sibi bene

faciētē. l. corripitē incarcerationit: quē etiā

sciebat esse virū sc̄tūm z iustū. Amos. iij.

Qd̄to habuerūt corripitē in porta. Gal.

iiij. Inimicus factus sum vob verū vob

dicēs. Chryso. Virt⁹ p̄ria ē viciōsis: sa

crilegis exosa scitās: inimica castitas im

puclis. Idē. Malos q̄ monet offen

ditancurrit odiū qui arguit criminosos.

Hec ille. Aug⁹. Qd̄m peperit p̄tās: non

potuit eā anio tolerari qd̄ vir dei sc̄tū

monēbat: q̄ vtiqz salutē eozū querebat q̄s

sic monēbat: r̄siderit illi mala p̄ bonis.

Hec ille.

Tertiu est herodiadis fal

laciōsa p̄stia. Fallax em̄ fuit frangendo

fide p̄tior: marito. Q̄ execrabile pctū ad

ulteriū. Apoē. xxj. Adulter⁹ ps illaz erit i

stagno ardētī igne z sulphure. Gessura

aut fuit herodias impediēdo herodē q̄n

tū poterat ne peniteret ad p̄dicatiōē iō

ānis: qz videbat q̄ herodes audito iōāne

multa faciebat z eū libētē audiebat: p̄su

ra inqz fuit z fallax insidando iōāni: time

bat vtiqz ne si herodes redderet eā mari

to suo forte occideret ab eo z t̄do q̄rebat

media q̄b occideret iōānes: nec t̄n pote

rat inuenire. Herodes em̄ mēuebat iō

annē timore qd̄ā h̄iano sc̄tēs eū virū iu

stū. Custodiebat eū ne ab herodiade oc

cideret. qz ex h̄ ip̄o p̄mū z periculū pa

teref. Et sicut dicit nico. de lyra. solo mē

tu tenebat herodes ab interfectiōe iōan

nis: quia p̄ter sc̄tātē iōānis q̄ erat nota

toti p̄plo timebat si iōāne interficeret ne

totus p̄pls in eū insurgeret. Vñ cū d̄r in

euāg. q̄ audito eo multa faciebat intelli

gēdū q̄ faciebat pua qd̄ā nō p̄ncipaliaz h̄

simlatoz nō ex cordis p̄tate: z h̄ vt p̄ ca

le simlacionē retineret p̄lm a rebellio

z ipm. Pz q̄ iōānes incarcerationē p̄ncipa

lit p̄ mulieris fallaciū p̄stia. Prouer. v.

Ne intenderz fallacie mulieris. Et Eccl.

xxv. Breuis est ois malicia sup maliciaz

mulieris. Apparet itaqz decollatiōis iōan

nis irrationalis occasio.

Scūdo est p̄sideranda illius occa

sionis palliatio detestabilis. Hero

des ei p̄pli seditionē timebat vt d̄

ctū est. Itō voluit palliatiōē q̄rere p̄ quā

videret apud p̄lm excusari de iōānis in

terfectiōe: p̄uis em̄ timeret nibilo min⁹

t̄n occidere cup̄ebat qz mulier⁹ amorū

cebat p̄ q̄ etiā deū postponebat. Chryso.

Facile deuiat a iusticia q̄ in causis nō deū

sz hoīem timer. Timor em̄ di corrigit: t̄

mor aut hoīm peccādi differt facilitatem

z opationē: nō aut aufert sz retinet volun

tatē donec h̄eat oportunitatē v̄l occasiōē

vñ z q̄s suspēdit a crimine auditoz red

dit ad crimen. Hec Chryso. Herodes igit

aliq̄nto tpe retentus a iōānis interfectiōe

propter metum populi ex hoc auctū eū

interfici cup̄iebat et maxime p̄ter hero

Her. de decollatiōe Joānis

diade q̄ sp̄ eū ad hoc instigabat. Eccl̄. xxy
Dis malicia neq̄tia m̄lieris. Ibidē. Lō/
morari leoni z draconī placeb̄t magis q̄
bitare cū m̄liere nequā. Statuerūt itaq̄
herodes et herodias inter se secreto q̄ he
rodēs natalis sui diē corā p̄m̄s galilee z
p̄ncipib̄ celebraret: z puellē saltāti filie he
rodias q̄cqd̄ petierit sibi datūz iura
mēto firmaret. Itaq̄ caput ioānis petē
te illud sibi p̄pter iuramentū factūz tribui
oporteret: sed de iuramento facto se tristia
ri simularēt: sicut em̄ h̄z in historia schol.
Eredibile est q̄ herodes cū herodiade d̄
nece ioānis sub tali palliatōe seu apparē
tia faciēda p̄us secreto tractauit. In hac
aut̄ detestabili palliatōe tres p̄cipue ap
parent detestande fatuitates.

Prima est fatuitas natal' celebratiōis.

Secda est puellaris saltatiōis.

Tertia est irrōnabilis iuratiōis.

Prima est fatuitas natal' celebratiōis: q̄ maxime apparet ex trib̄ p̄si
deratiōib̄. Prima q̄ natiuitas hoīs i mū
do est ad vite labilis breuitatē. Job. xij.
Hō nat' de muliere breui viuēs tpe.

Secdo q̄ nascit' ad misertiaz multiplici
tate. Uñ sequit'. Replet mltis miseris.

Tertio q̄ ad incertā mort' dubietatē
Ibidē. Qui q̄i flos egredit' z p̄terit' z fu
git velut ymbra. Flos em̄ p̄mo est pulcer:

deinde sicus z p̄trit': sicut hō. Esa. xl. Dis
caro fenū z om̄s gla' ei' q̄i flos fenū: ex
iccātū est fenū z cecidit flos. Stultissimū

est igit' diē natiuitatis celebrare: sed potius
debe hō agere memoriā mortis. Eccl̄. vij.

Memorare nouissima tua. Dicit aut̄ He
rony. Nullū altū legim' celebrasse diē na
tiuitatis sue nisi pharaonē et herodē: vt q̄

rū vna erat impietas: vna estz celebritas.
Tal' aut̄ solēntas cito defecit: q̄ ip̄is mor
tuis nō est ampl' celebrata

Secda est fatuitas puella
ris saltatiōis. L̄hy. Ubi est saltatio ibi
diabol'. q̄d̄ etiā figurat' Apoē. ix. d̄: q̄ lo
custe saltātes hēbant sup se regē angeluz
abyssi. Hui' aut̄ impietatis p̄iceps z p̄cia
fuit ip̄a m̄r q̄ filia docuit nō genuflectōes
nō fieri: sed ipudicā saltatiōz. Lū. tñ He
rem. i. Docete filias v̄sas lamētū: q̄ asce

dit mozs p̄ fenestras n̄ras. l. p̄ sēus n̄ros.
Itē p̄. l. herodes cui d̄ placuisse Prover.
xv. Stulticia gaudiū stulto. Placuit her
odi illd̄ ex q̄ pot' crubescere debuerat:
q̄ signū erat impudicicie. Itē p̄ncipes fu
erūt siml' discubentes: q̄ d̄: Eccl̄. xj. Lūz
saltatrice ne assidu' sis nec audias illā ne
forte peas in efficacia illius. Uñ p̄ hoc q̄
saltatrix fecit amputari caput ioānis s̄v
guratū est q̄ntaz efficaciā diabolicā habe
ant cātrices z saltatrices ad sepanduz
eos in quib̄ est d̄i ḡra (q̄ p̄ ioānē signant)
a capite suo ch̄o.

Tertia est fatuitas irrōna
bilis iuratiōis: q̄ puellē saltāti z tripudiā
ti iurauit herodes q̄ q̄cqd̄ petier' dabo ti
bi h̄z dimidiū regni mei. Q̄nta fatuitas
p̄stulta p̄missio saltanti puellē p̄mittere
q̄cqd̄ peteret vsq̄ ad dimidiū regni. Ra
ban'. Ad hoc forte iurauit vt videret fac
cere inuit' q̄d̄ sp̄ote faciebat: nō em̄ hoc se
esset de amasia sua q̄d̄ in Joāne p̄pleuit.

Hec Raban'. P̄t̄z itaq̄ detestabilis pal
liatio inuenta ad ioānē p̄p̄erā sc̄rissimā
crudeliter occidendū.

Tertio est p̄siderāda prauē machi
natiōis executio execrabilis. Ubi
sunt tres horrede crudelitates cō
siderande.

Prima est crudelitas indigne petitiōis

Secda est inique p̄cessiōis.

Tertia est publice spectatiōis

Prima igit' ē crudelitas

zē. q̄ saltatrix illa ex matris p̄silio petiit
di. Volo vt p̄tin' des mihi in disco caput
Joānis baptiste. Sed cur hoc petierit?

Hiero. Op̄rabat em̄ habere in p̄tate sua
linguam q̄ herodem arguebat.

Secda est crudelitas iūque
concessiōis: q̄ dicit in euāgelio. Contri
stus est rex p̄pter insturandū z p̄pter s̄v
mul discubentes noluit eam cōtristare: s̄
missio sp̄iculatorē p̄cepit afferri caput eius
in disco. Beda. Lz contristaret in facie
tabatur tamē in corde. Q̄ si queris: aut̄
in aliquo excusandus sit Herodes ratiōe
iuramenti: Dicendū breuit' q̄ nō. sed magis
accusand' z aggravād'. Lū q̄ q̄ sc̄rissimā

uit h totū fuit ficticiū. vt dicitū est. Nec em̄ est verū simile q̄ ppter salrationē pmississet sub iuramento vsq; ad medietatē regni: nec interfecisset ioāne ppter iuramentū si cū vi uere voluisset. Tum q; sub pmissōe facta in generali etiā sub iuramento nunq; intel ligit aliquid illicitū sub obligatione cade re. Tum q; in iuramento illicito cuiusmodi di erat iuramentū herodis cū iam sciret qd̄ peccatura eēt puella: non ē obseruandū qd̄ iuraf: q̄ ius em̄ sic iurans obliget ad pec catū. q; sc; de re illicita iurat & eā pmissit n̄ tū obligat ad faciendū qd̄ iuramento pmi sit: imo peccat faciendū. Vñ Jhd. c. Que malis. xij. q. ij. ait. In malis pmissis rescid de fidē. in turpi voto muta decretū: qd̄ i; caute vouisti ne facias / impia ē pmissio q̄ cū sciere adimplet. Hec ille. Et Amb. li. de offi. Herodes saltatrici pmissū turpiter pmissit: crudeliter soluit. Turpe q; regnū p saltatione pmissit: crudele ē q; mors tā ti pphete. p iuraturandi religione donatur Hec ille. Vñ tantā crudelitātē admittās Chrys. ait. Joannes schola p̄rutum: ma gisteriū v̄te: sanctitatis forma: norma iu sticie: p̄gularitatis speculū: pudicie titul: castitatis exemplū: p̄nie via: p̄ctōy venia: fidei disciplinā: ioānes maior boie: par an gelis: legis sūma: euangeliū factio: ap̄toꝝ vor: silentiū p̄phetay: lucerna mundi: p̄cur sor iudicis: ch̄i meditato: dñi testis: totū medi trinitat̄. Et hic tantū daf incestui: tradit adultere: ad hanc saltatricē: merito ḡ phusa sunt viscera: corda tremuerūt Hec ille

Tertia ē crudelitas publi ce spectationis q; allatū est in publicū caput ioannis in disco vt de ip̄o satiaref imy p̄ssima herodias Magna crudelitas q; tantū pphete caput amputatū: allatū est in publicū: maior q; saltatrici datū: sed maxi ma: q; in p̄tate adultere assignatū. Aug. Crudele spectaculū añ oculos p̄stitutū ē. Caput sancti ioānis in disco feratis missū crudelitatis ppter odiū veritatis. Hec ille Orem detestabilē q; amicus intim? & con sanguineus dñi & p̄cipuus ei? secretari? im perante neq;tia adultere sic crudeliter occi sus est. Pr; igit ex dictis execrabilis exe cutio puerse voluntatis tā imp̄ssimi hel rodas q; sue neq;ssime adultere herodiadis

Hec itaq; ioānis decollatio facta ē p iusti cie defensione: q; herodem arguebatur. Cū multa ioānis deuotionē q; deo se recōmen dabat. Vñ de eo canit. In medio carcer; stabat ioānes & voce magna clamabat: di. Dñe de? meus tibi commendo sp̄m meū. Item facta est cū multa pat; in limbo cri stentū exultatione. Vñ in euangelio nico demi legit q; ad eos descēdēs dicit. Ego sum ioānes q; ch̄m baptizauī & digito de; monstrauī: & descēdī nunciare vobis q; vos in pximo visitabit. Esa. xlii. Dedit te in sedus ppli vt diceret his q; vincti sūt exi te: & his q; in tenebris reuelami. Apparet igit ex dictis decollatiōis h̄i ioannis och casio irrationabilis: palliatio detestabil et exultatio execrabilis. iuxta textū euangeli; qd̄ incipit p verba p̄posita. v̄z Distit herodes ac tenuit ioāne. Ad hūc itaq; ch̄i p̄conem deuote recurrant? hūiliter rogant res q̄rnt? ip̄e nob sit p̄cursor ap̄ dñz vt e merit; & p̄cib illa nobis gr̄a largiat: q; tan dē ad p̄templatiōē sempiternā sūme di; uinitatis puenire mereamur: Amen

De beato Egidio abbate. Sermo.

Si ingrediū tur lumen videant Lu. xj. Dun dus iste multū tenebrosus ē. Si gura Gen. j. Tenebre erāt sup facie abyssi. et Eccl. ij. Stultus in tenebris ambulat. Multi v̄z in h̄ mundo ceci sunt non vis dentes in quantis sint piculis v̄natiōis sue p̄s. Nescierunt neq; intellexerūt in te; nebris ambulant. q; aut sic ceci sunt h̄ ē q; ad v̄z lumē se p̄uertere nolunt q; sic dicit Jo. ij. Lux v̄git in mundū & dile. hoies mag; tene. q; lucē. Gen. j. Fecit deus duo luminaria magna: luminare maius vt p̄f ser diei: & luminare min? & c. & stellas Ille gorice luminare mai? est ch̄s q; dicit Jo. viij. Ego sum lux mundi. Luminare mi nus qd̄ tñ magnū est in sui splendoris dif fisione p̄ ceteris omnib; planēt; & stellis est virgo maria Lan. vj. Pulcra vt luna Stelle aut sunt sancti singuli q; etiā ē dif ferentia in splendore j. Ez. xvj. Stella a stella differt in claritate. Sic itaq; deus

Bg

Her. De scto Egidio

p̄ssimus vt tenebras huius mundi illumina-
ret multa luminaria misit in m̄dū. Duo
magna p̄ceris fulgentia. Alia aut̄ in cō-
paratione illoꝝ parua. Nam q̄libet sanctus
est q̄si quoddam sp̄ale luminare. Vñ dice-
bat paulus P̄bil. ij. Sitis sine q̄rela ⁊ sim-
plices filij dei sine reprehensione in medio
nationis p̄ue ⁊ p̄uerse inter q̄s lucet; sicut
luminaria in mundo. Hec ille. Ad hec ita
q̄ luminaria mentis oculos attollere debe-
mus vt illuminari possim⁹. Iō dicit nob̄
saluator in p̄bis p̄positis. Qui ingrediunt̄
(scz in hunc mundū) lumen videat. Hūc at̄
p̄cipue debem⁹ videre mentis oculos ⁊ de-
uore p̄templari lumen illud singulare gl̄osi-
chū p̄fessoris egidij de q̄ dicere possum⁹ il-
lud Eccl. l. Quasi luna plena in dieb⁹ suis
lucet; ⁊ q̄si sol refulget; sic ille effulsit i re-
plo dei. Qui ḡ ingrediunt̄ h̄ lumen videant
Est aut̄ nob̄ p̄cipue videndū ⁊ p̄templan-
dū triplex lumen b̄ti egidij.

Primū est lumen gratiose dispositōis sicut
lumen sc̄itatis dispositiū. Hoc imitabile

Sc̄dū est lumen p̄uose p̄fectionis: sicut
lumen sc̄itatis p̄fectiū. Hoc desiderabile

Tertiū est lumen gl̄ose manifestatiōis
sicut lumen sanctitatis manifestatiū. Hoc
admirabile.

Primū est lumen gratiose dispositōis
Dispositio v̄tq̄ necessaria vt ali-
q̄s p̄ueniat ad p̄fectionē virtutis ē
p̄temp̄ mundanoꝝ. Iō di. v̄tis. Bar. h.
ix. Si vis p̄fec. eē vade ⁊ ven. oia q̄ ha. et
dapa. ⁊c. Et. j. Ioan. ij. Nolite dilige-
re mundū neq̄ ea q̄ in mundo sunt: qm̄ si q̄s
diligit m̄dū nō ē charitas p̄ris in eo. qm̄
omne qd̄ est in m̄do aut̄ p̄p̄sentia car-
nis est ⁊c. Ex quib⁹ apparet tria esse i m̄-
do q̄ p̄ dilectio diuinā impedit charitates.
Iō eoꝝ p̄p̄tus requiritur dispositio ne-
cessaria ad sp̄ialem p̄fectionē q̄ p̄cipue in
charitate cōsistit. Et hec tria sunt diuitie:
delitiae ⁊ honores: q̄ v̄tq̄ tria non solū cō-
tempnit sed ⁊ p̄sūs abiecit b̄tis egidij.

Primo diuitias t̄pales

Sc̄do delitias corpales

Tertio sup̄bias spiritales

**Quarto abdicauit t̄pales di-
uitias p̄uolunt̄ r̄iā paup̄atē attendēs il-
lud Bar. y. B̄ti paupes sp̄ū qm̄ ip̄oꝝ est**

reg. ce. B̄tis v̄tq̄ egidij? ex p̄claris pa-
rentib⁹ oriund⁹ in grecia cū post mortē pa-
rētū largū satis p̄uonū sibi remāsser:
oia tñ p̄pter ch̄m reliq̄ ⁊ paup̄o distri-
buit nihil sibi retinens. Iō. o. Audū ch̄i
stū nud⁹ seq̄re: v̄tq̄ grande difficile: s̄ ma-
gna sunt p̄mita. Sciebat em̄ b̄tis egidij? vt
uitias t̄pales nimis impeditas eē volen-
tib⁹ ad p̄ritis p̄fectionē attingere. Vñ de-
cit dñs Bar. xix. Amen dico vobis qd̄ de-
ues difficile intrabit in regnū ce. Et iterū
dico vobis. Facilius est camelū p̄ forā
acus transire q̄ diuitē (scz in diuitis cōsi-
dentē ⁊ eas amantē) intrare i regnū celoꝝ.

Sc̄do abdicauit corpales
delitias p̄ carnis austeritatē. Bar. v. Qui
ch̄i sunt carnē suā crucifixerūt. et Ro. viij
Debitores sum⁹ non carni vt fm̄ carnē vi-
uam⁹. Si em̄ fm̄ carnē viceritis mortem
Vñ p̄t q̄ carnales delitiae sunt impeditae
ta sp̄ialis vite. Idcirco beatus egidij? oino
eas abhorruit. Vñ longo t̄pē vitā eremiti-
cam ⁊ solitaria duxit manens i antro fru-
ctibus ⁊ arborib⁹ obstituto haud lōge a r̄boda
ni flūij cursū in mare. vbi solū s̄bis ⁊ aq̄
v̄tuebat excepto qd̄ dñs ei quandā ceruam
misit ceris horis lactis alimonia sibi p̄be-
rē. In h̄ imitat⁹ ē heliā p̄betā de cui⁹ au-
steritate legit. iij. Reg. xvij. ⁊ iōanē baptis-
tam. de q̄ legit Bar. j.

Tertio abiecit spiritales
sup̄bias: ⁊ honores p̄ceptis p̄ p̄fundā h̄i-
litate: sciēs qd̄ sic d̄r. Ia. iij. D̄ sup̄bis re-
sistit: h̄iilib⁹ aut̄ var. gra. Lū ei nomē ē
p̄ oēs grecie pres mag⁹ ac mag⁹ euclaret
timēs ne v̄to fauorē q̄tulūcūq̄ tangeret
natalē patriā derelict⁹. Tūc cū s̄to Ḡo
redemo eremita se⁹ ripā quidam s̄mū
aliq̄nto t̄pē p̄uersat⁹ esset: ibiq̄ egrotū sibi
p̄feratū sanāsz sterilitatē q̄ terre suis oio
nib⁹ effugasset timēs ne fauore ppli aliq̄
nus i vana gl̄iam incidere. secretorē locū
expetijt i eremo Vbi cū inuēret a flamo-
rege q̄ mltā donaria mltosq̄ sibi honores
obtulit q̄s tñ egidij? ver⁹ h̄ilitat⁹ amatoꝝ
p̄sūs recusauit. b̄ti p̄sideras qm̄ hono-
res m̄dani cito vt fum⁹ euascent. Iō.
ex. Velut somnū auolans nō inuenit: strā
bit sic v̄tio nocturna. Apparet q̄ quō beatus

tus egidit? fuit? pemptor mundanitat? z in h de. lic nob ecceplare lumē qd videre debem? ad imitandū. Itaq; q in grediunt lumen videant: videat in qua in lumie bri egidit q; pceda sit ois mundanitas. Be. in epla ad romā h gine. Fallax mudi glo ria digne respuit: flos semē ē: vapor ad mo dicū parēs. Ipe ei? qualiscūq; star? nonne p? anxietat; q; iocunditat; hz: Idē in epi stola ad thomā ppositū de beuerla. Secu lū nequā qd solof tuos sic soles beare ami cos vt dei factas inimicos. Hec ille

Secundū ē lumē p?uose pfectionis. Prouer. iij. Iustoz semita qm lux splendes pcedit z crescit vsc; in p? fectū die. Hmōi aut pfectio maxie est per pitate charitat;. Col. iij. Sup oia charita tē habere qd ē vinculū pfectionis. Iō spe cialit de charitate bri egidij dicturi sum us. Falsit vtiq; oim p?utū excellentissimā z oim alia rū forma. vt dicit Amb. z oē viciū excludēs q; vt vt dicit paul. j. Co. xij. Charitas n̄ gaudet sup inq;rate fuit itaq; glōsus egi dius i charitate feruentissim? qd vtiq; ma nifestare possum? ex tribus evidentissimis

Primū ē spūalis deuotōis (signis) **S**cōm est fraternal affectiois **T**ertū est penal tolerationis.

Primū igit est signū frat nalis affectiois. Deuotio ei ē p? z hūilis affectus in deū. Charitas autē est q facit mentē in deū ascendere. Aug. xij. p. f. qn? ro amor magis accendit: tāto spūs mag; surū fert. Iō deuotio signū est charitatis. Tanta aut deuotio ē effert bñtū egidit? vt longo tpe vitā duxerit solitariā vt dictū est vt sic libet? in deū tenderet Th: en. iij. Sedebit solitarius z tacebit qz leuabit se sup se. Appuit aut excellētia deuotōis sue ex pfect? spūalis affectōe. Nā cū audiebat egidit? pconiū alicui? seti vni ad eū pperat? oat vt ab eo doctrinā salutē acciperet. Cū sic accessit ad cesariū scitissimū virū arelatē ē ep: sic z ad yeredemū eremitā. Sed heu heu nō sic mūdant: nō sic: q; p tpalib; qdē z caducis diligētissime ex q; rūt piliū: sed p vniq; salute pap; solitū qm p? denariū. q;

animā p?iā diligētes nō artēdētes qd de paulus Col. iij. Que surū sūt qrite non q sup terrā. Itē apparuit bri egidij deuotio vt breuit dicam? ex sup? totali oblatioe. Seipm em̄ do totū obrulit in holocaustū z tota ei? vita religiofa fuit qm sp; dices cū ps. Dibi autē adherere deo bonū ē.

Scōm est signū fraternal affectiois. Dilectio h̄ppe fraternal signū ē dilectiois diuine. j. Joā. iij. Siqs dixē rit qm diligo deū z frēm suū ode. mēdar ē zc. Sequit: Et h̄ mandatū habem? a dō vt q; dili. deū di. z frēm suū Hec ibi. Appa ruit aut fraternal affectio in brō egidij pcl pue tūpl. P?io in ope tpalis subuentio nis. j. Jo. iij. Qui habuerit sudstatiā mū di h̄it? z viderit frēm suū necessitatē h̄fer clausit vscera sua ab eo quō charitas dī manet in eo: fildli nō diligam? h̄bo neq; lingua h̄ ope z pitate. Hec ille. Bñtū vti q; egidit? multū liberal? fuit ad subuēdiēdā paupib;. Vñ semel an̄ obitū parētū dū ad eccliam pgeret egro cuidā elemosynā petē ti tunica q; induebat (vt alter martin?) tri buit. nō h̄ns aliū qd oportum? daret Job xxx. Ab ifantia creuit meū miseratio. Il lā q; tunica mor vt eger iduit toti? corpis qmātē recepit. Post mortē at parētū oia q; h̄ie poterat paupib; distribuit Lu. xvij. Da paupib; z habebis thesaurū in celo.

Scōm in ope spūalis instructiois. Lucros em̄ ad se veniētes salutarib; mont; instrue bat z monachos sibi subditos ipse factus abbas vigilatissime i religiois scitrate edo cebat. Erāt q; ppe h̄ba ei? feruētia z diuinū amo. ē redolētia. Jo. v. Ille erat lucerna ardens z lucēs. Tertio in ope cordial? re missiois. Nā iniurias sibi factas cordial? remittebat. j. Co. xij. Charitas n̄ agit p? peram: nō iustat. Vñ cū venatores flauy re gis ceruā illā a q; pascēbat in antro iā tri bus dieb; psecuti fuisset nec cape possēt qz sp; ad alumnū suū cōfugiebat nec poterat canes ad iactum vni? lapidis ad locū ap? propinq;re atigit vt vni? incaute sagittā di nigeret a q; graue vuln? ipi brō egidij orā? ti an̄ fores spelūce inflictu ē in capite quā inturā sic sibi illatā benignissime dimisit z deū vt eis remitteret deuot? exorauit: at tēdēs: qd dicit Eccl. xxvij. Qui vindicari vult a dno inueniet vindictā.

Her. d' scis gorgonio et dorotheo

Tertium est signum penalis

toleratio. Vultus enim penas labores pro dei amore sustinuit. j. Lopez. xij. Charitas patiens est. oia suffert. oia sustinet. Unus noluit bruis Egidius quod adhiberet ei aliquam medicinam ad curandum vulnere supradictum in capite suo: sed postquam dominum rogavit ut quod diu esset in hoc seculo p[ro]fite sanitati nullatenus redderet. Sciebat utique quoniam sic dicitur Beatus. P[ro]p[ter] tribulatio[n]em est via vite: via gl[ori]e: via civitatis hitaculi: via regni. Apparuit itaque charitatis excellentia in beato Egidio ratione cui recte dicitur lumen ad quod inspicere debemus: tamen ad exemplar scitatis. Itaque quod ingrediuntur lumen videant. In quod utique lumine discere debent ex toto corde deum diligere.

Tertium est lumen gl[ori]ose manifestationis. Ps. Illuxerunt cornu catocis tue orbiterre. Operatus est mira

la tripliciter. Primo quia sibi morbi cedebant. Secundo quia sibi elementa obediebant. Tertio quia sibi futura patebant.

Primo quia sibi morbi cedebant. Bar. vi. Sup[er] egros manus imponet et bene habebunt. Sanavit filia theocrite due a febre quod per medicos curari non poterat. Ite egrotum illum cui tunica dedit. Ite quoniam dicitur percussus et irrisus a serpente. Ite cura vit karolum regem franco[rum] a morbo spirituali p[er] quod nemi vniquam nec etiam ipse Egidius ausus fuerat confiteri. Ipsi autem missam celebravit et pro eorum oratione: apparuit angelus super altare: cedula ponens in quo scriptum erat et regis p[er]mitti et eius intercessio dimissum. Adiectus autem erat in fine sedule quod quisquis scitum egidii autem pro quolibet commisso invocaret: si tamen ab illius peccatione cessaret: remissum sibi a domino crederet. Ite demoniacos multos curavit. Bar. vlti. In nomine meo demonia eijciet.

Secundo sibi elementa obediebant. Natus enim inter p[er]cellas despanitibus suis orationibus rep[er]ta: sedavit. Ite terre sterilitatem effugavit. Ite in corpore mortuo elementares qualitates ad dispositio[n]em vite convenientem reduxit: et sic mortuum suscitavit.

Tertio futura sibi patebant. Pentium enim suorum obitum spiritu revelante p[re]scibant.

uit. Ite quibusdam spiritualibus fratribus monasterii sui eversione haud longo tempore ab hostibus h[er]edem indicavit. Ite exitus sui die imminere ei innotuit. quod et quibusdam fratribus indicavit: eos etiam ut prole oraret h[er]edem deprecans. Dedit autem nocte vniuersa kalendis septembris migravit ad dominum circa annum domini. dccc. Affuerunt autem plurimi qui dixerunt se angelorum choros audisse: scilicet etiam in celum cum laudibus descenderes. Esa. lv. In leticia egrediemini et in pace deducemini. Ad hoc lumen gl[ori]ose manifestationis scitatis beati egidii aspiciamus: deorsum ut videamus quod digne debeat a nobis honorari quod tam gl[ori]osis operibus honorificatus est a domino. Et lumen sue scitatis contemplantur: ut cum pro fratribus studeamus imitari: et cum eo tandem in celum mereamur coronari Amen.

De sanctis martyribus Gorgonio et Dorotheo Sermo

Patientia

via possidetur aias vias. Lu. xij. Nullus nisi querat aio h[er]editatem suam. q[ui]d dicitur Boetius in fine p[ro]p[ter] de consolatione. Nulla mens est vincitque fructus h[er]editatis regnat. hec. ani passiones. Remo autem nisi ratione vites h[er]editatis possessione sui et suorum operationum. Unus dicitur de h[er]editate turbato et impatiens quod sup[er] h[er]editatem dicitur. puer. xij. Qui patiens est exultat stulticia sua. Nullus h[er]editatis patia h[er]editatis possessione aie sue. Ita bene dicitur in patia via et c. Patia h[er]editatis necessaria est. custodit enim vix sic arca thesaurum. Greg. i. pro euang. homel. xv. Zedico possessio aie i p[er]tinet patie ponit: quod radix oim custodit p[er]tinet est patientia. p[er] patiam enim possidemus anias n[ost]ras. quod dicitur nobis sicut dicitur dicitur. hoc ipm incipim[us] possidere quod sumus. Hec Greg. H[er]editatis at exemplum sp[irit]uale patientie i gl[ori]osis istis martyribus gorgonio et dorotheo. Hanc autem patientiam habuerunt: et eorum exemplo h[er]editatis debemus p[er]cipere ex triplici consideratione. Prima est consideratio vniuersae patientie. Secunda est consideratio p[ro]p[ri]e patientie. Tertia est consideratio fructuose repetitionis.

Prima est consideratio vniuersae patientie. Unus dicitur Aug[ustinus]. li. d[icitur] p[ro]fiteri viciis. Si passio saluatoris ad memoriam uocet: nihil caduz quod non equoio toleret. p[er]p[etua]

em sūt q̄ toleram? si recordemur q̄d bibe-
rit ad patibulū q̄ nos inuitat ad celū. Ille
em opprobria: irrisiones: contumelias: ala-
pas: spūta: flagella: coronā spineā: crucēq̄
sustinuit: et nos miserī ad nram p̄fusionez
vno s̄mōe fatigamur: vno p̄bo deieimur.
Hec ille. et Berni sup̄ Lan. Dolores et la-
dores ch̄i et ea oia q̄ p̄ nobis sustinuit me-
ditari dicit sapiam. hec me in aduersis eri-
gunt: in p̄p̄eris dep̄munt: inf̄ aduersa tri-
stiaq̄ hui⁹ seculi via regia iecedēti tutū ple-
ne vtrobiz ducant. Hec mea sūma philo-
sophia scire iesum ch̄m et hūc crucifigum
Hec ille. Hec erat p̄fecto philosophia san-
ctoꝝ martyꝝ q̄ ex tali p̄sideratione afficie-
bant mirabiliter triplici affectione inductiua
patientie.

Prima ē affectio charitatiue dilectionis.

Secunda ē affectio p̄formatiue imitatiois

Tertia ē affectio hūiliatiue subiectionis

Prima igit̄ ē affectio rē.

Ubi Berni. Sup̄ oia te mihi amabilem red-
dit o bone iesu calix quē bibisti op̄ redem-
ptiois nre. h̄ oino amore nrm facile vendi-
cat sibi. Hec ille. Hec aut̄ affectio amoris
diuini est maxie inductiua patientie. j. Cor.
xij. Charitas patiens est. et Lan. vi. For-
tis ē vt mors dilectio. et Aug. Via seua et
imania facilia et p̄pe nulla facit amor. Siq̄
dem amor fecit istos martyres sic fortes:
sic p̄stantes vt nullaten⁹ cimerēt cōminati-
onē imp̄toris nec amissionē cuiuscūq̄ bo-
ni aut honoꝝ sp̄alis imo ip̄i p̄p̄ ch̄i amo-
rē oia t̄p̄alia etia vitā p̄p̄iā contēpserūt cū
tū pus essent p̄mi cubicularij imp̄toris et
eoꝝ p̄rudētia totū regebat imperiū. Ro.
vij. Quis nos sepa. a cha. det rē. vide ibi.
Ubi uenient cuiuslibet eoꝝ cōcipere p̄t̄ il-
lud q̄d de moyse dicit Heb. xj. Fide moyses
grādis effect⁹ negauit se ēē filiū filie pha-
raonis: maḡ eligēs affligi cū p̄lo dei q̄
t̄p̄alis pcti h̄ie iocunditate maiores dūl-
tias extimans thesauro egyptioꝝ imp̄ro-
perū ch̄i. Aspicebat em in remunerati-
onē. Hec ibi. **H**i em b̄i martyres p̄p̄ ch̄i
stū abnegauerūt officia q̄ habebat i curia
imp̄toris: ecce p̄temp̄ honoꝝ. Et po-
t̄ elegerūt affligi cū alijs ch̄ianis q̄ deli-
tiose uiuere: ecce p̄temp̄ delictay. et ma-
ius lucrā putauerūt iniuriā pati. p̄ ch̄o q̄

h̄ie copiā auri et argenti: ecce p̄temp̄ d̄i-
uitiay. Item ip̄a feruentis amoris fec̄ eos
p̄stantes ad palā arguendū imp̄torē de
sua crudelitate erga ch̄ianos. Vnde legē
dā. Non fecerūt vtiq̄ vt adularioꝝ q̄z lin-
gue (vt ait August.) alligant aias in pctis
imo p̄stantissime locuti sūt secluso oi timo-
re. j. Jo. ij. Perfecta charitas foras mittit
timorē. Profecto vtiq̄ eoꝝ poterat vice-
re cū paulo Phil. j. Sibi uiuere ch̄is est
et mori lucrū.

Secunda est p̄formatiue imi-

tationis affectio. Siq̄dē debem⁹ multū af-
fici ad ch̄i imitationē. q̄ vt dicit Eccl. xij.
Magna gl̄ia seq̄ d̄m. Jo libent̄ pati de-
bem⁹ quē admodū et ip̄e passus ē. j. Petri.
iij. Ch̄o in carne passus et vos eadē cogi-
tatione armami. et Heb. xij. Deponētes
oē pond⁹ et circūstans nos pctm p̄ patien-
tiā curram⁹ ad p̄positū nobis certamē aspi-
cientes in aurore fidei et p̄sumatorē iesū
p̄posito sibi gaudio sustinuit crucē p̄fusiōe
p̄temp̄ta. Hec ille. Sic itaq̄ fecerūt gl̄io-
si martyres: ch̄o passus sp̄ali q̄dā confor-
mitate siles effecti. Isti em sunt q̄ uenerūt
ex magna tribulatione et lauerūt stolas su-
as in sanguine agni. Heb. xj. In occasione
gl̄ioꝝ mortui sunt p̄ ch̄o.

Tertia ē affectio hūiliati-

ue subiectionis. Cū em p̄sideram⁹ q̄ ch̄us
tot et tanta p̄ nobis passus ē: sic se. p̄ nobis
hūiliauit fact⁹ obediens vsq̄ ad mortē. vt
h̄i Phil. ij. Oino affici debem⁹ ad oia hu-
militer p̄ ip̄o sustinēda nos ei totalit̄ subij-
ciendo et acceptando q̄scūq̄ tribulatio-
nes: attendētes q̄i cuiuslibz nrm dictū ē il-
lud. j. Re. xvij. Qd̄ pateris fec̄ tibi d̄s:
tu aut̄ q̄s es vt p̄radicas deo? Nunquid
vos p̄ figulū: aut securis mouebit⁹ p̄ euz q̄
secat in ea? Jo. iij. Disciplina d̄ni fili-
mi ne abijcias nec deficias cū ab eo corri-
peris. Quem em diligit d̄s corripit. Hec
ibi. **E**x p̄sideratione itaq̄ d̄nice passionis
affecti sunt gl̄iosi martyres ad hūiliter su-
stinendū in corp̄o suis q̄cūq̄ tormentoꝝ
genera: attendētes illud. j. Cor. vj. Em-
pri estis p̄cio maḡ gl̄ificate q̄ et porta. deū
in corp̄e v̄o. Hec ibi. Sic q̄ p̄p̄ma con-
sideratio inductiua patientie de q̄ patientia
dicunt p̄ba p̄p̄. ita. In patientia v̄ia rē.

Ber. De scis Gorgo. et Doro.

Secunda est consideratio prope aditiois. In Hier. xij. die dñs. Uideret voluemetipos. Tradent em vos in pccis et in synagogis vapulabitis etc. qñ inuens q supius consideratio valet plurimū ad patientē sustinēda tormenta. Debet autē esse binōi consideratio triplex.

Prima est consideratio corporalis vilitatis.

Secunda est spūalis dignitatis

Tertia est totalis necessitatis

Prima est consideratio corporalis vilitatis. Job. xxv. Hō putredo et filius bois p̄mis. Hecibi. Quid ḡ mirū si martyres hoc considerantes p̄ tali ac tanto dño q̄lis est dñs corp⁹ qd̄ nihil aliud est q̄ faccus stercoꝝ et cib⁹ p̄mū martyrio exponēbant Lu. xj. Ne terreamini ab his q̄ occidunt corp⁹.

Secunda est consideratio spūalis

dignitatis. s. q̄ ad aiā q̄ vitz ē ad imāginē dei facta: et ad dei visionē et fructiōnē ordiata Aug. Nobil' creatura ē aiā q̄ ad visionē et fructiōnē dei creata ē. Hec ille. Ad mirū igit si glōsi martyres vilitatē corp⁹ et aiē dignitatē attendentes corp⁹ tormēt' subiecerūt vt aiā salua fieret. S; deu beu multi sunt sic rustic⁹ qdā q̄ vadens ad vnum ocreas vilissimas portabat sup humeros suos mag' volēs nudos ledere pedes q̄ ocreas. Bern. Sic stulti existimatores de minimis maximā: et de maximis minimā curā gerunt

Tertia est consideratio totalis

necessitatis. Bern. In campo certaminis sum⁹ vbi q̄ plagā vel liuorē non sustinet nuerit miles ingloriosus apparebit. In hui⁹ mundo tot emergunt aduersa: tot iminent tribulationes: infirmitates: desolationes: et molestie: q̄ hō vell. nolit h̄ sustinere: sic nauis in medio maris yndiq; p̄ celloso fluctib; agitatur et p̄cutitur: nec est i potestate gubernatoꝝ sedare seuitā tēpestatis. Sum⁹ qd̄em int̄ sumā pacē et sumā afflictionē p̄stituti. i. int̄ celū et infernū: s; vniuersos localit̄ sum⁹ inferno. oportet q̄ nos pati velim⁹ nolim⁹. Si patient' qd̄e: multū meremur et leu' sustinem⁹: si impatient' subito nun' oportet pati et meritū pdim⁹ atq; laborē aggrauam⁹ q̄ doloꝝ et deu' of-

fendim⁹. Vide ḡ qm̄ patientia d̄ necessitate facit p̄tū. In Judith. viij. Qui tērationes nō suscepit cū timore dñi et impatientia sua et impopertū murmuratōis sue dñm̄ pulerunt exterminati sūt ab extermīnatoꝝ et a spentib; periclitant. Hec ibi. Deben' insup' considerare qm̄ oia aduersa ex diuina dispositiōe et bñplacito dei pueniunt cui nullaten⁹ fas ē resistere. Hec. xij. Non ē q̄ tue resistere possit voluntati. Ideo oportet velimus nolimus pati. Hec breoz. r. Patientia vobis necessaria v̄o luncatē dei facientes reponet' p̄missionem. Hec itaq; considerātes glōsi martyres attendētes etiā corporalis mortis necessitates inuitabile. ij. Regū. xij. Des morimur. S; oia tormenta patientissime sustinerūt et morte corpale nullaten⁹ timuerūt: s; ad eā libent' se obtulerūt vt sic ex bona voluntate facerēt sibi meritū: qd̄ ex natura erat aliquñ sustinere necessariū. S; cantat ecclesia de ipis. Terrore victo seculi penitēq; spiritus corp⁹ mort' sacre cōpendio vita bñam possident. Ex pdicta igit triplici consideratiōe inducti sūt martyres et nos eoz cōplo parit' puocari debem⁹ ad patientiā i aduersis vt sic aias nras possidere valeam⁹ iuxta p̄bū dñi d. In patientia via etc.

Tertia est consideratio fructuose reportatiōis. Hec. xij. Dis disciplina q̄ dem in p̄nti videt eē nō gaudij sed meroris. fructū autē pacatissimi exercitatus eā reddet iusticie. et Lu. vij. Qui corde bono audietes p̄bū retinet: fructū afferūt in patientia. Est autē p̄cipue triplex patientie fructus.

Primum est scientiā mundicie
Secūds est triumphal' victorie
Tertius est eternal' glorie.

Primum est fruct⁹ scientiā mundicie Est ei ipa patientia purgatiua. Tobie. ij. In t̄p̄ tribulatiōis p̄tā dimitte bis q̄ inuocat te. Aug. Qd̄ lima ferro: qd̄ fornat auro: qd̄ flagellū grano: h̄ facit tribulatio hōi iusto. Un' sc̄i martyres in fornace tormētōꝝ oino purgati sūt. sic q̄ stati anie eoz a corpib; exūtes in paradisu euolauerūt. Un' de Aug. q̄ iuriā facit martyri q̄ otarp martyre. Sap. ij. Tanq; auz i fornace p̄bauer illos: et qñ holocausti hostiā accepit

illos. Et nos itaq; aduersa oia sustiere de
bem? patientiā q; pctōz nōz purgatiua
di. illō michē. viij. Trā dñi portabo qm
peccauit ei. z oia pctis nris attribuentes

Scōs ē fruct? triūphalis

victorie. Vñ bñ d; Mobile vincēdi gen? ē
patiētia. vicit q; patit/ si vis vincere: disce
pati. Per patiētiā q; pēpuevicit hō se/
ipm. i. animi sui ipetū. Bre. Vñoz ē victo
ria vbes expugnare: q; sūt extra q; vincūf.
ma? ē ar qd p patiētiā vicit: q; ipē a se anti/
mus supat. Hec ille. Jō bñ d; dñs In pa.
y. p. 7c. Et sup illō iob. iij. Vbi ē fortitu?
do tua: d; glo. Qui se vicit Jōia fort? est.
Scti igit martyres p patiētiā vicerūt tyrā
nos mudū z tormēta. Vñ cantat ecclia in
hymno bti amb. Sctōz merit? z c. nā gli/
sūt anim? p mēre cātib; victōz gen? opti/
mū z c. seq. Cedūt gla. mo. bi. nō mur. re.
nō q; h; cor. ta. m. bñ cō. cō. pati.

Terti? est fruct? eternalis

glie. Dar. v. c. Bti q; pēcu. pa. pē iustici.
qm ip. ē reg. ce. Jbidē. Bti est; cū maledi
xerit z c. seq. gaudete i illa die z exultate
qm mer. Na copiosa ē i cel. et Jā. j. Brūs
vir q; suffert tenta. qm cū pbat? fue. accipi.
oto. vi. z c. Sic itaq; ex pōderatiōe glie
reptomisse fortissimi fuerūt atq; pstantissi/
mi glōsi martyres in tormētis sustinēdis
ifficta sūt his scris martyrib; Borge. z do
ro. mlta quissima tormēta. Pno nāq; fue
rūt nudatū z suspēti z flagr? toro corpe la/
mari. Et vilerib; tā pelle nudat? depositi
d; eculo aceto z sale sunt p fusi. Debinc su
pra craticulā affati. postmodū in patibulo
laqis appēti vbi cū diuina pteute aliquādiu
viverēt: gladijs leralib; sūt p fosi: debic cor
pora eoz ser? z auib; expōsita: s; tñ itacta:
sūt a chrīanis collecta z honorifice sepulta
Vnde legēdas. In his itaq; tā crudelib;
tormētis ip patiētiā sūt fuerūt. Jō bñ de eis
d; i hymno. Audata pēdēt viscera sāguis
sacrat? fūdif s; pmanēt immobiles vite pen
nis gra. Et itez in Bñ. Baudēt in cel? aie
sctōz q; chū vestī glā sūt secuti: z q; p eius
amore sanguies sūi fūdēt sō cū chō exul
tāt sine fine. Sic igit exēplo sctōz martyz
pōderatiōe future glie patient? tolerare
d; bem? q; cūq; aduersa. q; vt d; Sic. Spes

pmij minuit vim flagelli. et Ro. viij. Eri/
stimo q; nō sūt p digne passiōes hui? tps
ad futurā glāz q; reuelabit i nob. Et pdi
ctis itaq; pōderatiōib; exēplo btiōz marty
rū discam? s; in oib; aduersis patiētiā hē
vt sic ai as nras possidētes mereamur tan
dem ad glāz vere patientie reptomissā cū
btis martyrib; puenire felicit: Amen.

De btiō Mattheo aplo et
euangelista. Sermo

Vidit Jesus

Mattheum. Matthei. ix. Tr/
plex est dei visio. Prima est vi
sio vniuersalis contemplatiōis. Prouer/
bia. xv. In oī loco oculi dñi pteplāt bonos
z malos. z Heb. iij. Via nudat apta ocu
lis ei. Scōs ē visio penal? cōmiatiōis.
ps. Vult? dñi sup faciem. mala vt pdat de
terra mēoria eoz. Eccl. v. In pctōres reser
cit ira ei. Tertia ē visio spēialis miserati
ōnis. ps. Oculi dñi sup iustos. Hecū etiā su
p tā iustificatos sūt oculi miseratiōis dñie s;
z sup pctōres puerēdo. Lu. xij. Suspi
tens iesus vidit zacheū. Sic etiā dicit pba
ppōsita q; vidit iesus mattheū. Vidit inq;
etiā tā oculo corpali q; spūali vitz oculo sue
miseratiōis. Et h; pēpue triplē.

Primo in ipi? vocatiōe gratiosa
Secdo in vocatiōis executiōe ptiuosa
Tertio i executiōis approbatiōe glōsiosa.

Primo vidit iesus mattheū oculo mie
P d; ei? vocatiōe grōsiosa Ro. viij. Quos
pdestinauit hos z vo. In vocatiōe
aut bti matthei ostēdit pēpue dñs triplē
cem iue miseratiōis dulcedinē

Prima est dulcedo appropinq;tionis.
Secda est dulcedo respectiōis.
Tertta est dulcedo allocutiōis.

Prima ē dulcedo appropi

quōis. q; vitz ipē dñs ad mattheū accessit
Vñ d; Dar. ix. Cū transiret inde iesus. s.
per locū vbi erat mattheus. Felix cui dñs
appropinquat. Tum q; dñs eum illumi
nabit quia lux est. Jōa. viij. Ego sum lux
mundi. Tum quia eū in amore inflamma
bit quia ignis est. Heb. xij. Deus noster
ignis consumens est. Et Malach. iij. Ipe
cū q; ignis cōflās. Tū q; ipm? iustificabit

Ger. de scō Mattheo apostolo et

Est. lxi. Gaudēs gaudebo in dño. Itaq; sic dicitur: Ja. iij. Appropinque deo et appropi quabit vobis.

Secunda est dulcedo respectiois: q; octo misericordie eū respexit. Un sequit. Vidit hoīem sedentem in teloneo Mattheū noīe. Beda i hom. Vidit n̄ rā eō p̄oreo intuitu q̄ inerne miseratōis aspectu. Ps. Respice i me et misere mei. Sap. iij. Respectus ei⁹ in electos illi⁹. Felix q̄ sic a dño respicit. Talis respectus cōpūctioez inducit. Bar. xxvij. Respexit iesus petru et egressus foras fleuit amare. Notandū aut q; ali⁹ euāgeliste p̄f honores matthei noluerūt eā appellare noīe vulgato: sed dixerūt leui. Ip̄e aut̄ (s̄m illō salomōis) p̄stus in p̄ncipio accusator ē sui mattheū se et publicanū noīat. vt dicitur neminē d̄ salute despare debere: s̄ ad meliora conuertit. Soluerit. cū ip̄e ex tali negotio: qd̄ s̄m gre. vit aut nūq; s̄m petō exerceri p̄r: vocat̄ sit ad statū ap̄licū. In h̄c et instrumur q; ali⁹ orz defect⁹ inq̄tū possum⁹ debem⁹ occultare: et nos ipsos de pctis nr̄is accusare.

Tertia est dulcedo allocutionis: q; dicitur ei. Sequere me. D̄ dulcē alioq; curio quōd licet cor ei⁹. Cañ. v. Alia mea liq̄ facta est vt dilect⁹ locut⁹ ē. Hoc fit in pctōre qn̄ dat robur in aggressionē p̄nē. Job. xiiij. Vocabis me et ego r̄idebo tibi. Patet itaq; quō oculo misericordie vidit iesus mattheū in vocatione sua.

Secundo vidit iesus mattheū i vocationis executione p̄ruosa. q; em̄ matthe⁹ efficacit̄ audiuit vocationē dñi sequēdo dñm: hoc fuit ex speciali respectu misericordie dñe. Un̄ dicitur in euāgel. Et surgēs. s̄. de culpa: secut⁹ ē eū. D̄ q̄ se quē est seq̄ dñm. q; p̄urb. xij. Uie ei⁹ vie pulcre: et oēs vie ei⁹ pacifice. D̄ q̄ honora bile. q; Eccl. xxij. Magna gl̄ia seq̄ dñm D̄ q̄ vr̄ile. Joā. viij. Qui sequit me non ambulat in tenebris: sed hēbit lumen vite. Secut⁹ ē itaq; statū dñm sine dilatioe: diuina potētia iterū opante et docēte. Un̄ dicitur h̄ero. q; fulgor ip̄e manifestat̄ et deit̄ oculte q; etiā in facie relucebat/videntes ad se trahere valebat in p̄mo aspectu. Si em̄ in magnē lapide hec eē vit⁹ dicitur vt ferrū trahat: q̄nto mag; dñs oīm creaturaz ad

se trahere poterat q̄s volebat. L̄. v. Si dicitur vidisti vocantē p̄rute: ita addice voca ti obediētā. neq; em̄ restitit neq; vacillauit: sed p̄r̄ paruit. Hec ille. Secut⁹ ē aut dñm dñs Mattheus p̄cipue in t̄m

Primo in vilipensioe mundanitatē Scōs in p̄dicatione veritatē.

Tertio in toleratioe penalitatis. **Primo in vilipensioe mundanitatē:** q; vt dicitur Lu. v. Relict⁹ oib; iurgens secut⁹ est eū. Et h̄ rōnaliter p̄ tres p̄cipuas rōnes quas vide s̄ in ser. de san. cto Barnaba.

Secundo in euāgelizatioe veritatē. j. Coz. it. Dispositio mihi creata est vt euāgelizā p̄dicās lucrificerē eos q; sine lege erāt. Un̄ legitur de eo q; totā terrā egypti et regē et reginā quertit et baptizauit cū filio et filia/ fere cū oī p̄lo suo: sic q; p̄ triginta dies q̄st. xl. milia hoīm s̄ baptizati. Fabricari aut fecit eccliam q; infra xxx. diez spaciū consummata fuit: in q; sedec annis. xxvij. et totā egyptū quertit. Un̄ Beda in homel. hōd. Qualis p̄p̄ matthe⁹ fuit sic docet ip̄a gēs ethiōpū quā d̄ vltimis terre finib; ad scē ecclie societate p̄dicādo cōuertit. Idē. Nec solū p̄dicādit: sed etiā scribēdit euāgelizā misterii cōmisse illi de⁹ vt q; terrestriuz curā omiserat: celestiu eē dispēsator talēroz icipit. Qd̄ vtiq; ob id p̄uidētia supna disposuit vt nullum enozmitas pctōz: nullū n̄itrostraz scelez a spanda venia reuocaret/ cū hūc tāt; mūdi n̄itib; absolutū rācelestē factū cōspicerēt/ vt cōcāto cū angelic⁹ spiritib; vocabulo euāgelizā noīaret et eēt. hec ille. Patz q; quō secut⁹ ē dñm in p̄itaz euāgelizatioe. Nā et ip̄e dñs ad h̄ vit̄ i mōm vt euāgelizaret p̄itaret. Un̄ dicebat Lu. iij. Optz me euāgelizare regnū dī: q; iō missus sū.

Tertio in toleratioe penalitatis. j. pet. iij. L̄bō i carne passio et vos eadē cogitatioe armami. vñ ap̄ls matthe⁹ vt se ch̄o p̄formaret multas penas sustinuit. Et tandē cum ei optio daret vt auephigeniā p̄gitez regi yxorē daret aut mortē subiret: p̄dicauit cōstantē ne p̄go alit̄ q; deo i sp̄sam coplaret: mag; eligēs mortē q; p̄ p̄itaret dicere. Un̄ nec p̄missis potuit

emolliri/cū etiā rex dimidiū regni sui sibi
pmitteret: nec minis deterreret: nec suppli/
cis supari. Un̄ misit rex spiclarozē q̄ mar
theū iuxta altare pficientē missam z ozāte
occidit. Eugurrit q̄ ois ppl̄s ad domū re/
gis ipam icēsur̄ cū oi familia s̄ apl̄s appa
ruit p̄bis z clerici catholici yr ppl̄um re/
traherēt. Qd̄ z ita fecerūt. Ex dicit itaqz
pater vocatōis matthei executio p̄uosa

Tertio vidit iesus mattheū in exe
cutiōis approbatiōe gl̄iosa. Vlt̄
em̄ signis gl̄iof̄ manifestauit dñs
se approbare ic̄tate b̄i matthei p̄ quā se/
cū ē ip̄m dñm. Hoc aut̄ fecit dñs p̄cipue
tribz signis

Primū est signū gratiose defensionis.
Secundū est signū copiose p̄mortiōis.
Tertū est signū miraculose op̄atiōis.

Primū ē signū zc. qz cum
est dñs discubēs i domo matthei z ibi es/
sent pharisei murmurātes: ch̄s defendit
mattheū z phariseos murmurantes: vbi
vl̄s ē tripl̄ci argum̄to. **P**rimū accepit
a s̄l̄itudine naturali. vñ dixit. Nō ē op̄ va
letibz m̄dic̄: sed male ha. q. d. Qd̄ s̄ sanū
est i reputatōe v̄ia: iō op̄ n̄ h̄et̄ visitatōe
n̄ra. sed isti q̄ se infirmos reputāt z pctōres.
Vbi s̄m L̄bz. oñdit n̄ mereri eos sanita
te celeste p̄se q̄ sanos se. i. iustos eē putāt
medicinā dñi respūctes. Aug. Nō a deo
fit firm̄ nisi q̄ se a seipso sentit infirmū.

Secūm argum̄tū s̄p̄tū ē a se p̄tura p̄phe
tali. **D**ee. vj. Diaz volo z n̄ sacrificiū.
Un̄ d̄t. Lūtes ar̄ a temeritate v̄ia recedē
do: disite i gr̄atie v̄ie subueniēdo. qd̄ ē qd̄
d̄t dñs i osee: miaz volo p̄ pcti dimissioz
et n̄ sacrificiū. Un̄ puer. xxj. Facere miaz
et iudiciū maḡ placet deo q̄ victime. s̄m
L̄bz. p̄. scribe z pharisei oia pctā sua puta
bāt sacrificijs leḡ posse deleri. et oim̄ reli
quā p̄tutē z tēneres i sacrificijs totā sp̄z
ponebāt. Et iō dñs miaz sacrificio p̄tulit
vr̄ m̄ifeste oñderet nō p̄ sacrificia leḡ: s̄
p̄ opa miscōie pctā posse purgari. glo. Nō
in desp̄cit de sacrificiū: sed sacrificiū sine
mia. Pharisei em̄ faciebāt sacrificia vr̄ iu/
sti apperēt coram p̄lo: nec exercebāt opa
mie in q̄b̄ p̄bat vera iusticia. **T**ertū ar
gum̄tū s̄p̄tū a sua miscōia et gr̄a sp̄ali:
cū dixit. Nō veni vocare iustos s̄ pctōres

ad p̄niam. j. Tim. j. Fidel̄ sermo z oi accē/
ptōes digni: Ch̄s iesus v̄it i hūc mūdū
pctōres malos facere. Nō veni inq̄ vocare
iustos. i. eos q̄ se iustos reputāt: q̄ i gr̄ah
res di iusticiā suā p̄stituere volūt. Vñ b̄.
Usurpatōres iusticie nō vocant ad gr̄am
Nā si gr̄a ex p̄nia: v̄tic̄ q̄ fastidit p̄niam:
abdicat gr̄am.

Secundū est signū copiose
p̄mortiōis. qz dñs p̄mouit eū ad mlt̄iplicē
dignitatē. Ipe em̄ excellit alios pctōs i eo
qz s̄l̄ ē apl̄s: eū gelista: z martyr. qz i nul/
lo alio siml̄ inueniunt̄ iste tres p̄rogatiue
Petr̄: si qd̄ fuit apl̄s z martyr: s̄ n̄ euangeli
sta. Joānes fuit apl̄s z euangelista: s̄
n̄ martyr. s̄ mattheus apl̄s ē z euangelista
z martyr. Et hūc sibi honozē defert eccl̄ia
qz frequēter legunt̄ euangelia matthei q̄ ali
oz. Eccl̄ia v̄t̄ frequēter legit̄ euangeliū
matthei: ep̄las pauli: z psalmos dauid: q̄
fuerē pctōres. z h̄ vt̄ pctōz de dei mia nōn
desperet: cū illos pctōres ita voluerit dñs
exaltare. **B**er. **D**aito: est dei pietas q̄ q̄
uis iniquas.

Tertū ē signū miraculose
op̄atiōis. **P**s. **D**irabilis de⁹ in sc̄is suis.
Per ip̄m v̄t̄qz adhuc viuente s̄ mlt̄i cec̄i
illūinati: multi paralytici curati: multi lepro
sosi mūdati: z multi mortui suscitati. inc̄
q̄s filiū reḡ suscitauit quē magi zaroes z
arphaxat iusitate nequerant: sed suaserūt
regi qz in deoz cōsortio rapt⁹ eēt: z qz sibi
simulac̄z z tēplū edificaret. Vlt̄ etiam p̄
eū fuerūt a demōibz libati. **I**te cū p̄ eius
mortē rex animū ephigēnie isleceētē neq̄
ret: totam ei⁹ domū igne copioso vallauit
vr̄ eā cū ceteris p̄ginit̄ ab apl̄o b̄ndict̄ cō
cremaret. **A**pl̄s aut̄ eisdē appens om̄nē
ignē a domo illa erussit. **I**gnis p̄o i do/
mū reḡ impēs solo rege cū vnico filio ei⁹
uadēte: cūcta p̄s̄psit. **S**tratic⁹ fili⁹ eius a
demonio arrept⁹ crimia p̄is p̄fitēs: ad se
pulez apl̄s p̄pauit. **P**̄i p̄o turpissim⁹ lepro
sus effecet z insanabil̄: māu p̄p̄ta se gladio
infecit. **A**ppuit aut̄ apl̄s p̄lo ad monēs
vr̄ fr̄m ephigēnie ab apl̄o baptizatū regē
sibi p̄stitueret: qz p̄ ānos. lxx. reḡuit: z filiū
suū sibi substituēs: ch̄zianū cultū magnifi
ce apl̄auit z totā ethiōpie regioz eccl̄ez
s̄s ch̄zū repleuit. **P**ater itaqz quō Iesus

Sermo de sanctis

multipli vidit mattheu oculo sue misera-
tionis. Rogem? igit? nos bñm aplm vt
suis merit? & p̄cib? h nob apd deum impe-
trer q̄m? mie oculos nos respicere & illam
nob grām ifudere dignet q̄ ab oi seculari
vanitate fuocati/recto sp̄ tramite ad eū i/
cedam? /cū eo penitit regnaturi. Amen

De sanctis Angelis Sermo

Benedicite do

Bminū oēs angeli et? p̄. cū. **B**i-
rabile videri p̄t q̄ nos sic allo-
q̄mur angelos q̄i iuitates eos ad bñdicē-
dū dñm: nō q̄ mīme bñdicimus dñm. sp̄
vriq; bñdicūt angeli dñm. **Uñ** Apoc. xij
Oēs āgeli stabāt i circuitu throni. sequit.
cecidērūt in sp̄ctu throni facies suas &
adorauerūt deū dicētes amē. **Bñdictio**
Maritar & sapia & gr̄a actio: honor & vir-
tus & fortitudo deo n̄ro in secula seculorū
amē. **Hec** ibi. Quid ē q̄ angeli dicim?
bñdicite dñm oēs angeli et? nisi q̄ desi-
deram? volūtate n̄ram sue volūtati? for-
mari in laudādo deū. **Dicim?** igit? **Bñdi-**
cite dñm rē. q. d. vriq; p̄culdubio facit?
et nos vobiscū dñm bñdicere atq; laudā-
re cupim?. **Nūc** aut? hēm? deuz laudare in
vob? Nam p̄fero q̄ angelos sc̄os laudar:
ip̄m deū p̄ncipalr laudar: q̄m ip̄i sunt opa
dñi. **Aug?** i. p̄. **S**i tibi placet artificis
opa ex his lauda/ & i artificē retor: q̄ actio
nē. **A** nob itaq; laudādi s̄ angeli & eoz fe-
stiuata? solēnter a nob celebranda cū tri-
plici p̄cipua conditione.

Primo reuerēter cū debita hūilitatōe.
Scdo gaudēter cū sp̄iali cōsolatione.
Tertio seruēter cū sc̄i dñiderij affectōe.

Primo reuerēter cū debita hūilia-
tione Apoc. vl. dr̄ bñs Joānes.
Postq̄ audissem & vidiissem: ceci-
di vt adorare aū pedes angeli qui h mihi
ondebāt. **Debem?** aut? sp̄ealē h̄re reueren-
tiā ad angelos sc̄os marie p̄pter tria.

Primo p̄ angelice dñitatis nobilitatē
Scdo p̄pter sui officij dignitatem.
Tertio p̄pter eoz copiosam nūerositatē

Oratio propter angelice

cōditōis nobilitatē. **Sūt** em angeli crea-
ture pure sp̄iales ad imagines dei dñite.
Angel? q̄pe fm **Dām.** est substantia intel-
lectualis: p̄ mobil: a bitritio liberatio: corpo-
rea: dō misrās. imo: talitate suscepēs fm
gr̄az/ nō naturā. **Est** aut? aduērdū q̄ an-
geli triplē cōpari p̄nt ad nos: in cōuenien-
tia: p̄cellētia: & deficiētia. **P**rimo in cōueni-
entiā triplici. **P**rima est p̄ueniētia origi-
nōis. qz vñū hēm? cū ip̄ creatorē & p̄ter
deū: ad eū? imaginē & nos & angeli sum?
Gen. i. **Fecit** de? hoīem ad imaginē & simi-
tudine suā. **Et** de angelo dr̄ **Gen.** in q̄daz
homel. qz angel? dr̄ si cūlū similitudis. q̄ in
eo similitudo vine imā gis. **Imūat** exp̄lla.
Scda ē p̄ueniētia abarōis. qz dñs ietus
q̄ est ab? angelo? est etiā ab? n̄r in sacro.
Sap. xvij. **Angeloz** esca nutriuisti p̄lum-
tū. **P̄s.** **P**anē angeloꝝ māducauit hō.
Tertia est p̄ueniētia bñficatōis. qz angelo
li bñficant in p̄replatiōe deitatz: & nos et
sic bñficadi sum?. **Dar.** xvij. **Angeli** eoz
rū sp̄ vidēt facie p̄is. **Et.** j. **Loz.** iij. **U**
dem? nūc p̄speculū & i enigmatē: tūc aut
facie ad fa. **Et** **Dar.** xvij. **Erūt** sic āgeli dī
in celo. **S**cdo cōpari ad nos i cōcellētia
triplici. **P**rima ē excellētia naturā q̄ritatē
qz sūt pure sp̄iales. hō p̄o corp̄alis ē & dī
mo terre: vt h̄ **Gen.** ij. **S**cda ē excellētia
p̄tūalis puritatē. **S**p̄ em purissimū fuerūt
ab oi p̄cī macula: nō sic hoīes. **Ecces.** vij.
Nō ē hō in terra q̄ faciat bonū & nō peccet
Tertia ē excellētia sp̄ial facultatē. **Faali?**
em deo misrāt. **Uñ** eḡdes hō pl? laborat
vna die seruīdo deo q̄ oēs angeli ab in-
tio m̄di. qz sic dr̄ **Sap.** ix. **Loz.** p̄ qd̄ corū
p̄f agguat aiām. **T**ertio cōpari angel
li ad nos in deficiētia triplici. **P**rima ē rōne
hypostatice vniōis. qz vt dr̄ **heb.** ij. **Paul?**
q̄ angelos app̄hēdit: sed semē abtae. **Uñ**
& in seprur? nō inuenit q̄ ch̄s sic noīauē
rit angelos fr̄es suos sic hoīes. **Uñ** Joā.
ix. d. dñs marie magd. **Uade** & dicad fra-
tres meos: **Ascēdo** rē. **S**cda ē rōne remis-
sionis. **P**er m̄ em hoīs remissibile est. **Uñ**
cū pen? q̄reret a dño **Dar.** xvij. **S**i p̄cī
cauerit i me frater me? & c. **R**ūdit ch̄s?
Nō dico tibi septies: sed v̄iq; septuagiesse
p̄ies. **Uñ** aut? ch̄s iussit **P**etrū facere: h
m̄ro apl? ip̄e ch̄s facit. **P**er m̄ aut? ange-
li est irremissibile. **T**ertia est ex p̄re bñtia

tionis. Habunt em homies sup angelos specialē quandā bifurcationē exteriorē in sensu exteriori vidēdo hūanitatē ebrū glorificatā r sup oēs angelos exaltatā. Jo. r In grediet r egrediet r pascua inueniet. Ebrū dr glo. In grediet vidēdo deitaret; et egrediet vidēdo hūanitatē ebrū r pascua. s. btrudinis ereme inueniet.

Secūdo debem⁹ specialē

hie reuerentiaz ad angelos ppter sui officij dignitatē. Ipi em sūt eterni regū nobilitati simi milites. Sicut autē videm⁹ in militibus alicui⁹ regū spalis q dā eoz sp i aula regū cōmorant ipi regi assistētes ad eoz honore. qdaz aut ciuitates r castra regni custodiūt. qdā fo inimicos regū expugnat. Ita hoz militū dei qdā in aula regia. i. in celo empyreo sp regi regū assistūt: r ad eoz honore cantica glie r leticie decantāt: di. Sact⁹ scūs scūs r. Apoē. vij. Alij custodiūt puincias: ciuitates: r castra. Esa. lxiij. Sup muros tuos hierl'm pstituit custodes. Alij fo dei inimicos. i. demones expugnat. Apoē. xij. Factū ē plū magnū in celo. i. fm vna expositionē in ecclia militari. Abael r angeli ei⁹ pliabant cum dracone.

Tertio specialē habere de-

bem⁹ reuerentiā ad angelos ppter eoz copiosam nūerositatem. Job. xv. Numqd ē numer⁹ militū eius; Tāta qppe est eoz multitudo fm Tho. q excedūt oēm nūer nūmeratū r nūerabilē r visibilē multitudinem. Uli Dioñ. in li. de celesti hierar. Excedentes nūer nfoz materialūz co:poz. Dani. vij. Milia militū misrabāt ei; r decies centena milia assistebāt ei. Si itaq; festū vni⁹ scī reuerētē est celebrandū: qd dīcem⁹ de festo tot angelicis spiritib; dedicatō. sunt em festū facim⁹ oim angeloz. specialē tñ appropat festū istd bto Michaeli ppter triplicē rōnem. Primo ppter specialitatē appetitiōis. qz vitz hac die brūs michael appuit i mōte gargano in apulia iura ciuitatē q dr spōtus anno dñi. cccxc. vide histoꝝ. Secdo ppter specialitatē dedicatiōis. qz hac die locū illū in mōte gargano a se dedicatū fuisse brūs michael reuelant. vide histoꝝas. Tertio ppter specialitatē attributiōis: qz sibi speālē attri-

buunt aliq miferia: puta pncipal pporuz gubnario. Dicit em pnceps fuisse synago ger: r plagas egyptiacas itulisse: mare rubū diuulisse: plūm ist' p desertū deducisse et in terrā pmissiōis itroduxisse. Ipe etiā a dño constitut⁹ ē pnceps ecclie: et i voce ei⁹ resur get moꝝui. et ipe in die iudicij erucem r alta passiōis istignā an iudicez portabit. Ipe sibi specialē attribuit victozial inimicoꝝ pcuratio. Est autē angeloz rplex pncipua victozia meozāda. Prima est h inimicos corpales. cuiusmodi ē illa de q bz. iij. Reg. xi. Venit angel⁹ dñi et percussit vna nocte cētū octogitā qmilia hoim d exercitu regū assyrioz. Videte qñ te fortitudis sit āgel⁹. Hmōj et victozia quā b. archāgel⁹ michael spōtanis tribute ppter quā etiā spāl' iustituz r solēntas pñs est victozia scī michael' dicta. Habz em h festū triplex nōmē. Dī em appetitio: dedicatio: r victozia. P' aliqd em tps ab inuento loco pdictio: neapolite adhuc gētilēs h pōganos r beneuicatos. q. i. militanib; a spōto distāt: ordiato exercitu bellare ceperūt. q de epi pñlio triduanas petierit indutias vt ieiunio vacarēt: r pñio sui michaelis auxiliū iplozarent. Tertia nocte michael' epi appens spēs de exauditas: vltimā pmitit: r q̄ta diei hora iubet hoj stib; occurrēdū. Quib; occurrētib; mōs gargan⁹ imenso tremore cōcutit: fulgura crebra volāt: r caligo tenebrosa totū mōt; cacumen inuolunt: ita q. dc. viri de aduersarijs tā ex ferro hostiū q ex sagittis igneis infirent. Reliq; fo vtute archāgel' copra idolatrie reliq; rēroꝝ: r fidei collasiū miserūt. Secda est victozia h inimicos spūales cuiusmodi est illa victozia quā michael' obtinuit qñ lucifer cū suis seq;ab; d celo expulit. de q expōit vno mō illd Apo ca. xij. Factū ē plū i celo: michael' r angeli ei⁹ pliabant cū dracone rē. Sz q̄runt aliq vtz illd belū fuerit reale. Rñdet frā. de maro. in. ij. di. vij. q sic. lz nō fuerit corpale Nā pter ea q pñer ad potētiā executiū expimur aliq genera belloꝝ pñentiaz ad opardes imaginatiue. Pñmū est inf appetitū sensitiuū r itellectiū. appetit⁹ em uti rēdūt ad opposita. Scdm ē inf itellectū r volūtate: sic qñ itellect⁹ iudicat aliqd ee faciendū et volūtas remitt. Tert⁹ est inter

Uer. De Angelis

voluntatem: et voluntate nonynus ad se
duoꝝ h̄ hominū. Quartum est inter in-
tellectū et intellectū ex h̄is op̄ionibꝫ p
rōnes oppositas. Bellū igit̄ angeloz bo-
noz et maloz actū est iuxta tria q̄ in natu-
ra sp̄iali reperiunt̄ q̄ sunt ratio: voluntas:
et facultas p̄ rōnem nēpe electi angeli et re-
probi h̄ia sentiebant p̄ voluntatē ad h̄ia
afficiēbant p̄ facultatē ad h̄ia nitebantur
Nā electi angeli sublimit̄ sentieb̄ de deo
et gr̄a eiꝫ et ad gr̄am et gl̄iam eiꝫ afficieb̄
et p̄ facultatē sibi data p̄ illis nitebant. An-
geli s̄o sublimit̄ sentiebant d̄ bonitate nature
sue et p̄ hoc ad p̄riā gl̄iam afficiebant et
toto nitū i h̄iū electis sp̄iritibꝫ ferebant.
Magnis ḡ affectionibꝫ electi et reprobi an-
geli in h̄ia ferebant: boni in creatorē: ma-
li i naturā p̄riā: boni in gr̄am: mali ḡ gra-
tiā: boni in dei amorē: mali in odium dei.
Hec Franc̄. Irē h̄idie obtinent angeli vi-
ctōriā h̄ demones ab eoz insidijs et tenta-
tionibꝫ nos liberātes. Un̄ Apoꝫ. x. d̄ q̄
angelꝫ demonē ligauit et in abyssū misit.
Tertia ē victōria sp̄ialis quā arch̄angelꝫ
michael habitꝫ ē h̄ antich̄im. Tūc ei vt
d̄ Dan. xij. Michael p̄nceps magnꝫ p̄sur-
get et p̄ electis tanq̄ p̄cezo: fortit̄ stabit̄
antich̄im. Deinde antich̄is (vt d̄t Gloſa
Apo. xij. sup̄ illō Uicit̄ ynū de capitibꝫ eiꝫ
occisum et.) mortuū se finget et p̄ tridū la-
tens postea appebit̄ dicens se eē suscitatus.
Arceꝫ magica ferētibꝫ eū demonibꝫ i ac-
ra ascēdet et vniuersi mirātes adorabunt eū
Tandē in montē oliueti ascēdens vt dicit̄
glo. sup̄ illō. ij. Thes. ij. quē dñs iesus inſi-
ficiet sp̄i oris sui et. dū stabit̄ in papilionē
et solio suo in loco illo a q̄ dñs ascēdit: mi-
chael aduentēs ip̄m interficiet Et de h̄ fm
Bre. exponit̄ illō Apo. xij. Factū ē plū et
Irē brō michael sp̄alit̄ et tribuit̄ finalit̄
aiay discretio: malat̄ eijciendo et bonas sus-
cipiendo. vñ ip̄e d̄ h̄c officū p̄derādi
aias fm merita et demerita. vñ h̄z picturas
q̄ sunt libꝫ laicoꝝ michael i statera anias
ponderat. Dan. v. Appensus es i statera et
inuentꝫ es minꝫ h̄is. Sunt em̄ qdā aie ya-
cuc bonis opibꝫ q̄s ponderās michael d̄t
Appensus es in statera et inuentꝫ es nihil
h̄is. Talibꝫ ḡ dicere p̄t illō Apo. ij. Di-
seres et miserabilꝫ paup̄ et cecꝫ et nudꝫ Et il-

lud Dan. xij. Ligatus manibꝫ et pe. cūcti
eū in tenebras exte. et. Alie sunt semple
ne q̄ h̄ aliq̄ bōa opa fecerint tū repide et ne-
gligent. Istis ḡ dicit. Appensus es in sta-
tera et inuentꝫ es minꝫ h̄is. Et illud Apo.
ij. Non inuenio opa tua plēta coram deo
meo. Alie s̄t aie plene q̄lis erat illa d̄ q̄ d̄t
Act. ix. Hec erat plena bonis opibꝫ. Istis
dicit. Appensus es in statera et inuentꝫ es i-
tis h̄is. Habet ḡ michael sp̄ialit̄ officium
suscipiendi aias. vñ cantat. Arch̄agele mi-
chael p̄stitit̄ te p̄ncipem sup̄ oēs aias susci-
piēdas. Non est tū intelligendū q̄ solꝫ ip̄e
suscipiat: s̄ q̄ alij angeli q̄ etiā suscipiūt et
portant sunt sibi subditi sic cardinales s̄o
mo pontifici. ḡ cantat ecclia. Michael p̄-
positꝫ para diti quē hono:ificat̄ angeloz
ciues. Et dicit̄ itaqꝫ p̄z ḡr̄auer̄t̄ celeſ-
brādū sic festū āgeloz p̄p̄ triplicē rōne: et q̄
re sp̄iali d̄dicat̄ h̄ festū brō michaeli.

Secundo celebrandū est festū ange-
lorum gaudent̄ cū sp̄iali p̄solatōe
Et hoc p̄pter triplicem rōnem.

Prima ē rō recompensatiōis

Secunda est rō p̄formationis

Tertia est rō acceptationis

Prima est rō recompensatiōis

vt vicijs eis vicē rependamꝫ. Nā ip̄i
gaudent̄ d̄ bono n̄o: rō et nos gaudere de
bemꝫ de ip̄is. Hec. Gaudent angeli in cō-
uersione peccōris salutē hoim̄ sitientes. La-
chryme ei penitentū ē ynū eoz. et Lu. xv
Gaudium ē angelis dei sup̄ vno peccōre pe-
nitentiā agente. Ad qd̄ intelligendū: no ē
tandum fm Bonauen. in. ij. q̄ in angelis
nullo mō accreſcit gaudiū de bono increa-
to in quo consistit̄ p̄m̄iū essentialē: quia qn-
tum ad illud sunt perfecte beati. Sed gau-
dium de bono creato siue proprio siue alie-
no in quo consistit̄ p̄m̄iū accidentale acq̄
crescere potest non solum extensiuē de plu-
ribꝫ gaudendo fm q̄ plures saluantur.
sed etiam intensiuē et ratione boni prop̄ij
et ratione boni coniuncti quā ministrando
alijs bona opera faciunt in quibus p̄m̄i-
um accidentale merentur: et quia etiā cō-
ciues suos ad beatitudinem perduciunt su-
p̄ q̄bꝫ gratulant̄. Hec Boni. Amb. Unus
q̄libꝫ p̄uersionē suā gr̄atā credat eē deo: et
cetibꝫ angeloz quoz affectare patrocinijs

et vereri de offensa. hec ille. **Q**uod vigilan-
ter atq; sollicitè debent miseri peccatores de
peccatis pniaz agere q's expectat oēs ā gelici
chori: q's iustitā ā geli ad paradisi dicitas. ve-
nire iquirit o peccatores/venite ad possidēdū
ciuitatē oim bonoz vbertate refertissimā.
venite p scām pniaz ad magnā cenā dei.
Quid qrit' male opando cū pncipe tene-
bray: Quale pmiū de peccatis expectare po-
test: Stipēdia (in q' apl's) peccati/ mo'is est.
Rom. vi. Nā q' sit vob grata societas vt
simul p'gremur i felicissimo regno dei.

Secūda ē rō cōformatōis
vt vicz nos eis cōformē gaudio. s. cū eis.
Gaudēt vtiq; angeli gaudio plēo z ierti-
mabili in reg' dei. et nos ip' p' gaudere de-
bem' / festū eoz celebrātes / z sub honore
oim ā geloz i dño gaudētes q' sic mirabilr
bonitatē suā māifestat i angel' z p āgelos
Her. Reuera illd vey z solū gaudiū ē qd
nō de creatura sed de creatore p'cipit

Tertia ē rō acceptatiōis:
vt vicz eis gratiū z acceptū obsequiū faci-
am'. Nā q' dicit. i. Coz. ix. hilarē datorem
diligat de'. Et p' p'ns etiā angeli. Adcirco
gaudēt celebrare dēm' eoz solēnitatē.

Tertio celebrādiū est festū ā geloz
feruētē. s. cū sc'i desiderij affectōe
Et h' p'cipue cū affectione triplici.
Primo cū affectiōe grāz actionis.
Secdo cū affectiōe deuote inuocatōis
Tertio cū affectiōe final' associatiōis

Primo cū affectōe gratia
riūctiōis: vt. s. eis grās agam' p' ipen-
sū bñficijs. Ipi em' sūt custo des nri. Hiero.
Si custodia angeloz n' esset: insult' mali-
gnoz spiritūū quis ferre posset: Hec ille.
In sicut aliq' vir' sc'is mōstratū est: fre-
quē circa nos volitāt demōes sic misce. et
Haymo dicit. Ut p'hi dixerunt z doctores
nri opinant/ aer iste ita plen' est demōibz
z malignis spiritibz sic radi' sol' minut' s'p-
mis pulueriscul. hec ille. Videte itaq; qn-
tū bonis angel' teneamur p' sua custodia q'
ita nob est necessaria. Seruiunt itaq; nob
angel' p'cipue tripl'. **Primo a malis de-**
fendēdo. vñ Tob. viij. Raphael diabolu
religauit i deserto supioris egypti. Hmōi
em' religatio nihil aliud est q' p'ntis ei' re-

frenatio: ne faciat qd veller exercēdo mali-
ciā suā. **Secdo bonū suggerēdo.** Unde
Raphael dicit Tobie et filio ei' Tob. xij.
Bñdicite deū celz z corā oibz viuētibz cō-
fitemi ei zc. **Tertio vota nra p'oco offe-**
rēdo. In ibidē dicit Raphael Tobie. Quā
orabas cū lachrymis z sepelebas zc. ego
obtul' orōnem tuā dño. Her. Ecce frēs
mei q' solliciti sunt spūs angelici salut' no-
strā pcurare: q' nos a malis defendūc. bo-
na suggerūt: nos z deū mediū discunt:
vota nostra ei offerētēs z gratiam repoi-
tantes. Hec ille.

Secundo celebrare debe-
mus festū angeloz cū affectōe deuote in-
uocatōis: vt sic ad subueniendū nob ma-
gis vac mag' eos puocemus. Ps. Leuaui
oculos meos in mon. vnde veniat auxiliū
mibi. Vñ in orōne petim' de' q' miro or-
dine angeloz miseria homin' dispensas:
cōcede p'piti': vt q' tibi mis'ratibz i celo
semp' assistitur: ab his in terra vita nostra
muniatur.

Tertio cū affectione final'
associatiōis: desiderātes. scādē cū eis asso-
ciari in celesti gl'ia. Sc'i em' hoies admittit
runt ad eq'litatē ā geloz. Mat. xxij. Erūt
lic angeli dei i celo. Greg. Quid p' dicit festi-
s intereste homin' si deesse ptingat festis
angeloz: Sic q' studeam' festū angeloz
reuerētē: gaudētē: z feruētē celebrare
z cū ipis angel' dñm bñdicere z laudare:
q'ntin' ad eoz societatē tandē ptingere me-
reamur penniter deū laudaturi Amen.

De ipis Angelis alius Sermo.

Angeli eorum
Asp' videt facie p'ntis q' in celis est
Mat. xvij. Specialē vtiq; re-
uerētā atq; deuotionē debem' h'ie ad an-
gelos sc'os. Nā p' eos reuelata sunt nob
nre salut' mysteria: vt patz Dan. ix. x. xj.
xij. Itē Luc. j. reuelata est incarnatio filij
dei marie p' gab:iele archāgelū. Reuelata
est etiā saluato'is natiuitas pastozibz per
angelū Lu. ij. Et ch'ri resurrectio p' ange-
los reuelata est. Joā. xx. Et p' et' auctō-
ritate reuelat' ē etiā ei' aduēt' ad iudiciū per
angelos Act. j. Cor' p'erca lib' Apocal'.

et mlti pdest oib in qcuq statu exstib
 Primo in peccato exstentib.

Secda a peccato exeuntib

Tertio in pnia z bono pseuerantib.

Quarto og mudo egredientib.

Prmo in pctō exstib. Et h̄ p̄cipue triplr.
 Prmo ab eoz occisiōe demōes arcēdo. Nā
 cū q̄s peccat mortali/ imediate demones
 velle ei frāgere collū yr ducerēt eū in ifer
 nū. sed angeli arcer eos. Hoc figuratū est
 Gen. xxxi. vbi iacob timēs esau: cū vidit
 ser āgelos dei q̄ erāt obuiā sibi: dicit. La
 stra di s̄t hec. Quicūq; h̄ pctōr diu vixit i
 pctis regnari dōz dō z angel q̄ sic eū custo
 dierūt. Secdo pctōres ierepādo. hoc figu
 ratū ē Jud. ij. vbi cū angel filios isrl d̄p
 uanctōe ierepasser: ip̄: eleuauer̄ vocē z
 fleuerūt. Tertio ne in dērent labant p̄ser
 uādo. Sepe affuit volūtas peccādi z defu
 it facultas. Et h̄ ex p̄uidētia āgeloz. hoc
 figuratū ē in balaa q̄ p̄gel ad maledicēdū
 isrl/ ab āgelo ipedit ē Hūe. xxij. Et si q̄
 ras an angel? custos aliqñ deserat hoiem
 custodiū. Dicendū fm̄ Bon. q̄ duplex ē
 custodie act? Un? ē respectu corpis/ repel
 lēdo hosti/ ne opp̄mar corp? Et hui? act?
 efficacā ē oino in angelo. Et q̄ntū ad hūc
 actū nō dērelinq̄t hoiēz vsq; ad mortē: q̄a
 nō patit ip̄m a demōe opp̄mi v̄locidi: ui
 si qñ alit̄ exigit fieri s̄ni a diu iudicē. Ali?
 act? ē respectu aie/ arcēdo demōes ne puer
 tāt aias. Et qz hui? act? efficacā n̄ solū ē
 in angelo: s̄ etiā i nob. J̄s subtrahit custo
 die b̄nificiū ab his circa q̄s videt suā custo
 diā frustrari. v̄pote ab excecāt z obstiāt
 q̄ nec recipiūt instructiōez nec exhortatiōez.
 Un̄ sup illd̄ h̄ref. h̄. Curauim? b̄b̄ylone
 z n̄ est curata: dērelinq̄m? eā. d̄r glo. He
 dicis? angeli q̄s a nob repellim? dū eozū
 p̄silio nō addeciim?. Nō est tñ p̄babile q̄
 angel? oēm actū subtrahat respectu aie cu
 stodite. nō itaq; deserit eā q̄ntū ad actuz q̄
 est respectu mali, dēserēdi z euitādi vel di
 minuēdi. qz sp̄ retrahit hoiēs ne labant in
 pctō. Quātū p̄o ad actū q̄ ē respectu boni
 p̄seruādi v̄l adq̄rēdi v̄l augēdi deserit ob
 stinatos. et sic antich̄m n̄ custodiēt. Un̄
 d̄r Dan. p̄ antich̄s carebit angelico p̄sili
 dio. Hec Bonauētura.

Secūdo prodest a peccat

to exeuntib. Et h̄ triplr. Primo a pctō
 eripiēdo. Qd̄ figuratū est in eductiōe q̄si
 violēta Lotz z vxoris sue d̄ sodomis. i. d̄
 pcti p̄suetudine. Gen. xix. Secdo cordē
 amarā cōp̄sitiōne ingerendo. qd̄ s̄grū est
 Tobie. xj. vbi tobias minor fin documē
 tū angeli de felle p̄sēz limiuit patri oculos.
 Tertio pctōres qd̄ agere debeāt instrui
 endo. In figura hui? legit Gen. xix. Nū
 angel? eduxisset Lotz extra ciuitatē so. Jo
 moy dicit ei. Salua aiam tuā znō respice
 post tergū: z ne stes in oi loco circa regio
 nē: sed in mōre saluum te fac: ne z tu simi
 liter percas.

Tertio prodest in pnia et
 bono pseuerantib. Et h̄ triplr. Prmo
 eos z demones adiūuādo. Jud. v. Stel
 le manēres in ordīne z cursu suo z s̄saram
 puguerunt. Secdo eoz deuotas orōnes
 dō offerēdo. Tob. xij. d̄r Raphael tobiez
 Quā orabas cū lachrymis z sepeliebas z
 ego obruli orōez tuā d̄no. J̄tē Job. xxxij.
 Si fuerit p̄ eo angel? loq̄ns yr annūciēt
 hois eq̄tatē/ miserēbit eius. Tertio eos
 multiplr p̄fortādo z fortificādo. Qd̄ si
 figuratū est. iij. Reg. xix. vbi angelus por
 taēt Helie panem subcinericiū z vas aq;
 ēr comedit: et ambulauit in fortitudine et
 bi illius vsq; ad montē dei. J̄tē Sach. j.
 dicit. Angelus loq̄bat in me verba bo
 na z conolatoriā: Hoc etiā figuratū est
 Dan. ij. vbi angelus dēscēdit cum tribus
 pueris in fornacem: et fecit medium forma
 cis quasi ventū rotis flantem. Et Dan. x.
 Cum Daniel corrūsser tergit euz ange
 lus dicens. Noli timere: par tibi: z cōfo
 rare: z esto robustus. Et Tob. v. d̄r ange
 lus tobie. Forti amo esto.

Quarto prodest a mundo
 egredientib. Et hoc triplr. Prmo eos
 a demonib; p̄gendo: refrenando vicz po
 testatem demonis aias rape conantis. h̄
 figuratum est Apocal. ix in angelo q̄ de
 monem ligauit z in abyssum misit. Sec
 cundo in theologicis p̄tibus cōfirmādo.
 vicz in fidei firmitate sollicitādo: illumi
 nando vicz intellectum ad verā cōgnitiōez
 Hoc figuratū ē Apoc. xij. in angelo vo
 lante per mediū celū h̄ntez euāgelū eter

Her. De scō Hieronymo

num. Item in spei securitate ostendo. s. opa bona pus facta. h figuratū est Apo. x. in angelo q̄ habebat libꝝ aperkū in manu sua. Item in charitatis feruore. In cui⁹ figura legunt angeli missi i curru igneo. iij. Reg. ij. Tertio eos in celū deferendo et suas regi piencando atq; in celo collocan⁹ dōq; figuratū ē Ero. xxij. Ecce ego mitto angelū q̄ te custodiet in via ⁊ introducat i locū que parau. h expresse ptz Lu. xvj. vbi dicit. Factū est autē vt moreret mendicus et portaret ab angelis in sinū abrae. Chrys. Sufficiebat ad portandū pauperē vn⁹ angelus s; tō plures veniunt vt choꝝ leticie faciant. E. ij. In leticia egrediem⁹ et in pace deducem⁹. Priz itaq; q̄ sit nobis necessaria ⁊ vtilis custodia angelica. ps. Angelis suis mandauit de te vt custodiant te in omnib; vijs tuis. Propter hāc custodiā sp̄alem hie debem⁹ reuerentiā ad an⁹ belū custodē ⁊ p̄ficius reuerentiā a pctis sumope cauere. Hic. in ser. Q̄ quanta an⁹ gelo debet hō vbiq; inferre reuerentiā: afferre deuotionē: ⁊ conferre fiducia: p̄sentia reuerentiā: p̄ beniuolentia deuotionē: p̄ custodia fiduciam. Laude ḡ ambula vbi sunt angeli vt custodiant te in omnib; vijs tuis. Hec ille. Idem In oi loco reuerentiā habe angelo tuo: nec corā illo audeas qd̄ me p̄ire non auderes. Hec ille. Nā ⁊ angeli nob deputati ⁊ nos custodiētes nob p̄ntes sp̄ diuinā p̄templat̄ maiestare qz dicunt h̄ba p̄sumpta. Angeli eoz sem p̄ vident facie p̄ris ⁊ c.

Tertio tangunt angeloz premia desideranda cum dicitur: semp vident facie p̄ris q̄ in celis ē. In h̄b; h̄bis notantur quattuor conditiones desiderabiles britudinis angeloz.

- P**rima est iocunditas
 - S**ecda est claritas
 - T**ertia est p̄tinuitas
 - Q**uarta est securitas.
- Prima est iocunditas cū dicitur. Illa nōq; vno iocundissima est Job. xxxij. Vides facie eius in iubilo. Secda est claritas cū dicitur: faciem. Est em̄ vltio illa facies clarissima. j. Coꝝ. xij. Nunc cognosco ex pte: tunc autē cognosca sic ⁊ cognit⁹ sum. Ibidē. Quidē nunc p̄ speculū ⁊ in enig. tunc autē facie ad fa. Tertia est continui

tas. qz semp. Aug. Videbim⁹ ⁊ amabim⁹: amabim⁹ ⁊ laudabim⁹. ecce qd̄ erit in fine sine fine. Quarta est securitas. qz in cel. vbi nec erit go nec tinea demoliti: ⁊ vbi fures non effodiunt neq; furag. vt dicitur: Bar. vj. Summe ḡ desiderādū est p̄mū angeloꝝ. Veneremur ḡ sanctissimos sp̄s angeloꝝ ⁊ eoz salutarib; monitionib; aduq̄scere studeam⁹ vt sic tandē ad faciales maiestatis diuine p̄templationē cū eis p̄tingam⁹: p̄ciem q̄ in celis est semp in p̄prium sine fine p̄specturi: Amen.

De beato Hieronymo, Sermo.

Lux mundi
Barth. v. Hic quippe ipse est lux magna oēs illuminas. Joan. j. Erat lux vera q̄ illu. omne boiem venientē in hunc mun. et Joā. viij. n̄c. v. Ego sum lux mundi. lux in qua vniuersalit omes vniuersalit illuminas: sed multi alij dici possunt lux p̄ricular; lux in qua a christo luce illuminata illuminas. In alios Jo dicit dñs discipulis suis ⁊ eoz successozibus. Vos estis lux mundi. Est itaq; beatus hieronym⁹ triplex lux mundi.

- P**rimo lux fructuose scie.
 - S**ecdo lux p̄tuoſe scimoniae
 - T**ertio lux miraculose euidentie.
- Primo dicitur lux fructuose scie Sap. vj. Diligite lumen sapie In b̄o autē hie ronymo fuisse triplex scia.
- P**rima ē natural' instructionis
 - S**ecda est theologial' declarationis
 - T**ertia est moralis institutionis
- Prima ē scia naturalis instructionis. Hic em̄ eusebij viri nobil' filius adhuc iuuenis romā adijt ⁊ lris grec; hebraicis ⁊ latinis plene erudit⁹ ē: ⁊ in grāmatica atq; rhetorica alijsq; philoſophic; scietijs instruct⁹. Sap. vij. Puer erā ingeniosus ⁊ sortitus sum aiām bonā. Secda est scia theologial' p̄ declarationē cat̄holice p̄ritat; sacraꝝ p̄t̄gnā i latinā ligūā trāstulit In d. li. c. xij. Hieronym⁹ eritū linguaz exerce p̄: cū interpretatio ceterz antefert. qm̄ ⁊ h̄boꝝ tena cior ē: ⁊ p̄p̄icitate sine clarior. Et Aug.

sic dicit de eo. Secundus hieronymus presbyter gre-
corum: latine et hebreo eloquio eruditus in locis san-
ctis: atque in litteris sacris usque ad decrepita vitia
eruditus: nobilitas eloquii ab oriente in oc-
cidente istarum solis ut lampas respicitur.

Tertius est vita moralis institutio. Dul-
tas enim epistolas scripsit ad excitandas hominum af-
fectiones in amore dei et sanctarum virtutum obser-
uantiam. Unde beatus Prosper in suis chroni-
cis sic de eo ait. Hieronymus presbyter in be-
thleem totum mundum clarum habitabat: egregia
ingenio studio: universae ecclesie fueris. Hec
ille. Ipse etiam ad rogatum damasi pape officium
in ecclesiasticum ordinavit. psalterium per ferias
distinxit: et vnicuique ferie nocturnum proprium
assignavit: ac quia per et cetera in fine psalmi di-
cendum instituit. epistolas et evangelia per anni cir-
culum decantanda: ceteraque ad divinum officium
pertinencia rationabiliter ordinavit. Sic itaque
per quos per sua sciam multipliciter totam ecclesiam il-
lustravit. Unde sic ipse narrat in epistola ad eu-
stochium cum quidam tempore audiret legeret tullium
et platonem quod sacras scripturas rapere et ad di-
iudicium: et ibidem correptus ac gravissime flag-
gellatus. unde exitus solis divinis codicibus lege-
dis operam dedit. sicque ad ecclesie utilitatem
tantam suam curam ordinavit: et ecclesiam ipsam sin-
gulariter illuminavit. Sap. vii. Inextinguibile est
lumen illius. Idcirco non incongrue
dicitur Lux mundi.

Secundo dicitur lux spirituose scitimonie. de
qua luce dicitur. Mat. v. Luceat lux vestra coram
hominibus. Sicut itaque homo beatus hieronymus
lux mundi quoniam mundum spiritualiter illuminavit
lumine sue scitimonie dando exemplum scitimonie
quaeritionis. j. Tim. iii. Exemplum esto fide-
lium in quibus quaeritione. Dedit autem triplex
exemplum populo.

Primum est exemplum sanctae spiritualis humilitatis
Secundum est exemplum observandae corporalis
austeritatis.

Tertium est exemplum tolerandae penalis
acerbitatis.

Primum igitur est exemplum. Unde ipse de se
dicit ad ambrosium. Nihil a puericia ita vitare
conatus sum ut antimum tumens et erectam
cervicem: deique se odium provocaret. Item. Ego etiam
omnia tuta timeo. Item. In monasterio hospitalitatis
ex corde intedim: et oes ad nos
venientes pro hereticos leta fronte suscipimus
ac venientium pedes abluimus. Hec ille

Unde ipse sua humilitate se magis ac magis profi-
ciebat in gratia dei. quod videtur in 3a. iij. Humiliter
dat gratiam. Secundum est exemplum observandae
corporalis austeritatis. Nam postquam a gregorio
nazarenus constantinopolitane vrbis episcopo sa-
cras litteras didicit in eremum peravit. ubi per
quatuor annos artissima penia se afflixit. ut
ipse testatur in epistola ad eustochium. ubi narrat
quanta artitudine temperavit in cibo potu
struere et stratu. vide ibi. j. Cor. ix. Casti-
corum meum et in fuit. red. 2c. Ro. vii. Si per
carnem vixeritis morietis: si autem spiritu facta car-
nis mortificaveritis vivetis. Tertium est exem-
plum tolerandae penalis acerbitatis. Barth. v.
Bri qui persecutionem patientes pro iusti. quoniam iporum est
reg. ce. Unde ipse dicit in epistola ad asellam. Gratias
agere deo quod dignum habitum suum quem oderit mun-
dus. Unde sic habet in dialogo severi discipuli be-
ati martini qui tempore hieronymi fuit. Oderant
hieronymum heretici: quod eos impugnare non
desisterent: oderant et clerici: quod eorum vitam insecta-
bant et crimina. Hec ibi. Unde cum mortuo
berio papa ipse hieronymus in ecclesia romana
na cardinalis presbyter ordinatus dignus sumo
sacerdotio ab omnibus acclamaretur quod quidam cle-
ricorum et monachorum lasciviam increpabat illi
nimium indignari insidias ei paraverunt: sed et
per pestem muliebrem (ut ait iohannes beletus) ab-
eis turpis est derisus. Nam cum ad matutinas
solito more surgeret vestem mulieris quam in
extra lectum emulsi posuerat reperit: suamque esse
credens induit et in ecclesiam sic processit. hanc autem
emuli faciebant: ut mulierem hanc in thalamo
credere: quod ille videns tunc coram vesanie
locum dedit: et ad gregorium nazarenum accessit.
Passus est vtriusque persecutiones multas. unde in
epistola ad asellam dicebat. Valeficum me gar-
niri: sed scio ad regnum perventum per infamiam et
bonam famam. Item. Quia ob omni mei nomen
atque iustitiam universa me infidelium turba per-
sequitur. Unde in opprobrium meum solidus
exurgat hic mundus: tamen merear a christo
laudari et sue pollicitationis sperare mercedem:
deus non graus est maledictio quae divina laude
mutat. Per itaque quod luxit luce spirituose scitimonie.
Joan. v. Ille erat lucerna ardens et lucens.

Tertio dicitur lux miraculose evidentie. Per
illuxerunt conuscationes tue orbiterre.
Item miracula autem eius vnum est percipuum dicitur
nisi curatio et domesticatio quae more pasto-
ris

Hb

Ber. De sc̄to Dionysio

ris asinū ad pasua ducebat ⁊ inde reduce
bat. vide legendā. Job. v. Bestie terre pa
cifice erūt tibi. In h̄ declaraf̄ti hierony
mi innocentia: q̄ sic ei obediebat leo tanq̄
hoi ad innocentie statū reducto. Via ei ante
malitia subdita erat hoi in statu innocentie.
vt ptz Beñ. j. Ptz itaq̄ q̄ uenient b̄tus
hiero. v. lux mūdi. Prouer. iij. Iustoꝝ se
m̄ta q̄si lux splendet p̄cedit. Ad h̄c igit̄
luce mentis oculos artollam⁹ q̄tinus ei⁹ ra
dix sic illustrari possim⁹ vt p̄ viā salutē re
cto tramite directi ad diuini lumis intus
tū tandē p̄tingere valeam⁹: Amen

De b̄to Dionysio ⁊ socijs eius.

B̄ati mundo

corde qm̄ ip̄i deū videbunt.
Dat. v. Si cor: mūdū fuerit:
Tot⁹ hō mund⁹ erit. qz d̄: Dat. xv. Que
corde exiit: hec com̄nant hoies. Ibi ei
p̄tā oriunt. Ibi radices p̄tōꝝ figunt: q̄ si
ibi successerint: nō est vbi crescant p̄tā.
Ber. A corde tāq̄ a radice p̄cedūt bona
⁊ mala. B̄ti ḡ mūdo corde. Addit autē
mū ueniens: qm̄ ip̄i deū vide. De⁹ q̄pe
spūs ē. vt h̄ Jo. iij. Jo nō oculo carnalē: s̄
oculo cordis siue mentē: tm̄ videri p̄t. Et
sic oportet oculū carnis mūdū ē vt solem
videre possit. Sic ⁊ oportet oculū mentis
mūdū ē vt deū q̄ lucē habitat inaccessi
bilē videre possit. Aug. Hic ē finis amor
nr̄: q̄qd̄ b̄n agim⁹: q̄qd̄ laudabilē est ua
mus: q̄qd̄ inculpabilē desideram⁹ ad dei
visionē tendit. Cū venerit pl⁹ nō req̄rem⁹
Gidere deū volum⁹: s̄ vide q̄ d̄ d̄ctū est.
B̄ti mūdo cor: qm̄ ip̄i deū vi. h̄ para vñ vi
deas. Nō ei corde nō mūdo videre p̄mitte
ris qd̄ non videt nisi in corde mūdo. Hec
Aug. B̄ti igit̄ mūdo corde: qm̄ ip̄i deū vi
debunt: in p̄nti p̄ fidē: ⁊ in futuro facie ad
faciē. Dixit itaq̄ b̄ti mūdo corde: n̄ dixit
b̄ti mūda sup̄ficie. vt sunt fallaces hypocri
te q̄ mundant id qd̄ deforis est. Hec dixit:
b̄ti mūdo cor: p̄t mūdant diuites q̄ cor
porali student mūdicie: s̄ b̄ti mūdo corde
q̄ nō arguit p̄tōꝝ sc̄ia. Hanc vtiq̄ mū
dicie b̄titudine habuit gl̄iosus martyr et
galloꝝ apl̄s dionys⁹ atq̄ socij ei⁹ de q̄bus
nūc dicim⁹. B̄ti mūdo cor. Cordis ar mū

dicā i b̄to dionysio tria potissime declarāt.

Primū ē maculatiue abiectionis abiectionis.

Secūm ē purgatiue instructionis radiano.

Tertiū ē inflāmatiue dilectionis affectio.

Primū igit̄ ē maculatiue abiectionis

abiectionis. ps. Dñe q̄s habitabit in

tabnaculo tuo aut q̄s req̄et. i. mōte

sc̄to tuo: Aut ingredis sine macula. Sunt

autē tria p̄cipue aniaz maculatiua q̄ oino a

b̄to dionysio sunt abiecta.

Primū fornicationis feditas

Secūm est terrene affectionis cupiditas.

Tertiū est ambitionis vanitas

Primū ē fornicationis fe

ditas. j. Thef. iij. Hec ē voluntas dei

ctificatio viā vt abstineat: ab oi fornicati

one. sc̄ta carnali q̄ spūali. Dis em̄ fornicati

o ē aie maculatiua Jo b̄n d̄: Ec̄i. x. Du

lier fornicaria q̄si stercus. Abiecit itaq̄ de

atus dionys⁹ oēm carnalē fornicationē et

corpales delitias. j. Lox. vj. Fugite forni

cationē. Abnegauit etiā fornicationē spū

alem q̄ maxie eē i cultu idolorū. Iudic. viij.

Fornicati sunt cū baali Et ps. Fornicati s̄

in adiuuentioib⁹ suis. B̄tus q̄pe dionys⁹

sus p̄mo fuit infidelitar: errorib⁹ erecat⁹

s̄ postmodū p̄ b̄m paulū ad b̄m conuer

sus. Sic em̄ h̄ in actib⁹ ap̄toꝝ cū paul⁹

uissit atbenas epicuri⁹ ⁊ stoici p̄ficiūz co

disceptabant: q̄dam autē dicebat. qd̄ vult

semitator: hic p̄boꝝ dicere. Alij dicebat no

uoz demonioꝝ videt annūciato: esse. dice

runt ḡ ei. Noua q̄dam inferis aurib⁹ nr̄is.

Atbenienses autē ad nihil aliud vacabant

nisi aut dicere aut audire aliqd̄ noui Cū ḡ

paul⁹ singla deoꝝ altaria plustrasset. inter

cetera ignoti dei altare vidit. Die nāq̄ do

minice passiois cū facie fuissent tenebre su

p̄ vniuersā terrā p̄hi q̄ erat atbenis nō p̄t

tuerunt causā naturalem talis eclipsis iue

nire: qz naturalis eclipsis solis fit solū i sy

nodo solis ⁊ lune/luna autē tunc erat e regi

one ad solē: erat em̄ q̄ndecima. Tum in bi

storijs sebo lastie legit qz p̄hi ad hoc adu

cti sunt vt dicerent qz deus nature patif.

tunc ḡ atbenienses illi deo arā construe

runt ⁊ su p̄posit⁹ est titulus. Deo ignoto

h̄ ḡ cū vidisset paul⁹ dic. Que ignozates

colutis. Hunc annuncio vob̄ vep̄ deū q̄e

cit celū ⁊ terrā. Deinde dicit dionysio que

pre ceteris magis doctū videbat. Quis ē dionysii ille deus ignotus? Cui dionysii/ us. Ipse est verus deus q̄ inter deos nō est demonstrat. Cui paulus. Et ille ē quē p̄di- co vobis q̄ de celis descendit: carne suscepit: tertia die resurrexit. Cū autē dionysii us adhuc cū paulo disputaret forte trāsijt cecus q̄dā coram eis. Statimq; dicit diony- sius paulo. Si dixeris huic ceco In nomi- ne dei tui vide et videris: statim credam. Et paulus ait. Ut omnis suspicio tollat: tupe dic hec verba In nomine iesu christi crucifixi vide. Luncq; dionysius hec ver- ba dixisset ceco: statim visum recepit. Et statim dionysius cū damari vxore sua r̄ to- ra familia baptizati. Et fidel' effect' omni fornicatioe idolorū reiecta: sicq; p̄ fides mū- dū effectū est cor ei: purificatio ei cordis est a fide Actuum. xv. Fide purificans cor- da eorum.

Secūm qd̄ est anime macu- latium r̄ cordis infectiū qd̄ et abiecit be- atus dionysius ē terrene affectionis cupi- ditas. Nam sicut dicit. j. Tim. vj. Qui vo- lunt divites fieri incidunt in laqueū r̄ ren- tionem diaboli r̄ in desideria r̄c. radit ei omniū maloz cupiditas. H itaq; nō igno- rans brūs dionysius omnia mundana cō- tempser: ch: m̄q; pauperem paup sequi vo- luit Bar. v. Beati paupes spiritus qm̄ ip- est regnum celoꝝ.

Tertiū est ambitionis va- nitas. Hic. Laue honores quos sine cul- pa tenere non potes. Sublimitas honoz magnitudo est sceleruz. Exemplū in saule qui anteq; rex esset humilis erat r̄ mundo corde. Sublimatus autē in regiā dignita- tem superbus et elatus factus est. sic ha- betur. j. Reg. xv. Agnoscens igit' diony- sius periculum istud aufugit mūdānos ho- nores. Luncq; arbenis in magna reueren- tia habere: ppter sue sapientie excellentiaz magis tamen elegit contumeliā pari pro- christo fidem christi p̄dicando: q̄ inter mū- danos in reuerētia hū. Sic itaq; p̄z q̄ be- atus dionysius abiecit tria p̄dicta q̄ sūt cor- dis maculatiua. Idcirco innocēs fuit ma- nib; r̄ mūdo corde: q̄re de eo r̄ socijs ei' bñ d̄: Beati mūdo corde.

Secūm qd̄ i brō dionysio oñdit cordis mūdiciā/ est purgatiue in- structiois radiatio. Quāvis ei ple- runq; cū op̄ia scia sint pessimi mores: scia tñ q̄ntū est de se disponit ad cordis mū- dicitā inq̄ntū oñdit qd̄ agēdū r̄ qd̄ fugiē- dū sit. Fuit autē brūs dionysius doct' r̄ instru- ct' triplici p̄cipua instructione

Prima est instructio philosophica
Secūda est instructio catholica.
Tertia est instructio hierarchica.

Prima est instructio phi- losophica in q̄ plimū sloquitur ariopagiteoz suā. Dicebat q̄ppe dionysius ariopagita: qz bitabat i vico q̄ dicebat ariopag' i ciuitate Arhen. Erat autē ariopag' vj' excellē- tior: q; ibi erāt curie nobiliū r̄ schole libe- raliū artū. In h' vico morabat dionysius' mari' p̄hs q̄ ob p̄cūditudinē sapie theoz soph' .i. deū sapia dicebat Scie q̄ppe phi- losophice viā ppant ad verā sapiam. Iuxta illd̄ puer. ix. Distē ā illas suas vocare ad- arce. Tales tñ nō sufficiūt hoi q; hō ordi- nat a deo ad finē aliq̄ue q̄ naturalē rōnis hūane factatē excedit: fm̄ illd̄ Esa. lxiij. Ocul' nō vidit de' absq; te q̄ p̄parasti di- ligentib; te.

Secūda est instructio ca- tholica q̄ fuit a paulo p̄ crieniū instruct'. Fuitq; arhen. archieps ordiat' vbi ille p̄- dicatioi insistēs/ cūitarē r̄ p̄cē maximā re- gidiōs ad ch̄i fidē adduxit. Dan. xij. Qui ad iusticiā erudiūt mlros: erūt q̄si stelle in p̄petuas eternitates.

Tertia ē instructio angelī ea siue hierarchica. Paul' em̄ ipi dionysio reuelauit ea q̄ in tertiū celū rap' vidit. sic ipse dionysius i plerisq; loc; insinuare videt. Un' b̄ hierarchijs ageloꝝ: ordib; dispo- sitionib; r̄ officijs: r̄ aluculēter differuit vt n̄ putares h̄ ab alio didicisse: s; p̄ seipz' spe- xisse. Pz itaq; q̄m̄plici scia fuerit instru- ct' b. dionysius. ex q̄ appet excellentior: cor- dis mūdiciā Nā est scia n̄ sufficiat ad mū- dicitā cordis: tñ ad h̄ mltrū p̄dest. vñ Jo. xv. di. dñs disci. s. Vos mōdi est. pp. f. q. lo. f. v.

Tertiū p̄cipale qd̄ i brō dionysio manifestat cordis mūdiciā/ est istā matie dilectiois affectio. puer. x.

vita: qz sil incedebant z pdicabant z vna / nimiteryuebar. Tum etiā qz mors et glo / ria: qz vno die vno loco: eodē genere mor / tis: z p eadē cā fuerunt interfecti et in celo / pmiati. Ps. Ecce qz bonū z qz o cundū ha / bitare frēs in vniū. In epla autē hodierna / ondit eoz charitas siue dilectio multū lau / dabilis: venerabilis: atqz desiderabilis pci / pue ppter tria.

Primo qz fructuosa.

Secdo qz victoriosa.

Tertio qz gloriosa.

Primo igit qz fructuosa. Vñ dicit: / Scim⁹ qz diligentibz deū oia coo / perat in bonū: oia in quā. s. diuina z / hūana: celestia z terrestria: spūalia et coz / poralia: pspera z aduersa. Sap. vij. Uene / runt mihi oia bona paritē cū illa. Apparuit / hoz aplosz charitas fructuosa precipue / tripliciter.

Primo in electione dignitatis

Secdo in predicatione piritatis.

Tertio in opatione sanctitatis.

Primo in electione dignitatis: qz elegit eos / dñs ad nūez duodecim aplosz Jo. xv. Ele / gi vos z posui vos vt carz z fructū affera / tis Rho. viij. Quos pscuit z pdestinavit / pformes fieri imago filij sui zc. qz autē p / destinavit hos z vo. z qz voca. hos z iu / sti. qz ar iustifi. illos z magni. hec ibi Vbi / norandū vt de Tho. j. pt. q. xxij. art. iij. / qz pdestinatio fm rōne pssupponit electōez / z electio dilectionez: qz pdestinatio p̄tinet / ad pudentiā: ad pudentiā autē p̄tinet or / dinatio aliquoz in finē qd nō sit nisi p̄xi / stente voluntate finis. Vñ pdestinatio ali / quoz in salutē pssupponit qd salutē illo / rū velit. z sic est ibi dilectio inquantū vult / eis h bonū: z electio: qz vult aliqz p̄ alijs / Electio autē z dilectio alit i deo ordinat qz / in nob: eoz voluntas nra diligēdo nō cau / sat bonū: sed ex bono p̄xistente icitatur / ad diligendū: et is eligim⁹ anqz diligam⁹ / In deo autē est econuerso. Nā volūtas ei⁹ / qz vult bonū alit ipm diligēdo est cā qz il / lud bonū ab eo p̄ alijs habeat: z sic p̄tē qz / in deo dilectio p̄cedit electionē z electio p / destinationē. Vñ oēs pdestinati sūt electi / z dilecti. Eph. j. Elegit nos i ipso añ mōi / p̄stitutionē. Hec ex Tho. Secdo in p̄di / catione p̄tinet. puer. xij. De fructu oris sui

vnuqzsqz replebit bonis. Vñ q̄ppe fru / ctū fecerūt gliosi apli p suam p̄dicationez.

Eze. xxxvj. Fontes israeliticos vros ger / minet. i. multiplicando dilates z dilatādo / extendat ad alios z fructū vrm afferatis / plo meo. i. ad vtilitatē ppli mei Vñ refert / eusebi⁹ in historia eccliaistica qz abagarus / chio eplaz sep̄it eū ad se iuitando cui chri / stus p eplam vniū aplm p̄misit mittere. Et / vt refert ioānes dam. li. iij. Cū p̄ict⁹ ad / chm ab abagaro miss⁹ eēt vt faciē ei⁹ effi / giaret z nō potuisset p splendore z pulchr / tudie chm: chm ipse lineo pictoris accepto / faciē p̄tā effigiat z abagaro regi edisse / ciuitatē trāsmisit. Post vñ autē ascēsiōez / thomas apls iuda aplm abagaro misit q / in faciē iude splēdore intuen⁹ diuinū: fidē / baptismū recepit. Et vt aliq dicit iudas d / epla saluatoris faciē ei⁹ cōfricās eū a lepra / curauit. Legit etiā qz ambo apli simō z iu / das in babilonia z regiōe circūqz vno an / no z mētibz tribz cōmorati ampl⁹ qz q̄da / ginta milia hoim p̄uerterūt ad fidē exce / ptis puulis z mulieribz baptizato pus re / ge z suis. Vniuersi p̄ apli credēs idoloꝝ / tepla destruxerūt z ecclias edificauerunt. / Et ordinauerūt apli ep̄m in ciuitate noie / abdā: qz cū ipis de iudea venerat: qz post / modū legendā eoz desep̄it. Itē iudas pri / mo in mesopotamiā et ponto p̄dicauit: vñ / mon p̄o in egypto. vbi mltos ad chm fidē / p̄uerterūt. Deinde in p̄sidē venerūt Dan / rij. Qui ad iusticiā erudiūt mltos: erūt q̄ / stelle in p̄petuas eternitates Tertio ap / paruit sua charitas fructuosa in opatiōe s̄ / citatē iugit vitz p̄seuerādo i orōnez op̄ / rionibz p̄tutis Col. j. Ambulete i gne dō / p oia placentes in oi ope bono fructifican / tes. Bar. vij. Arbor bona fructū bo. fac.

Secundo in epla hōd. ondit aplosz

Dilectio z charitas laudabil atqz ve

nerabilis qz victoriosa: cum d̄r ibi.

Quis nos sepabit a charitate dei: Tribu

lario an angu. zc. seq̄: sed in his oibz sup̄a

mus p̄pter eū qz dilexit nos. Cert⁹ sum em

qz neqz mors neqz vita zc. Vñ e textū epi

stole. Habuit autē aplosz charitas triplicē

victoriam.

Pr̄a est victoria rpalis vanitatē.

Secda est victoria spiritalis calliditatis

Tertia est victoria penalis acerbitatis.

Ber. pro festo omnium

Primo igit fuerunt apli vi
croiosi p charitate q ipale vanitate qz p
pter amore chri oia tpalia pcepser. Lan.
vii. Forz e vt mors dilectio: qz vitz facit
oia relinqre queadmoduz mors. j. Jo. vi.
Hec e victoria q vincit mudu fides nra. s.
informata charitate.

Secdo ptra spiritalē calli
ditate. s. diabolica astutia. Sap. vii. Sa
pietia no vincit malicia. Cosutauerunt qppe
apli fallacia magoz zaroe z arpharat qz
inuenerunt in fide: qz qz matthe de ethio
pia fugauerat. Vide legendā. j. Jo. ij. U
cistis malignū.

Tertio ptra penalē acer
bitatem. j. Co. xii. Charitas oia suffert:
oia sustinet. Perustrata vitz vniversa re
gione vengit apli ad ciuitate sennair vel
suair: ad qua confugerat pdicti magi vbi
erant. lxx. idolorz pontifices. qz p aplos co
citauerunt Pontifices qz cu plo aplos de
ducunt ad replu solis. Tunc angelis eis ap
parēs vi. Qnu e duobz eligite aut hoz res
pentinu interitu aut vim martyrium. Lut
apli. Et et dñe istos conuertat z nos ad
palmā martyrii pducat. Facto aut silēgio
apli dixert vt sciat: qz hec idola demonibz
plena sunt ecce eis inspam vt creāt z ido
la pfringāt: statimqz duo ethiopes nigriz
nudi cūct videntibz ac stupentibz exierūt
z idola pfringētes cū diris vocibz abscesse
rūt: qd vidētes pōtiffices i aplos irruerūt
z eos ptn trucidarunt: z senē eoz hospi
tem pmerunt Judith. vii. Per multas
tribulaciones trāserūt fideles.

Tertio in epla oñdit charitas aplo
rū venerabil qz gliosa: cū dī. Si de
us p nobis qz p nos: De em e p
bis q diligūt. seq. q etiā p pō filio zē. qz
accusabit aduersus electos dei: De est q
iustificat: qz e q pōner zē. Declarant at
dñs charitate aploz esse gliosa faciedo p
eis opa miraculosa. Et h papue triplr.

Primo circa creaturas pure corpales
Secdo circa creaturas pure spuales.

Tertio circa creaturas partim corpo
ales z partim spuales.

Primo circa creaturas pure corpales. Nā
duas nigriles ferocissimas q in caueis la

tebant z sibi occurrētes venoabāt: venē
tes apli velut oues māuetas fecerūt. Itē
legit q qdā noi e nicanor amē regē i qdaz
bello sagittā accepit q de ossibz ei euellit
nō poterat quā simō abstulit iuocato noie
iesu: moxqz tra sanat e vt nō signū vulne
ris remaneret. Itē legit q hora passionis
eoz cū nimia eēt serenitas statim tāta ful
gura extiterūt vt replu trifarie scanderet z
illi duo magi in carbones icu fulmis ven
terent. **Secdo** circa creaturas pure spua
les eijciēdo vitz demōes. Bar. vi. In no
mine meo demonia eijciēt. **Tertio** circa
creaturas prim corpales z prim spuales. s.
circa hoies: cecos illuminādo: surdis audē
tū reparādo: claudis gressū: leprolos mū
dādo z mortuos suscitādo. Scētis em h
mon. xxx. mortuos i mari fumerfos legit
suscitasse. Itē diaconū infamatū p qndā q
ex fornicatiōe pcepit purgari fecerūt ab ista
mia p voce infantis nouit nati q ad pceptū
aploz locut e dices Hic diacon? vtr scētis
est z cast? vide legendā. ps. Virabil de
in sā. su. Patz itaqz glaudabil: venerabil:
atqz desiderabil sit aploz charitas z dilec
tio: tū qz fructuosa: tū qz viciosa: tū qz
gliosa: q vtrqz ita satz inuūit i nēpla hōi
erna q icapit Scētis qm diligētibz deū oia
coopant i bonū. Studcam? igit seq aplo
rū charitate vt tandē ptingere mereamur
ad coronā vite quā repromisit deus dilige
tibus se: Amen.

Sermo p festo oim scōz.

Beati qui habi
tāt i domo tua dñe i secula scōz
laudabūt te ps. lxxxiij. Magna
vtrqz hodierna solēntas q ipi deo z scētis
ei oibz e dīcāta. ps. Gloria hec e oibz scētis
ei. Hodie itaqz a nob laudand e de z i
seipo z i scētis ei oib. In seipo qdē qz ipe
est p essentia scētis. ps. Scētis dñs de nō.
Et iō Apo. iij. Aialta regem n habebāt
die ac nocte dicentia scētis scētis scētis
de oipotēs q erat et q est z q ventur est.
In scētis at oib laudand e de: qz ipe scē
tat: eoz cā. iō dr ps. Laudate dñm i scētis
ei. In scētis em suis declarauit de sua po
testate: bonitate: z liberakrate. **Primo** po

testate i miracloz opatioe q no ipi: s; deo
 p eos fec. ps. Qui fac mirabilia magna so-
 lus. Greg. Mirabil deo i scis su. Scdo
 sua bonitate Sol em deo bon est a se p ef-
 sentia z natura. Lu. xvij. Nemo bon nisi
 sol deo: alij aut boni sut picipative a deo
 p collata sibi gra. Un de qlibz sero dice-
 re possum deo illd ps. Dne puenisti eu in
 bndictionibz dulcedis. Tertio sua libe-
 ralitate i eo; vitz glificatioe: qz sez p bre-
 ut z transitorio labore dedit eis gliaz semp-
 terna. Esa. xxxv. Leticia sempiterna sup capi-
 ta eo; . Jo etia bn d eis dr ps. Bti q ha.
 in do. r. dne. i q vitz domo e plenitudo glo-
 rie: plenitudo leticie: plenitudo tota ame-
 nitat; z bonitat;. io i secta sectoz lauda. re
 In qb; vobis tria nob; opponunt z templan-
 da de sanctis.

Primu e scroz comedatio venerada: cu
 scdm e scroz honorifica. (dr. Bti
 tio admira da: cu dr. q ha. in do. tua dne.
 Tertiu e scroz exercitatio imitada: cuz
 dr. in secta seculoz lau. re.

Primu igit zc. Dicunt ei bti. Apo.
 xix. Bti q ad cenā agni nuptiaruz
 vocati sut. Null; vtiq; brūs dicit p
 qdū in hac mortalitate vivit: qz nlla h
 curitas s; multa sut picula mlte miserie. s;
 bti q ia habitāt in domo dei vbi e plena io-
 cūditas z pfecta securitas. bti q sut sancti
 dei q cu eo regnant in cel. Est tñ bitudo
 duplex: vitz meritoria z pmiatoria: et pma
 imperfecta e: z via ad scdam. Pna q hi in vi-
 ta pnti. Scda po tm in pta celesti. Un sū
 cu pma qd habuerē bitudine. dū vivēt
 p qua puenēt ad pfectā bitudine pmiā-
 toria q mō bti sut in cel. Et qm varia e p-
 ma bitudo in diversis scis fm meritoz
 suoz diversitate Jo ponēt i euāgelio ho d.
 solēnitat; septe hmoi spēales bitudines q
 appropari possunt septe ordinibz scroz.

Prima est bitudo paup-
 ratis de q dicit dñs. Bti pau. spū: qm ip. e
 reg. ce. fm Hieron. paupes spū dicunt qui
 per spū sanctū voluntarie sunt pauperes.
 Ista q bitudo appropiat ordinē aplozuz.
 hie m pmi oia ppter chm contempserunt.
 hmoi aut paupras tria debet hie. Prio
 vt terrena despiciat. Jo dr: bti pauperes.
 Scdo vt in h rectā intentionē habeat. Jo

addit spū. i spūali intētiōe: z ppter deū hu-
 milit se sibi subijciendo. Un Augu. dr. q
 paupes spū dicunt humiles z timentes de-
 um. i. nō habentes inflantē spiritū. Tertio
 vt celestia concupiscat. Jo dr: qm ipoz est
 regnū celo; . Et nota: deus habz regnū ce-
 leste: terreste: z ifernale. Celeste dedit pau-
 peribz: terreste divitibz: ifernale demoni-
 bus. Ordinavit tñ q si divites volunt i p-
 senti vita recipere paupes in regnū suū ter-
 restre: paupes in futuro recipient divites
 in regnū suū celeste. Lu. xvj. Facite vobis
 amicos de māmona iniquitat; vt cū defe-
 ceritis recipient vos in eterna tabernacu-
 la. Aug. Regnū celo; paupoz est. quia
 paup nihil habet in mundo: z dives nihil
 habet in celo. Et ecce qdiferet; fecit deus
 Dñ; bona sua dedit hominibz divitibz ter-
 renā: pauperibz celestia. Sed deus volens
 vtrosq; saluare constituit vt hic divites in
 sua hereditate pauperes recipiant: vt pau-
 peres in sua hereditate eos collocent. Et
 sic vtroz p alium collocet. Hec Aug. Di-
 vites aut q non volunt paupes recipere in
 regnū suū terreste recipient a demonibz i
 regnū suū ifernale. vt piz. Mat. xxv. No-
 ra etiā hū circa hanc bitudine qm apli et
 paupes fuerunt: z ecclie plati sine pontifis
 ce. Nō autē pmitit a dño regnū celo; .
 Ipi dignitati pontificali: s; ipi paupertati.
 Nō ei dic Bti pontifices: s; bti paupes.

Scda e bitudo imitatis
 de q dr. bti mites. i. fm amb. tpat in mor-
 bus. Et hec bitudo adaptat angel scis q
 alijs supbientibz hūiliter deo addeserunt.
 Et addit pmissio: qm ipi possidebūt terrā
 .i. viuentiū de q di. ps. Portio mea in ter-
 ra viuentiū. Beda. Si celo; regnū paup-
 bus z terra mitibz pmitit: qd igit restat
 supbis z tracundis nisi infernū? Hec ille.
 Illi igit faciū festū angelo; q p imitariē
 z hūilitatē honorāt deū Eccl. iij. Magna
 potētia solius dei z ab humilibz honorat.
 Econtra festū luciferi faciunt supbi z am-
 bitiosi z imites Job. xlij. Ipe est rex super
 omnes filios supbie.

Tertia e bitudo luct. q
 q dicit Bti q lugent. Et ista adaptat mar-
 tyribz quibz etiā conuenit illud Jo. xvj.
 Plorabit; z flebitis vos: mundus aut gau-
 det et letatur.

debit rē. Hāc ar bñtudine optz nos etiā
bie. Greg. Des iusti q̄druplia afficit p̄
turbatōe: cōsiderādo vitz vbi fuit. s. i pctō.
vbi erit. s. i terribili iudicio. vbi ē. s. i misia
z exilio. vbi nō ē. s. i glia z p̄tia. Huic bñ
tudini addit pmissio: qm̄ ipsi solabunt.
Apoc. xxj. Absterger de' oēm lachrymaz
ab oculis scōz.

Quarta ē bñtudo deside
rarū iusticie: de q̄ dī. Bñ q̄ elurūt z stitūt
iusticiā. Hiero. Nō nob suffic velle iusti
ciā nisi iustie patiamur famē: vt sub h̄ ere
plo nūq̄ nos satz iustos: s̄ sp̄ elurire iusti
cie opa intelligam'. Lbryf. sup Barth.
Qm̄ oē bonū qd̄ nō ex amore ipi' boni fa
ciūt hoies: v̄grū est an̄ deū. Esurūt ar iu
sticiā q̄ fm̄ iusticiā dei desiderat. Quersay.
Siritit aut̄ iusticiā q̄ sciaz ei' ad q̄rere cupit
hec ille. Hec bñtudo adaptari p̄r p̄hetz
q̄ elurireb' illū panē q̄ dī Jo. vj. Ego sum
panis viu' q̄ de celo descendit. Siritiebāt ar
illū fontē de q̄ in ps. Qm̄ apd̄ te est fōs vi
te. Sic z nos optet iusticiā elurire: q̄ fm̄
Aug. ē p̄r tribuēs ynicuiq̄ qd̄ suū ē. Hu
ic ar bñtudi addit pmissio: qm̄ ipsi fatura
būt. Ps. Satiabor cū appuerit glia tua.

Quinta est bñtudo mie. de
q̄ dī Bñ misericordes. Remigi'. Misere
ricors dī q̄si misere h̄is cor. qz alti' misere
riā q̄si suā reputat: z d̄ malo alti' q̄si d̄ suo
doler. hec bñtudo appropari p̄r p̄larchis
q̄ hospitalitati z ceterz mie ogibz istiebāt
Et addit pmissio: qm̄ miaz p̄sequit. Hila
ri'. Inranū de' veniolenie n̄re i oēs d̄les
erat affectu vt suā misericordiam sit solis mise
ricordiā p̄stās.

Sexta est bñtudo mundi
cie cordis. de q̄ dī. Bñ mdo corde. Lbry.
in hoim. Qz em̄ mlti misere: sed ipudica
sgūt: mōstrās q̄ n̄ sufficit p̄mū. s. miseri:
h̄ de mūdicia apponit. Hec bñtudo appo
priari p̄r p̄gibz q̄ mūdicia cordis z corpis
fuauerūt. Et addit pmissio: qm̄ ipsi deū vi
debūt. Hiero. Quā' de' a mdo corde cō
spicif. Teplū ei dei n̄ p̄t eē q̄c̄q̄ pollutū.
Aug. j. de tri. Hec vltio merces est fidei.
cui mercedi p̄ fide corda mundant.

Septia est bñtudo pacis

de q̄ dī. Bñ pacifici. Hiero. Pacifici dī
cunt q̄ p̄mū in corde suo: deinde z inf̄ fra
tres dissidentes faciunt pacē. qd̄ em̄ p̄dest
ribi alios p̄ te pacari: cū in tua aia sint bel
la vicioz. Hec bñtudo appropaf p̄fessio
bus q̄ i sc̄p̄ pacē p̄ficie habuerūt: z pacē
in alijs q̄ntū potuerūt p̄curauerūt. Sic z
nos pacē d̄m' diligere z facere. p̄ virtus
Ad pacē aut̄ cordis tria p̄cipue req̄runt.

Primū ē pctōz euitatio. Ps. Nō ē par
osibz m. a. fa. pctōz m. Eccl. xxxij. P̄
cordia fatui q̄si rota curi': qm̄ vitz in cōti
nuo murmure ē p̄ficia pctōz. **Secūdo**
p̄fessiois freq̄natio. Esa. lvij. Creant fru
ctū labioz pacē. Hāc pacē sic addit d̄m'
uid d. Peccavi. vt h̄. ij. Reg. xij. Jō Au
gust. Q̄ salubre p̄bū: peccavi. sunt tres
syllabe z facit pctā triplicis dimittit. s. cor
dis: oris: z opis. **Tertiū ē iustie opatio**
Esa. xxxij. Erūt op' iusticie par. Ps. In
sticia z par osculare s̄. Huic aut̄ bñtudini
addit pmissio: qm̄ filij dī vocabūt. B. in
past. Si filij dī vocāt q̄ pacē faciūt p̄culdar
bio sathane s̄t filij q̄ pacē p̄fudūt. hec ille

Octava aut̄ bñtudo q̄ po
nit cū dī Bñ q̄ p̄secutiōes patunt p̄ iu
sticiā. p̄dit oibz sc̄tis. yn. ij. Tim. ij. Des
q̄ pie volūt viuere in ch̄o iesu. p̄secutiōem
patunt. Et sic dī hiero. sign' addidit: p̄
pter iusticiā. Bñ em̄ p̄ pctā sua p̄secu
tiōne patiūt z n̄ sūt iusti. hec ille. Huic ar
addit pmissio: qm̄ ipoz ē reg. celoꝝ. hoc ē
p̄bū solatoriū his q̄ sustinet triblatōes z
p̄secutiōes a p̄ris: s̄ue i rebz: s̄ue i famastō
ue in corpe. Act. xij. Per mltas tribula
tiōes optz nos irrare i regnū celoꝝ.

Secūdo i p̄bis p̄positz rāgūt sc̄dō
rū honorificatio admirāda: cū dī
Qui hitāt i do. r. d. Dagn' ei bo
nor hitāt i domo dī. Et circa h̄ ad p̄no fa
P̄no illi' dom' s̄blimitas (s̄ p̄clāda
Secūdo inhabitantiū dignitas.
Tertio n̄ra p̄sequis vtilitas.

Primo illi' dom' s̄blimi
tas q̄ appere p̄r p̄t' er' septē p̄ditōes no
biles. **Prīa ē pulcritudo. Ps. D̄ne dile**
xi decore dom' tue. Aug. Q̄ dom' lūnosa
z speciosa dilecti decore tuū. **Secūda ē for**
titudo: qz nō ē ibi rior hosti' vt fur. nec mi
rū: qz Esa. xxvj. saluator. Ponet in ca mu

Sermo pro festo oim

gnat pferre. De qnq; rones ponit a bro
Bon. di. xlv. qrti li. Sexta pferetoz be/
ninolentia: qz desiderat nos ee cu ill. vt dr
ber. Septia pferetoz potetia. L. em sint
tate dignitas. z tahonouificati apd deu: n
dubiu qn possint nos iuuare. Jo. ij. mach.
j. Scrib q sunt i egypto. i. ad huc i h mudo
salute dicunt frs. q sunt hierosolymis. i. in
pace celesti. qz vitz ipi nraz salute pcurat.
Tertio in sbis ppositis tagit setoz
exercitatio imitanda cu dr: in secla
setoz laudabunt te. Hoc e ei broz
officiu iugit laudare deu. Ber. Supne ci
uitat. opatio e assidua dei laudatio. Cir
ca hac aut laudatioez tria put ad pns p/
pno ro qre seti laudat deu. (derari.)
Secdo ro qre sunt a nob laudandi.
Tertio ro qre hodie sit oes laudant
Primo ro zc. Ubi notan
du q seti iugit laudat deu i celo pferetoz
pua bnficiu q a do receperunt. Pno p/
pter bnficiu creatois. vñ Apoc. iij. Quat
tuor aialia reqez n hebant die ac nocte dice
tia Sac. setus setus dñs de ops q e z q
erat z q vetur e. Et cu darent illa qrtuor
aialia gliaz z honore z bn dictoz sedeti f
thronu. pcedebat. xxij. seniores an sedere
i throno: et mittebant coronas suas ante
thronu: dicetes. Dignus dne de accipe
gliaz z honore z pntie: qz tu creasti oia: z
pfer volutate tua erat z creata st. Notan
du aut q p illa qrtuor aialia z. xxij. seni
ores itelligit qditos seu pfectioes q in
setis fuerit du viueret vita mortali: pfer qz
pfectioes nuc st digni laudare deu. Per p/
mu em al qd erat sile leoni itelligit psta
tia i aduers. Per sedm qd erat sile virulo
itelligit carnis mortificatio sine subiu ga
tio. virul em e aial subiu gale. Per tertiu
qd erat sile hoi itelligit hūilitas z man/
suetudo. Per qrtu ar qd erat sile adle itel/
ligit pteplatiua metz eleuatio. Per. xxij
aut seniores itelligit p obpauo. p. pcepto
ru decalogi z septe dona spūsceti cu tribus
pntibz theologicalibz z qrtuor cardinalibz
Secdo pfer bnficiu incarnatois. Jo dicit
Apoc. v. Dem creaturaz q i celo e z q sup
tra oes audiu dicetes sedeti sup thronu z
agno: bn dicio z ho. z pntis i secla se. ame
Ibi p h q p sedeti sup thronuz z ag: vat
intelligi de icarnat: q in qrtu de sedeti
thronu. et in qrtu ho dr agn: q fact e ho
vt tanqz ver agn imolaret p nob. Ter
tio pfer bnficiu redeptiois. Un Apoc. v.
Quattuor aialia z. xxij. seniores carabar
caticu nouu d. Dignus dne accipe lib: z
soluere siggula ei qm occisus es z redisti
nos deo i sanguie r. Quarto pfer bnficiu
libatiois. i. ab oi misia. Na vt dr: Ro. viij
Ipa creatura. i. bra libabit a fuitute coz
ruptois i librate glie filioz di. Snt ar bti
libati p ipie a triplici misia. de q libatioe
zinue gras agit bonitati vine cu laud/
bus. Pno a miseria picloz: puta demoy
nis pti: z iferni. E. ci. ij. Libasti me fm
mltitudine mie nois tui a ru gicibz ppar:
ad esca z de manibz qrtiu aiaz mea et de
mlt tribulatoibz q circumdederit me. Et. ij.
mach. j. De magnis picul a deo liberati
magnifice gras agim ipsi. vtpote q ad
uersus tale regez dimicauim. i. aduersus
diabolū. de q bz Job. xij. Ipe e rex super
oes filios supbie. Secdo a miseria doloz
Esa. xxxv. Gaudiu z leticia obtinebunt z
fugiet dolo: z gemit. Tertio a miseria
rimoz. Leuit. xxvj. Absq pauore bitabi
tis i tra pta. Quarto seti laudat deu pfer
bnficiu taliberal z aple retributois: qz pro
modico labore raru bonu assecuti st. E. ci.
ij. Videte ocul vris qz modicu laborauit
z inueni mibi multa reqem. z sedf letet aia
vra i misericordia ei: z no pfundemi in laude
ei. Sexto pfer bnficiu ipsi vine ptepla
tionis. Esa. xxxij. Regē i decore suo vide
bit. Et iob. xxxij. Videbis facie ei i iu/
bilo. et Esa. lx. Tunc videbis z affluet z
mirabit z dilatabit cor tuū. i. ad laudanduz
deu. Septio pfer bnficiu manifestatiois
dinoz. i. secretoz: puta diuioz iudicioz q
nuc nob st occulta. Un Apoc. xij. Audiu
ui vocē magnā tubaz mltaz i celo dicen/
tiu Alla. Laus glia z virt deo nro: qz ve/
ra z iusta iudicia ei. Ire ps. Luc dñs re
uelabit pdesa. i. occulta dinoy iudicioz: z
ymbracla dinoy mysterioz z eoz q vicia
sūt de glia celesti manifesta fiet: z in tēplo
ei oes dicēt glam. Sic itaqz iugit in celo
seti laudes deo carat pfer hmoi z alia bnfi
cia: dicetes illd Apoc. vij. Bndictio z cla
ritas z sapia z gra: actio: honor z p: et
fortitudo deo nro i secla setoz. Amen.

Secūdo cōteplāda ē rō qre
 scī sūt a nob laudādi. Et pnt hui? alligri
 sepe pncipales rōnes. **Prima** ē pnt ho?
 noie vine mactat, que laudat i eis. **Ps.**
 Laudate dñm i scris ei? **Secūda** ē pnt ex
 cellētia sue dignitat. **Eccā. xliij.** Laude
 viros glīosos. **Tertia** pnt auxiliū nre i
 firmitat. **Ps.** Levauit oculos meos i mon
 tes. i. in scōs: vñ veniet auxiliū mibi.
Quarta pnt augmētū nre securitat. Per
 h em auget spes nra q? pōderam? fratres
 nros sū esse in celesti pāa. **Ber. ser. d.** oib?
 scis. **Letā?** sū plane i his q? vicia sūt mibi
 frēs: qm i domū dñi ibim? **Q.** si qritis:
 vñ id fiducia psumā: inde sine dubio qā
 tā mlti ex nob in arrijs sūt. **Quita** pnt
 pcuratiōes nre deuotiōis. **Ber.** Plane q?
 scōz memoriaz veneramur nra iter est: nō
 ipoz. **Uult:** scire qntū interest nra: Ego
 in me fatoz: ex hac recordatiōe sentio des
 sideriū vehemēs i sāmari. **Idē.** Hoc inq?
 desideriū ex scōz cōmemoratiōe flagrat i
 nob: vt sic illis sūt nos chīs appeat vita
 nra: z nos cū ipō appēa? i glia. **Itēz.** Sic
 nra pueratio in celē. verū nō sic nra sic
 illoz. **Itēz.** em substantia ibi ē: nra ibi des
 sideria. **Itēz.** p pntia: nos p meoria ibi sūt.
Et itēz. Singloz q? p scōz recordatiōes
 qñ scinlle singlē imo qñ ardētissime faces
 deuotos accēdūt anios: vt eoz z aspectū
 sentiāt z cōplexū: adeo vt plerūq? etiā inf
 eos se eē reputēt mō ad oēs sūt: mō ad il
 los vñ istos tota auiditate z vehementia
 corda vib:ātes. **Alio** qñ qd istō negligē
 tie: qd pigritiae imo qd vecordie ē vt nō cre
 bus suspitrijs z seruētissima affectiōe ab
 rumpe. **Hinc** z in illa tā felicia scōz agimi
 na iaculati anios studeam? **Ne** nob a du
 ricia cordis nri: ve nob a peto gēnum qñ
 apls cōmemorat sine affectiōe fuisse. **Dei**
 stolat nos illa ecclia pmituoz et negligē
 mus. desiderāt nos scī z pūpēdim? ex
 pectant nos iusti z dissimulam?. **Excite!**
 mur ali qñ frēs: resurgamus cū chō: qra
 mus q? sursum sunt: q? sursum sūt sapiam?
 desiderem? dōsiderātes nos: p stolemur p
 stolātes nos: expectātes nos vor? poccu
 pem? aioz. **hec Ber.** **Sexta** pnt exēplū
 imitaciōis. **Ber.** Fidelē q? pmo z oi acce
 ptandē dign? vt qñ solēni venerationē pte

qmur: etiā sūt pueratioē psequimur. **Idem**
 Quid ē q? nō solū difficile: sed impossibile
 credim? vt faciam? opa q? fecerūt z sequimur
 eoz vestigia. **Cōfūdāmur** z ptemiscam?
 ad vocē istam. si forte hec pūfio adducat
 nob glīam. si forte graz i nobis generet tā
 mor iste. hoies isti fuerūt q? pcellerūt nos: q?
 tāmirabilr pcellerūt p vias vite vt vix eos
 hoies eē credā? **Hec ille.** **Septia** pnt
 rōnes vine pformatiōis: vt. s. i. h. cōfōrme
 mur deo q? z ipse scōs suos laudat z hōno
 rat. j. cor. iij. **Tūc** laus erit vnicūq? a dō
Tertio cōteplāda est rō
 qre sūt oēs scī laudādi sūt in hac sacra solē
 nitate. **Hoc** at marie institutiō est pnt septe
 rōnes. **Prima** ē pnt tēplū cuiusdā dedicati
 tiōne qd partheon dicebat: in q? erat idola
 oim deoz: z a bonifacio papa qro z mag
 gregorio circa annū dñi. dcy. tpe fozce ce
 lar. psecratū **An** honore bte **Marie** z oiz
 martyz. **De** hinc a qdā papa noie grego
 rio ordiatū est hūc diē i honore oim scōz
 solēnit celebrari. **Et** sic tēplū qd pmo fa
 bricatū erat oib? idol: postea dedicatū est
 oib? scis: vt sic fm aplm **Ro. v.** vbi abun
 dante blictiū supabūdante z gra. **Secūda**
 cā ē pnt omissioz suppletioez: qz mltos san
 ctos omitterim? de qbo nullū spēale festum
 aut meoria facim?. nec ei possū? oim festa
 agere **Tū** pnt scōz mltiplicitatē. **Tū** pnt
 nram ifirmitatē. **Tū** pnt tēplū breuitatē
 qd ad hñ sufficeret. **Nā** sic dicit **Hiero. i.** q?
 dā epla q? suo kalēdario pponit: null? ē di
 es excepto diē klaz ianuarij in q? qñq? mī
 lta martyz sāguine effudisse regit nō poss
 sint. **Tertia** ē pnt negligētiā expiatio
 nē. lz em paucoz festa agam? tñ mltā in
 eis pigritia z negligētiā omitterim?. z ple
 rūq? dieb? festiuis mltā pctā ppetrāf. **Itēz**
 dicit dñs **Isa. j.** Solemnitates vras odiuic
 tia mea. et **Itēz** ser. j. de oib? scis. **Nō**
 i grat? seclariū id moris eē vt dieb? ist? festi
 uis sibi pntia parent. et qnto fuerit solē
 lenitas clarioz: tanto splēdidi? epuleuf.
Quarta ē pnt facilitatē orōnū nray ipe
 trationē. **Mltiplicatis** em incessorib? fa
 ctū? ipetram?: vt notat in orōne hui? solē
 nitat. vñ in h hēm? cām gaudij celebrādo
 festa scōz: vix qz tātos habem? pōnos
 apud deuz. **Vbi** notandū est illud qd dicit

Tertij sunt puuli nodū baptizati, neq̄ etiā hi bñ: q̄ se filij ire. vt dr paul⁹ eph. v. His ḡ tribus mortuorum generib⁹ p̄desse nō p̄nt ecclie suffragia: neq̄ p̄ eis sūt faciēda. Aug⁹. Si scire patrē meū eē in inferno/nō p̄ orare. p̄ q̄ p̄ diabolo. Et Grego. xj. mo. Nequaquā mia peccat⁹ lib⁹ q̄o semel i loq̄ penalib⁹ iusticia iudicāt⁹ dānar. Jdo dñ Lu. xvj. In nos et vos chaos magnū firmatū ē. Tales ei positi sūt oino extra terminos misericōdie. Unde Hiero. xv. Viuit dñs: si feterit moyses et samuel coram me nō erit aia mea ad pplm istū. eieci em̄ vos a facie mea. Si igit fiat suffragia p̄ dāna tis q̄ igrat dānatio: nullo mō p̄sunt eis: p̄sunt tñ vniū ad aliquē solationē et ad meritū. **Q**uarti sunt pueri baptizati aū discretiōis annos decedentes. Et certe hi bñ mortui. Dicit autē Tho. in. iij. q̄ pro puulis baptizatis missaz solēna celebrāt: nō q̄ eis p̄sunt ad remissionē alicui⁹ culpe vel ad augmētū glie: sed p̄ solatiū vi uoz ad ostendēdū puulos illos ad vnita rem mystici corp⁹: p̄ bñ p̄tinere: et ad gra tiaz actionē: et ad commendādū redeptiōis mysteriū qd̄ in sacro missē cōmemorat per qd̄ puulū in merito p̄prio salutē q̄nā con sequunt. Sciendū tñ (sic dr Be. de pal. su. p. iij. senf.) Si missa dicitur p̄ puulis: tunc oīo v̄z fieri p̄ oīb⁹ defunct⁹ v̄z p̄ alijs. et ge neraliter oēs orōnes et oblatiōes q̄ in exe quijs puuloz fiūt: debent referri ad alios defunctos. Talib⁹ em̄ suffragijs nō indige nt illi paruuli: qm̄ tales statim euolant ad celū. In cur⁹ mysteriū aptum est celuz chōo baptizato. vt h̄ Luc. iij. **Q**uinti sūt martyres. Et hi p̄fecto bñ q̄ nō solum in dño sed etiā p̄ dño moriunt. Hi igit etiaz suffragijs nō indiget. Un̄ dr Aug. q̄ in iu rā facit martyri q̄ orat p̄ martyre. Tales em̄ statim ad regnū euolūt. vñ stephan⁹ la pidar⁹ vidit celos ap̄tos: vt h̄ Act. vij. **S**exti sunt viro p̄fecti: q̄ essi q̄nq̄ veni alit peccat⁹: feruore tñ charitat⁹: ita i eis cō sumit peccat⁹ sic gutta aq̄ in camino ignis abso: bef. et tō secū cremabilia n̄ fēre: s̄z sta tim i celū euolūt. In cur⁹ mysteriū brō Jo anni viro p̄fectissimo ap̄tū est celū. Apoē. iij. Vidi et ecce ostiū ap̄tū i celo. Hi ḡ be ati mortui Sic v̄z q̄ bñ q̄ neq̄ suffragijs indiget. **S**eptimi sūt mediocri boni: q̄

sez in fide et charitate moriunt: tñ secū ali q̄ cremabilia portāt. qd̄ p̄ p̄tigere triplr. **P**rimo: q̄ cū peccis venialib⁹ moriunt. J Loz. iij. Si q̄s sup̄edificat sup̄ fundamētū h̄ aux: argētū et lapides p̄ciosos: lignū: fe nū et stipulā vniuscuiusq̄ op⁹ manifestuz erit. dies em̄ dñi declarabit: q̄ in igne res uelabit: et vniuscuiusq̄ op⁹ q̄le sit ignis p̄ babit. Et sic dr mgr sup̄ illo p̄bo. p̄ lignū fenū et stipulā intelligunt peccā venialia p̄ q̄ndā similitudiez. q̄ venialia i eodē subiecto cū charitate exētia p̄nt p̄ ignez pur gari et spūalē ignē charitat⁹ p̄sumi. sic lignū fenū et stipulā p̄sumunt p̄ ignē. Et q̄ tard⁹ cō sumit lignū q̄ fenū et fenū q̄ stipulā: ideo p̄ lignū significant venialia q̄uoz: p̄ fenū media: et p̄ stipulā minora. **S**ed p̄ p̄ tō secū moriunt aliqd̄ cremabile: qm̄ ante mortē p̄niaz n̄ egerit: s̄z tñ mortui sūt p̄triti. Notādū tñ q̄ possit eē tāta p̄p̄tio q̄ suffi cerer ad oimodā peccā deletiōez s̄z q̄ ad peccā nā q̄s q̄ ad culpā. Hiero. n. Ap̄ deū nō cā valet mēsurā t̄p̄is q̄s dolozis: nec tā absti nētia q̄boz q̄ mortificatio vicioz. **T**ertio: q̄ p̄niam sibi p̄ peccis iniūctā nō cōple uerit. Isti igit q̄ aliq̄ istoz triū mōz portat secū aliqd̄ cremabile: igne purgatorij pur gādi sūt. Est autē loc⁹ purgatorij s̄m legez cōz in q̄dā loco iuxta infernū posito: que admodū dicitur plim sapientes: s̄z alijs vi deat q̄ sit i aere v̄z i zona torrida. Tñ s̄m dinā disp̄sationē diuersa loca diuersa aia bus deputant aliqui: Aut p̄f̄ eaz leuiorez punitiōne. sic aliq̄b⁹ (vt dr Gre.) reuelatū ē aias q̄dā in vmbra punitas eē. Aut p̄f̄ ip̄az celeriorē liberatiōem: vt. s. possint alijs suā indigētā reuelare et suffragiū peccate. sic de Pascaſio narrat Greg. i. iij. di. alo. q̄ p̄ et mortē eū inuenit german⁹ ca p̄uan⁹ eps in terminis vigilantis q̄ dicit ei: deprecare p̄ me et. Aut p̄f̄ n̄raz instructiō nē. vt. s. grauitatē pene islicite mortis cog noscam⁹. de q̄ dāte deo postea dicitur sus mus. Hmōi ḡ mortui q̄ ad purgatorium trāseūt bñ dicunt: qm̄ i dño moriūt. Bñ inq̄ nō actualitate possessiōis: sed i certi tudine expectatiōis. Un̄ h̄ grauitatē torq̄ ant: tñ inf̄ tormēta m̄hā iocūditatē et p̄o lationem h̄nt p̄cipue p̄pter tria **P**rio p̄f̄ certificatiōez. q̄ certificate sūt de glia bñda. Un̄ sic dr Bon. i. iij. di. xx.

Sermo pro die

Sua certitudo media est inf certitudines
vie & certitudine patrie. In p̄ia em̄ ē cer-
tudo tētionis euacuas expectatores & tē-
morē. In via ē certitudo expectatores mi-
tra tior. qz q̄libet labi p̄or dū est viator.
In purgatorio p̄o ē certitudo medio mō.
scz certitudo expectatores. qz nō dū obriet
bitry ablatiōem q̄ oino fit q̄ deinceps pec-
care n̄ p̄t. **S**ecūdo p̄ subuētiōe: q̄n. s.
subuēnt eis p̄ suffragia viator: q̄ fm̄ Ri-
chardū & alios doctores p̄iunt eis non ad
augmētū gr̄e gratū facientis: sed ad pene-
eoz mitigationē & abbreviatōe. Inno-
tēlat aut̄ ipsīs aiab̄ h̄mōi suffragioz sub-
uētiō: aut dīna inspiratione: aut angelica
reuelatiōe: Et dr̄. r̄ij. q. ij. c. Fatēdū. Aut
nouiter morientū intimatōe: aut etiā ip̄a
expiētie p̄ceptiōe. qz vicz expiunt suā pe-
nā dimini. **T**ertio p̄ p̄tōz affectōez
quā. s. h̄nt ad h̄mōi amas. Sup̄ni q̄dē ci-
ues fm̄ Hōn. in. iij. di. xlv. orat̄ d̄m̄ Je-
sum ch̄m p̄ aiab̄ ill̄ sibi associadis q̄s sic
crucifari cernunt. Pro his itaqz mortuis in
purgatorio derēz faciēda sunt suffragia
Et de his ad p̄ns diām? Qm̄ b̄ri mor-
tū q̄ in d̄no moriunt.

Secūda ē cōsideratiō inductiue p̄
suatiōis. Ubi sūt p̄siderada septē
q̄ nos inducere debēt ad iuuādūz
mortuos in purgatorio exites. **P**rimū
est ip̄oz dignitas. Lū em̄ sint amici dei:
ideo digni sūt adiuuari. Un̄ dr̄ Aug. i. en-
chir. qz cū in hac vita viuerēt h̄ meruerunt
vt hec sibi postea p̄desent. **S**ecūm ē mu-
tua charitas. Si em̄ vt dr̄ Deut. xxij. Si
viderz An̄i aut bouē fr̄is tui in via ceci-
disse: nō despiciere debes sed eū subleuare:
P̄sandū est sollicitē q̄nta debeat cura p̄-
p̄mo parētī & amico nob̄ p̄ charitatē p̄iū-
cto & in purgatorio detento. Hoc cōside-
rās Judas macha. (vt dr̄. Mach. xij.)
misit hierosolymā. xij. drachmas argenti
offerri ea ibi p̄ p̄ctis mortuoz. s. in bello.
Et Heb. xij. Memōtore victoz tanqz
sūt victi. Spealt̄ aut̄ obligant̄ ad iuuādū
aias defunctor̄ illi q̄ ab eis b̄nficia recepe-
rūt. cuiusmodi sūt filij & heredes. Sz heu
heu de ml̄z dicit̄ p̄r ill̄ p̄. Obliti sūt b̄n-
factoz. Itē sacerdotes religiosi & paupes
q̄ elemosynas p̄ defunctor̄ recipiūt. Et sūt

sacerdotes p̄bēdati & religiosi possidētes
appropriata bona ipsīs monasterijs. D̄i ei
in decret. r. q. ij. c. Sacerdotes. Receptos
res elemosynaz p̄ debēt orare. **T**ertū
est ip̄oz necessitas q̄ maḡ est p̄cipue p̄ter-
tria. **P**rimo p̄ suā miserabilem̄ q̄ntatez.
qz vicz seip̄os iuuare nō p̄nt. Sūt ei extra
statū merēdi & opandi & ipedimta tollēdi
Joā. ix. Venit nor qm̄ nemo p̄t opari. Jo
dicūt ill̄ Job. xix. Misere mi mei misere
mini mei saltē vos amici mei qz m̄? &c.
Bis dicit̄: misere mi mei. p̄ duas causas
miserēdi. Prima ē: q̄m̄ dicerēt. qz potētis
nos iuuare. Est̄ em̄ adhuc i m̄do vbi est
miscōia. P̄s. D̄ia d̄ni plena ē terra. S̄c̄
cūda. q. d. qz nos in tāta miseria & paup̄-
tate sum? vt si daret nob̄ tot? m̄ds p̄ vno
obolo nō possēnt soluere nec h̄c q̄ m̄to
riū aut relaxatiū pene facere. **S**ecūdo p̄
pter dilatiōis d̄nositatēz. D̄gnū v̄tqz
d̄nū sustinēti: qz sic retradant̄ a b̄ritudine
ad quā nullaten? introduci p̄nt quicqz eoz
fuerit satisfactiō cōpleta. Nā sic dr̄ Tho.
in. iij. Sumū bonuz qd̄ ē b̄ritudo ē absqz
admitiōe cuiuscūqz mali. Jo illi q̄ sūt ad
b̄ritudinē trāsferēdi debēt pus ab oī ma-
lo purgari. Un̄. ij. macha. xij. dr̄. q̄ iudas
sollicit? erat. p̄ defūctz. qz p̄siderabat q̄ d̄
q̄ cū pietate dormitiōez acceptant̄ optimā
d̄ient repositā gr̄am. **T**ertio p̄ affli-
ctiōis grauitatē. & acerbitatē. Nā fm̄ do-
ctores pena purgatoria est maria oim̄ pe-
nāz r̄paliū. Nō etiā p̄b̄ari p̄t autoritate:
rōne: & exēplo. P̄io autoritate. Inq̄t em̄
Aug. de p̄nia dist. ij. c. vi. et di. xxy. c. Qui
in aliō seculū. Qui in aliō seculū distulit
fructū p̄uersiōis/ purgādus est igne pur-
gatiōis. Hic aut̄ ignis et̄i etern? non s̄it:
m̄ro t̄n̄ mō grauis ē. excellit eni oēz penā
quā vnqz passus ē aliqz in hac vita. Nā
q̄ in carne tanta est inuenta pena: lz i hoc
m̄do martyres mirabilia passi sūt romē-
ta. Et dr̄ etiā ip̄e Aug. Nescit qd̄ p̄nt q̄
purgatoriū pet̄it. Dicit em̄ qz p̄niri i pur-
gatorio cādiū qz oculus claudi p̄r & ap̄i-
ri grau? est qz pena ista quā sustinuit bea-
tus Laurē. i craticla. Et dr̄ bo. i. iij. sen-
di. xlx. ar. ij. Op̄z nos h̄ p̄cedere etiā nō
appeat nob̄ rō/ qz pena purgatoriū grauior
ē q̄cūqz pena hui? vite Un̄ dicit qz in hoc
magis est adherendū autoritati q̄ ratiōi.

Secundo pbat rone qd pcpue pr assignari tri
 plex. Prima est ppter dicitate: qz vtz illa
 pena e voluntari dicit. Pro cui' declaratio
 ne norandū vt dr Bon. qd aliq' pena pot' tri
 plicit' dicit voluntaria. Uno mo qz assumit
 a voluntate imperante: sic pena qua aliq's
 voluntarie assumit cuiusmodi e p'ialis pe
 na. Alio mo qz sustinet a voluntate accepta
 te. Sic e pena marty' q' adeo acceptat' z pla
 cet q' ab ea liberari no' uellent. Tertio mo
 qz sustinet z acceptat' a voluntate tolerare.
 vtpura qz est cu' patientia: s' ei' oppositū est
 est in desiderio. Sic cu' amas z desideras
 sanitate sustinet patient' infirmitate tanq'
 pena sibi a deo inflata. atq' ab ea liberari
 peurat: z h' minime h' rone voluntarij. hoc
 mo est voluntaria pena purgatoria i aniaib'
 defunctoꝝ. sic em' ea sustinet q' uehemeter
 desiderat ab ea liberari z ab alijs auxilijs
 sibi pberi vt ad patriā pueniat. Sic ar di.
 ipe Bon. de iust' pena n' acceptat' s' q' pu
 nitia tm' s' fm' q' pl' e recordatiua culpe.
 In pena ar assumpta n' em' placet ordo pene
 ad culpa: s' mag' ordo z recitudo volun
 tar' assumentis. In pena ar inflata placet tm'
 ordo pene ad culpa: qz s' pena penitentiu' i
 p'nti e assumpta: pena ar mortuū inflata
 i purgatorio p eo q' ia no' e rps agēdi s' re
 cipēdi. It' modica pena i p'nti pl' satisfac
 qz e plene voluntaria z ea mag' e p'ra di
 uina iusticia q' d magna i futuro. Qd em'
 deest d voluntario oportet suppleri i acerbior
 ori tormēto. Secūdo rō e p' p'ntatē: qz pe
 na d q' se possit hō expedire dū uiuit in spa
 cio vni' diei: prendit i purgatorio p spaciu'
 vni' anni: sic designari videt. Eze. iij. Fili
 hois die p' anno dedi tibi. In cui' etiā figu
 ra filij isrl' eo q' male se habuerit defcto et
 dei bñficijs sūt abusi uia qua potuissent fe
 cisse p. xl. dies vix p'fecerit i defcto p. xl. anos
 Un' Au. xliij. Ann' p' die i putabit. xl. ans
 recipiet in q' rates vias z scier' vltione me
 am. Q' igit' terribil' pene purgatorie graui
 tas. Acerbior vtiq' vna hora pene illi' q' q'
 hic vni' ani' pena: z tm' p'na diei vni' i vi
 ta ista oportebit sustinere p annū penā pur
 gatoriā. Tertia rō e p' sterilitate. Est em'
 pena illa steril' z infructuosa q' tū ad meritū
 Un' mltū e notā da differētia int' tria g'na
 penaz q' sūt: pena p'ntis vite: pena purgato
 ria: z pena infernal'. qz vtz pena p'ntis vite

respectu aliaz leuis e z breuis z tm' est mlt'
 tū fructuosa: qz vtz e purgatiua: siue satisf'
 factiua: z etiā meritoria: siue glie adq'siti
 ua. Q' sit purgatiua dr Gre. qd fornar au
 ro z lima ferro h' fac' tribulatio hoi iusto.
 Qd sit meritoria siue glie adq'sitiua. Ja. i
 B'ūs vix q' suffert tenta. qm' cu' pbat' iue.
 accipi. cor. vi. qua repro. de' diligētib' fe.
 It' dr paul'. ij. Cor. iij. Illud em' q' i p'se
 ti est momentaneū z leue tribulatiois p'ez
 sup' modū i sublimitate eterne glie pond'
 opaf in nob' no' p'emplātib' nob' q' vident'
 s' q' non vident': q' em' vident' t'palia sunt: q'
 no' vident' eterna. Pena ar purgatori
 z n' sit eterna est tm' diuturna respectu pe
 ne p'ntis vt dicit' est z mltō acerbior nec tm'
 est meritoria: qz p' tota pena illa no' habe
 bit aia maiore gliaz: s' tantūmō est purga
 tiuar adq'atiua. Pena ar infernal' eterna
 est z acerbissim' z tm' p'orsus imp'it: qz nec
 purgatiua neq' meritoria. Eccl. ix. Dor
 cui no' hnt vltra mercedē. i. merendi facul
 tate. Et p'missis itaq' p'pendi pot' q' impiū
 sit agere z defunctos vtpote res eoꝝ reti
 nendo: testamēta negligent' z male soluē
 do vel q'cuq' ipis debent' tarde reddēdo.
 It' dr Eccl. viij. Mortuo n' p'hibeas grāz
 q' narrat vincent' in spe. morali. lib. ij.
 Qd q'dā religiosus marthe' noie hispan'
 nocte apparuit cuidā fr'i post mortē i clara
 facie dicens q' p' mortē detē' fuerat p' q't
 tuor' decim dies i purgatorio. Et cu' frat' il
 le q'reret cām hui': dr q' h' fecerat negligē
 tia frim q' missas z ea q' sibi debebāt no' ita
 cito soluerat vt debuissent. Idē ibidē nar
 rat. Q' q'dā monach' mortu' cōplero e.
 officio appuit cuidā alteri Guiffaffi' z pe
 res subsidia di. q' mltū idigebar qz ea q' p
 eo facta fuerat ali' acceperat q' n' soluerat
 Tertio pbat' Guiffaffi' pene purgatorie p
 ecepta. V' egit' p'alto doctore magno q' ele
 git esse dece dies i purgatorio z postmo
 dū appuit cuidā dilecto suo di. Q' q' am
 arsi i illo igne: stulte egi eligēdo mihi pur
 gatoriu': qz in Guiffaffi' pens sū. Itē nar
 rat vincent' in spe. mo. li. ij. Qd q'dā ab
 bas cū morēs iterro garet a monachis su
 is que sibi substituerent in abbatē: motus
 carnal' monuit z p'suluit q'dā nepotem si
 bi substituit: qd et ipi fecerunt. Cū aut' vi
 ctus nepos factus abbas sol' i'xt ad font'

rem q̄ erat in horto suo audiuit d̄ fonte exi-
re q̄a voce auunculi sui mirabilr̄ plā gentr̄
quez cū adsuraret vt ei diceret q̄s eēt di. se
eē auunculi suū q̄ ibi mirabilr̄ vixeret q̄ mo-
tus carnalr̄ cū eligi suaserat. Et cū diceret
nepos q̄ ibi nō ml̄tū posset affligi i fonte
temporo: rogat vt deferat candelabrū cu-
preū qd̄ erat retro altare z̄ p̄iceret in fony
tē qd̄ ille fecit statim in aq̄ q̄i cera in igne
z̄ vutp̄ in olla bullienti liq̄factū est. Tūc
abbas rest̄ gnauit nec eū vltra audiuit. Irē
ait cantor parisiē. Qd̄ magr̄ Silo qndā
suum se holare obn̄ice rogauit vt ei p̄ mor-
tem statū suū nunciaret post aliq̄ die q̄ d̄iel
sibi apparuit cum capa de pergamento tota
de sophismatibz̄ desc̄pta et intus flamma
ignis tota tecta. Qui requisitus a magr̄s de
statu suo ait. Hec capa plus me p̄mit q̄ si
vnā turrim sup̄ me h̄iem z̄ mihi data ē vt
eā porte p̄ gl̄ia quā i sophismatibz̄ habui.
Porro flāma ignis q̄ coopta ē pelles sunt
delicate z̄ varie q̄s ferebā: q̄ flāma terribi-
liter me exurit. Lū aut̄ magr̄ penā illā faci-
lem iudicaret dixit ei defunct̄ vt manū ex-
tenderet. Quā cū extendisset ille guttam
vnā sui sudoris dimisit q̄ ipsi magr̄i ma-
nū sagitta cit̄ p̄forauit. In q̄ cruciatū mi-
rabile sentiens de tā q̄ui pena mirat̄. Et
ait defunct̄. Talis sū tot̄. Ille (git̄ magr̄
pererrit̄ mane scholaribz̄ p̄gregat̄ hos p̄-
sus cōposuit. Vnq̄ coar̄ raris: cras coruis:
vanaq̄ vantis. Ad logicā p̄go q̄ moris nō
timet ergo. Et sic seculū deserens ad rel̄i-
gionē cōfugit. Irē in legenda b̄i gregori
h̄i q̄ postq̄ orauit p̄ traiano: appuit ei an-
gel̄ d̄. Quia p̄ dānato rogasti: duoz̄ tibi
dāo p̄tio. Aut em̄ in purgatorio duobz̄ di-
ebz̄ cruciaber̄: aut certe toto t̄pe vite tue
fatigaber̄ doloribz̄ z̄ infirmitatibz̄. Qui p̄
elegit toto t̄pe vite sue doloribz̄ z̄ auti poti-
q̄ duobz̄ diebz̄ in purgato: d̄ cruciari. Vñ
factū est vt ip̄ deinceps aut febr̄ibz̄ labora-
ret: aut podagre molestia p̄meret: aut va-
lidis doloribz̄ affligeret: aut dolore stoma-
chi miserabilr̄ cruciaret. Vñ in qdā epla
sic loquit̄ di. Tanta podagra: tantisq̄ do-
loribz̄ p̄mor̄ vt vita mea mihi grauissima
pena sit. Quotidie em̄ in dolore deficio z̄
mortis remediū expectando suspiro. Pa-
ter q̄ ex viciis tertū inductiū ad iuuan-
dū defunctos qd̄ ē ipoz̄ miserāda neccitas.

Quartū ē sua p̄ns utilitas quā defidē-
rare dēm. Est aut̄ h̄mōi utilitas duplex
sez generalr̄ z̄ sp̄eal. Generalr̄ inq̄: q̄ h̄mōi
suffragia generalr̄ p̄sūt oibz̄ ex̄ntibz̄ i pur-
gatorio: etiā sp̄ealr̄ fiāt p̄ vno v̄l p̄ duobz̄
t̄m. Vbi notādū fm̄ Rich̄: q̄ q̄tū ad d̄i
minutiōez̄ q̄ntat̄ pene z̄ ad q̄rationē v̄ri-
tus suffragioz̄ nō attingit nisi illū ad quē
applicat̄ ex intētoe agent̄. sed q̄tū ad d̄i
minutiōne pene q̄ fit p̄ p̄foratioem p̄rū
illū q̄ patit̄ h̄mōi suffragia etiā p̄sūt aliq̄
Et h̄c p̄tute charitat̄ que facit oia bona
cōia. Dia em̄ dei ita p̄uidete suffragia fa-
cta p̄ h̄cūq̄ in purgatorio: oibz̄ alijs inore
scūt. Et q̄ sese diligit ex charitate: iō oēs
gaudet de alleuitōe pene illi p̄ q̄ fuit suf-
fragia. Quodlibet at̄ gaudū reddit̄ gau-
dētē miū: d̄ispositū ad penā p̄tristitē. q̄
fm̄ Arist. ij. Eth. cuiusq̄ tristitē repug-
fm̄ formā gener̄ q̄cūq̄ delectatio. et ideo
mitigat̄ eā. Et fm̄ h̄ itelligit̄ p̄ qd̄ d̄e h̄ie-
ro. Quoties p̄ cētū aiabz̄ psalm̄ v̄l missa
cārat̄: tātm̄ p̄dest̄ cuiuslibet q̄ntū si p̄ q̄libet
cātaref. Hoc em̄ itelligit̄ q̄ntū ad gaudū
qd̄ inde h̄z̄: nō q̄ntū ad relaxationem pene
ad quā t̄m̄ valet suffragia resp̄ctu illoz̄ p̄
q̄bz̄ fuit. De h̄mōi aut̄ utilitate sp̄ealr̄ ex-
plū h̄m̄ i dial. Cesarij: vbi h̄z̄ q̄ aia vna
p̄ duomilia annoz̄ purgatorio deputata p̄
suffragia bonoz̄ fuit i duobz̄ annis libata
Harrat̄ em̄ q̄ iuuenis qdā monach̄ cister-
tens̄ ord̄is: ord̄ine deserens: fac̄ ē socī p̄
donū. Qui i obsidione cuiusdā castri t̄lo
p̄cussus: deponat̄ a socijs z̄ despat̄ d̄ v̄
ra: vocauit sacerdotē: cui cū tāta p̄tristione
p̄fessus ē vt sepe p̄f̄ lachrymas z̄ gem̄
deficret in voce: dicens se fuisse violatorē
m̄ris z̄ filiaz̄ z̄ q̄ nemi peperat̄ ocul̄: ei
occidēdo: incendijs: rapinis: z̄ oī maleficijs
excedēdo oēm hoim̄ maliciā. Sacerdos
aut̄ vt stult̄ r̄ndit. Maior est inq̄tas tua
q̄ vt veniā merear̄. Ille aut̄ r̄ndit. D̄ier̄
In q̄cūq̄ hora i gemuerit̄ p̄ctō: salū erit.
Rogo inuigat̄ mihi p̄niaz̄. R̄ndit sacer-
dos. qd̄ tibi inuigā q̄ d̄ p̄dit̄ ei: R̄ndit
ille. Et q̄ n̄ sū dign̄ p̄niaz̄ a vob̄ accip̄: d̄
mihi p̄i. Eligō duomilia ānoz̄ eē i purga-
torio vt p̄ illos iuentā miāz̄ cōiā d̄o. Lū
q̄ sacerdos noller̄ ei dare viaticū: rogauit
sacerdotē vt statū suū desc̄ptus d̄terret
epo q̄ cognar̄ suū erat. Qd̄ z̄ sacerdos sic

illo defuncto. Eps ar multā dolēs d mozt
 te ei que tenerime dilexerat: pstituit ora
 tiones p eo fieri p totā suā diocēsim: r ipe
 vel ali p eo q̄tidie hostiā salutarē imola
 ut. Anno p̄pleto cū eps p eo missam cele
 biare: ecce apparuit ei defunct⁹ exilis: pal
 lidus: maciet⁹ in veste pallida vultu ba
 bituq̄ statū suū satis declarās. Qui iter⁹
 rogat⁹ quō se haberet: dixit: In penis suz
 et de penis venio: Sed grās ago tibi q̄a
 p orōes et elemosynas tuas p me institu
 ras ann⁹ iste mihi abstulit penā mille an
 noz q̄s hie debuerā in purgatorio: r si v
 no anno adhuc ipender⁹ mihi: ex toto li
 berabor. Eps ler⁹ grās egit dō: r cū siles
 oōnes et elynas anno seqnti p eo institu
 isser: ecce in fine anni cū eps diceret missaz
 p eo. affuit ille i cuculla niuea: facie serena
 ta dicens sibi oia oprata succedere dicēdo:
 Iā p tuā sollicitudinē erept⁹ sum a pena:
 et ingredior gaudiū dñi. Remuneret tibi
 de charitate tuā. Ecce isti duo anni repu
 tari sunt mihi p duob⁹ milib⁹ annoz. Hec
 Lefari⁹. **Q**uītū qd nos inducere debz
 ad iuuādos defunctos est merit⁹ suffra
 gatis siue suffragiū faciētis. Suffragia
 em p defunctis facta in q̄ntū pcedū ex ra
 dice charitat⁹ sūt eterne vite merit⁹: a p
 ipo faciēte: vt d̄r Tho. in. iij. dif. xlv. vnd
 dicit Jo. dam. ser. de bis q̄ in fide dormie
 rūt. Quicūq̄ p primi salute agonizat pri
 mū ipe sibi p̄dest: deinde proio suo. **I**do
 etiā d̄r Ps. **D**io mea in sinu meo pueret
 . s. q̄ntū ad meritū qd totū semp remanet
 p ipo faciēte: qz null⁹ pōt alteri mereri: vt
 alibi dicēdū est. **S**extū ē patrocinū ipe
 anie ad paradisi⁹ euolāris. Ipse em aie a
 purgatorio liberaret in b̄ritudine recepte
 intercedūt p eis q̄ eas adiuuerūt. Nec em
 pōt esse ingrātē. vbi grā. Si fili⁹ alie⁹ re
 gis esset in exilio pstituit⁹ r nēitate ac ma
 gni⁹ defectū pateret: q̄cūq̄ illi in eodē exi
 lio subuenit⁹: p̄culdubio q̄n rediret ad pa
 triā illi plem⁹ recōpensaret. sic est de aiab⁹
 Lū ei vt d̄r Tho. ij. q. lxxxij. ar. xj. **D**o
 p alijs facta ex charitate pueniat illi q̄ sūt
 in p̄ria cū sint pfecte r plūmate charitat⁹
 marie orant p viatozib⁹ q̄ indigēt: r nō est
 dubiū q̄n maxime orant r interueniāt pro
 bis q̄ eos adiuuerūt. **S**eptimū ē ex pe
 stratio siue spes suffragij p̄seqntis: qz qui

alios iuuat sperare debet q̄ et ipe parit in
 sili nēitate si in ea alii fuerit iuuabit. Dat
 vij. In q̄tēsurā nisi fuerit remeiet vo.
 Et Bar. v. B̄ti misericōdes q̄m ipe mis. cō.
 Et p oppositū q̄nō miseret aniab⁹ defun
 toz impēdēdo eis suffragia. hic etiā me
 retur vt nec ei post mortē suffragia impē
 danf. Ja. ij. Iudiciū sine misericōdia fiet ei q̄
 nō fecerit misericōdiam.

Etia est p̄sideratō declaratiue dēcl
 minatiōis. Vbi p̄siderāda est decla
 ratō suffragioz determinatoz ad iuuā
 dos defunctos. Possunt autē p̄cipue decla
 rari septē suffragioz genera. **P**rimū ē
 p missaz celebratiōez: et hoc est p̄ncipal
 lissimū suffragiū. vñ d̄r missa. **A**nittendo:
 qz p̄i mittit grā pctōri: r relaxatio aiab⁹
 defunctoz. **V**n d̄r Aug. q̄ nulla missa ce
 lebrat q̄n p̄sumit duo hec bona p̄currāt
 . s. vni⁹ pctōris Aversio: r vni⁹ aie libera
 tio. Pōt autē declarari hoc gen⁹ suffragiū
 p mltā exēpla. Narrat em Grego. iij. dial.
 Lū quidā mōach⁹ noie iust⁹ ad extremū
 veniēs tres se hie occultos aureos idēal
 set fsi suo carnali. hoc sciēs brūs Greg. p̄
 cepit ne aliq̄s frat⁹ mortū assūteret: sed
 frater su⁹ causam hui⁹ rei sibi diceret vt i
 morte ei⁹ aim dolo: trāsuereberaret: qd cū
 frater eius ei dixisset grauit p cōmissio do
 lens r gemēs in ipo dolore mortu⁹ est: que
 fecit brūs Gre. in sterq̄liuo sepeliri r tres
 aureos cū eo. p̄fici a fratrib⁹ dicētib⁹: pecu
 nia tua tecū sit in p̄ditōez. **T**rigita āt die
 bus elapsis p̄cepit brūs gre. cuidā e srib⁹
 vt vsq̄ ad. xxx. dies oi die p eo hostiā imo
 la ret. **Q**d cū factū fuisset is q̄ defunct⁹ fue
 rat. xxx. die apparuit fratri suo carnali dī.
 vsq̄ modo male fui s̄z mō b̄n: qz hodie re
 cept⁹ sū ad cōiōnē. qd iste referēs fratrib⁹
 i gnorās qd egissent: p̄putātes dies / inue
 nerunt q̄ die erat. xxx. in q̄ p eo oblatio
 fuerat imolata. **I**te refert Beda lib. d̄ ge
 stis angloz lib. ij. q̄ cū duo reges anglic
 pugnarēt: inter mortuos corruit quidā iu
 uenis de familia alter⁹ regis grauissime
 vulnerat⁹ r q̄n mortu⁹ cecidit. **L**unq̄ q̄n
 de grani somno excitat⁹ surgeret captus
 ab hostib⁹ tradit⁹ est cuidā comiti. **Q**ui
 cū curat⁹ diceret se rusticū ad onera ducē
 da deductū vt citi⁹ euaderet cū aduertis
 sent eū esse curiale eū carceri mācipauēf:

sed q̄ntūcūq; vincūl' artaret z p̄pedit' / sp
circa hora tertiā liberabat a vincūl' v' cir
ca p̄mā. Reſp̄it' q̄s eſſet z q̄ eſſet hui' cā
cū comes fide data ſibi p̄miſſe q̄ nō de
terius eſſet ei p̄pter hoc: dicit ſe eſſe de cu
ria regis. Cui' aut' liberatiōis ſue neſcie
bat aliā niſi q̄ frat̄r carnalē habebat ab
batē q̄ (ſicut credebatur) mortuū eū credens
pro eo celebrabat vel faciebat celebrari.
Hic at' comes altereū v̄didit. In cui'
cuidodia cū ſiſt' ſoluereſ dimiſit eū abire
fide data q̄ ſua redēptiōez ei mitteret: q̄d
et fecit. Et inuentū eſt q̄ faciēs eū fraſ ſu'
in q̄ri inter mortuos vno inuēto ſimili illi:
credēs ip̄m eſſe: eū ſepeliuit: z p̄ eo v' cele
brauit vel fecit celebrari ſingulis dieb;: et
hora ſacrificij ſolvebat. Quo miraclo ml'
ri moti ſunt ad deuotiōez circa ſalutar' ſa
crificiū z ſuffragia mortuoz. Itē legi' in
vitaſpa p̄dicatoz. q̄ q̄daz p̄ ordinis p̄di
catoz q̄nūq; p̄o: puincia in terra ſc̄ta hu
millis: ḡtiolus z deuoz' poſt matutinas ſo
lito more orās in ecclia: cū eleuaſſet oculos
verſus lampadē chori: vidit vmbra q̄ v'
nius fris ſtantis in habitu ſordido nigro.
Cūq; q̄reret ab eo q̄s eſſet: r̄ndit: Ego ſū
frater talis q̄ nup obijt: z viuēs ſp̄ali tibi
fui dilectōe aſtrict'. Et cū q̄reret quō ſibi
eſſet: r̄ndit: Vale et dure qz in duriffima
pena debeo eſſe p̄ triginta annos. Sed ro
go te vt mihi ſubuenias. Cūq; dies elu
xiſſet cepit dicit' pater p̄ defuncto offer
re hoſtiā. Cūq; iā p̄ſecratā hoſtiā p̄ ele
uationez in manib; haberet: cepit rogare
dñm q̄ ſi ſub his verbis di. Dñe ieſu ch̄ie
ſi ſoldan' q̄ eſt rex paganoz teneret vnuz
captiu' in vinculis z camerari' q̄ viginti an
nis ei fuiſſet p̄ ſuo ſuitio peteret illū ca
ptiuū ſibi dari: ſoldan' de ſacili nō nega
ret. Dñe nō eſto durior ſaraceno ſoldano.
Camerari' tu' ego ſum z fuiſti tibi p̄ ml'
tos annos z tenes illū frat̄r meū in vin
culis captiuū: p̄ ſuitio meo peto te illū mi
hi dari a clemētia tua. Cū diu iſta verba
cū lachrymis nō tm̄ ſemel ſed plies dixiſſet
poſt ml'as lachrymas miſſas finiuit. Se
q̄nti aut' nocte ſtans in orōne poſt matu
tinū: p̄dictū frat̄r vidit ſtante an ſei ba
bi a dño dari: dat' ſum tibi: z liberat' ab
ei' pena purgatoz: vado ad ſocietate brō

rū: z ſtatim diſparuit. **S**cdm gen' ſuſp
fragij eſt p̄ bonoz deo factā oblatōz. In
.ij. Mach. xij. Ur fortiffim' iudas collap
tione facta. xij. milia drachmas argenti mi
ſit hierlymaz offerri ea ibi p̄ petis mortu
ozū. Un' narrat Vin. in ſpec. mo. lib. ij. q̄
cū quidā effoderet minera moles mortis
cecidit ſup eū intercluſus remāſit. Hec
aut' er' ſinglis dieb; offerbat p̄ eo panē z
vinū z candela vſq; ad finez anni excepto
vno die. In fine aut' anni boies excauā
tes in p̄dicta minera vſq; ad euz: inuenit
eū ſanū z incolūmē. Et dicebat q̄ ſinglis
dieb; tali die excepta apporabat ſp̄ ei' pan
tis: vinū: z cādelā. Et cogit vroz q̄ illa
die nō ſuit ei' delatū q̄ ip̄a diſtulerat offer
re. p̄ q̄d p̄icturaf q̄ ſiſt' his q̄ ſunt in pur
gatorio valet q̄d p̄ eis offerit. **T**ertiu' eſt
p̄ orōem. ij. Mach. xij. Sc̄ta z ſalubris ē
cogitatio p̄ defunctis exorare. **U**bi tan
gunt tria mortua ad iuuādū defunctos
Primū ſuffragij vtilitas: cū dicit' Sc̄ta z
ſalubris eſt cogitatio. **S**cdm eſt iuuā
di neceſſitas: cū dicit' p̄ defunctis q̄ ſi p̄t
ſe iuuare. **T**ertiu' eſt ſuffragadi ſacili
tas: cū dicit' exorare. Ab hoc em̄ nullus cōpos
mētis p̄t ſe excuſare. De hmo' orōnis
ſuffragio legi' in vita dñe marie d' o gmes
quā ſcripſit mgr iacob de vitria. tucula
nenſ eps. **Q** cū dicta maria deuotiſſime
oraret vidit infinitā multitudinē manuū
ad eā directaz z p̄ictaz ad inuicē. **S**eq̄n
ti aut' die cū trāſiret p̄ cimiteriū vidit eadē
dā manū ab imo p̄cendere q̄i vellez eaz
detinere. Ad q̄p viſionē p̄territa fugit ad
eccliam rogās dñm vt intimeret ei q̄d h
ſibi vellez. **T**ūc ei' dictū eſt q̄ erāt anie in
purgatorio exiſtētes q̄ orōes ei' p̄cebat
in q̄b; multū b̄ficiū recipiebāt. **Q**uar
tū eſt p̄ elynaz largitiōe. **E**ccl. vij. Pau
peri porrige manū tuā vt p̄ficiat p̄ficiatō
et b̄dictio tua: et mortuo nō phibeas q̄
tū: imo p̄feras. ſ. grām liberatiōis aut al
leniatiōis. Sed heu ml'i inſenſati plorat
aliq̄ in cōſolabilif ſup mortuos et parū
orāt p̄ eis. p̄tra illd' **E**ccl. xij. **H**odidit
plora ſup mortuū q̄m requirit. et. j. **T**heſ.
iij. **N**olum' vos ignozare fr̄es de dormiē
tib; vt nō p̄riſtemi ſicut ceteri q̄ ſpem ū
h̄nt. **S**unt aut' tria nota p̄pter q̄ nō oco
bemus p̄riſtari ſup mortuos. **P**rimo p̄p

impossibilitate reuocatiois. s. ad vitam. In
 h. Re. xij. di. David de filio suo mortuo.
 Nunc autem quod mortuus est quare ieiuno. Nunc quod
 potero reuocare eum amplius: Ego vadam
 magis ad eum. Ille vero non reuertetur ad me.
 Vide ibi. Secundo propter fidem resurrectionis
 quam iterum videbimus eos. Iohannes de Paulus. Et
 non iristemini sicut et ceteri qui spem non ha-
 bent. Glo. resurrectionis. h. Dach. vj. Rex
 mundi defunctos nos pro suis legibus in eter-
 ne vite resurrectione suscitabit. Tertio
 propter spem diuine miserationis quam credimus
 eis adesse. h. Dach. xij. Considerabat quod hi qui
 cum pietate dormitionem acceperant: optima
 haberent repositam gratiam. Quintum est quod in
 iuniorum et corporale afflictio: sicut patet. xij. q.
 .ij. c. Anie defunctorum. Exemplum. h. Re. ij.
 Abner mortuus di. David Hoc mihi fa-
 ciat deus et hoc addat si ante solis occasum
 gustauero panem vel aliquid quod. Sextum est
 pro debito soluto. In legit in libro. d. ap-
 bus: quod vir quidam nobilis post obitum appuit
 famulo suo deuoto hinc babata ignita in
 manibus et pedibus et ait. Quod si visus sua sol-
 uere vellet fabro debita valde pedeserit sibi
 quod et visus. Et postmodum nobilis ille
 apparuit eidem visum sue sedes in balneo igni-
 to visus ad collum ligatus catenis pro totum cor-
 pus. Cui di. Solue me. Illa igitur soluit eum
 Et statim gratias egit ille di. Sic ligatus fuit
 pena quibus soluit debitorum fabro. Soluen-
 do autem soluit me a vinculis purgatorum: et
 ad celum ita vadit: et hoc dicto euauit. Item
 in libro de dono timoris: Ducesse quod da fili-
 lius decedens confessus est quibus tunc esset no-
 uem annorum quod postmodum apparuit matri dic-
 se esse in magna pena quia non soluerat de-
 bita quod pertraxerat eum familia patris sui ad-
 ludos faciendos nec de hoc recoluerat in
 morte. Mater ergo inquisitione facta fecit
 omnia solui. et postmodum puer apparuit
 dicens: quod liberatus esset a pena: et positus in
 felicitate magna. Item narrat Lesarius: quod
 miles quidam Fredericus de Kelle apparuit
 cuidam ciui andeuaceni. in dextrario niger
 rimo de cuius naribus sumus et flamma pice-
 debant: tectus pellibus ouinis et molem
 terre gestans in humeris. Cui ciuis: Eritis
 vos dominus Fredericus? Respondente illo: ego
 sum. Subiicit. Unde venitis: et quod sunt
 ista que video: Ego (inquit) in maximis

penis sum. Pelles istas cuiusdam vidue tul-
 quas modo ardentes sentio. Similiter par-
 tem cuiusdam agri mihi vendicauit iniuste:
 cuius nunc pondere premo. Sed si filium meum
 ista restitueret: penam meam multum alleuia-
 rent. Sicque euauit. Audientes autem filii
 verba patris: maluerunt eum in penis mane-
 re quam predicta restituere. Hec Lesarius.
 Subuenit autem potest defunctorum animabus non
 solum pro solutione debitorum tempore glorie: sed
 etiam per solutionem penae spiritualis. s. peni-
 tentiam eis in hac vita infunctam pro eis im-
 plendo. Unde narrat Petrus damianus:
 quod quidam monachus multis peccatorum nexibus
 obuolutus magna sibi iniunctam peniten-
 tiam a quodam sibi familiari peccatore suppo-
 tari. Ille autem partem vnam deuote suscipi-
 ens dixit ei ut securus esset pro parte illa.
 Qui sic obligatus non multum post mortu-
 us est. Frater autem ille vite irreprehensibilis
 erat inter monachos. Non multis autem
 diebus elapsis monacho penitenti appa-
 ruit. Et requisit quomodo se haberet: dixit
 Vale et dicit: sed propter te. Nam liber a pro-
 priis: tuis me vinculis inmodauit. Glade
 itaque et deprecare conuentum ut suffragia que
 pro se promissi soluant. Quod cum factum fuit
 et: ille rursum apparens indicauit se fra-
 trum orationibus liberatum. Septimum est
 pro testamentorum executione. Pro cuius ma-
 iori declaratione tria sunt dubia declaranda
 Primum vtrum testamentum possint infringi.
 Rndet Rich. di. ely. q. ti. quod aut testame-
 tum est rationabiliter factum ita quod non sit in equitate iu-
 ris naturalis. nec diuini: nec positum: tunc
 nullo modo est infringendum. Unde extra de testa-
 c. Judicarij. Voluntas testatoris debet pro omnia
 adimpleri. Aut est irrationabiliter factum: et tunc licitum
 est et debitum illud infringi. Potest autem esse irrationabile
 triplici ratione. Primum ratione testatoris: cum scilicet non potest
 facere testamentum: ut religiosus: et factus: et
 filius familias nisi haberit peculium castrale
 quod. Et usurarij publici nisi plus cautio se-
 cerit de restitutione plenarie facienda. Se-
 cundo ratione rei testatoris: cum quis facit testame-
 tum de re quam non habet: vel de re quam habet
 ad eum tamen non pertinere. Tertio ratione mori testa-
 di: puta cum quis exheredat suos heredes
 qui exheredari non meruerunt deus totum alijs.
 Talis enim facit contra equitatem iuris naturalis
 etiam det ecclesie. Propterea dicit ab Augu-
 312

¶ Ser. pro die mortuorū.

¶ In ser. de cōi vita clericorū: et hī. xv. q. vi. c. Quicūq; exheredato filio heredē fa-
cit ecclesiam qrat aliu q suscipia: nō augu-
stiniū. Et infra. Qd ē laudabile factū scī
aurelij carthaginiēsis epi. Quidā em cum
filios non haberet nec speraret: res suas
ōes retento sibi vsufructu donauit eccle.
¶ Pari sūr illi filij. Reddidit epi. nec opina-
ti ea q illi donauerat. In ptate hēbat epi
nō redderet: iure fori nō iure poli. i. qdaz
naturali eqtate: vt dī. Glo. ibidē. ¶ Sed
dubiu vtz exccutores testamētorū teneat
statim illa excc. Rūdet Rich. q aut testa-
tor tps desinat infra qd testamētū vult
ē impleri: aut nō. Si sic: nō tenent exccu-
tores rētiōē necessitat; vsq; ad illō tps te-
stamētū implere nisi videret citi? imple-
do se posse facere anime defūcti maiorem
vtilitatē. Tūc tū in foro iudicij compelli
nō possent ad citi? implendū tū ad h. eos
scētia deberet cōpellere q; pūpponēdū
ē q volūtas defūcti fuerit vt illo mō z il-
lo tpe testamētū iplerēt q; cēt expeditius
aie sue. Si aut nō determinat tps isra qd
velit testamētū ipleri tunc dico aut exccu-
tores hnt libere bona de qb? pnt stati-
testamētū implere aut nō hnt. Si hnt tūc
implere tenent q; citi? pnt: q; debitorēs
sūt illis q; legata sūt facta. Et sic dī. ff.
de re. iur. In oib; in qb; dies nō ponit p-
fenti die debet. Un illi exccutores q; p lō-
gū tps tardāt executionē iplere necatorū
b? egētū cōparāt. Propterea dī. xij. q.
ij. c. Qui oblatōes. Qui oblatōes defun-
torū aut negāt ecclīis aut vssiale reddūt
tā q; egētū necatorēs exccōicētur. Et fm
glos. ibidē. Hoc nō intelligit de oblatōi-
bus volūtarijs s; de illis bonis q; relicta
sunt ecclīis. Et. c. sequētī adhuc dī. Qui
oblatōes defūctorū retinēt z illi q; ecclīis
tradere demorantur: vt hī fideles sunt ab
ecclīa abijctēdi. Exccutores etiā si illa bo-
na retinēt p seipis: sunt sic fures z raptor-
es z sacrilegij cōmittūt. sic pr. xij. q. ij.
ca. Clerici. Et. xvij. q. iij. c. Sacrilegium.
Si autē exccutores nō hnt ipz optu bona
de qb; pnt infra annū testamētum imple-
re: nō credo p h q; deuoluat ptās eorū
post annū ad epm. Tenēt tū facere qd i-
se ē vt bona hēant z habita debēt distri-
buere q; citi? pnt. ¶ Tertiu dubiu ē vtz de
latio executionis in aliq; pūdicet aie testa-

toris. Rūdet Rich. q sic. Cui? duplex ē
rō. Una q; qnto citi? ecclīa z paupes reci-
piūt qd testator eis legauit: tāto citi? z fer-
uēt? orat p aia defūcti. Alia rō q; sic de-
fūcti i charitate aliq; d purgabile secū por-
tātes in hac vita meruerūt vt elemosine
si p eis dent eis. pnt nō ad augmētū grē
s; ad alleuatiōē z abbreviatōē penētie
testator i charitate decedēs testamētū fa-
ciēdo meret vt ei? executio post mortē a-
leat ad alleuatiōē z abbreviatōē penē-
tie. Et tō qnto citi? testamētū executioni des-
mādat: tāto citi? pena testatoris alleuat.
Et p dicit; p; q; q; iustissime peccat z magnā
p ditiōē adq; rūt hī q; executiones testamē-
torū sibi cōmissas nō cōplēt q; citi? pnt ba-
bita ppetēti oportunitate. Un legit i ge-
st; karoli magni q; miles qdā i exēplū ka-
rolī cū maur; pugnatū rogauit cognatū
suū vt testamētū suū exccq;ret q; cito possēt
vt vic; equū z arma videret z daret pau-
perib; Quo mortuo ille cupiditate cecidit
z testamētū nihil soluit. Post dies ho-
triginta mortu; apparēs illi dormiētū q; sōm-
num dicit ei Triginta dieb; me fecisti i pur-
gatorū torq;ri q; q; p miseris s; fecisti: q;
ipune nō feres. Iusto ei dī iudicio hodie
ferēt demones aiam tuā in infernū. Eui-
gilās ille lic; territ? tū q; viderat z audie-
rat parupēdēs dū in crastino somnū suū
q; cū risu recitaret socijs suis auditus est
subito fragor z tumult? horribil; velut tū-
pestatis i turbine veniētis. Exterritis o-
bus z turbatis: ethiopes qdā retri z hor-
ridi illū repēte de medio rapuerūt secūq;
corpus z animā deuererunt. Cuius cor-
pus post. xij. dies cū exccit? trāsiret per
terrā nauarrie innētū ē pcpitatū a demo-
nibus z attritū a rupis fastigio tēp; nimis
z feridū Pr; igit ex dicit; q; bus defūcti z
qb; rōib; q; hnt ipēdēda sūt suffragia. Et ve-
re hec ē mia laudabil; z vt credim? dō gra-
mortuis i dño i tā q; i pena detētis subue-
nire. his q; dū possum? subuenire curem?
vt z nob; si quōq; in pari fuerim? necessita-
te ab alijs subueniri mereamur et a deo
miam z gliaz psequē sempitēna. Amē.

¶ Ser. De bto Leonardo.
Sicut lucer
na fulgor; illū inabit te. Lu-
cij. Lucerna fulgoris lucer;

na est accensa p qua signat opatio bona /
 gne charitat; accesa: vn dr dñs Matt. v.
 Luceat lux vza corā hoib; vt vi. opa vza
 bona. Qm igit bñs Leonard? plen? fuit
 opib; bonis et charitate. id puenit dr
 lucerna fulgor;. Est deuote suā puerfatō
 nē z scitarez pñderem? illūinabit nos et
 vā nobis ondet q ad pñam puenire de/
 beam?. Est vtiq; ista differētia inter luce
 corpale z lucē spūale: qz lux corpalis na/
 turalit diffundit vbiq; pōt arrigere: s;
 nō sic est de lūme spūali qd nemo recipit
 nisi volēs: s; q copiosa sit lux bñi leoardi:
 nō ab eo illūinari nō possum? nisi volētes.
 Idcirco toto cordis affectu pueram? nos
 ipos ad hoc lumē vt ei? radijs plustrari
 possum?. Nā si hoc feceris dco tibi qm sic lu
 cerna fulgor; illūinabit te. Circa scitarez
 aut et vza bñi leoardi notāde s; pncipalit
 tres pñderatōes qbz pñplatis spūalr il
 luminari poterim?.

- Pria ē pñderatio ichoatōis gñose.
- Secda est pñctōis virtuose.
- Tertia est declaratōis gloriose.

Primo igit est pñderāda sup icho
 ano gñosa. A pma em etate plen?
 erat scro desiderio et suā cupies iu
 uētutē doīs morib; iformare postq; eua/
 sit incrementa puerilia adolecēs fact? no/
 luit iuxta pñuetudinē parētele regali ipli/
 cari militā: sed diuino spū tract? poti? vo
 luit seq scī archiepi remigij vestigia: cui?
 saluraria monita nō vt surd? auditor in/
 tendebat: vtz vt prudēs futur? semiator
 in secretariū cordis repōebat. Tenuit qmpe
 documētū illō sapiēt; Eccl. xij. Vemē
 to creatoris tui in dieb; iuuetut; tue. Au
 di q; iuuetis: o adolecēs audi z attēde s;
 citatē bñi leonardi: attēde inq; scām cō/
 uersatōez iuuetutis sue z sicut lucerna ful
 goris illūinabit te. Est aut pñcipue triplex
 spūalis pñderatio necessaria vt inducat iu
 uentis ad dei fuitiū sine dilatiōe q etiā pec
 cariores qñlibet inducere debz ad festinaz
 puerfōez sine vteriori pñastinatōe.

- Pria ē pñderatio supnal benignitatis
- Secda est tpalis breuitatis.
- Tertia est spūalis vtilitatis.

Pria ē pñderatio supnal benignitatis q v;
 singlos ad se vocat Matt. xj. Venite ad
 me oēs zc. z Jo. el. q. Louertim; ad me iu

to. cor. v. vzo. Spēalr aut ad se vocat dñs
 puulos Matt. xix. Sinite puu. ve. ad me.
 Secda ē pñderatio tpal breuitatis. Bre
 uissimū ē ei tps oē q viuit in hac vita mor
 tali. Id excitat nos dñs ad celerit opādū
 di. Jo. ix. Opari opz dū dies ē. Venit ei
 nor. i. mors qñ nō pōt opari. et apłs Gal.
 vj. Dū tps habe. ope. bonū. Nemo pōt bo/
 nā dietā facere q mane nō surgit. Irredē/
 dus est; q tūc veniret ad op? qñ tps est;
 ope exire: tūc seminare qñ esset metēdū.
 Tertia est pñderatio spūalis vtilitatis:
 q puenit ex tali acceleratiōe puerfōis ad
 deū. Thre. ij. Bonū ei viro cū por. iū. ab
 adolef. sua. Septē aut vtilitates exide p
 uentū qz videre potes i s. se. d. b. mario.

Secda pñderāda est ichoatōis p
 pñctio virtuose. Fuit em vñ emnēt;
 pñctio oī pñctio splēndū. Eccl.
 .i. Quali vas auri solidū ornātū oī lapide
 pñctio. i. oī virtute. Ad pñs aut spēaliter
 pñderāda est triplex ei? pñctio virtuos

- Prima ē pñctio pñginalis puritatis.
- Secda est spūalis humilitatis.
- Tertia est cordialis charitatis.

Prima igit rē. Virginita
 se et suā deo deuouit in māib; scī remigij
 archiepi remens cui? disciplo a puericia
 exiit. Alchuiū. Qñ pulera ē iuuenū pu
 dica castitas z deo amabilz ad oē bonuz
 vtilis. Vñ vt meli? z secur? pñuaret p
 gitare suā illibatā: vitā solitariā sp ama
 uit. Ps. Ecce elogam fugiēs z mās in so
 litudine. Irē abstinetiā z sobrietatē suauit
 Quāuis em clar; esset ortus parētib; vñ
 pore q collaterales clo douei regis frācie
 pmatū militie in palatio regio obtinebat
 Quē etiā rex ipse de sacro fonte leuās alen
 dū suscepat. pñ pñerās tñ q nobilitas apō
 deū sūma est clar; ee pñtib; vt dr Hier.
 i epla ad cellāriā. Spñeta nobilitate gñr;
 elegit legumia ad vscendūz aquā ad po
 tandū z iuuetutē suā domabat abstinetiā
 cibi z pot;. qñ cū paulo di. j. Cor. ix. La
 stigo cor. meū z in sui. redig. Propz qd ēt
 dedit ei de? scām z disciplinā z sapiāz in
 oī verbo. sicut d daniēle legim?. Nā vt dr
 Tho. ij. q. xv. art. ij. Abstinetiā z casti
 tas maxie disponūt hoicm ad pñctiōz in
 tellectual opatiōis. Vñ dr Dan. j. q pue
 ris his. s. abstinetib; z pñctib; dedit de?

Ber. De sctō Leonardo

scientiā et disciplinā in oī verbo et sapia. Itaq; ppter amorē castitat; abstinentis et teinigs sedul; insistebat et maceratōi carnis q̄ridie intēdebat. **U**bi etiā q̄ndā siluaz in grediēs cui nomē est p̄mū: oratorū ibi p̄strugit in noīe sacratissime genitric; dei marie: vbi mltō tpe māit solitariā agens vitā: coarctās seipm strictissimo cibo: maceratō corp; teinigs: vigilis: et orōib; Gala. v. Qui ch̄i sunt carnē suā crucifixerūt.

Scdā est pfectio spūalis hūilitatis q̄ euidēt apparēt ex mundani honor; p̄ceptu. Cōsiderabat em̄ qm̄ sine hūilitate nulla pōt esse virtut; veritas: et p̄piculosa est t̄paltuz honor; sublimitas. **D**icō. Quid est honor mundan; nisi s̄m̄ ma: sum; et somn; q̄ nō verā requit dat: vel q̄ cito exanescat vt somn;us. Elegit ḡ br̄us leonard; hūilitatē. q̄ fm̄ Ber. m̄ f̄ e la; lurtis. Ja. iij. Humilib; dat grām.

Tertia est pfectio cordial charitatis in q̄ consistit veritas spūalis pfectiois. **I**ō d̄r paul; Col. iij. Sup omnia charitate habere q̄ est vincū pfectiois. **A**pparet aut̄ b̄ri leonardi charitas in gie in trib; **P**rimo in mundanor; abdicatōe q̄ oīa ppter ch̄i amorē abdicauit et volūtatī paup̄tatē duxit sciēs illō **D**arth. v. **B**ri paupes spū rē. **U**bi cū ei; opinio di; uulgabat iussit eū rex francie ad se accersiri. **C**ui dixit Leonarde hō dei p̄cor ne discedas palatio amodo quicq; insulā pōtisti calē (q̄ dign; es) accipias: erat em̄ deris; hūilis et māsuēt. **C**ui leonard; r̄ndit: **S**i fm̄ iura parentū meor; regib; frācie militare voluissē: in tua aula nō mediocris fuissē: vix q̄ magis elegi abieci; fuisse deo q̄ in sublimitate posit; regi obrep̄are terreno: ista largire eis q̄ captiūt: in tibi fact; fuerit solitarie laudare nomē dñi; reliquit em̄ frenē dignitat; fastigia: et sic aufugit. **I**tē cū s̄l reginā a piclō part; liberasset: et rex et regina cyphos aureos: parherasq; argēteas: vestes purpureas auro textas aliaq; ornāmēta sp̄plima eidē p̄ mūere p̄sentassent: vir dei omnia respūēs ait: **A**udi me rex **D**onū dei nullaten; pecuniā p̄p̄at sed p̄cio n̄ dī fidelib; admistrat. **D**onuit; q̄ regem vt hec cūtra paup̄ib; erogaret.

Tūc rex volēs ei donare nem; illō in quō bitabat obtulit ei sed nō adheuit vir dei: nisi t̄mō p̄ spacio n̄ario ad monasteriū p̄struendū. **S**cdō in alioy instructōe. **E**rat ei alacer in exhortatōe pul; et hūil; s̄mone. **A**ltos ad eū p̄fugietes vbi solit̄e tarte degebat vt eū eo remāerēt et solit̄e seruiret; instruebat. **D**agimā fidelitū mūititudinē eximitimis et lōginq; puincq; sua p̄dicatōe et vite scititate ad se attraxit q̄b; salutaria monita dabat **D**an. xij. **Q**ui ad iusticiā erudiūt mltos p̄rūt q̄i stelle in p̄petu. c̄nita. **T**ertio apparēt sua charitas in martyriū affectiōe. **N**ullaten; em̄ timore passionis se occultabat: sed pot; vt miles strenu; armis fidei accinet; nō mē dñi vbiq; p̄dicabat. **E**rat em̄ in p̄rib; illis adhuc satis nouella ch̄ianitas: q̄ nō dū penit; erat extirpata genilitas. **U**bi h̄ br̄us leonard; nō fuerit mortu; p̄ ch̄i fidem palmā martyriū nō amisit. **S**ic. om̄. xxx. **S**i adiuuāte nos dño p̄rūtē parie puare p̄redim; et in pace ecclēe vitiū; martyriū palmā tenem; **I**dē. **S**ine languis et fusoē martyres eē possum; si pariaz i oīo facit custodi; **H**ec ille. **P**ossim; at vce re q̄ tota vita b̄ri leon. fuit martyriū p̄ nō mine ch̄i. **N**ā d̄r Ber. in q̄dā f. **D**o mar; tyriū **I**u; e q̄ inf epulas esurire: inf vestes mltas et p̄ciosas algere: paup̄rate p̄mi inf vitias q̄s offert m̄do: q̄s oīat malign; q̄s desidrat n̄ appetit; **P**p̄ea paup̄ib; parit et martyriū regnū celoz cōpmitit; q̄ paup̄rate q̄dē emitt; i; i passioe. p̄ ch̄o abli q̄ dilatioe percipit. **H**ec Bern.

Tertio est p̄siderada sue p̄fectiois declaratō glosa. **I**ō. ij. **S**igs m̄ h̄i m̄ni. hono. eū p̄ mē. **D**ñi ḡb. leonard; fuit ver; m̄ster ch̄i: iō hono; ficat; est mltipl; p̄ miracloz opatōez q̄b; declarata est euidētē sua p̄fectio virtuo; sa. **F**ecit aut̄ mirac̄la triplia.

Primo circa creaturas insensibiles. **S**cdō circa sensibiles irrōnales. **T**ertio circa creaturas rōnales. **P**rimo circa creaturas isensibiles: vt pat; cū ad p̄ces ei; pute; defossus aquā recepit in deficiētē q̄ incolis potū p̄stat vsq; i hodiernū diē. **S**cdō circa creaturas sensibiles irrōnales. **N**ā sicut daniel ferocit̄atē leonū quertit in benignitatē: vt dicit

Dñi. xiiij. sic brūs leon. feras adō māfue
tas fecit ut eū uisitarēt ei alluderēt. Ter
tio circa creatas rōnales. Eū em̄ ex nimia
pietate h̄ a rege obrinuisse ut oēs in car
cere detēti si eos uisitare uellet: oīno sol
uerēt: intrātū de eū magnificauit q̄ si q̄s in
carcere posit⁹ inuocasset nomē ei⁹: rupt⁹
catēis liber fiebat: nec eū q̄sp̄iā impedire ua
lebat. Quā mlti etiā de lōginqs regionib⁹
ex carcerib⁹ p̄ eū liberati eu req̄rebant cui
p̄pedes catenazq̄ p̄ōdera afferebāt: et ad
p̄des ei⁹ p̄cedētes gr̄as referebāt. Item
demonia ab obsessis fugabat: cecis uisus:
surdis auditus: claudis gressus reddebat.
Infirmitatib⁹ q̄q̄ uniuersis ad se ueniētib⁹
bas remedia salut⁹ p̄stabat. Pref̄ hoc autē
oīa mirac̄a est et aliō notādū in q̄ decla
rat sua p̄fectio deo gr̄ata: q̄ uic⁹ ei de⁹ ml
to tpe p̄ angelū alimēta semel i die mistra
bat. Ps. Satorē q̄ dñs sc̄m suū misit.
Hūc q̄ rāte sc̄ritans uix studeam⁹ imita
ri: ad hūc tota meīs affectio deuoti re
curram⁹ ut q̄ meritis q̄ p̄cib⁹ ap̄ dñm gr̄
tā et tandē gl̄iam p̄sequimur eternā Amen

De sancto Martino Sermo

In diebus suis

is placuit deo. Eccl̄i. xliij. **I**n diebus suis placuit deo. quēadmodū nūc d
brō martino dicim⁹. Tria autē sunt q̄ p̄ci
pue nos affectos reddere dñt ad h̄ sup oīa
ut placeam⁹ deo: et d̄ h̄ papuā curā gerā
Primū est auctoritas exhortatiōis.
Secūm est utilitas obseruatiōis.
Tertiū est exemplaritas p̄uersatiōis.
Primū igit̄ est auctoritas exhortatiōis.
Ad hoc ei nos exhortat scriptura Eccl̄i. xxx.
Dilere aīe tue placēs deo. Col. j. Am
bulez digne deo p̄ oīa placētes. et ad Ro.
xij. Obsecro uos p̄ mis. dei ut exhi. corpa
ue. hol. uiuē. san. deo pla. Secūm ē utili
tas obseruatiōis. Tāta q̄ppe ē utilitas i ob
seruatiōe humilitati exhortatiōis q̄ hoc
solū nob̄ ad salutē sufficiat et sine h̄ nihil
nob̄ ad salutē p̄desse ualeat. Nisi em̄ deo
placuerim⁹ saluari cū eo nō possum⁹: et si
deo placuerim⁹ p̄ire neq̄q̄ poterim⁹: q̄ sic

d: Sap. liij. Placēs deo fact⁹ ē dilect⁹. s.
vir iust⁹. Et ibidē p⁹. Placita erat dō aīa
illi⁹. p̄ hoc p̄perauit educere illū de me
dio inq̄rtatū. et Eccl̄i. xliij. Enoch placuit
deo et trāslat⁹ ē in paradysū Deut. xij. Ut
bū sit tibi cū fecer⁹ qd placz in p̄spectu dei
Tertiū ē exemplaritas p̄uersatiōis. Quā ei
laudam⁹ sc̄rōs ex eo q̄ deo placuerūt: de
bem⁹ et nos exēplo sui sc̄rē p̄uersatiōis q̄ia
ri ut et p̄uersatiō n̄ra deo placeat. Ber. h.
d̄ oib⁹ sc̄tis. Fidelē q̄ppe fimo et oī acceptōe
dign⁹: ut q̄s solū ueneratōe p̄sequimur sili
etiā p̄uersatiōe p̄sequimur. Hec ille. Unō
Prouer. x. Labia iusti p̄siderāt placita. s.
deo. Sic itaq̄ uolūeam⁹ et laborem⁹ ad
hoc ut placētes deo sim⁹: p̄p̄t̄ hodie no
bis sc̄tā m̄ eccl̄ia exēplū certissimū: euidē
tissimū atq̄ efficacissimū in brō mar. exi
mie sc̄ritat⁹ uirg de q̄ p̄posum⁹. s. in om̄s
p̄ncipio: qm̄ in dieb⁹ suis placuit deo. Ut
autē palā p̄siderare possim⁹ p̄ qd et q̄litōr
gl̄iosus martin⁹ placuit deo: possum⁹ hic
p̄ponere tres e⁹ papuas excellētiās seu p̄
eminentias deuote p̄replādas. Prima
est excellētia ḡnōse p̄uētiōis: quō uic⁹ a dñ
gr̄a p̄uenit⁹ cepit a iuuetute fuit deo et ei
placere. Secūda ē excellētia p̄uētiōis: quō
quō p̄uētiō p̄fectōs assequēdo p̄uētiō stu
duit de bono in mel⁹ p̄ficere. Tertiā ē
excellētia gl̄iose māifestatiōis: quō h̄c p̄
fectionē e⁹ uoluit dñs mltifariā gl̄iose de
clarare. Hec tria in martino p̄sidera cuz
Prima igit̄ est exēplū excellētia
p̄ excellētia ḡnōse p̄uētiōis. Et hec fuit
cā p̄maria p̄p̄ quā b. martin⁹ pla
cuit deo. Null⁹ ei est deo placēs sine dina
gr̄a: q̄ is d̄ a doctorib⁹ gr̄a ḡrū faciēs: q̄a
hono. ē deo gratū siue placētē efficit. Fu
it itaq̄ brūs mar. excellēt a dina gr̄a p̄uē
tus q̄ ab inēte p̄ia etate a dño sp̄ealr i
sp̄irat⁹. Ip̄se q̄ppe sabarie p̄anonioz op̄id
do oriūd⁹ et intra italiā papie alit⁹ ex nob̄
libus quidē parētib⁹ p̄genit⁹ ab infantia
diuinit⁹ inspirat⁹ est. Et cū essz annoz du
odecim inuitis parētib⁹ ad eccl̄iam fugit
et se fieri cathecuminū postulauit: atq̄ ex
tūc eremū intrasset nisi carnis infirmitas
obstrisset. Ip̄se itaq̄ ob amorē iesu ch̄i
a iuuetute parentes deseruit. Et cum essz
annoz decem et octo baptizatus se fecit.
Eūq̄ aliquāto tēpore sub Cōstantino et s̄

¶ Ber. De sctō Martino

lano cesaribz militas; licz nō spēre: post
biēniū a suo baptisimo militie reliquit et
scdm oino p̄cepit. De hac q̄ p̄uētoe gr̄e
possum? dicere dño illd ps. Dñe puenisti
eū in bñdictōibz dulcedis. Et eo at q̄ sic
p̄uētus cepit a iuēture dō fuitre plimas
reportauit utilitates q̄s et reportare p̄nt
q̄cūq; a iuēture voluerit se dno fuitio
mācipare. **¶** Breñ. iij. Bonū erit viro cuz
porauit iugū ab adoleſcētia sua. **¶** Er̄n
de q̄ppe puenit̄ septez fructuose utilita-
tes totis animi desiderijs exgrēde.

¶ Prima ē utilitas am̄p̄ioris bonitat̄.

¶ Secda ē firmioris tenacitatis.

¶ Tertia est dulcioris iocūditatis.

¶ Quarta est certioris securitatis.

¶ Quinta est gratioris acceptatōis.

¶ Sexta est plenioris euasōis.

¶ Septima ē vberioris remuneratōis.

¶ Prima igit ē utilitas am-
plioris bonitatis nā p̄p̄ diuturniorē p̄ri-
uationē i opibz bonis efficit bonitas opā-
tis āptior: et maior. **¶** Aug. Quid differs i
crastinū: forte dices lōga vita erit. Si lō-
ga vita fuerit expedit et q̄ tota bona sit et
vitiq; si lōgarbda fuerit meli? bona erit. **¶** H
ille. De oibz q̄ppe alijs bonis vult hō mo-
gis h̄re mai? bonū et āptius q̄ minus. Si
multū q̄ppe h̄res de frāmēto vino v̄leo
velles q̄ totū esset bonū: et doleres q̄ aliq̄
ps esset corrupta cur q̄ nō sic desideras d
vita tua. **¶** Aug. Quid te offendit vita tua
quā solā vis malū h̄re vt infoia bona tua
tu solus sis mal? nūqd? ius diligis res
tuas q̄ te. **¶** Hec ille. Talis p̄fecto q̄ sic v̄t
aut iniquus ē sibi p̄p̄: dū magis vult se malū
ēē q̄ bonū: istinū q̄ sanū: mortuū q̄ viuū
suū q̄ libez: nihil habentē q̄ bonoz oim
p̄cipē. **¶** Quid igit q̄ fatu? est q̄ differt opari
bonū et a malo se quertere: ut si p̄fecto
atq; cecus et infelax? n̄tinū ē q̄ sic aiaz vitā
suā p̄cipit. q̄ citi? mūdāt forularē aut ca-
ligā q̄ aiaz suā. **¶** Aug. Quid ē q̄d v̄elis h̄re
malū? Dices mihi nihil oino: n̄v̄rorē: nō fi-
liū nō ancillā: nō tunicā. **¶** Postremo nec
caligā: et tū vis h̄re malā vitā: rogo te p̄-
pone aiaz tuā calige tue. **¶** Idē lib. de doc.
chriana. **¶** Hō mal? plus diligit mortē q̄ vi-
tā: eo q̄ vult h̄re mortē bonā et vitāz ma-
lā. **¶** Ps. Qui illi. iniq; odit aiām suam. **¶** He-

tardes igit o miser hō ne tardes ad dñm
querti ne differas bonū opari: et dō fuitre
Si em̄ h̄ a iuēture inceperis: amplioribz
de bonitas tua erit. **¶** Ec̄cs. xj. **¶** Danc sem-
mina semen tuū: et vespe ne cesser manus
tua q̄ nescis qd hoz magis stas: si autēz
vtrūq; simul melius erit. **¶** Hec ibi.

¶ Secda est utilitas firmio-
ris tenacitatis q̄ q̄nto citi? incipit bñ opā-
ri tāto p̄fidi? infigit radix frutis: quē ad
modū et radix arboris et diuti? suat: et ita
ex h̄ frutes tenaci? et firmi? radicanz: q̄
d̄t Horaci?. **¶** Quo semel ē imbura recens
suabit odorē testa diu. **¶** Hec ille. **¶** s̄t̄ et v̄e-
stis noua plicāz lana colorē. **¶** Idē de Aristo-
teles. ij. **¶** Est. **¶** Nō paz refert p̄festim ex iu-
uene sic vel sic assuescieri. **¶** Hec ibi.

¶ Tertia est utilitas dulcio-
ris iocūditatis q̄ ex h̄ reddit opatio fru-
tis delectabilior ex p̄uetudie: q̄ fm̄ Ari-
storel. ij. **¶** Est. **¶** habit? facit delectabilē opa-
ri. **¶** Et Tull? di. **¶** Optima viuēdi forma ē
eligēda quā iocūda reddet p̄suarado. **¶** Idē
in li. d̄ senectute. **¶** Eōscia bñ acte vite mul-
toz q̄ fagoruz recordatio iocūditissima
est. **¶** Hec ille.

¶ Quarta ē utilitas certio-
ris securitatis. **¶** Sic em̄ hō securius viuūt.
Prouer. xv. **¶** Secura mēs q̄st̄ iuge p̄uinū
Efficit aut̄ exinde securior hō triplici se-
curitate. **¶** P̄mo ē securior a tiore dolose de-
ceptōis. **¶** Sic em̄ securi? triumphat et vincit
dolositate diabolicā. **¶** Un̄. j. **¶** Re. xvij. **¶** legi-
tur. q̄ dō p̄cussit golā i frōre et sic eū infre-
cit. **¶** In frōre diabolū p̄cutit q̄ i p̄ncipio vi-
te eū deuicit **¶** Sic. in mo. **¶** Lubric? ē hosti-
atiquus q̄ nisi capite teneat torz viscētibz
illabit. **¶** Hec ille. **¶** Et Beda ff lu. **¶** Diabolo
q̄nto diuti? possedit: tāto difficili? dimi-
tit. **¶** Hoc itaq; a iuēture facite q̄ diabolū
qd̄ horat̄ bñs iacob. **¶** Ja. iij. **¶** Resistite
diabolo et fugiet a vob. **¶** Hec ibi. **¶** Secdo
efficit securior a tiore ip̄ulse p̄occupatōis
Qui ei in p̄ctis morā mltū timere debet
ne p̄occupet a morte. **¶** Qui hō cito ad deū
se quertit et bōis se exercet opibz securio-
res sūt. **¶** Ber. **¶** Secura vita vbi pura p̄sua
vbi mors expectat cū securitate et suscipit
cū dulcedie. **¶** Hec ille. **¶** Sen. **¶** Vltos vita

differētes moꝝ incerta puenit. Itaqꝝ ois dies veluti vlti iudicad⁹ ē. Hec ille. scñ. Pulchꝝ ē añ moꝝtē psumare vitā: deñ ex peccare secuz reliquā rps pte. Hec ille. Pulchꝝ ē itaqꝝ sic viuere añqꝝ moꝝs vctat acti tā eēt vitā ppe psumatōz r finē. Quis vidēs sagittar. u arcū extesum cū sagitta tenentē nō expectat icetū sagitte sz euolar. Hō ar fatu⁹ expectat icetū moꝝtē: qd hō dīc ps. Nisi pueri fuerit gladiū suū vibrauit arcū. r etē. r pa. illi. et i eo paut vasa moꝝtis rē. Cōsiderate vos iuuenes p̄siderate qm̄ ita cito moꝝit vlti⁹ sic vacca. Ita cito frāgīl vas terreū nouū sic ver⁹: r citi⁹ am putat arbor iuuenis q̄ atiq̄. P̄sate in sup qm̄ securi⁹ ē a pncipio laqos euadere q̄ se se magis ac magis forni⁹ irretire. qz sic dī sap. Eccl. iij. Qui amat piculū pibit in illo. Hec ibi. Tertio sit securioꝝ a timore piculose dubitatiois q̄. s. dubia ē pnia q̄ vltz ad finē differē. Aug. Pnia in moꝝte factz piculosa ē: qz nō inuenit in sacra scriptu ra nūi yn⁹. l. latro q̄ in fine p̄e penituit Il le vt null⁹ desperet. sol⁹ vt nō p̄sumat: qz in sano boie pnia ē sanari in infirmo ifirma in moꝝtuo moꝝtua. Hec ille. Jd. Si q̄s possit vltia n̄itare voluerit accipe pniaz feroꝝ illi non negamus qd petit. Pniā dare possum⁹: securitatē pō n̄. Nūqꝝ dico dānabit⁹: nec dico saluabit⁹. Uis h̄a du bio liberari: age pniaz dū sanus es. Si sic agi⁹: dico tibi q̄ secur⁹ es qz pniaz egisti eo tpe q̄ peccare potuisti. Si vis agere pniaz qm̄ peccare n̄ potes: p̄ca te dimiserit n̄ tu il la. Hec Aug. d pnia dī. vij. Cogitate iḡ qm̄ mltō securi⁹ ē egritudinis cās fugere r picul moꝝboꝝ obitare q̄ post egritudi nis p̄fictū medicinā q̄rere. Et securius mltō ē in pncipio egritudis medicinā ad bibere q̄ post iueteratōz moꝝbi expecta re. Eccl. xvij. Nū lāguorē adhibe medici nā. Hec ibi. Lep̄ iueterata r gutta inoꝝsata curari n̄ p̄t. De impio ar dī. Job. xx. Quia illius i plebū vltis adolescētie sue. Hec ibi. Equi⁹ q̄ dū p̄suevit trotare nūqꝝ postea d̄sceri p̄t alī abulare. Sic iḡ in pncipio q̄rēdū ē remediū añqꝝ pctm̄ sit in ueteratum r inoꝝsatum. Et pueri in etate tenera docēdī sunt in virtutū opibus ex ercendī. quia dī Proverb. xij. Adolescēs abulās iuxta viā suā ē cū senuerit n̄ rece

det ab ea. Hec ibi. Sz o dolēdā abuffonē Sperat plimi bonū finē h̄re cū torā. vitā suā malō abuerit: dicētes cū balā p̄ha malo. Nūeri. xij. Dicit aia mea moꝝte iustoz r sicut nouissima mea hoꝝ silia Hec ibi. Sz hec duo n̄ bñ p̄sonat vt sit vi ta mala r puēiat ad finē bonoz. Idcirco impijssimo iudici d. daniel. Dan. xij. In ueterate diez maloz nūc uenēt pctā sua q̄ opabaris prius. Hec ibi.

Quinta ē vtilitas gratioꝝ
ris acceptatiois. Grati⁹ ei ē dō fruiti⁹ eoz q̄ cito puerit ad eū: r opa a iuēctute facta ceterz paribz ḡtiora s̄ dō. Uñ michee vij. Precoꝝs sic d̄siderauit opa mea. Sic in lege p̄cepit dñs oē p̄mogenitū r p̄miti as frugū r oiz fructū sibi offerri in signū r documētū q̄ hō d̄ floze iuēctutis sue d̄ offerre dō noui d̄uctūz sacrificiū. Q̄ in sensati r misabiles sūt q̄ alī faciūt. Talez em̄ qd pulcritus ē in vita sua offerre diabolo vt mōo rāq̄ dño suo r q̄ feces dō rep̄ uant q̄ timere deberēt ne biberēt d̄ fecib⁹ calicē ire dī. Ps. Fer eius nō ē exinanita: bibet ex eo oēs pctōies t̄re. Nōne stultus eēt r iniuriā dño suo faceret q̄ uellet eū cū ba⁹ d̄ pane corrupto r d̄ surfure vitz sue aut fecibz vini potare. l. d̄ rosis aut floꝝibus iā marcidis vel d̄ fructibz putrefactz sibi exentiū facere. D̄z q̄ hō a pncipio vitā suā offerre dō p̄ sc̄a opa qm̄ sic fiet dō acceptioꝝ. Jd dñs dicebat Matth. xij. Si nite paruulos venire ad me.

Sexta est vtilitas plenioꝝ
ris euasiois: qz ex h̄ plenioꝝ euadit hō non solū penas iferni sz et purgatoꝝ. Et si em̄ ille q̄ tarde puerit saluet. sic tñ salu⁹ erit q̄ si p̄ ignē. vt dī. j. Coꝝ. iij. Per acceleratō nē autē pueritōz ad deū euitari p̄t ignis purgatoꝝ. Et hec euasio ē magnū bonū. cū fm̄ Aug. d pnia. dī. ij. Ignis iste sit a cerbissimus.

Septia ē vtilitas vberioꝝ
ris remuneratiois. Cū ei ex h̄ accumulz bō maiorē bōoz oꝝeꝝ r meritoꝝ mltitudinē maiorē ēt exm̄ reportat gl̄te remuneratoꝝ qz vt dī ps. Tu reddes vnicui. sz opa sua. Et dicit itaqꝝ p̄p̄dere possum⁹. Quas vtilitates fructuosas reportauit gl̄iosus vir

Ver. De sctō Martino

Si martinus ex illa glosa pueritioe q̄ a dño i
iuuente puerus ē. Et h̄ em̄ fuit bonitas
ei⁹ ⁊ scietas aplissima ⁊ olicitas ei⁹ i di ser
uicio tenacissima atq; firmissima ⁊ sic dis
currēdo vsq; ad septimā vtilitatē. ex q̄ p̄
plari possum⁹ singularē celestis gl̄e excel
lētia i b. martino q̄ p̄ma etate dō fuisse d̄
uotissime cepit. Jugit die noctuq; p̄seue
rauit ⁊ lōgo t̄p̄e p̄tinuauit. vsq; em̄ annis.
lxxv. h̄ec itaq; dicta sūt de p̄ma excellētia
q̄ ē excellētia gr̄iose p̄ueritiois. Eccl̄i. xliij.
Inuenit gratiā corā oculis dñi.

Seda ē excellētia p̄uolē p̄fectiois.
Et h̄ec fuit cā meritoria q̄re bt̄us
mar. sp̄ mag⁹ ac mag⁹ placuit deo.
Perfect⁹ si q̄ f̄ fuerat in oi p̄tute. vii de eo
bñ dicit p̄ illd̄ Eccl̄i. l. Quali vas auri solū
dñi ornatū oi lapide p̄cioso. i. oi p̄tute: p̄
ei⁹ or lapis p̄ stabilitatē ei⁹: q̄z hoies sta
bilit̄ facit: ⁊ f̄. mū in p̄sp̄eris aduersis: p̄
ciq; dō p̄ dignitatē ⁊ p̄ciū opis merito
riū p̄cedētis ex p̄tute. Qm̄ at nō de oibus
marginē p̄tutib; dicere possum⁹: Idcirco
p̄hic t̄m̄ p̄replabimur septēz ex eis p̄ciū
puas p̄fectioēs p̄tuofas p̄pter quas maxi
me placuit deo.

Prima ē admirāda fidei sinceritas.
Seda ē imitāda hūilitatē p̄fūditas.
Tertia ē venerāda castitatē integritas
Quarta ē comēdāda sine pietatē beni
Quinta ē p̄replāda vine chari ignitas.
Sexta ē magnificāda caritatē s̄bilitas
nis austeritas.

Septia ē obfūada duorōis assiduitas

Maria igit p̄fectio virtuo

sa ē admirāda fidei sinceritas q̄ facit hoies
placere dō. Eccl̄i. j. Hū placitū ē dō fides
⁊ māfuetudo: ⁊ h̄ q̄z fides dō subijcit itel
lectū ⁊ māfuetudo affectū. Appuit at i b.
martio fidei sinceritas cū māfuetudie
p̄cipue ex tribus. **P**rimo ex securitate
p̄fidētē aduers⁹ corpales inimicos. Luz
ei martin⁹ iā baptizat⁹ ad huc gererz h̄itū
militarē: iurruētib; itra gallias barbar⁹ Ju
lian⁹ cesar⁹ h̄ eos pugnat⁹ pecunias militi
b⁹ erogauit: ac martin⁹ nolēs deiceps mi
litare donatiuū recipe noluit: sed cesari d.
Ch̄i miles ego sū. pugnare iā vlcen⁹ no
lo. In dicit⁹ Julian⁹ d. q̄ n̄ reliq̄ōis gr̄a
s; metu b̄ali iminēt⁹ militie resigret. Cui
m̄ arriū⁹ itreptidus r̄ndit. Et scias q̄ n̄ ex

ignaua s; ex fide sic loqr̄ crastina die af
aciē inermis astabo. Et i noie ch̄i signo
cruc⁹ n̄ clypeo p̄tect⁹ aut galea hostiū cu
neos penetrabo securus: vide q̄ntā b̄at
p̄tue h̄i securitatē. Cū aut̄ custodiret vt
iermis barbar⁹ obijceret seq̄n̄ die hostes
legationē miserē sua oia seq; cesari offerē
tes. Qm̄ nō ē dubiū q̄ sc̄i viri meris: tal
sine sanguie victoria data ē. Itē apper se
curitas p̄fidētē i eo aliud n̄ cū morā iā
aliq; diu trapasset cū brō b̄lario p̄trauē
epo ⁊ ab eo eēt acholyr⁹ ordinat⁹ moni
tus ē a dño p̄ sopoze vt parētes suos ad
huc gētilēs visitaret. Luz vn⁹ in caput
ei⁹ securi vbiasser: itū ferētis dexte susti
nuit alē. Vicitis tū post ter gū manib; vni
eoz custodiēd⁹ tradit. Percontat⁹ ar̄ tad
troni an timuiss; r̄ndit nūq; se ita fuisse
cuz q̄ sciret dī miaz maxie i cētatōib; af
futurā. Larroī igit fidē ch̄i p̄dicauit ⁊ eū
p̄uertit: q̄ martinū ad viā f̄ducēs laudabi
lē p̄ modū vitā duxit. **S**edo apper sue
fidi sinceritas ex firmitate viciorū sp̄ua
les aduersarios. Cū em̄ p̄gēs ad vilitādā
parētes mediolanū p̄tergiss; diabol⁹ i bu
mana spē sibi obui⁹ fuit: q̄ tēderet req̄si
uit. Cui cum respondisset martinus: ille
ait. Quocūq; terz diabol⁹ tibi aduersabit
Darsn⁹ at r̄ndit. Dñs mihi adiutor: nō
timebo rē. Et statū ille euauit. Fuit itaq;
q̄ martin⁹ ⁊ in f̄z q̄dē p̄uertit: s; p̄ in er
rore p̄māsit. Apparebit et in articulo seq̄n̄
ti q̄ victorū: s; p̄ fuerit martin⁹ h̄ diabo
lū. **T**ertio ex h̄ilitate resistētē h̄ here
ticos. Cū em̄ heresis arriana p̄ torū orbē
pullularet ⁊ ille pene sol⁹ obfisteret publi
ce cesus ⁊ de ciuitate eiecit⁹ mediolanū re
dijt. S; ⁊ inde ab arrianis eiecit⁹ ⁊ ad in
sulā gallinariā cū vno pbfo p̄gret. **D**ul
ta h̄q; alta aduersa p̄ fide defēdēda susti
nuit offerēs et se morti p̄ fide. **T**ō carat⁹
eo **S**ciiss; aia quārti gladi⁹ p̄secutor⁹ n̄
abstulit: palmā t̄m̄ martyriū n̄ amisit. **P**al
ma em̄ d̄ p̄mū corū r̄ndēs volūtan siue de
siderio martyriū: sic aureola d̄ p̄mū corū
r̄ndēs opi siue actuali martyrio. **E**x his
itaq; p̄z admirāda fidi sinceritas in brō
mar. p̄f quā maxie placuit deo. Qm̄ ⁊ p̄
fide hitat ch̄is in cordib; n̄ris. sic d̄ ap̄s
Eph. ij. Et p̄ fide d̄spōsat aia ch̄is. **D**ice
h̄. Sp̄sōbato te mihi in fide. Et p̄ fide effi

est hō fili? dī. Gal. ij. Filij dī estis p fidez
in chōo iesu. Imitemur g martinū in hac
fidei sinceritate vt dō placere valeamus:
qz dī Heb. xj. Sine fide impossibile ē pla-
cere dō. Et Jo. ij. Qui incredul? ē manet
ira dī sup eū. Timeo q̄ppe timeo plurimū
ne ēt inf chīanos plurimi sint increduli:
qz dī Bern. Putas ne filiū dī fputat iesū
q̄ q̄s ille ē q̄ nec spī? terret p̄minatiōibz:
nec attrahit p̄missiōibz: nec p̄cept? obrepe-
rat: nec cōsilijs adq̄scit. Esti fatet ore se
cōfiteri deū: fact? tñ negat. Hec ille. Si
officiarij bur? t̄pis crederēt p̄bis saluato-
ris: n̄ eēt exactores: excoꝛtatores: nec mer-
catores vsurarij: r sic de alijs singulis.

Secda pfectio virtuosa p/
p̄ quā placuit dō ē imitāda hūilitat? p̄u-
ditas. Vñ Ja. ij. Hūilibz dat grāz. Ji-
tur r magis hūilibz maiorē grām. Vñ
p̄ime ḡ dō placuit martin? r maxiaz grāz
dedit ei dē? qz eius hūilitas fuit maxima.
Est em hūilitas q̄dā q̄s se subdit maio-
ri: hec ē n̄ctat?. Heb. xj. Obedite p̄po-
sitis v̄ris r subiacere eis. Alia q̄s se sub-
dit eq̄l? Ro. xj. Hō: e iūctē p̄cietes. Alia
q̄ minor. Lu. xxi. Qui maior vob̄ fiat
sic minor rē. Eccl. ij. q̄neo magis hūi-
litas te in oibz r corā dō inuenies grāz. qm̄
magis ē potētia dī soli? r ab hūilibz bono-
rat. Hec ibi. P̄tia hūilitas ē bona r magis.
Secda maior. tertia maria: hāc p nob̄ al-
sup̄sit dē? q̄ discipul suis ministrabat. Et
hāc exēplo dñi imitat? ē martin?. Nā cū
eēt tribuni fili? vnicō tñ suo p̄tentus erat
cū adhuc militar? cur r sepe ministrabat r
calciamēta detrahebat r tergebāt. Itē p̄z
ei? hūilitas: qz vix induci potuit vt sp̄atū
acceptaret. Itē in h̄ p̄z ei? hūilitas qz nū-
q̄ cathedra vsus ē s̄ in secreto sedē hūit
rusticana quā tripodē vocāt. In ecclia at
nēo vnq̄ illū sedere p̄sperit. Itē p̄z ma-
xima eius hūilitas. Nā lepsz cūctis hor-
ribilē parit? obutū h̄ns osculat? ē r dñi
rit̄ itiaz mūdatus est. Emulamint̄ igit
hāc martini hūilitatē vt sic dō placeatis:
qz Amos. vj. dī. dñs. exercitiū detestor
ego sup̄bia. Et Eccl. x. Odibilē corā dō
r hoibz sup̄bia. Et Ja. ij. Sup̄bis deus
resistit. Et Bre. Euidētissimū signū rep̄-
boz est sup̄bia: electoz aut hūilitas.

Tertia pfectio virtuosa
p̄ quā placuit dō ē venerāda castitatis
integritas. Eccl. xxvj. Nō ē digna pōdey
ratio aie p̄nētis. Est aut̄ splex castitas
vicz p̄iugalis vt in āna m̄re marie: vidua-
lis: vt in āna de q̄ legit Lu. ij. p̄ginal vt in
maria. P̄tia multū placet dō. scda magis
tertia maxime. Vñ r sp̄ali q̄dam mō ont
p̄gines p̄comitari chīm. Apoc. xiiij. viri
p̄gines em̄ sūt r sequūt agnū q̄cunqz serit.
hāc itaqz p̄ginalē castitatē hūit martin?
vñ in testimoniū sue p̄ginitatis caro sua m̄-
rabilt̄ post mortē renitebat: vt postea dī-
cem?. Itē legit̄ in dial. se. r gal. q̄ p̄gines
maria m̄ dī agnes r tecla hōi? cū v̄lita-
bit r h̄ in testimoniū sue p̄ginitatis. Sed
qm̄ur ḡ b̄m̄ martinū i amore r obfuarā
pure castitat? vnūsq̄sqz fm̄ sui stat? p̄dit
nē vt dō placere efficiamur: vt dī. ber.
Ge his q̄ i carne ābulāt: dō placere non
p̄nt. Hec ille. vñ r Matt. viij. r Lu. vij.
Permissit dñs legione demonū intrare in
porcos q̄s subito in mare p̄cipitauerūt: p̄
porcos itellige carnales r luxuriosos be-
stiales r more porcino viuētes.

Quarta pfectio virtuosa
p̄ quā placuit dō ē comēdāda s̄ne p̄ieta-
tis benignitas. P̄auer. xij. Facere m̄iaz
magis placet dō q̄ v̄ictime. Est aut̄ pietas
seu m̄ia ad paupes in triplici differentia.
vna ē dare grē de sup̄fluo Luc. xij. qd̄ sup̄
est dare elemosynā rē. scda ē dare oia sup̄
suat retinere tāq̄ qd̄ necessariū ē. j. Loz
vj. q̄ vtūf h̄ mūdo tāq̄ nō vrētes. rē. ter-
tia est dare ēt qd̄ necessariū est. Itē fec̄ vi-
dua. Lu. xxi. Prima est magis. scda maior.
tertia maxima. Et hāc hūit martin? qui
tpe hiberno chlamydē diuisit r grē pau-
peri nudo r̄buit in porta ābianensiu: q̄
grē chīm idutū seq̄nti nocte p̄cepit vt dī-
cemus postea. Itē alia vice paugi nudo
tunica p̄tia q̄ indur? erat tribuit cum ad
eccliaz p̄geret missā celebrarur? vide hec
r alta pleni? i legēdis. Itaqz exēplo mar-
tini estote p̄ij r misericordes paupibz: vt ip̄i
dño placeat? q̄ tāq̄ p̄sone p̄p̄ exhibitū ac-
ceptat qd̄ paupibz p̄p̄ eius amorē datur.
Matt. xv. Qd̄ vni ex minimis meis se-
cistis mibi fecistis. Immutis q̄des at dō

Ber. de sctō Martino

placere nō p̄t. **Uñ. j. Jo. iij.** Qui hūerit
subam mōi but^o z vi. fra. suū nec. ha. z cl.
vi. sua ab eo: quō cha. dei ma. in illo: **Hec**
ibi. Fuit p̄fecto i brō martio erga oēs ma
xima pietas z benignitas. Sūt eq̄dē aliq̄
benigni socijs z amicis: sed nō extraneis.
Uñ. j. Jo. iij. etia extraneis: nō tñ molestātib:
sed martin^o etiā benign^o fuit molestātib:
sicut latroni q̄ eū cepat. **Ite** cū esset p̄tū
fer ipune sepe a clericis ledebat: nec p̄ h
eos a sua charitate repellebat. Nemo illū
vncq̄ vidit iratū: nemo m̄p̄tē: h̄z neq̄ rī
dentē: nūq̄ in illi^o ore nisi h̄s: nūq̄ i illi^o
corde nisi pietas: nisi pax: nisi mia merat.
Legit h̄s in dial. seueri e galli q̄p̄atīcter
et q̄i mur^o **Assuinit** quissima s̄bera a mi
litijs de cōtra venētib:
z benign^o z mi
sericors fuit eis parcēdo sibi z indulgēdo z
suos eq̄s licētando q̄ adeo fixi manebāt:
vt q̄ntūcūq̄ flagellaret n̄sueri nō possēt
vide legēd. **Ite** mirā p̄assionēz benigni
tate erga delinq̄ntes hēbat: qz oēs penite
re volētes suavissime recipēbat: vñ z cum
sup h̄ diabol^o eū rep̄hēderet: rūdīt. Si tu
ipe o misfabilis si penitere velles: ego tibi
p̄sūs in dño miāz pollicerer. **Sim^o** itaq̄
in uicē benigni z misericordes exēplū mar
tini imo poti^o z ipi^o ch̄i p̄siderātes **Ep̄l.**
ij. Estote iuicē benigni: misericōdes donātes
inuicē sicut et de^o in ch̄io donauit vobis
Hec ibi. **Alit** q̄ppe dō placere n̄ possūm^o
nisi iuicē benigni z misericōdes fuerim^o. imo
d̄. **Ja. ij.** Judiciū s̄n̄ mī. si. ei q̄ n̄ se. mī. et
Watt. xvij. Seru^o neq̄ q̄ noluit miseri
p̄fui sui iustus est tradi tortorib:
z.

Quinta p̄fectio virtuosa

pp̄ter quā br̄s martin^o deo placuit ē p̄re
plāda dīne charitatē sublimitas. Sane q̄
deū diligit deo placz z a deo diligit. **Pro**
uerb. vij. Ego diligētes m̄ d̄i. **Et** Joā.
xij. Qui dil. me dil. a pa. meo z eg. di. eū.
z. **Fuit** at in brō mar. excellētia q̄dā cha
ritatē ad deū. **Ma** gna q̄dē est charitas q̄
exponit sua. **Can. vlt.** Fortē ē vt mozs d̄i
lectio: qz vicz oia p̄pellit expōere: z h̄ p̄ d̄i
amozē fecit martin^o. **Ma**ior est q̄ expōit
corp^o pp̄ū. **Ro. vij.** **Leit** s̄ū qz neq̄ mozs
sepabit a charitate dei. **Et** h̄c h̄uit mar
tin^o q̄ mltis tribulatōib: imo z mortī cor
pus volūtate obtulit **Ma**xia aut est que

sp̄m z volūtate totatē deo offert in holoz
caustū. **Bern. Sūm^o** grad^o charitatē est
sc̄p̄m relinq̄re pp̄ter deū **Hec** ber. **Et** h̄ se
cit martin^o p̄ religiois p̄fessioz z in illo s̄
cro p̄posito firm^o p̄seuerauit vsq̄ ad mortē.
Uñ cū indicaret discipulis s̄lā resoluit:
oēs flentes dicerēt: **Cur** nos p̄ deserz zc.
Ille mor^o eoz fletib: flens h̄qz sic orauit.
Dñe si adhuc p̄lo tuo sū n̄cari nō reculo
laborem: fiat volūtate tua. **Imitātes** itaq̄
gl̄iosuz h̄ic viz saragam^o deū ex toto cor
de diligere z volūtate n̄raz oino sibi subij
cere si deo volum^o placere: qz vt d̄t **Aug.**
Ue misere aie q̄ ch̄m nō amat: arida ma
ner z misera: p̄dit qd̄ viuūt q̄ deum nō dili
git. **Hoc** ille.

Sexta p̄fectio virtuosa ē

magnificāda eārnis austeritas. **Q̄** aut p
h̄c h̄o placeat deo p̄z qz paul^o ne deo dis
pliceret z ab eo reprobarē castigabatur cor
pus suū. **Uñ** dicebat. **j. Lo. ix.** Castigo
corp^o meū z in fui. redi. ne forte cū alijs p̄
dicaueri ipe reproby efficiar. z idē ad **Ro.**
xij. Exhibeat corp̄a ve. hostiā vi. d̄o pla.
Hec ibi. **Fuit** aut in brō mar. in q̄ia car
nis austeritas. **Bona** q̄dē ē p̄p̄tia i abū
dātia **Phil. iij.** Scio abūdare. **Ueloz** at
at patia in penuria **Phil. iij.** **Et** penuriā
pati. **Sed** optia est obfūātia volūtaria i
opie z austeritas in abūdātia. **Bern.** **Uñ**
martyriū graui^o q̄ inter epulas clurire:
inter vestes algere: inter diuitias paup̄ta
tē sustinere: **Hoc** ille. **Hec** austeritas fuit
in martino q̄ eps fac^o eandē austeritatēz
sobrietatē suauit quā suauerat monach^o
Fuit aut sibi ipe auster^o multū tripliciter.
Primo in victu qz in mōasterio cū fr̄ib:
suis radices herbaz māducabat: aquā h̄
bebat: nec gustabat vinū nisi forte cū infir
mitatis: z q̄i q̄tidie ieiunabat: grossū pa
nē hora nona cōdebat. **Secdo** in vestib:
tu: qz die ac nocte ciliciū deferebat. **Ter**
tio in lecto suē in stratu. **Cō**seuerat em
nuda humo cilicio sup̄fecto cubare z dor
mire. **Refert** autēz **Seuerus** in epistola
ad **Eusebiū**: **Q̄** cū martin^o in quādam su
am diocesim venisset z clericū sibi lectū m̄
to stramie p̄parasset: ille ibi q̄fēcēs iūretā
mollitiē p̄horrescens: surgēs stramētū oē
p̄iecit z se super nudam humum collocauit

Ber. De sctō Martino

Globo igneo tria sunt: lux calor: et leuitas
sursus eleuatiua. Iō p h dant itelligi tria
spūscī sic apparēt: opa i b. mar. 10. Pri
mū ē sapiāl claritas mētū illuatiua. Ber.
Spūscīus i igne apparuit qz qz repley
uerit p̄tate cōgscere fac. Scōz ē s̄nal
charitas mētū illuatiua. Ber. Spūscī. in
igne appuit qz qz repleuerit spū fortes fac
z Ro. v. Charitas p̄i dif. ē i cor. no. p spū
sem zc. Tertiu ē spūal libertas mētū e
leuatiua. h. 1. cor. iij. Ubi spū dñi ibi liber.
Et Ezch. viij. Eleuauit dē spū in celū
z frā z adduxit me i hierlm in visidē dei.
Hec ibi. Nō tal ē libtas maloz qz qz lib
berrate maloz agēdit: z cū male egerint nō
lū redargui. j. Pe. ij. Quasi liberi nō qz
velamē hntes malicie libtatē h̄ sic fuit dī
In h̄ igit qz spūscīus apparuit sup caput
bri martini declaraf i eo excellētia sapiāl
claritatis feruētissime charitatis et spūal
librtatis. Addit ē magis iō. beler. qz tūc
cū in missa man⁹ leuaret: ageli torqz au
reos: gēmaros detulerūt qz nuda eius
brachia dēter operuerūt.

Tertiu ē testimoniū spēa
lis uisitarōis. Sepe em uisitat⁹ est ab an
gelis scis tāqz uir āgelic⁹. Et cū semel
dēs p gōz qz uir torqz ēt attrit⁹ mēbris:
nocte ab āgelico cetu ad itegrā recreat⁹ ē
sanitatē. Itē uisitat⁹ ē a p̄ginibz scis tāqz
pgo purissim⁹ ut s̄ dictū ē. Itē sepe se vi
sitat⁹ ab aplis petro z paulo testat⁹ ē: in
qz oñdit eē uir apli⁹. Et nota iuxta p̄dis
zta z seqntia quō b. martin⁹ testimoniū
hūit a s̄ma trinitate. A p̄re cui app̄af
potētia p quā fuit miracū. Dulcē ei co
ruseauit miracul⁹ ut postea dicit. A filio
qz ipm corā āgel cōmēdauit. Et a spūscō qz
i spē ignis sup caput ei⁹ apparuit. Itē te
stioniū hūit ab āgel: testimoniū ab aplis:
testioniū a p̄ginibz. ut dictū ē. Nota etiaz
quō in eo sūt dignitates singuloz ordinū
scōz. Fuit em p̄ba ut dicem⁹ postea: cō
par aplis: martyr affectu: pgo purissim⁹:
p̄fessor: z p̄tifer exim⁹. Uñ dē gēma sa
cerdotū p̄p̄ scitatis ei⁹ excellētia. Uñ dē
ei p̄ p̄tarcha. i. p̄ p̄ncipal. Quare meri
to uniuersalē ei⁹ festū p totā eccliam cele
brat⁹ z a fidelibz ubiqz uenerat. Nec uidef
eē scitū al⁹ in cui⁹ reuerētia tot sint ecclie
dedicate sic reperiūt in reuerētia bri mar.

Et h̄ ē et magnū testimoniū sua sanctitatis
Quartū ē testimoniū mira
culose opatōis. Fecit em miracū mltiplē p
cipue epl. Primo circa creaturas pu
re spūales: demōes eijctēdo. Cōgscēdo.
Tetradij em p̄sularis uiri suoz man⁹
ipositidē a dōnio liberauit. Uñ ille tet
radi⁹ cū tota domo sua ad fidē uert⁹.
Itē ut legi i dial. se. z gal. cū vacca furibū
da a dōnio agitata fī martini z socios i
uia occurreret: ille icrepās. Discede inqz
funeste de pecude: qz p̄tin⁹ discedēte: uaca
ca ad ei⁹ pedes p̄ternit⁹: z ad ei⁹ ipū cur
māuetudie ad gregē fuerit. Itē narrat
vin. i. specko histo. qz uide qdā diabol⁹ rega
lit idur⁹ iera facie martio orātū appuit dī.
Agscē martie: que col chīs ego sū. Et cū
martin⁹ taceret: itez dixit. Quid dubi
tas credere: Martin⁹ at a spūscō doctus
ait. Dñs sel⁹ chīs n̄ se purpuratū z diade
mate ren itētē uert⁹ eē p̄dixit. Ad hāc
cē ille statū ut fum⁹ euauit. Itē narrat dō
ibidē. qz martin⁹ cuiusdā p̄sūmiliā do
mū sel⁹ i gress⁹ i ipō lūie restititē di. horribi
le dōnio in attrito dom⁹ se uiderē. Cui cū
ut discederet iparet: quēdā a familia attri
puit qz seuire dētibz cepit z obuios qz la
niare. Cōmota ē dom⁹ z turbata. Mar
tin⁹ amurēt se obuiōs stare impauit. Cū
qz ei moztū hīati orez dētibz fremētibz mi
naret: digitos ei martin⁹ in os intulit dī.
Si hēs aliqd p̄tēs hos duora. Tūpō ad
ferrū cādēs acceptissz lōge redactz dētibz
digitos bri uiri uisabat attigere. Et co
ref exire nec p os exire liceret feda reliqz
uestigia fluxu uētr⁹ ē elect⁹. Diabolū ita
qz tā spicabilē hēbat ut siue se i p̄ba sub
stātia p̄tineret siue sub alijs figuris ab eo
uideret z cōgsceret. Et cū diabol⁹ sciret
se eū latere n̄ posse cōuicijz eū frequē uige
bat qz insidijs fallere n̄ possz. Itē cū in ex
tremis laboraret: uidef diabolū assistere.
Quid h̄ (inqz) astas cruēta bestia: Nihil i
me funestū rep̄ies: me sin⁹ abrae recipiet.
Qz timere dēnt extremū exitū nisi p̄o
res supbi: auari: luxuriosi: qñ inocētissim⁹
martin⁹ hūillim⁹ miscēssim⁹: pgo puris
sim⁹ i exitu suo astātē hūit diabolū. Mar
tin⁹ at p⁹ uisionē illā eadē nocte spm̄ deo
reddidit circa anū dñi. cccc. xlvij. circa vi
te sue anū. lxxij. z ep̄at⁹ sui anō. xxvj. p̄ba

tissim? miles et victoriosissim? **S** diabolus
 Seco circa creaturas pure corpales. s.
 ifensibiles et irrationales. Pz d' igne q' sibi obe
 diebat: sic pz cu' i medio ignis tract' p'ma
 str: vt s' dictu' e' in scdo pncipali articulo cir
 ca sextā pfectōz. **I**te narrat vin. in spe. bi.
 Cū in pbano q'dā aridissimo ignē imissit:
 in quādā inberētē domū agere vēto flammā
 max globo ferebat. **Q**uō vbi martin' ad
 uertit: rapido cursu tectū dom' scādit: ob
 uisū se aduenientib' flammis iferēs **T**ū po mi
 rū imodū cernerēs **I**riū vēto ignē retorq'
 ri et p'ute martini tibi tū ignis opatus est
 vbi iussus ē. **I**te aq' sibi obediebat. **N**ā le
 gif in dial. se. et gal. Cū nauis q'dā p'clita
 ref: q'dā negotiator: nec dū ch'ian? excla
 mauit. **M**artine eripe nos. **E**t stari trā
 q'llitas mag' successit. **I**te vegetabilia sibi
 obediebāt. **N**ā cū in q'dā loco tēplū arid'
 simū diruiss: zarbozē pinū pbāo illi p'rtaz
 et diabolo ēē dedicatā aggress' excideret: ce
 pit turba gētiliū obfistere. **U**n? aut dixit.
 Si de dō tuo fiducia hēs noli p' succide
 mus et tu ruētē excipe. **M**artinū g' itrepi
 dū statuit vbi pin' ruitura erat: at ille ar
 bozi tā sup se ruētē manu leuata signū salu
 tis oppedit: et illa turbis mō retroacta i p
 tē oppositā ruit et rusticos gēntes fere op
 p'ssit: q' vno miraclo ad fidē pueri s'f. **I**te
 aialia irrationabilia sibi obediebāt. **L**egit in
 p'dicto dial. q' canib' iseqntib' lepustuluz
 impauit et mox illi q'si s'f māsēf. **I**te cui
 dā cant larrātē dī. q'dā ex discipul' marti
 ni **I**n noie marti iubeo te obmurescere: et
 p' riuo omuit **I**te ad q'dā spētē natāre
 p'ssuū ait mar. **I**n noie dñi iubeo te redi
 rer: et mox ad aliā ripā rediit. **I**ngemiscēs
 q' martin' ait: spētes me audiat et hoies
 n' audiat. **I**te aulb. s. mer g' p'fices i fluuio
 duoz artib' ipauit et stari siluas petere. **I**n
 h'at q' sic ei obediebāt creature inuis' ma
 nifestatio sue inocētē. **N**ā sic ex gen' j. in
 statu inocētē oia aialia obediebāt hoi.
Tertio fec' mirac'la circa creatas p'ri cor
 pales et p'ri sp'iales. s. hoies. **E**t h' triplr.
Prio mortuos suscitādo tres em' mox
 tuos suscitauit quē admodū d' d' dño i enā.
 legif. **S**eco moribidos sanādo: sic pz de
 lepro quē osculādo sanauit: de puella pal
 lyrica cor' mēbz p'foluta: quā bñdici o
 lei infusio sanauit. **I**te d' p'fecti arborū fi
 lū q' p' ipositoz ep'le sc'i mar. a g'ustimis li
 berata ē feb'ib'. **I**te d' puella muta ab in

fata quā in carnoreno oppido bñdici o
 lei vnetōe sanauit. **I**te in p'dicto dial. nar
 rat gall' di. Cū euāci' auicul' meus vir
 secular' g'ustima egritudine v'geret marti
 nū aduocauit: et p' q' martin' veniēs me
 diū vie euolueret p'rite adueniēs: s'fēit e
 grot': receptaq' p' riuo sanitate veniētib'
 nob' ipse obuiā p'cessit. **A**lfa die redire cu'
 piētē mag' p'ce detinuit: interiq' vñū d' fa
 milia puez leuāt' spēs p'cuissit: quē tā exa
 numū euāci' an' pedes b'ri viri exposuit:
 tāq' venenū p' oia membra se ostuderat.
Ernēs igit' o' venis inflatū cutē marti
 nus porrecta manu vniuersa pueri mēbra
 p'tractās digitū p'pe vulnericulū q' bestia
 vit' infuderat f'f'it. **T**ūc p' m'ira sū dictu
 rus vidim' venenū ex oi p'ce reuocatū ad
 martini digitū cucurrisse et p' illd' eriguit
 foramē vulner' ita venenū p'stuxisse cū sū
 guie vt solet lac ex vberib' capraz manu
 p'ssis: puer at' s'f'it incolumis. **H**os stu
 pefacti id qd' cogebat ipa p'iras ferebat
 mur nō ēē sub celo q' martinū possz imita
 ri. **I**te simbiū vestimētū ei' v'f'ila calicij
 mltos sanare moribos p'p'ū ē. **T**ertio
 occulta cogitēdo et reuelādo. **H**ouit enim
 mortui latronis p'ditōz q' sub noie mar
 tyri' colebat. **H**ouit ēē secretā p'p'ie p'scie
 et d' b'icij dispōnē. **U**n' p'fides d' se di. dia
 bolo n'bil i me funeste repies: et b'ro b'iciao
 di. qm' vocauerat eū delirū. **H**ouit ēē futu
 roz defminatōz s' de b'iciao archiepo post
 eū qd' sibi reuelauit: et d' obit' sui die quē
 discipul' manifestauit. **U**n' d' eo possim'
 dicere illd' **E**ccl. xlvj. **O**ndit illi sinez v're
 sue cū tū d' **E**ccl. ix. **N**escit homo finem
 suū: s'z nisi a deo reuelet.

Quintū est testionū gl'ifi
 ce clarificatōis qz caro e' p' mortē mirabi
 lit' r'plēdit q' tū eo viuētē n'q' fuerat et d'
 formis. **U**n' q' d'formis et d'p'icabil' vul
 tu erat: q'dā ex ep'is restiterat ne fieret ep's
Un' cātar eccl'as eo. **B**l'ificati hoies vidēt
 gl'iaz q' affuerit **N**ā caro quā cinis q'dā ob
 teterat ita r'plēdit vt q'dā r'fōnis de
 e' et exticra p'ferrz. **I**te d' eo cātar eccl'ia. q'
 znitro purior. **R**ē. **N**ā t'q' p'cedebat clarita
 tē gl'ie quā bituri s'f'it i r'fōne. mar. xij.
 Fulgebūt iusti sic sol in reg' p'ris coz.

Sextū ē testionū āgelice
 modulatōis. **I**n trāsitu em' suo ebor' an
 gelozū ibidem p'cēs a mltz audiat' fuit.

Ber. De sctō Martino

Globo igneo tria sunt: lux calor: et leuitas
sursus eleuatiua. Iō p h dant itelligi tria
spūscī sic apparēt: opa i b. mar. 10. Pri
mū ē sapiāl claritas mētū illuatiua. Ber.
Spūscīus i igne apparuit qz qz repley
uerit p̄tate cōgscere fac. Scōz ē s̄nal
charitas mētū illuatiua. Ber. Spūscī. in
igne appuit qz qz repleuerit spū fortes fac
z Ro. v. Charitas p̄i dif. ē i cor. no. p spū
sem zc. Tertiu ē spūal libertas mētū e
leuatiua. h. 1. cor. ij. Ubi spū dñi ibi liber.
Et Ezch. viij. Eleuauit d̄ spū in celū
z frā z adduxit me i hierlm in visidē dei.
Hec ibi. Nō tal ē libtas maloz q̄ q̄rū li
berrate maloz agēdū: z cū male egerint nō
lū redargui. j. Pe. ij. Quasi liberi nō q̄si
velamē h̄ntes malicie libratē h̄ sic fuit d̄
In h̄ igit q̄ spūscīus apparuit sup caput
bri martini declaraf i eo excellētia sapiāl
claritatis feruētissime charitatis et spūal
libertatis. Ad d̄c̄t maḡ io. belerh. q̄ tūc
cū in missa man⁹ leuaret: āgelī torq̄s au
reos: gēmaros detulerūt q̄b nuda eius
brachia d̄c̄ter operuerūt.

Tertiu ē testimoniū sp̄ca
lis uisitarōis. Sepe em̄ uisitat⁹ est ab an
gelis sc̄is tāq̄ uir āgelic⁹. Et cū semel
dēs p̄ ḡd⁹ q̄ uir torq̄et attrit⁹ mēbris:
nocte ab āgelico ceto ad itegrā recreat⁹ ē
sanitatē. Itē uisitat⁹ ē a p̄ginib⁹ sc̄is tāq̄
p̄go purissim⁹ ut s̄ d̄c̄t e. Itē sepe se vi
sitat⁹ ab apl̄s petro z paulo testat⁹ ē: in
q̄ oñd̄t eē uir apl̄c⁹. Et nota iuxta p̄dis
ta z seq̄ntia quō b. martin⁹ testimoniū
h̄nt a s̄ma trinitate. A p̄re cui app̄af
potētia p̄ quā fuit mirac̄la. Dulc̄ ei co
ruscant miracul⁹ ut postea d̄c̄t. A filio
q̄ ip̄m corā āgel̄ cōmēdauit. Et a spūscō q̄
i sp̄e ignis sup caput ei⁹ apparuit. Itē te
stioniū h̄nt ab āgel̄: testimoniū ab apl̄s:
testioniū a p̄ginib⁹. ut d̄c̄t e. Nota etiaz
quō in eo sūt dignitates singuloz ordinū
scōz. Fuit em̄ p̄pa ut dicem⁹ postea: cō
par apl̄s: martyr affectu: p̄go purissim⁹:
p̄fessor: z p̄t̄fex exim⁹. Un̄ d̄r gēma sa
cerdotū p̄p̄ sc̄itatis et excellētia. Un̄ d̄r
ci p̄r p̄t̄archa. i. p̄r p̄ncipal. Quare meri
to uniuersalē ei⁹ festū p̄ totā eccliam cele
brat⁹ z a fidelib⁹ ubiq̄ uenerat. Nec uidef
eē sc̄tū al⁹ in cui⁹ reuerētia tot sint ecclie
dedicate sic reperiūt in reuerētia bri mar

Et h̄ ē et magnū testimoniū sua sanctitatis
Quartū ē testimoniū mira
culose opatōis. Fec̄ em̄ mirac̄la multip̄
cipue sp̄l. Primo circa creaturas pu
re spūales: demōes eijcēdo. Cōgscendo.
Tetradij em̄ p̄sularis uiri suoz man⁹
ipositidē a d̄monio liberauit. Un̄ ille tet
radi⁹ cū tota domo sua ad fidē uert⁹.
Itē ut leḡ i dial. se. z gal. cū vacca furibū
da a d̄monio agitata f̄i martini z socios i
uia occurreret: ille icrepās. Discede inq̄
funeste de pecude: q̄ p̄tin⁹ discedēte: uac
ca ad ei⁹ pedes p̄sternit: z ad ei⁹ ip̄m cū
māuetudie ad gregē fuerit. Itē narrat
vin. i. specko histo. q̄ d̄c̄t q̄dā diabol⁹ rega
lit idur⁹ iera facie martio orātū appuit d̄.
Aḡsc̄e martie: que col̄ ch̄s ego sū. Et cū
martin⁹ taceret: itez dixit. Quid dubi
tas credere: Martin⁹ at a spūscō doctus
ait. Dñs sel⁹ ch̄s n̄ se purpuratū z diade
mate ren itētē uertū eē p̄dixit. Ad h̄c̄o
cē ille statū ut fum⁹ euauit. Itē narrat id̄
ibidē. q̄ martin⁹ cuiusdā p̄s̄familias do
mū sel̄ i gress⁹ i ip̄o lūie restitit. vi. horribi
le d̄monij in atrio dom⁹ se uiderē. Cui cū
ut discederet iparet: quēdā a familia attri
puit q̄ seuire d̄ctib⁹ cepit z obuios q̄q̄ la
niare. Cōmota ē dom⁹ z turbata. Mar
tin⁹ am̄urēt se obuiōs stare impauit. Cū
q̄ ei moxū h̄iati orez d̄ctib⁹ fremētib⁹ mi
naret: digitos ei martin⁹ in os intulit d̄.
Si h̄s aliqd̄ p̄t̄r̄s hos duora. Tūp̄o ad
ferrū cādēs acceptis: lōge reduc̄t d̄ctib⁹
digitos bri uiri uisabat attingere. Et co
ref̄ exire nec p̄ os exire liceret feda reliq̄
uestigia fluxu uert⁹ ē et elect⁹. Diabolū ita
q̄ tā sp̄icabilē h̄ebat ut siue se i p̄pa sub
stātia p̄tineret siue sub alijs figuris ab eo
uideret z cōgsceret. Et cū diabol⁹ sc̄ret
se eū latere n̄ posse cōuicij eū frequē uige
bat qz insidijs fallere n̄ possz. Itē cū in ex
tremis laboraret: uidef diabolū assistere.
Quid h̄ (inq̄) astas cruēta bestia: Nihil i
me funestū rep̄ies: me sin⁹ abrae recipiet.
Q̄ timere dēnt extremū exitū nisi p̄o
res supbi: auari: luxuriosi: q̄n̄ inocētissim⁹
martin⁹ h̄uillim⁹ misc̄uissim⁹: p̄go puris
sim⁹ i exitu suo astātē h̄nt diabolū. Mar
tin⁹ at p̄ uisionē illā eadē nocte sp̄m deo
reddidit circa anū dñi. cccc. xlvij. circa vi
te sue anū. lxxj. z ep̄at⁹ sui anō. xxvj. p̄ba

tissim? miles et victoriosissim? **S** diabolus
 Seco circa creaturas pure corpales. s.
 ifensibiles et irrationales. Pz d' igne q' sibi obe
 diebat: sic pz cu' i medio ignis tract' p'ma
 str: vt s' dictu' e' in scdo pncipali articulo cir
 ca sextā pfectōz. Itē narrat vin. in spe. bi.
 Cū in pbano q'dā aridissimo ignē imissit:
 in quādā inberētē domū agere vēto flammā
 max globo ferebat. Qd vbi martin' ad
 uertit: rapido cursu tectū dom' scādit: ob
 uis se aduenientib' flāmis iferēs Tūpo mi
 rū imodū cernerēs Itiū vēto ignē retorq'
 ri et p'p'ete martini tibi tū ignis opatus est
 vbi iussus ē. Itē aq' sibi obediebat. Nā le
 gif in dial. se. 7 gal. Cū nauis q'dā p'clita
 ref: q'dā negotiator: nec dū ch'ian? excla
 mauit. O martine eripe nos. Et stari trā
 q'llitas mag' successit. Itē vegetabilia sibi
 obediebāt. Nā cū in q'dā loco tēplū arid'
 simū diruiss: zarbozē pinū pbāo illi p'rtaz
 et diabolo ēē dedicatā aggress' excideret: ce
 pit turba gētiliū obfistere. Un? aut dixit.
 Si de dō tuo fiducia hēs noli p' succide
 mus et tu ruētē excipe. Martinū g' itrepi
 dū statuit vbi pin' ruitura erat: at ille ar
 bozi tā sup se ruētē manu leuata signū salu
 tis oppedit: et illa turbis mō retroacta i p
 tē oppositā ruit et rusticos gēntes fere op
 p'ssit: q' vno miraclo ad fidē pueri s'f. Itē
 aialia irrationabilia sibi obediebāt. Legit in
 p'dicto dial. q' canib' iseqntib' lepustuluz
 impauit et mox illi q'si s'f māsēf. Itē au'
 dā cant larrātē dī. q'dā ex discipul' marti
 ni In noie marti iubeo te obmurescere: et
 p' riuo omuit Itē ad qndā spētē natāre
 p'ssuū ait mar. In noie dñi iubeo te redi
 rer: mox ad aliā ripā rediit. In gemis cēs
 q' martin' ait: spētes me audiat et hoies
 n' audiat. Itē aulb. s. mer g' p'fices i fluuio
 duoz artib' ipauit et stari siluas petere. In
 h' ar q' sic ei obediebāt creature inuis ma
 nifestatio sue inocētē. Nā sic ex gen' j. in
 statu inocētē oia aialia obediebāt hoi.
Tertio fec' mirac'la circa creatas p'ri cor
 pales et p'ri spūales. s. hoies. Et h' triplr.
Prio mortuos suscitādo tres em' mox
 tuos suscitauit que ad modū d' d' dño i enā.
 legit. Seco moribidos sanādo: sic pz de
 lepro que osculādo sanauit: de puella pal
 lyrica cor' mēbz resoluta: quā bñdici o'
 lei infusio sanauit. Itē d' p'fecti arborū fi
 lū q' p' ipositoz ep'le sc'i mar. a g'ustimis li
 berata ē feb'rib'. Itē d' puella muta ab in

fata quā in carnoreno oppido bñdici o'
 lei vnetōe sanauit. Itē in p'dicto dial. nar
 rat gall' di. Cū euāci' auicul' meus vir
 secular' g'ustima egritudine v'geret marti
 nū aduocauit: et p' q' martin' veniēs me
 diū vie euolueret p' rite adueniēs: s' s'it e'
 grot': receptas p' rino sanitate veniētib'
 nob' ipse obuiā p'cessit. Alia die redire cu'
 piētē mag' p'ce detinuit: interiq' vnu d' fa
 milia puez leuāt' spēs p'cuissit: que tā exa
 numū euāci' an' pedes b'ri viri exposuit:
 tāq' venenū p' oia membra se ostuderat.
 Eternēs igit' o' venis inflatū cutē marti
 nus porrecta manu vniuersa pueri mēbra
 p' tractās digitū p'pe vulnericulū q' bestia
 vit' infuderat f'it. Tūc p' m'ira sū dictu
 rus vidim' venenū ex oi p'ce reuocatū ad
 martini digitū cucurrisse et p' illd' eriguit
 foramē vulner' ita venenū p'fluxisse cū sū
 guie vt solet lac ex vberib' capraz manu
 p'f'is: puer at' s'ar' r'it incolumis. Nos stu
 pefacti id qd' cogebat ipa p'iras ferebat
 mur nō ēē sub celo q' martinū possz imita
 ri. Itē simbiū vestimēti ei' v'f'ila calicij
 mltos sanare moribos p'p'ri ē. **T**ertio
 occulta cogitēdo et reuelādo. Hout enim
 mortui latronis p'ditōz q' sub noie mar
 tyri' colebat. Hout ēē secretā p'p'ie p'scie
 et d' b'icij dispōnē. Un' p'fides d' se di. dia
 bolo n' h' il' me funestē repies: et b'ro b'iciao
 di. qm' vocauerat eū delirū. Hout ēē futu
 roz d'fminatōz s' de b'iciao archiepo post
 eū qd' sibi reuelauit: et d' obit' sui die que
 discipul' manifestauit. Un' d' eo possim?
 dicere illd' Eccl. xlvj. Qndit illi sinez v're
 sue cū tū d' Eccl. ix. Nescit homo finem
 suū: scz nisi a deo reuelet.

Quintū est testionū gl'ifi
 ce clarificatōis qz caro e' p' mortē mirabi
 lit' r'plēdit q' tū eo viuētē n' g' fuerat et d'
 formis. Un' q' d'formis et d'p'icabil' vul
 tu erat: q'dā ex ep'is restiterat ne fieret ep's
 Un' cātar eccl'āo eo. B'nficati hoies vidēt
 gl'iaz q' affuerit Nā caro quā cinis q'dā ob
 teterat ita r'plēdit vt q'dā r'fōnis de
 e' et exticra p'ferrz. Itē d' eo cātar eccl'ia. q'
 znitro purior. rē. Nā tēf' p'cedebat clarita
 tē gl'ie quā bituri s'f iusti i r'fōne. mar. xij.
 Fulgebūt iusti sic sol in reg' p'ris coz.

Sextū ē testionū āgelice
 modulatōis. In trāsitu em' suo ebor' an
 gelozū ibidem p'cines a mltz audiu' fuit.

Ber. de sc̄a Helisabet

Itē b̄t̄s Seuerin⁹ colonien⁹ ēps̄ illa ho
ra q̄ vir sc̄us obiit angelos in celo c̄tan
tes audiuit archidiacono dixit. D̄s me
us martin⁹ migravit ex m̄do n̄c̄ eum
angeli in celū deserūt

Septimū est testimoniū

admirāde incumulationis. Mirabilē em
ibi affuit b. Amb. curon⁹ suo funeri pro
bens obsequiū: cū tamē tū ap̄ mediola
nā missam celebraret. Vide legēdā. Pōt
em̄ diuina p̄tute fieri vt inde corp⁹ sil sit i
diuersis loc⁹: vt determinat Scot. in. iij.
sen. Anno autē a morte ēs. lxxij. corp⁹ e
apparēte sene q̄daz pulcherrimo trāstatū ē
ad locū i q̄ n̄c̄ colit. S̄c̄ itaqz plima ad
mirāda te h̄monia sc̄itaz z p̄fectōis b̄i
martini q̄bus etiā testimonijs palā de gla
rauit d̄s q̄ gratissim⁹ sibi fuerit gl̄osifi
mus martin⁹: vt d̄ eo n̄c̄ merito dicam⁹
In dieb⁹ suis placuit deo z qm̄ inuēt ḡ
tiā corā oclis d̄i. Et qm̄ magnificauit eū
d̄s p̄ excellentiā grātiōis p̄fectōis: p̄ ex
cellētiā p̄tute p̄fectōis: z p̄ excellētiā glo
se n̄c̄ifestatōis. Mirabile p̄fecto se oñdit
d̄s in martino: z martinū gl̄ose declara
uit vtz esse venerādū atqz sc̄itate z optib⁹
admirādū. P̄s. Sc̄itote qz d̄s san. suoz
mirifica. Hūc itaqz veneremur vt ei⁹ Ho
cinio grā nob⁹ det q̄ deo placeam⁹ z in ce
leste regnū tādē euz eo trāseramur. amē.
De b̄rā Helisabet Sermo.

De b̄rā Helisabet Sermo.

Quierē for

Quem q̄s inuenit Prouer. vii.
Triplex inuenit fortitudo:
corp̄alis: sp̄ualis: z sp̄ualis. **P**ria ē vltipēdēda
Diere. it. Nō gl̄osif fortis in forti. sua. **S**e
cūda est p̄tēdēda h̄c ei z comitant mlti
p̄ctā. iij. Re. v. Erat naama vir fortis z vi
ues sed lepro⁹. **T**ertia est diligēda siue
eligēda. Tob. v. Fortitudo est. fm̄ at ma
cro. h̄ fortitudis s̄. vij. sp̄s. s. magni
tas: fiducia: securitas: magnificētia: p̄stā
tia: tolerātia: z p̄seuerātia. De hac fortitu
dine d̄t Gre. vij. mo⁹. Iustoz fortitudo ē
carnē vicere: p̄iis volūtatiōe d̄re: dele
ctatiōez vite p̄ntis exiguere. h̄ m̄di aspa
p̄ efnis p̄m̄is amare: p̄p̄itaz blādimēta
p̄tēre: aduersitatē metū in corde supare
Hec Bz. Hm̄ōi itaqz fortitudo fuit i b.
helisabet: q̄ q̄dē fortitudo maxie oñdi p̄

in ea ex trib⁹ q̄ rāgunt in epla e⁹ q̄ s̄p̄tū ē
p̄missum thema

Primū est difficiliū arduoz aggressio.

Sc̄dm̄ est terribiliū a diuersoz p̄p̄tō

Tertū ē sp̄ualū bonoz aggregatio.

Primū itaqz est difficiliū zc. Tū i
epla d̄t: Manū suaz inuēit ad for
aggressa est autē p̄cipue triplex ar
duum et difficile.

Primū est arduū castitatis.

Sc̄dm̄ est arduū humilitatis.

Tertū est arduū paupertatis.

Primū est arduū castita
tis. Castitas q̄ppe difficultatez habz p̄p̄
pinquissimū hostē: qz caro z cupiscit ad
uersus sp̄m̄. vt d̄: Gal. v. Et arduitate bz
p̄pter eius sublimitate et p̄cōsitate: quia
d̄ct Eccl̄. xviij. Nō est digna ponderatio
p̄tētis amie. Et Ber. in epla. Quid cas
titate decorius q̄ munduz facit de inuē
do z ceptuz semine: de hoste domestici: et
de homie angelū: differit em̄ inter se bo
mo pudicus et angel⁹: sed felicitate: non
virtute: et si illi⁹ castitas felicior: hūc for
tior ē d̄inoscit. **H**ec ille. Aggressa est at
brā helisabet arduū castitatis. Nā estū cōf
p̄lta p̄terno imperio iugū intrauerit
inuita tū i iugale copulā p̄sentit: ne vtz
patz p̄ceptū p̄tēneret z ad hoc tū vt filio
os ad d̄el seruitiū educādos p̄tēneret: nul
li p̄fecto carnali delectatiōi subiecta. Nā
et cum p̄ aliq̄t annos cū lantigrāno d̄u
ringie p̄ncipe fideli z deuoto vixisset: hoc
rata est eum vt ad terrā sanctā p̄geret vi
strandū: vbi sp̄m̄ d̄o reddidit: qd̄ cū agno
uisset: p̄uersa ad d̄m̄ z gr̄as agēs d̄t. Tu
sc̄is d̄ne quia lz ip̄m te amante multū ad
mauerim tamē ob tui amorē ei⁹ p̄sentia li
bens carui. vñ ex tū vidual p̄tētie statu
tota duotōe āplexata ē p̄p̄itūz suoz voto
inuitolabile firmavit. **D**ifficultate ar z ar
duitatez bz castitas h̄ deuote p̄pter tria
in d̄riū iductua. **P**rimū ē regalē p̄p̄te
nobilitas: erat ei filia reg⁹ hūgarie: hūc
nobilitate p̄ferebat p̄tū nobilitate. **H**ie
ro. i epla ad cellatiā. Sūma ē nobilitas p̄
tutib⁹ ēē claz **H**ec ille. **S**c̄d̄ ē corp̄al d̄l
p̄tētōis q̄litas. **I**uēis ei erat z pulchritas
hūc pulchritudini pulchritudinez p̄ferebat
castitatis. **A**leuimus. **O** q̄p̄ultra est tu
uenum pudica castitas et deo amabilis:

De scto Helisabet Fol. CCLVII

atq; ad omne bonū vtil. Hec ille. De cor
porali aut pulcritudine dicit in epla. Fallax
grā et vana pulcritudo mulier timet deū
ipā laudabit. Tertū est carnalis amicitia
de iopunitas. nā ab amicis et parētib; ml
tū impulsū fuit ad scdās nuptias. sed ppter
celeste spōsūz carnale oīno p̄cepit. Jo bñ
dicit i epla. Accirit fornicudine lab os suos.
Et q; hic dicit accirit. Et Luc. xij. dicit. Sint
libi vñ dicit. Et Eph. v. Stare succietū lū
bos. y. Accirit q̄ppe ē pugnātū. p̄cigi ml
nistratū. succia abulātū. In p̄dicat; igf i
nuit q; p castitate h̄ hostes pugnāz. deo
mītra? et ad p̄iaz rēdim? Heb. xij. Pace
scq; mir; et timonā sine q̄ nō videbit deū

Scdm ē arduū humilitas

Ardua q̄ppe et dīctal ē vera hūilitas
maxime inf magnos honores. Bern. sup
Hilūsus ē. Nō magnū ē humilē esse i ab
tēo: magna p̄sūs et rara humilitas ho
norata. Hec ille. Ardua igf erat hūilitas
brē Helisabet. q̄ inf regales honores fuit
enutritā. Declarat aut hūilitat; sue exce
lētia ex trib; signis. Prīmū sumit ex sub
iectōis voluntate. q; i inferiōri voluit se sub
jicere. Et i. i. Quāto magn? es hūilita
te i oib; hec ibi. Brē ar hel. h̄bitate et dīg
rare sublimis cuiusdā vīri nē dicit religio
tū papui obediēte adeo se subicir et q̄
qd ille p̄cipet cū reuerētia et mlto gaudio
adimpleret. vt ex h̄ et obediēte p̄cipet me
ritū. et dñi saluatoris q̄ fact? ē obediēs vñ
q; ad mortē imitare exēplū. Prēdicat; nā
q; Corā? sepe sibi molesta et p̄traria im
ponebat: sed ipā in oib; libētissime obedi
bat. sicut cum ab ea separauit duas ancil
las fideles q; secū fuerāt nutrire a iuuetū
te. qd faciebat vñ sc̄tis vt ex? voluntatē oī
no frāgeret. et ne aliq; d ancill' ipis tūc vīc
cū tā i pauprate viuēbat p̄stinā gl̄iam ad
e? memoriā reuocaret. Scdm signū su
mit ex vilipēsiōis bilantate. gaudebat ei
i iurijs et sua vilipēsiōe nullaten? patieba
tur q; acille eā dñam appellaret. Sen. Si
vis brūs cē cogita h̄ p̄mū p̄rē: ere. ab hoi
b? p̄rē. Hec ille. Dū aliq; p̄ strictā viā
luto. p̄fūdo plenā sup q̄sdā lapides p̄geret
et verula qdā cui mlta p̄ulerat bñficia su
per eisdē trāsies eidē cedere recusaret: ipā
i lutū cecidit. et surgēs vestimētū suū gau

dēs et ridēs absterit: nullaten? trist; q; ve
tula sic eā p̄p̄erar: nec honores sibi fecer
rar: sed pot? ex hilarata. Tertū signūz
sumit ex carōis vilitate. delectabat q̄p
pe excedo viles opatiōes. nā i firmos et
horribiles et fetidos i sinu p̄p̄to reclabat
balneabat: et tāq; acilla t̄ulabūda eis mī
nistrabat. ad locū necessitat; d̄ferebat. p̄p̄
is brachijs. et fedatos eoz p̄anos lauabat
vlcera t̄gebat et ligabat: et medicamēta ad
hibebat etiā vlcētib; leprosoz. se q̄ppe sū
t̄is paup̄ez totū mira hūilitate mancipa
uit. Scutellas q̄q; coq̄ne v̄cēllia laua
bat: dicebatq; si vitā aliā mag; despectaz
iuenissēm ipaz pot? elegissē. Jo bñ d̄ ea
dicit i epla. Danū suū mīit ad foz. et c.

Tertū est arduū paup̄ta

Ardua qdē paup̄tat; electio qn̄ p̄ de
facili h̄i diuitiaz copiosa possessio. Ber.
ser. d oib; sc̄tis. Vere martyriū gen? ē pau
ptas voluntaria. qd em martyriū gūius q̄
paup̄tate p̄mi inf diuitias q̄s offert mōs.
Hec ille. Ardua igf et fructuosa mltrū pau
ptat; obfuitio et dilectio i be. helisabet. q̄
cū filia reg; eēt posat tempalib; abūdare.
Quātū ar habuerit amore ad paup̄tatez
tria p̄cipue oīdūt. Prīmū ē affectōis
reūte vehemētia. Nā ipā adhuc in sūma
gl̄ia p̄stituta statū paup̄tat; sūmope affe
ctabat: vt d̄no paup̄i vicē repēderet. q̄pro
pter cū sola eēt cū acill' vestimēt; vilib; et
despect; se iduēs dicebat. Talit' icēdā cur
ad statū venero paup̄tat;. Bern. i eplis.
Nō paup̄tas p̄? reputat sed paup̄tat; a
mor. vñ q; bñ paupes n̄ reb; s; spū. Hec
ille. Scdm ē distributiōis aplissimē p̄
cellētia. D̄s. Disp̄sit dedit paup̄ib; dedit
in q; nō solū sup̄flūū sed et necessariū. Un
tpe famis et carit̄ie cū pecunia sibi defice
ret: ornamēta v̄gēdebat vt paup̄ib; subue
nirer. mltaq; sibi et suis acill' subtrahēbat
et paup̄ib; dabat. Tādē ar dedit n̄ p̄ pres
s; totū sil qd h̄e posat. seipaz etiā fuitijs
paup̄ez mācpās. Et cū aliq; a pauperū
fuitio vacabat filabat lanā p̄ p̄cio. et p̄ciū
qd ide recipiebat paup̄ib; distribuēbat
Tertū ē p̄ditōis paup̄tate leticia. Re
tabat ei cū ad paup̄tat; statū venēssēt. et
necessitate et p̄tate gl̄abat. Un cū post
mortē vīri ipā tāq; dissipatiz a d̄nū d̄m

Bermo De sancta

vasall' viri fuisset turpis eictra. Aduenien
te nocte i domo cuiusdam tabnarij in loco
vbi porci latuerat se recepit: gaudes r gra
tias ages. Phil. iij. Scio abundez penu
ria pati. En etiã cu iã se totalit' pauperuz
fuitio macpasset r eos balnearer. r in le
cto collocas opirer: gaudes ancill' dicebat
Quãbñ nobiscu agit: qz dñm sic balnea
mus r tegimus.

Secũdũ in q̄ cõdit fortitudo b. hel
lisaber ē terribiliũ aduersoz p̄p̄el/
ho. iõ d̄i eplã. Fortitudo ē decor
idu. e. r r. i. die no. Nota. Fortitudo ē in to
lerãdo aduersa. decor i tolerãdo libent. sz
rĩsus i tolerãdo hilarit. Ro. v. Nõ solũ ar
sz gloriatur i tribulatiõib. Bra ar helisa
bet p̄cipue gloriã r gaudens sustinuit tri
plice tribulatione.

Prima ē tribulatio ablatiõis r̄p̄ozali
um diuiciar.

Secũda ē illationis multipliciũ inu
narum.

Tertia ē tribulatio inflictiõis crude
liũ penarũ.

Prima ē tribulatio r̄c.
viz cũ a vasall' viri sui fuit eictra. qd̄ gau
dent sustinuit. Nã posat cũ Paulo dicere
Dia arbitroz vt stercoza vt dñm lucrifa
ciam. Phil. iij.

Secũda ē tribulatio r̄c.
Eũ em oes appellaret eã pdigã r isanã in
gao lerabat. Oes em iturias nouerat gau
dent accipe. q̄prop̄ p̄parabat ei q̄ nimis
cito meõnã viri sui a corde suo abiecerat q̄
talit' exultabat. Mat. v. Eũ maledixerunt
vob' dies r dig. oes ma. aduer. v. gaude r
exul. qm̄ mer. via copio. ē in cel.

Tertia ē tribulatio r̄c. si
cut p̄z cũ frat. Corad' quissimas ei p̄cas
iũgebat q̄s tñ oes gaudes p̄ferebat. Tñ
cũ sel' a p̄dicarõẽ qdã defuisset q̄q̄ legir̄e
ipedita. iussit tñ eã expoliari vlsqz ad cami
stã r fortit' p̄berari. sibi qz p̄niam rigorosã
ipõebat vt corp' suũ vigilijs r disciplis:
ieiunijs r abstinentijs maceraret. Itẽ sel' cũ
claustr' scrimonialitũ ab eis obnixe rogata
itrasset nõ habita licẽtia a suo m̄grõ. fecit
eã tãgũt' p̄berari vt p' tres hebdomadas
in ea vestigia s̄bez appareat. Ps. Dicit
plia tua s̄brexit me i sine. Et Prover. xij.

Qui diligit disciplinã diligit sciam
Erit in q̄ ostendit fortitudo sp̄ual'
b. helisaber: ē sp̄ualium bonoz ag
gregatio. de q̄ d̄i eplã. Dulce fũ
lie p̄gregauerit diuitias. Circa quã bonoz
rũ sp̄ualitũ p̄gregatõez tria p̄siderari su
mus i gloriã helisaber.

Primũ ē bonoz multiplicatio copiosa.

Secũm ē multiplicatoz acceptatio gra
tio glorioza.

Primũ igit' est bonoz r̄c.
i. Paralip. xxij. Thesaurus sibi p̄limos
p̄gregauit. Daxie ar multiplicauit se do
na sp̄ualia per tres excellentias p̄uosas.

Primo p̄ sp̄ual' deuoõis sublimitatem
Luc. ij. Pz v̄ celest' dabit sp̄m bonũ p̄
tẽtib' se. Erat q̄ppe b̄a helisaber duorũ
ma certũqz numez oõnũ etiã añqz despo
saret sibi id' rerar. quẽ si aliq' occupatõẽ p̄
uera nõ potuisset p̄ficere: añqz lectũ in ar
vigilant' soluebat. In nocte etiã toto temp̄
pore vite sue sepe ad oõnẽ surgebat. No
ces aliqñ dicebat isomnes oras p̄iem in
abte d̄d̄o. In oõnib' ar suis p̄cipue roga
uit dñm vt oim r̄p̄ozaliũ sibi p̄p̄tũ d̄y
ret r filioz suoz dilectionẽ a corde suo ei
uelleret. r p̄ oes p̄uicias p̄stãtia largiret
Auduit qz dñm dicere sibi. exaudita ē oõ
tua. In suis p̄replãtib' sp̄uale gram b̄a
bar. lachrymas fudere. celestes visões cre
bro videre r ad dei amorẽ alios istãmare.
Aliqñ vidit celũ ap̄rũ (quẽ admõdũ ab an
cill' rogata ad dei honorẽ r eaz edificatio
nẽ retraxit) r iesum aspexit se ad eã b̄mũ
quissime inclinantẽ: sibi dicentẽ. Si tu vis
esse meũ ego ero tecũ. Et r̄ndit audientib'
puell'. Ita dñe tu vis eẽ meũ r ego tecũ.
r nũqz a te volo separari. Torũ d̄ppe nũũ ab
oib' alijs subtraxerit vt sic totalit' i deo de
steret. q. d. cũ Aug. i li. p̄fes. Inq̄erũ ē cor
meũ dñe donec r̄q̄icat i te. Mat. v. Glõ
ē thesau' tu' tibi ē r cor tuũ. Tor' d̄ppe
thesaur' b. helisaber erat dñs iesus. hec ē
igit' p̄ma p̄uosa excellentia q̄ sp̄uales the
sauros accumulauit deuoõõis sp̄ual' subli
mitas: p̄ quã recte erat ad deũ ordinata.

Secõdo sp̄ualia bõa p̄gregauit p̄ carnal'
maceratõis austeritate: p̄ quã ate erat or
dinata i seipã. Hugo d̄ sc̄to v̄ct. Gaudeat
q̄ parce viuere p̄. Parca eã vita occidit v̄

etia libidine extinguit: fructu nutrit: aim ro
 borat: merem ad celestia eleuat. Hec ille.
 Mira qdem abstinentia corp^o macerabat.
 Alijs vtiq; diuersi delictis abundanti ipa
 cu anall' suis cōcedebat. Hec. s. d. oib; scis
 Qd martyriū qm^o inf epulas esurire:
 Hec ille. Corp^o et macerabat vigilijs. Et
 cu aliqñ i orōne diu vigilasset: necessitate
 somni cōpellerē sup strata rapetia dormie
 bar. Cōsiderabat qppe qd dicit Paul^o Ro.
 viij. Debitor es sum^o nō carni vt fm car
 nē viuam. Si enī fm carnē vixerit^o mo
 rietini. Si at spū facta carnis mortifica
 uerit^o viuet. Quicūq; ei spū dī agunt hī
 filij dei sūt. Hec ibi. Tertio p cordialis
 miseratōis pietatē p qua erat bñ ordiata
 ad prim^o Tob. iij. Quō potuerz esto mise
 ricors. Premiu ei bonū thesaur. Hec ibi.
 Et Luc. xviij. Da paupib; z hēbis thes
 aurū i celo. Btā vtiq; helisabet tota vigi
 lantia z roq; vite tpe vitz an iugū i iu
 gio: z i viduitate misericōdie opib; iustitabat.
 In statu nāq; puellari q peculiarit^o possi
 debat paupū puell^o erogabat: iducēs eas
 vt sepe orōne dūca diceret: z p gine mari
 am saluaret q. d. cū brō Job. Ab ifantia
 creuit meuz misatio: z de vfo mris mee
 egressa ē meū. Job. xxxij. Cū at eēt i sta
 tu iugali oib; paupib; nudis pegrinis z
 sepeliedis paupēz corporib; largiss^o melib;
 ueniebat. pueros sepe d sacro fonte leua
 bar: p ptesq; manib; vestimēta eis suebat.
 Sic qppe misericors oib; erat: vt oēs eaz
 mrem paupēz acclamarēt. Domū mari
 mā sub castro suo pstruxit i q paupes ifir
 mos ac pegrinos i mag^o mltitudine recipie
 bat: oiaq; sibi necaria ipcedebat. Job. xxxij
 Fons nī māsit pegrin^o. z ostiū meū viato
 ri patuit. Et i epla. Quān suā apuit mo
 pi. diebus p singul^o eol visitabat: z i firmos
 p ptes manib; ptrecebat. In eadem qz do
 mo puerulos paupēz nutriti faciebat qb;
 se tā dulcē z hūilē exhibebat vt oēs eā ma
 trē vocarēt z tāq; mrem seqrēt cū ipa do
 mū intraret. Dim ēt mifoz hospitā diligē
 ter p qdē sollicitē visitabat nō obstatē vie

difficultate. In q multipl^o thesauros sibi
 meritoy accumulabat: vitz ex digrōe visita
 tiōis. ex labore itineris. et affectu cōpassio
 nis. ex assidu^o solatōis z ex largitōe mūe
 ris. In statu at viduitatē nō solū sua sed z
 seipaz totā paupēz fuitio dedicauit i ma
 gno qdā hospitā qd i marburck pstruxit
 que admodū tā s. dicitur. Se qppe p chū
 amore cūcta suā se qās paupib; paupēz
 rā z egenā effecit. Sicq; spūales diuitias
 pāpl^o accumulauit. ij. Cor. viij. Altissima
 paupras ei^o abundauit i diuitias. Sic ita
 qz ptz copiosa mētoz mltiplicatio i b. he
 lisabet. Pōr itaq; dicere illd Eccl. ij. Vt
 tā iuem i me sapias z mltū pfecti i ea. h. vbi.

Scdm qd habem^o fidei
 rare circa bonoz spūaliū aggregationē in
 b. helisabet ē bonoz mltiplicatoz accepta
 tio gōsa. Possu^o qppe d ea dicere illud
 Eccl. xliij. Inuēit grām corā oculis dñi.
 Sūt at tria pēpue p q bōa ei^o opa ma
 xime fuerūt dō accepta. Primū ē ichoatōis
 celeritas. Ab ifantia nāq; cepit ludos sper
 nere: vanitates mōdi vilipēdere: pficere in
 dī reuerētia z i deuorōe. Cū ei adhuc eēt
 dñquēnis eccliam orādī grāz frequēntabat.
 gēna stercōs aut pauimero totāl^o icibēs
 Crescētq; p eratē tēpōs crescebat qz apl^o p
 affectū deuorōis. Eccl. ij. Cū adhuc iuui
 or eēm anq; oberrare q suū sapias palā in
 orōne mea an tps postulabā p illa z c. Ibi
 dē. Ambulauit pes me^o iter rectū a iuue
 rute mea. Scdm ē dicitōis humilitas.
 Sp ei oēm abhorruit supbiā. id marie ac
 ceptabil^o erat dō. qz dicit Jac. iij. hūil^o dat
 grāz. Tertiu ē effectōis charitas. fm qp
 pe doc. theol. fm qdū charitatē ē qd^o meri
 ti z pmiū. Nā ēt vt dicit Amb. Charitas est
 forma vtutū. Qd itelligēdū ē q ad eē me
 ritorū z deo acceptū. qnta at fuerit chari
 tatē excellētia i b. helisabz ptz ex dicit. qz z
 pētes suos dereliquit. z seipaz z suā cūcta p
 dī amore paupib; exposuit. Lati. viij. For
 tis ē vt mors dilectio

Tertiu p fiderādū ē acce
 ptatiōis bonoz opoz declaratio glosa. j.
 Reg. ij. dixit dñs ad heli p pphaz. Quicū
 qz bonificauerit me glifi cū. Btā i q. hel.
 q tā mltipl^o scis suis opib; bonificauit

Ver. De sc̄a Cecilia

deū: dñs ē ipse mltiplr glificauit eā glo
riose manifestādo q̄ sibi gr̄a r̄ accepta essz
suaz virtutū excellētia. Et h̄ maxime p̄ tri
plex testimoniū. Pr̄mū ē testimoniū gl̄iose
psūmationis, qz̄ vtz̄ gl̄iosa apparuit psūm
matio sui trāsūt. Dū ei febre correpta de
cūberz̄: audita ē circūstātibz̄ dulcissimā p̄
mere melodiā. Interrogata at̄ q̄dnā h̄ esset
dixit. Quicūq̄ dā iuxta me tā suauit̄ ce
chit q̄ me ad canēdū sibi puocauit. Illaz̄
auicula credim̄ fuisse ei? āgelū q̄ eide ei?
nū gaudū nūcauit. queāmodū ē iterdū
reprobis an̄ suū trāsūt. Quelāq̄ sua dāna
tio ad maiore sui psūmōne. Ille at̄ cātus
que illa pulit fuit imēsū gaudū qd̄ ex t̄
ruelarōe p̄cepit qd̄ tā imēsū extitit q̄ i cor
de totāl̄ capti n̄ potuit. h̄ se p̄ suauitatē vo
cē manifestauit. In ipā at̄ egritudine sp̄ hila
ris extitit r̄ nūq̄ ab orōne cessauit quōsq̄
ad extrepā horā venies obdormiuit i pa
ce. Anno dñi. M. CCC. xxi. Licz̄ at̄ corp̄ ei?
nō ihuātū q̄tuoꝝ diebz̄ iaculisset: null? t̄
fetoꝝ ex eo. p̄dit. h̄ odor qd̄ā aromatic? cū
eros reficēs. Corp̄ at̄ ihuātū postmodū
redūdare oleo cōp̄tū ē. Scdm̄ est testio
niū melodiōse iubilatiōis. Hā p̄ ei? trās
tūyisē sūt auicle multe sup cacumē dom?
p̄gregate q̄s nūq̄ aliq̄s pus viderat h̄ tā
suauit̄ modulatiōe cātābar vt̄ cūcos i ad
miratōem adduceret. Illas aues credim?
eē āgelos q̄ a deo missi erāt vt̄ i celū eius
aiam deferret r̄ ei? corp̄ celestibz̄ iubila
tōibz̄ honoraret. Sicut ad reprobos mo
nētes mltitudo demonū iterdū puenit vt̄
eos r̄ terroribz̄ cruciet: r̄ copaias ad tarta
ra rapiāt. Tertiu ē testimoniū miraclo
se op̄ dñs. Multis nāqz̄ claruit miracul
erā i vita. Cū ei qdā vice ceruisiā paup̄
bus distribuēs cū vnicuiqz̄ sufficiens de
disset: iuētū ē q̄ vas nullā habuit dimiuit
onē: h̄ eadē quā pus mēsurā suauit. Quō
alia miracula i legēdis. Pōit morte at̄ cla
ruit mltiplr miracul: cecos illuminādo:
morbidos curādo: r̄ mortuos suscitādo:
vtz̄ i legēdis. Sic itaqz̄ mltiplr declara
uit dñs sc̄itāte b̄re helisaber. r̄ q̄ deo pla
cita atqz̄ gr̄a fuerit opa sua multz̄ testimo
nijs euidētē oñdit: r̄ eā gl̄iose honorifica
uit. iuxta p̄missū saluatorz̄. Joā. xij. Si q̄s
mibi m̄strauerit hono. eu p̄z̄ me? q̄ ē i cel.
Multipz̄ ei m̄strauit dño. i mēbz̄ suis.

vt̄ p̄z̄ ex p̄missis. iō a deo mltiplr hono
rificata ē ap̄d hoies i terrz̄. r̄ i celesti gl̄ia
cū angel̄ i p̄petuū honorificat̄ i celis. Ad
quam gl̄iam nos puenire pcedat. Iesus
christus Amen

De sancta Cecilia Sermo

Mulierē for
tē q̄s iueniet. Proverb. xxj.
Mulier ex natura ē seru tra
gil: corp̄e moll̄ r̄ debil: mēte r̄ mobilis.
iō difficile ē iuenire mulierē forte. Quā
uis h̄ celestz̄ sp̄sūs q̄rat sibi sp̄sām nobi
lē formosam r̄ pulerā fide r̄ moribz̄ casti
p̄ mūdiciā. prudētē p̄ discretionē. diuētē in
opibz̄ bonis. hūilē r̄ sollicitā i actōibz̄ su
is. Tū h̄ etiā q̄rit sp̄sām forte di. Multi
erē forte q̄s iueniet. Huiusmodi at̄ fuit
gl̄iosa vgo Cecilia q̄ forte fuit p̄ animi
firmitate i bono p̄ quā vicit mortuē r̄
diabolū. Un̄ cātā ecclesia. Estote fortes i
bello. Jacobi. Fortitudis ē anim sup
piculū metū agere. nihilqz̄ n̄. turpia mo
tuere: r̄ aduersa fortit̄ tolerare. Heulle.
Fuit at̄ i brā Cecilia triplex p̄. p̄ua forti
tudo siue firmitas animi. P̄ua ē firmitas
sacrificatiue castitat̄. p̄ hāc vicit carnē. Se
cūda ē firmitas illuminatiue fidelitat̄. per
hāc vicit diabolū. Tertia ē firmitas iustā
matiue charitat̄. p̄ hāc vicit mōm.

Prima ē itaqz̄ firmitas sacrificatiue
castitat̄. Proverb. xxj. Accirit for
tis lūbos suos r̄ robo. bra. i. Est at̄
hec fortitudo castitatis triplex. Est em̄
qdā castitas iugal̄ q̄ p̄sistit i abnegatōe
r̄ fuga ois venereē voluptat̄. extra leges
r̄ limures m̄rimoniū. hec forte. Alia ē casti
tas vidual̄ q̄ p̄sistit i p̄nētia ab ois venere
rea voluptate quēqz̄ mō d̄ celo p̄furo h̄
habuerit exp̄iētā venereē voluptat̄. i p̄e
dēt̄ tpe. r̄ hec ē fortior. Alia ē castitas vgi
nal̄ q̄ p̄sistit i oimoda p̄sūs p̄nētia a ve
nerea voluptate. p̄ quōqz̄ tpe. r̄ hec ē for
tissima. Sicut aut̄ d̄ Tho. q. ii. q. clj. Ad
p̄gitatē p̄ accidēs se habz̄ integritas mētibz̄
corp̄al̄. Ipā aut̄ iunitas a delectatōe ve
nerea se h̄z̄ material̄. h̄ ipm̄ p̄sistū p̄p̄e
tuo abstinenti tā tali delectatōe se habz̄ for
mal̄ r̄ cōpletive i p̄gitate. Et ex h̄ p̄p̄o

Sermo De sancta Cecilia

māsit fm p̄siliū meū. Hec ibi

Secūda ē fortitudo seu firmitas illu-
miatiue fidelitatis. Heb. 9. Per fidē
fortes facti sūt i bello. Per hāc at fortitudi-
nē p̄go sc̄a Cecilia uicit diabolū. Eph.
vi. In oib; lumēres scuipū fidei in q̄ possi-
tis oia tela neq̄ssimi ignea extinguerē. Et. j.
Pet. v. Aduersarij v̄i diabolus itaq̄ leo r̄c.
Heq̄f. cui f̄sistire fortes i fide. Uicit itaq̄
Cecilia p̄ fidei fortitudinē diabolū ei for-
tissime resistēdo i mēbris suis. s. p̄uis r̄ ifi
delib; hoib; r̄ ipm̄ diaboli expellēdo r̄ cō-
furādo. Et h̄ p̄cipue tripl̄

Primo in sp̄sū sui sacrificatiōe

Secundo i tūbū i instructione

Tertio i almachij p̄furatiōe

Primo i sp̄sū r̄c. Sacrificauit ei Valeria
nū sp̄sū suū iudicēdo eū ad castitatē obfua-
tiā ad fidē noticiā. r̄ r̄p̄e ad martyrij to-
lerātiā. Uide legē. Et nota bñ mirabile
fidei firmitatē i brā Cecilia q̄ tā p̄stant p̄
mirtebat ualentiā sp̄sū suo uisionē āgelū
Hic itaq̄ iplētū ē qd̄ d̄t apls. j. Cor. vii.
Sacrificat̄ ē uir i fidelē p̄ mulierē fidelē

Secundo i tūbū i instructione. Instruit
ei i fide Tiburtiū fr̄em Valeriā. r̄ sic p̄z
quō i ipis diabolū sup̄auit. Uide legē.
Heb. vi. Fundamētū fidei stat. s. firmū r̄
stabile i diabolica castitatis

Tertio i Almachij p̄furatiōe. quē suis
fm̄oib; sapia plenis sup̄auit. Uide legē.
Heb. xj. Sati p̄ fidē uicerūt regna

Tertia ē fortitudo seu firmitas inflā-
matiue charitatis. p̄ hāc b. Cecilia uic-
tit m̄dm̄. Cañ. vlt. Fortis ē yr̄ mors dile-
ctio. Nā sicut mors cogit oia relinq̄re. sic r̄
amor d̄i oia facit p̄p̄t̄ ch̄m̄ p̄tēnere. Quā-
ta at fuerit hm̄oī fortitudo in b. Cecilia r̄
q̄sirma charitas. p̄z p̄cipue in trib;

Primo in carnalis cōiugij strenua ab-
negatione.

Secundo in spiritalis officij continua
exhibitione.

Tertio in totalis sacrificij sp̄tanea ob-
latione.

Primo i carnal r̄c. Ex feruētū em̄ amo-
re sp̄sū sp̄ual. s. ch̄m̄ i refugit oino thoy sp̄o
si carnal. s. h̄et mltā iuductiua ad carnale
iugū. puta parētū uolūtātē: sp̄sū nobi-
litatē: r̄ q̄pe iunētū: formositatē. s. amor
ch̄m̄ oia uicit. Uirgil. Oia uincit amor

Hec cū paulo dicere potuit Phil. ij. Oia
arbitror yr̄ stercoza yr̄ ch̄m̄ iudicā. Et
p̄facta itaq̄ charitate ch̄m̄ abnegauit oino
carnale iugū: r̄ toto corde āplexata est
punitatē castitatē. Nā sicut d̄t Rom. vii.
Qui fm̄ sp̄m̄ q̄ sp̄s sūt sapiūt.

Secundo i sp̄ual officij p̄tinua exhibitione.
Ipa em̄ absconditū sp̄ euāgelitū ch̄m̄ gerit
bat i pectore suo. r̄ nō dieb; neq̄ noctib; a
colloquijs diuis r̄ orōe cessabat. Uicit ipa
die nuptiaz caritib; organis ipa in corde
suo soli d̄no decābat ut. Fiat cor meū r̄
corp̄ meū imaculatū yr̄ nō p̄fūdā. Cha-
ritas q̄pe ch̄m̄ q̄ totā feruēbat totā mēte
ad sp̄ualia subleuabat. Uin d̄t Greg. q̄
amor dei nunq̄ ē octofus.

Tertio i totali sacrificij sp̄tanea oblati-
one. obrulit em̄ corp̄ ad penas r̄ tormēta.
obruit uita suā. obrulit oia q̄ habuit. nā
oia q̄ hēbat paup̄ib; tradidit. r̄ domū suā
i eccliam p̄secrari ordinauit. Uide legē.
Perfecta igit̄ charitas ei? in h̄ euidēt ap-
paruit. qz oia p̄p̄ dilectū gaudēt expolū-
it. Nā sicut d̄t Aug. Oia sp̄a r̄ imania
facilia ac p̄pe nulla facit amor. Hec ille.

Amor em̄ yr̄ facit yr̄ oia qm̄ sc̄m̄ d̄y
ra dulcescāt p̄p̄ dilectū. Bern. Quid n̄
pabit dulcedo illa q̄ morit̄ qz dulcissima
facit. Hec ille. Fuit itaq̄ Cecilia formosa
ma p̄p̄ charitatē firmitatē Uin r̄ ab aug.
de mo. ec. describit fortitudo. q̄ ē amor fa-
cile oia tolerans p̄p̄ id qd̄ amat. p̄p̄ qd̄ r̄
paulo dicebat Ro. vii. Quis nos sepabit
a charitate dei: tribulatio an angustia r̄c.

Sequit̄. S; in his oib; sup̄am? p̄p̄ oia q̄
dilexit nos. Cert? suz em̄ qz neq̄ mors ne-
qz uita r̄c. neqz creatura aliq̄ posuit nos se-
pare a charitate d̄i q̄ ē in ch̄o iesu d̄no no-
stro. Hec ibi. Sic itaq̄ fortē erat Cecilia
p̄ charitatē yr̄ neq̄ s̄bis neq̄ s̄berib; neq̄
morte potuerit a charitate dei separi. Uin
ti. vl. Uq̄ mltē nō potuerit extinguerē cha-
ritatē. neq̄ stumia obruēt illam. Hec ibi.

Imitemur itaq̄ forte hāc mulierē neq̄
ipossibile dicam? cū mlier fuerit sequi fra-
gil: ei? exēplo fortes efficiamur yr̄ carnes
uicam? p̄ castitatē: diabolū p̄ fidei firmi-
tatē. r̄ m̄dm̄ p̄ ardētē ch̄m̄ charitatē. yr̄ tā-
dē cū h̄gite Cecilia p̄igam? ad coronā uil-
ctorib; repromissam Amen.

De brō Clemēte papa r̄ martyre Ser.

Pius et cle

mes e dñs. ij. Para. xxx. Licz
xba hec ad lram ibi de deo di
cant q sol dñs e sup oia: iuxta illd Eph.
iij. Un dñs. Nūc tñ pñ nois psonantia
d bro Clemete hec pponeda duxim. Pos
sum? ei dicere d bro clemete: qm pñ? z cle
mes e dñs. in qbo tria ragunt d ipo. vicz p
mo q e multu laudabil: qz pñ. mltu ama
bil: qz clemens. multu honorabil: qz dñs.
Hec itaqz tria lz puerfo ordie: d ipo deca
rabimus.

Primo itaqz dicitur sum? qm b. Cle/
sublimatois auaritate. qz dñs
Secdo q multu e amabil pñ psonal co
ditiois suauitate. qz clemes

Tertio q mltu e laudabil pñ spual af
fectiois puritate. qz pñ?

Primo itaqz dicitur sum? qm b. Cle/
mes multu e honorabil pñ? zc. qz do
min? Dicit appe petrus. j. Pet ij. Serui
subditi estote i oi tiorz dñis. Si itaqz sui
subditi ee debeat cu fuerit i tiorz dñis su
is spualibz: vt ibi sctis n tm bois pmode
st. h e dñs col. qnto magz reuerentia hie de
ber filij eccle. dñis suis spualibz z marie
sup oibz z scissimis z optis. qlis fuit be/
atillim? Clemes. Lz ad dicat paul? j. Ti
mo. j. Soli deo honor. h tñ dz itelligi pñ
se z finalit. sol em deo debet honor. pñ se
ipm: qz sol? a seipo hz id qd e honore dñ/
gnū. z ad eu solu ordinari debz ois honor
finalr. tñ pot honor aliqbz creaturis ex h/
berit. ronalibz rone ei? qd i eis est ab ipo
deo. hz tal honor no debz listere i creatura:
sed finalr ordiari ad deū. Un z ipe paul?
j. Tim. vj. vt. Serui dños suos oi honore
dignos a bitrent. qz vicz ipa pñs domi/
ny a dño deo e: sicut dz Rom xij. z. j. Ti/
mo. v. Qui bñ pñunt pñi duplici honore
digni habeant. marie q laborat in xbo z
doctria. Multu q honorabil e brūs Cle/
mes q ton eccle catholice pñuit oim fide/
liū dñs spual exstens. Dñs inqz nō pñci/
pal? h tanqz vicari? ipi? dñi iesu chri. Est
ast rone hui? dñy sine pñdente marie ve/
nerabil atqz honorad? pñ tria.

Primo ppter excellētiā pmoitiōis dñ/
gnitatem. (dulitate)

Secdo ppter pmpptissimā executionis se

Tertio ppter sanctissimā puerfationis
humilitate.

Primo ppter zc. qz vicz
fuit sum? pñtifer. Nā ex pcepto z ordia/
tioe Petri apli suscepit pñficatū romāe
eccle. z sic obtinuit excellētissimā dignita
tē q nulla pñfug i eccle excellētiōz e. qz i ea
est plenitudo spualis pñtis a chro vate ec
clesie. iō pñ dñi reuerentiā debet ei pñcipu?
honor z maxim?.

Secudo ppter pmpptissimā

executionis se
citate. Multū em adhibu
it diligētiā p regēda eccle. z fideles istru/
xit xbo exhortatois. pñ qd mltos inf qz
fuerūt multi illustres ad fide uertit. z fi
deles i fide z bois moribz pfirmavit. Un
de legen Ad Titū. ij. Loqre q decet sanā
doctrinā vt sobriū sint pudici z prudētes:
sani i fide i dilectōe z paciētia. Jbid. Loq
re z exhortare. Itē scpto isormatois. Un
de Hiero. i li. illustriū viroz. q brūs Cle/
mes scpsit ex psona romane eccle ad eccle
siā corinthioz valde vtilē eplam q estā in
nonull locz publice legit. Et i decreto ei?
dz q fecē duas eplāz q catholice noiant Itē
istruxit exēplo puerfationis. qz exēplo dñi
ppit facere z docere. Act. j. Et. j. Timo.
iij. Exēpli esto fidelium i xbo z puerfatio
ne. Et ad Titū. ij. In oibz pbe teipm exē/
pliū bonoz opez i doctria: in integritate: i
grauitate. Hec ibi.

Tertio ppter puerfationis

humilitate. Humilibz appe marie debet ho/
nor. Un z dñs Lu. xij. z xvij. pñpue p
mittit exaltatiōem humilibz di. Ois q se
humiliat exaltabit. Et nota i h pposito q
qntācuqz sublimitatē z dignitatē stat? ali
qs obteat: nō ē tñ honore dign? nisi huill
tatē hēat. Sol ei eis ddet honor q deū ho
norat z ad dñm honore referūt qdqd fa
ciūt z qdqd eis exhibet. Sic aut dz Eccl
iij. A sol huilibz honorat de. Brūs itaqz
Clemes pñ epalē dignatē honore dign?
n fuisse nisi huilltatē i corde huillset. Hu/
millim? pfecto fuit brūs Clemes. nec em
epalē dignatē nisi ex petri pcepto assūpsit.
Et mortuo petro cessit Lino z postmodū
clero pcaues i futurz ne. s. p h q a petro fu
erat istitut? qlbz velz i eccā sibi successorē

Ver. De scō Clemēte

statuere. et q̄si hereditate sanctuariū domi
ni possidere. Post linū autē et detū demens
cōpulsus est p̄sidere. Apparuit etiā hūmī
tas demēt. q̄ cū ad exiliū missus fuisset. et
illi q̄s ibidē inuenit sibi diceret oēs vna vo
ce. *Quia p̄ nobis brē et scē Clemēs. ille ad
hō nō se dignū reputās r̄ndit. Nō meis me
ritis ad vos me misit dñs v̄ris coronis p̄
ncipem me fieri.*

Secūdo dicitur sum? qm̄ beatus
Clemēs mltū est amabil' p̄ p̄s
mal' conditionis suauitate. q̄ demēt
sicut dicit Tull' .ij. r̄beto. Clemētia ē vire
p̄ quā animus p̄catus i odiū alicuius be
nignitate retinet. Et differt a māuetudie.
sicut dētermiat Tho. .ij. q. .clvij. q̄ man
suetudo p̄p̄ie est moderatiua passiois ire. et
sic respicit ipm̄ appetitū videte. s̄ demēt
ria est moderatiua exterioris punitiois. et sic
ip̄as penas q̄ instigunt exēp̄ ad vindictā
*He. Tho. Solet itaq̄ Clemētia accipi p̄
benignitate erga alios. Et sicut dicit Sen.
est lenitas superioris aduersus inferiorē. Ap
paruit autē Clemētia in beato Clemēte p̄ci
pue ex tribus.*

Primo ex ḡniosa morū conditione.

Secundo ex fructuosa multoꝝ instructōe

Tertio ex amorosa mētoꝝ consolatiōe.

Primo ex ḡniosa r̄. q̄ disciplina Petri
ap̄t̄ ita moꝝ ornamento pollebat vt iudeis
et gentib' et oib' ch̄ianis popul' p̄luceret.
Ecc. .xij. Dilect' deo et hoib' : cui' mētoꝝ

Secundo ex fructuosa (ria) b̄ndictōe est.
multoꝝ instructōe de q̄ dicitur est in articu
lo p̄cedenti in quo patz q̄ntū haberet zelū
salut' aiōꝝ. vñ daret sua benignitas erga
singlōs. q̄ntā benignitatē noie demētie hic
intelligim'. *Ecc. .xvij. Qui misericordiā ha
bet docet et erudit quasi pastor.*

Tertio ex amorosa mētoꝝ cōsolatione.
Cōsolat' ē em̄ mltū eos q̄s iuenit in insu
la ad quā fuit relegat'. *Quidē etiā cōsolat'
est theodor' v̄rore s̄linny et alios i ch̄istū
credētes. Ip̄m etiā s̄linny adhuc infideles
multū demēt et benigne cōsolat' ē: restitue
do sibi p̄ oēs suas v̄sū et auditū : s̄ ipse
S̄linny esset sibi multū infest'. *Uide le
gen'. Sic ergo impleuit dictū dñi et maḡri
demētissimi iesu. *Mat. v. Diligite inimicōs
eos v̄ros: b̄nfacite his q̄ oderit vos: et orate
p̄ p̄secutōib' et calūniatōib' vos r̄. In h̄ ita***

q̄ euidēt apparuit demētia et benignitas
gloriosi Clemētis.

Tertio dicitur sum? q̄ mltū ē lau
dabil' br̄s Clemēs p̄ sp̄ial' af
fectōis puritatē. q̄ p̄. *Quidē tūl
lius in sua r̄betorica. Pietas est p̄ quā san
guine iūctis patrieꝝ demuol' officii et dūl
gēs tribuit cult'. Et sicut exponit Tho. .ij.
.q. .c. officii reformat ad obsequiū cultus
p̄o ad reuerentiā et honorē: d̄ em̄ a colēdo.
Et q̄ vt ibidē d̄ Tho. ar. .ij. Ea q̄ sūt crea
turay p̄ q̄ndā superexcellētā et causalitateꝝ
trāsserunt i deū: vt d̄ Tho. .li. de di. no. .ij.
p̄ excellētā pietas cult' dei noiat. sic d̄
p̄ excellētā d̄ pater n̄r. Et lōge excellēt
ori mō est nob' p̄ncipiū essēdi et gubnatō
nis q̄ pater carnal' aut patria. *He. Tho.
Sicut autē dicit August. .x. de ci. dei. Dicit
vulgi nomē pietatis etiā opib' misericordie
frequentat. Ex q̄ p̄suetudie etiā factū ē vt d̄
bitari potest iō euēnisse: q̄ hec p̄pue h̄
ri mādat d̄: eaq̄ sibi p̄ sacrificijs placere
testat. Ex q̄ p̄suetudie etiā factū ē vt d̄
ipse p̄ dicat. *He. Tho. In h̄ itaq̄ p̄p̄o
to pietatē accipim' p̄ cultu dei. *Un̄ dicit
Aug. .xj. de ci. dei. q̄ pietas p̄p̄ie de dei cul
tu intelligi solet quā greci euseb' vocant.
Sic itaq̄ dicimus qm̄ br̄s Clemēs me
rito d̄ pius p̄ sp̄ial' aff' cōsis puritates.
p̄ quā recte se habebat ad deum: sic per de
mentū recte se habebat ad primū. *Quia
autē fuit et manifestata br̄i demēt' pietas
p̄cipue ex tribus.*****

Primo ex feruida sc̄itatis opatione.
Secundo ex solida aduersitat' p̄pessione.
Tertio ex lucida d̄itatis attestatiōe.

Primo ex feruida sc̄itatis opatione.

Secundo ex solida aduersitat' p̄pessione.

Tertio ex lucida d̄itatis attestatiōe.

Indicio ex feruida sanctita

tis opatione. Feruēs em̄ charitate assidue
sc̄is opib' vacabat: et oi p̄rutū et moꝝ oꝝ
namento pollebat. et p̄ ch̄i fide apl̄hāda
mltū laborauit: nō solū postq̄ ep̄alē cathē
drā suscepit fedetiā ante. Fuit em̄ loc' apl̄i
petri. Fuit etiā locut' et coadiutor' pauli.
Un̄ paulus p̄bil. .iij. ipm̄ noiat vt p̄nci
palē int' coadiutores suos di. Rogo te in
q̄ germane cōpar adiuua illos q̄ meū la
borauerūt in euāgelio cū demētē et ceteris
coadiutorib' meis r̄. *Quō dicitū fuisse de
scō Clemēte papa testat Hiero. lib. .iiij. v̄
striū viroꝝ. Item pater et pietas ex sc̄is.*

ogib; suis: q; cū esset pontifex r̄omanus habebat nomiatim septos inopes singula rum regionū, z h̄s p̄ baptisimū mundauē/ rar nō sinebat p̄pter ch̄i reuerentiā publi cē mēdicatari fieri subiectos. ij. Pe. j. B/ nistrare in pietate fraternitatis amōrē.

Secūdo ex solida aduer/ sitatis p̄pessione. Gaudenter em̄ relegati/ onē exilij sustinuit: z tandē in mare ancōra ad collū ligata p̄cipitatus fuit. Uide legē das. ij. Timof. ij. Des q; p̄te volūt viuere i ch̄o iesu p̄secutōem patientur.

Tertio ex lucida deitatis attestatōe. Honorificauit em̄ dñs seruū suū clementē multis testimonijs declaran/ do sanctitatē z pietatē eius. Eccli. x. Sc̄i men hoīm honorabit h̄ qd̄ timet dominū Semē aut̄ hoc ex honorabit qd̄ p̄terit mā data dñi. In medio frat̄z rector illoz i ho noze. Hec ibi. Et Roma. ij. Honor z pay omni opanti bonū. Honorificauit aut̄ do/ min⁹ b̄m̄ Clementē declarādo sc̄itatem ei⁹ trib; p̄cipue miraculosi testimonijs.

Primū testimoniū fuit in Sismū. In/ tatione virtuosa. q; p̄ oratōem b̄i clementis factus est ille cec⁹ et surd⁹. Et cum per eius sc̄e sancti oratōes ille sismus lumē deu lozū z auditū recepiss; iussit seruis suis vt Clementē tenerēt sed nullaten⁹ potuerūt. z credētes eū ligare colūnas ligauerūt. U/ de legēdas. ij. Pe. ij. Nouit de⁹ p̄ios d̄ iē/ tatōe eripe. Sc̄dm̄ testimoniū fuit in flu uij p̄ductōe gratiosa. qd̄ factū fuit in loco exilij multū mirabiliter. Uide legendam.

Sc̄dm̄ testimoniū fuit in flu uij p̄ductōe gratiosa. qd̄ factū fuit in loco exilij multū mirabiliter. Uide legendam. P̄s Fluminis imper⁹ leuificat ciuitatē di. Tertū testimoniū fuit in edificij p̄stru/ ctione gl̄iosa. Cum em̄ corp⁹ eius pietus fuisset in mare edificatū est ei a deo tēpluz marmoreū et sepulcrū: vbi inuentū ē corp⁹ ei⁹ in arca saxeā. Esa. xj. Erat sepulcrū ei⁹ gl̄iosum. Augebat aut̄ hui⁹ sepulture glo riam recessus ip̄ius mar⁹ z vie desiccatio n̄ solū qñ inuentū est: sed z longo post tēpore singul̄ annis die passionis ei⁹ z p̄ septē di es vt populi possent ire. Uide legē. Ideo sibi dicere possumus illd̄ p̄s. In mari via tua: et semite tue in aq̄s. Zbi renouatū est antiquū miraculū filioz isrl̄. Exo. xv. Filij aut̄ isrl̄ ambulauerūt p̄ sicū in medio ei⁹. Sed aut̄ p̄igit q; qdam matrona cū filio

ibidē p̄gens cū timeret mare cito recludi fu git: obliua filij sui: quē tñ in seq̄nti anno in/ columē inuenit in tēplo. Uide legendam. Ad hūc usq; gl̄iosum eccl̄ie pasto: ē Cle/ mentē q; pius p̄fecto z demēs ē dñs deuo te p̄fugiam⁹ vt eius patrociniō a picul̄ hu ius maris in q; nauigam⁹ eripi z ad salutis portū puenire n̄reamur. Amen

De sc̄a Catarina virgine z martyre Sermo

Puēta vna

ptiosa margarita Bar. xij. Margarita sicut dicit Iud. ii. etymo. generat in cōchilijs maris ex roze ce lesta in eis recepto. Sūt autē tria p̄nūc cō siderāda i margarita. sc̄ilicet originis. q; ex roze celesti generat vt dictum ē. Charitas pulcritudinis: et p̄p̄tās extimationis. Iō b̄n p̄ margarita intelligi potest dei gr̄a q̄c donū desup̄ datū. Ps. Gr̄am z gl̄iam da bit dñs. Et Jaco. j. Omne donū p̄fectuz desursum est descendens a p̄te luminū. Est etiā gr̄a donū pulcherrimū faciens animaz splendidā et decorā atq; de formē. Uñ su/ p̄ illud p̄s. Ut exhalaret facie in oleo: dic gl̄. Gr̄a est m̄toz aie. Nā sicut dicit Tho. j. ij. q. cx. ar. ij. Lumen gr̄ate est qdā partiel pato diuine nature: z sic f̄dit animā dei/ formē. Uñ. ij. Pe. j. Maxima z p̄iosa vo bis p̄missa donauit vt p̄ hec efficiami diui ne p̄ortes nature. Est insup̄ gr̄atia donuz p̄ciosissimū: q; est arra vite eterne. Ro. vj. Gr̄a dei vita eterna. Et Heb. xij. Optim est gr̄atia stabilire cor. Est ḡ diuina gr̄atia margarita p̄ciosa: p̄ q; obrinēda cūcta que habuit cōtēpsit virgo sc̄a Catarina. Abiē ḡ. i. recessit ab omni appetitu z desiderio et amore carnaliū z t̄paliū. z v̄didit oia que habuit. i. expoliuit siue cōtēpsit: z emit. i. ob tinuit a deo eam. s. dei gr̄am. Possum⁹ etiā p̄ margaritā intelligere quālibet triū p̄cio/ sariū virtutū que inuēte sunt in br̄a Catari na. z p̄ quib; habēdis z p̄suandis expofuz it z p̄tēpsit omnia q; habuit

Pria est margarita virginalis castitatis, hec ordinabat corp⁹ ip̄m deo z rōi p̄sus

Secunda est margarita sapie (subyācēdo tial' caritatis. hec dirigebat intellectū ip̄m

Ber. De sc̄a Catarina

de diuinis illuminādo.

Tertia est margarita spūalis charitatis. hec p̄ficiēbat voluntatē suae affectū se tota lit̄ deo offerēdo. Per has igit̄ v̄tutes inuelligunt oēs virtutes hoīs p̄fectiue q̄cunq̄ q̄ modo.

Prima igit̄ margarita est p̄gialis castitas. Virginit̄ enī castitas ē donū celestis varietis. Sap. viij. Sc̄ilicet qm̄ alit̄ nō possum esse p̄tincens nisi deo ver. Et hoc ipm̄ erat sapia scire cuius esset h̄ donū. adij̄ dñm̄ et d̄p̄cat̄ sū illum. Hec̄ibi Est etiā ornam̄t̄ fulgēt̄ decor̄ Sap. iij. Q̄ pulcra ē casta generatio. et Amb. j. de offi. d̄. r. q̄ i h̄gure t̄p̄antie maxie honesti cura et decoris p̄sideratio spectat et q̄rit. Qd̄ exponēs Tho. ij. ij. q. cxlij. dicit. q̄ honestas et decor maxime attribuūt̄ p̄tincē perat̄. cuius sp̄s et p̄ginal̄ castitas nō p̄t̄ p̄ncipalit̄re boni p̄p̄ij s̄ p̄ter turpitudinē p̄ij mali q̄ retrahit̄. s̄. moderat̄ delectatōnes q̄ sunt nob̄ et brutis cōes. Hec̄ Tho. Est etiā bonū ingēt̄ valoris. Eccl̄ xxx. Nō ē p̄digna p̄deratio anie p̄mēt̄. et ij. Cor. iij. Hēm̄ thesaur̄ istū i vas̄ fūtilib. Et his itaq̄ p̄ qm̄ castitas p̄ginal̄ p̄ueniē d̄r margarita. Hec̄ itaq̄ nobilis et p̄ciosa margarita i beata Catarina iuēta est. Cato p̄pe nobilit̄: pulcior atq̄ p̄ciosior q̄nto ex maior̄ voluntat̄ affectōe fuit ab ea electa et custodita. Nā sic d̄ Greg. Cor. et nō subam̄ p̄sar de. et nō q̄tū i eius sacrificio s̄ ex q̄nto offerat̄. Et Aug. xliij. q. v. c. si qd̄. De. infrogat cor: nō manum. Cato igit̄ vire est p̄ciosior et melior atq̄ dō acceptior q̄nto ex maior̄ affectōe et firmit̄or voluntatis p̄posito custodit̄. Castitas aut̄ p̄ginalis ex seruēt̄issimo affectu fuit a beata Catarina custodita: et inuolabil̄ voluntatis p̄posito ch̄o p̄secrata. In h̄ aut̄ euident̄ apparet inuolabil̄ ip̄i sancti p̄positi firmitas. q̄ cū multa habuerit̄ impedimenta retractua et multā pugnaz nullaten̄ tū a suo p̄posito flecti potuit. Prover. xxij. Acc̄pit fortitudie lūbos suos: et roborauit̄ brachiū suū. i. sc̄m̄ suū p̄positū q̄ se defendit̄ et oia impedimēta et pugnas. Habuit aut̄ sare p̄gnis catarine castitas p̄ginal̄ impedimēta triplex.

Primo ratione p̄sonalis qualitatis
Secundo ratione sp̄alis p̄spirat̄is.

Tertio rōne penalis asperitatis.

Primo rōne personalis qualitatis. Tū propter etat̄ iuuet̄. Erat enī iuuenis decē et octo annor̄. Iuuet̄ aut̄ rē multis est causa lasciuie. Eccles. ij. Adoleſcentia et voluptas vana sunt. Tū propter corporis formositatē. Erat enī incredibilis pulcritudinis et oim̄ ocul̄ admirabilis habebat. Erat q̄si altera Hester pulcra nimis et decora facie: vt d̄ Hester. ij. Pulcritudo aut̄ corporalis in iuuencaū aliqui est cū ruine. Eze. xvj. Habēs fiducia i pulcritudine tua fornicata es. Tū propter cōditōis libertatē. Erat enī nobilis multū filia regis et parētibz oibata: sui suoz q̄ d̄na remāserat. Sic aut̄ dicit Hieron. in epla. Plerūq̄ nobilitas carnis: ignobilitatē parit tū bz larē ad illas. Hec̄ ibi. Sed bis nō obstantibz in sc̄o virginitatis p̄posito p̄p̄o Catarina p̄māst̄ cōstans et immobil̄. Nā neq̄ p̄ iuuentutē frenū h̄cūq̄ mō laxauit ad lasciuas. Est iuuenis erat Cate: sensu tū senior erat. Tū poterat dicere q̄ ps. Sup̄ senes intellexi. Hoc p̄fecit fecit qd̄ sapiēs hortat̄ Ecclesiastes. xj. In bono sit cor tuū a iuuet̄ure tua. Et euil̄ d̄. xij. Demerito creatus tui in diebz iuuet̄utis tue et. Greg. neq̄ p̄ter corpale formositatē h̄m̄i modo ad carnis voluptates de cl̄mare voluit. Nō enī de exteriori pulcritudine curauit cōstit̄ derās qm̄ sicut d̄r Prover. vlti. Glana est pulcritudo. Et Eccl̄. xl. Dis caro femur et oia glia eius q̄si flos femi et. Sed iurā habuit de interio: pulcritudine aie. Ps. Dis glia ei⁹ filie regis ab intus et. Greg. neq̄ p̄pter generis nobilitatē et p̄ditionis libertatē. q̄ ne p̄ libertatē ad vanitatē deflueret frenū accepit timoris dñi Prover. vi. Quilibet er timēs deū ip̄a laudabit. De nobilitate autē generis nō curauit s̄ de nobilitate matris. Nobilitas enī generis q̄ntūcūq̄ sit magna iformis ē vt dicit p̄be. ij. r̄bero. Nō neq̄tilitas et idolatriā pentū fordidat̄ nobilitatē suā p̄secrauit eā ch̄o. Unde dicit Daxentio impator. Quāuis in purpura sum nata et. hec̄ tū oia p̄cepti et ad dñm̄ lesum ch̄m cōfugi. Cōcepta igit̄ nobilitate carnis curā habuit magis de nobilitate

virgine et martyre Fo:CLXII

mori et libertate mentis. Hec est enim ve-
 ra nobilitas et vera libertas. Hiero. i. epla
 ad Ellacia. Sola apud deum est libertas si
 fuisse peccatis. nobilitas est summa apud deum
 virtutibus esse. Nam ille apud deum preest
 portor no que nobilitas generis aut digni-
 tas seculi: sed que deuotionis fidei et vita scra
 comodat. Hec ille. Quid em pdesse pot
 mini apud hoies nobile extimari et apud
 deum suis meritis reprobari. hoies dñari:
 et demontio miserabili fuitate subiac. Un
 Chryf. sup illud. Prem habem? abraam:
 dicit. Quid pdesse ei que fordidat mores ge-
 neratio clara? Aut qd nocet illi generatio
 vilis que mores adornat nobilita? Quid
 pfuit cham q fuit noe fili? aut qd nocuit
 Abrae q prem habuit thare luteoz deoz
 cultore? Segar? an a genere suo posit? est
 in caput fidelium vt ia no dicat fili? petozus
 sed pater scroz. Hec ille. Et Bern. ad Lu-
 gem. Sen? aptoz no aliunde nobile q mo-
 tu ingenuitate et animi fortitudine. hec ille
 Un et chris p inchoatõe ecclie sue no multo
 tos elegit nobiles fm carne. Unde Dau-
 lus. i. Cor. i. Videte vocatõem vram fræs
 qm no mlti sapietes fm carne: no mlti po-
 tentes: no mlti nobiles: s; que stulta se mudi
 di elegit de? vt cofundat sapietes. Et q in-
 firma sunt mudi elegit de? vt pfudar for-
 tia. et ignobilia mudi et ptempribilia elegit
 de? et ea q no sunt vt ea q sunt destrueret
 vt no gloriatur ois caro i pfectu ei? hec ille
 Nobilitas q sola est q animu moztibz ornat
 q nobilitate soli virtuosi et iusti dici debent
 nobiles. Nobilis em dicit q libertatibz vri-
 tur: seruituti non subiac: bellis expus et
 aptus inuenit. Sola autē ptiost sunt illes
 vtz no subiugari seruituti pti et male con-
 fuerudinis et gratie libertate donati: dicen-
 tes illud Gal. iij. Jam no sum? ancille si-
 li sed libere. Ipi etiã soli sunt bell spualibz
 apti s; ad pugnandũ cõtra spualiu hostiu
 nequitia. Ipi eni soli sunt induti armatura
 dei. de qua dicit aplus Eph. vj. Induite
 vos armaturã dei vt possitis stare aduer-
 sus insidias diaboli. Et qd pdesset cor: palef-
 inimicos vtriusq debellasse: et hostibz spualibz
 bus atqz vicijis succubere. hostes extertioz
 res spoliare et interiores nutrire: Et qd p-
 dest ciuilibz libertas cu quis diabolo miset
 rabuliter subiugat. pfecto nec pdest nec vet

re libertas dicenda est. Un Phe in politioe
 Nihil aliud q virtus et malicia determi-
 nant seruã et liberũ. Et Aug. iij. de ci. dei.
 Bonus etiã si seruit liber est. malus autē
 rli regnat seru? est. nec vnus dñi sed qd q
 vnus est tor dñozum quoz vicioz. Hec ille.
 Hec etiã ciuilibz nobilitas sine bonis mori-
 bus vera est nobilitas. sed nobilitat? abusi-
 uo. Vera quippe nobilitas ortuz habuit
 ex virtutibz. Un Saul cu hũilis esset et p-
 tuosus electus est a do vt regnaret sup isrl
 Propter qd dicit ei Samuel. i. Reg. xv.
 Cum esses paruul? in oculis tuis caput i
 tribubz israhel factus es. Uniqz te dñs in
 regē sup israhel rd. Cum autē in supbia fuis-
 set elatus et rebellis atqz inobediēs mada-
 radei: repulsus est a regno. Unde dicit ei
 Samuel ibidē. Pro eo q adiecisti fmo nē
 dñi abiecit te dñs ne sis rex rē. Et sequit
 post. Sedit dñs regnũ israhel a te hodie: et
 tradidit illud primo tuo meliori te. Hec
 ibi. Et sic vt habet. j. Regũ. xvj. iussit dñs
 samueli vt vngeret in regē isrl dauid. pum-
 liũ q pascebat oues. q vz humil erat et vir
 tuosus. de quo dicit dñs in ps. Inuent da-
 uid seruũ meũ: oleo sancto meo vnxi eum.
 Paret itaqz quoniã vera nobilitas no nisi
 cu virtutibz ee potest. et pcpue in humilitate
 fundamentũ habet. Nam dñs reges
 pdictos ppter suam humilitatem instituit.
 Videant ergo q de carnis et pentũ nobilitate
 supbiũ et gliañt. quoniã iniuriã nobilitati
 faciũt. et pfecto se ignobiles euident
 ostũdunt. Nã quõ nobiles dicere? qd filios
 esse diaboli dubitare no debemus. Unde
 Aug. in epla. Quẽ supbum videris filius
 esse diaboli no dubites. Et Grego. Apo-
 state angelo homo simit effiat dũ hõ hõis
 bus similit esse dedignat. Itē Aug. super
 ps. Supbia angelũ fecit diabolu: hũilitas
 hominem deum.

Secũdo habuit virginitatis
 castitas beate Catarina impedimẽtuz
 ratõẽ tẽporalis pspitatis. Cum pfectiõẽ
 sionũ copiositate. Habuit et rē spaliũ
 copia q mltis e occasio ruine ps. Prodiit qst
 ex adipe iniq. c. rē. Sz b. Cata. lyones eẽ
 possessioe. erat tñ paup spũ et affectõẽ. p-
 uer. xij. Est diues cu nihil beatũ e pau. cu
 i mltis dñi. sic. Tu pfectiõẽ mltiplic

Uer. de sc̄ta Catarina

tate. Imparo: ei sibi paup̄eria p̄misit q̄ maxie solet puellaz aios allicere. s. diuitia r̄i copia: dignitate siue auctate: r̄imita. s. q̄ r̄aq̄ regna potēs i reḡ suo triūpharet. z imēfaz gl̄iam: vtz q̄ ei imagine i medio ciuitat̄ erigi r̄a cūct̄ adorari iuberet. Oblatōes q̄ p̄e mūey p̄mos extecare et seducere solet. Exo. xxiij. Quēra etiā ex ceat̄ prudētēs z mūfāt p̄ba iustoz. Sed b. Catarina post auz nō abijt. nec sperauit i pecuniēz thesaur̄. oēmōz m̄di dignitate z gl̄iam p̄t̄ ch̄m p̄cept̄ n̄ impatori r̄ndit. Desine talia dicere q̄ nefas etiā ē cogitare. Attēde obsecro z decerne: quē maḡ eligere debeat. aut potētē: et nū: gl̄iosum z decoz. aut i firmū: moralē: i ḡbilē z defoz mē. Sic itaq̄ oia p̄t̄ ch̄m vilipēdit. Et di. cū paulo Phil. iij. Oia arbitoz vt ster cora vt ch̄m lucrificā. Tū p̄t̄ p̄mittētis sublimē p̄tate: qz impator erat. h̄ em solet aios puellaz allicere. vt p̄tz i berfabee respectu David. ij. Reg. ij. Sz br̄a Catarina em tpalez nobilitate p̄cept̄ vt tā sup̄ dixim⁹. z frenū sp̄suz q̄ntecūq̄ auctatis celest̄ sp̄sū cōparōe. prius vilipēdit. Sciebat em qm̄ vniuersa vāitas ois hō viuēs vt dr̄ ps. Prās ar̄ dei prās etna q̄ nō aufere z regnū qd̄ n̄ corrupet. vt dr̄ Dan. vij.

Tertio habuit impedimē
tū rōne penal̄ asp̄itaz. H̄taz ei penarū cōminatōibz tētauit impator aim̄ h̄gis ad suū p̄sensuz d̄flectere. Erāt ar̄ tales cōminatōes multū tribiles z sacre h̄gis quif̄ ipugnatue. Tū p̄t̄ cōminat̄ auctate. qz rex z ipator erat. Tū p̄t̄ penaz variāz acerbitate. qz cōminat̄ ei ipator varia et acerba multū tormēta. Tū p̄t̄ sex⁹ p̄p̄ij fragilitatē. qz ipa m̄lier erat tenera: iuuenis etiā z delicata. Hec vtzq̄ puellaz animos seducere solet z ad p̄sensuz puerozū iducere. Vñ di. Daniel iudicab̄ vñ Dan. xij. Sic faciebat̄ siltab̄ isrl̄. Et ille timētes loq̄bāt vob. Hec ibi. Sz b. Catarina fortitudinē z magnanimitatē suauit. vñ impatori r̄ndit. Quēcūq̄ tormēta potes excogitare ne differas: qz corp⁹ meū z animā ch̄o prius offerre desidero: sic z seip̄z p̄ me obrulit. De ea igit̄ dicere possumus qd̄ de H̄ia dr̄ Eccl̄. xlviij. In dieb̄ suis nō gr̄muit p̄ncipē.

Secūda margarita ē sapiētial̄ claritas. Sapia ei ē donū celest̄: largitōis. Eccl̄. i. Ois sapia a dño dō ē. Est et̄ ornāmētū fulgēt̄ decoz. Sap. vij. Clara ē z q̄ nūq̄ marcescit sapia. Et iū per bonum p̄cellēt̄ valor̄. Proverb. viij. Melior ē sapia cūct̄ opibz p̄ciosissimis: oē d̄siderabile n̄ valet ei cōparari. Et Sap. p̄iē. vij. Deposui illā regnis z sedibz z c. Ibidē. In finit⁹ ei thesaur⁹ ē hoibz q̄ qui vñ sūt p̄ncipes facti sūt amicitie dei. Hec ibi. Cōueniēt̄ ḡ sapie claritas margarita noīat. Hec ar̄ p̄ciōsa margarita i b. Catarina iuēta ē. Et f̄fulsit i ea multiplic. Prover. xviij. In facie prudēt̄ lucz sapia. Lūxit ar̄ i ea p̄cipue tripl̄

Primo cesare p̄furādo
Secdo p̄hos sup̄ādo
Tertio i fideles ad fidē illuminādo

Primo igit̄ apparuit ei?
sapia cesare p̄furādo. Nā sic dr̄ Sap. viij. Sapiam n̄ vicit malicia. Eū em̄ audisset **C**atarina tumult⁹ sacrificioz q̄ illuc accedēs vidisset et̄ mltos ch̄ianos metu mortis ad idoloꝝ sacrificia cōpelli: s̄ crucelē munies p̄stant ad ipatorē se igēllē: eum multiplic̄ d̄ sua r̄elicta redarguit. ij. Reg. xx. Exclamauit m̄lier sapiēs d̄ citate. Et clamauit inq̄ b. Catarina idoloꝝ stulticia z vāitate oñdēs. z vñū deū celi z tre creatozē tā sapient̄ asserēs: vt stupefact⁹ cesar nō valeret ad hec r̄ndere. vt sic ipleret̄ qd̄ dñs dixit Luc. xxi. Dabo vob os z sapie. cui nō pote. resistē. z p̄dice. oēs aduersarij vestri. Et Eccl̄. ix. Melior ē sapia q̄ arma bellica.

Secdo p̄hos sup̄ādo. Nā mādauit occulte impator p̄ lras h̄nḡica p̄cellentes p̄hos vt suis eam assertioibz superarent. Sedente itaq̄ ipatore pro tribunali assunt oratores pomposo eloquentie fastu tumentes. astat z puella fideus in domio z angelico p̄monita eloq̄o. Cū q̄ multa d̄ fide catholica virgo sancta d̄fsereret. stupefacti philosophi atq̄ dei virtute manifesta p̄rubati inuicem se contrāentes obmutuerūt. Actuū. y. Non poterant resistere sapiētē z spiritui qui loquebat̄. Et Judith. ij. Mirabant̄ sapiāz ei⁹

Et dicebat alter ad alter. Non est talis mulier super fratrem in aspectu: in pulchritudine et sensu super homines. Deo ibi. Et Sap. x. Certamen forte dedit illi dominus ut vinceret: et sciret quoniam omnium potentior est sapientia.

Tertio infideles ad fidez illuminando. Convertit enim illos quinquaginta phos. Convertit etiam reginam et porphiritum principem multum cum ducentis militibus: et eos omnes ad martyrium palam perduxit. Vide legendas. Et Sap. ix. Per sapientiam sanati sunt. Et Eccl. xxvij. Est sapiens acie sue: et fructus sensus illius laudabilis est. Et Prover. ix. In labiis sapiens inuenit sapientiam. Et Eccl. xx. Sapiens in verbis amabilem se facit.

Tertio ex diuina honori- ficatione. ps. Multi honorificati sunt amici tui deo. Honorificauit autem dominus b. Catarina nam precipue tripliciter. Primo in solatio gratiosa visitatione per angelos carcere illuminato: et plagas eius purgatas: et etiam visitando per se ipsum eadem virginem angelorum multitudinem apparensem in carcere. Hinc reficiendo per candidam colubam, hinc orationes suas exaudiendo. ps. Clamauerunt iusti et dominus exaudiuit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. Secundo in maiore gloria. Tunc in ipsa decollatione propter lacrimas emanatores, quod et factum legitur in paulo et hinc testimonium virginis puritatis. Tunc et in tumulatione propter angelicam venerationem et olei distillationem. Nam angeli honorifice corpus eius detulerunt in more sinai: ubi data fuerat lex diuina et ibi sepeluerunt. Tunc in sic gloria: tunc propter triplicem aureole receptionem. hinc in doctrina et martyrio. Nam hinc veritate suauiter: hinc docuit et martyrium sustinuit: quod sit etiam specialis difficultas: quod datur in celo speciale premium quod est aureola. Tertio in operatio miraculosa. Fecit enim multa miracula declaratio scitatis eius. ex qua manifestat quod fuerit Catarina deo grata et dilecta: et per dominum quantum ipsa dilexerit deum. Nam cum dicitur sapientia diuina puerb. viij. Ego diligentes me diligo: sequitur etiam quod propter eum diligentes propter diligit. Fecit autem dominus meritis beate Catarine multipliciter eam honorificando. Primo in rotarum fractio. Secundo in laticis effusione quoniam decollata fuit. Tertio in olei emanatione quoniam fuit itumulata. Quarto in infirmorum curatio quod oleo illo fuerunt puncti. Vide legendam. Quinto in suorum deuorum solatione. Legit quod scholasticus quidam in anglia in ciuitate caruariales deuotus erat sibi. Qui cum multum in scia et moribus profecisset: vocatus est a rege anglie ut erudiret filium suum. Sed autem contigit ut rebellis esset in grege: quod idcirco eum erudit ut disciplinaret: sed nudo corpore extiliens currens per pontem cecidit et sumersus est. Et cum missi fuissent ibi piscatores cum nauibus non inuenit. Incarceratus est in carcere continue beatam Catarina inuocat requiem dicens

Secundo ex constanti tormentorum propeffione. Tertio ex diuina honori-

Secundo igitur apparet eius perfecta charitas ex omnium terrenorum abiectione. Potest enim elegit omnia temporalia perdere quod a christo legari. Cass. vlt. Fortis est ut mors dilectio. Greg. in moral. xxij. Valida est ut mors dilectio. Virtuti etenim mors dilectio propter quod nimirum meretur quam se cepit in mundi delectatione funditus occidit. Hec ille

Secundo ex forti et constanti tormentorum propeffione. j. Cor. xij. Charitas omnia suffert. Primo quippe fuit scorpiolisibus flagellata et lacerata. Secundo in carcere refugio reclusa. Tertio fame cruciata. Quarto super rotas horribiles extensa. Quinto decollata. Vide legendam. Decem autem omnia gaudent

per christi amore sustinuit. j. Jo. iij. Perfecta charitas foras mittit timorem. Et. j. ad Corin. xij. Charitas patiens est: benigna est. Et Rho. vij. Quis nos sepabit a charitate. tribulatio an angustia an fames etc. vide ibi.

Tertio ex diuina honori- ficatione. ps. Multi honorificati sunt amici tui deo. Honorificauit autem dominus b. Catarina nam precipue tripliciter. Primo in solatio gratiosa visitatione per angelos carcere illuminato: et plagas eius purgatas: et etiam visitando per se ipsum eadem virginem angelorum multitudinem apparensem in carcere. Hinc reficiendo per candidam colubam, hinc orationes suas exaudiendo. ps. Clamauerunt iusti et dominus exaudiuit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. Secundo in maiore gloria. Tunc in ipsa decollatione propter lacrimas emanatores, quod et factum legitur in paulo et hinc testimonium virginis puritatis. Tunc et in tumulatione propter angelicam venerationem et olei distillationem. Nam angeli honorifice corpus eius detulerunt in more sinai: ubi data fuerat lex diuina et ibi sepeluerunt. Tunc in sic gloria: tunc propter triplicem aureole receptionem. hinc in doctrina et martyrio. Nam hinc veritate suauiter: hinc docuit et martyrium sustinuit: quod sit etiam specialis difficultas: quod datur in celo speciale premium quod est aureola. Tertio in operatio miraculosa. Fecit enim multa miracula declaratio scitatis eius. ex qua manifestat quod fuerit Catarina deo grata et dilecta: et per dominum quantum ipsa dilexerit deum. Nam cum dicitur sapientia diuina puerb. viij. Ego diligentes me diligo: sequitur etiam quod propter eum diligentes propter diligit. Fecit autem dominus meritis beate Catarine multipliciter eam honorificando. Primo in rotarum fractio. Secundo in laticis effusione quoniam decollata fuit. Tertio in olei emanatione quoniam fuit itumulata. Quarto in infirmorum curatio quod oleo illo fuerunt puncti. Vide legendam. Quinto in suorum deuorum solatione. Legit quod scholasticus quidam in anglia in ciuitate caruariales deuotus erat sibi. Qui cum multum in scia et moribus profecisset: vocatus est a rege anglie ut erudiret filium suum. Sed autem contigit ut rebellis esset in grege: quod idcirco eum erudit ut disciplinaret: sed nudo corpore extiliens currens per pontem cecidit et sumersus est. Et cum missi fuissent ibi piscatores cum nauibus non inuenit. Incarceratus est in carcere continue beatam Catarina inuocat requiem dicens

em vobis q mlti reges zc. Magna igitur
beatitudo er glia in bto Saturnino inter
chri discipulos priorē eū vidisse et audisse
Qnta erat sibi felicitas verba salutis ab
ipō diuitatis fonte haurire: ipi dei verbo
incarnato assistere. cūq in psona ppta mini
strare. Magna qdē est meritū chro mini
strare i suis mēbris. s; pculdubio singulari
est meritū dignitas ipi dno i psona sua ser
uire z famulari: quē admodū faciebat bea
tus Saturnin⁹. Vide legendā eius

Tertiu est meritū am
plitudo. Quia em celerit inchoauit et diu
p̄tinuauit p̄z: qm̄ ampla sunt es mltā sci
tatis ei⁹ merita. Secur⁹ q̄ppe est dnm̄ cir
ca annū etatis sue tricesimū. z annos circē
gh. in dei furtio p̄tinuauit. Lū ḡ celest⁹ glie
q̄ntitas p̄portionabilē correspondēat meri
torū q̄ntitatē: iuxta illud Ps. Tu reddes v/
māis iuxta opa sua: Inde p̄cedere possu
mus qm̄ ad magnā glie sublimitatē p̄uēit
ḡhosus Saturnin⁹. et itaq̄ exēplo ad do
minū celerit p̄uertit dnm̄. z audita salutis
p̄ba sine quacūq̄ dilatioē exēcutōi deman
dare. Eccl. v. Ne tardes p̄uertī ad dnm̄: et
ne differē. de die i die: subito aie. tra illi. zc

Quida p̄minētia est inchoatōis
p̄uosa p̄fectio. Prover. iij. Iusto
rū semita q̄st lux s̄cedens p̄cedit:
z creuit vsq̄ ad p̄fectā diē. Hec lbi. Appa
ret autē virtuosa p̄fectio bti Saturnini p̄ci
pue p̄pter tria.

Primo p̄pter ipeditiue affectōis refectionē.

Secundo p̄pter eleuatiue p̄ceptōis deuo

Tertio p̄pter vnitiue dilecti (tionem

om̄is inflāmatōis.

Primo p̄pter impediti

ue zc. Triplex q̄ppe affectio impedire solet
multos a dei seruitio et amore. sc; affectio
tpaliū diuitiarū, affectio carnaliū deliciarū
z affectio seculariū p̄sidentiarū siue eminen
tiarū. Jo b. Joānes dr. j. Jo. ij. Nolite dili
gere mūdū neq; ea q̄ i mūdo sūt zc. z seq̄
qm̄ de q̄d est in mūdo aut ē p̄cupia car
nis: et h̄ q̄ ad carnales delicias. aut p̄cupia
oculorū. et h̄ q̄ ad tpales diuitias. aut iugbia
vite. et hoc q̄ ad honores z eminentias. Hec
itaq; ipeditat z ferabūt a diuio fuitio z ab
amore celestiu. Jac. iij. Amēctā hui⁹ mū
dū nūca ē deo. Hec igit̄ omnia reliq̄t b.

Saturnin⁹ vt in plena spūs librate chro
mistraret. Hec autē mūdanoz abiectio mlti
tū fuit virtuosa z magis meriti apd̄ deum
qd̄ p̄z si p̄siderem⁹ gener⁹ sui nobilitatē.
q̄ fili⁹ erat regē achaic⁹ diuitiarū z de
litiarū copiositatē in q̄b fuerat enutritus.
z etatis sue q̄litate: q̄ qm̄ chm̄ secutus est
erat i flore iuuetutis. Hec em̄ oia faciūt dif
ficultatē ad relinq̄dū mūdū. Quanto at
opus aliqd̄ p̄tū est ex natura epis diffi
cili⁹: tāto ē p̄uosi⁹ et maioris meriti. Vā
dicit Hiero. ad Exuperantiū. Audū chm̄
nud⁹ seque. durū grande difficile sc̄t maḡ
sunt premia.

Secūdo p̄pter eleuati

ue contēplationis deuotionē. Per deuotio
nē em̄ z oratōnem eleuat mens ad diuina.
z ad amplioris grē p̄ceptōem disponitur.
Luc. xj. Dabit spm̄ boni perentib; se. Et
Dama dr. Dno est ascēsus mentis i deū.
Bt̄s autē Saturninus ad h̄ mūdāna cōq̄
tempit vt ad diuina z celestia mēte suam
eleuaret. p̄uersatio q̄ppe sua celestis erat.
Vn̄ cū puenisset tholōiam p̄uā cellulā h̄q̄
bebat iuxta capitolium: ex alta p̄re ecclesioy
lam vbi duxit vitā angelicā vacās oratōni
z p̄ceptationi diuinorū p̄ quā sp̄ gratie am
plioris capacitor reddebat

Tertio p̄pter vnitiue di

lectionis p̄fectionē. Sic quippe vt dixim⁹
om̄nia impeditiua abnegauit vt libere p̄z
sus ad deū tenderet. z p̄ deuotionē ad deū
se iugiter eleuauit: vt p̄ amorem p̄fectū ipi
soli deo ihereret. Et in hoc consistit creatu
re rationalis p̄fectio: vt viz p̄ amorem adbe
reat deo. Ideo dicebat ps. Vbi aq̄ ad
herere deo bonū est. Vbi Aug. Quid vul
tis amplius fratres: h̄ om̄ne bonū est. Nā
q̄ adheret deo vnus spūs ē. Diuina em̄ p̄
cipat bonitatē q̄ sibi adheret p̄ voluntatis
vniformitatē. h̄c ille. Perfectionē autē di
uine dilectōis et charitatē in bto Saturni
no tria ostendūt. Primum est diligētia imi
tationis in om̄niū terrenorū abnegatione.
z parentū atq; amicorū carnaliū ac natalis
patrie derelictōe. vt sic esset ver⁹ chri disci
pulus. Lu. xij. Omnis ex vobis q̄ nō re
nūciauerit om̄ib; que possidet nō potest
meus esse discipulus. Et Mar. h. x. Qui
amat p̄z aut m̄z pl⁹ q̄ me nō ē me discip⁹

Her. de scto Saturnino

Secundum est efficacia predicatiois ad quam se totum preulit pro dei amore et zelo salutis animarum. **H**ic. v. Qui fecerit et docuerit hic matris in regno celorum. **B**onus homo Saturninus pro domini ascensione iuit per apollin: liddē et hierapolim regiones mediorum et psax ubi et alijs regionibus predicans euāgelium. Quicquid autem fecisset in alijs regionibus predicans ad beatum Petrum referrebat. **U**n deus Petrus deo gratias agens: ipse spiritus ad perseverantiam hortabatur. **E**ū autem venisset in romam ubi erat Petrus: missus est ab eo in regionem ad tante et gallia: et regionem hispanie atque gallicie. **M**enitque ad helyā civitatem: ubi ad eius predicacionem omnes quierit erederunt in christum. **T**andē autem venit tholosam: ubi plurimas ad fidem convertit. et ipse illius civitatis episcopus fuit. **D**ebit transire ad urbem papilionensem. ubi per eum. xl. milia hominum christi facti. **I**nde abiit in hispaniam atque galliciam. **E**t de hinc rediit tholosam. **R**ogū est enarrare que et quos labores sustinuit pro fide christi. **P**rimo gada. **P**ossū itaque dūlo dicere quod dicitur apollo dicitur. **A**nt. xvij. **F**eruens spiritus loquatur: et vos cogit diligenti ea que selesu. **H**ec ibi. **T**ertium est tolerantia passionis. **V**ide bene excellentiam sue charitatis. **N**am ut iam diximus omnia propter amorem christi abnegavit. **S**eipsum totum pro fide christi in suis laboribus exposuit: multas tormētas et mortē tandem pro christi amore sustinuit. **E**t in hunc maxime apparuit perfectio charitatis: **I**ntra illud **J**o. xv. **D**icitur hac dilectione nemo habet vitam suam ponat que pro amicitis suis. **F**uit autem eius passio et mors acerba multum atque durissima: quod palam videre possimus in preplado tres eius agnates conditiones. **P**rimo enim fuit irrationabilis et inhumana. **I**n fideles enim tholosani vocantes eum sacrilegum traxerunt eum ad martyrium sine ratione sine causa: imo reddentes mala pro bonis. **U**n dicere posset illud psalmi. **Q**ui retribuunt mala pro bonis detrahent mibi qui sequar bonitatem. **Q**uerebat enim bonus Saturninus eorum salutem et spirituale vitam. et ipsi eum persecutorem fecerunt: et intulerunt mortem. **U**n cum videret eum euntem ad ecclesiam suam ut dicitur per eis rogaret: manum in eum intulerunt: et crudeliter atque in iuste traxerunt. **H**ic ad capitolium traxerunt. **E**rat autem capitolium habens ante pinnaculum elevatum: cui forsiter erat gradus per quem ascendebat ad sacrificandum idoli. **I**bi igitur duxerunt multum virum saturninum: volentes eum compellere ad sacrificandum

Esa. lxiij. **I**psi ad iracundiam dei provocaverunt et afflixerunt spiritum sanctum. **S**ecundo fuit tribulatio torosa. **V**arijs enim et duris tormētibus afflicto: **J**udith. viij. **D**es qui placuerit deo pro multis tribu. **T**ransierit fideles. **H**ec ibi. **E**debat ei sustinere: attraxerat vulneribus: calapax lacebat: rabat ictibus. **S**tabat autem christi martyri in terra. **P**id. j. **C**oz. iij. **T**ribulationes patimur et sustinemus. **A**pparuit autem ei angelus domini confortans eum. **N**am. j. **B**on. dñs et confortans in die tribulationis et scies spantes in se. **I**teque sacrificare compellit qui viriliter respiciens durissimē iteque torquet. **N**am scortat: pugnor: ictibus macerat: virgibus nudus afficit: calapax ruidat. **U**elut enim crudelissime et irrationales bellue corpus eius videns lamtabat: et ut canes rabidi furore suū in eum exercebat. **T**ertio fuit preperibilis et ignominiosa. **A**ba. ij. **R**epletur est ignominia pro gloria. **N**am in hunc modum tormētas calapax ut dicitur eundem debat: et qui vir de peccato et oino abiectus et vilipensus spiritus impudens. **T**andē pro tauro indomito qui ibi sacrificandus fuerat funes applicans et disponens. et illis funibus beatus saturnini pedes innectens: et stimulorum aculeis tauri se compingit. **S**icque per gradus super dicitur precipitant frueri compellunt. **U**n turpis et ignominiosus beatus saturninus pro illos gradus distraxit. atque in primos gradus collisio capite et cerebro exussio et toto corpore lacerato spiritum deo reddidit: hunc domito trahente usque ad locum facti remotum per tractum est. et ibi sepelietur eum christiani. **U**n per remperibilis et ignominiosus maledicti illi sacrilegi gloriose saturnini morti tradiderunt. **T**ertia peminētia est perfectio sue gloriose approbatio. **U**n ei beatus saturninus laudabilis et pteriose dñs multum stravit: iuxta dicitur ipsi salvatoris honorificavit eum pro celestibus evidens approbatione et misterium et perfectum scitatis eius in opibus multum raiolosus. **S**icque et dñs scitum suum mirificavit. **F**ecit autem dñs miracula per eum pteriose. **T**ertio infirmos curando. **S**ecundo demones purgando. **T**ertio idola incinerando. **D**ñs infirmos curando. **L**eprosos enim multum dabat. **I**n quibus **Q**uiriace vixit agat bonos senatoris leprosa baptizanda mandavit. **P**olytticos solidabat. **D**icitur ac varijs oppulso languoribus sanabat.

Secō demōēs p̄fūādo. Los ei ab ob
fessis exire cōpellebat. Cū p̄ns etiā eēt i ci
uitate tholosana nō poterat d̄mōēs i idol
dare respōsa.

Tertio idola icinerādo. Cū ei int̄ tor
mēta cōpelleret eū vellēt ad sacrificiādū be
at? Saturnū dicit. Ego deo meo sacri
ficabo rē. Cūq; oraret oia idola p̄fracta
sūt rēdacta i fauillā. Sic itaq; ex p̄dicat
miracul p̄ i eo p̄ficatū eēt p̄bū dei. j. Re.
ij. di. Quicūq; honorificauerit me gl̄ifica
bo eū. q̄ at p̄uenit me crūt i ḡbiles. Glo
rificauit q̄pe d̄ns b̄m Saturninū i mi
raculo opatione: vt sic nob̄ appareret q̄
gl̄iosus regnet i celo. r̄ q̄ntū honorē apud
piem celestē sue miserationis meritis adq̄
suerit. j. Tim̄ ij. Qui b̄m mistrauerit q̄dū
bonū sibi adq̄ret. Enos igit gl̄iosi Sa
turnini exēplo d̄no misrem? i terris. vt sic
randē cū eo a celesti p̄re honorificari mere
amur i celis Amen.

De scō Francisco. Sermo.

Go stigma

na d̄ni Jesu i corpe meo por
to. Gal. vj. Haec s̄ba lz dicat
Paul? de seipso. qz vicz ille corpe suo por
tabat cicatrices vulnez q̄ p̄chū noie p̄u
lerat. Ille r̄n cicatrices nō ita exp̄sse rep̄n
bāt stigmata d̄ni. nec ita exp̄sse p̄forma
bāt aplm̄ ch̄io crucifixo quēadmodū illa
stigmata q̄ ab sp̄o d̄no manib; pedib; r̄ la
teri gl̄iosi Frācisci sūt im̄ssa. Hō spēlio r̄i
qdā mō dicere p̄t b̄m Frācisc? Ego sti
gmata d̄ni Jesu i corpe meo porto. Circa
h̄mōi at stigmata tria sūt p̄ncipalia myste
ria p̄replada. In his p̄bis oīdit b̄m Frā
cisc? valde venerabil cū dr. Ego porto sti
gmata d̄ni. H̄re valde amabil. qz Jesu. h
em nomē debz esse i nob̄ amoris incētūū.
B̄m. Jesu dulcis memoria. hec mēoria
spēali qdā mō i b̄o Frācisco ē imp̄ssa. H̄re
valde admirabil. qz i corpe meo. r̄ nō solu
i corde. Ps. Mirabil d̄e i sc̄tis suis

Prīmū ē mysteriū admirāde imp̄ssiois

Secōm est p̄firmāde approbatiois

Tertū est venerāde significatiois

Quartū ē mysteriū admirāde imp̄ss

iois. Circa qd̄ notādū q̄ cā dispo

sitiua ex p̄reb. Frācisci ad recipiēdū h̄mōi
imp̄ssione stigmatū fuit fortz imaginatio
r̄ meditatio vehemēs cōpassio r̄ admirā
tio circa p̄ssionē r̄ vulnera ch̄i. Cū dicit
Hiero. i glo. Gen. xxx. q̄ qdā mul̄r ethio
pē pepit p̄p̄ visionē r̄ imaginē seu medita
tionē cuiusdā imagis q̄ i camera sua erat
Sitr p̄bs li. de an̄lib; dr. q̄ cū qdā gallia
viciisset gallū: exp̄magiarioe victorie crista
r̄ calcaria sūt ei exorta. Et Aug. j. Julja
nū dr. q̄ oues Jacob ex qdā admiratōe r̄
imagine p̄gaz ferz varios p̄cipiebāt. Bea
tus at Frācisc? cōpassionē r̄ vulnera me
ditari nō cessabat. r̄ sic amor d̄nice passio
nis cor ei? accēderat vt cū illa cogitaret:
cor? ex cōpassioe liquerēt. r̄ viza lachry
mis p̄tinerz. Cū r̄ m̄tra mirāda cruc? my
steriā mirabilr̄ circa eū sunt ostēsa. Et p̄
cipue septem.

Prīmū i crucifixo apparitōe

Secōm i auree crucis ostēsiōe

Tertū i ensū trāuersatiōe

Quartū i thau signatiōe.

Quintū i ip̄i Frācisci extēsiōe

Sextū i crucifixo antecessiōe

Septimū i seraph mirabilr̄ v̄ssiōe

Prīmū q̄ fuit in rē. Cum

q̄ adhuc eēt i habitu seclari r̄ i loco solitari
nō orās p̄ nimietate cōpassiois r̄ feruor
tor? eēt absorpt? i ch̄im passū. appuit ei ie
sus veluti crucifix? sic ei igerēs euāgelicū
illd̄ Lu. xij. Qui vult v̄sire p̄ me abne
semet. r̄ tol. cru. suā r̄ seq. me. vt m̄rē ip̄i?
itrisec? r̄ icēdio dilectōis adijerz r̄ abim
thio cōpassiois ipleret. Vide legen. c. j.

Secōm fuit i auree crucis

ostēsiōe quā vidit sacerdos qdā assisij Sil
vester noie. p̄cedētē ex ore Frācisci: cū? sū
mitas celū r̄agebat. Ad cū? aspectū fuga
bat oraco horrib? totā circūdās assisij ci
uitatē. r̄ h̄ sibi ēto mostratū ē. in q̄ s̄gabāt
Frāciscū ad h̄ d̄stiturū vt gl̄ioso cruc? assū
pto verillo dracois maligni robur eliderz
Vide legen. c. ij.

Tertū fuit i ensū trāuers

sa: de. Vidit ei vir qdā seclari viz dei p̄di
cātem q̄i duob; trāuers? ensib; fulgidi i
mie i modū cruc? s̄gntū. qz vn? a capite vs
q̄ ad pedes. ali? a manu i manū p̄pectus

Germo de sancto francisco

trāsuertatē tēdebat. **V**ide legē. c. iij. Pre-
dicta sūt appāitio sūbat q̄ diabol⁹ i cor vi-
ri sc̄ri ascēdere nō potat nec a supiori p ali-
quā vanā spē. nec ab inferiōi p anū timo-
rē. nec a dextris p iordiatā leticiā. nec a sinis-
tris p iordinatā tristitiā.

Quartū fuit i thau signa-
tōe. Frat ei Paaci⁹ i f. d. frāncisci vidit
magnum thau colorū varietate distinctū: qd̄
facie ei⁹ miro venustabat ornatu. h̄ q̄ppe
signū maḡ venerabat aff̄cū tāq̄ si oē ip̄s
studiū s̄bet iuxta p̄phetiā dicitū. **E**zech.
ix. Signe thau sup̄ frōs. s̄ viroz doletū z
gemētū. **V**ide legē. iij. c.

Quintū fuit i ip̄s frāncisci
extēsiōe. In puicali ei caplo apd̄ arelate:
p̄dicatē sc̄to viro anonio d̄ titlo crucis. vir
dei frāncisci q̄ tūc i remoz agebat ad ostiū
capli extēsis velut i cruce māib⁹ i aere sub-
leuat⁹ apparuit fr̄ib⁹ b̄sificēs multimoda-
tilos spūs solatōe repleuit. **V**ide legē.
iij. c. **V**isus ē etiā orans māib⁹ z brachijs
ad modū crucis. p̄nfroto corpe subleuat⁹
a terra z nubecula q̄dā fulgere circūdat⁹.
Vide legē. c. x.

Sextū fuit i crucifixi ante
cessiōe. **L**egit em̄ i chronis q̄ cū frat Leo
cū b̄o frāncisco i cedret vidit an̄ facie sc̄ri
p̄ris crucē pulcerrimā: z i ea crucifixū p̄ce-
dētē b̄m̄ v̄iz. **E**t erat crux illa tāti splen-
doris q̄ n̄ solū facie sc̄ri illumiabat: s̄ aere
circūq̄q̄. **V**idebat etiā q̄ crux illa mirabil-
sc̄to q̄scētē q̄scēbat: z eo abulāte ip̄m p̄-
cedebat. **D**e q̄ frat leo tot⁹ stupefact⁹ erat
cōpassiōe plagat⁹ z deuotōis feruore ite-
rius inflāmat⁹

Septimū fuit i seraphica
visiōe. **B**emio ei anteq̄ ip̄m redderet celo
venēs i locū excellsum seorsū q̄ d̄: mōs al-
uerne iuxta solitū morē ibidē q̄dragēsimā
ad honore arch̄geli Michael̄ ieiunare i-
cipiēs sup̄ne p̄p̄larōis dulcedie abūdan-
ti⁹ solito p̄fus⁹ ac celestū desiderioz ardē-
tiori flāma succēsus sup̄naz cepit imissio-
nū cumulat⁹ dōa sentire. **C**ū s̄ seraphic⁹
desiderioz ardozib⁹ sursum ageret i deū z
cōpassina tenerudie i eū trāformaret: q̄
ex nimia chāritate crucifigi voluit. q̄dam
māe citō: festū exaltatōis sc̄ri crucis i late-

mōz orās vidit q̄i seraph vni sex alas b̄i
tē tā ignitas q̄ fulgidas d̄ celoz sublimi-
tate descendere. **L**ūq̄ p̄uēsser ad aer⁹ locū
viro di p̄p̄quū. apparuit inf̄ alas effigies
hois crucifigi. h̄ vidēs yebenēt obstupui-
t: mirētūq̄ meroz gaudiū cor eius icurrit
Disparēs at̄ visio mirabilē ē ei⁹ cor d̄ s̄iq̄
ardore. her i carne n̄ min⁹ mirabilē signū
ip̄ssit effigē. **S**tati nāq̄ i ei⁹ māib⁹ z pe-
dib⁹ appere cepērt s̄iq̄ clauoz quēadmod̄
paulo ante i effigie illa crucifigi p̄p̄erāt
dextris q̄z lat⁹ ei⁹ q̄si lācca trāfixū rubra d̄
catrice obductū erat qd̄ sepe sāguine funi-
debat. **V**idē legē. c. xij. **E**t fortissima igit̄
imaginatōe z meditatōe z yebenētī cōpal-
siōe z amiratōe tot⁹ fuit i ch̄m crucifigi
trāformat⁹: necdū iter⁹ i mētē: s̄ z eēt⁹ i
carne. **G**al. ij. **C**h̄o x̄i s̄i cruci. **V**idē
Vluc ego iā nō ego. viuit v̄o i me ch̄is

Secūdu est mysteriū p̄firmāde ap-
probatōis: vbi p̄siderāda ē septu-
plex a probatōis siue septuplex tes-
tioniū h̄ imp̄fisiōis stigmatū i corpe b̄-
ati frāncisci.

Secūdu est testiōiū sacre d̄ctis.

Secūdu est fidelis fraternitatis.

Quartū est secularis fidelitatis.

Quartū est ecclesiastice dignitatis.

Quintū est p̄ficiali sublimitatis.

Sextū est canonicē firmitatis.

Septimū est sup̄ne diuinitatis.

Primus ē testiōiū sacre
auctis. s̄. sacre scripture. **V**idē ei qd̄ b̄i Apo-
cal. vij. **V**idit altex̄ āgelū ascēdere ab oru
sol̄ h̄ntē sig. d̄i vi. expōit a voc. catholice d̄
b. frāncisco. **N**ullū ei aliū legim⁹ ita sicut
istū signū crucis z d̄nce passiōis i corpe
suo habuisse. **V**lū z b. Bona. sic expōit
i p̄ncipio legē. **V**bi iē cetera sic d̄t. **H**ic d̄
nūciū siue angelū amabilē ch̄o: mirabilē
nob: mirabilē mōdo: fūi d̄i fuisse frānciscū
i dubitabili fide colligim⁹. **H**ec ille

Secūduz ē testiōiū fidel-
fratnitatis. **S**ic ei d̄t Bona. i legē. dum
adhuc viueret vidēt h̄mōi stigmata fr̄s
plimi. q̄ licz eēt p̄p̄ sc̄ritatē p̄cipuā v̄i p̄
oia fidedigni. tñ ad oē dubiū amouētū sic
eē ac sic vidisse tacit⁹ sacrosctis miraculo
firmauerunt.

Tertiu est testioniu seclā
ris fidelitatis. i. seclariū viroz q p mortez
ei hmoi stīgta videt. P mortē ei ei in
nūeri seclares pape ciues afflinates ad
missi s ad illā sacra stīgta cōreplāda ocul
z labijs osculāda. Vide legen.

Quartū ē testioniu ecclia
stīce dignitatz. i. cardinaliū aliqz q hmoi
stīgta videt ex familiaritate quā cū viro
sacō hebāt lauds sacroz stīgmatū p̄sis. by
mnis z antībis q̄s ad ip̄ edidit honozes
pacit effertes q tā p̄bo q̄s septo testioniu
p̄hibuerit p̄itari

Quintū ē testioniu pōtifi
cal sublimitatz. i. q̄ pape alexādrī. q̄ cuz
p̄lo p̄dicaret corā ecclā mltz s̄ribz z meip̄o
(di. bon.) affirmavit se dū sc̄tus viueret sa
cra illa stīgta suis ocul̄ p̄specte.

Sextū ē testioniu canoni
ce firmitatz. i. ip̄ ecclie. q̄ oibz ē auctibz p̄
ferēda. vt de Aug. s̄ faustū. Alij ei sc̄i ha
bēt decretū sue canōizatzōis tm̄ s̄. vltīa h̄
habuit q̄ iste testioniu sue trāsfōmātzōis
ab illo sumo pōtifice q̄ restat? ē. Hic ocul̄
illa sacra stīgta p̄specte viuere brō frāg
sco. Jo de illo p̄t sp̄ali qdā mō dici illud
Gen. j. Creauit de hōiem ad imā s̄. su.
qz ei imaginē sue passōis imp̄ssit n̄ tm̄ in
mēte s̄z i corpe. Et h̄ approbat vniuersa
liter ecclia.

Septim ē testioniu supne
diuitatz. i. p̄ miracū. Sic ei d̄r Bona i le
gēda. Secreti illi? regal̄ vir̄ sc̄us p̄sc̄ illa
sacra stīgula p̄ v̄ribz occultabat. v̄z qz d̄i
ē ad gl̄iam suā reuelare maḡ q̄ fec̄ d̄ns ip̄e
q̄ sacra illa stīgula secrete imp̄sserat: q̄ daz
ap̄tē illa mōstrauit vt illoz occultat z mi
ra vis stīgū māifesta pateceret claritate
stīgū. In puicia nāqz reatima ex lotura pe
dn̄ ei? curata s̄ aialia morbida. Itē arca
p̄fatū mōre aluerne a n̄qz vir̄ sc̄us ibi mo
rā trāisset nube obscura ex illo mōte sur
gēte gradis violēta tēp̄stas fruct? terre
p̄iuetudinarie deuaftabat. s̄ p̄ illā apparī
tione felicitē n̄ sine icolay admiratōe z gau
dio grado cessauit. Itē ex tactu sue man?
ste isignite: qz ex vi qdā flāmea calefact? ē
hō q̄ tm̄ pus p̄ frigoz acerbitate d̄scere ne

q̄bat. Hec p̄dicta vide i legen. ca. xij. Itē
felice recordatōis d̄ns papa Segon. ix.
antēqz cruce signifex. catalago sc̄roz alcrū
beret scrupulū qdā i corde gerebat d̄ late
vulnerali. Nocte p̄o qdā sic ip̄e cū lachry
mis referebat h̄. Frāsc̄e sibi apparēs vul
nus detexit. sanū uicqz ide p̄stūre p̄bitalā
vt sibi videbat. Impleuit. Itē i cathalonia
vir qdā noie Joānes b. Frāsc̄o deuoz le
talr vulnerat? z iudicio medicoz icurabi
li plaga saucia? apparēte sibi: brō Frāsc̄o
z māibz suis cū p̄gēte q̄ sacz erat stigma
tibz isignite subito fuit p̄stine sanitati resti
tut?. Qd̄ v̄tqz miraculū mltos i admira
tione z sc̄ti venerationē iduz. Itē apud
p̄p̄ctā ciuitatē apulie clerico Roger? noz
mle maioris ecclie canōic? dū d̄ hmoi im
p̄ssioe iania qdā cogitaret subito se sensit i
muā sinistra sub chirotheca s̄uē p̄cussuz
z ex plaga sic imp̄ssitū grauissimū sensit do
lorē. Cū aut credes sc̄tm̄ exozaret: statim
nationē mēns secuta est sanatio corp̄alis.
Hec vide i legēda vltio caplo. Hec itaqz
sūt p̄batissima testimonia q̄b certificata
ē illa sacroz stīgmatū imp̄ssio i corpe bea
ti Frāsc̄i. Ps. Testimonia tua credibī
la facta sunt nimis

Tertiu est mysteriu venerade signi
ficatōis. Itē d̄ppe stīgmata sicut
rabilz in corpe b̄ri Frāsc̄i imp̄ssa
singulare p̄fectōis sp̄ialis excellentiā i eo
ostēdebat. Luc. vj. Perfect? ois erit si sit
sicut maḡ ei?. Sūt aut p̄cipue signū septu
plicis p̄fectōis

- P**rimo fuit signū p̄fecte puritatz
- S**ecdo fuit signū p̄fecte p̄bitatz
- T**ertio fuit signū p̄fecte securitatz
- Q**uarto fuit signū p̄fecte dignitatz
- Q**uinto fuit signū p̄fecte fidelitatz
- S**exto fuit signū p̄fecte charitatz
- S**eptimo fuit signum p̄fecte conformi
tatis.

Primo igit fuit signum
p̄fecte puritatis. Tertū enī est q̄ qn̄ pictoz
vult depingere vnā tabulā in q̄ vult vnā
pulcrā imaginē facere: p̄mo facit eā poli
tam. albā z pulcrā. q̄ factoz depingit in ea
imaginē sibi placentē. Taliter fecit filius
dei brō Frāsc̄o. Ip̄e volebat in eius car
ne depingere pulcritozes z nobiliores figu
212

Bermio de sancto Frācisco

ras q̄ vn̄q̄ v̄se s̄nt i carne alicui? puri ho-
mis. i. plagas suas scissimas. Jō p̄mo fec̄
b. Frācis̄ totū p̄cutib̄ politū: d̄rū pulc̄r
rotū purissimū: z̄ q̄ntū ad corp̄? z̄ q̄ntū ad
q̄iam. Prop̄ quā puritatē h̄ndā z̄ obfua-
dā mirā austeritatē fuare voluit. Q̄nta
erat ei? austeritas: q̄nta ei? ieiunia: q̄nta la-
chryme. In v̄itate sic n̄q̄ fuit lapis co-
ctus i fornace ardētē sic ip̄e coxit carnē suā
i fornace p̄nic. Q̄d rotū faciebat amore s̄i-
cre puritatē atq̄ m̄dicie. Nōne q̄ b̄n̄ que-
mēs fuit q̄ in illa carnē pura: rā m̄da
sculperent insignia s̄m̄i reḡs. In v̄itate q̄n̄
speculū ē b̄n̄ politū z̄ t̄p̄sū si p̄uertes ip̄m
ad solē: ip̄s recipit rān̄ splēdore a sole q̄
postea vidētib̄ apparet q̄n̄ s̄ile solī p̄t̄ illā
rāmagnā reuerberatōem radioz. Sic fu-
it d̄ carne b. Frācis̄. Nā ip̄e fuit vt specu-
lū tersus z̄ ita politū p̄ eximīā puritatē q̄
ver? sol s̄m̄ dei? r̄ulū? splēdorem suoz
vulnez. Nec ē dubiū d̄b̄ aspiciētib̄ h̄ spe-
culū. i. corp̄ b. Frācis̄ videt̄ s̄ile ip̄i solī. i.
ver? dei filio p̄t̄ lucē illā vulnez suoz sic
receptā i eo. Ezech. xxviii. Tu s̄m̄ speculū s̄i-
tudis plen? sapia: z̄ p̄fect? decore. in deli-
cijs padisi dei fuisti z̄c.

Secūdo fuit signū p̄fecte

p̄bitas. Scit̄ ei q̄ p̄c̄ ē p̄suetudo i p̄lijs
q̄ q̄n̄ ibi ē vn̄ p̄bitissim? z̄ valētissim? mi-
les: ip̄i dant insignia z̄ vexilla regis i p̄lio
deferēda. Tal̄ miles fuit b. Frācis̄. Jō
de eo legit q̄ i p̄ncipio sue p̄uersiōis vidē-
tes demones maḡ z̄ mirabilia q̄ faciebat
q̄ nō videbat q̄ cēt hō m̄di hui? : adeo mi-
rabīl̄. Nou? erat. timuere valde p̄t̄ suam
sc̄rām p̄uersationē z̄ p̄bitatē. z̄ p̄ciliū fece-
rūt z̄ tadē ordinauerūt q̄ q̄ngētī demōes
de astutiōib̄ nihil aliud h̄rent facere nisi
eū t̄tare z̄ seducere si possest. z̄ certe n̄ po-
tuerūt. Jō b̄n̄ de eo cantat̄. Carnē m̄dum
q̄ conterens: hostes malignos proterens
Adeo quippe frangebat maliciam demo-
num q̄ vbiq̄q̄ audiebāt nomen Frācis̄
fugerēt. Exēplū habes de citate obfessa a
dm̄oib̄. Dedit ei q̄ rex celest̄ suū vexillū
z̄ insignia sua ad portandū tanq̄ p̄bitissimo
pugili. Jō potuit dicere illō p̄s. Fac meū
signū i bonū vt videāt q̄ odeat me. z̄ p̄m
dant̄ q̄m̄ d̄n̄e z̄c. Sub celo q̄ppe nihil ē
ita terribile demōib̄ sicut signū z̄ vexillū

cruc̄. Quia q̄ b. Frācis̄ portabat i corpe
suo h̄ signū: nō null? erat hō sub celo quez
ita timerēt sicut ip̄m. Jō b̄n̄ appellat̄ i h̄
storia collisor hostis callidi.

Tertio fuit signū p̄fecte

securitatē q̄ntū. i. ad ei? seq̄lā. Per h̄i dei
dit̄ d̄ns itelligere totū m̄do q̄ vita regula
z̄ religio b̄ri Frācis̄ erat vita z̄ regula se-
s̄y ch̄ri crucifixi. Gl̄i d̄r Nicolā? papa i de
claratiōe sup̄ regulā. Nec ē regula cui atq̄
testate Paulo nemo de celo deb̄ ē mole-
stus: quā ch̄ris passiōis sue stigmatib̄ cō-
firmavit. volēs institutorē ip̄s? passiōis sue
signis norabil̄ insigniū. Nec ille. Per hoc
v̄tq̄ liq̄ seuz eē ire post b. Frācis̄ sic
mirabil̄ signis reḡ celest̄ insigniū tanq̄
post legatū z̄ duce nobilē a deo mirabil̄
missum. Jō ad ei? honore cantat̄ h̄ p̄sus.
Hūc seq̄nt̄ hūc iugant̄ q̄ ex egypto exeat
id ē de m̄do in q̄ duce clara luce. i. aperte
z̄ manifeste vexilla reḡs p̄deūt. i. signa passi-
ōis filij dei m̄do miracolose manifestant̄.
Q̄nta m̄ltitudo secuta ē h̄c vexillifex
Ip̄e instituit tres ordies. Prim? ē ordo fra-
trū m̄noz. z̄ h̄ est velut sol q̄ illuminat m̄-
dū. Sedo ordo paup̄z d̄iap. z̄ h̄ ē velut
luna. Terti? p̄nitentiū q̄ s̄nt velut stelle

Quarto fuit signū p̄fecte

dignitatē. Si q̄reret aliq̄s: q̄d fuit manus
factū q̄d fecit fili? dei i huana carne. Cre-
do diceret q̄ sustinuit passiōē z̄ morte sup̄
signū cruc̄. Haq̄ q̄ dignitas fuit q̄i Frā-
cis̄ voluit renouare illas q̄ngz̄ sacratiss̄i-
mas corp̄is sui plagas z̄ ostendere m̄do.
Haq̄ nobilitas q̄ signa illi? excellētiss̄i-
me victorie quā de inimic? obtinuit fili? dei
sic imp̄ssa s̄nt z̄ renouata i b̄ro Frācis̄.
Sicbat q̄ppe d̄ns q̄ victoria z̄ memoria
passiōis sue recesserat a cordib̄ ch̄rianorū
z̄ q̄ b̄ficiū sui p̄ciosissimi sanguis despi-
ciebat a pctōib̄? Jō h̄mōi m̄oria z̄ victo-
riā dep̄xit i carne b̄ri Frācis̄: renouādo
i signa sue passiōis. Nōne magn? honore
dignitas esset alicui militi q̄ a rege iduē-
ret illa eadēq̄ purpura q̄ d̄ns rex iduē-
set? Certes sic. Hoc fecit rex regū ch̄ris militi
i suo Frācis̄: quē induit splēdore z̄ nobi-
litate suaz̄ plagaz̄. q̄ rāte p̄fecto nobilita-
tis sunt vt eaz̄ signa etiā in p̄rio corpe s̄a

glorio voluerit i ppetuū p̄suare Jo d̄ be/ aro Frācisco cātar ecclia. Regū signū ducē dignū isignit māu latere. Maḡ dignitas sic afflari sumo regi.

Quinto fuit signū pfecte fidelitatis. qz sibi traditū ē sigillū sūmī pō tificis i corpe suo sive sūmī regis. Solēt q̄p̄ pe reges 7 p̄ncipes atq̄ pōtīfices fidelissī mo 7 secreto amico sigilluz suū cōmittēre ad p̄orādū. Sic fec̄ sil⁹ dei b. Frācisco q̄ sic fidel erat sibi q̄ q̄si p̄tinue sibi videbat q̄ cū ip̄o ch̄io crucif̄x⁹ eēt: sup lignū crucis. Ibi erāt p̄tinue ei⁹ lachryme: ibi eius p̄tinua suspīria. **Beatus** sup eāti. Dolores 7 labores ch̄i 7 ea oīa q̄ p nob sustinuit meditari dixi sapiam. **Hec ille.** Ibi ḡ p̄tinue cor erat Frācisci 7 tota ei⁹ deuotio. Jo poterat dicere illō Gal. ii. Ch̄io p̄f̄i sū cru ci. **Hec ille.** Ibi oīs sig illū suū s̄ signū sc̄re crucis i corpe p̄prio i signū hui⁹ fidelitatis qz vīz erat sic fidel 7 charissim⁹ amic⁹ 7 i corde p̄tinue dolores ch̄i portabat tanta cōpassiōe q̄ q̄si liq̄ fiebat oculi ei⁹ i capite p̄ lachrymā inūdātia.

Sexto fuit signū pfecte charitatis. s. ad ip̄m ch̄m. Amor em̄ trās/ format amantē i amatū. **Uñ Hug⁹ d̄ ar** ra aie Scio aia mea dilecta qz amor ē vi/ ta tua. 7 d̄ q̄d̄ dilig⁹ ea vi dilectōis i eādē silitudinē v̄l imaginē trāsformar. Si ro sam dilig⁹ silitudinē rose recipis. Si deū dilig⁹ nō dico q̄ de⁹ eris sed deificaberis. **Hec ille.** Amor igit̄ ardētissim⁹ sic beatū Frāciscū trāsformauit i ch̄i silitudinē nō solū i mēte s̄z i corpe. Im̄p̄ssio igit̄ illa sti gmatū q̄ sic trāsformat⁹ ē vt neq̄um mēte spūali silitudie s̄lis eēt ch̄io s̄z corpalī et sensibili silitudie i carne: signū fuit euētissī/ mū ardētissime charitatis ad ch̄m.

Septimo fuit signū pfe cte p̄formitatis. **hec ei** extior 7 sensibil⁹ cony formatio signū erat 7 testionū euīdēs cō formitatis infior⁹ i aia. Jo. iij. Sam⁹ q̄ mā cū appuerit s̄lis ei eim⁹. h̄z vey sic 7 dicat d̄ oib⁹ b̄tis: tū sp̄caliori q̄dā mō at tribui p̄ b. Frācisco q̄ nedū i statu glie et b̄itudis vbi diuinā palā ituet maiestātē sibi euīdētē apparētē. s̄z i statu p̄ntē vite

adhuc ex̄is fact⁹ ē singlarit s̄lis ip̄i ch̄io: cū sibi apparuit i specie seraph. tūc ē siḡ nobilit signatura redēptoris. **Tūc** in corpe suo accepit figuras illas nobilissimas q̄ p n̄ra redēptōe ip̄i d̄nico corpi sūt im̄p̄sse. **Et** h̄mōi p̄figuratiō 7 p̄formatio corpal 7 ex terior signū fuit p̄ual p̄figuratiōis 7 p̄fe/ cte p̄formatōis infior⁹ i aia: ac etiā i tota p̄uerlatōe 7 vita. **Nō** ē at̄ dubitādū q̄n⁹ resurrectōem vidēd⁹ sit ip̄e b. Frācisc⁹ spe cialissimo q̄dā mō ip̄i d̄no s̄lis atq̄ p̄for/ mis. **Nō** ē em̄ credēdū q̄ tā nobile puile/ giū hūc tāreficitat⁹ viro p̄cessuz auferat ab eo in meliori vita. **Jo** credēdū ē ip̄z cū sacris st̄ḡtib⁹ resurrectuz: sic ch̄is cū suis sacz v̄lnerib⁹ resurrexit. **Nā** 7 s̄z Aug. d̄ ciui. dei. **Licet** sc̄oz martyz p̄ ch̄io sus cepte ad eoz gliam credunt remāere. 7 in p̄tia a p̄parebit i q̄nū adeptē vidētie. **Si** cut at̄ in corpe ch̄i vulgēt passiōis 7 vulg ney st̄ḡra m̄tro ampl⁹ q̄ sol: ita in corpe b̄ti Frācisci (vt pie credēdū ē) mirabil⁹ ef/ fulgebūt. **Et** q̄d tūc erit vidēre b. Frāciscū scū in padiso nisi q̄si vidēre alreꝝ ch̄m. **Erāt** em̄ Frācisc⁹ imago viua ip̄ius ch̄i **Uñ** pot̄it q̄libz q̄ b. Frāciscū vidēre dice/ re. **Uñ** Apoc. i. **Vidi** s̄lem filio hoie. **U** igit̄ quia reuerētia d̄iq̄ ē: q̄nta deuotōe venerād⁹ quē sic ch̄is p̄ ceret⁹ honorauit. **Hūc** igit̄ toto veneremur affectu: quātis ei⁹ meritis 7 p̄cib⁹ illa nob a ch̄io gr̄a largiat: q̄ iugiter ip̄i p nob crucifixo sic puro corde cōpartamur vt tandē parit⁹ p̄glificari me/ reamur Amen.

De serō Antonio paduano Sermo.

Hic mundi **Dat. v.** **Dōs** iste m̄trū re/ nezosus ē. **Plen⁹** em̄ ē t̄r̄i/ plīcī tenebra. **Primo** plen⁹ ē tenebr⁹ i ḡ rārie: q̄ puāt lumē vere sc̄ie. **Uñ** iij. **Nō** ē sc̄ia dei i fra. **Terren⁹** siqdē mōs iste rō/ ne hois execat ne diuina 7 celestia i p̄tiaz re p̄ceptet. **Uñ** d̄ hoib⁹ mūdānis 7 terrēis itelligi p̄ illō ps. **Resc̄ier̄t.** s. spūalia: neq̄ itellexer̄t. s. abusione suā circa mūdāna. in tenebr⁹ ābulāt. **Secdo** plen⁹ ē tenebris culpe siue malicie. qz vt d̄ **Uñ** iij. **Da** lecturū 7 mēdaciū 7 homicidiū 7 furtū et

Bermio de sancto Antonio

adulterii inuicauit. Et Gen. vi. Repleta est terra iniquitate. Iniquitates autem a peccato tenebre sunt puantes lumine gratie et peccati. Pro uer. iij. Uita ipsoz tenebrosa nesciunt ubi corruunt. De hmoi tenebz dr apls Rom. xij. Abijciam opa tenebray z iduamur arma lucis. **T**ertio ple est tenebris miserie q sunt puatio lucis grs. De qb tenebz itelligi pot illd Job. xvij. Post tenebras spero luce. Qm itaqz tate z tor tenebre i mdo sur: io sibi necessaria e lux ad expellendas hmoi tenebras. Un ptea i mdu venit ipa lux infinita diuine sapie fili dei vt mdm illuminaret. Joa. j. Erat lux vera q illumiat oem hoiam uenere i huc mdm. Ista est q lux pma lux pncipal: lux a q ois alia lux pcedit. Pref hac ar lucem fuerit etiā i mdo mltiplicia lumiaria: sci viz patriarche: pph: apls: martyres z cofessores q mdm multy illuminauerūt. Un discipul suis dr bns Matt. v. Vos estis lux mdi. Bns g Anrom q z vita terit aplicā z mdm plimū illustrauit re cre dr lux mdi. Illuminauit inqz lumie vere sapie q mirabilr i eo effulsit z tenebras ignoratie. Itē lumie scitatis z ueritatis ne pcurios z tenebras culpe. Itē lumie ne pdicatoris z doctrine uia docēs celestis glie z tenebras miserie. qz viz p ei doctri nā multi a tenebris miserie liberati puenerūt ad lumē glie. De hac ar luce dicere possum illd Jo. j. Lux i tenebris lucet. i. inf tenebrosos. z tenebre eā nō cōprehēderūt. Bns itaqz Anrom dr lux mdi pcpue pte sue scitatis peminētiā q mdm pbs z opibz multifariā illustrauit. Pro cur de claratōe z nra spūali illuminatiōe atqz salutarī instructōe pteplade sūt tres pncipales plderatiōes.

Prima est plderatiō inchoationis dispositiue

Secūda est dispositiōis pfectiue.

Tertia est pfectiōis deificatiue

Prima igit est plderatiō inchoatiōis dispositiue. ybi plderatiō est initiū z fundamētū scē puerlatiōnis z uite bti Antonij: vt eū imitari discamus. Fuerūt ar tria pcpua initiā tate spūritual pfectiōis.

Primū ē instructiō fructuosa

Secūdu ē acceleratiō gtriosa

Tertiu est affectiō fructuosa

Primū ē instructiō fructuosa. qz i pmeua etate tradit e a parētibus kris z deuoti de imbued i qda pgrā di ecclia i ciuitate yltibona i qna e. Pma ytiqz eruditio pueroz fructum facit ad iformationē mox. Horac. Quo sel e imbura recēs suabit odorem: Testa diu. Et Aristo. ij. Eth. Nō pax refert ex iuue ne pfectim sic yllie affluerit. Sic itaqz debēt parentes filios suos erudire p opue in moribz aut alijs erudicēdos tradere. Deuotero. ij. Docete filios uos. Et Proverb. xxxij. Noli subtrahere a puero disciplinā Et Prover. xij. Qui parit pge odit filiū Qui ar diligit illū instans erudit.

Secūm est acceleratiō gtriosa. qz viz a pncipio etatis sue scipm diuino fuitio dedit. In ecclia em pdicta pueriles ānos simplr trālegit. qb trāfacz nō qz mdo z carni zcupiscētie frena laxant vt dicere posset cū aplo aplie vir futur. illud Gal. j. Nō adqueui carni z sanguini. Stēbat em qd dr. j. Corp. Caro z sanguis regnū dei nō possidebit. neqz corruptio z corrupiōne possidebit. Puer itaqz purissim? Antonius tā a pmeua etate soli deo suire dāposuit laudabile pte: et empli pueris post eum uēturis relinquit Thren. ij. Bonū ei viro cū portauerit iugū ab adulescētia sua. Igit iuxta doctri nā sapiētis Eccl. xij. Memēto creatōis tue i dieb iu uēturis tue.

Tertiu est affectiō ytuosa: quā viz hēbat ad spūalē pfectū. Bt. Bona uolūtas i aio origo est oim bonoz z mī oim ytuū. Bns siqdē anrom? mirabilr afficiebat z flagrabat ire de pte i ytuū: vt ab eo uideret de deoy i sion. ps. Bns vir cui? ē auxiliū abs re: ascēsiōes i corde suo disposuit zc. Apparuit aut i btiō Antonio feruētissima pfectiōis affectiō ex tribz. **P**rimo ex diligētia artiois assumēde religiōis. Primo siqdē ordinē bti Augustini itrauit. sz postmodū uidēs religione bti Frāscisci euāgēlio pformē a secularibz curis magis alienā: artiois paupertati z obediētie subiectā. hūc ordinē igressus ē. vt sic pfectiō dnm imitaret. q dr Jo an. viij. Ego sū lux mdi: q seqt me nō am. tene. sz hēbit lumē uite. Eccl. xij. Dāg

glia seq dnm. **S**cdo ex diligentia acerbi
oris sustinēde passiois p chro. l. Audies ei
effusioes sanguis qruāda fratry mioz apd
marrochiū p fide chri facta stati z ipe ad
martyriū ferues tot? nihil se plus repu
tat agere nisi ipe p chro moriat. p qd
iuxta pmissam sibi licētia ad terrā sarace
noz trāsiiuit. h qntūciqz ad martyriū pposi
tū pficiendū conaret suū tñ dīderiū i his
nō iplent. z ad pres fidelū remeauit. Fel
lix siqde gliosus Antoni? cui? aniam et si
gladi? psecutoris n̄ abstulit: palmā tñ mar
tyriū nō amisit. Pz itaqz qntū amor? fer
uorē ad chm habuerit. qz vt dī Joā. xv.
Datorē charitatē nemo habz vt aiam su
am po. qz p am. su. **T**ertio ex diligentia
seriois inqrede imitatoris. Stati ei vt ali
qd psecrois z scitar? cogitebar i aliq emu
labat p vrbz z certabat i seipo illd adim
plere. j. Corin. xij. Emulamini charisma
ta meliora. Et ca. xij. Emulamini spūalia
Et nos itaqz emulenur gliosi antonij scit
tarē z studeam? eū imitari ad exēplū eius
inqrētes vere scitar? inuitū qd pcpue est
ipa volūtat? bona affectio. Nā vt dī Ber
nar. fidēssimo z oi acceptōe dign? vt qz
solēni vengeramur officio sllt etā puerlati
one psequimur. hec ille. Inueamur igf glo
riolum Antonij vt sue scitatis luce illu
stremur. qz ipe ē lux mōi

Scda ē dispositiois pfectiue: per
quā vicz ad spūalē pfectōem ascē
dit: qdē dispositio fuit excellētis
sima z pcpue triplex i brō Antonio

Prima est excellentia mētalīs humilitatis.

Scda ē carnal' mortificatiois

Tertia ē spūalis deuotiois

Prima est excellētia mē
tal' humilitatis. Aug. li. de sctis dñi. Co
gitas magnā fabricā struere celsitudinis
pus de fundamēto cogita hūilitatis. Idē
Dū mēs hūana inuit' pfecto ipa i amore
celestū iāmāat. Jac. iij. Supbis de? resi
stic: hūilib' aut dat grām. Et Prouer. xj.
Vbi hūilitas ibi sapia. Et ps. Sapiam
pctās paruul'. Apparuit at gliosi antonij
hūilitas i singul' ei? opib'. h pcpue i eo q
abscōdebat z absconditā sp fūare volebat
grām z sciam sibi creditā a deo vt inuit'

videret. Vñ nec se ad pdicādū igerere vo
luit nisi pmo cōpulsus. Hierē. ix. Nō glo
riat sapiēti sapia sua z c. h i h gliēt q glo
riat scire z nō se me.

Scda est excellētia carna
lis mortificatiois. Roma. viij. Debitores
sum? nō carnū. Vñ carnē vitāam? Si ei
fm carnē vixerit? mōriemini Si at spū fa
cta carnis mortificaueritis: viuet'. Hūis
siqde antonij? carne spūi subijceret aliq
qnto rpe vitā solitaria duxit i eremo mōz
pauli. vbi nocturnis iussitabat vigilijs. Ibi
qz cibo pāis z aq rāta corp' abstineria ma
cerauit vt aliqñ reditur? ad frās nutrate p
nimia debilitate vestigio seipm supportat
re nō posset. Posat itaqz cū Paulo dicere
illd. j. Cor. ix. Castigo corp' me? z i ser.
redī. z c. Certabat vt ipi? magni pīs an
tonij q tā asperā eremo vitā duxerat sic
z ipe nomē gerebat ita mozes z vitā imy
taref. Vñ z circa finē vite sue ad locū soli
tariū se diuertit. Gal. v. Qui chri sē carnē
suā cru. cū vicijz z pcpuit.

Tertia est excellētia spūa
lis deuotiois. Luc. xj. Pz vī celestis dabit
spū bonū petētib' se. Et Sap. viij. Opra
ui z dat? est mihi seruis: z iuocauī z ves
nit i me spūs sapie. Declarari aut pōt ex
cellēs antonij deuotio triplici testimonio
Primo testimonio solitarie ihabitatio
nis. Solitaria em loca diligebat: vbi libe
ri? pteplaret diuina z sacris meditatōibz
z orōnibz ab omī terrenoz ptagio spūm
purificaret. z i amore celestū inflāmarer.
Ps. In meditatioe mea exardefecit ignis.
Posat vtrqz cū Paulo dicere illd Phil. iij
Nā puerlatio i cel' ē. **S**cdo testimonio
diuie exauditiōis. Velocitas em diuie ex
auditiōis dat scitionij deuotioi orāt? qm
to etiā purior ē orāt? deuotio: tāto pmpri
or dei exauditio. Ps. Desideriū pauperū
exaudiuit dñs: ppariōem cordis eoz audi
uit auris tua. Quācelerit aut exaudite a
deo fuerit orōnes bñ Antonij pzi i miray
cul' q p ei? orōnes digt? ē dñs opari. Sic
em hz i chronis. Cū nouit? qdā apd mō
te pessulanū ab ordie fcedēs psalteriū glo
sariū magni valoris secū furtiu' abstulissz
vir dei q tunc ibidem theologiā legebat

Bernio de sancto Antonio

de hoc volens vehementer orōi se dedit. In tantūq; dñm hūiliter exorauit vt dina pau- rāte puidētia diabolus cū securi pōuicio per pontē fugiētē obuiaret terribiliter dicens et. Reuertere ad suū dei antoniuū z ad ordīnē tuū cū pfallis. alioqñ de mādato dei te in ficiā z in fluuiū p̄cipitab. Tremefacto ita q; nouitio h; aliquitū q; huc f̄sistere i cācū ad horā creuit diabolus. Peritace magni- tudinis teret et horridus volēs eū occidere. vt mox diuino timore correptus nouit ad famulū dei reuertere. gherēs pfallerum z culpā suā recognoscēs ordīnē lachryma bilis pettur. Itē ibidē legit q; cū sel do mina qdā pgnas b. antonio z se et suū con ceptū p̄medasset: orauit p. ea vir sanctus. Exaudita est autē ei orō. ip̄iq; orāti reuel- larus nascituri filij star. Qñ reuersus ad dñam dixit ei. Sra in bona spe z gaudio. Nā dñs dabit tibi filij magni erit i ec- clesia deleritq; frater minor z martyr: ml- tosque ad martyriū palmā sua p̄dicatōe p- dyget. Quod z postea rei p̄probauit euen- tus. Itē ibidē legit q; in leuonicēsi pafa mlr erat deo z fr̄ib; mltrū deuota virū ha- bens zelotypū et in deuorū. Que cū sero q- dā p̄ fratruū necessitatib; diu stetit nocte redijt ad domū sui maritū impropanē di- xit. Hō uenis de amatorib; tuis. Et illa. Qex est inq; de fr̄ib; minorib; q; p̄ de- um diligo et p̄ eos tātū tardauit. Et ille plen⁹ ira accepit eā p̄ capillos z tantū hac atq; illac traxit q; totā ei⁹ capillaturā euul- sit. Hanc autē facto misit ip̄a ad setm An- toniuū, et cū uenisset ad eā antoni⁹ narrauit mulier qd factū fuerat z rogauit vt vir sā- ctus oraret p̄ ea. Statim autē sancto oran- te capilli capiti mulieris restituit vt p̄us. Qd vt vir eius cōperit stupefact⁹ z a dō uisitatus intrinsec⁹ suspicione ac zelotypia totalit⁹ recedente extitit officiosus fratribus efficit z deuot⁹. Itē in iisdē chronicis legit q; semel cōtigit q; qdā de padua Leonar- dus noie viro dei inter alta petā p̄fessus ē q; pede p̄cusserat m̄em suā. sic q; ad terrā ceciderat ex enorimi impulsu. qd vir di hor- rens in feruore spūs ip̄m durē redarguēs dixit ei. Pes q; p̄cutit p̄zem aut m̄ez debz amputari. Hoc autē vir ille simplex nō re- cte intelligēs z p̄ter culpā et sc̄i exaspe- rationē tristis effect⁹ domū p̄ate redijt: et pedē ilico amputauit. Rumor autē facti sta- tim totā ciuitatē p̄lustrās ad aurel m̄is lo- onardi puenit. Que cū festinatōe domum rediēs filiū sic mutilatū vidēs cū cām eius didicisset: iuit ad fratres vo. lterādo p̄que- rens de fratre antonio. Sc̄ās p̄o eā p̄lo- lando se legitime excusauit. Et mox ad cū pueniēs cū deuote p̄us deum orāss corde anxi⁹: pedē dehinc p̄iugens tibie facto pa- riter signo z sacri manib; aliq; diu deliq; lmicē ita tibie pedē p̄solidauit q; hō ille sur- rexit glacer z incolomis exultās et laudās deū. Patz itaq; ex his et alijs mult⁹ que breuitatis causa omittit⁹. q; accepte q; ex- audibiles fuerūt ap̄ deū orōes b̄t ant- tonij. P̄s. Respeice dñs in orōem hūilī: z nō spreuit p̄cē eoz. **T**ertio declaratur excellētia sue deuorōis testimonio gratior se apparitōis. Legit em̄ in chronicis cū bea- tus Antonius apud qdā burgēsem in ciui- tate qdā hospitio susceptus z in camera se- gata reclusus orōi atq; p̄tēplati vacaret intuit⁹ sollicitate burgēsis ille p̄ fenestrā vi- dit larentē aspiciēdo p̄uiz qdā in brachijs sancti viri pulcherrimū atq; iocūdū. que san- ctus dulcē amplexabat z osculabatur inde- sinens s̄i facē ei⁹ p̄tēplādo. Burgēsis autē stupefact⁹ et algerat⁹ de pulchritudine pueri illi⁹ intra se cogitabat vnde uenisset ille rā- grat⁹ p̄uul⁹. Ille autē puer dñs Iesus q; ab illo uideret reuelauit b̄o antonio. Igit- b̄us antoni⁹ post longā oratōem uocans burgēsem p̄hibuit ei post recessū pueni- ne qd diu ip̄e Antonius uiuere q; uiderat re- uelaret. Tū post mortē sancti p̄us dictam uisionē idem burgēsis tactis sacrosanctis cū lachrymis reuelauit. Hoc in chronicis. Non dubiū esse debet q; tā ḡtiosa apparitō demonstrabat q̄ntam ad dñm famili- aritatē in suis cōtēplatiōib; et orōib; ade- ptus esset gl̄iosus pater antoni⁹. et q; non solū ad osculū pedū p̄ctōz p̄fessionem e- cordis cōpūctōz. nec solū et ad osculū ma- nuū p̄ diuinorū beneficiorū recordationem et gratiaz actionē sed iā vsq; ad ip̄m oris osculū p̄ dulcissimā diuine bonitatis degu- stationē attingisset. qd ip̄a sponsa desiderat et petit Cantic. j. Osculet me osculo oris sui. Itē cū ad exatū uite hui⁹ propinquet. cum facta prius p̄fessione hymnū b̄re vir- ginis: vitz q; gl̄iosa dñā: deuote d̄p̄fusse

fursum erectis luminibus aliq̄d̄ in directū
 susceperit. Cumq̄ diligentissime sic intēdens
 quid cerneret: respondit. Video dominuz
 meū. Et tunc q̄ sacra debinc deuore, sus-
 cipiens psalmos penitētiales cū fratribus
 vsq̄ ad finē ip̄e cōpleuit. Et post paululū
 hora quasi dimidia leniter dormienti simi-
 lis expirauit. Fuerūt autē vt habet in chro-
 nicis totū vite sue anni. xxxvj. Erat em̄ an-
 nor. xv. cū ordinē beati augustini ingressus
 est. et in monasterio sancti vincētij vixit du-
 obus annis. In monasterio scē crucis d̄
 columbria nouē annis. Postremo in ordi-
 ne beati frācisca decē annos consumauit. z
 sexta feria obiit die iunij. xij. apparenē s̄
 bi dño ante brē aie exitū vt dicitū est. **Q**
 vtiq̄ in testimoniū z approbationē sue p̄-
 cellentis deuorōis factū esse nō ambigim⁹
 z in consolationē spirituālē aie ab ergastu-
 lo corporis egressure. Unde dicit Greg. q̄
 aliq̄ in consolationē egrediētis anie solet
 apparere ip̄e autor et retributor vite. Et
 dicitis igit̄ apparet in beato antonio deuor-
 tionis excellētia p̄ quā ad spūalis p̄fectōis
 ascensum vir sanctus semp̄ seipsum magis
 ac magis disposuit. **Q**m̄ sicut dicit Cassi-
 fug ps. Oratio serenat cor: mūct̄ a victis
 abstrahit a terrenis: subleuat ad celestia:
 reddit cor capaci⁹ z dignius ad spūalia dō-
 na acapiēda. Hec ille. In p̄dictis magis tri-
 bus ad spūalem p̄fectionē dispositus gl̄i-
 osum patrē antonii imitari certemus: q̄
 niam in his (vt ex dicit ps) specialē excellen-
 tiā gessit p̄ quā exemplari luce mūdū i via
 salutis illustrās dirigit. tāq̄ copiose sancti-
 tatis radios effudit. vt merito dicere pos-
 simus: qm̄ ip̄e est lux mūdi.

Tertia est cōsideratio p̄fectōis di-
 ficatiue: q̄ maxime in dono sapie-
 q̄ est excellētissimū spūsancti do-
 num. Sicut autē dicit doctor subtil̄ in. ij.
 di. xxxij. Vniuersalit̄ qm̄ in septura cōme-
 dat sapientia: ubi sapientia charitate icludit.
 Est enī habit⁹ quo sapit habentē illud ob-
 lectū qd̄ est in se sapidus. quo. i. placet mi-
 hi bonum eius in se. z illd̄ volo mihi. Hec
 Scotus. Sapientia igit̄ amorē dei ip̄ortat
 p̄supponēdo in cognitionē z illuminatōez
 intellectū. cognitionē in quā nō simplice sed
 affectuā. Unde solet dici sapientia qm̄ sapi-
 da scientia. In hac igit̄ sapientia maxie cō-

sistit hominis p̄fectio: qm̄ p̄ eam maxime
 p̄iūgit sumo bono: viz ip̄i deo. Propter
 qd̄ etiā dicitur q̄ illa est p̄fectio dēficati-
 ua: qm̄ p̄ eā hō totus in deū trāstert z trās-
 format p̄ amorē. **H**ūis siq̄ dē antoni⁹ spe-
 ciale qndā p̄minentia in dono sapie obtri-
 nuit. propter qd̄ recte dici pōt lux mūdi.
 Lux in quā nō plū illuminatū s̄z cordū
 um inflammatū. **I**n z de eo dicit pōt illd̄
 Jo. v. Ille erat lucerna ardēs z lucēs. et
 illd̄ Sap. xv. Impleuit eū dñs spū sapiez
 intellect⁹. **H**ic s̄i autē habebat: q̄ libros be-
 atū Dionysij nouit e greco trāstulerat in la-
 tinū. et pulcherrime cōmentauit. **T**ūc em̄ d̄
 Mediolano vercell trāstari fuerat studiu⁹
 generale. **A**bbas h̄ eos benigne recepit.
 z tantā in eis mentis eleuatōnem p̄cepit vt
 ip̄e dē abbas doctor se diceret doctū ab i⁹
 doctis. et celestes hierarchias in eoz anis
 ma depinxisse. In illis autē h̄nc annis q̄
 bus cū illo studuerūt in libris b̄i dionysij
 ad tantā mentis serenitatē z lumē sapie
 uenerūt vt illas hierarchias nō it̄ didicist
 se sed z p̄currisse viderent. **I**n idē venerat
 b̄i abbas reddēs testimoniū sapie b̄i an-
 tonij in dicto commēto. c. ij. vij. p̄t̄cta. sub
 l̄ra. **H**. sic dicit. Freq̄nter amor penetrat v-
 bi cognitio p̄t̄ca foris stat. **L**egim⁹ enim
 quosdā sc̄os ep̄os min⁹ fuisse ph̄icos qui
 z mysticā theologā captu mētis haurient/
 tes celos penetrabāt om̄hē philosophicaz
 cognitionē subtilissime trāstentes vsq̄ ad
 altissimā trinitatē. **Q**d z ego in sc̄o fratre
 antonio de ordine minoz peculiari famili-
 aritate exp̄us sum. q̄ cū esset min⁹ imbus
 tus s̄ris secularib⁹ animi puritate et men-
 tis ar. ore succēsus mysticā theologā ca-
 ptu mentis z feruenter desiderat. z desit

Ver. De sctō Antonio

abundanter hausit: vt possim dicere de eo quod de Joanne baptista scribitur. Ipse erat lucerna ardens et lucens. q̄a s̄z amore ardebat interi⁹: et doctrina lucebat exteri⁹. Hic aut̄ vir sctus Anton⁹ h̄ sic excellens diuina sapientia erudit⁹ nō tñ p̄sūpsit q̄n sumcunq; rogat⁹ a fratrib⁹ legere nisi beati Fracisci p̄habita volūte. Cui beatus Fracisc⁹ tale in scriptis fert̄ dedisse r̄sūz. **Charrissimo meo fratri Antonio** frater frater salūte in ch̄io. Placet q̄ sacra theologia legas fratrib⁹ dūmō. H̄ h̄mōi studiū sancte deuotōis et or̄is studiū nō extinguas: sic in regula p̄metur. Vale. Hec in chronias. Partz itaq; q̄ zelose: imo q̄ gl̄ose cōmēda est beati antonij sapia a r̄sō lenni docto:re: abbare vicz h̄cellēsi. Ad cui⁹ v̄tiaz sapie plenitudinē magis ac magis hauriendā ampliorē eo sp̄ in alios capacio: fi eb ar: q̄ in h̄uilitate p̄ h̄mōi erat. ps. Sapientia p̄stans puul. **Ex. Dat. xj. die dñs** **Q̄st̄** teo: tibi pater dñe celi et terre qm̄ abs cōdisti hec. s. diuina mysteria. a sapientibus et p̄t̄lentib⁹. i. ab his q̄ sibi p̄is tales videtur inde sup̄biētes. et reuelasti ea puulis. i. h̄uilib⁹ q̄ puuli sunt in ocul⁹ suis: in p̄pua vicz reputatōe.

Secūdu est testimonium

zelose p̄dicatōis. i. affectuose. q̄ vicz fiebat et feruēt̄ desiderio salutis aiaz. **Q̄d** manifestat ardorē diuini amoris et fratne charitatis: quo ardore monet aliq̄s ad p̄cū rādū alioz salutē: et ad repellēdū et iēpā dū q̄cqd h̄mōi salutē h̄iat aut honori des rogat diuino. **H̄mōi** zelo plen⁹ erat helias: q̄ dicit. iij. Reg. xij. Zelo zelat⁹ sū pro dño deo: qz dereliquit deū filij isrl̄. **Hoc** ē zelo tanq̄ alter helias plen⁹ fuit b. anton⁹. **Uñ** et potuit dicere cū p̄s. Tabescere me fecit zel⁹ me⁹. qz o. sunt p̄. t. ip̄mici mei. i. p̄uersi et iniq̄ q̄ sunt inimici dei. et p̄ h̄is cuiuslibet iustit. iuxta illd̄ p̄s. Sup̄ inimicos tuos tabescēbā. p̄fe. odio ode. illos. s. q̄tū ad culpā et maliciā: h̄ nō q̄tū ad p̄sonam. inimici facti sunt mihi. **H̄mōi** aut̄ zelū in h̄ō antonio declarat euidenter triplex sue p̄dicatōis cōditio laudabil⁹: q̄ et ei⁹ ex cetera lētia sue sapie et sp̄ual̄ p̄fectōis. **Prima** p̄ditio est p̄seuerātia affectuosa. **Autoritas** se nāq; p̄cū ad suscepta officia sibi inuul

ctū nō segnit̄ exēq; studuit sed h̄et̄ erem⁹ sibi acten⁹ inuigilauerat iā tūc in laborem insolitū p̄ fraternā edificatōe p̄uerit. **Uñ** lōge lateq; p̄ ciuitates et castella et rura circūiens p̄bū vite feruētissime p̄dicauit. **Le** litueq; instruat⁹ in oib⁹ p̄ diuinitate audientū lingul⁹ p̄gruetia p̄ponebat. **Strabā** tur in eo viri l̄rati tāta ingenij subtilitate tamq; luculentā lingue disertudinē quem in oib⁹ audiebāt et miro discretōis pondere p̄ba libran tē. **Propt̄** qd̄ etiā sic h̄i i ch̄ronias sctus Fracisc⁹ eū suū ep̄um appellabat. **Cūq;** sel̄ rhome i palio d̄ mādato sū mi ponific⁹ pegrimis inuenerat lib⁹ q̄ h̄ luc p̄t̄ indulgentias et p̄allū p̄ueniat p̄dicaret (erant q̄ p̄pe ibi greci: latini: barbari frācigenerē: euntē: scilicet et anglici et aliq; diuersarū linguaz) sic p̄st̄ctus lingua suā vt quondā ap̄toz mirificauit q̄ oēs q̄ audiebant nō sine maḡ admiratōe ip̄m clare intelligebāt. et audiebat vnuq; lingū suā in q̄ nat⁹ ess⁹. et tūc tāardua de sanet̄ eloquijs eructauit q̄ oēs reddidit stupore et admiratōe suspēso. **Uñ** qd̄ papa p̄cū liari tūc arcā testamēti eū d̄m̄ep̄s vocare p̄ueuit. **Hec** in chronias. **Uñ** p̄p̄ tam tā p̄dicatōis q̄ntā acceptat: idarco in capō q̄ vicz reliq; b̄i Fracisci facta ē trāslatō: **Uñ** an̄ felice ei⁹ trāslatū anno ab oi fratrū regim̄e p̄sus absolut. etq; general̄ p̄d̄ cād̄i libras q̄cunq; p̄tū veller p̄edif. **P̄t̄** mūq; huiuscemodi libras curium ad curatē paduanā direxit. **Ubi** cū sacro rpe q̄ dragētime p̄dicaret: tāto desiderio ad eum audie dū accessa ē vniuersitas populi vt cur matim cūctis ad eū p̄suetib⁹ q̄tidianis in eccl̄is opteret statōnes idia. **Uñ** aut̄ egrotatōe p̄tūna et molesta q̄dā na rurali cor̄ pulētia p̄meret. a p̄dicādo tñ et audie dō cōfessōes et dādo salutē p̄silia nullo labore suamie h̄erebat. **Posat** itaq; cū paulo d̄ cere illd̄ **Act. xij.** **Nō** facio aiam meā. i. vñ sensitivā p̄cōsiorē q̄ me. i. q̄ aiam intelletiuā q̄ est h̄ō infior et ps hois p̄n̄p̄alioz dūmō plūmē cursū meū et ministeriū sibi qd̄ accepti. **Secūda** p̄ditio est p̄st̄ctio p̄tūna. **Hec** em̄ pudore nec timore nec amare inordiatio aliq̄ren⁹ omittēbat p̄sate p̄d̄ care. **Hic** em̄ in doct̄ne pocul̄ mirabilē affluens tanto iusticie libramine singul̄ sua reddebat q̄ suē magnis loq̄ret vcl̄ puul⁹

eq̄ cunctos vitatis iaculis feriebat. Sicut em̄ dicitur *Sancti. vi. Foris est ut mors dilectio* Et ardore aut̄ dilectiois loq̄bat̄ br̄is Antonius. Ideo etiā mirāda strenuitate maḡ totū tyrannū resistebat. Tantaq̄ seueritate gradēs etiā p̄sonas corripuit vt alij plebriq̄ famosi p̄dicatores h̄ audientes ip̄i ad ī trepidā viri p̄stantiam trepidarent. et quodā pusillanimitatis rubore p̄fusi lōge abesse pot̄. q̄ adesse volētes p̄fusas manu vel veste frōtes obducerēt. Erat q̄ppe sermo ip̄ius p̄tiosus parit̄ et leuet̄ vt audientibus amore ingereret p̄f et timorē. Legit̄ aut̄ in ch̄ronis q̄ dū sel̄ bictur̄ in synodo p̄dicaret ad archiep̄m̄ p̄bū dirigēs in feruore sp̄s dixit. *Tibi loquar o cornute. Lepit̄ aut̄ qdā vicia q̄b̄ erat archiep̄s in conscientia sauciat̄ tāto feruore et tāclar̄ et solidīs scripture testimonijs detestari q̄ subito cepit archiep̄s ad cōpunctionē et lachrymas et deuotionē hacten̄ inerp̄tā puocari. Finita aut̄ synodo ei in p̄tē humilit̄ deducto p̄sentie vuln̄ apuit. et exiit̄ ī dei fuitio se st̄ dicit̄ occupauit. Et ibidez legit̄ q̄ p̄rat qdā potēs h̄ crudelissim̄ tyrannus noie cicelin̄ de romano padue et loc̄ circumstantibz tyrannizans. Quis cū in principio sue tyrānidis cede hōim̄ p̄maximā fecisset in nerana: p̄cipiens hoc intrep̄d̄ pater antonī ad eum p̄sonaliter attētauit. Quem vidēs his p̄bis aggredif. *Q̄ inimitate dei tyranne seuisime et rabide canis q̄l q̄ sanguinē ch̄rianor̄ innoxium effundere nō cessabis. ecce manet super te durissima dei snia et horrēda. mltaq̄ alia graua et aspera sibi dixit. Circūstantes p̄o satellites expectabant q̄ iuberet eū (vt solit̄ erat) trucidari: sed aliē factum est d̄ nō d̄sponēte. Ille em̄ ad viri dei p̄ba cōpunct̄ om̄i animi feritate deposita q̄si agn̄ mansuet̄ effectus ad collū cingulo mox appeso coram viro dei p̄strat̄ nō sine stupore oim̄ q̄ aderant: culpā suā dixit: humilit̄ emēdā omnē iura eī b̄n̄placitū p̄mittēs. Postea suis p̄plicibz stupētibz dixit. Viri cōmilitones ne ex h̄ miremini. Nā dico q̄ vidi quēdam fulgorē dei mei ex huius p̄tis vultu p̄cedere q̄ me adeo terruit vt ad eī visionē scribile ī p̄fundū inferni me subito putare demergi. Et extūc illū in magna deuotionē habuit et a malis se retraxit. Lūc̄ volens**

callide exp̄iri rectitudinē viri dei et missis eī renū p̄lenez audiss̄ antoniū nihil ex eo recipe voluisse: dixit Satore p̄ certo q̄ hō dei est. dicat de cetero qd̄ et videbit. Et dicitis patz cōstantia viri dei omnē timorē h̄anū excludit. *f. Jo. iij. Timor nō est in charitate. h̄ p̄tra charitas foras mittio rē.* Tertia dicit̄ ē efficacia fructuosa. Pot̄ de eo dici qd̄ de h̄elta dicit̄ *Ecc̄. xviij. Surrexit q̄si ignis et p̄bū illī q̄si facu. ar. Tāta q̄ppe p̄t̄ multitudo ad p̄dicatōem eī p̄fuebat vt p̄pacitates eccl̄iaz excederet. Ideo plerūq̄ ad spaciōsa prator̄ loca se p̄uertit. Intēdebaf aut̄ ab oibz tāto studio dū famul̄ dei loq̄ret vt in triginta vel ampl̄ hominū milibus vix murmur aut strepitus audiret. Sed et stationarij clausis rerū venaliū apothecis nihil omnino vendere p̄sumebat̄ donec solute sermone ad sua singuli quid p̄redibāt. Ibi vidisset ad pacē mortales inimicitias reformari. Ibi longa captiuitate defētos libertati donari. Ibi rapinas et viuras fstrui. Ibi reddi p̄gnora et debita relaxari. Ibi quicq̄ consiliū p̄ suorū qualitate criminū requirentes oim̄ nō se stare viri dei arbitrio promittebant. Ne ad hoc p̄m p̄ visionē ammonitos plebriq̄ dicebant. Ibi equebāt publice peccatrices. Ibi tot diuersi gener̄ peccatores ad penitentiā recurrebant vt vix p̄fessioibz audiendis sufficerēt sacerdotes. Sed et h̄ ad p̄dicatōis eī efficacā commendandaz p̄tereūdū nō est q̄ vice quadā scrib̄ ad cap̄ pitulū in p̄uidā p̄gregat̄ sc̄tis hic de titulo crucis dulcisc̄ Jesu passionis sup̄plis eijs dulci modulo p̄dicauit eū beatissim̄ pater eo tēpore corporaliter adhuc viuus h̄ in alia regione tūc longī inde remotus se in aere filijs nouo ac stupēdo mirado p̄sentauit tanq̄ brachijs in patibulo crucis p̄t̄sus. sicq̄ filios crucis signaculo p̄signado benedicens viri dei Antonij p̄monez approbauit. Nec solū efficacā habebat verbū eius ad morum inforationē: verū etiā cogētissimis rationibz p̄uersitates hereticorum confutabat. Nam et ap̄o Ariminū q̄ p̄les hereticorū ad fidei veritatem conuertit. Inter q̄s et heresiarchā quendā nomine Bonouillū ab annis triginta error̄ p̄stiferi tenebris obsecatum ad Amen veritatis reduxit: et deuotum vlt̄ ad mores*

Her. De sancto Antonio

mādatꝝ ecclie stare fecit. In chronicꝝ at le
git qꝫ i pꝛibꝫ tholosanis cū scꝛis aduersus
hereticꝝ pꝛidissimū de saluifero eucharis
tie sacꝛo fortissime disputasset: ac ipm pe
ne quicquid ad fidē quertissꝫ pꝫ mltꝫ argu
mēta hereticꝝ adiecit. **D**ixit tamꝫ pꝫ et
veniamꝫ ad facta. **E**t adiecit. **E**go anial
ynū recludā pꝫ tridū qꝫ famis iedia cruci
abꝫ rꝫ tūc videbis si famescēs aial reuerēt
am hēbit ad chꝛi corpꝫ qꝫ ibi asserꝫ eē sub
pantis spēcie. **C**ui scꝛis assensum pꝫbit si
ne mora. **D**ie qꝫ pꝫira fitꝫ scꝛus pꝫ i pla
tea latissima. **A**dest hereticꝫ cū sua caterua
educēs mulū quē fame cruciauerat. **S**an
ctꝫ antoniꝫ ibidꝫ celebrat in qꝫdā capella: rꝫ
pꝫ missam afferꝫ corpꝫ chꝛi scꝛissimū. **E**t
imparosilēto dixit ad mulū. **I**n frute cre
atoris tui quē in māibꝫ lz idignꝫ teneo pꝫ
cipio tibi. **A**l yr ei reuerētā facias. **I**nte
rim hereticꝫ mulo fantꝫ abum offert.
Mirabile certe. **N**ā aial sic fame cruciatū
post pꝫba antoniꝫ cibū paruipēdēs stati ca
pire vsqꝫ ad poplices inclinato corā sacꝛo
genu flexit. **F**it gaudū catholicꝫ hereticꝫ
fusio. **P**redicꝫ at hericꝫ iuxta pꝫmissum
relicta oi heresi factꝫ fidelꝫ mādatꝫ ecclie
obediuit. **I**te i eisdē chronicꝫ legit qꝫ cꝫ
hereticos disputāre cū ipi obstinati pꝫba eiꝫ
audire pꝫtēret: scꝛis ipē isꝫ are deo qꝫdā
die venit ad os sumis iuxta mare. **E**t ce
pit ex pre dñi pꝫces aduocare di. **A**udite
pꝫbū dñi pꝫces marꝫ qꝫ audire pꝫtēnt her
eticꝫ. **E**t ecce subito an scꝛm pꝫciū multꝫ
tudo magꝫ qꝫ oēs tenebāt capita super aqꝫs
aliqꝫntū erecta. **V**idisses ibidē pꝫces di
uerſi generꝫ qꝫlibet ad sui siles currere. **I**l
lis at ordinatꝫ cepit be. **A**ntoniꝫ pꝫdicare
di. **F**rēs mei pꝫces multū tenemini grās
referre creatori qꝫ i vꝫm hitaculū dedit vo
bis tānobile elemētū rꝫ refrigeria mltꝫpl
cia. **E**t alia multa silia dices eis ad qꝫ aliqꝫ
pꝫces voces emittebāt: aliqꝫ apiebant ora
rꝫ oēs capita inclinabāt yr poterāt altissꝫ
mū collaudāres. **E**xhilaratꝫ itaqꝫ in ipū
Antoniꝫ clamabat: **B**ndicꝫ deꝫ eternꝫ
qꝫ magꝫ honorat eū pꝫces aqꝫricꝫ qꝫ boies
hereticꝫ. **A**d qꝫd miraculū accurrꝫ pꝫs et
ipi hereticꝫ qꝫ vidētes tā insolitū miraculū
cōpūcti corde ad pedes scꝫ Antonij yr eis
pꝫdicatōez faceret pꝫsedē. **T**ūc at de fide
tā mirabilꝫ pꝫdicauit qꝫ oēs ibi existentes

hereticos quertit. pꝫces at ab eo licētiarꝫ
ipi scꝫ capitibꝫ applaudētes ad mare pꝫ ya
rias pres abierꝫ. **S**cꝛis at antoniꝫ ibi per
dies plimos pꝫdicādo multū ibidē fructū
fecit. **I**te i qꝫsdez chronicꝫ legit qꝫ circa an
nū dñi. **D**cccxxij. retulit qꝫdā hō fenerꝫ
dā fratri minoꝫ qꝫ ipē b. **A**ntoniū viderat
Et cū fuisset de nūero. xij. latronū qꝫ in ne
moribꝫ hitabāt ad depꝫdādā viatores: oēs
xij. audita fama pꝫdicatiōis eiꝫ die qꝫdam
sub igꝫto hitu quenerꝫ. **A**udietes qꝫ ignita
eiꝫ cloqꝫa cepēꝫ dꝫ pꝫtis cōpūgi. **Q**uos cū
pꝫ pꝫ dꝫ eozꝫ pꝫfessioe pꝫ ordinē audiūsserꝫ
pꝫnam inūges infꝫ dixit eis qꝫ ad seclera cō
sueta nullo mō reditē. nō redētibꝫ pꝫnt
rēs etna gaudia. redētibꝫ hō etna supꝫ
cia. **R**eferebat at idē seherꝫ qꝫ aliqꝫ corū ad
sueta flagicia celeritꝫ pꝫsubilibꝫ supꝫ
is vitā finierꝫ: sic scꝛis pꝫdixerat. **N**ō rede
untēs at i pace rꝫ i vꝫio quēret. **I**lli at scꝫ
scꝛis itūnerat qꝫ. xij. vicibꝫ apꝫozꝫ petri e
pauli limina visitaret. qꝫ. xij. vice reditēs ro
mā herꝫ i via fratri referebat eū. **L**achrymū
expectās iuxta scꝫ pꝫmissuz etnē vite gaud
dia. post hūꝫ cursum miserie pꝫs. **H**ec i
chronicꝫ. **P**ꝫ itaqꝫ fructuosa efficacia pꝫ
dicatiōis bñ Antonij. **E**cclꝫ. xij. **V**erba fa
pientū qꝫ stimuli ad erigendū a casu. rꝫ qꝫ
si clauſm alterꝫ desirꝫ ad renuēdū a pecca
tis. **E**t dicitꝫ qꝫ apparet qꝫ zelosa fuerit et
feruens eiꝫ pꝫdicatio qꝫ testimoniuz dabat
vere sapiētē rꝫ feruēde charitatis intrus in
corde feruescentis. qꝫ sicut dꝫ dñs **M**ar
xij. **E**t abūdāria cordis os loqꝫtur. **B**onꝫ
hō de bono thesauro cordis sui pꝫfert bōa
Et h aut efficacior erat eiꝫ pꝫdicatio. quia
pꝫ vita qꝫ lingua pꝫdicabat. qꝫ exiplo dꝫ
mini cepit facere rꝫ docere. yr dicit. **A**ctu
um primo.

Tertū est testimoniuz co
piose veneratiōis. qꝫ vicꝫ dñs voluit eū
multipliciter venerari in testimoniū sue san
critatis rꝫ vere sapiētē seu pꝫfectiōis spꝫat
iuxta pꝫmissum saluatoris. **J**oā. xij. **S**iquis
mibi ministrauerit honorificabit eū pater
meus qui est in celis. **H**onorificabit autē
eum dominus pꝫcipue triplici veneratio
ne. **P**rima est veneratio populose deu
otionis. **A**liquando enim finitis suis
sermonibus omnis eum turba tangere pꝫ

de uorone nitet. et si quis vult modicum quod de
 vestimento eius perdere possit non quas in hoc
 reliquas se habere gaudebat. Si vero quis eius
 aliquid vult tagere meruerit: id ipsum pro grandi
 mure putabit. Post mortem autem eius audi-
 to rumore mortis eius pro pueros cateruatim
 pro ciuitatem gradientes et mirabiliter voci
 ferando clamantes. **V**ortuus est pater san-
 ctus: mortuus est sanctus Antoni. **S**tati oes
 ciues adueniunt: plurimisque flexibile vnanimit
 plantam sumunt. Et quod per letagere pro multitu-
 dine corpus non poterat: aliquid suorum pro ali-
 os ad tangendum veluti zonam vel anulum vel
 aliquid huiusmodi porrigebat. **T**andem cum lumi-
 narium copiositate numerosissima sepultus est.
Stati autem ab ipsa die sepulture coruscantibus
 miraculis prodigijs inenarrabiliter deuotio
 populi ad sepulcrum eius visitandum excitatur
 ut videre potes in legenda. **H**is. **A**ntonis ho-
 norati sunt amici tui de? **S**ecunda est vener-
 ratio gloriose canonizationis. **N**am cum gloriosi
 Antoni sanctitas plurimis claresceret mira-
 culi clamant: **P**rocedite vna vox omnium ut san-
 cti canonizatio pareat. **Q**ue cum multitudine
 nitate peracta est a die obitus sui mense. xj. pro
 dominum patrem Gregorium nonum. **L**egit autem
 in chronico: quod ead die ius canonizationis vlti-
 boni. pluris vnde fuerat beatus Antoni? oritur?
 solennitate maxima letabatur. **C**um tamen huiusmodi exul-
 tationis ingrabad. **I**mo quod erat mirabile ipsa
 tintinabula eiusdem vrbis nullo pulsante pro
 se ipsa fontem daria tanti patris gliaz extolle-
 batur. **P**aruo autem interiecto tempore repretum est quod
 illa die fuerat beatus Antoni? canonizatus. **U**nde
 de capella in hospicio primo ad eius honorem
 vlti boni. ciuitas honorifice struxit. cuius se-
 stum annuatim ibidem celebrat. **T**ertia est ve-
 neratio miraculose operacionis. **F**ecit autem dominus
 pro eius miracula precipue tripliciter. **P**rimo circa
 creaturam irrationalium in sensibilibus insolitaz
 operacionibus: sic super dixim? de piscibus quod ad eius
 predicaciones audientia ipso vocante conuerunt.
Item miles quidam ciuitatem vitreum quem manu ten-
 nebat perierat in fratre dei. **S**i vitrum hoc Antoni
 us seruauerit integrum: huc vitrum credo scribit
 Quo ly ad petram colliso tamen mirabiliter ser-
 uato moro oem errorem abiecit. **E**t sic legitur i
 chronico. **C**um scilicet aliquid hoc predictum miracu-
 lum coram multis recitaret: quidam de uisione acced-
 dit scyphum vitreum vacuum: et vitres aridas i
 manu tenens dixit. **S**i beatus Antoni? de istis

vinibus uvas nasci faceret ut scyphus iste i-
 de musto repleret: **H** ego miraculum reputa-
 re et credere quod narrasti. **M**irabile dicitur:
 subito vitres iste vitescunt: et vitribus folijs ad-
 ornant. demum uvas nascunt et maturant. **T**andem
 de eis uinum copiosum: et vitreum uas totaliter
 implet. **Q**uo miraculo uiso stupefacti assiste-
 tes de irrisione facti sunt laudatores. **S**e-
 cundo circa uiuentium hominum conditione. **P**rimo
 quod pro potentia diuina fuit ipse scilicet et scilicet in di-
 uersis locis. **L**egit enim in chronico. quod cum beatus
 Antoni? erat ciuitatem lemonice: cum nocte
 sancta cruce dominice i lemonicio i ecclesia sancti pe-
 tri de quadrumio hora matutinali semibatur po-
 puli ibidem congregati pro uita. **F**res autem illa
 eadem hora nocte media matutinali officij
 laudes decantabant. **B**rat autem Antoni? erat
 pro uina lectio legenda constituitur. **D**um ergo fres pro
 cessissent usque ad lectioem illam: subito ipse in
 medio chori apparuit. et lectioem ibidem decan-
 tauit. **S**tupefacti autem fratribus et lectioe pleena
 disparuit. **I**n ecclesia autem sancti Petri tunc ra-
 cuit coram populo quod diu lectione continuaret in
 choro. **S**ic legitur sibi trigisse in montes
 pessulano tempore quod ibi legebatur. **C**um enim scilicet in quod
 da festo solent predicari et inchoato sermone oc-
 currit memorie inuictum sibi officium quodam
 ex obliuione alii non commisisse: uicem catere al-
 lelula quod nimium ex hoc dicitur seque quod dormire
 uellet super pulpitum inclinante caput cum capu-
 tio opiente uir uel eadem hora uisus est i eccle-
 sia fratres catere alla in missa: corpus etiam cor-
 ra populo persistere. **P**ost itaque dominus corpus
 unum et idem numero scilicet et scilicet facere esse i diuersis
 locis et localis. **N**am si de? potest duo miracula
 scilicet facere: a fortiori potest unum. **S**ed circa exist-
 tia corporis christi i diuersis locis quod idubirabilis est
 ex diuina fide sunt duo miracula scilicet. uicem quod
 idem corpus sit i diuersis locis: et quod sit i loco non
 localis. **I**tem non finem commensuratione loci. **Q**uod a for-
 tiori potest de? facere quod idem corpus sit i diuer-
 sis locis et localis. **I**tem multas fecit beatus Antoni. mi-
 racula pro uiuentium solatone. **A**b ipsa enim die
 sue sepulture quocumque infirmitate detenti quod tu-
 ba eius? pingeret: continuo optata sanitatem
 receperunt. **E**t quod accedere non poterat salui co-
 ra oibus et pro foribus in platea fiebat. **I**tem quod
 decem et nouem diuersimode contracti repunt
 erecti. **P**alytici quocumque solidati. **T**otidemque a
 gilboz deformitate curati. **C**eci scilicet illumina-
 ti. **T**rius surdoz aures apte. et eiusdem numeri

Ber. De sctō Antonio paduano

mutoꝝ lingue solute. Duo a morbo cadu
co: toridēq; a febrib; libati. Pretea q̄daz
despabili naufragio laborantes voto ad
eū factō celerit ad portum salutis q̄dā eos
lucis radio visibiliter p̄cedente p̄ducti sūt
Itē puer q̄dam a piculoso colli tumore vo
to p̄ eius matrē ad eū fact; sanar; eadem
iterū infirmitate dū matrē vorū soluere ne
gliceret ē p̄cussus. vob; postmodū itera
to ac reddito libatus. Itē q̄dā vir alteruz
brachiorū inutile p̄sus h̄bens p̄ beatus
Antonū plenā recepit sanitatē. s; cū occa
sione sanctis acceptē inimicis adhuc vlti
onē se diceret redditurū robore statim p̄di
to ad p̄stinā infirmitatis redijt statū. Vt
ta pretea fecit miracula tribulatoꝝ necessi
tatis subueniēdo: a picul; liberādo: lepro
sos mūdando: demoniacos liberādo: et va
rijs morib; egrotātes sanādo. captiuoꝝ
vincula soluēdo. naufrag; antib; mare sedā
dō. res et mēbra p̄dita restituēdo. Hec sup̄
dicta miracula habent in legēda. In chro
nicis autē legit; q; die mortis sue apparuit
abbati p̄cellēn; tūc in camera sua solitario:
et sac; meditatōib; intēto. cui dī. Ecce dñe
abba relicto asello meo padue vado ad pa
triā festinan;. Et statū cū abbate i gutture
vbi tūc Guiter patiebatur familiarē tetigisse
ser et continuo ab egritudine libasseties fo
ras dispuir. Abbas p̄o cogitans q; forte
ad natūā patriā p̄geret: et decessū totalit
ignoras vt ip̄um saltē aliquēntulū detineret
surrexit. Et ip̄m nō inueniēs obuiās mo
nasterij fuitoꝝ vbi esset frater antonius
angie req̄rebat. q̄b; respōdentib; ip̄m non
venisse mltū mirabatur. Dissū est ad locuz
frat; q̄ erat in villa si forte illū vidissent. et
eo nō inuenio abbas ad cor rediēs certissi
me intellexit bñm p̄cem p̄ mort; decessum
ad celestis patrie iulū se fecit p̄p̄isse. Et
notās r̄ps diligens postmodū liq̄do repit
eadē hora q̄ sibi apparuit ip̄m ex hac vita
m̄gisse. Itē in castro regni portugalie q̄d
serpa vocat m̄lier erat Sara noie bñs frā
tisco et antonio deuota. Vir autē et lubric
erat et iniqu; q̄ cū cōcubinis relicta vxor
re nō solū vitā nequā ducebat: s; vxorem
habēs exofam multiplicat affligebat et p̄
cutiebat. q̄b; vxoris in rātū creuit tristi
tia q; de h̄ara delibavit suspēditō vitā fini
re. Eū q̄ nocte q̄dā viro absente veller i la

queo collū ponere ad ostiū dom; fuit fort
ter pulsātū cū clamore. Tūc illa statim su
nē ab scōndēs ad ostiū accessit. Et aperta
porta vidit duos fr̄es minores hūiliter p̄
hospitio rogātes. q̄ infrogat; dixerūt se ēē
de longinqs partib; et q; vn; eoz franci
scus: alter anton; dicebat. Et illa. Intra
te (ait) amore bñi francisci et bñi antonij. Et
posita mēsa dū viderēt comedere: dñam sa
eris p̄menib; respiciēbāt q̄b; i bonū altero
ra p̄posuit nocte illa nō exequi q̄d sibi fugi
gesserat inimic;. Intra fr̄es camerā allig
tam: intra et m̄lier lectū suū. Et eadē hora
illi duo viro suo apparuerūt in formis dī
cētēs. Nos sum; sc̄tus francisc; et sc̄tus
Anton; a deo missi tibi denūciantes q; nō
si p̄uertaris a via tua mala infra tres die
mo: ieris et in infernū demergeris. Hā et vt
por: tua hac nocte p̄ te tribulata se p̄ collū
suspendisset nisi ad eā venissemus. Vnde
igit ad eam et in signū pete funē q̄ se voluit
it iugulare. Territ; hō et subito excitat;
ac de peccatis p̄tr; venit ad domū. Vir
reflexit autē tūc vxorē et. et nō suens scribo
stupefacta erat quōd exissent. Vir q̄ ei be
nigne se iurauit et dixit. Vbi ē corōda tua
q̄ hac nocte te volebas suffocare? Illa autē
antonita nihil r̄didit. Et ille ait. Sāo q̄lem
gr̄am tibi et mibi fecerit sc̄ti francisc; et anto
ni; q̄s p̄terita nocte hospitio receperūt. Cō
fitef illa p̄itātē. et sua visioe detecta vir hū
liter veniā petijt ab vxore. Sicq; ambo i
charitate diu viuētes pleni virtutib; sc̄toꝝ
franciscū et Antonij pariter laudauerūt.
Tertio fecit dñs p̄ eū miracula in motu
oz suscitatioe. In legenda autē asserunt
duo mortui p̄ eū mirifice suscitari. In chro
nicis autē narrant tredecim aquis iumentū
p̄ eū vite restituti. q̄ duo erant de ciuitate
te vlxibon. Videre potes chronicam. P̄
omnia autē h̄mōi miracula horādum est
vnum mirabile quod in e; trāslatōe vltū
est. Sicut enim legit in chronicis anno do
minice incarnationis. Dclxij. postq; dō
placuit meritis hui; sancti de sub iugo dē
lini tyranni qui eā depopulauerat ciuitatē
eripe Paduā: eius ciues intēsiōi deuotiōe
ad sanctū seruētes p̄grandē et solennē sa
bi ecclesiā construxerunt. Corp; autē eius
trāsserē statuentes cū in octaua dñice res
urrectionis ip̄m corpus q̄d in terra diuila

ruerat effodissent: inuenta est lingua eius
adeo recens: rubicunda et pulchra que per vigi
tate annos et amplius sub terra iacuerat
quam eadem hora pater sanctissimus dece
sisset. Quam venerabilis vir frater bona
uentu. tunc ordinis generalis minister: post
modum cardinalis et eps albanensis presens hu
ius translationis gaudijs manibus reuerent
accipiens irrigatus plurimo lachrymarum: as
fari eam deuotionissime cepit huiusmodi verbis. **Q**ui
gua benedicta que ipse dominum benedixit et a
lios benedicere fecit: nunc manifeste appa
ret quantum meriti existis apud deum. **E**cce in
figens et dulcia oscula et deuota iussit eas
seorsum honorifice collocari. **E**t dicit itaq
ue apparet quod multis claruit miracula glo
riosius vir dei Antonius. quibus vitis mira
culis euident apparet sue sanctitatis excel
lencia. Recte ergo dici potest beatus Anto
nius lux mundi. Hunc itaque tante sanctitatis
virum tota mentis deuotione veneremur ut sus
tis apud deum meritis luce gratie plustres
mur in hac mortali vita: et tandem eterne
glorie luce cum sanctis ad ipsi mereamur amem.

De beato Bernardino confessore.

Dilectus deo

et hominibus: cuius memoria in beatis
dicitur est. **E**ccl. xlv. Verba ista
dicunt ad istam de moyse. et nunc
etiam de Bernardino eadem dicam. Sic ei
moyse filios israel eduxit de egypto: sic
beatus Bernardino multos traxit de via pe
ccatorum in viam salutis. Porrit itaque multum di
cere illud **Deuter. vi.** Eduxi te de terra
egypti: et de domo seruitutis liberaui te.
Possumus autem videre quod dilectus deo fue
rit beatus Bernardino: et qualiter eius merito
ria in benedictione est sic contemplantur tres
principales considerationes.

Prima est consideratio sue gratiose in
choationis.

Secunda est sue virtuose perfectionis.

Tercia est sue gloriose consummationis.

Prima est consideratio sue gloriose in
choationis. **A** prima quippe erat
te deo seruire cepit. **I**uxta doctri
nam sapientis **Ecclesiastes. xij.** Vemento
creatoris tui in diebus iuuentutis tue. **I**n prima

vitae etate pater eius eum laudabiliter instru
xit. **C**umque sex vel septem esset annorum pa
ter eius defunctus est. **E**t sic vitis quod paren
te remansit orbatus. **N**am et iam antea cum
adhuc esset paruulus infans mater eius obie
rat. **I**deo potuit dicere cum **Ps.** Quoniam
pater meus et mater mea dereliquerunt
me. **D**ominus autem assumpsit me. **Q**uedam autem
venerabilis mulier **Tobia** nomine soror mat
ris eius: mulier inquam deuotione et mo
ribus multum commendata: que vidua erat: et
regulam penitentium obseruabat. **S**edulam
eius curam gessit: et cum amore tenerimo
diligebat. **Q**uod magistro subdidit litteris
imbuendum: et sanctis in orationibus educandum.
Qui tam ingenij perspicuitate: quam morum in
genia probitate omnes cocuos suos emi
nentius excedebat. **T**riennio. **I**ij. **B**onum
erit viro cum portauerit iugum ab adolescen
tia sua. **I**deoque itaque dilectus est a domi
no: quod ab ipsa tenera etate domino seruitur de
seruire. **T**ales enim diligit dominus: **I**deo dice
bat dominus **Sarab. xij.** Sinite paruulos ve
nire ad me. **F**uerunt autem in eo tria pfecti
ona virtutis initia ab ipsa etate tenera.

Primum est humilitas verecunde conditionis

Secundum est sedulitas studiose auditus

Tertium est assiduitas seruicij (onis
de deuotionis.

Primus est humilitas

verecunde conditionis. **J**acob. iij. **H**umi
libus deus dat gratiam. **D**e verecundia autem di
cit **Bernardus.** **N**escio an quisquam gratius
verecundia in moribus hominum aduertit quam
at: que est certe omnium ornatus etatum. sed
tenere gratia verecundie in tenera etate
amplius pulchriusque enitescit. **Q**uid ama
bilis verecundo adolescere. **Q**uia vera et mi
nime dubia bone nuncia spei: bone, in do
ctis inder: **Q**uid ita turpiloquij et omnis
deinceps turpitudinis fugitans: **S**oror
continentie est: indicium columbine simpli
citatis: testis innocentie: lampas est pudici
te mentis: fama custos: vite deus: virtutis
sedes: virtutum primitie mature laus: et in
signe totius honesti. **H**ec **Bernardus.**
Et **secundum Aristotelem in Ethicis.** **V**erecun
dia est passio laudabilis in iuvene: **B**eatus
vitis **Bernardus** multum huiusmodi erat et pfectus

Ber. De sancto Bernardino

aus. vñ si quicq; a casu coetanei sui aliqd i/
honestū pferret z audisset: statū rubor in fa-
cie ei? acū q̄s ei alapā iculissz apparebat.
Erit aliqn tale qd rubore dignū. iuuenes
z fabulari ptingeret z bernardū? supuēssz
demissis in frā vultibz dicebāt. Silcam?
ecce bernardū? venit. Exat igit ab erate
iuuentū exēplar bonitat; z honestat; Vñ
z Joānes voletan? vñ magne honestatis
z moral; p̄hie mgr̄ reſere nuncz habuisse
scholarē ita dilectū sibi: qd nūq; p̄bo mo-
tu aut signo reperit eū extra purissimā bone-
statē. Prover. xxiij. Qui diligit cordis mun-
diciā p̄t grām labioz hēbit amicū regē.

Secundū est sedulitas

studiose auditiōis q̄ disponit ad amorē di.
Ps. Eloquū dei inflāmauit eū. Beatus
vñq; bernardū? p̄bū dei libētissime audi-
ebat: p̄dicatōes frequētabat. z p̄bo diuio a
p̄dicatōibz tā plato qd in armariolo pe-
ctoris tenuerat p̄uul; p̄dicatōie referebat.
vt tandē q̄si p̄pheticē a mltis diceret ipsuz
esset: magelicū futurū p̄dicatōie a deo sp̄ca-
lit m̄sa. In h̄ p̄fecto manifeste oñdebat
qm̄ ip̄e a deo erat. Nam sicut dicit salua-
tor: Jo. viij. Qui est ex deo p̄ba dei audit.

Tertiū est assiduitas fer-

uide deuotiōis. Lu. xij. Pater celestis dā-
bit sp̄m bonū peccatibz se. Fuit autē b. Ber-
nardinus deuotissim? z singularē gerebat
deuotiōnē ad brām p̄ginē m̄sem dei. eccle-
sias frequētabat: z corā imagie m̄sis di ge-
nitibz z facie ad frā dep̄ssis gemitibz z ora-
tōibz feruens iſistebat. noctes aliqn reddē-
do inſannes. Castiōd. sup ps. D̄o ser-
uat cor: mūdāt a vicijs. abſtrahit a frenis.
eleuat ad celestia. reddit cor: capax? et di-
gnus ad sp̄ialta dona accipiēda. hec ille.

Secūda est p̄sideratio p̄uiose p̄fes-
tionis. Possūm? Atq; de ip̄o di-
cere illd̄ Eccl. i. Quasi vas auri
solidū ornatū oī lapide p̄cioso. i. oī p̄tute.
Si autē oñderim? charitat; ei? excellētā:
satis etiā oñdem? in eo excellētā alijaz vir-
tutū. Quāta enī est charitas in aliq; tante
sūt p̄portionalitē z reliq; fruges inq̄tū sunt
op̄is meritozū p̄ncipia. Vel vt veni? dica-
mus q̄nto excellētior est in aliq; charitas: tā-
to excellētiora sunt in eo z ampliora opa p̄-
tuosa: lz forte nō sp̄b̄ sit vey de habitibz.

Sp̄a vñq; charitas ad oia opa p̄tuosa idē
nat. z tāto efficacior? q̄nto feruētior? Jo. d̄
Aug. Ille h̄z q̄cqd latet z q̄cqd patet: vñ
iunio codicibz q̄ charitatē habz in manibz.
Tria p̄cipue declarāt excellētā sue charit;
Primū est obſuatio virginē (raris
castitatis.

Secūda est abdicatio mūdane vanitatē.

Tertiū est exhibitio fratēne benignitatē.

Primum est obſeruatio

virginē castitatis. p̄ginalē enī puritatē p̄p̄-

dei amorē fruauit. quā z ip̄e voto solē. p̄-

fessōis regular; p̄secrauit. p̄p̄ quā sp̄ialit

des dilect? fuit. Nā oīs maxime diligit p̄-

gines. qz sp̄ali q̄dā p̄fo: mitate sequit d̄ns.

Vñ Apo. iij. Virgines enī st z sequit

agnū q̄cūq; terit. Būq; vñq; bernardū?

asseruit robie sup̄dicte seip̄m ab omī vicio

carnis diuina optulātē grā incorruptum.

Habuit autē in se tria p̄cipua p̄suata a

carnali corruptōe. Primū ē m̄l̄tēz cult

tatio. Cū nullis enī mulieribz nisi rarissime

loq̄bat: sciēs vey esse qd Hiero. d̄. P̄lia

retinēt; clericoz sunt frequēz accessus mu-

lier. Secūda est carnis maceratio. Scagel-

lis enī z alitico ad carnē se assiduē macera-

bat. Oculū humo sepi? dormire reſere.

Rho. viij. Si fr̄ carnē vixeret; mortem.

si autē sp̄ū facta carnis mortificauerit vñ.

Tertiū ē sp̄cal? deuotio quā p̄cipue bat

bebat ad reginā p̄ginū: m̄sem vñz d̄ns. qz

q̄ etiā ip̄e p̄dicatōie effect? seruēt? abēti?

z excellēt? p̄dicabat. Ad cui? laudes ex-

tollēdas tractatū fructuosum z honorabilē

lē ex diuinitis edidit oracul? Bern. Qui no-

men marie puro corde tuo car: q̄cqd postu-

lat indubitanter consequet.

Secūda est abdicatio mū-

dane vanitatis. Dēs enī ip̄ales diuitias p̄-

pter ch̄i amorē p̄p̄sit lz ex p̄clar; cōt p̄at-

rentibz oriūz. L an. vij. Fortis ē vt mors

dilectio. qz vñz facit oia relinquere. Vñ etiā

tres ep̄atus sibi oblatos recusauit. Tolu-

it itaq; ch̄im paupem in pauprate seq̄: scil-

ens a d̄no dicitū esse Mat. v. B̄i paupes

sp̄ū qm̄ ip̄oz est regnū celoz.

Tertiū est exhibitio fra-

terne benignitatis. Nā p̄p̄ amorē d̄i: b̄nē-

gnitatē vñq; ac m̄fationē eximiam ceteris

impēdebat: sicut paupibz subuēdo. **T**ri-
 cū cēt sub cura cuiusdā cognate sue **D**iane
 noie anqz vicz curā ei? suscepisset **T**hobia
 soroz mris eius si qnqz ab ea elyna paupi
 denegaret: pgoles puer **B**ernardin? aie-
 bar. **O** mīr nutritix dem? rogo hāc elynam
 paupi chūi z nō prādebo neqz cenabo ho-
 die. **J**ob. xxxj. **A**b ifantia meū creuit mi-
 seratio. **I**te infirmis z afflicis humiliter
 fruēdo. **T**pe em cuiusdā pestis in qdā ho-
 spirali vbi plurimi pegrini eūtes z redeū-
 tes a iubileo ifirm...a spm reddiderūt apd
 senas. **D**ortu sūe etiā eiusd loci fuitozes
 z vix inueniebat q locū illū v' l'g intrare
Bernardin? igit charitate fepēs aniam
 suā spēre posuit nō solū p amicos suos p-
 uibz sedz p alienigēis pegrinis **E**t ad idē
 horat? ē qdā sodales suos duoros. **Z** at
 facta infirmis nō mīstraret (qz nodū cleri-
 cus erat) mī sollicit? erat ad ehortandū in-
 fectos vt medicū aniaz vocaret. z ipe vel
 mittebat vl' ibat ad qredū sacerdotes. me-
 dicos etiā corpoz adducebat. ifirmos cō-
 solabat: ad patientiaz z pnam suā. **T**ar.
Ipe curuatis genibz pedes aduētū ab-
 luebat. **E**t misstrabat. sanguine querecē-
 te ex vlceryb educebat. igne abstergebat.
 z hmoi labores cūeros e. **I**mit? tolerabat
 defunctis de sepultura. pūdebat. **P**ost q-
 tuoz ār mēses qbz in ope tā serō delūdauit
 peste cessante domū reuersus est. **S**ozoz
 etiā gentencis sue **B**artholomeā noie iā
 deceptā z qst cecā z surdā mēbroz vigo-
 re ita dstiturā vt de lecto surgere nō possz
 deficiēte illi alio obseqo: iuuenis serus no-
 bil' z delicat? in curam suam suscepit z ei
 psonalit? fuisse nō horruit. **I**z vt mri sue de-
 fūel' obsequiosissime cū oi charitate z hilari-
 tate mambz pzijs necessaria mīstrabat p
 annū integz. **Q**uisqz illa nature debitū sol-
 uit. **I**te apparuit sua benignitas z frater-
 na charitas saluti aniaz insistēdo. **C**ū em
 sibi fuisset inumerū pdicationis officū cir-
 cūbat ciuitates z castella euāgelizans re-
 gnū dei vicoz rigid? oburgatoz bonozū
 deuotissim? ehortatoz: ad ei? pdicationē
 plū vndiqz pfuebant. **R**aro vl' nunqz ex-
 ce? ore pū **L**icetōis **A**ristotel' **P**latonis
 vel alicui? poete audiebat. **Q**uauis em si
 qd rectū z diuinū i doctris suis habuerit
 gētilēs: nō improbaucit scā dei: drestates

tn eoz supbia z supstitionē: sed vt veri istra-
 clite egyptios auro sapie z argēto eloqz
 tie spoliauerint ad pstructionē tabnaculi
 ecclie. **F**ore tñ p'diderat vir dei qd ait di-
 u? **A**ug. qz qntū distat int pdicationē āge-
 loz d aduētū chūi z p'fessioz dmonū dice-
 tū: qz tu es fili? dī: tātū differt int auctori-
 tatē p'p'az z auctozitatē sacrilegoz. **I** gēti-
 liū. **E**t magz valēt ista ad paganoz vāra-
 tē pūncēda qz ad istoz auctozitatē cōple-
 tēda vt ipe ait **D**ist. xxviiij. **S**icd cū tñ
 chūicol nō gētilibz pdicet. **P**er ei? aut pdi-
 cationē multi scelesti pctozes pueri sunt
 ad pnam. z plurimi seculū deserētes reli-
 gōes obfuariales ingressi sunt **D**ist. xij.
Qui ad iusticiā erudiūt multos erunt qū-
 stelle in p'petuas eternitates. **P**at. itaqz qn-
 tā a d' deū charitatē habuit ex q sequit qm
 deo dilect? fuit. qm d' saluator **J**oā. xijij.
Sicqz diligit me d' **A**gēf a p're meo z ego
 diligā cum.

Tertia est p'deratio sue gl'ose con-
 sumationis. **I**n cōl. puerbio dice **A**o/
 let qm finis laudar op'. **Q**uā glo-
 riosa aut fuerit ei? p'sumatio declarari pe-
 p'cipue p tria testimonia

Primū est testimoniū charitatie mod-
 rationis.

Secūdū ē votiuē exaltationis
Tertū est manifestatiue miraculoz
 operationis

Primū ē testimoniū cha-
 ritatie monitiōis q in fine frēs suos hoz-
 tat? est. **C**ū em in habitu seculari vixisset
 xxij. annis i ordie brī **F**rāncisc' xij. z vltra
Lū ad neapolim accederet vt in apulia p-
 dicaret febre cādida detent? puenit in aq-
 lā ciuitatē vbi grauiori infirmitate decub-
 bās: a p'p'ozinōre hora q tubēte deo spm
 redderet celo. ad vltimū corp? i terrā iussit
 deponi. sicqz post? cepit ardētissima cha-
 ritate frēs arcūstantes ehortari. **E**t i qst
 ei? ardētia testimoniū dabāt infioris p'fē-
 ctiois. **D**ist. xij. **E**t abūdātia cordis os
 loq'ur. **B**on? hō de bono thesauro cordis
 sui p'fert bona. z mal? hō d malo thesauro
 cordis sui p'fert mala.

Secūm est testimoniū vo-
 tūe exultationis. **I**sid. li. de sū. bo. **S**ecura
 Dm

Vermiones communes

Infra semp gaudiū habz. q̄nto at magis ad fontē gaudiorū accedit magis h̄mōi gau/ diū crescit. Parat vtiq; Bernardin⁹ spm dñi reddere hora vesp̄tina i vigilia ascēsi/ onis dñi psallentib; fr̄ib; ad Magnificat antiphā illā. P̄r manifestauit nomē tuū hoib; q̄s dedisti mihi. nūc at p̄ eis rogo n̄ p̄ mōdo: q̄ ad te venio. Et ip̄e hilari vultu iocūd⁹ z liber eandē sp̄licabar. sicq; eius aia sc̄rissima ab ergastulo carnis soluta in et̄ne claritatē ab̄sum̄ e aēsp̄o p̄ra. vbi suo rū suscepit laborū mercedē. Sap. iij. Bo/ noz laborū gl̄iosus ē fruct⁹

Tertiuū est testimoniū ma nifestatiue miraculorum coruscationis. Ipo q̄ppe adhuc in humanis agēte mult/ er q̄dam incurabilē paties infirmitatē tā/ gendo vestimentū eius: integrā adēpta est sanitatē i Sbe senēti. Itē in eadē v̄be v̄r q̄dā paralytic⁹ b̄ndictiōe sc̄ri v̄ri p̄cepta mox incolumis effect⁹ est. Itē cū medio/ lanū d̄dicaret p̄ q̄dragesima ipo die c̄nez p̄ponēs sbū dei rapē ē z vidit aiām To/ bie sup̄dicere soroz m̄ris sue ad celū euolā/ tē z p̄ aliq̄d spacū immobilē p̄māsit. Post aliq̄d̄iu ad sep̄tum rediēs q̄d viderat p̄lo reserauit. q̄ re cōperta laudat oēs dñm. q̄ i tali viro sic gl̄iosē v̄sabat plebē suā. St/ tis insup miraculū legit claruisse post mor/ tē: mortuos suscitādo z infirmos curādo. Itē i q̄dā c̄o hymno cātat. Hospitat⁹ de/ bilis collator sit salutiē: r̄d̄fuctorūq; plu/ riū suscitator magnific⁹. Voluit vtiq; cū dñs honorificare iuxta p̄missum saluato/ ris Jos̄ph. Siq; mihi mistrauerit hono/ eū p̄r me⁹ q̄ ē in cel. Et q̄b; vtiq; liq̄do ap/ paret i b̄to Bernardino approbatō diuie dilectōis. Itē b̄n de eo dicim⁹. qm̄ dilect⁹ ē deo z hoib;: cui⁹ mēoria i b̄ndictiōe ē. Et nos igit hūc deuota mētis affectōe venere mur q̄tis c̄o merit⁹ gr̄am p̄sequimur q̄ nos dō dilectos efficiat z celest⁹ gl̄ie b̄ndictiōe dignos instituat Amen.

Vermōes super

euāgelia de cōmuni ap̄loz. Primo sup il/ lud euāgelii. Hoc est p̄ceptū meū

De amici mei estis si fecer. q̄ ego p̄cipio vob. Jo. xv. Qui/ rabilē redēptōis suauit/ as. Serui idigni sum⁹

z amicos nos vocat. si fecerimus q̄ p̄cipit nobis. Grego. P̄sare q̄nta dignitas est et se amicos ch̄ri. Triplex q̄ppe talis digni/ tas notat nob in illa eplā. Itā nō estis ho/ spites z aduene: s; estis ciues sc̄oz z domest/ ci dei.

Secūda est dignitas salutaris p̄i ctiōis. sc̄u ch̄ro. q̄ d̄r. Superdificat sup̄ca/ funda. ap̄loz z p̄ h̄az. Ipo sumo angustia/ la p̄de ch̄ro iesu. Tertia ē dignitas ier/ rioris ibiratōis. q̄ tales sūt tēplū in q̄ s̄p̄ ritu sc̄eris inhabitat. Itē d̄r. In q̄ ois edifi/ catio p̄struca crescit i tēplum sc̄ri dñi. In q̄ r̄yos coedificamini i habitaculū d̄i i sp̄it̄o. Hui⁹ itaq; tripl̄e dignitatē cō/ siderat⁹ nos iudicare debz ad Cūioz p̄cep/ toz ob̄suatiā. Ad quā ē nos igit r̄tū euāgelii: sc̄d. In q̄ p̄ponunt triā desideria/ da ad h̄mōi ob̄suatiā iudicari.

Primo p̄ceptōis necessitas inexcusabil itabil: cū d̄r dñs. Hoc est p̄ceptum meū vt diligat⁹ inuicē.

Secūdo p̄ceptōis inuictio inuictio: cū d̄r. h̄ ē p̄ceptū meū vt dili/ inuicem diligat⁹.

Tertio p̄ceptōis modificatio modificatio: cū d̄r. sicut dilexi vos. Aug⁹. Per h̄ discernit ista dilectio ab ea q̄ se mu/ ce diligūt hoies sicut hoies. Ad q̄d autē nos dilexit ch̄rus nisi vt possim⁹ regre cū ch̄ro: Ad h̄ ḡ z nos inuicē diligam⁹

Primo p̄ceptōis inuicem inuicem: cū d̄r. h̄ ē p̄ceptū meū vt dili/ inuicem diligat⁹.

Secūdo p̄ceptōis inuictio inuictio: cū d̄r. sicut dilexi vos. Aug⁹. Per h̄ discernit ista dilectio ab ea q̄ se mu/ ce diligūt hoies sicut hoies. Ad q̄d autē nos dilexit ch̄rus nisi vt possim⁹ regre cū ch̄ro: Ad h̄ ḡ z nos inuicē diligam⁹

Tertio p̄ceptōis modificatio modificatio: cū d̄r. sicut dilexi vos. Aug⁹. Per h̄ discernit ista dilectio ab ea q̄ se mu/ ce diligūt hoies sicut hoies. Ad q̄d autē nos dilexit ch̄rus nisi vt possim⁹ regre cū ch̄ro: Ad h̄ ḡ z nos inuicē diligam⁹

Primo p̄ceptōis inuicem inuicem: cū d̄r. h̄ ē p̄ceptū meū vt dili/ inuicem diligat⁹.

Secūdo p̄ceptōis inuictio inuictio: cū d̄r. sicut dilexi vos. Aug⁹. Per h̄ discernit ista dilectio ab ea q̄ se mu/ ce diligūt hoies sicut hoies. Ad q̄d autē nos dilexit ch̄rus nisi vt possim⁹ regre cū ch̄ro: Ad h̄ ḡ z nos inuicē diligam⁹